உ

சிவமயம்

சேக்கிழார்சுவாமிகளருளிச்செய்த

பெரியபுராணமென்றுவழங்கும்

திருத்தொண்டர்சரித்திரம்.

இஃது

சென்னையில்- சிலபத்திமான்களும்-பிரபுக்களும்

அடியார்களது - திருவுருவச் சித்திரப்படங்களுடன்

அச்சிலியற்றிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபடி

பூவைசியர்களில்

தொண்டைமண்டலத்தாராகிய துளுவவேளாளர்குலச் சேக்கிழார்வம்சம்

பென்னிஅவுஸ்-துவிபாஷியாயிருந்த

குன்றத்தூர்

செல்லப்பவேங்கடாசலமுதலியாருடைய

அபிமானபுத்திரர்

பொன்னம்பலமுதலியார்

அநுமதியில்

அவரது மைத்துனர்

திருமயிலை-கிராமம்

நாட்டாண்மை-முத்தியப்பமுதலியார் வம்சம்

வைத்தியநாதமுதலியார்-பௌத்திரரும்

சுப்பராயமுதலியார் புத்திரருமாகிய

அருணாசலமுதலியாராலும்

அவரிஷ்டர்

கல்லேட்டி-லட்சுமையசெட்டியாராலும்

புதுவை

க - சுப்பராயமுதலியாரால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டுபரிசோதிப்பித்து

புங்கத்தூர்

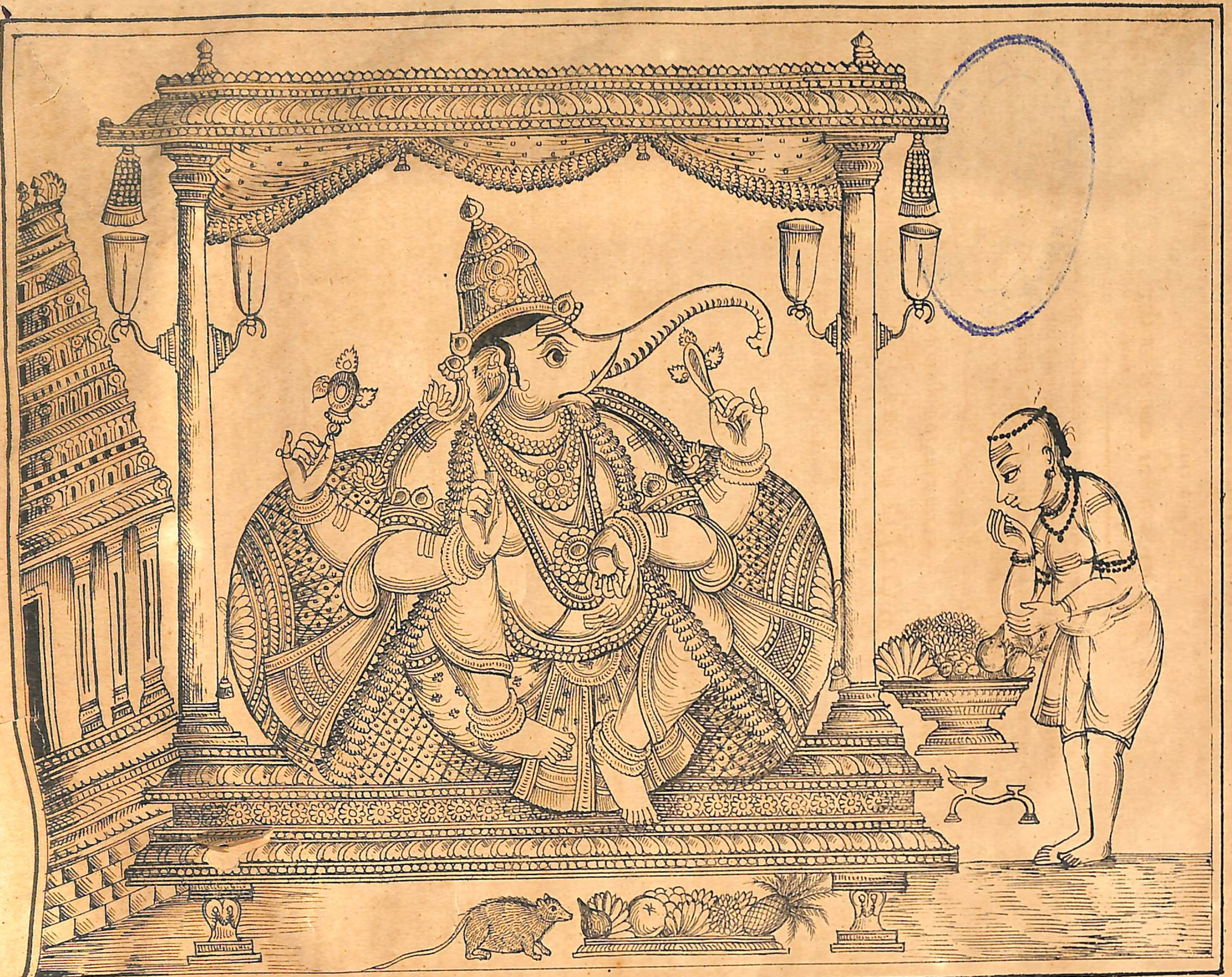
ம-சபாபதிமுதலியாரது

கல்விவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சாலிவாகனசக௵ ௧௭௮௮-ல்-நிகழாநின்ற-குரோதன௵.

Registered Copyright

நம்பியாண்டார்நம்பி.

உ

சிவமயம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

ஒருகொம்பிரண்டுசெவிமூன்றுமதநால்வாய் ....*
பொருசெங்கையைந்துடையபுத்தேள்-வருகங்கை ....*
யாறுதரித்தோன்மைந்தனானைமுகத்தோனைநினைந் ....*
தேழுபிறப்புந்தீரவெட்டு ....*

இஃது, புதுவை - க - சுப்பராயமுதலியாராலியற்றியது.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவினைப்பயந்து மருவுநல்லிசைபெறீஇப்
பொங்குறுமமுதப் பைங்கடலாகுந்
தாசிடைக்கசைத்த காசினிமடந்தை
முகமெனச்சிறந்த தகைமிகுசோழ
நாட்டினம்முகத்திற் றீட்டுதிலதமெனு
முறையூரிருந்து மறையாறொழுகி
மறக்கோலின்றி யறக்கோனடாத்துஞ்
சோழனநபாயன் வாழுமந்நாளிற்
சிவசமயமதனைவிட் டவசமயமாகு
மாருகதசரிதை நேரியன்விழைந்து
பற்பலகவிஞர் சொற்பலவிரித்தாங்
குரைத்திடநாளுந் திருத்தியதாகி
மகிழ்வுறுநாளிற் புகழ்பெறுசைவ
சமயமேமெய்ம்மைச் சமயமென்றறியா
வரனலதுலகிற் பரமிலையென்றப்
பரமனையுளத்திற் றிரமுறவிருத்தி
யோவிலாதருச்சனை யாவலிற்புரியுஞ்
சேக்கிழாரெனும்பெயர்ப் போக்கறுமமைச்சர்
மன்னனைநோக்கி மின்னுபாற்கடனுட்
டோன்றுமீனந்த வான்றபாலுண்ணு
திழிவுளபலபொரு டழுவியுண்டதுபோல்
சத்தியமாஞ்சிவ பத்திநூலின்றிச்
செய்தவமில்லாக் கைதவவமணர்தம்
மிழுக்குறுநூலின் வழுக்களைக்கற்றீங்
கிம்மைமறுமைப்பயன் றம்மையுமிழந்து
பிறப்பெனுங்கடலினும் வறப்பிலாதழுந்தி
வருந்துறுதன்பென விருந்திறற்சோழன்
மிகமநம்வருந்தியித் தகைமையில்சரிதை
யிருமையின்பமு மொருமையினிழத்தற்
கேதுவாமெனி லோதுசிவநூலது
சொன்னவர்யாரதில் மன்னியசரிதமென்
னெங்குளததனையெற் கிங்கருள்கவென்றனன்
மூவர்புகழருண் மொழித்தேவருண்மகிழ்ந்து
திருவாரூரின் மருவியபரமன்

அடியவர்திறத்தைப் படியவருய்யச்
சூழ்வந்ததில்லைவாழந்தணர்தம்
மடியார்க்குமடியே னெனவடியெடுத்துத்
தந்திடவவர்தஞ் சுந்தரத்துதித்த
தோமில்சுந்தர சுவாமிகள்வாக்கால்
பதினொருசெய்யுளா லிதமுறவருந்திருத்
தொண்டத்தொகையென விண்டனர்பதிக
மப்பதிகக்காங் கொப்பில்வேதாகம
மாதியநூல்தமக் கோதியநாரையூர்ப்
பொல்லாப்பிள்ளையார் சொல்லப்பொருடெரிந்
தந்தாதியாகச் செந்தமிழினம்பி
யாண்டார்நம்பி மீண்டுவிரித்துரைத்தனர்
திருமுறைகண்ட பெருமையனபய
குலசேகரனொடு நலசிவாலயமுநி
யாதியமஹான்க ளோதியின்புற்றூர்
எனவிறைதேர்ந்து மநமிகமகிழ்ந்து
சொன்னவந்நூலின் மன்னுநற்பொருளை
யென்னுளந்தேறப் பன்னியுரையென்ன
வருண்மொழித்தேவர் மருண்மிகவகலக்
கோதிலந்நூலை யோதியுரைசொல்லத்
தெரிந்திறையின்பப் பெருந்திரைமூழ்கித்
தொண்டர்தமன்புந் துண்டவெண்மதிசேர்
வேணியனருளும் பேணிமநமுருகியிவ்
வற்புதச்சரிதையைப் பொற்புறவெவர்க்கும்
விளங்கிடவிலக்கணக் களங்கமிலாமற்
பெருங்காப்பியமதாத் தருங்காருணிய
னீயேயாதலின் றூயோயதனை
விரைவினிற்றரவெனப் பரவிநின்றுரைக்க
வருண்மொழித்தேவர் பொருண்மிகக்கொண்டு
பதம்பரமருளுஞ் சிதம்பரஞ்சென்று
பவமங்கொழிக்குஞ் சிவகங்கையினிற்
படிந்துசிவார்ச்சனை முடிந்துபினெழுந்து
சபாபதிமுன்னர்த் தபோமணிநின்றுங்
கழலிடைப்பட்ட மெழுகெனவுருகி

யிருகரங்கூப்பிப் பெருகுமானந்த
விழிநீர்பெருக மொழியதுகுழறச்
செய்யமேனியவெம் மையநின்றொண்டர்
அன்பின்றிறத்தை யின்பொடுமெடியேன்
பெருங்காப்பியமாத்தருங்கவித்திறமெற்
கருளுவதன்றி மருளுறுமெனக்கு
வேதமாதிய வோதுநின்வாக்கால்
முதலடியெடுத்திங் குதவுதல்வேண்டு
மென்றடிவணங்கி நின்றனனுங்கன்
றையனதருளாற் றுய்யவம்மன்றில்
உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவன்
என்றசரீரிவாக் கொன்றெழுந்ததுகேட்
டின்புளம்பொங்கி யன்பொடுநடேசனைப்
பரவியங்ககன்று திருவினிலுயர்ந்து
மீயுயர்ந்தோங்கு மாயிரங்காலுள
மண்டபமிருந்து தொண்டரினுயர்ந்த
மூவரைப்புகழ்ந்து தேவருள்புரிந்த
வடிமுதலெடுத்து வடிதமிழ்க்காப்பியம்
பெரிதாவியற்றின ரரிதாமந்நூல்
வண்டமிழ்தெரிந்த பண்டிதர்க்கன்றிப்
பாமரரதனைத் தோமறவறித
லரியதிலரிதாம் பெரியவந்நூலை
வாசகநடையாத் தேசுறவியற்றி
யெழுதாவெழுத்தில் வழுவாதிசைவித்
தடியவர்வடிவினைப் படியவர்மயங்கச்
சித்திரனைக்கொடு சித்திரித்தாங்காங்
கொருபடமமைத்துத் தரவெனச்சென்னைப்
பதியினில்வாழு மதியினிலுயர்ந்த
சங்கரனடியவர் பொங்குறுசெல்வ
ரியம்பினராக வயங்கெழின்முன்னு
லாய்ந்தரும்புலமை வாய்ந்திடுமறிஞரைக்
கொண்டெவர்தமக்கும் விண்டிடவெளிதாச்
சந்திகள்கடிந்து சுந்தரமான
சித்திரப்படமோ டுத்தமமான
வச்சினிலெவரு மெச்சிடப்பதித்துத்
தந்தனன்வயலி னந்துருளுளைந்தாங்
கீன்றமணிநிலவு கான்றுற்பலமுகை
கண்மலர்ந்தொளிரத் தண்ணொளிவீசி
மன்னிருளகற்று மின்னிவளர்தொண்டை
நாட்டினிலமர ரீட்டமதிறங்க
வைத்தபல்லேணி யொத்துவளர்தாருத்
தலைமிசைப்பூத்த வலரினைவிரும்பிக்
கொள்ளைவண்டினஞ்சென் றள்ளியுண்டலர்த்தே
காமரம்பாடித் தேமலர்குடைந்து [ன்
கொங்குதிர்த்தாகாய கங்கையைத்தூர்க்குஞ்
சோலையதுசூழ்ந்த வேலைநிகர்வாவி
வாளைகளெழுந்து பாளைவிரிதெங்கின்
பழக்குலையுதிர்த்தாங் குழக்கலின்விழுந்த
தெங்கம்பழநீ ரெங்குஞ்சிதறி
மறுகினிலெழுந்து நிறைதருதுகளை
மேலெழாதடக்கி நாலுவீதியினு
நதியெனச்சென்று பதிகுளிர்விக்கு
நகரிருமருங்கு நிகராறுசுண்ணச்
சாந்தெழினிலவின் காந்தியைவிரிக்கு
மாடமாளிகைக ணீடுநாணியமத்
துள்ளெழில்குலவும் பள்ளியுளமர்ந்த
தாருகன்வனத்திற் காரிகைதங்கள்
கற்பினையழித்த பொற்பமர்கபாலி
கொச்சையம்பதியார் மெச்சவளர்ஞான
சம்பந்தரந்த நம்பனிசைபாடித்
தசையிலென்பதனை வசையில்பூம்பாவைப்
பெண்ணெனச்செய்த வெண்ணில்புகழ்பெற்று
மந்தரிமயிலா வந்தவதரித்துப்
பரமனைப்பூசித் தருவரம்பெற்ற
காரணமதனாற் சீரணிமயிலைப்
பதியெனும்பெயரிய துதிமிகுநகரஞ்
சுந்தரமமைந்த வந்திவண்ணன்சிரந்
தங்கிநின்றொளிருங் கங்கைபெற்றெடுத்த
புத்திரனாகி யித்தலமதனில்
கல்விகேள்வியினில் வல்லவனாகி
நீதிநான்முற்று மோதிநன்குணர்ந்து
மன்னர்க்கமைச்ச னென்னவிருந்து
செறிபுலமன்னர்க் கறிவுகொளுத்தித்
தனைப்புகழ்புலவர் நினைப்பறக்கொடுத்தாங்
கிலையெனவந்தோர்க் கிலையெனாதீந்து
பவமகன்றிடநஞ் சிவனடியவரைக் [லாந்
காண்டொறுமெதிர்ந்து வேண்டிவேண்டுவவெ
தந்துவேளாண்மைசெய் முந்துவேளாளர்தங்
குடியிலவதரித்துப் படியினர்புகழக்
கேண்மையினவர்க்குநாட் டாண்மையாயிருந்து
வருமுத்தையவேள் மரபினில்வந்த
வயித்தியநாதன் வியப்புறுபௌத்திர
னம்மரபினர்தந் தம்முறைவழாம
லில்லறவாழ்க்கையைச் சொல்லுறநடாத்தி
யறம்பொருளின்பந் திறமுறப்பெற்றே
யொப்புரவமைந்த சுப்பராயப்பெருந்
தகைசெயுந்தவத்தின் றகைமிகுபயனென
வந்தவதரித்துச் செந்தமிழாதி
கல்விபலதேர்ந்து செல்விமனைமேவக்
கற்றவர்புகழ்பாப் பெற்றவர்மகிழக்
கநகமதளிக்கு மநகனென்றிசைக்கும்
அருணாசலமெனுங்கருணை
மலையெனவுரைக்குந் தலைமைமிக்கோனே.

2|1

உ

திருத்தொண்டர்புராண அட்டவணை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேக்கிழார்சுவாமிகள்சரிதம்.

ஆதிகாலத்திலே நந்திமலையில் வசிஷ்டர்ஆசிரமத்திலுள்ள காமதேனுபொழிந்த பால்பெருகிய காரணத்தால் பாலாறென்று பெயர்பெற்ற புண்ணியநதியானது இடைவிடாது ஒழுகுதலால் மிக்கவளஞ்சுரந்தளிக்க செழுமையுள்ளதாகிய நீர்வளமும் நிலவளமும் பயிர்வளமுமுள்ளதாய் காஞ்சிபுரமுதலான பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களும் விஷ்ணு ஸ்தலங்களும் உள்ளதான தொண்டைநாட்டுக்கு உட்பிரிவாகிய இருபத்துநான்குகோட்டத்துள் ஒன்றாகியபுலியூர்க்கோட்டத்தைச்சேர்ந்த குன்றைவளநாட்டில் குன்றத்தூரில் வாழும் வேளாளர் குலஞ்செய்த தவப்பயனால் சேக்கிழார்மரபில் சைவசமயம் விளங்கும்படி சிவபுண்ணியந்திருவுருக்கொண்டதுபோல பாலருவாயரென்னும் தம்பியாருடன்திருவவதாரஞ்செய்து அருண்மொழித்தேவரென்னும் பிள்ளைத்திருநாமம் புனைந்து கல்வியறிவு முதிர்ந்து சைவ சமயத்துக்குரிய தீக்ஷைகளும் சிவபத்தியிலதிகரித்துச் சத்காலக்ஷேபஞ் செய்துகொண்டிருக்கையில் அனபாயசோழமஹாராஜன் அறிந்து வரவழைத்து மந்திரித்தலைமையும் உத்தமச்சோழப் பல்லவராயனென்னும் பட்டப்பெயருங் கொடுக்கக்கொண்டு இமசேதுபரியந்தம் நீதிதவறாமல் செங்கோல்செலுத்துகையில் அந்தச் சோழதேசத்திலிருக்கும் திருநாகேச்சுரமென்னும் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலத்தில் தாம் வைத்திருக்கும் அன்பின் மிகுதியால் தமது பதியாகிய குன்றத்தூரில் மடவளாக மொன்றேற் படுத்தி ஆலய பிரதிஷ்டையுஞ் செய்து சோழ நாட்டிலிருக்கும் திருநாகேச்சுரம்போல திருப்பேர்கற்பித்துக் கும்பாபிஷேகமுஞ் செய்வித்து நித்தியநைமித்திய காமியமென மூன்று வகையாகிய பூசைகளுஞ் சிறப்பாக நடத்திவருநாளில்.

அனபாயசோழமஹாராஜன் சைவசமயப்பற்றுள்ளவனாயிருந்தும் சைனசமயராஜனாகிய சீவகராஜனுடைய சரிதமென் றேற்பட்டிருக்கிற சிந்தாமணியென்னும் இலக்கியத்தை நாள்தோறும் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கின்றமையால் சிவசிவா இவர்கள் யாதொருபயனும் அடையாமல் வீணாள் கழிக்கின்றார்களேயென்று மநவிரக்கமுற்று அரசனைநோக்கி இம்மைமறுமைப்பயனைத் தரத்தக்கதாகிய நம்முடைய சைவசமயகதையிருக்கக் கரும்புதின்னாமல் வேம்புதின்பதுபோல பயனற்ற அரசன்கதையைக் கேட்பதென்னவென அரசன் அவமானபயனற்றகதை யீதாகில் இம்மைமறுமைக்குறுதி பயக்கத்தக்க சிவகதையேது அதுகற்றுவல்லார்யார் சிந்தாமணிபோலிடையில்வந்த கதையோ அன்றி புராதனமோ முன்னாலுண்டோ அது சொன்னவர்யார், கேட்டவர்யார், தவகதையோ தவம்பண்ணிப் பேறுபெற்ற ஒப்பற்றகதையோ விவரமாச் சொல்லவேண்டுமென்றான் சேக்கிழார் அதுபரமசிவத்தின் அடியார்களாகிய திருத்தொண்டர்களுடையசரித்திரம்சாமானியர்களான மற்றொருவரால் சொல்லப்பட்டதல்ல பரமசிவம் தடுத்தாட்கொண்ட வன்றொண்டரென்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குத் திருவாரூரில் பரமசிவம் கிருபைகூர்ந்து "தில்லைவாழந்தணர்தம் அடியார்க்குமடியேனென்று" நம்முடையதொண்டர்களைப்பாடித் துதிசெய்யென்று முதலெடுத்துக் கொடுத்து அவர்களுடைய பெருமைப்பாட்டினையுஞ் சரிதங்களையுந்தெரித்தருள அதுவே முதலடியாக அமைத்து பதினொருதிருப்பாடலாகச்செய்த திருத்தொண்டத்தொகைக்குத் திருநாரையூர் நம்பியாண்டார் நம்பி பொல்லாப்பிள்ளையாரதற்குப் பொருளுணாக்கத் திருத்தொண்டர்களுடைய பெருமைப்பாடுதோன்றக் கலித்துறையந்தாதியாகச் செய்தனர்.

அதைத்திருமுறைகண்டராஜராஜதேவர்சிவாலயதேவர்முதலான பெரியோர்களும் மற்றுமுள்ள யாவரும் பாராட்டிக்கொண் டிருந்தார்களென்று திருத்தொண்டர் ஊர் பேர்மரபு தொண்டுயாவும் விவரமாகச்சொல்ல அரசன்கேட்டு ஆநந்தமடை

சேக்கிழார்சுவாமிகள்.

కె. వెంగళ్రాయరాజు వ్రాసింది.

ந்து சேக்கிழார்சுவாமிகளைநோக்கி இவ்வாறே திருத்தொண்டர்பெருமைகள் விளங்கும்படிபெருங்காப்பியமாக விரவிற்செய்து தந்தருளவேண்டுமென்று மிகுந்த பொருளுங் கொடுத்தனுப்புவிக்க அருண்மொழித்தேவர் சிதம்பரத்தையடைந்து சிவகங்கையில்ஸ்நாநஞ்செய்து திருநீறுதரித்துக்கொண்டு பரிசுத்தத்தோடு சிற்சபைக்கெதிரில் சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து ஐயனே தேவரீருடையதிருத்தொண்டர் பெருமையைப்பெருங்காப்பியமாகப்பாடும்படி அடியெடுத்துத்தந்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நடேசமூர்த்தி அருண்மிகுந்து "உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவ" னென்று முதலடியெடுத்துக் கொடுத்த அசரீரிவாக்கு அடியார்களுக்குந் தில்லைவாழந்தணர்முதலானவர்களுக்குங் கேட்டபோது யாவரும்ஆநந்தபரவசமடைந்தார்கள். சேக்கிழாருங்கேட்டுக்களிகூர்ந்து வணங்கி திருநெறித்தலைவனாயுந்தோத்திரஞ்செய்து விபூதிருத்திராக்ஷமுதலான சிவசாதனந்தரித்துக்கொண்டு ஆயிரக்கால்மண்டபத்தில் வீற்றிருந்து "உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்" என்னுந்திருப்பாட்டுமுதல் வெள்ளையானைச்சருக்க மீறுகப்புராணஞ்செய்து நிறைவேற்றினர். இவ்வாறுபுராணம் நிறைவேறியசெய்தியை அனபாயச்சோழமஹாராஜன்ஏவலாளிகளாலுணர்ந்து மிகமகிழ்ந்து நடேசமூர்த்தியானவர் உலகெலாமென்று முதலடியெடுத்துக் கொடுக்கச்சேக்கிழார்சுவாமிகள் நிறைவேற்றிய புராணத்தை தில்லையிற்சென்று வணங்கவேண்டுமென்று விருப்பங்கொண்டு சதுரங்கசேனைகளுந் தன்னைச்சூழ்ந்துவர யானையின்மீது எறிச்செல்ல அதையறிந்த தில்லைவாழந்தணர்களும் மடாதிபதிகளும்மற்றுமுள்ள பெரியோர்களும் சேக்கிழார்சுவாமிகளும் மகாராஜாவை யெதிர்கொண்டுகண்டு ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்கள் அப்போது முண்டிதமான திருமுடியும் குண்டலமசையுந் திருச்செவிகளும் ருத்திராக்ஷகெவுடும் கரமாலையும் சிரமாலையும்விளங்கும்படி சேக்கிழார்சுவாமிகள் கொண்டிருக்கிறசிவவேடத்தை சோழராஜன்கண்டு மகிழ்ந்து தன்னையுமறியாமல் இரண்டுகரங்களையும் அஞ்சலியாகச்சிரசின்மீது வைத்துக்கொண்டு சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருவடியைவணங்கி நடேசமூர்த்தியினுடைய திருவடியையும் வணங்கவேண்டுமென்கிற அன்புகொண்டு சேக்கிழார் சுவாமிகளும் தில்லைவாழந்தணரும்கூட வரச்சென்று நடேசமூர்த்தியைத் தரிசித்து அன்பினாலாநந்தப் பரவசங்கொண்டு சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து துதிசெய்யநடேசமூர்த்தியானவர் அரசனே நம்முடைய அன்பனாகிய சேக்கிழான் அடியார்களுடைய பெருமையைப்புராணமாகச்செய்யும்பொருட்டு நம்முடையவாக்கினால் "உலகெலாமென" அடியெடுத்துக்கொடுத்து அவர்களுடைய தொண்டுமுதலானவையும் தெரித்தருளக்கொண்டு புராணஞ்செய்து நிறைவேற்றினன்.

அதனைநீவிரைவில்கேட்கக்கடவையென்றுஅந்தச்சிதாகாசமாகிய ஞாநவெளியில் அசரீரிவாக்கு திருச்சிலம்பொலியுடன் உண்டாக அவ்வொலி களங்குநின்ற அடியார்களுடைய செவிகளிலும் புகுந்தன அதைக்கேட்ட சோழராஜன் மநமகிழ்ந்து தேசங்களிலுள்ள அரசர்களும் மடாதிபதிகளும், சிவனடியார்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் வரும்படி ஓலையெழுதி யனுப்பி அவர்களெல்லாம் வரக்கண்டு சந்தோஷித்து சேக்கிழார் சுவாமிகளை நோக்கி நடேசமூர்த்தியின் கிருபையால் தேவரருளிச்செய்த திருத்தொண்டர்புராணத்தைத் தேவரோ வாசித்து அதனது பொருளைவிளங்க அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று அரசர்முதலிய அடியவர்களெல்லாங் கேட்டுக்கொள்ள சம்மதித்தனர் அதற்குமேல் கநகசபையி னிடத்தில் மெழுகிக்கோலமிட்டு அறுகாற்பீடம்வைத்து அதன்மேல் பட்டுவஸ்திரமும் அதன்மேல் வெள்ளைவஸ்திரமும் மடித்திட்டு மலர்களுந்தூவித் தூபதீபங்களுங்கொடுத்து பிராமணர்கள் ஆதனங்கற்பித்து அதன்மேற் றிருத்தொண்டர் புராணத்தை வைக்கச்சேக்கிழார் சுவாமிகள் அரசர் முதலானவர்களை நோக்கிச் சிற்சபையில் நடனஞ்செய்யும் நடேசமூர்த்திக்குப்பொதுவாக அமைந்திருக்கும் ஹரனென்னுந் திருநாமத்துக்கு இசைந்த நட்சத்திரமும் திருஞாநசம்பந்தசுவாமிகள் திருவவதாரஞ்செய்த நட்சத்திரமும் ஷை சுவாமிகள் திருமுலைப்பாலுண்டநட்சத்திரமும்திருவாதிரைநட்சத்திரமாதலால் சித்திரைமாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரமாகிய இன்றுமுதல் திருத்தொண்டர் சரித்திரத்தை பிரசங்கஞ்செய்துகொண்டுவந்து மேல்வருஷம் சித்திரைமாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரநாளில்பூர்த்திசெய்கிறோமென்று சொல்லி உத்தேசித்து நாள்தோறும் பிரசங்கநடத்திவர அரசர்முதலானயாவரும் அன்புடனிருந்துகேட்டு ஆநந்தபரவசத்தையடைந்தார்கள் அதன்பின்பு திருமுறை

யைப் பசும்பட்டுக்கவளிகைசாத்தி பொன்தட்டி ல்வைத்து அந்தத்தட்டுடன் திருமுறையை யெடு த்துக்கொண்டுபோய்ப் பட்டத்துயானையின்மே ற் கட்டியிருக்கும் அம்பாரியில்வைத்துச் சேக்கி ழார்சுவாமிகளையும் ஆரோகணிக்கச்செய்து தா னுமேறிச் சேக்கிழார் சுவாமிகளுக்குப் பின்புற மிருந்து தன்னிரண்டு கரங்களாலும் சாமரைவீசி க்கொண்டு கிராமப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்வித்துச் சி ற்சபைக்குமுன்வந்தபோது அரசர்களும் மற்று முள்ளவர்களும் திருமுறையை யெழுந்தருளப்ப ண்ணிக்கொண்டுபோய் சந்நிதியில்வைத்து அரச ர்முதலாகிய அடியார்கள்யாவரும் நடேசமூர்த்தி யைச்சேவித்துச் சேக்கிழார்சுவாமிகளையும் சே வித்துக்கொண்டார்கள் அதன்பின் அரசன் தனக் கு மந்திரிவேண்டுமேயென்று கருதிப் பாலறுவா யர் எங்கிருக்கின்றனரென்று வினவ அவர்குன்ற த்தூரில்தன்பேரால் பாலறுவாயன்கேணியென் று ஒருதடாகப் பிரதிஷ்டைசெய்து திருநாகே ச்சுரமென்னுஞ்சிவாலயத்திருப்பணிசெய்துகொ ண்டு இருக்கிறார் என்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு அவரையழைப்பித்து மந்திரிப்பட்டமுந்தொண் டைமானென்னும் பட்டப்பேருங் கொடுத்துத் தம்மிடத்திலேவைத்துக்கொள்ள அங்குநீதிசெலு த்திக்கொண்டிருக்கும்நாளில் தொண்டைமண்ட லத்தில் கருப்புக்காலஞ் சம்பவித்தமையால் அந் த நாட்டிலிருப்பவர்களெல்லாருந் தம்மைவந்து அடைய அவர்களுக்கு யாதொரு குறையுமில்லா மல் ஆதரித்தமையால் தொண்டைமண்டலங்காத் தபெருமானென்று புகழ்பெற்றுவிளங்கினார் சேக் கிழார்சுவாமிகள் அறவாச்சிரமத்திலிருந்து நடே சமூர்த்தியினுடைய திருவடிநீழலிலடைந்தனர்.

முற்றுப்பெற்றது.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் மரபுமுறைவிளக்கம்.

சேக்கிழார்வம்சத்திலவதரித்த

அருண்மொழித்தேவர்
அவர்புத்திரர்-பொன்மலைத்தேவர்
அவர்புத்திரர்-மின்னதேவர்
அவர்புத்திரர்-காத்தாம்பலதேவர்
அவர்புத்திரர்-கைலைத்தேவர்
அவர்புத்திரர்-கடவுட்டேவர்
அவர்புத்திரர்-முக்கணதேவர்
அவர்புத்திரர்-தில்லையம்பலதேவநாயனார்
அவர்புத்திரர்-திருவம்பலதேவநாயனார்
அவர்புத்திரர்-அருண்மொழியுடையார்
அவர்புத்திரர்-திருவாலியையருடையார்
அவர்புத்திரர்-மலையப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-சடையப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-வெள்ளியப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-நயனப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பவெங்கடாசலமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-பொன்னையாமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லப்ப அப்பாவுமுதலியார்

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணம் பென்னி அவுஸ்-கிளர்க்கு-மயிலை அருணா சலமுதலியா ரவர்கள்பேருக்காவது அல்லது-நாட்டுப்பிள்ளையார்கோவில்வீதியில் - சு - வது நெம் பருடையவீட்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும், ஆதிகலாநிதி-அச்சுக்கூடத்தலைவர் பால்குரிகி-குமாரா யரவர்கள் குமாரராகிய பா - சோமைய ரவர்கள்பேருக்காவது தபால்மார்க்கமாய் தங்கள் வாசஸ் தலம்-நாமதேய முதலியவை விவரமாய்த்தெரியப்படுத்த வேண்டியது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசித்தாந்தாசாரியபரம்பரைவிளக்கம்.

சைவசித்தாந்தோபதேசசந்தானுசாரியர்களுள் தலைவராவார் பரமசிவனது அருள்பெற்ற திருநந்திதேவர், அவர்மாணுக்கர் சனற்குமார மகாமுனிவர், அவர்மாணுக்கர் சத்தியஞானதரிசனிகள் அவர்மாணுக்கர் பரஞ்சோதிமகாமுனிவர், அவர் கிருபாவசத்தினுலே கைலாசகிரியினின்றும் நீங்கித் தமிழ்நாட்டிற்கு எழுந்தருளியபோது அவரிடத்திலே ஞானேபதேசம்பெற்ற மாணுக்கர் திருவெண்ணெய்நல்லூரில் எழுந்தருளியிருந்த வேளாளராகிய மெய்கண்டசிவாசாரியர் என்னும்காரணப்பெயரை உடைய சுவேதவனப்பெருமாள் அவர்மாணுக்கர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் சிரேஷ்டர் திருத்துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய சகலாகமபண்டிதர் என்னும் காரணப்பெயரைஉடைய அருணந்திசிவாசாரியர், அவர் மாணுக்கர் சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர், அவர் மாணுக்கர் தில்லைவாழந்தணரில் ஒருவராய் அந்தத் திருப்பதியைச்சார்ந்த கொற்றவன்குடியில் எழுந்தருளியிருந்த உமாபதிசிவாசாரியர், அவர் அத்திருத்தொண்டர் புராணத்தைச் சுருக்கித் திருத்தொண்டர்புராணசாரம் எனப்பெயர்தந்து எழுபத்தைந்து திருவிருத்தத்தால் அருளிச்செய்து, சேக்கிழார்புராணமும் பாடியருளினுர்.

திருப்பதிக்கோவை.

இப்போதுஉள்ள தேவாரத் திருப்பதிகங்களை உடையனவாய் இருக்கின்ற சிவஸ்தலங்கள் இருநூற்றெழுபத்திநான்கு அவைவருமாறு:

சோழநாட்டிலே காவேரிக்குவடகரையில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—சிதம்பரம், திருவேட்களம், நெல்வாயில், கழிப்பாலை, பெருமணம், மயேந்திரப்பள்ளி, திருமுல்லைவாயில், கலிக்காமூர், சாய்க்காடு, பல்லவனீச்சரம், திருவெண்காடு, திருக்காட்டுப்பள்ளி, குருகாவூர், சீர்காழி, கோலக்கா, புள்ளிருக்கும்வேளூர், கண்ணார்கோயில், கடைமுடி, நின்றியூர், திருப்புன்கூர், நீடூர், அன்னியூர், வேள்விக்குடி, எதிர்கொள்பாடி, மணஞ்சேரி, திருக்கொறுக்கை, கருப்பறியலூர், குரக்குக்கா, வாளொளிபுற்றூர், மண்ணிபடிக்கரை, ஓமாம்புலியூர், கானாட்டுமுள்ளூர், திருநாரையூர், கடம்பூர், பந்தணநல்லூர், கஞ்சனூர், கோடிகா, மங்கலக்குடி, திருப்பனந்தாள், ஆப்பாடி, திருச்சேய்ஞலூர், தேவன்குடி, வியலூர், கொட்டையூர், இன்னம்பர், புறம்பயம், விசயமங்கை, வைகாவூர், வடகுரங்காடுதுறை, திருப்பழனம், திருவையாறு, நெய்த்தானம், பெரும்புலியூர், திருமழபாடி, திருப்பழுவூர், திருக்கானூர், அன்பிலாலந்துறை, மாந்துறை, பாற்றுறை, திருவானைக்கா, திருப்பைஞ்ஞீலி, பாச்சிலாச்சிராமம், ஈங்கோய்மலை. ௬௰௩

சோழநாட்டிலே காவேரிக்குத் தென்கரையில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—வாட்போக்கி, கடம்பந்துறை, பராய்த்துறை, கற்குடி, மூக்கீச்சரம், திருச்சிராப்பள்ளி, எறும்பியூர், நெடுங்களம், மேலைக்காட்டுப்பள்ளி, ஆலம்பொழில், பூந்துருத்தி, கண்டியூர், சோற்றுத்துறை, வேதிகுடி, தென்குடித்திட்டை, புள்ளமங்கை, சக்கரப்பள்ளி, கருகாவூர், பாலைத்துறை, நல்லூர், ஆவூர்ப், பசுபதீச்சரம், சத்திமுற்றம், பட்டீச்சரம், பழையாறை, வடதளி, வலஞ்சுழி, கும்பகோணம், குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம், குடந்தைக்காரோணம், திருநாகீச்சர

ம், திருவிடைமருதூர், தென்குரங்காடுதுறை, நீ
லக்குடி, வைகன்மாடக்கோயில், நல்லம், கோழம்
பம், திருவாவடுதுறை, துருத்தி, திருவழுந்தூர்,
மாயூரம், விளநகர், பறியலூர், செம்பொன்பள்
ளி, நனிபள்ளி, வலம்புறம், தலைச்சங்காடு, ஆக்கூ
ர்த்தான்தோன்றிமாடம், திருக்கடவூர், திருக்கட
வூர்மயானம், வேட்டக்குடி, தெளிச்சேரி, தரும
புரம், திருநள்ளாறு, கோட்டாறு, அம்பர்ப்பெ
ருந்திருக்கோயில், அம்பர்மாகாளம், மீயச்சூரிள
ங்கோயில், திலதைப்பதி, பாம்புரம், சிறுகுடி, தி
ருவீழிமிழலை, வன்னியூர், கருவிலி, பேணுபெரு
ந்துறை, நறையூர்ச்சித்தீச்சரம், அரிசிற்கரைப்பு
த்தூர், சிவபுரம், கலயநல்லூர், கருக்குடி, வாஞ்
சியம், நன்னிலத்துப்பெருங்கோயில், கொண்டீ
ச்சரம், பனையூர், விற்குடி, திருப்புகலூர், வர்த்த
மானீச்சரம், இராமனதீச்சரம், பயற்றூர், செங்
காட்டங்குடி, மருகல், சாத்தமங்கை, நாகைக்கா
ரோணம், சிக்கல், கீழ்வேளூர், தேவூர், பள்ளியி
ன்முக்கூடல், திருவாரூர்மூலட்டானம், திருவாரூ
ரரனெறி, திருவாரூர்ப்பரவையுண்மண்டளி, வி
ளமர், கரவீரம், பெருவேளூர், தலையாலங்காடு,
குடவாயில், சேறை, நாலூர்மயானம், கடுவாய்க்
கரைப்புத்தூர், இரும்பூளை, அரதைப்பெரும்பா
ழி, அவளிவணல்லூர், பருதிநியமம், வெண்ணி, பூ
வனூர், பாதாளீச்சரம், திருக்களர், சிற்றேமம், உ
சாத்தானம், இடும்பாவனம், கடிக்குளம், தண்டலை
நீணெறி, கோட்டூர், வெண்டுறை, கொள்ளம்பூ
தூர், பேரெயில், கொள்ளிக்காடு, தெங்கூர், நெ
ல்லிக்கா, நாட்டியத்தான்குடி, காறாயல், கன்றாப்
பூர், வலிவலம், கச்சினம், கோளிலி, வாய்மூர், வே
தாரணியம், அகத்தியான்பள்ளி, கோடிக்குழகர்,

ஆ ௱௨௭.

ஈழநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—திருக்கோண
மலை, திருக்கேதீச்சரம்,

ஆ ௨

பாண்டிநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—மதுரை
ஆப்பனூர், திருப்பரங்குன்று, திருவேடகம், கொ
டுங்குன்றம், புத்தூர், புனவாயில், இராமேச்சரம்
ஆடானை, கானப்பேர், பூவணம், திருச்சுழியல், தி
ருக்குற்றாலம், திருநெல்வேலி,

ஆ ௰௪

மலைநாட்டில் உள்ள ஸ்தலம்.—திருவஞ்சைக்க
ளம்,

ஆ ௧

கொங்கநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—அவிநாசி
முருகன்பூண்டி, திருநணா, கொடிமாடச்செங்கு
ன்றூர், வெஞ்சமாக்கூடல், பாண்டிக்கொடுமு
டி, கருவூர்,

ஆ ௭

நடுநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—அரத்துறை,
தூங்கானைமாடம், கூடலையாற்றூர், எருக்கத்தம்பு
லியூர், தினைநகர், சோபுரம், திருவதிகை, திருநா
வலூர், முதுகுன்றம், நெல்வெண்ணெ, கோவலூர்,
அறையணிநல்லூர், இடையாறு, திருவெண்ணைந
ல்லூர், துறையூர், வடுகூர், திருமாணிகுழி, பாதி
ரிப்புலியூர், முண்டீச்சரம், புறவார்பனங்காட்டூர்
ஆமாத்தூர், திருவண்ணாமலை,

ஆ ௨௨

தொண்டைநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—கச்சி
யேகம்பம், கச்சிமேற்றளி. கச்சியோணகாந்தன்
றளி, கச்சியனேகதங்காவதம், கச்சிநெறிக்காரைக்
காடு, குரங்கணின்முட்டம், மாகறல், ஓத்தூர், வன்
பார்த்தான்பனங்காட்டூர், வல்லம், மாற்பேறு, ஊ
றல், இலம்பையங்கோட்டூர், விற்கோலம், திருவா
லங்காடு, பாசூர், வெண்பாக்கம், கள்ளில், திருக்
காளத்தி, திருவொற்றியூர், வலிதாயம், வடமுல்லை
வாயில், வேற்காடு, மயிலாப்பூர், வான்மியூர், கச்
சூராலக்கோயில், இடைச்சுரம், திருக்கழுக்குன்ற
ம், அச்சிறுபாக்கம், திருவக்கரை, அரசிலி, இரும்
பைமாகாளம்,

ஆ ௩௨

துளுவநாட்டில் உள்ள ஸ்தலம்.—கோகரணம்,

ஆ ௧

வடநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—திருப்பருப்
பதம், இந்திரநீலப்பருப்பதம், அனேகதங்காவத
ம், திருக்கேதாரம், நொடித்தான்மலை என்பது.
(கைலாசமலை.)

ஆ ௫

சமயகுரவர் நால்வர் வயசு.

அப்பருக்கெண்பத்தொன் றருள்வாதவூரருக்குச்
செப்பியநாலெட்டினிற்றெய்வீக - மிப்புவியிற்
சுந்தரர்க்குமூவாறு தொன்ஞானசம்பந்தர்க்
கந்தம்பதினாறறி.

బహుధాన్యనామసంవత్సరం ఆవణినెలలో. యిం౧౬౬ మధురలీలలు. ..గు. జె. వెంగళ్వారాయరాజు ట్రాన్సుఫరు వ్రాసింది

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைலாயச்சிறப்பு.

கடவுள்வணக்கம்.

உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

பொன்போன்ற வெள்ளியதிருநீறுதரித்தபரமசிவன் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின்பக்கத்திலிருக்கின்றது அதுபெரியோர்கள் களங்கரகிதமானமதம்போலும், படிகம்போலும், திரிலோகங்களுஞ்செய்த புண்ணியங்களேதிரண்டு ஒருருவாகப் பிரகாசிப்பதுபோலு மிருக்கின்றது அதில் இருக்கு, யசசு, சாமம், அதர்வணம், என்னுநான்கு வேதங்களும் துதிக்கின்றவோசையும், வித்தியாதரர்கள் வீணையோசையும், யானைகளுடைய முழக்கமும் தேவதுந்துபிமுழக்கமும்இடைவிடாதொலிக்கின்றன அன்றியும் தேவர்கள் சிரமாலைகளும் பற்பலமுநிவர்களஞ்சலிசெய்து அர்ச்சித்தமலர்மாலைகளும் அம்மலைப்பக்கங்களெங்கு நெருங்கி மயங்குகின்றன - அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர், கருட, காந்தருவர், கிந்நரர், நிருதர், கிம்புருடர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முநிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள், போகபூமியர், என்னும் பதினெண்கணங்களும் துதிக்கின்ற பேரொலிமுழக்க நிறைந்துள்ளதாகிய அக்கைலாயமலையினுச்சியில் கோடாகோடி சூரியப்பிரகாசம்போலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள்பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலுக்கு முதற்கோபுரவாயிற்காவற்றலைவர் அதிகாரநந்திதேவர் அவர் உலககர்த்தாவாகிய பரமசிவனது திருப்பணிக்கு அதிகாரத்தலைவர் அவர் உடைவாளும் திருப்பிரம்பும்பெற்று கைலையைக்காக்கின்றவர் தேவர்முதலிய யாவருக்கும் மேலானவர் பரமசிவனிடத்து அதிகபத்தியும் அன்புமுள்ளவர் இவராலிரவும் பகலும் இடைவிடாமற் காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலை யென்னுங் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயங்களினும் சைவசமயமேமெய்ச்சமயமென்றும் எக்கடவுளினும் பரமசிவமே மெய்க்கடவுளென்றும் நிச்சயித்தறிந்தவராகிய உபமன்னிய மஹாமுநிவர் இவர் கிருஷ்ணனுடைய தலையில் தன்றிருவடியைச் சூட்டினவர் பிறப்பிறப்பில்லாதவர் பரமசிவன் அருளால் திருப்பாற்கடலையுண்டவர் கடவுளினிடத்து இடைவிடாத மிகுந்த அன்புள்ளவர்.

இந்த வுபமன்னிய மஹாமுநிவர் ஒருநாள் அடியார்களும் முநிவர்களும்பெரியோர்களும்தன்னைச்சூழ்ந்திருக்குஞ் சமயத்தில் தமக்கெதிராகஆயிரம் ஆதித்தகிரணங்கள் ஏககாலத்தில் ஒன்றாகத்திரண்டு பிரகாசிப்பதுபோல ஓரொளிதோன்ற அதைக்கண்டு தன்னைச்சூழ்ந்திருந்த எல்லோரும் உபமன்னிய மஹாமுநிவனைநோக்கி இதுவென்னவாச்சரியம் இப்படிப்பட்ட வொளிதோன்றுவதற்குக்காரணமென்னென உபமன்னியர்சிவனைத்தியானித்துத்தெரிந்து தென்றிசையில் திருநாவலூரிலவதரித்த சுந்தரமூர்த்தியென்றும் வன்றொண்டரென்றுந் திருநாமம்பெற்றவர் சிவனது ஆஞ்ஞையால் வருகிறாரென்று தனதிருகரமுஞ்சிரமேற்குவித்து அத்திசையைநோக்கி வணங்கி ஆநந்தக்கண்ணீருடன் முழுதுநனைப்பச் செல்லும் போதுமற்றவர்கள் தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேக

நிவர்த்தியாகும்பொருட்டு எங்களாண்டவராகிய
முநிவரோ சிவனது திருவடிகளையல்லாமல்வேறொ
ருதெய்வத்தினடிகளையும் மனதினாலுஞ் சிந்தியா
ததேவரீர் - இன்று வணங்குதற்குக் காரணமென்
னென உபமன்னியர் கேளுங்கள் பெரியோர்க
ளே பரமசிவன்றரிக்கப்பட்ட திருமாலையையும்
திருவெண்ணீற்றினையும் எடுத்துவருகின்றவர் அவ
ருடையபெயர் ஆலாலசுந்தரர் முற்காலத்திலொ
ருநாள் பரமசிவனுக்குத்தக்க மலர்களெடுக்கநந்
தனவனத்திற்குச் சென்றார்-அவர் செல்லுமுன்ன
மே பார்வதிதேவியாருக்கு மலர்கள்பறித்துவர
தோழிமார்களாகிய அநிந்திதையென்றும் கமலி
னியென்றும் இருபெண்கள்வந்து மலர்கள்கொய்
துகொண்டிருக்கும்போது தான்வந் துற்பவிக்க
மிகுந்ததவஞ்செய்த தென்றிசையானது வாழவும்
குற்றமற்ற திருத்தொண்டத்தொகை சொல்லவும்
வருகின்றவராகிய ஆலாலசுந்தரர் இதுகடவுளின
தருளென்றுகருதி அவ்விருவரையுங் கண்டிச்சை
கொண்டார் அப்பெண்களிருவரும் அவ்வாலால
சுந்தரரைக்கண்டிச்சித்தார்கள் பின்பு ஆலாலசுந்த
ரரும் பரமசிவனுக்குத்தக்க மலர்களை யெடுத்துக்
கொண்டுபோனார் அப்பெண்களும் பார்வதியா
ருக்குத்தக்கமலர்களை யெடுத்துக்கொண்டுபோனா
ர்கள் இவையெல்லாமறிந்த பரமசிவனார் ஆலால
சுந்தரரைப்பார்த்து நீபெண்களிடத்திச்சைவைத்
தபடியால் தென்தேயத்திற்போய்ச் சநநமெடுத்
து அந்தப்பெண்களோடும் ஆசைதீரும்படி கலந்
தனுபவிக்கக்கடவாயென்று கட்டளையிட ஆலால
சுந்தரர் இருகரங்களுங்குவித்து மநங்கலங்கி என்
னுடைய வபாக்கியத்தால்தேவர் திருவடிகளைவிட்
டு நீங்கும் அடியேன்விதிவிலக்குகளையறியாதவன்
ஆகையால் எளியேனைத் தடுத்தாட்கொள்ளவேண்
டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள சுவாமியப்படியே
தடுத்தாட்கொள்வோமென்று கட்டளையிட்டருளி
யபின்பு ஆலாலசுந்தரரும் அநிந்திதையும் கமலி
னியுந்தென்றிசையிலவதாரஞ்செய்து இன்பத்தை
யநுபவித்தார்கள் அவர்களில் ஆலாலசுந்தரர் வரு
கிறாரென்று அவருடைய செய்திகளையெல்லாம்
வரன்முறையாகஉபமன்னிய மஹாமுநிவர் மற்ற
முநிவர்களுக்குச்சொல்ல அதைக்கேட்ட அம்மு
நிவர்கள் பாசபந்தங்களில் அகப்பட்டுத்தடுமாறு
கின்ற மானுடர்பிறப்பதற்கிடமான தென்றிசை
யானது மற்றத்திசைகளைப்பார்க்கிலுஞ் சிறந்தத
ற்கு அதுசெய்தபுண்ணியம் யாதென உபமன்னி
ய மஹாமுநிவர் என்பிதாவாகிய வியாக்கிரமபா
தரால் பூசித்த சிதம்பரமும் பூமிதேவிக் கிருதய
மாகிய திருவாரூரும் கம்பாநதிசூழ்ந்த காஞ்சீபு
ரமும் சிவனெழுந்தருளிய திருவையாறும் பிரள
யகாலத்துமழுங்காத தோணிபுரமும் மற்றும்பல
திவ்வியஸ்தலங்களும் தென்றிசையினிடத்திருக்கி
ன்றன இவ்விதமான தலங்களின்பெருமையுமித்
தலங்களிலேசிவபணிவிடைகள் செய்துபேறுபெ
ற்ற சிவனடியார்கள் பெருமையும் திருவாய்மலர்
ந்தருளினார் இந்தப்பிரகாரம்சுந்தரமூர்த்திசுவாமி
களால் திருவுளமகிழ்ந்தருளிய திருத்தொண்ட
த்தொகைப்படிசேக்கிழாரருளிச்செய்தபுராணத்
தை வாக்கியமாகச்சொல்லுகிறோம்.

மநுச்சக்கிரவர்த்திசரித்திரம்.

எவற்றிற்குமுதல்வனாகியபெரியதவத்தையுடை
ய அகத்தியமுநிவனது கமண்டலத்தி னின்றும்
வெளிப்பட்ட பூமிதேவியின் மார்பிற்றங்கிய நித்
திலமாலையையொத்த காவிரியாற்றாற் சூழப்பெ
ற்ற பலவளங்களு நிறைந்துள்ள சோழநாட்டின்
மத்தியில் மிகுந்தபழமையானதும் இலக்குமியா
ற் பூசிக்கப்பெற்ற வன்னியும், கங்கையும், மதியு
ந்தங்கிய சிவந்த சடையினையுடைய பரமசிவன்
வசிக்கின்ற திருவாரூரென்னு நகர மொன்றுண்டு
அந்நகரத்தில் அநபாயச்சோழவம்சத்திற் பிறந்த
மநுச்சக்கிரவர்த்தி, மநுமுறைவழாது, செங்கோ
ல்செலுத்தி அசையாமணிகட்டி ஆறிலொருகட
மைவாங்கி அரசாளுங்காலத்தில் பரமசிவனது தி
ருவருளால் தம்முடையமனைவியார் திருவயிற்றில்
சிங்கக்குட்டிக்கொப்பாகிய வீதிவிடங்கனென்னு
ம் ஒருபிள்ளைபிறந்தது அநேகதவங்களைச்செய்து
அருமையாகப்பெற்ற ஒப்பற்ற அப்பிள்ளையான
து நாள்தோறும் பரமசிவத்தைப் பூசைசெய்யுமு
யற்சியிலிருந்து அவரருளினால் வடமொழிமுதலி
ய பலபாஷைகளுந் திருத்தமாகவோதி யானையே

ற்றங் குதிரையேற்றந் தநுர்வேதமுதலிய எல்லாவற்றையுங்கற்று வல்லவனாகி தன்னையருமையாகப் பெற்ற தந்தைமநமகிழ்ந்து அன்புகூரும்படிமேலான நற்குணங்களானிறையப்பெற்று இளவரசாகிவாழுகின்றநாளில் ஒருநாள் வெண்கொற்றக்குடையினையுடைய அரசனதுஅழகுமிகுந்த அரண்மனையினின்றும் ஆகாயத்தையளாவிய மாடமாளிகைகள் நெருங்கியவீதியில் அநேக அரசர் குமாரர்கள் தன்னைச்சூழ வாசனைதங்கிய மலர்மாலைகள் தொங்காநின்று குங்குமமணிந்த தோள்களையுடைய இராஜபுத்திரன் மிகுந்தசேனைகள் தன்னைச்சூழ இரதத்தின்மீதேறி முன்னர் வந்தியரும், சூதரும், மாகதரும், தன்வீரமுதலியவற்றைப்புகழ்ந்துசெல்ல ஒருபக்கத்தில் முரசுவாத்தியங்களும், ஒருபக்கத்தில் சங்கவாத்தியங்களு முழங்கச் செல்லும்போது ஒப்பற்றபெரிய தருமதேவதையானது தயையில்லாமல் நாலுவகைச்சேனைகளையுடைய சோழமஹாராஜனது அச்சமற்ற மநதினுண்மையைச்சோதிக்கவந்ததுபோல அங்குசெல்லுமனிதர்கள் தனதுவரவைக்காணாத வண்ணம் ஓரழகியபசுவின் புதிய இளங்கன்றானது துள்ளிக்கொண்டு அவ்வீதியின்வந்து அரசகுமாரன்தேர்க்காலிலகப்பட்டு இறந்தது.

அதைக்கண்ட தாயாகிய பசுவானது மனவருத்தமடைந்து துள்ளித்துடித்துக்கதறிக்கீழேவிழுந்தது, அதைக்கண்ட இராஜகுமாரன் ஐயோ அபாயம்வந்ததேயென்று சொல் தடுமாறி அத்துயரினால்வருந்தி யறிவழிந்து இந்தப்பசுவுங்கன்றும் என்னறிவின்பெருமைகெட அழித்துவிட்டதே இதற்கென்னசெய்வேன் என்று தேரினின்று மிழிந்து கீழேவிழுந்து அலறுகின்ற பசுவைப்பார்த்து உயிர்பதைத்துச் சோர்ந்து பூமியிலிறந்தகன்றை நோக்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு அழுது நிலைபெற்றவிவ்வுலகத்தைக்காக்கும் மநுவென்கிற என்கோமானுக்கு உலகத்தில் இந்தப்பழிவந்து சம்பவிக்க நான்பிறந்தேனன்றோவென்றுசொல்லி இதனால்வந்தபாவத்தை பிராமணர்களிடத்திற்சென்று அவர்களால்செய்யத்தக்க யாகாதிகளால்நீக்கிக்கொள்வது அறமேயானால் எந்தையறிதற்குமுன்னர்செய்வேனென்று அந்தணர்முன்பாகச்சென்றான் அப்பொழுதுபசுவானது மிகவுந்தளர்ந்துபெருமூச்சுவிட்டு மநுச்சக்கிரவர்த்தி அரண்மனைவாயிலிற் கட்டிய ஆராய்ச்சிமணியினிடத்திற்போய் அதைக்கொம்பினாலடித்தது அவ்வோசையானது மநுச்சோழரது செவியிற்கேட்டவளவில் அவர்தம்பிள்ளைப்பிராணனைக் கொண்டுபோகவரும் இயமன் வாகனத்திற்கட்டிய மணியோசையோ வென்றுசொல்லி என்றுங்கேளாத மணியோசை செவியிற்புகுந்ததென்னவென்று சிங்காதனம்விட்டிறங்கி ஆராய்ச்சிமணிகட்டியிருக்கிறவாயில் வந்தார் காவலாளர் எதிராகவந்து ஆண்டவரே ஒருபசுவந்து மணியைக் கொம்பினாலாட்டிய தென்றார்கள் மநுச்சோழரானவர் அவர்கள் சொல்லைக்கேட்டு வருத்தமடைந்து பசுவைப்பார்த்து உங்கள் அசாக்கிரதையினாலே இதற்குத்துன்பமுண்டாயிற்றென்று கோபிக்க ஒருபழமையானமந்திரி எதிராகவந்து சுவாமீ வீதிவிடங்கன்தேரிலேறிப்போகும்போது இப்பசுவின்கன்று தேர்ச்சக்கிரத்திலகப்பட்டிறந்ததென அம்மந்திரி சொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட இராஜாவானவர் மிகவு மநங்கலங்கி வியசனமடைந்தார் அவ்வாறு வியசனப்படு மநுச்சோழரது துக்கத்தைக்கண்டு மந்திரிகள் வணங்கி ஆண்டவரே வியசனப்படாதீர் அந்தப் பாவந் தீரும் படிக்கு பிராயச் சித்தமுண்டு அதுசெய்யுமென்றார்கள் அப்பொழுது சோழராசன் மந்திரிகளே நீங்கள் சொல்லுவது நியாயமல்ல பிராயச்சித்தம் பசுவடைந்த துன்பத்திற்கு மருந்தாகுமா பழிக்குப்பழி யென்பிள்ளையைக் கொடுப்பதே நியாயமென்று மநுச்சோழர் குமாரனைத் தம்மிடத்து வரவழைத்து ஒருமந்திரியைப்பார்த்து இந்தப்பிள்ளையைப்பசுவின்கன்று இறந்தவீதியிலேகிடத்தித் தேரை யவன்மார்பின் மேலே நடத்தென்று கட்டளைகொடுக்க மந்திரியும்விடைபெற்றுச்சென்று தானவ்வாறுசெய்யமநமில்லாமல் தன்பிராணனைவிட்டுவிட்டான்.

மந்திரியிறந்த செய்தியைக்கேட்ட மநுச்சோழர் பிள்ளையைத்தாமே யழைத்துக்கொண்டு பசுவின்கன்றிறந்த வீதியிற்சென்று தமதுகுலத்திற்கு ஓர்பிள்ளைதானிருக்கிறதென்பதை நினையாமற்றருமவழியிலேநடப்பதுதகுதியென்று, தன்குமாரனைக் கீழேகிடத்தித் தேருருளையானது பிள்ளைமார்பிலழுந்தும்படி தன்தேரைநடத்தினார். அச்செய்கையைக்கண்டு, உலகிலுள்ளோர் கண்ணீர் விட்டார்கள் தேவர்கள் மலர்மாரிபொழிந்தார்கள். அப்பொழுது பார்வதியும், பரமசிவனும், இடபாரூடராய்வந் தெதிர்நின்று, காக்ஷிகொடுத்து அநுக்கிரகஞ்செய்தார்கள். இறந்தபசுவின்கன்றுடனே, வீதிவிடங்கனாகிய விராஜகுமாரனும், மந்

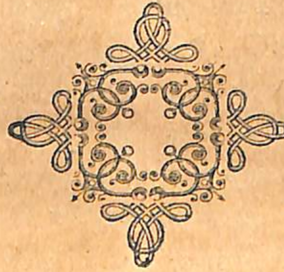
திரியும், சிவனுடைய திருவருளினாலே உயிர்த்தெழுந்தார்கள். மநுச்சோழரானவர் மகனையெடுத்து மார்போடணைத்து மநமகிழ்ச்சி யடைந்தார். பார்ப்பதியும் பரமசிவனும் அந்தரமாக மறைந்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

———:0:———

தேவாசிரியமண்டபச்சிறப்பு.

பூதகணங்களுக்குத் தலைவராயும், புற்றைத்தமக்கிடமாகக் கொண்டவருமாகிய எவற்றிற்கு முதலாயுள்ள கடவுள்வாழாநின்ற அழகியஆலயத்துள் பிரகாசம்பொருந்திய மதிலையுடைய திருவாயிலின்முன்னர் பிரமன், இந்திரன், திருமால், முதலிய தேவர்கள் இடைவிடாது நிறைந்திருக்கின்ற தேவாசிரியமண்டபமானது, அடைந்தவரது துன்பத்தைநீக்காநின்ற அடியவர்களது திருமேனியிற் பூசிய திருநீற்றினாலும், அவரது நிறைந்த பரிசுத்தத்தினாலும் பஞ்சாக்ஷரவோசை பொலிதலினாலும், பரவியதிருப்பாற்கடலுக் கொப்பாயிருக்கின்றது, அதனிடத்து பரமசிவன் முன்னர்தானேவிரும்பி அடிமைகொண்ட அடியார்களும், தங்கள் கரங்களினாலே திருத்தொண்டு செய்யு முறைமையையுடையவர்களும், குற்றமற்ற திருமேனியில் பூசிய திருநீறுபோல் உள்ளம் பரிசுத்தமானவர்களும் பஞ்சபூதங்களு நிலைகெட்டுக் கலங்கினாலும் உமையையொருகூறாகவுடைய பரமசிவனது திருவடியை மறவாதவர்களும் செல்வமும் வறுமையுமில்லாத செல்வத்தையுடையவர்களும் ஓடும்பொன்னுமொன்றாக நினைப்பவர்களும், அன்போடு பரமசிவனை வணங்குதலேயன்றி, வீட்டினையும் விரும்பாதமநவலியால் விளங்குகின்றவர்களும்முத்தாரமுதலிய ஆரங்களும், கண்டிகைகளும், வஸ்திரங்களும், பாரமென்றெறிந்து பரமசிவனது பணிவிடையல்லது வேறொன்றினும் இச்சைவையாதவர்களும் ஆகிய இவ்வடியார்கள் நெருங்கியிருக்கின்ற இம்மண்டபத்திலுள்ள அடியவர்களது பெருமையை யென்னாற்சொல்லுந் தகைமையையுடையதன்றாயினும், ஆலாலசுந்தரர் சொல்லிய திருத்தொண்டத்தொகையி லுள்ளபடி சொல்லுகின்றேன்.

சந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

தண்கயிலையதுநீங்கிநாவலூர்வாழ் சைவனார்சடையனார்தநயனாராய்
மண்புகழவருட்டுறையானோலைகாட்டி மணம்விலக்கவன்றொண்டாயதிகைசேர்ந்து
நண்பினுடனருள்புரியவாரூர்மேவி நலங்கிளரும்பரவைதோணயந்துவைகித்
திண்குலவும்விறன்மிண்டர்திறல்கண்டேத்துந் திருத்தொண்டத்தொகையருளாற்செப்பினாரே.

செப்பலருங்குண்டையூர்நெல்லழைத்துத் திருப்புகலூர்ச்செங்கல்செழும்பொன்னாச்செய்து
தப்பின்முதுகுன்றர்தரும்பொருளாற்றிட்டுத் தடத்தெடுத்துச்சங்கிலிதோள்சார்ந்துநாத
னைப்பிறனித்தூதுவந்தாறூடுகேறி யுறுமுதலைசிறுமதலையுமிழநல்கி
மெய்ப்பெரியகளிறேறியருளாற்சேர வேந்தருடன்வடகயிலைமேவினாரே.

ஸ்ரீகைலாசகிரியிலே, அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த ஸ்வரூபியாகிய பரமசிவனானவர், ஆன்மாக்களுக்குஅருள்செய்யும்பொருட்டு, மாயாகாரியமாகிய எங்கள் சரீரம்போலாகாது சத்தியகாரியமாயுள்ள சரீரத்தை எடுத்து, தமது அருட்சத்தியாகிய பார்வதிதேவியோடு வீற்றிருப்பார். அக்கடவுளுக்குத் திருத்தொண்டுசெய்யும் அடியார்கூட்டத்திலே ஆலாலசுந்தரர் என ஒருவர்உளர். அவர் ஆதிகாலத்திலே ஒருநாள், பத்தர்கள்செய்யும் அருச்சனையை அவர்கள் முத்திபெற்று உய்யும்பொருட்டு அங்கீகாரஞ்செய்தருளுகின்ற அக்கடவுளுக்குத் தரிக்கும்பொருட்டு, புஷ்பங்களைக்கொய்வதற்கு நந்தனவனத்துக்குப் போனார் போனபோது, பார்வதிதேவியாருக்குத் தரிக்கும்பொருட்டு அந்த நந்தனவனத்திலே புஷ்பங்கொய்துகொண்டுநின்ற அவருடைய சேடியர்களாகிய அனிந்திதை கமலினிஎன்னும் பெயர்களை உடைய பெண்களிருவரையுங்கண்டு, அவர்கள்மேல் ஆசைவைத்தார். அவர்களும் ஆலாலசுந்தரரைக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டார்கள். பின்பு ஒருபிரகாரம் மனதைத்திருப்பி, புஷ்பங்களைக் கொய்துகொண்டு, ஆலாலசுந்தரர் சுவாமிசந்நிதானத்துக்கும், சேடியர்கள் தேவிசந்நிதானத்துக்கும், திரும்பிவிட்டார்கள். அப்பொழுது, சமஸ்த ஆன்மாக்களிடத்திலும் வியாபித்திருந்து அந்த அந்த ஆன்மாக்கள் மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே செய்கின்ற கர்மங்களை அறிந்து அந்த அந்தக் கர்மங்களுக்கு எற்றபலங்களை ஊட்டி அக்கர்மங்களைத் தொலைப்பிக்கின்ற காருண்ணிய ஸ்வரூபியாகிய கடவுளானவர் ஆலாலசுந்தரரைநோக்கி, நீ பெண்கள்மேல் இச்சைகொண்டபடியால் தக்ஷிணபூமியிலே மானுடதேகம் எடுத்துப் பிறந்து அந்தப்பெண்களோடுபுணர்ந்து இன்பம் அனுபவிப்பாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதைக்கேட்ட ஆலாலசுந்தரர்மனங்கலங்கி, சந்நிதானத்திலே சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம்பண்ணி, எழுந்துநின்று அஞ்சலியஸ்தராகி, சுவாமீ! தேவரீருடைய அருமைத்திருவடிகளைப் பிரிதற்கு எதுவாகிய கொடும்பாவத்தைச் செய்தவனாகிய சிறியேன் மயக்கம்பொருந்திய மனிதப்பிறப்பை எடுத்து, செய்யவேண்டியது இன்னது என்றும் நீக்கவேண்டியது இன்னது என்றும் அறியாமல் பிரபஞ்சவாழ்க்கையிலே மயங்கும்போது, தேவரீர் வெளிப்பட்டுவந்து அடியேனைத்தடுத்து ஆட்கொண்டருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க; வேண்டுவார்வேட்டவைகளை ஈந்தருளுங் கடவுளும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தருளினார்.

பின்பு ஆலாலசுந்தரர், பூமியிலே புண்ணியபூ

மியாகிய பரதகண்டத்திலே தமிழ்வழங்கும் நிலமாகிய தென்னாட்டைச்சேர்ந்த திருமுனைப்பாடிநாட்டிலே திருநாவலூரென்னுந் திருப்பதியிலே ஆதிசைவரென்னும் பிராமணகுலத்திலே சடையனாரென்னும் சிவாசாரியருக்கு அவருடைய மனைவியாராகிய கற்பிலேசிறந்த இசைஞானியார் என்பவரிடத்திலே, ஆன்மாக்கள் சைவசமயமேமெய்ச்சமயமென்று உணர்ந்து அதனை அனுசரித்து உய்யும்பொருட்டு, பிறந்தருளினார். பிறந்த அப்பிள்ளைக்கு நம்பியாரூரர் என்று நாமகரணஞ்செய்தார்கள். அந்தப்பிள்ளை ஒருநாள் வீதியிலே சிறுதேர் உருட்டி விளையாடும்போது, அந்தத்திருமுனைப்பாடி நாட்டுக்கு அரசராகிய நரசிங்கமுனையரென்பவர் அந்தப் பிள்ளையைக்கண்டு, அவர்மேல் ஆசைமிகுந்து, அவருடையதந்தையாராகிய சடையனாரிடத்துக்குப்போய், இந்தப்பிள்ளையை எனக்குத்தாருமென்றுகேட்டுப்பெற்றுக்கொண்டுபோய், அவரை அபிமானபுத்திரராகப் பாவித்துவளர்த்தார். அந்தப்பிள்ளை அரசரால் வளர்க்கப்படினும், தமது பிராமணவருணத்திற்கு உரிய ஒழுக்கத்தையே உடையவராகி வளர்ந்து, உரிய காலத்திலே உபநயனஞ்செய்யப்பெற்று, வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்து, சகலகலைகளிலும் மகாபாண்டித்திய முடையவராய், விவாகஞ்செய்தற்கு உரியபருவத்தை அடைந்தார்.

அதுகண்டு, தந்தையாராகிய சடையனார் ஆதிசைவர்குலத்திலே தம்முடைய கொள்வகைக்கு ஏற்பப்பந்துவாய்ப் புத்தூரில் இருக்கின்ற சடங்கவிசிவாசாரியரிடத்திலே, அவருடைய புத்திரிக்கும் தம்முடைய புத்திரருக்கும் விவாகம்பேசிவரும்பொருட்டு, சிலமுதியோர்களை அனுப்பினார். அவர்கள் சடங்கவிசிவாசாரிய ரிடத்திற்போய்ப் பேசி, அவர் உடன்பட்டதுகண்டு, சடையனாரிடத்துக்குத் திரும்பிப்போய்த் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது சடையனார் மகிழ்ச்சிகொண்டு, விவாகத்துக்கு முகூர்த்தம்நியமித்து, தம்முடைய ஞாதிகள் சிநேகிதர்கள் யாவரையும் விவாகபத்திரம் அனுப்பி அழைப்பித்தார். பின்பு நம்பியாரூரராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் விவாகதினத்துக்கு முதற்றினத்திலே சமாவர்த்தனம்பண்ணி, ரக்ஷாபந்தனஞ்செய்து; மற்றாநாள் நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு, மணக்கோலங்கொண்டு, குதிரைமேல் ஏறி, மகாஅலங்காரத்தோடு புத்தூரிலேசடங்கவிசிவாசாரியர் வீட்டிலே திருக்கல்யாணப்பந்தருக்கு முன்சென்று, குதிரையினின்றும் இறங்கி, உள்ளேபோய், ஆசனத்தில் இருந்தார்.

அப்பொழுது, ஊரும் பேரும் உருவும் இல்லாதவர் ஆயினும் ஆன்மாக்களுக்கு வினையினால் வந்த வாஸ்தவமாகிய ஊரையும் பேரையும் உருவையும் இருவினையொப்பாகிய பக்குவகாலத்திலே ஒழிக்கும்பொருட்டுக் கற்பிதமாகிய ஊரும் பேரும் உருவுங்கொண்டருளுகின்ற பரமசிவனானவர், தாம் கைலாசத்திலே சுந்தரமூர்த்திக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்ணியபிரகாரம் அவரைப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையிலே மயங்கவிடாமல் தடுத்து ஆட்கொண்டருளும்பொருட்டு, ஒருவயோதிகப்பிராமணவடிவங்கொண்டு, அவ்விடத்திலே எழுந்தருளிவந்து நின்று, இவ்விடத்தில் இருக்கின்றயாவர்களும் நான்சொல்லும் இவ்வார்த்தையைக்கேளுங்கள் என்றுசொன்னார். அப்படிச்சொல்லிய அந்த ஐயரை விவாகஞ்செய்யத்தொடங்கும் நம்பியாரூரரும் அங்கிருக்கின்ற மற்றப்பிராமணர்களும் பார்த்து, இவ்விடத்திலே நீர்சொல்ல விரும்பியதைச் சொல்லும் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட ஐயர் நம்பியாரூரரைநோக்கி, எனக்கும் உனக்கும் ஒருவழக்கு இருக்கின்றது. அதை முடித்துக்கொண்டு உன்னுடைய விவாகத்தை நடத்து என்று அருளிச்செய்தார். நம்பியாரூரர் உமக்கும் எனக்கும் ஒருவழக்கு உளதாயின், அதைமுடித்தன்றி நான் விவாகஞ்செய்யேன். நீர் அவ்வழக்கு இன்னதெனத் தெரியும்படி சொல்லும் என்றுகேட்க, அந்த ஐயர் பிராமணர்களைப்பார்த்து, இந்தத்திருநாவலூரானாகிய நம்பியாரூரன் எனக்கு அடியவன் என்று சொல்லியருளினார். அதைக்கேட்ட நம்பியாரூரர் இந்த ஐயர்சொன்னவார்த்தை நன்றாயிருக்கின்றது என்று இகழ்ச்சியாகச்சொல்லிச்சிரிக்க, பிராமணவேடங்கொண்ட கடவுள் அவருக்குச்சமீபத்திலேபோய், அக்காலத்திலே உன்னுடையபாட்டன் எனக்கு எழுதித்தந்த அடிமையோலை இதுவே. அப்படியிருக்க, இந்தக்காரியத்தைக்குறித்து நீ பரிகாசம்பண்ணியது என்ன என்றார். உடனே நம்பியாரூரர் ஐயரைப்பார்த்து

பிராமணருக்குப் பிராமணர் அடிமையாதல் இன்றைக்கு நீயேசொல்லக்கேட்டோம். நீ பித்தனோ என்றுசொல்ல, ஐயர், நான்பித்தனானாலும் ஆகுக. பேயனானாலும் ஆகுக. நீ இப்போது எத்தனைவசைமொழிகளைச்சொன்னாய்! அவைகளினால் நான் சிறிதாயினும் வெட்கம் அடையேன். நீ என்னைச் சிறிதும் அறிந்திலை. இப்படிநின்று விளையாட்டுமொழிகள் பேசவேண்டாம்? அடிமைத்தொழில் செய்யவா என்றார். அப்பொழுது, நம்பியாரூரர், இவர் அடிமையோலை ஒன்று உண்டென்றாரே அதின் உண்மையை அறியவேண்டும் என்றுநினைத்து, ஐயரே! உம்முடைய ஓலையைக்காட்டும் என்று சொல்ல, ஐயர், நீயிந்தவோலையைப்பார்த்து நிச்சயிக்கத்தக்கவனோ, நான் இந்தச் சபையாருக்கு ஓலையைக்காட்டி மெய்யென்று அங்கீகாரஞ்செய்வித்தபின், எனக்கு ஊழியஞ்செய்தற்குமாத்திரம் தக்கவன் என்றார். அதுகேட்ட நம்பியாரூரர் கோபங்கொண்டு அவர்கையில் இருக்கும் ஓலையைப்பறிக்கும்படி அவருக்கு எதிரேவிரைந்து சென்றபோது, அவர் ஓடத்தாமும் ஓடி, அவரைப்பின்றொடர்ந்து பிடித்து, ஓலையைப்பறித்து, பிராமணர்கள் அடிமையாய் ஊழியஞ்செய்தல் என்ன முறையென்றுசொல்லிக் கிழிக்க, ஐயர் சுந்தரமூர்த்தியைப்பிடித்துக்கொண்டு, ஒருதரம் இது முறையோ என்று சத்தமிட, சமீபத்தில் நின்றவர்கள் அவ்விருவரையும் விலக்கி, உலகத்திலே ஒருகாலமும் நடந்திராத ஏற்பாட்டைக்கொண்டு வழக்காடுகின்றபிராமணரே ? நீர் எங்கே இருக்கிறவர் சொல்லும், என்றார்கள் அதற்கு ஐயர், நான் இந்தத் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கின்றவன் அதுநிற்க, இந்தநம்பியாரூரன் தருமவழிக்கு விரோதமாக வலாற்காரம்பண்ணி என்கையில் ஓலையைப்பறித்துக்கிழித்தவினாலே, தான் எனக்கு அடியவன் என்றதை ஸ்திரப்படுத்தினான் என்றார். அப்பொழுது,சுந்தரமூர்த்திநாயனார்,நீர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கிறவராகில் இந்தவழக்கை அங்கேதானேபேசித் தீர்ப்புச்செய்யவாரும் என்றுசொல்ல, ஐயர் அதைக்கேட்டு, திருவெண்ணெய்நல்லூரில் இருக்கின்ற பிராமணர்களுக்கு முன்னே ஆதியில் எழுதப்பட்ட மூலவோலையைக்காட்டி நீ எனக்கு அடிமை என்பதைச்சாதிப்பேன் என்றுசொல்லி, தண்டைஊன்றிக்கொண்டு முன்னேநடந்தார். சுந்தரமூர்த்தியும் மற்றப்பிராமணர்களும் பின்னாகப்போனார்கள்.

ஐயர் தனக்குப்பின்வந்த சுந்தரமூர்த்தியோடும் மற்றப் பிராமணர்களோடும் திருவெண்ணெய் நல்லூரை அடைந்து, அங்கு இருக்கின்ற பிராமணர்களுடைய சபையிலேபோய், அவர்களைநோக்கி, அறிவால் அமைந்த பெரியோர்களே: திருநாவலூரில் இருக்கின்ற ஆரூரனானவன் நான் நீ எனக்கு அடிமையென்று காண்பித்த ஓலையைக்கிழித்துவிட்டு உங்களிடத்துக்கு வந்திருக்கிறான் என்றுசொல்லி முறைப்பாடுசெய்தார். அந்த அபியோகத்தைக்கேட்ட பிராமணர்கள் அவரைப்பார்த்து, பிராமணர்கள் அடிமையாதல் இவ்வுலகத்திலே இதுவரையிலும் இல்லை. ஐயரே, நீர் என்ன தப்புவார்த்தை சொன்னீர், என்றுசொல்ல, ஐயர் நான் பொய்வழக்குக் கொண்டுவரவில்லை. மெய்வழக்கே, கொண்டுவந்தேன். இவன் பறித்துக்கிழித்த ஓலை இவன்பாட்டன் தானும் தன்மரபினரும் எனக்கு அடிமையென்று எழுதித்தந்த அடிமையோலை என்றார். உடனேபிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியை நோக்கி, இவர் உம்முடைய பாட்டன் அடிமைசெய்தற்கு இசைந்து எழுதிக்கொடுத்த ஓலையைக்காட்டினாராகில், நீர் அதைப்பறித்துக் கிழித்ததனால் உம்முடைய பட்சம் சயம்பெறுமோ, இவர் தம்முடைய வழக்கை யாவரும் அங்கீகரிக்கும்படி சொன்னார். இனி உம்முடைய எண்ணம்யாது. என்றார்கள். அதற்குச்சுந்தர மூர்த்தி, வேதாகமம் முதலாகிய சமஸ்த சாஸ்திரங்களையும் உணர்ந்தமகான்களே ? நான் ஆதிசைவன் என்பது உங்கள் எல்லாருக்குந் தெரியும், அப்படியிருக்க, இந்தப்பிராமணர் தமக்கு என்னை அடிமையென்று சாதித்தாராகில், இதுமனசினால் அறிதல் கூடாத ஒருமாயையென்று நினைக்கவேண்டும் இதைக்குறித்து நான்யாதுசொல்வேன் இது என்னால் அறியப்படுதல்கூடாது என்றுசொல்ல, பிராமணர்கள்கேட்டு, அந்த ஐயரைப்பார்த்து நீர் இவரை உம்முடைய அடிமை என்றுசொல்லுகின்ற விவகாரத்தை எங்களுக்கு முன் உறுதிப்படுத்தவேண்டும். ஒரு விவகாரத்தை உண்மையென்று நிச்சயிப்பதற்கு, அனுபவம் லிகிதம் சாட்சி என்கின்ற மூன்று

ம்வேண்டும். ஆயினும், இந்த ஆரூரர் உமக்கு அ
டிமையென்பதற்கு அம்மூன்றில் ஒன்றாயினும்
காட்டும் என்றார்கள். அப்பொழுது ஐயர், இவன்
கிழித்த ஓலை மூலவோலையைப்பார்த்து எழுதிய
படியோலை. மூலவோலையோ என்னிடத்தில் இரு
க்கின்றது என்றுசொன்னார். உடனே பிராமணர்
கள், அதை எங்களுக்குக் காட்டும் என்றுசொல்ல,
ஐயர், ஆரூரன் அதையும்பறித்துக் கிழியாதபடி
செய்வீர்களாயின், அதைக்காட்டுவேன் என்றார்.
அதற்கு, பிராமணர்கள், நாங்கள் கிழிக்க விடோ
ம் என்று சொல்ல, ஐயர், மூலவோலையைக்கையி
ல் எடுத்தார். அப்பொழுது சபையாருடைய கட்
டளையினால் ஒரு கரணன் அவரைக்கும்பிட்டு அந்
த ஓலையைவாங்கி, சுருளா யிருக்கின்ற மடிப்பை
நீக்கிவிரித்து, சபையார் கேட்கும்படி திருநாவ
லூரில் இருக்கின்ற ஆதிசைவனாகிய ஆரூரன் என்கி
ன்ற நான் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கின்
ற பித்தனுக்குநானும் என்சந்ததியாரும் வழித்
தொண்டு செய்வதற்கு உள்ளும்புறமும் ஒப்ப உ
டன்பட்டு எழுதிக்கொடுத்தேன். இப்படிக்கு ஆ
ரூரன் என்றுவாசித்தான். பின்பு, அந்த ஓலையி
லே சாட்சிகளாகக் கையெழுத்து இட்டவர்கள்
தங்கள் கையெழுத் தென்றே ஒத்துக்கொண்டார்
கள். அதைக்கண்ட பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தி
யை நோக்கி, இது உம்முடைய பாட்டனுடைய
எழுத்தோ, பாரும் என்றுசொல்ல, ஐயர் அவர்க
ளைப்பார்த்து, இந்தச்சிறுவன் அடிமையோலையி
ல் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற தன்பாட்டன் கையெ
ழுத்தைக் கண்டறியச் சக்தியுள்ளவனோ, இவன்பா
ட்டன் எழுதியவேறு கைச்சாத்து உண்டாகில், வ
ருவித்து, இதனுடன் ஒத்துப்பார்த்து, உங்கள் ம
னசிலே தோன்றிய தீர்ப்பைச் சொல்லுங்கள் எ
ன்றார். அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள், சந்தேகந்
தெளியும்படி, சுந்தரமூர்த்தி சமுகத்திலே அவர்
பாட்டனார் எழுதிய கைச்சாத்து ஒன்று அழைப்
பித்து, அதின் எழுத்தையும் அடிமையோலையின்
எழுத்தையும் ஒத்துப்பார்த்து, இவ்விரண்டும் ஒ
த்திருக்கின்றன. இனி நீர் தப்பவழியில்லை. நீர்
இந்தப்பிராமணருக்குத் தோற்றுப்போனீர். ஆத
லால், அவர் இஷ்டப்படி அவருக்கு ஏவல்செய்
வதே கடன் என்றுசொல்ல, சுந்தரமூர்த்தி, விதி
முறைஇதுவேயானால், நான்இதற்கு உடன்படா
திருத்தல் கூடுமோ என்று சொல்லிநின்றார். அப்
பொழுது பிராமணர்கள் அந்த ஐயரைப்பார்த்து
நீர்காட்டிய அடிமையோலையிலே எங்கள்ஊரோ
உம்முடையஊராக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆ
தலால், உமக்கு இவ்வூரிலே தலைமுறையாக இருக்
கின்ற வீடும் நிலையுள்ள ஆஸ்தியும் காட்டும் என்
றுசொல்ல, பிராமணவடிவங்கொண்ட கடவுள்,
இத்தனைவிருத்தர்களில் ஒருவரும் என்னுடைய வீ
டுமுதலியவற்றை அறியாமல் இருப்பீரானால், கா
ட்டுகிறேன். வாருங்கள் என்றுசொல்லி, சுந்தரமூ
ர்த்தியும் பிராமணர்களும் பின்னேவர, தாம் அவ்
வூரிலிருக்கின்ற திருவருட்டுறை என்னும் சிவாலய
த்தினுள்ளே போனார். பின்புசபையார் அவரைக்
காணாமல் திகைத்து நின்றார்கள்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தியானவர், என்னை
அடிமைகொண்ட பிராமணர் எங்கள் கடவுளாகி
ய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் கோயிலினுள்ளேபுகு
ந்தது என்ன ஆச்சரியம், என்று நினைத்து, அத்திய
ந்த ஆசையோடும் தனியே அவரைத் தொடர்ந்து
போய்க்கூப்பிட, பரமசிவனானவர் தருமவடிவா
கிய இடபவாகனத்தின்மேலே பார்வதிசமேதரா
ய் வெளிப்பட்டு, சுந்தரமூர்த்திக்கு, நீ முன்னே
நமக்குத்தொண்டனாய் இருந்தாய். நீ பெண்கள்
மேல் இச்சைவைத்ததினால் நம்முடைய ஆஞ்ஞை
யினாலே பூமியிலே பிறந்தாய். இப்பொழுது
துன்பத்தைத்தருகின்ற சமுசார பந்தமானது உ
ன்னைத்தொடராதபடி, நாமேவலியவந்து உன்
னைத்தடுத்து ஆட்கொண்டோம் என்று திருவாய்
மலர்ந்தருளினார். இந்தப்பிரகாரமாக எழுந்த சத்
தத்தைக்கேட்டு, சுந்தரமூர்த்தியானவர் தன்னை ஈ
ன்றபசுவினது குரலைக்கேட்ட கன்றுபோல அல
றி, சரீரமுழுதும் உரோமப்புளகங் கொள்ள, இ
ரண்டு கண்ணில் நின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம் பொ
ழிய, அடியற்றமரம்போல நிலத்திலே விழுந்து
நமஸ்கரித்து, எழுந்துநின்று, இரண்டுகைகளையு
ம் சிரசின்மேல் ஏறக்குவித்து, கனகசபையிலே
படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருள
ல் என்கின்ற ஐந்தொழில் ஆகியதிருநடனத்தைச்
செய்தருளுகின்ற சுவாமீ, தேவரீர் ஒன்றுக்கும்
பற்றாத சிறியேனை மார்ச்சாரசம்பந்தம்போல

வலியவந்து தடுத்தாட்கொண்ட காருண்ணியமகிமை இருந்தபடி என்னென்று சொல்லுவேன் என்றார்; அப்பொழுது, தம்மால்செய்யப்படும் கிரித்தியங்கள் ஒவ்வொன்றையும் தம்பயன்கருதாது பிறர்பயன் கருதியேசெய்கின்ற பரமசிவனானவர், தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்கள்தாமே மெய்ப்பொருளென்று உணர்ந்துதம்மை வழிபட்டு மும்மலத்தடைகளையும் நீங்கிப்பேரின்பம் பெற்று அநுபவிக்கவேண்டும் என்று தமது திருவுளத்திலே முகிழ்த்தபெருங்கருணையினாலே, சுந்தரமூர்த்தியை நோக்கி, நீ என்னோடு வன்சொற்களைச் சொல்லி வன்றொண்டன் என்கிற பெயரைப்பெற்றாய் நமக்கு அன்பினோடு செய்யத்தக்க அருச்சனையாவது பாடலேயாம் ஆதலால், நம்மேலே தமிழ்ப்பாட்டுகளைப்பாடு என்று அருளிச்செய்ய சுந்தரமூர்த்தி அஞ்சலியஸ்தராகி, தேவரீர் பிராமணவடிவங்கொண்டு என்னை வழக்கினால் வெல்லுதற்கு எழுந்தருளி வந்தமையை அறியாதசிறியேனுக்குப் பழைய அறிவைத்தந்து உலகவாழ்க்கையிலே மயங்காமல் உய்யும்படி செய்தருளிய கடவுளே! அடியேன் தேவரீருடைய அநந்த குணங்களில் எதையறிவேன், என்னசொல்லிப்பாடுவேன், என்றார். அதற்குக் கடவுள், நீ முன்னே என்னைப் பித்தனென்று சொன்னாய். ஆகையால் என்பெயர் பித்தனென்றே பாடு என்று சொல்லியருள, சுந்தரமூர்த்தியானவர் தம்மை ஆண்டருளிய பரமசிவன்மேல் "பித்தாபிறைசூடி" என்னும்சொற்றொடரை முதலாகக்கொண்ட திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்த்தேவாரம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தாபிறைசூடிபெருமானேயருளாளா
வெத்தான்மறவாதேநினைக்கின்றேன்மனத்துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு
ளத்தாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே.

காரூர்புனலெய்திக்கரைகல்லித்திரைக்கையாற்
பாரூர்புகழெய்தித்திகழ்பன்மாமணியுந்திச்
சீரூர்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு
ளாரூரனெம்பெருமாற்காளல்லேனெனலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் கடவுளானவர் சுந்தரமூர்த்தியை நோக்கி, தொண்டனே; நீ இன்னும் நம்முடைய புகழைக்குறித்துப் பலவகையாகப்பாடு என்று அருளிச்செய்துஅந்தரத்தானமானார். அதுநிற்க, புத்தூரிலிருக்கின்ற சடங்கவிசிவாசாரியருடைய புத்திரியாரோவெனில், கலியாணந்தவிர்ந்ததினாலே சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையே தியானஞ்செய்து கொண்டிருந்து சிலகாலத்தின்பின் சிவலோகப்பிராப்தியானார்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருவெண்ணெய் நல்லூரில் உள்ள திருவருட்டுறையென்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுளானவர் தம்மை ஆட்கொண்டபின்பு, திருநாவலூருக்குப்போய்ப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவெண்ணெய்நல்லூரும் திருநாவலூரும்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவலனான்முகன்வானவர்கோனுங்குற்றேவல்செய்ய
மேவலர்முப்புரந்தீயெழுவித்தவனோரம்பினா
லேவலனார்வெண்ணெய்நல்லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்ட
நாவலனார்க்கிடமாவதுநந்திருநாவலூரே.

நாதனுக்கூர்நமக்கூர்நரசிங்கமுனையரைய
னாதரித்தீசனுக்காட்செயுமூரணிநாவலூரொன்
ரோதநற்றக்கவன்றொண்டனாரூரனுரைத்ததமிழ்
காதலித்துங்கற்றுங்கேட்பவர்தம்வினைகட்டறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பரமசிவன் வாசம்பண்ணுகின்ற திருத்துறையூருக்குச் சென்று அக்கடவுளைநோக்கி அடியேன் தீவினையினாலே அவமானநெறியிற் செல்லாமல் தடுத்தாட்கொண்டாய் அடியேனுக்கு த்தவநெறி தந்தருளென்று பவநெறிக்குவிலக்காகும் திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினர்.

திருத்துறையூர்த்தேவாரம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையாரருவித்திரண்மாமணியுந்திக்
குலையாரக்கொணர்ந்தெற்றியோர்பெண்ணைவடபாற்
கலையாரல்குற்கன்னியராடுந்துறையூர்த்
தலைவாவுனைவேண்டிக்கொள்வேன்றவநெறியே.

செய்யார்கமலம்மலர்நாவலர்மன்னன்
கையாற்றொழுதேத்தப்படுந்துறையூர்மேற்
பொய்யாத்தமிழூரனுரைத்தனவல்லார்
மெய்யேபெறுவார்கடவநெறிதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துறையூரைவணங்கி சிவபெருமான் எழுந்தருளிய பலதலங்களினுஞ்சென்று வணங்கி சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சபாநாயகரைத்தரிசிக்கவிரும்பி, பெண்ணைநதியைக்கடந்து, அஸ்தமயனகாலத்திலே திருவதிகையென்னுந் தலத்தினெல்லையிலேபோய், திருநாவுக்கரசுநாயனர் உழவாரத்தினலேபரமசிவனுக்குக்கைத்தொண்டுசெய்த இந்தஸ்தலத்திலேகால்மிதிக்க அஞ்சுகிறேன் என்றுசொல்லி, அதற்கு உள்ளே போகாமல் சமீபத்திலிருந்த சித்தவடமடத்திற்குப் போய், திருவதிகை வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளுடைய திருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்தார். நித்திரைசெய்யும் பொழுது, வீரட்டானேசுரர் ஒரு விருத்தப்பிராமணராகி அம்மடத்தினுள்ளே புகுந்து, சுந்தரமூர்த்திநாயனருடைய சிரசின்மேலேபாதங்களைவைத்துநித்திரைசெய்பவர்போலக் காட்டியருளினர்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திவிழித்து,ஐயரே! என் உம்முடைய பாதத்தை என் சிரசின்மேல் வைத்தீர், என்றுசொல்ல ஐயர், என்னுடைய மூப்பினாலே நீர் தலைவைத்திருக்கும் திசையை அறியாமல் அப்படிச் செய்துபோட்டேன் என்றார் சுந்தர மூர்த்திநாயனர் அதற்கு ஒத்துக் கொண்டு, தம்முடையசிரசை வேறொருதிக்கில் வைத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்தார். சுவாமி அவ்விடத்திலும் சென்று சுந்தரமூர்த்தியுடைய சிரசின்மேலே பின்னும் தம்முடைய பாதத்தைநீட்ட சுந்தரமூர்த்தி, இங்கேயென்னைப்பலமுறைமிதித்த நீர் யாவர்? என்று கேட்டார். உடனே சுவாமி, என்னை நீயறியாயா, என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். அதுகண்டு, சுந்தரமூர்த்தி, தம்மைமிதித்தவர் கடவுளென்று அறிந்து, நான் இறுமாப்படைந்து ஆண்டவரை அறியாமல் என்னசெய்தேன், என்று சொல்லி, வீரட்டானேசுரர்மேல் திருப்பதிகம் பாடினர்.

திருவதிகைவிரட்டானம்-தேவாரம்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானையறியாதசாதியாருளரே சடைமேற்கொள்பிறையானைவிடைமேற்கொள்விகிர்தன்
கைம்மாவினுரியானைக்கரிகாட்டிலாட லுடையானைவிடையானைக்கறைகொண்டகண்டத்
தெம்மான்றனடிக்கொண்டென்முடிமேல்வைத்திடுமென்னு மாசையால்வாழ்கின்றவறிவிலாநாயே
னெம்மானையெறிகெடிலவடவீரட்டானத் துறைவானையிறைபோதுமிகழ்வன்போல்யானே.

என்பினையேகலனாகவணிந்தானையெங்க ளெருதேறும்பெருமானையிசைஞானிசிறுவன்
வன்பனையவளர்பொழில்சூழ்வயனாவலூர்க்கோன் வன்றொண்டனாரூரன்மதியாதுசொன்ன
வன்பனையாவர்க்குமறிவரியவத்தப் பெருமானையதிகமாநகருள்வாழ்பவனை
யென்பொன்னையெறிகெடிலவடவீரட்டானத் துறைவானையிறைபோதுமிகழ்வன்போலியானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அத்திருவதிகைக்குத் தென்புறத்தில் இருக்கும்திருக்கெடிலநதியிலே ஸ்நானம் செய்து, அந்தநதியின் தென்கரையில் திருமாணிக்குழியைச்சென்றுவணங்கி திருத்தினைநகரத்திற்குப்போய்த் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருத்தினைநகர்த்தேவாரம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

நீறுதாங்கியதிருநுதலானை நெற்றிக்கண்ணனை நிரைவளைமடந்தை
கூறுதாங்கியகொள்கையினானைக் குற்றமில்லியைக்கற்றையஞ்சடைமே
லாறுதாங்கியவழகனையமரர்க் கரியசோதியைவரிவராலுகளுஞ்
சேறுதாங்கியதிருத்தினைநகருட் சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே.

நீடுபோக்கையிற்பிறவியைப்பழித்து நீங்கலாமென்றுமனத்தினைத்தெருட்டிச்
சேடுலாம்பொழிற்றிருத்தினைநகருட் சிவக்கொழுந்தினைத்திருவடியிணைத்தா
ளூடுலாம்புகழ்நாவலூராளி நம்பிவன்றொண்டனூரனுரைத்த
பாடலாந்தமிழ்ப்பத்திவைவல்லார் முத்தியாவதுபரகதிப்பயனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர், சிதம்பரத்தின்எல்லையைஅடைந்து அவ்வெல்லையைவணங்கி, ஊரினுள்ளே போய், ஸ்தூல லிங்கமாகிய கோபுரத்தைக்கண்டு, நிலத்திலே விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து, எழுந்து கோயிலினுள்ளேபோய், கனகசபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்கின்ற சபாநாயகரைத் தரிசித்து, அக்கினியிற்பட்ட மெழுகு போலக் கசிந்து உருகி, ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்து நின்று எல்லையில்லாத பேரின்பசாகரத்திலே அமிழ்ந்தி இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேலே குவித்து திருப்பதிகம்பாடித் துதித்தார்.

கோயிற்றேவாரம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடித்தாடுமடிமைக்களன்றியேமனனேநீவாழுநாளுந்
தடுத்தாட்டித்தருமனார்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வான்
கடுத்தாடுங்கரதலத்திற்றமருகமுமெரியகலுங்கரியபாம்பும்
பிடித்தாடிபுலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

பாரூரருமரவல்குலுமைநங்கையவள்பங்கன்பைங்கணேற்ற
னூரூரன்றருமனார்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வா
னாரூரன்றம்பிரானாரூரன்மீகொங்கிலணிகாஞ்சிவாய்ப்
பேரூரர்பெருமானைப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தேபெற்றாமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சபாநாயகருடைய திருவருளினால் நீ திருவாரூரிலே நம்மிடத்துக்குவாவென்று ஆகாயத்தில் எழுந்த அசரீரிவாக்கைக்கேட்டு அந்தக்கட்டளையைச் சிரசின்மேல் வகித்து கநகசபையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கிச்சென்று கோபுரத்தைக்கடந்து புறத்திலேநின்று அக்கோபுரத்தை நமஸ்கரித்து திருவீதியைத்தொழுது தெற்குவாயிலைக்கடந்து அப்புறஞ் சென்று அந்தஸ்தலத்தின் எல்லையைவணங்கி கொள்ளிடம் என்கின்ற திருநதியைத்தாண்டி சீர்காழிக்குச்சமீபித்தார் அந்தச்சீர்காழி திருஞாந சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய ஸ்தலமாதலால் அதனுள்ளே மிதிக்கலாகாதென்று நினைந்து அதின்புறவெல்லையை வணங்கிப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்யும்பொழுது பரமசிவன் காட்சிகொடுத்தருள அதுகண்டு திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருக்கழுமலத்தேவாரம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாதலும்பிறத்தலுந்தவிர்த்தெனைவகுத்துத் தன்னருடந்தவெந்தலைவனைமலையின்
மாதினைமதித்தங்கோர்பால்கொண்டமணியை வருபுனலசடையிடைவைத்தவெம்மானை
யேதிலேன்மனத்துக்கோரிரும்புண்டநீரை யெண்வகையொருவனையெங்கள்பிரானைக்
காதில்வெண்குழையனைக்கடல்கொளமிதந்த கழுமலவளநகர்கண்டுகொண்டேனே.

செழுமலர்க்கொன்றையுங்கூவிளமலரும் விரவியசடைமுடியடிகளைநினைந்திட்
டழுமலர்க்கண்ணிணையடியவர்க்கல்லா லறிவரிதவன்றிருவடியிணையிரண்டுங்
கழுமலவளநகர்க்கண்டுகொண்டேன் சடையன்றன் காதலன்பாடியபத்துந்
தொழுமலரெடுத்தகையடியவர்தம்மைத் துன்பமுமிடும்பையுஞ்சூழகிலாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பால் திருக்கோலக்காவுக்கும், திருப்புன்கூருக்கும்போய்ப்பதிகம்பாடி காவேரிநதியின் கரையையடைந்து அதில்ஸ்நானம்பண்ணி மாயூரத்துக்கும், அம்பர்மாகாளத்துக்கும், திருப்புகலூருக்கும், போய் பின் திருவாரூரைச்சமீபித்து வன்மீகநாதருடைய ஆஞ்ஞையினாலே அங்கிருந்து மகா அலங்காரத்தோடுவந்து தம்மையெதிர்கொண்ட பத்தர்களுடன் ஊரினுள்ளேபோய் கோயிலிற்பிரவேசித்து திருமாளிகை வாயிலையடைந்து வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பதிகம்பாடினார்.

திருவாரூர்த்தேவாரம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுங்கடலுமலையுங்காலையுமாலையுமெல்லா
முரையில்விரவிவருவானொருவனுருத்திரலோகன்
வரையின்மடமகள்கேள்வன்வானவர்தானவர்க்கெல்லா
மரையனிருப்பதுமாரூரவரெம்மையுமாள்வரோகேளீர்.

எந்தையிருப்பதுமாரூரவரெம்மையுமாள்வரோவென்று
சிந்தைசெயுந்திறமல்லான்றிருமருவுந்திரடோளன்
மந்தமுழவமியம்பும்வளவயனாவலாரூரன்
சந்தமிசையொடும்வல்லார்தாம்புகழெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுதுசுந்தரமூர்த்திகேட்கும்படிவன்மீகநாதருடைய திருவருளினாலே நாம் உனக்குத் தோழனானோம் முன்னே நாம் உன்னை ஆட்கொண்ட விவாககாலத்திலே நீ கொண்டமணக் கோலத்தை எப்பொழுதும் கொண்டு பூமியின்மேல் விளையாடுவாயென்று ஒரு அசரீரிவாக்கு எழுந்தது அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சுவாமி சந்நிதானத்திற்சென்று வணங்கித்துதித்து வெளியேபோனார். அன்றுமுதற்கொண்டு அடியார்களெல்லாருஞ் சுந்தரமூர்த்தியைத் தம்பிரான் றோழர் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். சுந்தரமூர்த்தி மஹாஅலங்காரம் பொருந்திய கோலத்தையுடையவராய் வன்மீகநாதரைத் தினந்தோறும்போய்த் தரிசித்துவந்தார்.

இதற்குமுன்னே கைலாசகிரியி லிருந்த பார்வதிதேவியாருடைய சேடியர்களிருவரில் ஒருவராகிய கமலினியென்பவர் அந்தத்திருவாரூரிலே உருத்திரகணிகையர் குலத்திலேபிறந்து பரவையாரென்னும் பெயரைப்பெற்றுப் பெதும்பைப்பருவம் அடைந்திருந்தார். அவருந்தினந்தோறும் பாங்கிமாரோடு கோயிலுக்குப்போய் சுவாமி தரிசனம்பண்ணி வருவார்.

அந்தப்பரவையார் ஒருநாள் சுவாமிதரிசனம் பண்ணப்போம்போது அப்படியேசுவாமிதரிசனம் பண்ணும்பொருட்டுப் பரிசனங்களோடு சென்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவருள்கூட்ட அந்தப் பரவையாரைக்கண்டு ஆசைகொண்டுநின்றார். பரவையாரும் சுந்தரமூர்த்தியைக்கண்டு ஆசைகொண்டு, பின்சுவாமிதரிசனம் பண்ணவேண்டும் என்னும் விருப்பமானது தம்மை அவ்வாசையினின்றும் நீக்கித் தன்வச மாக்கிக் கொண்டு கோயிலின் உள்ளே செலுத்த, சென்றார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதுகண்டு, என்மனதைக்கவர்ந்துசென்ற அதிகசௌந்தரியமுள்ள இந்தப்பெண் யார்? என்று வினவ, அங்குநின்றவர்கள், இவர் உருத்திரகணிகையரில் ஒருவர். இவர்பெயர் பரவையார் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனாரோ கோயிலினுள்ளே போனார். அதற்குமுன் பரவையார் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சுவாமியை நமஸ்காரம்பண்ணித் துதித்துக்கொண்டு சந்நிதியில்நின்றும் புறப்பட்டார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார், சுவாமிசந்நிதானத்திற்சென்று, பரவையார் மேல்வைத்த பேராசையால் அவரைச் சேரவேண்டிச் சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கிக்கொண்டு, புறப்பட்டு, பரவையாரைத்தேடி தேவாசிரியன் என்னும்பெயரையுடைய ஆயிரக்கால் மண்டபத்தை அடைந்து, வன்மீகநாதர் பரவையாரை எனக்குத் தந்தருளுவார் என்று நினைத்துக்கொண்டு, அங்கிருக்க, சூரியன் அஸ்தமயனமாயிற்று. அதுநிற்க.

முன்னே சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு புறப்பட்டபரவையார், சுந்தரமூர்த்தியிடத்தில் தனியேசென்ற தமதுமனதை ஒருவகையாகவலிந்துதன்வசப்படுத்தி, அதிகமயக்கத்தோடு தமது மாளிகையை அடைந்து, பூவணையில் இருந்துதம் மருகிருந்த பாங்கியைநோக்கி, நாம்சுவாமி தரிசனம் செய்யப்போனபோது வழியில் எதிராகவந்தவர்யார்? என்றுகேட்க, அவள், அவர்பிரமவிஷ்ணுக்களும் தேடியறியாத சமானாதீதராகிய கடவுளே வலியவந்து ஆட்கொள்ளப்பெற்ற ஆதிசைவராகிய சுந்தரமூர்த்தி என்றாள். அதுகேட்ட பரவையார் நமது ஆண்டவருக்கு உரிய அடியவரோ என்றுசொல்லி, சுந்தரமூர்த்திமேல்முன்வைத்த ஆசை மேன்மேலும் அதிகரிக்க சயனத்தின் மேல்விழுந்து புலம்பினார். அப்பொழுது கடவுளானவர், பரவையாரைச் சுந்தரமூர்த்திக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுக்கும்படி அடியார்களுக்குக்கட்டளையிட்டு, சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற் சென்று உனக்குப்பரவையை விவாகம்செய்து தரும்படி நம்முடைய அடியார்களுக்கு ஆஞ்ஞாபித்தோம் என்று அருளிச்செய்து, பரவையாரிடத்திலும்போய் உனக்கும் சுந்தரமூர்த்திக்கும், விவாகம் நடக்கும் என்று சொல்லியருளினார். மற்றநாள் உதயகாலத்திலே சிவபத்தர்கள் எல்லாரும் கூடிவந்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குப் பரவையாரை விதிப்படி விவாகஞ்செய்துகொடுத்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பரவையாரோடு கூடிவாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில், ஒருநாள்கோயிலை அடைந்த போது தேவாசிரியமண்டபத்திலே சிவனடியார்கள்கூடியிருந்ததைக்கண்டுஅவர்கள்மேலே பத்திமிகுந்து, இவர்களுக்குநான் அடியனாகும் நாள் எந்நாள், என்று நினைத்துக்கொண்டு,

சுவாமிதரிசனம் செய்வதற்குக் கோயிலின் உள்ளேபோனார். அப்பொழுது, அடியார்க்கு அடியனாகவேண்டுமென்று அவர்விரும்பிய வரத்தைக்கொடுக்கும்பொருட்டு, சுவாமி அவருக்குக்காட்சிகொடுத்தருளி, நீ நம்முடைய அடியார்களை வணங்கி அவர்கள்மேலே பதிகம்பாடு என்றருளிச்செய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வணங்கிநின்று, சுவாமீ ? அடியார்களுடையவரலாறு இன்னதென்றும் அவர்கள்தன்மை இப்படிப்பட்டதென்றும் அறியாதநான் எப்படிப்பாடுவேன், அவர்களைக்குறித்துப்பாடும் சத்தியைச் சர்வஞ்ஞத்துவம் உடைய தேவரீரே அடியேனுக்கு அருளிச்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். சுவாமி அதற்கு இசைந்து, அடியார்களுடைய வழித்தொண்டு அவருக்குத் தெரியும்படிசெய்து "தில்லைவாழந்தணர்த மடியார்க்குமடியேன்" என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்து மறைந் தருளினார். அதுகண்டு, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் புறப்பட்டுத் தேவாசிரியமண்டபத்தை அடைந்து, அடியார் திருக் கூட்டத்தைப் பலமுறைவணங்கி அந்த அடியார்கள் யாவர்க்கும் வெவ்வேறாக அடியேன் அடியேன் என்று திருத்தொண்டத் தொகை என்னும் திருப்பதிகம்பாடி, அவர்களை வணங்கினார்.

திருத்தொண்டத்தொகைத்தேவாரம்-பண்-கொல்லிக்கெளவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன் திருநீலகண்டத்துக்குயவனார்க்கடியேன்
இல்லையேயென்னாதவியற்பகைக்குமடியே னிளையான்றன்குடிமாறனடியார்க்குமடியேன் [யே
வெல்லுமாமிகவல்லமெய்ப்பொருளுக்கடியேன் விரிபொழில்சூழ்குன்றையார் விறன்மிண்டர்க்கடி
னல்லிமென்முல்லையந்தாரமர்நீதிக்கடியே னாரூரனாரூரிலம்மானுக்காளே. (க)

இலைமலிந்தவேனம்பியெறிபத்தர்க்கடியே னேனாதிநாதன்றனடியார்க்குமடியேன்
கலைமலிந்தசீர்நம்பிகண்ணப்பர்க்கடியேன் கடவூரிற்கலயன்றனடியார்க்குமடியேன்
மலைமலிந்ததோள்வள்ளன்மானக்கஞ்சாற னெஞ்சாதவாட்டாயனடியார்க்குமடியே
னலைமலிந்தபுனன்மங்கையானாயர்க்கடியே னாரூரனாரூரிலம்மானுக்காளே. (உ)

மும்மையாலுலகாண்டமூர்த்திக்குமடியேன் முருகனுக்குமுருத்திரபசுபதிக்குமடியேன்
செம்மையேதிருநாளைப்போவார்க்குமடியேன் திருக்குறிப்புத்தொண்டர்தம்மடியார்க்குமடியேன்
மெய்ம்மையேதிருமேனிவழிபடாநிற்க வெகுண்டெழுந்ததாதைதாண்மழுவினாலெறிந்த
வம்மையானடித்தண்டிப்பெருமானுக்கடியே னாரூரனாரூரிலம்மானுக்காளே. (ங)

திருநின்றசெம்மையேசெம்மையாக்கொண்ட திருநாவுக்கரையன்றனடியார்க்குமடியேன்
பெருநம்பிகுலச்சிறைதனடியார்க்குமடியேன் பெருமிழலைக்குறும்பர்க்கும்பேயார்க்குமடியே
னொருநம்பியப்பூதியடியார்க்குமடியே னொலிபுனல்சூழ்சாத்தமங்கைநீலநக்கர்க்கடியே
னருநம்பிநமிநந்தியடியார்க்குமடியே னாரூரனாரூரிலம்மானுக்காளே. (ச)

வம்பறாவரிவண்டுமணநாறமலரு மதுமலர்நற்கொன்றையானடியலாற்பேணா
வெம்பிரான்சம்பந்தனடியார்க்குமடியே னேயர்கோன்கலிக்காமனடியார்க்குமடியே
னம்பிரான்திருமூலனடியார்க்குமடியே னாட்டமிகுதண்டிக்குமூர்க்கர்க்குமடியே
* னம்பரான்சோமாசிமாறனுக்குமடியே னாரூரனாரூரிலம்மானுக்காளே. (ரு)

வார்கொண்டவனமுலையாளுமைபங்கன்கழலே மறவாதுகல்லெறிந்தசாக்கியர்க்குமடியேன்
சீர்கொண்டபுகழ்வள்ளல்சிறப்புலிக்குமடியேன் செங்காட்டங்குடிமேயசிறுத்தொண்டர்க்கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற்றறிவார்க்குமடியேன் கடற்காழிக்கணநாதனடியார்க்குமடியே
னார்கொண்டவேற்கூற்றன்களந்தைக்கோனடியே னாரூரனாரூரிலம்மானுக்காளே. (சு)

* அம்பர் - ஒருசிவஸ்தலம்.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்க்குமடியேன் பொழிற்கருவூர்த்துஞ்சியபுகழ்ச்சோழர்க்கடியேன்
மெய்யடியர்நரசிங்கமுனையரையர்க்கடியேன் விரிதிரைசூழ்கடனாகையதிபத்தர்க்கடியேன்
கைதடிந்தவரிசிலையான்கலிக்கம்பன்கலியன் கழற்சத்திவரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்குமடியே
னையடிகள்காடவர்கோனடியார்க்குமடியே னாரூரனாரூரிலம்மானுக்காளே. (எ)

கறைக்கண்டன்கழலடியேகாப்புக்கொண்டிருந்த கணம்புல்லனம்பிக்குங்காரிக்குமடியே
னிறைக்கொண்டசிந்தையானெல்வேலிவென்ற நின்றசீர்நெடுமாறனடியார்க்குமடியேன்
றுறைக்கொண்டசெம்பவளமிருளகற்றுஞ்சோதித் தொன்மயிலைவாயிலானடியார்க்குமடியே
னறைக்கொண்டவேனம்பிமுனையடுவார்க்கடியே னாரூரனாரூரிலம்மானுக்காளே. (அ)

கடல்சூழ்ந்தவுலகெலாங்காக்கின்றபெருமான் காடவர்கோன்கழற்சிங்கனடியார்க்குமடியேன்
மடல்சூழ்ந்ததார்நம்பியிடங்கழிக்குந்தஞ்சை மன்னவனாஞ் செருத்துணைதனடியார்க்குமடியேன்
புடைசூழ்ந்தபுலியதண்மேலரவாடவாடி பொன்னடிக்கேமனம்வைத்தபுகழ்த்துணைக்குமடியே
னடல்சூழ்ந்தவேனம்பிகோட்புலிக்குமடியே னாரூரனாரூரிலம்மானுக்காளே. (௯)

பத்தராய்ப்பணிவார்களெல்லார்க்குமடியேன் பரமனையேபாடுவாரடியார்க்குமடியேன்
சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்க்குமடியேன் திருவாரூர்ப்பிறந்தார்களெல்லார்க்குமடியேன்
முப்போதுந்திருமேனிதீண்டுவார்க்கடியேன் முழுநீறுபூசியமுனிவர்க்குமடியே
னப்பாலுமடிச்சார்ந்தாரடியார்க்குமடியே னாரூரனாரூரிலம்மானுக்காளே. (௰)

மன்னியசீர்மறைநாவனின்றவூர்ப்பூசல் வரிவளையாண்மானிக்குநேசனுக்குமடியேன்
றென்னவனாயுலகாண்டசெங்கணார்க்கடியேன் திருநீலகண்டத்துப்பாணனார்க்கடியே
னென்னவனாமரனடியேயடைந்திட்டசடைய னிசைஞானிகாதலன்றிருநாவலூர்க்கோ
னன்னவனாமாரூரனடிமைகேட்டுவப்பா ராரூரிலம்மானுக்கன்பராவாரே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவாரூரிலே தினந்தோறும் திரிகாலத்திலும் அன்பினோடு சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, பரவையாரோடு வாழ்ந்திருக்குங்காலத்திலே, வேளாளராகிய குண்டையூர்க்கிழவர் என்பவர் அவருடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று அவருடைய திருவடிகளை அடைந்து அன்பினோடு வழிபடுவாராயினார். அவர்சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பொருட்டுப் பரவையாருடையவீட்டுக்கு நெல்லும் பருப்பும் பிறபதார்த்தங்களும் நெடுங்காலம் தவறாமல் அனுப்பிவந்தார். அப்படி அனுப்பிவருங்காலத்திலே, மழையில்லாமையால் வளம் சுருங்க, ஒருநாள் குண்டையூர்க்கிழவர் நெல்லுப்போதாமைகண்டு, வருத்தமுற்று, சுந்தரமூர்த்திவீட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு இன்றைக்கு நெல்லுப்போதாதே, ஐயோ! இதற்கு என்னசெய்வேன், என்றுநினைந்து, பெருங்கவலைகொண்டு, போசனம்பண்ணாமல் அன்றிரவு நித்திரைகொண்டார். அப்பொழுது பரமசிவனானவர் அவருக்குச் சொற்பனாவத்தையிலே தோன்றி, சுந்தரனுக்கு அனுப்பும்படி உனக்கு நெல்லுத்தந்தோம் என்றுசொல்லியருளி, பின் குபேரனுக்கு ஆஞ்ஞாபிக்க, அந்தக்குண்டையூர் முழுதிலும் நென்மலையானது ஆகாயமும் மறையத்தக்கதாக நிறைந்து ஓங்கியது. அன்றிரவு விடியும்போது குண்டையூர்க்கிழவர் விழித்தெழுந்து அந்தநென்மலையைக்கண்டு, அதிசயித்து, பரமசிவனுடைய திருவருளைத்துதித்து, சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்கு அனுப்பும்படி பரமசிவன் தந்தருளிய இந்தநெல்லை யாவரெடுக்கவல்லவர்கள். இந்தச் சமாசாரத்தை அவருக்குச்சொல்லும்படி போவேன் என்று திருவாரூருக்குப்போக, நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைப் பரமசிவனால் அறிந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனாரும் எதிரேவந்தார். அதுகண்ட குண்டையூர்க்கிழவர் அந்நாயனாரைவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று, சுவாமி, நெடுங்காலமாக அடியேன் தேவரீருக்குச் செய்துவந்ததிருத்தொண்டுக்கு இந்நாளிலே முட்டுவந்தது. அதுகண்டு கடவுளே நென்மலையைத்தந்தருளினார். அந்தநெ

ன்மலை மனிதரால் எடுக்கப்படும் அளவினையுடையதன்று. இனி இது என்னாற்செய்யப்படக்கூடியதொண்டன்று என்றுசொல்ல, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதைக்கேட்டு, அவரோடு கூடிக்கொண்டு குண்டையூர்க்குப்போய், ஆகாயத்தைஅளாவிய நென்மலையைக்கண்டு அதிசயித்து, திருவருளைவியந்து சமீபத்திலுள்ள திருக்கோளிலி என்னும் ஸ்தலத்திலிருக்கின்ற சிவாலயத்தை அடைந்து, அந்த நென்மலையைப் பரவையார் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோவதற்கு ஆள்விடும்பொருட்டு, திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருக்கோளிலி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீளநினைந்தடியேனுமைநித்தலுங்கைதொழுவேன்
வாளனகண்மடவாளவள்வாடிவருந்தாமே
கோளிலியெம்பெருமான்குண்டையூர்ச்சிலநெல்லுப்பெற்றே
னாளிலையெம்பெருமானவையட்டித்தரப்பணியே.

கொல்லைவளம்புறவிற்றிருக்கோளிலிமேயவனை
நல்லவர்தாம்பரவுந்திருநாவலூரனவ
னெல்லிடவாட்கள்வேண்டிநினைந்தேத்தியபத்தும்வல்லா
ரல்லல்களைந்துலகிலண்டர்வானுலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே, இன்று பகற்காலம் நீங்கியபின் நம்முடையபூதங்கள் பரவைவீடுமாத்திரமன்றித் திருவாரூர் முழுதும் நிறையும்படி நென்மலையைக்கொண்டு வந்துதரும் என்று ஆகாயத்தினின்றும் ஓர் அசரீரி வாக்குத்தோன்றியது. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதைக்கேட்டு திருவாரூருக்குத் திரும்பிப்போய் கோயிலை அடைந்து, 'வன்மீகநாதரைத்தரிசனஞ் செய்துகொண்டு, பரவையார் வீட்டிலேசேர்ந்து, அவர்மகிழும்படி நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச் சொல்லி அங்கிருந்தார். அதன்பின் சிவாஞ்ஞையினாலே பூதங்கள் குண்டையூரிலேயிருந்த நென்மலையை எடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பரவையார் வீட்டைநிறைவித்து, திருவாரூர்முழுதிலும் நென்மலையாக்கின. அன்றிரவுகழிந்தபின், பரவையார் அவ்வூர்ச்சனங்களெல்லாரும் தங்கள்தங்கள்வீட்டின் எல்லையைச்சேர்ந்த நென்மலையை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றுசொல்லிப் பறையறைவித்தார்.

சிலநாட்சென்றபின்பு, நாட்டியத்தான்குடியில்வசிக்கின்ற கோட்புலிநாயனார் சுந்தரமூர்த்திவிடத்திலேசென்று, அவரைவணங்கி, தம்முடைய ஊருக்கு எழுந்தருளிவரும்படி அவரைப்பிரார்த்தித்து, அவர் அதற்கு இசைந்ததுகண்டு, தமது ஊருக்குத் திரும்பிவிட்டார். அதன்பின், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வன்மீகநாதரைவணங்கி,அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு, நாட்டியத்தான்குடியை அடைந்தபோது, அங்கிருந்த கோட்புலிநாயனார் எதிர்கொண்டுவணங்கி, தம்முடைய வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், ஆசனத்தில் இருத்தி விதிப்படி அருச்சனைசெய்து, திருவமுதுசெய்வித்து, அவரைவணங்கி ஸ்தோத்திரம்பண்ணி சிங்கடியார், வனப்பகையார் என்கின்ற தமதுபுத்திரிகள் இருவரையும் கொண்டுவந்து அவரை நமஸ்கரிப்பித்து, தாமும்வணங்கி, சுவாமீ, அடியேன்பெற்ற இந்தப்பெண்கள் இருவரையும்அடிமையாகக் கொண்டருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, சுந்தரமூர்த்திநாயனார், இப்பெண்கள் இருவரும் எனக்குப் புத்திரிகள் என்றுசொல்லி, அவர்களைத் தம்முடைய தொடையின்மேலிருத்தி மனக்கசிவுடனே அணைத்து உச்சிமோந்து, அவர்கள் விரும்பியவைகளைக்கொடுத்தருளி பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தை அடைந்து, அவரை வணங்கி திருப்பதிகம்பாடினார், அந்தப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பிலே கோட்புலிநாயனாரைச் சிறப்பித்து, சிங்கடியாருக்குப் பிதாவாகத்தம்மை நினைத்தபடியினால் தம்மைச் சிங்கடியப்பனென்று வைத்தருளினார்.

திருநாட்டியத்தான்குடி-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூணணுவதோரரவங்கண்டஞ்சேன்புறங்காட்டாடல்கண்டிகழேன்
பேணீராகிலும்பெருமையையுணர்வன்பிறவேனாகிலுமறவேன்
காணீராகிலுங்காண்பனென்மனத்தாற்கருதீராகிலுங்கருதி
நானேனும்மடிபாடுதலொழியேனாட்டியத்தான்குடிநம்பி.

கூடாமன்னரைக்கூட்டத்துவென்றகொடிறன்கோட்புலிசென்னி
நாடார்தொல்புகழ்நாட்டியத்தான்குடிநம்பியைநாளுமறவாச்
சேடார்பூங்குழற்சிங்கடியப்பன்றிருவாரூரனுரைத்த
பாடீராகிலும்பாடுமின்றொண்டீர்பாடநும்பாவம்பாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின், அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளி, திருவலிவலத்துக்குப் போய்ப் பதிகம்பாடினர்.

திருவலிவலம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனங்கத்துயிர்ப்பாயுயிர்க்கெல்லாமோங்காரத்துருவாகிநின்றானை
வானங்கத்தவர்க்குமளப்பரியவள்ளலையடியார்கடம்முள்ளத்
தேனங்கத்தமுதாகியுள்ளூறுந்தேனைத்தினைத்தற்கினியானை
மானங்கைத்தலத்தேந்தவல்லானைவலிவலந்தனில்வந்துகண்டேனே.

நல்லிசைஞானசம்பந்தனுநாவிற்கரைசரும்பாடியநற்றமிழ்மாலை
சொல்லியவேசொல்லியேத்துகப்பானைத்தொண்டனேனறியாமையறிந்து
கல்லியன்மனதைக்கசிவித்துக்கழலடிகாட்டியென்கிளைதலையறுக்கும்
வல்லியல்வானவர்வணங்கநின்றானைவலிவலந்தனில்வந்துகண்டேனே.

கலிவலங்கெடவாரழலோம்புங்கற்றநான்மறைமுற்றனலோம
வலிவலந்தனில்வந்துகண்டேமனமன்னுநாவலாரூரன்வன்றொண்ட
னொலிகொளின்னிசைச்செந்தமிழ்பத்துமுள்ளத்தாலுகந்தேத்தவல்லார்போய்
மெலிவில்வானுலகத்தவரேத்தவிரும்பிவிண்ணுலகெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீண்டும் திருவாரூரை அடைந்து, பரவையார்வீட்டி லிருந்தார் - இருக்கும்பொழுது பங்குனி உத்திரத்திருநாள் சமீபிக்கவும், பரவையார் திருவிழாச்செலவிற்குக் கொடுப்பதற்குப் பொன்கொண்டுவரும் பொருட்டு, திருப்புகலூரை அடைந்து கோயிலிற்சென்று சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி, சமீபத்தில் இருக்கின்ற ஓர் மடத்திலேபோய், திருப்பணிக்காகச் சுடப்பட்டசெங்கற்கள் பலவற்றைவருவித்துஉயரம்பண்ணி, அதனையே தலையணையாகக்கொண்டு, உத்தரீயத்தைவிரித்து நித்திரைசெய்தார். பின்விழித்தெழுந்தபோது, அந்தச் செங்கற்கள் எல்லாம் பொற்கல்லாய் இருக்கக்கண்டு. திருவருளைத் துதித்து, கோயிலினுள்ளேபோய்த் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருப்புகலூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மையேபுகழ்ந்திச்சைபேசினுஞ்சார்வினுந்தொண்டர்தருகிலாப்
பொய்ம்மையாளரைப்பாடாதேயெந்தைபுகலூர்பாடுமின்புலவீர்கா
ளிம்மையேதருஞ்சோறுங்கூறையுமேத்தலாமிடர்கெடலுமா
மம்மையேசிவலோகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே.

செறுவினிற்செழுங்கமலமோங்குதென்புகலூர்மேவியசெல்வனை
நறவம்பூம்பொழில்நாவலூரன்வனப்பகையப்பன்சடையன்றன்
சிறுவன்வன்றொண்டனூரன்பாடியபாடல்பத்திவைவல்லவ
ரறவனாரடிச்சென்றுசேர்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொற்குவையையுங்கொண்டு அவ்விடத்தி னின்றும் புறப்பட்டு, திருப்பனையூருக்குப்போய் அங்கும்பதிகம்பாடினார்.

திருப்பனையூர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாடமாளிகைகோபுரத்தொடுமண்டபம்வளரும்வளர்பொழிற்
பாடல்வண்டறையும்பழனத்திருப்பனையூர்
தோடுபெய்தொருகாதினிற்குழைதூங்கத்தொண்டர்களுள்ளிப்
பாடநின்றுமோடவல்லராயவரேயழகியரே.

வஞ்சிநுண்ணிடைமங்கைபங்கினர்மாதவர்வளரும்வளர்பொழிற்
பஞ்சின்மெல்லடியார்பயிலுந்திருப்பனையூர்
வஞ்சியும்வளர்நாவலூரன்வனப்பகையப்பன்வன்றொண்டன்
செஞ்சொற்கேட்டுகப்பாரவரேயழகியரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூரை அடைந்து பரவையார் வீட்டில் இருந்தார் பின் பரமசிவனருளால் அங்குநின்றும் பெயர்ந்து-சிவனெழுந்தருளிய திருநன்னிலமென்னுந் திருப்பதியிற் சென்று - அவ்வாலயத்தை வலம் வந்து-உள்ளேசென்று வணங்கி - தண்ணியல்வெம்மையினா னென்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்ணியல்வெம்மையினான்றலையிற்கடைதோறும்பலி
பண்ணியன்மென்மொழியாரிடக்கொண்டுழல்பண்டரங்கன்
புண்ணியநான்மறையோர்முறையாலடிபோற்றிசைப்ப
நண்ணியநன்னிலத்துப்பெருங்கோயினயந்தவனே.

கோடுயர்வெங்களிற்றுத்திகழ்கோச்செங்கணான்செய்கோயி
னாடியநன்னிலத்துப்பெருங்கோயினயந்தவனைச்
சேடியல்சிங்கிதந்தைசடையன்றிருவாரூரன்
பாடியபத்தும்வல்லார்புகுவார்பரலோகத்துள்ளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருப்பதிகம் பாடி - அங்கிருந்தபின்னர்- திருவீழி மிழலையினில் இருக்கும் - அந்தணர்கூடி வந்து சகலசிறப்போடும் - சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை-இட்டுக்கொண்டுபோக - அவரும் - அத்திருப்பதியைவணங்கி கோயிலினுட்சென்று கடவுளை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடினார்.

திருவீழிமிழலை-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடங்கொண்மாமிடற்றீர்வெள்ளைச்சுருளொன்றிட்டுவிட்டகாதினீரென்று
திடங்கொள்சிந்தையினார்கலிகாக்குந்திருமிழலை
மடங்கல்பூண்டவிமானமுமண்மிசைவந்திழிச்சியவானநாட்டையு
மடங்கல்வீழிகொண்டீரடியேற்குமருளுதிரே.

வேதவேதியர்வேதநீதியரோதுவார்விரிநீர்மிழலையு
ளாதிவீழிகொண்டீரடியேற்குமருளுகென்று
நாதகீதம்வண்டோதுவார்பொழினாவலூரன்வன்றொண்டன்றமிழ்
பாடல்பத்தும்வல்லார்பரனொடுகூடுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்திருவீழிமிழலையின்கண்வாழுங்-கடவுளினருளைப்பெற்றுத் திருவாஞ்சியத்தி லெழுந்தருளிய - பரமசிவனது திருவடியைவணங்கி பொருவனொன்று முதலையுடைய - திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாஞ்சியம்-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருவனார்புரிநூலர்புணர்முலையுமையவளோடு
மருவனார்மருவார்பால்வருவதுமில்லைநம்மடிக
டிருவனார்பணிந்தேத்துந்திருவாஞ்சியத்துறையு
மொருவனாரடியாரையுள்வினைநலியவொட்டாரே.

செந்நெலங்கழனித்திகழ்திருவாஞ்சியத்துறையு
மின்னலங்கலஞ்சடையெம்மிறைவனதறைகழல்பரவும்
பொன்னலங்கலநன்மாடப்பொழிலணிநாவலூரன்
பன்னலங்கலநன்மாலைபாடுமின்பத்தருளீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர் நீர்வளம் பொருந்திய திருநறையூரின்கண் விளங்கா நின்ற திருச்சித்தீச்சரத்தை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருநறையூர்ச்சித்தீச்சரம்-பண்-கவுசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரும்மலருந்நிலவுஞ்சடைமே, லூரும்மரவம்முடையானிடமாம்
வாரும்மருவிமணிபொன்கொழித்துச், சேருந்நறையூர்ச்சித்தீச்சரமே.
போரார்புரமெய்புனிதன்னமருஞ், சீரார்நறையூர்ச்சித்தீச்சரத்தை
யாரூரன்சொல்லிவைவல்லவர்க, ளேராரிமையோருலகெய்துவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர் சிறந்த பெருந்தன்மையினையுடைய திருத்தொண்டர்கள் அன்பினோடு மெதிர்கொண்டுவணங்க மழுவுமானுங் கையிற்பெற்றவனாகிய கடவுள்வாழும் திருப்புத்தூரை வணங்கி சிவனைத் துதித்து திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

அரிசிற்கரைப்புத்தூர் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தடிமைசெய்யுமந்தணன்றானரிசிற்புனல்கொண்டுவந்தாட்டுகின்றான்
மிகத்தளர்வெய்திக்குடத்தையுநும்முடிமேல்விழுத்திட்டுநடுங்குதலும்
வருத்தவனுக்குநித்தற்படியும்வருமென்றொருகாசினைநின்றநன்றிப்
புகழ்த்துணைகைபுகச்செய்துகந்தீர்பொழிலார்திருப்புத்தூர்புனிதனீரே.

காரூர்மழைபெய்துபொழியருவிக்கழையோடகிலுந்திட்டிருகரையும்
போரூரன்புனல்சேரரிசிற்றென்கரைப்போழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதர்தம்மை
யாரூரனருந்தமிழைந்தினொடைந்தழகாவுரைப்பார்களுங்கேட்பவருஞ்
சீரூர்தருதேவர்கணங்களொடுமிணங்கிச்சிவலோகமதெய்துவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனத்திருப்பதிகம்பாடி அக்கடவுளின்முன் புகழ்த்துணையார்க்கருளிய திறத்தையும் துதித்து முனிவர்கள்புகழ அவ்விடத்தினின் றெழுந்தருளி பரமசிவன்வாழுகின்ற பலதிருப்பதிகளையும் வணங்கித் திருவாவடுதுறைக்கெழுந்தருளி பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற கோயிலைவலம்வந்து அன்போடு ஆலயத்துட்புகுந்து வணங்கி மறையவனென்றெடுத்து சோழன்செய்த்திருப்பணியையுஞ் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாவடுதுறை - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையவனொருமாணிவந்தடையவாரமாயவனுருயிர்நிறுத்தக்
கறைகொள்வேலுடைக்காலனைக்காலாற்கடந்தகாரணங்கண்டுகண்டடியே
னிறைவனெம்பெருமானென்றெப்போதுமேத்தியேத்திநின்றஞ்சலிசெய்து
னறைகொள்சேவடிக்கன்பொடுமடைந்தேனாவடுதுறையாதியம்மானே.

தெருண்டவாயிடைநூல்கொண்டுசிலந்திசித்திரப்பந்தர்சிக்கெனவியற்றச்
சுருண்டசெஞ்சடையாயதுதன்னைச்சோழனாக்கியதொடர்ச்சிகண்டடியேன்
புரண்டுவீழ்ந்துநின்பொன்மலர்ப்பாதம்போற்றிபோற்றியென்றன்பொடுபுலம்பி
யருண்டெனமேல்வினைக்கஞ்சிவந்தடைந்தேனாவடுதுறையாதியம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருப்பதிகம்பாடி யங்கிருக்குநாளில் அடியார்களோடு மீண்டும் அக்கடவுளைவணங்கி யவரருள்பெற்று அங்குநின்றும் புறம்போந்து காவேரியின் தென்கரையில் விளங்காநின்ற பலதிருப்பதிகளையும்வணங்கி திருவிடைமருதூரையடைந்து மருதமரத்தினீழலிலமர்ந்த மருதப்பரனைவணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவிடைமருதூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கழுதைகுங்குமந்தான்சுமந்தெய்த்தாற்கைப்பர்பாழ்புகமற்றதுபோலப்
பழுதுநானுழன்றுளந்தடுமாறிப்படுசுழித்தலைப்பட்டனனெந்தா
யழுதுநீயிருந்தென்செய்திமனனேயங்கணாவரனேயெனமாட்டா
விழுதையெனுக்கோருய்வகையருளாயிடைமருதுறையெந்தைபிரானே.

அரைக்குஞ்சந்தனத்தோடகிலுந்தியைவனஞ்சுமந்தார்த்திருபாலு
மிரைக்குங்காவிரித்தென்கரைதன்மேலிடைமருதுறையெந்தைபிரானை
யுரைக்குமூரனொளிதிகழ்மாலையுள்ளத்தாலுகந்தேத்தவல்லார்க
ணரைப்புழுப்பொடுநடலையுமின்றிநாதன்சேவடிநண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருதப்பாரைத்துதித்து அவரருள்பெற்று அடியார்களோடு அந்தநகரைவிட்டுப் புறம்போந்து திருநாகேச்சரத்தையடைந்து கோயிலைவலம் வந்து பரமசிவனைவணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருநாகேச்சரம் - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறையணிவாணுதலாளுமையாளவள்பேழ்கணிக்க
நிறையணிநெஞ்சனுங்கநீலமால்விடமுண்டதென்னே
குறையணிகொல்லைமுல்லையளந்துகுளிர்மாதவிமேற்
சிறையணிவண்டுதோர்ப்பண்செய்திருநாகேச்சரத்தானே.

கொங்கணைவண்டரற்றக்குயிலும்மயிலும்பயிலுந்
தெங்கமழ்பூம்பொழில்சூழ்திருநாகேச்சரத்தானை
வங்கமலிகடல்சூழ்வயனாவலவூரன்சொன்ன
பங்கமில்பாடல்வல்லாரவர்தம்வினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றும்போந்து சிவபுரத்துத்தேவர்பிரான்கழலைவணங்கி யன்புடன்புறம்போந்து பார்வதிசமேதராகிய கடவுளெழுந்தருளிய பலபதிகளையும்வணங்கி, திருக்கலயநல்லூரையடைந்து இறைவரது திருவடியை அன்போடுபரவி குரும்பைமுலையுமையா ளென்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருக்கலயநல்லூர்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரும்பைமுலைமலர்க்குழலிகொண்டதவங்கண்டுகுறிப்பினொடுசென்றவடன்குணத்தினைநன்கறிந்து
விரும்பும்வரங்கொடுத்தவளைவேட்டருளிச்செய்தவிண்ணவர்கோன்கண்ணுதலோன் மேவியவூர்வின
லரும்பருகேசுரும்பருவவறுபதம்பண்பாடவணிமயில்கணடமாடுமெணிபொழில்சூழயலின் [வி
கரும்பருகேகருங்குவளைகண்வளருங்கழனிக்கமலங்கண்முகமலருங்கலயநல்லூர்தானே.

தண்புனலும்வெண்மதியுந்தாங்கியசெஞ்சடையன்றருமறையான்றலைகலனாக்காமரமும்பாடி
யுண்பலிகொண்டுழல்பரமனுறையுமூர்நிறைநீரொழுகுபுனலரிசிலின்றென்கலயநல்லூரதனை
நண்புடைதன்சடையனிசைஞானிதஞ்சிறுவனாவலர்கோனாரூரனுவினயந்துரைசெய்
பண்பயிலும்பத்துமிவைபத்திசெய்துபாடவல்லவர்களல்லலொடுபாவமிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று திருக்குடமூக்கையணைந்து கடவுளைவணங்கித் திருப்பதிகம்பாடிப் புறம்போந்து திருவலஞ்சுழியையடைந்து பரமசிவத்தையன்போடுவணங்கித் தமிழாற்புகழ்ந்து திருநாவுக்கரையநாயனாருக்குத் திருவடிதரிசனமளித்த திருநல்லூரைச்சென் றணைந்து சிவனைப்புகழ்ந்து அதன்சமீபத்திலுள்ள தலங்களையெல்லாம் வணங்கிப்புகழ்ந்து பின்னர் சோற்றுத்துறையிற் சென்று கோயிலைவணங்கி யுள்ளேசென்று வலம்வந்து அழனீரொழுகி யனையவெனு முதலையுடைய திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

சோற்றுத்துறை-பண்-கவுசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அழனீரொழுகியனையசடையு, முழையீருரியும்முடையானிடமாங்
கழுநீர்முத்துங்கனகக்குவையுஞ், சுழனீர்ப்பொன்னிச்சோற்றுத்துறையே.
சுற்றார்தருநீர்ச்சோற்றுத்துறையுண், முற்றாமதிசேர்முதல்வன்பாதத்
தற்றாரடியாரடிநாயூரன், சொற்றானிவைகற்றார்துன்பிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் தேவர்பெருமானாகிய பரமசிவன் எழுந்தருளிய கண்டியூரைவணங்கித் திருவையாறெனுந் திருப்பதியையணைந்து வணங்கி, திருப்பூந்துருத்தி யமர்ந்தருளிய கடவுளைவணங்கித் திருவாலம்பொழிலிற்சேர்ந்து பரமசிவத்தைத்தரிசித்து அன்றிரவில் நித்திரைசெய்தார் சுவாமி அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, மழபாடிக்குவருதற்கு மறந்தாயோ என்றுசொல்லியருளினார். சுந்தரமூர்த்தி விழித்தெழுந்து காவேரிநதியைக்கடந்து அதன்வடபக்கத்திற் சேர்ந்து திருமழபாடிக்குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருமழபாடி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னார்மேனியனேபுலித்தோலரைக்கசைத்து
மின்னார்செஞ்சடைமேல்மிளிர்கொன்றையணிந்தவனே
மன்னேமாமணியேமழபாடியுண்மாணிக்கமே
யன்னேயுன்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே.

ஏரார்முப்புரமுமெரியச்சிலைதொட்டவனை
வாரார்கொங்கையுடன்மழபாடியுள்மேயவனைச்
சீரார்நாவலர்கோனாரூரனுரைத்ததமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சிலநாளங்கிருந்து, காவேரிநதியின் இருபக்கத்திலுமுள்ளஸ்தலங்களைவணங்கி, மேற்குத்திக்குக்குயாத்திரைசெய்யநினைந்து, திருவானைக்காவுக்குப்போய்ப் பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவானைக்கா-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைகளாயினநான்குமமற்றுளபொருள்களுமெல்லாந்
துறையுந்தோத்திரத்திறையுந்தொன்மையுநன்மையுமாய
வறையும்பூம்புனலானைக்காவுடையாதியைநாளு
மிறைவனென்றடிசேர்வரெம்மையுமாளுடையாரே.

தாரமாகியபொன்னித்தண்டுறையாடிவிழுத்து
நீரினின்றடிபோற்றிநின்மலாகொள்ளெனவாங்கே
யாரங்கொண்டவெம்மானைக்காவுடையாதியைநாளு
மீரமுள்ளவர்நாளுமெம்மையு மாளுடையாரே.

ஆழியார்க்கருளானைக்காவுடையாதிபொன்னடியி
னிழலேசரணாகநின்றருள்கூரநினைந்து
வாழவல்லவன்றொண்டன்வண்டமிழ்மாலைவல்லார்போ
யேழுமாபிறப்பற்றெம்மையுமாளுடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்தை யடைந்து - கோபுரத்தைக்கண்டு வணங்கி ஆலயத்தை வலம்வந்து - சந்நிதானத் துட்சென்று - திருமுன்வீழ்ந்துவணங்கி - பொன்னைக்குறித்துத் துதிக்க-அவர் தராமையால்-மனம் புழுங்கி-பிரானர் இல்லையென்று திருப்பதிகம்பாடி யருளினர்.

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வைத்தனன்றனக்கேதலையுமெனாவுநெஞ்சமும்வஞ்சமொன்றின்றி
யுய்த்தனன்றனக்கேதிருவடிக்கடிமையுரைத்தக்காலுபமனேயேக்கும்
பைத்தபாம்பார்த்தோர்கோவணத்தோடுபாச்சிலாச்சிராமத்தெம்பரமர்
பித்தரேயொத்தோர்நச்சிலராகிலிவரல்லாதில்லையோபிரானர்.

ஏசினவல்லவிகழ்ந்தனவல்லவெம்பெருமானென்றெப்போதும்
பாசினபுகழான்பாச்சிலாச்சிராமத்தடிகளையடிதொழப்பன்னாள்
வாயினாற்கூறிமனத்தினாநினைவான்வளவயனாவலாரூரன்
பேசினபேச்சைப்பொருத்திலராகிலிவரல்லாதில்லையோபிரானர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்குபொற்குவைபெற்று-சிலநாளங்கிருந்து பின்புறப்பட்டு-மார்க்கத்தில் - இருபக்கங்களினுமுள்ள - தலங்களைவணங்கி - சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளியதிருப்பைஞ்ஞீலியையடைந்து அரவாபரணத்தை யுடையாரது கோபுரத்தை வணங்கிக் கோயிலை வலம்வந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பைஞ்ஞீலி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காருலாவியநஞ்சையுண்டிருள்கண்டவெண்டலையோடுகொண்
டூரெலாந்திரிந்தென்செய்வீர்பலியோரிடத்திலேகொள்ளுநீர்
பாரெலாம்பணிந்தும்மையேபரவிப்பணியும்பைஞ்ஞீலியி
லாரமாவதுநாகமோசொலுமாரணீயவிடங்கரே.

அன்னஞ்சேர்வயல்சூழ்பைஞ்ஞீலியிலாரணீயவிடங்கரை
மின்னுநுண்ணிடைமங்கைமார்பலர்வேண்டிக்காதன்மொழிந்தசொன்
மன்னுதொல்புகழ்நாவலூரன்வன்றொண்டன்வாய்மொழிப்பாடல்பத்
துன்னியின்னிசைபாடுவாருமைகேள்வன்சேவடிசேர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருவீங்கோய்மலைமுதலிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய் வணங்கி, கொங்கதேசத்தை அடைந்து, அவ்விடத்திலே காவேரிக்குத் தென்கரையிலிருக்கும் திருப்பாண்டிக்கொடுமுடிக்குப்போய் நமச்சிவாயப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்றிருப்பாதமேமனம்பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந்தேனினிப்பிறவாததன்மைவந்தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சீர்க்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவாவுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே.

கோணியபிறைசூடியைக்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
பேணியபெருமானைப்பிஞ்ஞகப்பித்தனைப்பிறப்பில்லியைப்
பாணுலாவரிவண்டறைகொன்றைத்தாரனைப்படப்பாம்பரை
நாணனைத்தொண்டனூரன்சொல்லிவைசொல்லுவார்க்கில்லைதுன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அவிநாசியை அடைந்து, அங்கே வெஞ்சமாக்கூடலையும் வணங்கித் திருப்பதிகம்
பரமசிவன் கனகசபையிலே நடனஞ்செய்யும் பாடியருளினர்.
திருக்கோலத்தைத் தமக்குக் காட்டக்கண்டு, திரு

திருவெஞ்சமாக்கூடல் - பண் - கொல்லிக்கவ்வாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எறிக்குங்கதிர்வேயுதிர்முத்தமோடேலமிலவங்கந்தக்கோலமிஞ்சி
செறிக்கும்புனலுட்செய்துகொண்டுமண்டித்திளைத்தெற்றுசிற்றாறதன் கீழ்க்கரைமேன்
முறிக்குந்தளைமாமுடப்புன்னைஞாழல்குருக்கத்திகண்மேற்குயில்கூவலறா
வெறிக்குங்கலைமாவெஞ்சமாக்கூடல்விகிர்தாவடியேனையும்வேண்டுதியே.

வஞ்சிநுண்ணிடையார்மயிற்சாயனல்லார்வடிவேற்கணல்லார்பலர்வந்திறைஞ்சும்
வெஞ்சமாக்கூடல்விகிர்தாவடியேனையும்வேண்டுதியேயென்றுதான்விரும்பி
வஞ்சியாதளிக்கும்வயனாவலர்கோன்வனப்பகையப்பன்வன்றொண்டன்சொன்ன
செஞ்சொற்றமிழ்மாலைகள்பத்தும்வல்லார்சிவலோகத்திருப்பதுதிண்ணமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று அனேககாவதநடந்து, திருக்கற் வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.
குடியென்னும் ஸ்தலத்திற்சென்று சுவாமியை

திருக்கற்குடி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையாருங்கொடியாய்வெறியார்மலர்க்கொன்றையினாய்
படையார்வெண்மழுவாபரமாயபரம்பரனே
கடியார்பூம்பொழில்சூழ்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
வடிகேளெம்பெருமானடியேனையுமஞ்சலெனே.

அலையார்தண்புனல்சூழ்ந்தழகாகிவிழவமரும்
கலையார்மாதவர்சேர்திருக்கற்குடிக்கற்பகத்தைச்
சிலையார்வாணுதலாள்நல்லசிங்கடியப்பனுரை
விலையார்மாலைவல்லார்வியன்மூவுலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர் திருவாறைமேற்றளியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானைவணங்கி யவரருள்பெற்று தேவர்கள்துதிக்கும் பலஸ்தலங்களையுந் தரிசித்துத் திருவின்னம்பர் என்னுந் திருப்பதியைவணங்கித் திருப்புறம்பயத்தில்வந்து மிகுந்தவன்போடு திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருப்புறம்பயம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கமோதியோராறைமேற்றளிநின்றுபோந்துவந்தின்னம்பர்
தங்கினோமையுமின்னதென்றிலரீசனாரெழுநெஞ்சமே
கங்குலேமங்கள்கொண்டுதேவர்களேத்தவானவர்தாந்தொழும்
பொங்குமால்விடையேறிசெல்வப்புறம்பயந்தொழப்போதுமே.

துஞ்சியும்பிறந்துஞ்சிறந்துந்துயக்கறாதமயக்கிவை
யஞ்சியூரன்திருப்புறம்பயத்தப்பனைத்தமிழ்ச்சீரினல்
நெஞ்சினாலேபுறம்பயந்தொழுதுய்த்துமென்றுநினைத்தன
வஞ்சியாதுரைசெய்யவல்லவர்வல்லர்வானுலகாளவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கு சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அப்பாற்செல்லும்போது திருக்கூடலையாற்றூருக்குச் சமீபித்தும், அதற்குப்போகாமல் திருமுதுகுன்றைநோக்கிச் சென்றார். செல்லும் வழியிலே பரமசிவன் ஒருபிராமணராகி, சுந்தரமூர்த்திக்கு முன்னின்றார். நின்ற அந்தப்பிராமணரைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார்பார்த்து, ஐயரே, திருமுதுகுன்றுக்குப்போம்வழி எது சொல்லும் என்று கேட்க, ஐயர், இது கூடலையாற்றூருக்குப்போம் வழி என்றுசொல்லி, வழிகாட்டிக்கொண்டு முன்னேசென்றார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அவரைத் தொடர்ந்துசென்று, பின் அவரைக்காணாதவராய் "அடிகளிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே" என்னுந்திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினர்.

திருக்கூடலையாற்றூர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவுடைமழுவேந்திமதகரியுரிபோர்த்துப்
பொடியணிதிருமேனிப்புரிகுழலுமையோடும்
கொடியணிநெடுமாடக்கூடலையாற்றூரி
லடிகளிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே.

கூடலையாற்றூரிற்கொடியிடையவளோடு
மாடலுகந்தானையதிசயமிதுவென்று
நாடியவின்றமிழால்நாவலவூரன்சொற்
பாடல்கள்பத்தும்வல்லார்தம்வினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் கூடலையாற்றூரைஅடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருமுதுகுன்றுக்குப்போனார். அந்த ஸ்தலத்திலே சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகங்கள்பாடியருளினர்.

திருமுதுகுன்றம்-பண்-கொல்லிக்கவ்வாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நஞ்சியிடையின்றுநாளையென்றுமைநச்சுவார்
துஞ்சியிட்டாற்பின்னைச்செய்வதென்னடிகள்சொலீர்
பஞ்சியிடப்புட்டில்கீறுமோபணியீரருள்
முஞ்சியிடைசங்கமார்க்குஞ்சீர்முதுகுன்றரே.

முத்திமுத்தாறுவலஞ்செயும்முதுகுன்றனைப்
பித்தனெப்பானடித்தொண்டனூரன்பிதற்றி
வைத்ததுவுஞானிகளானூர்தமுமோத்திலா
ரொத்தவத்தோர்களுமேத்துவார்க்கிடரில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி பின்னும் பழமலைநாதனை தமக்குப்பொருள் வேண்டிவந்தகருத்தை மனத் துட்கொண்ட குறிப்போடு வணங்கித்தொழுது பாடியருளினர்.

நம்பியென்ற-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்யைமுற்றப்பொடிப்பூசியோர்நம்பி வேதநான்கும்விரித்தோதியோர்நம்பி
கையிலோர்வெண்மழுவேந்தியோர்நம்பி கண்ணுமூன்றுமுடையாயொருநம்பி
செய்யநம்பிசிறுச்செஞ்சடைநம்பி திரிபுரந்தீயெழச்செற்றதோர்வில்லா
லெய்தநம்பியெனையாளுடைநம்பி யெழுபிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே.

காத்திநம்பிகசியாதவர்தம்மைக்கசிந்த
வாக்கிம்மையோடம்மையிலின்பம்பெருக்குநம்பிபெருக்கருத்தா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்சுவாமி பன்னீராயிரம் பொன்கொடுத்தருள, சுந்தரமூர்த்திநாயனர் வணங்கி நின்று சுவாமீ, தேவரீர்தந்தருளிய இந்தப்பொன்னெல்லாம்திருவாரூரிலே உள்ளவர்கள் அதிசயிக்கும்படி அங்கே வரச்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது, சுவாமியுடைய திருவருளினலே, சுந்தரனே, நீ இந்தப்பொன்னெல்லாவற்றையும் மணிமுத்த நதியிலே இட்டுத் திருவாரூர்க்குளத்திலே போய் எடுத்துக்கொள்என்று ஓர் அசரீரி வாக்கு எழுந்தது. அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் மச்சம்வெட்டி வைத்துக்கொண்டு, பொன்முழுதையும் மணிமுத்த நதியிலே புகவிட்டு, அன்று என்னை வலித் தாட்கொண்ட திருவருளை அறிவேன் என்றுசொல்லி, சிதம்பரத்துக்குப்போக நினைந்து வழிக்கொண்டு, இடையிலே திருக்கடம்பூரை வணங்கி, சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரை நமஸ்கரித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

கோயில்-பண்-வியாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடித்தாடுமடிமைக்களன்றியேமனனேநீவாழுநாளித்
றடுத்தாட்டித்தருமனூர்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வான்
கடுத்தாடுகரதலத்திற்றமருகமுமெரியகலுங்கரியபாம்பும்
பிடித்தாடிபுலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றுமன்றே.

பாரூருமரவல்குலுமைநங்கையவள்பங்கன்பைங்கணேற்ற
னூரூரன்றருமனூர்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வா
னாரூரன்றம்பிரானாரூரன்மீகொங்கிலணிகாஞ்சிவாய்ப்
பேரூரர்பெருமானைப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தேபெற்றுமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றுபுறப்பட்டு - கருப்பறியலூரைக் கண்டு வணங்கி கோபுரத்துள்-அடியார்கள் சூழப் போய் - சுவாமிதரிசனஞ்செய்து - சிம்மாந்தென்னுமுதலையுடைய திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருக்கருப்பறியலூர்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிம்மாந்துசிம்புளித்துச்சிந்தையினில்வைத்துகந்துதிறம்பாவண்ணங்
கைம்மாவினுரிவைபோர்த்துமைவெருவக்கண்டானைக்கருப்பறியலூர்க்கொ
யம்மாவின்மலர்ச்சோலைக்குயில்பாடமயிலாடுங்கொகுடிக்கோயி
லெம்மானைமனத்தினானினைந்தபோதவர்நமக்கினியவாறே.

கலைமலிந்ததென்புலவர்கற்றோர்தம்மிடர்தீர்க்குங்கருப்பறியலூர்க்
குலைமலிந்தகோட்டெங்குமட்டொழுகும்பூஞ்சோலைக்கொகுடிக்கோயி
லிலைமலிந்தமழுவானைமனத்தினாலன்றுசெய்தின்பமெய்தி
மலைமலிந்ததோளூரன்வனப்பகையப்பனுரைத்தவண்டமிழ்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருப்பறிய லூரினின்றும் புறப்பட்டு - மண்ணிவளம்படிக் கரையிற்சென்று அங்கு-உமையையொருபாகத்திலுடையகடவுளைவணங்கிஒப்பற்ற புகழினையுடைய திருப்பதிகம் - முன்னவனென்றெடுத்துப்பாடியருளினார்.

திருமண்ணிப்படிக்கரை-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னவனெங்கள்பிரான்முதல்காண்பரிதாயபிரான்
சென்னியிலெங்கள்பிரான்திருநீலமிடற்றெம்பிரான்
மன்னியவெங்கள்பிரான்மறைநான்குங்கல்லானிழற்கீழ்ப்
பன்னியவெங்கள்பிரான்பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

பல்லுயிர்வாழுந்தெண்ணீர்ப்பழமண்ணிப்படிக்கரையை
யல்லியந்தாமரைத்தாராரூரனுரைத்ததமிழ்
சொல்லுதல்கேட்டவல்லாரவர்க்குந்தமக்குங்கிளைக்கு
மெல்லியுநண்பகலும்மிடர்கூருதலில்லையன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றுஞ் சென்று - வாழ்கொளிபுத்தூருக்குப்போகாது மறந்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் செல்லும்போது - மார்க்கத்தி னினைந்து திரும்பி அத்தலத்தையடைந்து - தலைக்கலனென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்-பண்.தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்கலன்றலைமேற்றரித்தானைத்தன்னையென்னைநினைக்கத்தருவானைக்
கொலைக்கையானையுரிபோர்த்துகந்தானைக்கூற்றுதைத்தகுரைசேர்கழலானை
யலைத்தசெங்கண்விடையேறவல்லானையாவடியேனடிநாயேன்
மலைத்தசென்னெல்வயல்வாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனே.

வளங்கிளர்பொழில்வாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனென்
றுளங்குளிர்தமிழூரன்வன்றொண்டன்சடையன்காதலன்வனப்பகையப்ப
னலங்கிளர்வயனாவலர்வேந்தனங்கைசிங்கடிதந்தைபயந்த
பலங்கிளர்தமிழ்பாடவல்லார்மேற்பறையுமாஞ்செய்தபாவங்கடாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகம்பாடிச்சென்று ஆலயத்துள்ளடைந்து மயிர்ப்புளகமெழத்தொழுது உள்ளணைந்துவணங்கி யுமாமகேசுரனைத்துதித்து, வெளியேவந்து தங்கியிருந்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டு கானாட்டுமுள்ளூரைச் சாரும்போது ஆண்டவன் எதிராகக்காட்சிகொடுக்கக்கண்டு வள்வாயென்னவெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கானாட்டுமுள்ளூர்-பண்-கொல்லிக்கவ்வாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்வாயமதிமிளிரும்வளர்சடையினானைமறையவனைவாய்மொழியைவானவர்தங்கோவைப்
புள்வாயைக்கீண்டுலகம்விழுங்கியுமிழ்ந்தானைப்பொன்னிறத்தின்முப்புரிநூனான்முகத்தினானை
முள்வாயமடறழுவிமுடத்தாழையீன்றுமொட்டலர்ந்துவிரைநாறுமுருகுவிரிபொழில்சூழ்
கள்வாயகருங்குவளைகண்வளருங்கழனிக்கானாட்டுமுள்ளூரிற்கண்டுதொழுதேனே.

திரையினார்கடல்சூழ்ந்ததென்னிலங்கைக்கோனைச்செற்றவனைச்செஞ்சடைமேல்வெண்மதியினானை
நுரையினார்கரைதழுவுகொள்ளிடத்தின்கரைமேற்கானாட்டுமுள்ளூரிற்கண்டுகழறொழுது
உரையினார்மதயானைநாவலாரூரனுரிமையாலுரைசெய்தவொண்டமிழ்கள்வல்லார்
வரையினார்வகைஞாலமாண்டவர்க்குத்தாம்போய்வானவர்க்குந்தலைவராய்நிற்பரவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றும் புறப்பட்டு திருவெதிர்கொள் பாடியினையணைந்துமத்தயானையென் றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திரு-எதிர்கொள்பாடி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தயானையேறிமன்னர்சூழவருவீர்காள்
செத்தபோதெலாருமில்லைச்சிந்தையுள்வைம்மின்கள்
வைத்தவுள்ளமாற்றவேண்டாவம்மின்மனத்தீரே
யத்தர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே.

முத்துநீற்றுப்பவளமேனிச்செஞ்சடையானுறையும்
பத்தர்பந்தத்தெதிர்கொள்பாடிப்பரமனையேபணியச்
சித்தம்வைத்ததொண்டர்தொண்டன்சடையனவன்சிறுவன்
பத்தனூரன்பாடவல்லார்பாதம்பணிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அக்கடவுளைவணங்கி யவரருள்பெற்று திருவேள்விக்குடியில்வந்து சுவாமியை வணங்கி மூப்பதுமில்லையென எடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவேள்விக்குடி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூப்பதுமில்லைபிறப்பதுமில்லையிறப்பதில்லைச்
சேர்ப்பதுகாட்டகத்தூரினுமாகச்சிந்திக்கிலல்லாற்
காப்பதுவேள்விக்குடிதண்டுருத்தியெங்கோனரைமே
லார்ப்பதுநாகமறிந்தோமேநாமிவர்க்காட்பட்டோமே.

கூடலர்மன்னன்குலநாவலூர்க்கோனலத்தமிழைப்
பாடவல்லபரமனடியார்க்கடிமைவழுவார்
நாடவல்லதொண்டனாரூரனாட்படுமாறுசொல்லிப்
பாடவல்லார்பரலோகத்திருப்பதுபண்டமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்னும் மார்க்கங்களில் பல ஸ்தலங்களைவணங்கி, திருவாரூரை அடைந்தார். அங்கேசுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு பரவையாரோடேகூடி யிருக்கும் நாளில், ஒருநாள் பரவையாரைநோக்கி எனக்குத் திருமுதுகுன்றர் தந்தருளிய பொன்னை மணிமுத்தநதியிலே புகவிட்டுவந்தேன் இப்போது இந்தஸ்தலத்திலே இருக்கின்ற கோயிலுக்குமேற்றிசையிலுள்ள குளத்திலேபோய் அவருடைய அருளினாலே எடுத்துக்கொண்டு வருவோம் வா என்றார். பரவையார் அதைக்கேட்டு, இதுஎன்ன அதிசயம்? என்றுசொல்லி, புன்னகை செய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனார், பெண்ணே, நமதுகடவுளுடைய திருவருளினாலே பொன்முழுதும் குளத்திலே எடுத்து உனக்குத்தருவேன், இது சத்தியம் என்றுசொல்லி, பரவையாரும் கூடவர கோயிலிலே பிரவேசித்து வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு, கோயிலை வலம்வந்து மேற்றிசையிலிருக்கின்ற திருக்குளத்தை அடைந்து, அதன் வடகீழ்க்கரையிலேபோய், பரவையாரை நிறுத்தி சுவாமியை வணங்கி, குளத்திலே இறங்கி, அங்கே தடவினார். அப்பொழுது, பரமசிவன், சுந்தரமூர்த்தியைக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடுவிக்கவேண்டும் என்னும் திருவிளையாட்டினாலே, பொன்னை அக்குளத்திலே வருவியாதொழிந்தருள, பரவையார், ஆற்றிலே இட்டுக் குளத்திலே தேடுகிறீரா என்றார். அதுகேட்டசுந்தரமூர்த்திநாயனார், சுவாமீ-தேவரீர் முன் அருளிச்செய்தபடியே பரவையார் நகையாதபடி பொன்னைத்தாரும் என்று திருமுதுகுன்றர்மேல் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமுதுகுன்றம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்செய்தமேனியினீர்புலித்தோலையரைக்கசைத்தீர்
முன்செய்தமூவெயிலுமெரித்தீர்முதுகுன்றமர்ந்தீர்
மின்செய்தநுண்ணிடையாள்பரவையிவடன்முகப்பே
யென்செய்தவாறடிகேளடியேனிட்டளங்கெடவே.

A. No. 8930
023
நூலகம், கோவிலூர்

பிறையாருஞ்சடையெம்பெருமானருளாயென்று
முறையால்வந்தமரர்வணங்கும்முதுகுன்றர்தம்மை
மறையார்தங்குரிசில்வயல்நாவலாரூரன்சொன்ன
விறையார்பாடல்வல்லார்க்கெளிதாஞ்சிவலோகமதே.

ஏத்தாதிருந்தறியேனிமையோர்தனிநாயகனே
மூத்தாயுலகுக்கெலாமுதுகுன்றமமர்ந்தவனே
பூத்தாருங்குழலாள்பரவையிவடன்முகப்பே
கூத்தாதந்தருளாய்கொடியேனிட்டளங்கெடவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பரமசிவனுடைய திருவருளினால் வந்தெழுந்த பொற்றிரளையெடுத்து, கரையிலேற்றி அந்தப் பொன்னையும் முன்கொண்டுவந்த மச்சத்தையும் உரைப்பித்து, மச்சத்திலும் பார்க்க இது உரைதாழ்ந்ததுகண்டு, பின்னும் கடவுளைப் பாடினார். பாடியபோது, கடவுளானவர்உரைதாழாது அருள்செய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மனமகிழ்ந்து, பொற்குவைகளை மாட்டிற்சுமத்தி, பரவையாரோடேவீட்டுக்குஅனுப்பி, கோயிலிலே போய்ச் சுவாமியைவணங்கி வீட்டுக்குப்போய் பரவையாருடன் இன்புற்றுவாழ்ந்திருந்தார். அப்படிவாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில் நாடோறும் திருவாரூரில் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து வருநாளில் புற்றிடமாக வீற்றிருந்தருளிய பரம்பொருளை பாறுதாங்கியெனவெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாறுதாங்கியகாடரோபடுதலையரோமலைப்பாவையோர்
கூறுதாங்கியகுழகரோகுழைக்காதரோகுறுங்கோட்டிள
வேறுதாங்கியகொடியரோசுடுபொடியரோவிலங்கும்பிறை
யாறுதாங்கியசடையரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

படிசெய்நீர்மையிற்பத்தர்காள்பணிந்தேத்தினேன்பணிமீரருள்
வடிவிலான்திருநாவலூரன்வனப்பகையப்பன்வன்றொண்டன்
செடியனாகிலுந்தீயனாகிலுந்தம்மையேமனஞ்சிந்திக்கு
மடியனாரனையாள்வரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி பரவையாருடன் வாழ்ந்தி நள்ளாறு என்னுந்தலத்தில் சென்றுதிருப்பதி
ருக்குங்காலத்தில் - சிவஸ்தலயாத்திரை செய்ய கம்பாடியருளினார்·
விரும்பி - திருவாரூரினின்றும் புறப்பட்டு -திரு

திருநள்ளாறு - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவில்வாசத்தைப்பொன்னினைமணியைப்புவியைக்காற்றினைப்புனலனல்வெளியைச்
சேவின்மேல்வருஞ்செல்வனைச்சிவனைத்தேவதேவனைத்தித்திக்குந்தேனைக்
காவியங்கண்ணிபங்கனைக்கங்கைச்சடையனைக்காமரத்திசைபாட
நாவிலூறுநள்ளாறனையமுதைநாயினேன்மறந்தென்னினைக்கேனே.

செறிந்தசோலைகள்சூழ்ந்தநள்ளாற்றெஞ்சிவனைநாவலூர்ச்சிங்கடிதந்தை
மறந்துநான்மற்றுநினைப்பதென்னென்றுவனப்பகையப்பனூரன்வன்றொண்டன்
சிறந்தமாலைகளஞ்சினொடஞ்சுஞ்சிந்தையுள்ளுருகிச்செப்பவல்லார்க்
கிறந்துபோக்கிலைவரவிலையாகியின்பவெள்ளத்துளிருப்பர்களினிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடிச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து ணிறைந்த திருக்கடவூர்வந்து - திருமயானத்தை
கொண்டு - ஆகாயத்தையளாவிய - மணிமாடங்க யும்வணங்கித்திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கடவூர்மயானம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருவார்கொன்றைமதிசூடிமாணிக்கத்தின்மலைபோல
வருவார்விடைமேன்மாதோடுமகிழ்ந்துபூதப்படைசூழத்
திருமால்பிரமனிந்திரற்குந்தேவர்நாகர்தானவர்க்கும்
பெருமான்கடவூர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

மாடமல்குகடவூரின்மறையோரேத்துமயானத்துப்
பீடைதீரவடியாருக்கருளும்பெருமானடிகள்சீர்
நாடிநாவலாரூரனம்பிசொன்னநற்றமிழ்கள்
பாடுமடியார்கேட்பார்மேற்பாவமானபறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு - திருக்கடவூரினின்றும் - திருவீர திருவடியை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி
ட்டானத்தில் நமனதுவீரத்தைத் தொலைத்த - னார்.

திருக்கடவூர்வீரட்டம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடியார்மேனியனேபுரிநூலொருபால்பொருந்த
வடியார்மூவிலைவேல்வளரங்கையினங்கையொடுங்
கடியார்கொன்றையனேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
மடிகேளென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே.

காராரும்பொழில்சூழ்கடவூர்திருவீரட்டத்து
ளேராரும்மிறையைத்துணையாவெழில்நாவலர்கோ
னாரூரன்னடியானடித்தொண்டனுரைத்ததமிழ்
பாரோரோத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றுபுறப்பட்டு பொன்மலையை வில்லாகவளைத்த மிகுந்தவீரத்தையுடைய பரமசிவன் வாழாநின்ற திருவலம் புரத்திற்சென்று சுவாமியை வணங்கி எனக்கினியெனவெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடி யருளினார்.

திருவலம்புரம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கினித்தினைத்தனைப்புகலிடமறிந்தேன்
பனைக்கனிப்பழம்படுபரவையின்கரைமே
லெனக்கினியவன்றமர்க்கினியவனெழுமையு
மனக்கினியவன்றனதிடம்வலம்புரமே.

வருங்கலமும்பலபேணுதல்கருங்கட
லிருங்குலப்பிறப்பர்தமிடம்வலம்புரத்தினை
யருங்குலத்தருந்தமிழூரன்வன்றொண்டன்சொற்
பெருங்குலத்தவரொடுபிதற்றுதல்பெருமையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலம்புரியைப்பணிந்து பின் திருச்சாய்க்காடுசென்று தேவர் பிரானைப்பணிந்து திருப்பதிகம்பாடிப் புறம்போந்து - திருவெண்காட்டை யடைந்து அக்கடவுளைப்பணிந்து புகழ்ந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருநனி பள்ளிக்குச்சென்று திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருநனிபள்ளி - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியனாதிரையன்னயன்மாலறிதற்கரிய
சோதியன்சொற்பொருளாய்ச்சுருங்காமறைநான்கினையு
மோதியனும்பர்தங்கோனுலகத்தினுளெவ்வுயிர்க்கு
நாதியல்நம்பெருமானண்ணுமூர்நனிபள்ளியதே.

காலமுநாள்கழியுநனிபள்ளிமனத்தினுள்கிக்
கோலமதாயவனைக்குளிர்நாவலவூரன்சொன்ன
மாலைமதித்துரைப்பார்மண்மறந்துவானோருலகிற்
சாலநலின்பமெய்தித்தவலோகத்திருப்பவரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருச்செம்பொன்பள்ளி முதலிய அநேக திருப்பதிகளைவணங்கி எம்பிரானெழுந்தருளிய திருநின்றியூரைச்சார்ந்து ஆலயத்துட்புகுந்து வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருநின்றியூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அணிகொளாடையம்பூணணிமாலையமுசெய்தமுதம்பெறுதண்டி
யிணைகொளேழெழுநூறிருபதுபனுவலீன்றவன்றிருநாவுக்கரையன்
கணைகொள்கண்ணப்பனென்றிவர்பெற்றகாதலின்னருளாதரித்தடைந்தேன்
றிணைகொள்செந்தமிழ்பைங்கிளிதெரியுஞ்செல்வத்தென்றிருநின்றியூரானே.

இரவிநீள்சுடரெழுவதன்முன்னமெழுந்துதன்முலைக்கலசங்களேந்திச்
சுரவிபால்சொரிந்தாட்டியுன்பாதந்தொடர்ந்தவார்த்தைதிடம்பெறக்கேட்டுப்
பரவியுள்கிவன்பாசத்தையறுத்துப்பரமவந்துநின்பாதத்தையடைந்தே
னிரவிநித்திலமத்தகுசெம்பொனளிக்குத்தென்றிருநின்றியூரானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி யந்தத்திருப்பதியி லன்பர்களோ டமர்ந்தருள்வாராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதைவிட்டுப்புறப்பட்டுத் திருநீடூரைவணங்காது மறந்துபோகும்போது நினைந்து அதனை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருநீடூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊர்வதோர்விடையொன்றுடையானையொண்ணுதற்றனிக்கண்ணுதலானைக்
காரதார்கறைமாமிடற்றானைக்கருதலார்புரமூன்றெரித்தானை
நீரில்வாளைவரால்குதிகொள்ளுநிறைபுனற்றுழனிச்செல்வநீடூர்ப்
பாருளார்பரவித்தொழநின்றபரமனைப்பணியாவிடலாமே.

பேரோராயிரமும்முடையானைப்பேசினாற்பெரிதும்மினியானை
நீரூர்வார்சடைநின்மலன்றன்னைநீடூர்நின்றுகந்திட்டபிரானை
யாரூரன்னடிகாண்பதற்கன்பாயாதரித்தழைத்திட்டவிம்மாலை
பாரூரும்பரவித்தொழவல்லார்பத்தராய்முத்திதாம்பெறுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகம்பாடி அவ்விடத்துநின்று திருப்புன்கூரணைந்து வணங்கிப் புறப்பட்டு வாசனைவிரிந்த மலர்ச்சோலைகள்சூழ்ந்த திருக்கோலக்காவில் வந்தபோது பரமசிவன் எதிராகக்காட்சிகொடுத்தருள மிகுந்தவிருப்பத்தோடு தொழுது திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுக்குத் திருக்கைகளாலொத்திப்பாடப் பொற்றாளங் கொடுத்தருளியதைச்சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கோலக்கா - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாளுமின்னிசையாற்றமிழ்பரப்புஞானசம்பந்தனுக்குலகவர்முன்
றாளமீந்தவன்பாடலுக்கிரங்குந்தன்மையாளனையென்மனக்கருத்தை
யாளும்பூதங்கள்பாடநின்றாடுமங்கணன்றனையெண்கணமிறைஞ்சுங்
கோளிலிப்பெருங்கோயிலுளானைக்கோலக்காவினிற்கண்டுகொண்டேனே.

கோடரம்பயில்சடையுடைக்கரும்பைக்கோலக்காவுளெம்மானைமெய்ம்மானைப்
பாடரங்குடியடியவர்விரும்பப்பயிலுநாவலாரூரன்வன்றொண்ட
னாடிரங்கிமுன்னறியுமந்நெறியானவின்றபத்திவைவிளம்பியமாந்தர்
காடரங்கெனநடனவின்றான்பாற்கதியுமெய்துவர்பதியவர்க்கதுவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சீர்காழியினெல்லையை வலங்கொண்டுவணங்கி, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருடைய திருவடிகளைத் துதித்து, குருகாவூருக்குப்போம்படி வழிக்கொண்டார். வழியிலே, சுவாமி, அவர் பசியினாலும் தாகத்தினாலும் வருந்துதலை அறிந்து, தண்ணீரும் பொதிசோறும் கொண்டுவந்து வெய்யில் வெப்பத்தைத் தணிக்கும்பொருட்டு ஒருபக்கத்திலே ஒருபந்தலையுண்டாக்கி, அங்கே பிராமணவேடங்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருத்தொண்டர்களுடனே அவ்விடத்திலே வந்து, பந்தரின் கீழேபோய், அந்தப்பிராமணர் சமீபத்திலேபஞ்சாக்ஷரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். பிராமணர் அவரைப்பார்த்து; நீர் மிகப் பசிகொண்டிருக்கின்றீர். இந்தப்பொதிசோற்றை உண்டு இந்தத்தண்ணீரைக்குடித்து இளைப்பாறும் என்றுசொல்லியருள சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கு இசைந்து, அந்தப் பொதிசோற்றைவாங்கி, திருத்தொண்டருடன் அமுதுசெய்து, அளவில்லாத பரிசனங்களெல்லாரும் அமுதுசெய்யப்பண்ணினார். பண்ணியபின்னும், அந்தப்பொதிசோறு அவ்விடத்திலே பசித்துவந்த பிறரும் உண்ணும்படி குறையாதுபொலிந்தது. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் போசனம்பண்ணியபின் சலபானம்பண்ணி, அந்த ஐயரைப்புகழ்ந்து, அவர்சமீபத்திலே பரிசனங்களோடு நித்திரைசெய்ய, ஐயர் பந்தருடனேமறைந்தருளினார். சுந்தரமூர்த்தி விழித்து எழுந்து, ஐயரைக்காணாமையால் அதிசயங்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடி குருகாவூரைஅடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அங்கேயிருந்தார்.

திருக்குருகாவூர் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தனையாமாற்றமறிந்திலனெம்பெருமான்
பித்தரையென்றும்மைப் பேசுவார்பிறரெல்லா
முத்தினைமணிதன்னைமாணிக்கமுளைத்தெழுந்த
வித்தனேகுருகாவூர்வெள்ளடைநீயன்றே.

வளங்கனிபொழின்மல்குவயலணிந்தழகாய்
விளங்கொளிகுருகாவூர்வெள்ளடையுறைவானை
யிளங்கிளையாரூரன்வனப்பகையவளப்ப
னுளங்குளிர்தமிழ்மாலைபத்தர்கட்குரையாமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்விடத்தைவிட்டுப்போய், திருக்கழிப்பாலையை வணங்கி,சிதம்பரத்தைஅடைந்து, சபாநாயகரைத்தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, திருத்தினைநகரைவணங்கி, திருநாவலூரை அடைந்துசுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, சிலநாள்அங்கிருந்து அடியார்கள்சூழ திருமுன்பெய்தி உயிரினுஞ்சிறந்த பரமசிவனது அருளைத்துதித்து கோவலனான்முகனென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவெண்ணெய்நல்லூரும் - திருநாவலூரும் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவலனான்முகன்வானவர்கோனுங்குற்றேவல்செய்ய
மேவலர்முப்புரந்தீயெழுவித்தவனோரம்பினா
லேவலனார்வெண்ணெய்நல்லூரில்வைத்தெம்மையாளுங்கொண்ட
நாவலனார்க்கிடமாவதுநந்திருநாவலூரே.

நாதனுக்கூர்நமக்கூர்நரசிங்கமுனையரைய
னாதரித்தீசனுக்காட்செய்யுமூரணிநாவலூரென்
றோதநற்றவத்தவன்றொண்டனாரூரனுரைத்ததமிழ்
காதலித்துங்கற்றுங்கேட்பவர்கடிவினைகட்டறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் தொண்டைமண்டலத்தில் இருக்கின்ற ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரைசெய்யவிரும்பி, அவ்விடத்தி னின்றும் புறப்பட்டு திருக்கழுக் குன்றிற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கழுக்குன்றம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொன்றுசெய்தகொடுமையாற்பலசொல்லவே
நின்றபாவம்வினைகடாம்பலநீங்கவே
சென்றுசென்றுதொழுமின்றேவர்பிரானிடங்
கன்றினோடுபிடிசூழ்தண்கழுக்குன்றமே.

பல்லில்வெள்ளைத்தலையன்றான்பயிலும்மிடங்
கல்லில்வெள்ளையருவித்தண்கழுக்குன்றினை
மல்லின்மல்குதிரடோளூரன்வனப்பினாற்
சொல்லச்சொல்லித்தொழுவாரைத்தொழுமின்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் திருக்கச்சூரிலே போய்க் கோயிலுள்ளே பிரவேசித்துச் சுவாமியை வணங்கிக் கொண்டு, புறத்திலே வந்து, அமுது செய்யும் பொழுதாகியும், பாகம்பண்ணிக் கொடுக்கும் பரிசனங்கள் வாராமையால்மிகுந்த பசி வருத்தத்தினாலே மதிற்புறத்தில் இருந்தார். அப்பொழுது பரமசிவனானவர் ஒரு பிராமணராகி, ஒரு வெற்றோட்டை ஏந்திக்கொண்டு, அங்கே சென்று, அவருடைய முகத்தைப் பார்த்து, நீர்பசியினால் மிகவருந்தி இளைப்புற்றிருக்கின்றீர். நான் இப்பொழுது உமக்கு அன்னம் யாசகம் பண்ணிக்கொண்டு வருவேன். நீர் அப்புறம்போகாமல் சிறிதுபொழுது இங்கே இரும் என்று சொல்லி, அந்தத்திருக்கச்சூரிலே இருக்கின்ற அக்கிரகாரங்களிலே போய், அன்னமும் கறியும் யாசகம்பண்ணிக்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற்சென்று, பசிதீர இதை உண்ணும் என்றுசொல்லிக் கொடுக்க நாயனார் அவ்வையருடைய அன்பைப் புகழ்ந்து, மிகுந்தமகிழ்ச்சியோடு அஞ்சலிசெய்து வாங்கி, தம்மோடுவந்த தொண்டர்களுடனே அமுதுசெய்தார் உடனே அவ்வையர் மறைந்தருளினார். அதுகண்டு, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்அவர் பரமசிவனென்று உணர்ந்து, இந்தப்பெரும்பகலிலே திருவடி வருந்தத் திருமேனிகொண்டு அடியேன்பொருட்டு எழுந்தருளிவந்தபெருங்கருணை இருந்தபடி என்னஎன்று மனங்கசிந்துருகி உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள, கண்ணில் நின்றும் ஆனந்த அருவி சொரிய, திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கச்சூராலக்கோயில் - பண் - கொல்லிக்கவ்வாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதுவாயோரிகதறமுதுகாட்டெரிகொண்டாடன்முயல்வானே
மதுவார்கொன்றைப்புதுவீசூடும்மலையான்மகடன்மணவாளா
கதுவாய்த்தலையிற்பலிநீகொள்ளக்கண்டாலடியார்கவலாரோ
யதுவேயாமாறிதுவோகச்சூராலக்கோயிலம்மானே.

அன்னமன்னும்வயல்சூழ்கச்சூராலக்கோயிலம்மானை
யுன்னமுன்னுமனத்தாரூரனூரன்பேர்முடிவைத்த
மன்னுபுலவன்வயனாவலர்கோன்செஞ்சொனாவன்வன்றொண்டன்
பன்னுதமிழ்நூன்மாலைவல்லாரவரென்றலைமேற்பயில்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு சுவாமியை வணங்கிக் கொண்டு, அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி காஞ்சிபுரத்தைச் சமீபித்து, அவ்விடத்தில்நின்று தமதுமகிமையையும் வரவையுங் கேள்வியுற்று வந்து எதிர்கொண்டு வணங்கியபத்தர்களைத் தாமும் வணங்கி, அவர்களோடு நகரத்தினுள்ளேசென்று திருவேகாம்பரத்தை அடைந்து, உலகமாதாவாகியகாமாட்சியம்மையால் அருச்சிக்கப்பட்ட ஏகாம்பரநாத சுவாமியைத்தரிசித்து, பரவசமாய் அடியற்ற மரம்போலவிழுந்து எழுந்து விம்மி ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய, அஞ்சலியஸ்தராகி, மெய்யன்பினோடு திருப்பதிகம்பாடி, புறத்தேபோந்து, திருத்தொண்டர்களோடு அக்காஞ்சிபுரத்திலே சிலநாள்வசித்தார். வசிக்கும் நாட்களிலே, அந்நகரத்தில் இருக்கின்ற காமக்கோட்டத்திற்சென்று, அங்கிருக்கும் காமாட்சியம்மையைவணங்கி, திருமேற்றளியை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருமேற்றளி - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நொந்தாவொண்சுடரேநுனையேநினைந்திருந்தேன்
வந்தாய்போயறியாய்மனமேபுகுந்துநின்ற
சிந்தாயெந்தைபிரான்திருமேற்றளியுறையு
மெந்தாயுன்னையல்லாலினியேத்தமாட்டேனே.

பாரூர்பல்லவனூர்மதிற்காஞ்சிமாநகர்வாய்ச்
சீரூரும்புறவிற்றிருமேற்றளிச்சிவனை
யாரூரன்னடியானடித்தொண்டனாரூரன்சொன்ன
சீரூர்பாடவல்லார்சிவலோகஞ்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு ஓணகாந்தன்றளியை யடைந்து ஒப்பற்ற பரமசிவத்தைவணங்கித் தன்னைத்தோழமைகொண்ட அடிமைத்திறத்தைப்பேசி பொன்வேண்டி நெய்யும்பாலு மெனவெடுத்து அழகிய திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருஓணகாந்தன்றளி - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெய்யும்பாலுந்தயிருங்கொண்டுநித்தல்பூசனைசெய்யலுற்றார்
கையிலொன்றுங்காணமில்லைகழலடிதொழுதுய்யினல்லா
லைவர்கொண்டிங்காட்டவாடியாழ்குழிப்பட்டழுந்துவேற்
குய்யுமாறொன்றருளிச்செய்யீரோணகாந்தன்றளியுளீரோ.

ஓவணமேலெருதொன்றேறுமோணகாந்தன்றளியுளார்தா
மாவணஞ்செய்தாளுங்கொண்டடரைதுகிலொடுபட்டுவீக்கிக்
கோவணமேற்கொண்டவேடங்கோவையாகவாரூரன்சொன்ன
பாவணத்தமிழ்பத்தும்வல்லார்பறையுந்தாஞ்செய்தபாவந்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓணகாந்தேசுரர்மேற் பதிகம்பாடிப் பொன் பெற்று அனேக தங்காபதத்தை யடைந்து ஆலயத்துட்சென்று சுவாமியையவணங்கி தேனெய்புரிந்தென்றெடுத்து திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருக்கச்சி - அனேகதங்காபதம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேனெய்புரிந்துழல்செஞ்சடையெம்பெருமானதிடந்திகழைங்கணைக்
கோனையெரித்தெரியாடியிடங்குலவானதிடங்குறையாமறையா
மானையிடத்ததோர்கையனிடமதமாறுபடப்பொழியும்மலைபோ
லானையுரித்தபிரானதிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே.

வீடுபெறப்பலவூழிகணின்றுநினைக்குமிடம்வினைதீருமிடம்
ஏடுபெறப்பெரியோரதிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காமனிடம்
பாடுமிடத்தடியான்புகலூரனுரைத்தவிம்மாலைகள்பத்தும்வல்லார்
கூடுமிடஞ்சிவலோகனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்காபதேசுரரைப்பாடியங்கிருந்து பலதிருப்பதிகளையும் தரிசிக்கும்விருப்பால் சென்று திருப்பனங்காட்டூர்வந்து துன்பத்தையறுக்கும் அருமருந்தைவணங்கி விடையின்மேல் வருவானெனவெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருப்பனங்காட்டூர் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையின்மேல்வருவானைவேதத்தின்பொருளானை
யடையிலன்புடையானையாவர்க்குமறிவொண்ணா
மடையில்வாளைகள்பாயும்வன்பார்த்தான்பனங்காட்டூர்ச்
சடையிற்கங்கைவைத்தானைச்சாராதார்சார்வென்னே.

பாரூரும்பனங்காட்டூர்ப்பவளத்தின்படியானைச்
சீரூருந்திருவாரூர்ச்சிவன்பேர்சென்னியில்வைத்த
வாரூரனடித்தொண்டனடியன்சொலடிநாய்ச்சொ
லாரூரன்றமிழுரைசெய்வாருயர்வானத்துயர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் திருமாற்பேறு திருவல்லம் முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய் வணங்கிக்கொண்டு, திருக்காளத்திமலையை அடைந்து, அதனைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து மேலேஏறி, காளத்தியப்பர் சந்நிதானத்திற்சென்று, அவரைவணங்கி, மநமகிழ்ந்து துதித்து, செண்டாடும் விடையாய் என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருக்காளத்தி - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செண்டாடும்விடையாய்சிவனேயென்செழுஞ்சுடரே
வண்டாடுங்குழலாளுமைபாகமகிழ்ந்தவனே
கண்டார்காதலிக்குங்கணநாதனெங்காளத்தியா
யண்டாயுன்னையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

காருரும்பொழில்சூழ்கணநாதனெங்காளத்தியுள்
ளாராவின்னமுதையணிநாவலாரூரன்சொன்ன
சீரூர்செந்தமிழ்கள்செப்புவார்வினையாயினபோய்ப்
பேராவிண்ணுலகம்பெறுவர்பிழைப்பொன்றிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவருக்கு வலப்பக்கத்தில் நிற்கின்ற அன்பிலே தமக்கு வேறெருப்பில்லாத கண்ணப்பநாயனுருடைய திருவடித்தாமரைகளைவணங்கி,கீழே இறங்கி, திருத்தொண்டர்களுடனே சிலநாள் அந்தஸ்தலத்தில் இருந்தார். இருக்கும் நாட்களிலே உத்தரபூமியில் இருக்கின்ற ஸ்ரீசைலம் திருக்கேதாரமலை முதலாகிய சிவஸ்தலங்களை அங்கிருந்தே வணங்கி, அவைகளின்மேல் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

ஸ்ரீபர்ப்பதம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானும்மரையினமும்மயிலினமுங்கலந்தெங்குந்
தாமேமிகமேய்ந்துதடஞ்சுனைநீர்களைப்பருகிப்
பூமாமரமுரிஞ்சிப்பொழிலூடேசென்றுபுக்குத்
தேமாம்பொழில்நீழற்றுயில்சீபர்ப்பதமலையே.

நல்லாரவர்பலர்வாழ்திருவயல்நாவலவூரன்
செல்லலுறவரியசிவன்சீபர்ப்பதமலையை
யல்லலவைதீரச்சொன்னதமிழ்மாலைகள்வல்லா
ரொல்லைசிலவுயர்வானகமாண்டங்கிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதாரம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்வாவதுமாயம்மிதுமண்ணாவதுதிண்ணம்
பாழ்போவதுபிறவிக்கடல்பசிநோய்செய்தபறிதான்
தாழாதறஞ்செய்ம்மின்றடங்கண்ணன்மலரோனுங்
கீழ்மேலுறநின்றான்றிருக்கேதாரமெனீரே.

நாவின்மிசையரையன்னொடுதமிழ்ஞானசம்பந்த
னுவர்சிவனடியார்களுக்கடியானடித்தொண்டன்
தேவன்றிருக்கேதாரத்தையூரனுரைசெய்த
பாவின்றமிழ்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின், அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி, சமுத்திரதீரத்தில் இருக்கின்றதிருவொற்றியூரிற்சென்று திருப்பதிகம்பாடி, திரிகாலங்களிலும் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்.

திருவொற்றியூர்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டும்பாடிப்பரவித்திரிவா, ரீட்டும்வினைகெடஉர்ப்பான்கோயில்
காட்டுங்கலமுந்திமிலுங்கரைக்கே, யோட்டுந்திரைவாயொற்றியூரே.
ஒற்றியூருமரவும்பிறையும், பற்றியூரும்பவளச்சடையா
னொற்றியூர்மேலூரனுரைத்த, கற்றுப்பாடக்கழியும்வினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதற்குமுன், கைலாசகிரியிலே சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்மேல் ஆசைவைத்த சேடியர்கள் இருவரில் அனிந்திதையார் என்பவர் நாயிறு என்னும் ஊரிலே இருக்கும் வேளாளரிற் சிறந்தோங்கிய நாயிறுகிழவர் என்பவருக்குப்புத்திரியாராய்த் திருவவதாரஞ்செய்து, சங்கிலியார் என்னும் பெயரைப்பெற்று, உமாதேவியாருடையதிருவடிகளிலே மிகுந்தபத்தியுடையவராய் இருந்தார். அவர் பெதும்பைப்பருவ மடைந்ததுகண்டு, தந்தையாராகிய நாயிறுகிழவர் தம்முடையமனைவியாரைநோக்கி, நம்முடைய புத்திரிநம்முடையவம்சத்தில் ஸ்திரீகளெல்லாரினும் பார்க்க அதிகசௌந்தரியமும் நற்குணமும் உடையவளாய் இருக்கின்றாள். அவளுக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுக்குங்காலமாயிற்று. இதற்கு என்ன செய்வோம், என்றுசொல்ல, மனைவியார் அவளுடைய சௌந்தரியத்துக்கும் குணத்துக்கும் இசைய ஒருபுருஷனைத்தெரிந்து விவாகஞ்செய்துகொடும் என்றார். அதைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த சங்கிலியார், இவர்கள் பேசும்வார்த்தை எனக்குப் பொருந்தும் வார்த்தையன்று, நானோ நமதுகடவுளாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளைப்பெற்ற ஒருவருக்கு மனைவியாதற்கு உரியேன். இப்படியன்றி மற்றெப்படி விளையுமோதெரியேன். என்று நினைந்து, அச்சங்கொண்டு அறிவுமயங்கி மிகச்சோகித்து நிலத்திலேவிழுந்தார். சமீபத்தில்நின்ற தந்தையாரும் தாயாரும் அதைக்கண்டுபதைபதைத்து அவரை எடுத்து, ஏங்கியமனத்தையுடையவர்களாகி, இவளுக்கு நிகழ்ந்தது யாதோ என்றுபயந்து, தாங்கிப் பனிநீர்தெளித்துத்தடவி அவருக்குச் சோகம் நீங்கியபின், அவரைப்பார்த்து, மகளே உனக்கு நிகழ்ந்தது யாது; சொல் என்று கேட்க, சங்கிலியார், இப்பொழுது என்னைக்குறித்து நீங்கள்பேசியது எனக்கு இசையாது. நானோ பரமசிவனது திருவருளைப்பெற்ற ஒருவருக்கு மனைவியாதற்கு உரியேன். நான் இனிமேல் திருவொற்றியூரை அடைந்து சிவனது திருவருளிற் செல்லுவேனென்றார். அதைக்கேட்டதந்தைதாயார் இருவரும் சோகமும் அச்சமும் அதிசயமும் உடையவர்களாகி, அந்தச்சங்கிலியார் சொல்லிய வார்த்தையைமறைத்து ஒழுகினார்கள். ஒழுகும் நாட்களில், அவர்களுடைய குலத்துக்கு ஒப்பாகிய குலத்தில் உள்ள ஒருவன், நிகழ்ந்த அந்தச்சங்கதியை அறியாதவனாகி, சங்கிலியார்மேல்விருப்பங்கொண்டு அவருடையதந்தையா ரிடத்திலே கலியாணம் பேசும்பொருட்டுச் சிலரை அனுப்பினான். அனுப்பப்பட்ட அவர்கள் அத்தந்தையாரிடத்திற்சென்றுபேச, அதுகேட்டுத் தந்தையார், நிகழ்ந்தசங்கதியைச் சொல்லுதல் தகுதியன்று என்று நினைந்து, வேறோர் உபாயத்தினால் அனுப்பிவிட்டார். அவர்கள் திரும்பிப்போய்ச்சேர்ந்தவுடனே, அவர்களைஅனுப்பினவன்அவர்களோடு இறந்துபோயினான். அதைச்சங்கிலியாருடையதந்தைதாயார் கேள்வியுற்றுமனமயங்கி, உய்யவேண்டும் என்கின்ற நினைவுடையவர்கள் சங்கிலியார்பட்சத்திலே பேசத்தகாதவார்த்தையைப்பேசார்கள் என்பதை உலகம் அறியும்படி செய்த திருவருளைக்கண்டு, அதனையாவர்க்கும் உள்ளபடி சொல்லி மிகப்பயந்து, இனி நாங்கள் இவரெண்ணத்தின்படியே இவரைச் சிவபுண்ணியஞ்செய்து கொண்டு இருக்கும் பொருட்டுத் திருவொற்றியூரிலே கொண்டுபோய் விடவேண்டுமென்று துணிந்து, தங்கள் ஞாதிகளோடும் சங்கிலியாரைப்பார்த்து, நீர் திருவொற்றியூரை அடைந்து கன்னிமாடத்தில் இருந்து பரமசிவனுடைய திருவருளைமுன்னிட்டுத் தவஞ்செய்யும் என்று சொல்லி, மிகுந்த செல்வத்தோடும் அவரைத் திருவொற்றியூருக்குக் கொண்டுபோய், கோயிலிலே பிரவேசித்து, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு சமீபத்திலே ஒருகன்னிமாடஞ் செய்வித்து, அதிலே அவரை இருத்தி; அவருக்கு வேண்டும் திரவியங்களையும் அமைத்து, அவரை வணங்கி நின்று, நீர் இந்தக்கன்னிமாடத்திலே பரமசிவனுக்குத்திருத்தொண்டுசெய்து கொண்டு இரும் என்று சொல்லி, அவரைப்பிரிதலினாலே இரண்டுகண்ணில் நின்றும் சோகபாஷ்பஞ்சொரிய, அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு, தங்கள் ஊருக்குத்திரும்பி விட்டார்கள். சங்கிலியார் அந்தக் கன்னிமாடத்தில் இருந்து, தினந்தோறும் திரிகாலங்களினும் கோயிலிலேபோய், சுவாமி தரிசனஞ்செய்து, பூக்கட்டுமண்டபத்திலே திரை இட்டிருக்கின்ற ஓரிடத்திற் போயிருந்து, புஷ்பமாலை கட்டி, சுவாமிக்குச் சாத்தும்படி கொடுத்துக்கொண்டுவருவார்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே, ஒருநாள் சுந்தர
மூர்த்திசுவாமிகள் கோயிலிலேபோய்ச் சுவாமி
தரிசனஞ் செய்துகொண்டு புறப்பட்டு, அடியா
ர்கள் செய்கின்ற பலவகைத் திருத்தொண்டைப்
பார்ப்பவராகி, புஷ்பமண்டபத்தி னுள்ளேபோ
னார். போனபொழுது, முன்போலத் திரையை நீ
க்கிப் பரமசிவனுக்குச் சாத்தும்படி தாம் கட்டி
ய பூமாலைகளைக் கொடுத்துவிட்டு மின்போல ம
றைந்த சங்கிலியாரை விதிகூட்டக்கண்டு, அவர்
மேல் ஆசைகொண்டு, புறத்திலே போய், புஷ்ப
மண்டபத்தி னுள்ளே ஒருபக்கத்திலே திரைக்கு
ள்ளே நின்று ஒருபெண் என்னுடைய மனசைக்க
வர்ந்து கொண்டாள். அவள்யார். என்றார். சமீ
பத்திலே நின்றவர்கள், அவர் பரமசிவனுக்கு மி
குந்த பத்தியோடுதிருத்தொண்டு செய்கின்ற கன்
னிகையாகிய சங்கிலியார் என்றார்கள். அதை
க்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்கோயிலினுள்
ளேபோய், சுவாமியை வணங்கிநின்று, சங்கிலி
யாரைத் தமக்குத் தந்தருளும்படி பிரார்த்தித்துக்
கொண்டு, கோயிலின்புறத்திலேபோய் ஓரிடத்தி
லேயிருக்கசூரியன்அஸ்தமயனமாயிற்றுஅப்பொ
ழுதுபரமசிவன் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிக ளிடத்தி
லேபோய், இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்கள்யாவரானு
ஞ்செய்யப்படுதல்கூடாதபெருந்தவத்தைச்செய்
கின்ற உத்தமியாகியசங்கிலியையுனக்குத்தருவோ
ம். நீகொண்ட கவலையை ஒழி என்று திருவாய் ம
லர்ந்தருளி, அத்தயாமத்திலே கன்னிமாடத்திலே
நித்திரை செய்கின்ற சங்கிலியாருக்குச் சொப்ப
னத்திலே தோன்றினார். தோன்றியபொழுது, ச
ங்கிலியார் பரவசமாய்விழுந்து நமஸ்கரித்து எ
ழுந்துநின்று, சுவாமீ. அடியேன் உய்யும்படி
தேவரீர் அடியேனிடத்திலே எழுந்தருளிவரும்
பொருட்டும் பூர்வசன்மத்திலேஎன்னதவஞ்செய்
தேன், என்றுசொல்ல, பரமசிவன்,சங்கிலியே.நம்
மேலே மிகுந்தபத்தி யுடையவனும் திருவெண்
ணெய்நல்லூரிலே சமஸ்தரும் அறியும்படிநம்மா
லே தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டவனும் நமக்குத்
தோழனும் ஆகிய சுந்தரன் தனக்கு மனைவியா
க உன்னைத்தரும் பொருட்டு என்னைப்பிரார்
த்தித்தான். நீமகிழ்ச்சியோடும் அதற்கு உடன்
படு என்று சொல்லியருளினார். அதற்குச்சங்கி
லியார், சுவாமீ, அடியேன் தேவரீருடைய ஆஞ்
ஞையைத்தலைமேற் கொண்டேன். தேவரீர்சொ
ல்லியருளிய நாயனாருக்கே மனைவியாதற்கு உரி
யேன். ஆயின், அவர் திருவாரூரினிடத்தே மி
குந்தசந்தோஷத்தோடு வசிக்கின்றவர் என்பதை
த்தேவரீர் திருவுளம் கொண்டருளும் என்றார்.
அதுகேட்டகடவுள், பெண்ணே அந்தச் சுந்தர
ன் உன்னைப் பிரிந்துபோகேன் என்று ஒருசபதம்
செய்துதருவான் என்றுசொல்லியருளி, சுந்தரமூ
ர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற்சென்று, நாம் சங்கிலியி
டத்திலேபோய் உன்னெண்ணத்தைத் தெரிவித்
தோம். நான் உன்னைப்பிரிந்து செல்லேன் என்
று நீ அவளுக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுத்தால்
அவள் உடன்படுவாள். இனி உனக்குநாம் என்ன
செய்யவேண்டும் என்று அருளிச்செய்ய, சுந்தர
மூர்த்திசுவாமிகள், இக்கடவுளுடைய பிறதலங்க
ளையும்சென்று வணங்க விரும்புகின்ற அடியே
னுக்கு இதுவிலக்காகும்என்று நினைந்து, அவரை
வணங்கி, சுவாமீ, சங்கிலிக்கு நான் உன்னைப்பிரி
யேன் என்று சபதஞ்செய்து கொடுக்கும்பொரு
ட்டு அடியேன் அவளோடு தேவரீருடைய ஆல
யத்துக்குவந்தால், அப்பொழுது தேவரீர் அவ்
வாலயத்தைவிட்டுத் திருமகிழின்கீழ் இருந்தரு
ளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அதற்குக் க
டவுள் இசைந்தருளி, சங்கிலியாரிடத்திலே முன்
போலப்போய், பெண்ணே சுந்தரன் உனக்குச்
சபதஞ்செய்துதருதற்கு உடன்பட்டிருக்கிறான்.
அவன் நம்முடைய ஆலயத்திலே சபதஞ்செய்து
தருதற்கு வந்தால், நீ அதற்கு உடன்படாமல் ம
கிழின்கீழே சபதஞ்செய்துதரும்படிகேள் என்
றுசொல்லி மறைந்தருளினார். சங்கிலியார்விழித்
தெழுந்து, அதிசயித்து, அவ்விரவிலே பரமசிவ
னுடைய திருவருளை நினைந்துநினைந்து நித்திரை
செய்யாதவராகி, சமீபத்திலே நித்திரைசெய்கின்
ற தம்முடைய சேடியர்களைஎழுப்பி, தமக்குச்
கனவிலே பரமசிவன் அருளிச்செய்த எல்லாவ
ற்றையும் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க, அவர்கள்
அச்சம் அதிசயம் ஆனந்தம் மூன்றும் அடைந்து
சங்கிலியாரை வணங்கினார்கள். திருப்பள்ளி எழு
ச்சிக்குப் புஷ்பந்தொடுக்கும்பொழுது ஆன்மை
கண்டு, சங்கிலியார் சேடியர்களோடு கோயிலு

க்குச்செல்ல, அவருக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுக்கும்பொருட்டு, அதற்குமுன் அவ்விடத்தில்வந்து அவருடைய வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நின்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தமக்கு எதிரேவந்த அவர்சமீபத்திற்சென்று, தமக்குப்பரமசிவன் அருளிச்செய்ததைச் சொன்னார். அதற்குச்சங்கிலியார் எதிர்வார்த்தையொன்றும் சொல்லாமல் நாணங்கொண்டு, சேடியர்களோடும் கோயிலினுள்ளேபுகுந்தார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர்பின்னேபோய், பெண்ணே, நான்உம்மைப் பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்யும் பொருட்டுச் சுவாமிசந்நிதானத்துக்கு வாரும் என்றுசொல்ல, சங்கிலியார்கண்டகனவைக்கேட்டறிந்த சேடியர்கள்சுவாமீ இதன்பொருட்டுத்தேவரீர்சிவசந்நிதானத்திலே சபதஞ்செய்வது தகாது என்றார்கள் அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்பரமசிவனுடையசெய்கையை அறியாமல், பெண்களே நான் வேறெங்கே சபதஞ்செய்து தரவேண்டும் என்றுகேட்க, சேடியர்கள், மகிழின்கீழே சபதஞ்செய்துகொடும் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட நாயனார் மனம்மருண்டு, இவர்கள்சொல்லியதை மறுக்கில், விவாகந் தவறினுந்தவறும்-ஆதலால், இதற்குஉடன்படவேண்டும் என்று துணிந்து அப்படியே செய்யலாம் வாருங்கள் என்றுசொல்லி, அவர்களோடு மகிழின்கீழேபோய்ச் சேர்ந்து, சங்கிலியார்காணும்படி அந்தமகிழை மூன்றுதரம் வலஞ்செய்து, உன்னை நான்பிரியேன் என்றுசபதஞ்செய்து கொடுத்தார். அதுகண்டு சங்கிலியார் மனங்கலங்கி, கடவுளுடைய ஆஞ்ஞையினாலே பாவியேன் இதைக்கண்டேனே என்று துக்கித்துக்கொண்டு ஒருபக்கத்திலேமறைந்துநின்றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சபதமுடித்தபின், ஆலயத்தினுள்ளேபோய்க் கடவுளை வணங்கி ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு திரும்பிவிட்டார். அதற்குப்பின், சங்கிலியார் புஷ்ப மண்டபத்திலேபோய்த் தம்முடைய பணியைமுடித்து, பரமசிவன் தமக்கு அருள் செய்ததை நினைந்து, அவரைவணங்கிக்கொண்டுவிடியும்பொழுது கன்னிமாடத்துக்குத் திரும்பிவிட்டார். அவ்விரவிற்றானே பரமசிவன் திருவொற்றியூரில் இருக்கின்ற தம்முடைய தொண்டர்களுக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, நம்முடைய அடியானாகிய சுந்தரனுக்குச் சங்கிலியென்னும் கன்னிகையை விவாகஞ்செய்துகொடுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்து, மறைந்தருளினார். அவர்கள் அவ்வாஞ்ஞையைத் தலைமேற்கொண்டு, மற்றநாளிலே அவ்வூரில் இருக்கின்ற சமஸ்த சனங்களோடுங் கூடி மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடும் மகா அலங்காரத்தோடும் சங்கிலியாரைச் சுந்தரமூர்த்திக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுத்தார்கள். விவாகம் செய்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சங்கிலியாரோடுகூடி அவ்வூரிலே வாழ்ந்திருந்தார். இருக்கும் நாளிலே ஒருநாள் திருவாரூரிலிருக்கின்ற வீதிவிடங்கப் பெருமானுடைய வசந்தோற்சவகாலம் சமீபித்ததை அறிந்து, வன்மீகநாதரை இவ்வளவுகாலமும் மறந்திருந்தேனே என்று துக்கித்து, அவர்மேலே திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாரூர் - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்திமையுமடிமையையுங்கைவிடுவான்பாவியேன்
பொத்தினநோயதுவிதனைப்பொருளறிந்தேபோய்த்தொழுவேன்
முத்தினைமாமணிதன்னைவயிரத்தைமூர்க்கனே
னெத்தனைநாள்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே.

பேரூருமதகரியினுரியானைப்பெரியவர்தஞ்
சீரூருந்திருவாரூர்ச்சிவனடியேதிறம்விரும்பி
யாரூரனடித்தொண்டனடியன்சொலகவிடத்தி
லாரூரனிவைவல்லாருலகவர்க்குமேலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்னொருநாளிலே அவரை மிகநினைந்து, திருவாரூருக்குப் போகக்கருதி, ஆலயத்திலே புகுந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, திருவொற்றியூரைநீங்கினர். நீங்கியபொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்கு அவர்சபதந் தவறினமையால் இரண்டுகண்களும் மறைந்தன அப்பொழுது நாயனர் திகைத்து நெடிதுயிர்த்து, சபதந்தவறினமையால் எனக்கு இது நிகழ்ந்தது என்று நினைந்து, இந்தக்கொடுந்துயரத்தை நீக்கும்பொருட்டு நமது கடவுளைப்பாடுவேன் என்றுதுணிந்து அழுக்குமெய்கொடென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவொற்றியூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அழுக்குமெய்கொடுன்திருவடியடைந்தேனதுவுநான்படப்பாலதொன்றுனற்
பிழுக்கைவாரியும்பால்கொள்வரடிகேள்பிழைப்பனுகிலுந்திருவடிப்பிழையேன்
வழுக்கிவீழினுந்திருப்பெயரல்லான்மற்றுநானறியேன்மறுமாற்ற
மொழுக்கவென்கணுக்கொருமருந்துரையாயொற்றியூரெனுமூருறைவானே.

ஓதம்வந்துலவுங்கரைதன்மேலொற்றியூருறைசெல்வனைநாளு
ஞாலந்தான்பரவப்படுகின்றநான்மறையங்கமோதியநாவன்
சீலந்தான்பெரிதும்மிகவல்லசிறுவன்வன்றொண்டனூரனுரைத்த
பாடல்பத்திவைவல்லவர்தாம்போய்ப்பரகதிதிண்ணநண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடியும், கடவுள் அத்துயரத்தை நீக்கினரில்லை. ஆயினும், திருவாரூருக்குச் செல்லவேண்டுமென்கின்ற பேரவாவினுல் சிலர்முன்னே வழிகாட்டிக்கொண்டுசெல்ல, திருமுல்லைவாயிலுக்குப்போய், சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருமுல்லைவாயில் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்பணிந்தேத்தும்வேதியாமாதர்வெருவிடவேழமொன்றுரித்தாய்
செண்பகச்சோலைசூழ்திருமுல்லைவாயிலாய்தேவர்தமரசே
தண்பொழிலொற்றிமாநகருடையர்ச்சங்கிலிக்காகவென்கண்கொண்ட
பண்பநின்னடியேன்படுதுயர்களையாய்பாசுபதாபரஞ்சுடரே.

விரைதருமலர்மேலயனொடுமாலும்வெருவிடநீண்டவெம்மானைத்
திரைதருபுனல்சூழ்திருமுல்லைவாயிற்செல்வனைநாவலாரூர
னுரைதருமாலையோரைந்தினோடைஞ்சுமுள்குளிர்ந்தேத்தவல்லார்க
ணரைதிரைமூப்புநடலையுமின்றிநண்ணுவர்விண்ணவர்க்கரைசே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு தொண்டைமானுக்குகிருபைசெய்தருளும் பழைமையானபுகழையுடையதிருமுல்லைவாயிலின்கண் வாழாநின்ற பரமசிவத்தையான்கொண்ட கொடியதுயரத்தை நீக்குவாயெனத்துதித்து சுட்டியகாதலின்படி வழிகொண்டு, வருபவராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சோலைகள் சூழ்ந்து மாடமாளிகைகள் நிறைந்த வெண்பாக்கத்தையடைந்து திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவெண்பாக்கம் - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மான்றிகழுஞ்சங்கிலியைத்தந்துவருபயன்களெல்லாம்
தோன்றவருள்செய்தளித்தாயென்றுரைக்கவுலகமெல்லா
மீன்றவனேவெண்கோயிலிங்கிருந்தாயேயென்ன
வூன்றுவதோர்கோலருளியுளோம்போகீரென்றானே.

பிழையுளனபொறுத்திடுவனென்றடியேன்பிழைத்தக்காற்
பழியதனைப்பாராதேபடலமென்கண்மறைப்பித்தாய்
குழைவிரவுவடிகாதாகோயிலுளாயேயென்ன
வுழையுடையானுள்ளிருந்துளோம்போகீரென்றானே.

ஏராரும்பொழில்நிலவுவெண்பாக்கமிடங்கொண்ட
காராருமிடற்றானைக்காதலித்திட்டன்போடுஞ்
சீராருந்திருவாரூர்ச்சிவன்பேர்சென்னியில்வைத்த
வாரூரன்றமிழ்வல்லார்க்கடையாவல்வினைதானே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்ஙனம் ஊன்றுகோல்பெற்று, பழையனூரிலேபோய், காரைக்காலம்மையார் தலையாலே பிரதக்ஷிணம்செய்த திருவாலங்காட்டுக்குச் சமீபத்திலே நின்று அதனைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாலங்காட்டுப் - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்தாமுத்திதரவல்லமுகிழ்மென்முலையாளுமைபங்கா
சித்தாசித்தித்திறங்காட்டுஞ்சிவனேதேவர்சிங்கமே
பத்தாபத்தர்பலர்போற்றும்பரமாபழையனூர்மேய
வத்தாவாலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனாவேனே.

பத்தர்சித்தர்பலரேத்தும்பரமன்பழையனூர்மேய
வத்தனாலங்காடன்றனடிமைத்திறமேயன்பாகிச்
சித்தர்சித்தம்வைத்தபுகழ்ச்சிறுவனூரனொண்டமிழ்கள்
பத்தும்பாடியாடுவார்பரமனடிபோய்ப்பணிவாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருவூறலிற் சென்று வணங்கி,காஞ்சிபுரத்தை அடைந்தார். அங்கேமுன் காமக்கோட்டத்திற்சென்று, தருமத்தை வளர்க்கின்ற பெருங் கருணையையுடைய உலகமாதாவாகிய காமாட்சியம்மையைவணங்கித் துதித்துக்கொண்டு, திருவேகம்பத்தைஅடைந்து, ஏகாம்பரநாதசுவாமியை வணங்கி, ஆதிகாலத்திலே திருப்பாற்கடலினின்று எழுந்து தேவர்களை வருத்தத்தொடங்கிய ஆலகால விஷத்தைத் திருமிடற்றிலடைத்து அவர்கள் அமுதுண்ண அருள்செய்த கருணாநிதியே, சிறியேன் செய்த பிழையைப் பொறுத்துச் சிறியேனுக்குத் தேவரீரைத் தரிசிக்கும்பொருட்டுக் கண்ணைத் தந்தருளுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது, கடவுள் இடக்கண்ணைமாத்திரம் கொடுத்து, தமது திருக்கோலத்தைக் காட்ட, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்கண்டு பரவசமாகிஅடியற்றமரம்போல வீழ்ந்து எழுந்து திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவேகம்பம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலந்தானுவந்தமுதுசெய்தானையாதியையமரர்தொழுதேத்துஞ்
சீலந்தான்பெரிதுமுடையானைச்சிந்திப்பாரவர்சிந்தையுளானை
யேலவார்குழலாளுமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றவாறே.

பெற்றமேறுகந்தேறவல்லானைப்பெரியவெம்பெருமானென்றெப்போதுங்
கற்றவர்பரவப்படுவானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றதென்று
கொற்றவன்கம்பன்கூத்தனெம்மானைக்குளிர்பொழிற்றிருநாவலூரா
னற்றமிழிவையீரைந்தும்வல்லார்நன்னெறியுலகெய்துவர்தாமே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு அந்தஸ்தலத்திலேசிலநாள்இருந்து பின் அந்தஸ்தலத்தைநீங்கி வழியிலே "தென்திருவாரூர்புக்கெந்தைபிரானுரையென்று கொலெய்துவதே,, என்னுந் திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினர்.

திருவாரூர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தியுநண்பகலுமைஞ்சுபதஞ்சொல்லி, மூந்தியெழும்பழையவல்வினைமூடாமுன்
சிந்தைபராமரியாத்தென்திருவாரூர்புக், கெந்தைபிரானுரையென்றுகொலெய்துவதே.

மின்னெடுஞ்சடையான்மேவியவாரூரை, நன்னெடுங்காதன்மையானுவலர்கோனூரன்
பன்னெடுஞ்சொன்மலர்கொண்டிட்டனபத்தும்வல்லார்,பொன்னுடைவிண்ணுலகம்நண்ணுவர் புண்ணியரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்துதொண்டமண்டலத்தைக்கடந்து திருவாமாத்தூரிற்சென்றுபதிகம்பாடி, திருவரத்துறையைவணங்கி - கல்வாயகிலென்னவெடுத்து திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருநெல்வாயில் - அரத்துறை - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்வாயகிலுங்கதிர்மாமணியுங்கலந்துந்திவருந்நிவவின்கரைமேல்
நெல்வாயிலரத்துறைநீடுறையுநிலவெண்மதிசூடியநின்மலனே
நல்வாயில்செய்தார்நடந்தாருடுத்தார்நரைத்தாரிறந்தாரெனநானிலத்திற்
சொல்வாய்க்கழிகின்றதறிந்தடியேன்தொடர்ந்தேனுயப்போவதோர்சூழல்சொல்லே.

நீருருநெடுவயல்சூழ்புறவினெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனை
தேரூர்நெடுவீதிநன்மாடமலிதென்னுவலர்கோனடித்தொண்டனணி
யாரூரனுரைத்தனநற்றமிழின்மிகுமாலையோர்பத்திவைகற்றுவல்லார்
காரூர்களிவண்டறையானைமன்னரவராகியோர்விண்முழுதாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு அங்கிருந்து புறப்பட்டு பலதிருப்பதிகளையும் அடைந்து, கடவுளுடையதிருவடிகளைவணங்கித்துதித்துச் சோழமண்டலத்தை யடைந்து சர்ப்பாபரணராகிய கடவுள் வசிக்கும், திருவா வடுதுறையிற் சேர்ந்து - அப்பதியிலுள்ளார் எதிர்கொள்ள-ஆலயத்தை வலம்வந்து உள்ளேபுகுந்து ஒருகண்ணில்லாமையைக் குறித்து மறங்கவன்று இங்கெனக்கா ருறவென்னத் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவாவடுதுறை - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கங்கைவாழ்சடையாய்கணநாதாகாலகாலனேகாமனுக்கனலே
பொங்குமாகடல்விடமிடற்றானேபூதநாதனேபுண்ணியாபுனிதா
செங்கண்மால்விடையாய்தெளிதேனேதீர்த்தனேதிருவாவடுதுறையு
ளங்கணாவெனையஞ்சலென்றருளாயாரெனக்குறவமரர்களேறே.

வெண்டலைப்பிறைகொன்றையுமரவும்வேரிமத்தமும்விரவிமுன்முடித்த
விண்டைமாமலர்ச்செஞ்சடையானையீசனைத்திருவாவடுதுறையு
ளண்டவாணனைச்சிங்கடியப்பனணுக்கவன்றொண்டனூர்வத்தாலுரைத்த
தண்டமிழ்மலர்பத்தும்வல்லார்கள்சாதலும்பிறப்புமறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்து திருத்துருத்திக்குப்போய்ச்சுவாமியை வணங்கி, அடியேன்மேலே பொருந்திய நோய்நீங்க அருள்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அதற்குக் கடவுள் நீ இக்கோயிலுக்கு வடபுறத்தில் இருக்கின்றகுளத்திலே ஸ்நாநம்பண்ணுவாயாகில், இந்நோய்நீங்கிவிடும் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதுகேட்டுச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் கைதொழுதுபுறப்பட்டு, அந்தத் தீர்த்தத்தை அடைந்து, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு, அவருடைய திருவடிகளிலே அன்போடு பதிந்த இருதயத்துடனே அத்தீர்த்தத்திலேஸ்நாநம்பண்ணினர். உடனே அவருடைய திருமேனி நோய்நீங்கிப் பிரகாசம் அடைந்தது. அவர் கண்டவர்கள் அதிசயிக்கும்படி கரையேறி வஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டு, கோயிலிலேபோய், சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருத்துருத்தியும் - திருவேள்விக்குடியும் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னுமேகங்கள்பொழிந்திழிந்தருவிவெடில்படக்கரையொடுதிரைகொணர்ந்தெற்று
மன்னமாங்காவிரியகன்கரையுறைவாரடியிணைதொழுதெழுமன்பராமடியார்
சொன்னவாறறிவார்துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்செடியனேனுயே
னென்னைநான்மறக்குமாறெம்பெருமானையென்னுடம்படும்பிணியிடர்கெடுத்தானை.

மங்கையோர்கூறுகந்தேறுகந்தேறிமாற்றலார்திரிபுரநீறெழச்செற்ற
வங்கையான்கழலடியன்றிமற்றறியானடியவர்க்கடியவன்றொழுவனூரன்
கங்கையார்காவிரித்துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்சேர்த்தியபாடற்
றங்கையாற்றொழுதுதந்நாவின்மேற்கொள்வார்தவநெறிச்சென்றமருலகமாள்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்திருப்பதியை நீங்கி, திருவாரூரிற்சென்று மாலைக்காலத்திலே தூவாயனை வணங்கும்படி அடியார்களோடு கோயிலிலே பிரவேசித்து வணங்கிக் கண்தந்தருளும்படி திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவாரூர் - பரவையுண்மண்டளி - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தூவாயாதொண்டுசெய்வார்படுதுக்கங்கள், காவாயேகண்டுகொண்டாரைவர்க்காகிலும்
நாவாயாலுன்னையேநல்லனசொல்லுவேற், காவாவென்பரவையுண்மண்டளியம்மானே.
கரந்தையும்வன்னியுமத்தமுங்கூவிளம், பரந்தசீர்ப்பரவையுண்மண்டளியம்மானை
நிரம்பியவூரனுரைத்தனபத்திவை, விரும்புவார்மேலையார்மேலையார்மேலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெளியேபோய் ஓரிடத்தில் இருந்து, பின் அடியார்களோடு திருமூலத்தானத்திலே திருவொத்தாயாமத்திலே சுவாமிதரிசனஞ் செய்வதற்கு எழுந்து வழிக்கொண்டு வழியிலே அடியார்கள் தமக்கெதிரேவர அவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து, கைக்கிளையினாலே ஒரு திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவாரூர் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருகுபாயக்கொழுங்கரும்புகணெரிந்தசா, றருகுபாயும்வயலந்தணாரூரரைப்
பருகுமாறும்பணிந்தேத்துமாறுந்நினைந், தருகுமாறும்மிவையுணர்த்தவல்லார்களே.
நித்தமாகநினைந்துள்ளமேத்தித்தொழு, மத்தனம்பொற்கழலடிகளாரூரரைச்
சித்தம்வைத்தபுகழ்ச்சிங்கடியப்பன்மெய்ப், பத்தனூரன்சொன்னபாடலின்பத்தரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு தேவாசிரியமண்டபத்தின் முன் நமஸ்கரித்து, கோபுரத்தையும்வணங்கி, உள்ளே புகுந்து சுவாமி சந்நிதானத்திலேபோய் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று, சுவாமியைத்தரிசனஞ்செய்தற்கு ஒருகண் போதாமையால் அதிகதுக்கங்கொண்டு, சுவாமீ. அடியேனுக்குவலக் கண்ணையுந்தந்து அடியேனை இத்துக்கசாகரத்தினின்றும் கரையேற்றி அருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து "மீளாவடிமையுமக்கேயாளாய்," என்னுந் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவாரூர் - செந்துருத்தி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீளாவடிமையுமக்கேயாளாய்ப்பிறரைவேண்டாதே
மூளாத்தீப்போலுள்ளேகனன்றுமுகத்தான்மிகவாடி
யாளாயிருக்குமடியார்தங்களல்லல்சொன்னக்கால்
வாளாங்கிருப்பீர்திருவாரூரீர்வாழ்ந்துபோதீரே.

காரூர்கண்டத்தெண்டோண்முக்கண்கலைகள்பலவாகி
யாரூர்த்திருமூலத்தானத்தேயடிப்பேராரூரன்
பாரூரறியவென்கண்கொண்டீர்நீரேபழிப்பட்டீர்
வாரூர்முலையாள்பாகங்கொண்டீர்வாழ்ந்துபோதீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது வன்மீகநாதர் திருவுளமிரங்கி, அவருக்கு வலக்கண்ணையுங்கொடுத்தருளினர். உடனே சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பரவசமாய்ப் பலமுறை விழுந்தும் எழுந்தும் மிகுந்த களிப்பினால் ஆடியும் பாடியும் இன்பசாகரத்தில் அமிழ்ந்தி, வன்மீகநாதருடைய திருக்கோலத்தை இரண்டு கண்களினாலுந் தரிசனஞ்செய்து வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு புறப்பட்டு, தேவாசிரியமண்டபத்திலேபோய் அங்கிருந்தார்.

முன் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், கோயிலுக்குப் போம்போது, அவருடைய பரிசனங்களிற் சிலர் பரவையார்வீட்டுக்குப்போக நினைந்து, அவர்வாயிலிலேபோய், அப்பரவையார் தம்மைப்பிரிந்துசென்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்துகொண்டிருந்த சங்கதியைக்கேள்வியுற்று அதிகதுக்கமும் கோபமுங்கொண்டிருந்தமையால், உள்ளேபோகப்பெறாமல், திரும்பி, தேவாசிரிய மண்டபத்திலிருந்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமியை அடைந்து, சுவாமீ. பரவையார் தேவரீர் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்த சமாசாரம் முற்றும் கேள்வியுற்றமையால், இப்பொழுது அவர் வீட்டுப்புறத்தும் செல்லப்பெறாமல் திரும்பிவிட்டோம் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட நாயனர் மனங்கலங்கி, இனி இதற்கு என்னசெய்வோம் என்று ஆலோசித்து, லௌகிகவிஷயத்திலேவல்ல சிலமனிதர்களை, பரவையார்கொண்டகோபத்தை நீக்கிக்கொண்டு வரும்பொருட்டு, அவரிடத்திற்கு அனுப்பினர். அனுப்பப்பட்ட அவர்கள் பரவையார்முன்சென்று, அவருக்குப்பல நியாயங்களையும் எடுத்துச்சொல்லி, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளோடு முன்போலக் கூடியிருக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்குப்பரவையார் இசையாதவராகி, கோபம் அதிகரித்து, எனக்குக் குற்றஞ்செய்த அவர்பக்கத்தில் இன்னும்இப்படிப்பேசுவீர்களாகில், நான் பிராணத்தியாகம் பண்ணிப்போடுவேன் என்றார். அவர்கள் அதைக்கேட்டு மிகப்பயந்து, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற்சென்று, நிகழ்ந்தசங்கதியைத் தெரிவித்தார்கள். அதைக்கேட்ட நாயனர் மிகுந்த துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்தி, சமீபத்தில் இருந்தவர்கள் எல்லாரும் நித்திரைசெய்யும்பொழுது, அத்தயாமத்திலே தனியேவருந்தி, பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தியானித்து, ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மங்க

ளைத் தொலைக்கும்பொருட்டு அவைகளின் பலங்களைப் புசிப்பித்தருளுகின்ற கடவுளே. அடியேன் பூர்வத்திலேசெய்த கர்மத்தினாலே அடியேனுக்குத் தவரீரோலே கூட்டப்பட்ட பரவையினுடைய புலவியைத் தேவரீரே இந்த அத்தயாமத்தில் எழுந்தருளிவந்து தீர்த்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது, தனுகரணங்களை யானென்றும் புவனபோகங்களை எனதென்றும் அபிமானிக்கின்ற அகங்காரம் மமகாரங்களை ஒழிந்து தம்மை உணர்ந்து தமது திருவருள் வழிநிற்கும் மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குப் பிராரத்துவமாத்திரம் புசிப்பித்து அவர்கள் அது புசிக்கும்போது மனம் வாக்கு காயம் என்னும் திரிகரணங்களாற் செய்யும் செயல்கள் அவர்களுக்கு ஆகாமியமாய் எறாது அவைகளைத் தஞ்செயலாகக் கொண்டருளும் பரமசிவனானவர், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குப் பிராரத்துவ முற்றும் புசிப்பித்துத் தொலைப்பிக்கும்பொருட்டும், தாம் அப்படிச்செய்தல் அவன் அவள் அது முன்னிலையா யாம் ஆயினும், அம்முன்னிலையாய் அது செய்பவர்தாமே என்பது நம்மனோர்க்கும் தெளிவுறப் புலப்படும்பொருட்டும், விஷ்ணுமூர்த்தியாலும் தேடிக்காணப்படாத அருமைத்திருவடிகள் பூமியிலேதீண்டும்படி அந்நாயனாருக்கு வெளிப்பட எழுந்தருளிவந்தார். அதுகண்ட நாயனார் எழுந்து, தாங்கற்கரிய ஆனந்தமேலீட்டினாலே சரீரம் நடுங்க உரோமஞ்சிலிர்க்க, இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேல் எறிக்குவிய, கடவுளுடைய திருவடியின்கீழ் விழுந்து, எழுந்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டு நின்றார். கடவுள் அவரைநோக்கி, உனக்கு நிகழ்ந்ததுயாது, என்றுகேட்டருள, அவர் தேவரீருடைய திருவருள்கூட்ட அடியேன் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியை விவாகஞ்செய்த சமாசாரமுழுதும் பரவையானவள்கேள்வியுற்று அறிந்து தன்னிடத்திலே நான்வரில் தான்பிராணத்தியாகம் பண்ணுதல் தவறாது என்றுசொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறாள். சிறியேன்தேவரீருக்கு அடியானும்தேவரீர் சிறியேனுக்குத் தோழரும் ஆண்டவருமாயிருத்தல்மெய்யானால், சிறியேன்படுந் துன்பத்தைப்பார்த்துத்தேவரீரே இவ்விரவில் பரவைவீட்டுக்குச்சென்று அவளுடைய புலவியைத்தீர்த்தருளல்வேண்டும் என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தார். அதைக்கேட்டகடவுள், தோழனே, நான் இப்பொழுது உனக்கு ஒரு தூதனாகிப் பரவைவீட்டுக்குப்போகின்றேன். நீ உன் துன்பத்தை ஒழியென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, தேவர்முனிவர் பூதங்கள் முதலாகிய சமஸ்தரும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு புறத்திலே சூழும்படி, பரவையார் வீட்டைநோக்கி நடந்து, அவ்வீட்டுவாயிலை அடைந்து, தம்மோடு வந்தகணங்கள் புறத்திலே நிற்க, தாம்தமக்கு அருச்சனை செய்கின்ற ஒரு ஆதிசைவர் வடிவங்கொண்டு உள்ளே தனியேசென்று கதவுபூட்டியிருத்தலால் அதற்கு முன்னின்று, பரவையே, கதவைத்திற என்று அழைத்தார். நித்திரையின்றித் துக்கத்தோடிருந்தபரவையார் அதைக்கேட்டு, தம்மை அழைத்தவர் சுவாமிக்கு அருச்சனைசெய்கின்ற ஆதிசைவரெனத்துணிந்து சுவாமிக்கு அருச்சனைசெய்யும் பெரியவர் இந்த அத்தயாமத்திலே இங்கேவந்தது யாதுகாரணம்பற்றியோ, என்று பயந்து, பதைபதைத்துப்போய் கதவைத்திறந்து, அவரைக்கண்டு, சுவாமீ, தேவரீர் இப்பொழுது இங்கே எழுந்தருளிவந்த காரணம் யாது, என்றுகேட்டார். அதற்குக் கடவுள், நான்சொல்வதை நீ மறாதுசெய்வாயாகில், சொல்லுவேன் என்றுசொல்ல, பரவையார், நீர் அதைச்சொல்லும் அது என்னால் இயலுமாகில், செய்வேன் என்றார். கடவுள், சுந்தரமூர்த்தி இங்கேவருதற்கு நீ உடன்படல்வேண்டும் என்றுசொல்ல; பரவையார், உம்முடையபெருமை நன்றாய் இருக்கின்றது. என்னைப்பிரிந்துசென்று திருவொற்றியூரிலேசேர்ந்து அங்கே சங்கிலியினாலே பிணிப்புண்டவருக்கு இங்கே ஒருசார்பு உண்டாகுமோ, என்றார். சுவாமி அதைக்கேட்டு, நீ உனக்குச் சுந்தரமூர்த்திசெய்த குற்றங்களை மனதிலே கொள்ளாமல் கோபம்நீங்கி அவரை இங்கேவருவிக்கும்பொருட்டு, உன்னை நான் வேண்டிக்கொண்டேன். நீ மறுப்பது தகுதியல்ல. என்று அருளிச்செய்ய, பரவையார், நீர் இந்தக்காரியத்தின்பொருட்டு இந்தவீட்டுக்குவருதல் உம்முடைய பெருமைக்குத் தகுதியல்ல, அவர் இங்கே வருதற்கு நான் இசையமாட்டேன். நீர்போய்விடும் என்றார். அதைக்கேட்ட கடவுள் உள்ளே நகைத்

துக்கொண்டு, தம்முடைய திருவுருவத்தைப் பரவையாருக்குக்காட்டாமல், சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற்குத் திரும்பிச்சென்றார் சென்றகடவுளைச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் மகிழ்ச்சியோடு எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்து, அவருடைய திருமுகத்திலே தோன்றிய சிரிப்பைக்கண்டு, அவருடைய திருவுள்ளக்கருத்தை அறியாமல், தாம் நினைத்தகருத்தை முடித்துவந்தனர் என்று துணிந்து, தேவரீர் அன்றைக்குச் சிறியேனை ஆட்கொண்டதற்கு இசைய இன்றைக்குப் பரவையுடையகோபம் முழுதையும் தீர்த்துவந்தருளினீர் என்றார். கடவுள் அதைக்கேட்டு, உன் வேண்டுகோளின்படி நாம் பரவைவீட்டுக்குப்போய் அவளிடத்திலே பேசினோம். அவள் இசையவில்லை என்றார். உடனே நாயனார் நடுக்கங்கொண்டு வணங்கி தேவரீர் அருளிச்செய்ததை அடியாளாகிய பரவையா மறுப்பாள், தேவரீர் என்னுடைய அடிமைத்தன்மையை வேண்டுவதில்லையாகில், அன்றைக்கு என்னை வலிய ஆட்கொண்டதேது, நான்படுந்துக்கத்தைக்கண்டீர். இன்றைக்கு நான் அவளிடத்திலே போவதற்கு அருள்செய்யீராகில், என்னுயிர் நீங்கிவிடும் என்றுசொல்லிவிழுந்தார். அதுகண்டு கடவுள், நாம் இன்னும் பரவையிடத்திலேபோய் இப்போதேநீ அவளிடத்திற்செல்லும்படி செய்குவோம் நீதுக்கிக்க வேண்டாம் என்றுஅருளிச்செய்து, கணங்களோடு பரவையார்வீட்டை அடைந்தார். அதற்குமுன், பரவையார், தம்மிடத்தில் வந்த ஆதிசைவர் போனபின்பு, அவ்வாதிசைவராய் வந்தவர் பரமசிவன்என்றேபல அதிசயத்தோற்றத்தால் அறிந்துபயங்கொண்டு ஐயோ கெட்டேன் எங்கள் சுவாமிவாக்குக்கு எதிர்வாக்குச் சொல்லி மறுத்தேனே என்று புலம்பி, நித்திரை செய்யாதவராகி, தம்முடைய தோழருக்காக அருச்சகர்வடிவங்கொண்டு வந்த கடவுளைப் பாவியேன் மதித்தேனில்லை என்று வாயிலையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். பரமசிவனானவர் தாமாந் தன்மையை அறிதற்கு ஏற்றகோலத்தோடும், தேவர் முனிவரர் முதலாகிய சமஸ்தகணங்களும் சூழும்படி பரவையார்வீட்டினுள்ளே பிரவேசித்தார். அதுகண்ட பரவையார் அதிசீக்கிரமாக எழுந்துபோய்க் கடவுளுடைய திருவடியிலேவிழுந்து நமஸ்கரிக்க, கடவுள் அவரைநோக்கி பரவையே நாம் சுந்தரன் அனுப்பத் திரும்பவும் உன்னிடத்தில் வந்தோம் நீ இன்னும் முன்போலமறாமல் புலவியினால்வருந்துகின்ற அவன் உன்னிடத்திலே வருதற்கு உடன் படல்வேண்டும் என்றார்.

அதற்குப் பரவையார், தேவரீர் பிராமணவடிவங்கொண்டு முன் இங்கே எழுந்தருளிவந்தீர். பின் உண்மையாகிய இந்தத் திருக்கோலத்தோடு இப்பொழுது எழுந்தருளிவந்தீர். நான் பூர்வசன்மத்திலே செய்ததவப்பயன் இதுவோ என்றுசொல்லிவியந்து, பின்பு பிரம விஷ்ணுக்களாலும் அறியப்படாத தேவரீர் அன்பர்பொருட்டு இரவிலே மாறாமல் அங்கும் இங்கும் திரிந்து எளியவராவீராகில், சிறியேன் இதற்கு உடன்படாமல் யாதுசெய்வேன் என்றார். கடவுள் அதைக்கேட்டு. நன்றுசொன்னாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, புறப்பட்டு. சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற்போனார். சுந்தரமூர்த்தி அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டு, நமஸ்கரித்து, சுவாமி யாதுசொல்வாரோஎன்று அறியாதவராகி, சுவாமீ என்னுடைய உயிரைக் காவாமல் இடர்செய்கின்ற பரவையிடத்தில் நின்றும் என்ன உத்தரம் கொண்டுவந்தீர் என்றுகேட்க, கடவுள், உன்மேலே பரவைகொண்ட கோபத்தைத் தணிவித்தோம். நீ இனி அவளிடத்திற் போகலாம் என்றார். அதுகேட்ட நாயனார். மனசிலே களிப்படைந்து, சுவாமீ. போகமோக்ஷம் இரண்டையும் கொடுத்தருளுகின்றவர் தேவரீரோ என்பதை யாவர்க்கும் புலப்படுத்தினீர். இனி எனக்கு இடர் ஏது. என்றுசொல்லித்திருவடியிலே விழுந்தார். உடனே பரமசிவனார் மறைந்தருளினார். விழுந்தநாயனார் எழுந்து, பரவையார் வீட்டுக்குப்போகத்தொடங்கினார். அப்பொழுது அவருடைய பரிசனங்களெல்லாம் விழித்து எழுந்தன. நாயனார் அப்பரிசனங்கள் பக்கத்திலேசூழ, தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்து துதிக்க, சென்று பரவையார் வீட்டை அடைந்தார். அதற்குமுன் மிகுந்த விருப்பத்தோடும் தம்முடைய வீடுமுழுதையும் அலங்கரிப்பித்துத் தீபதூபங்களும் நிறைகுடமும் நிரைத்துத் தோழியர்களோடு வாயிலிலேவரவுபார்த்துநின்ற பரவையார், அங்கே எழுந்தருளிவந்த நாயனாரைக்கண்

டு, மகாசந்தோஷங்கொண்டு அவரை நமஸ்கரிக்க, அவர் கையினாலே பரவையாரைப் பிடித்துக்கொண்டு, உள்ளேபோய்ச் சேர்ந்தார். அவ்விருவரும் பரமசிவனுடைய திருவருளின்மகிமையைப் புகழ்ந்துகொண்டு முன்போல ஐக்கியமாய்க் கூடியிருந்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தாம் தினந்தோறும் சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகங்கள்பாடிக்கொண்டு திருவாரூரில் வசிக்குங்காலத்திலே, தாம் பரமசிவனைத் தூதனுப்பிய சமாசாரத்தைத் திருப்பெருமங்கலத்தி லிருந்த ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் கேள்வியுற்று அது தகுதி அன்று என்று அதன்மேலே கோபங்கொண்டிருத்தலை அறிந்து அதைக் குறித்துப் பரமசிவனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தார். பரமசிவன் அக்கலிக்காம நாயனாரைச் சூலைநோயினால் வருத்தி, அவரிடத்தில் எழுந்தருளி, சுந்தரனாலன்றி இந்நோய்தீராது என்று அருளிச்செய்து, அவர் சுந்தரமூர்த்தியைக் கொண்டு அந்நோயைத் தீர்ப்பித்தற்கு உடன்படாமையைக் கண்டு, சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற் சென்று நம்முடைய ஏவலாலேகலிக்காமனை வருத்துகின்ற சூலையை நீ போய்த் தீர்ப்பாய் என்றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து, அவரிடத்திற்குப்போம்படி புறப்பட்டு, சூலைதீர்க்கும்படிதாம்வருஞ் சமாசாரத்தை அவருக்குத்தெரிவித்தற்கு ஆளனுப்பினார். அவ்வாளினாலேஅவர் வரவைஅறிந்த கலிக்காமநாயனார் உடைவாளினாலேதன்வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு இறந்துபோனார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், அங்கேசென்றபோதுகலிக்காமநாயனார் இறந்துகிடத்தலைக்கண்டு, நானும் இவர்போல இறந்துபோவேனென்றுசொல்லி உடைவாளையெடுத்தார். உடனேபரமசிவனுடைய திருவருளினால் கலிக்காமநாயனார் உயிர்த்து எழுந்து, அவர்கையில் வாளைப்பிடித்துக்கொள்ள, அவர்விழுந்து நமஸ்கரித்தார். கலிக்காமநாயனாரும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமியை நமஸ்கரித்தார் அப்பால் இருவரும் எழுந்துஒருவரையொருவர் தழுவி அதிக நன்புள்ளவரானார்கள். பின்சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் கலிக்காமநாயனாரோடு திருப்புன்கூருக்குப்போய், சுவாமிதரிசனஞ் செய்து பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்புன்கூர் - பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தணாளனுன்னடைக்கலம்புகுதவவனைக்காப்பதுகாரணமாக
வந்தகாலன்றனாருயிரதனைவவ்வினாய்க்குன்றன்வண்மைகண்டடியேன்
எந்தைநீயெனநமன்றமர்நலியிலிவன்மற்றென்னடியானெனவிலக்குஞ்
சிந்தையால்வந்துன்றிருவடியடைந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே.

கம்பமாகளிற்றின்னுரியானைக்காமற்காய்ந்ததோர்கண்ணுதலானைச்
செம்பொனேயொக்குந்திருவுருவானைச்செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானை
யும்பரானையுமையவள்கோனையூரன்வன்றொண்டனுள்ளத்தாலுகந்
தன்பினாற்சொன்னவருந்தமிழைந்தொடைந்தும்வல்லவரருவினையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்றபின்பு திருவாரூரை அடைந்தார். அவ்விடத்திலே சுவாமிதரிசனஞ்செய்து கொண்டு கலிக்காமநாயனார் தம்முடைய ஊருக்குத் திரும்பிவிட, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சிலநாள் அங்கிருந்து, பின் திருநாகைக்காரோணத்துக்குப்போய், சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடி பொன்னும் நவரத்தினங்களும் ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் குதிரைகளும் உடைவாளும் பிறவும்பெற்று. பிறஸ்தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு, மீண்டு, அத்திருவாரூரிற்சேர்ந்து இருந்தார்.

அப்பொழுதுசேரமண்டலத்திலுள்ளகொடுங்கோளூரி லிருந்தசேரமான் பெருமாணாயனார்சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய பத்திமகிமையைப் பரமசிவனால் அறிந்து, அவரை தரிசிக்கவிரும்பிதிருவாரூரை அடைந்தார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிமகிழ்ச்சியோடும் அவரை எதிர் கொள்ள, அவர்

சுந்தரமூர்த்தியை நமஸ்கரித்தார். உடனேசுந்தரமூர்த்தியும் அவரை நமஸ்கரித்து, அவரை எடுத்துத்தழுவ, அவரும் தழுவினர். இப்படி இவர்கள் நண்புகலந்தமையால், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிக்குச் சேரமான்றோழர் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சேரமான்பெருமாணாயனாரைக் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு கோயிலிலே பிரவேசித்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு பரவையார் வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவருக்கும் அவரோடுவந்த சமஸ்த சனங்களுக்கும் விருந்துசெய்து, சிலநாள் அவரோடு அங்கிருந்து, பின்பாண்டிநாட்டிலிருக்கின்ற மதுரை முதலாகிய சிவஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரைசெய்ய விரும்பி, வன்மீகநாதரைவணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரைநீங்கி, கீழ்வேளூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, திருநாகைக்காரோணத்துக்குச் சென்று திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருநாகைக்காரோணம்-பண்-கொல்லிக்கவ்வாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தூர்புக்கிரந்துண்டுபலபதிகம்பாடிப்பாவையரைக்கிறிபேசிப்படிறுடித்திரிவீர்
செத்தார்தமெலும்பணிந்துசேவேறித்திரிவீர் செல்வத்தைமறைத்துவைத்தீரெனக்கொருநாளிரங்கீர்
முத்தாரமிலங்கிமிளிர்மணிவயிரக்கோவையவைபூணத்தந்தருளிமெய்க்கினிதாநாறுங்
கத்தூரிகமழ்சாந்துபணித்தருளவேண்டுங்கடனாகைக்காரோணமேவியிருந்தீரே.

பண்மயத்தமொழிப்பரவைசங்கிலிக்குமெனக்கும்பற்றாயபெருமானேமற்றாரையுடையே
னுன்மயத்தவுமக்கடியேன்குறைதீர்க்கவேண்டுமொளிமுத்தம்பூணாரமொண்பட்டும்பூவுங்
கண்மயத்தகத்தூரிகமழ்சாந்தும்வேண்டுங்கடனாகைக்காரோணமேவியிருந்தீரென்
றண்மயத்தாலணிநாவலாரூரன்சொன்னவருந்தமிழ்களிவைவல்லாரமருலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள் அங்கிருந்து, வேதாரணியத்துக்குப் போய்க் கோயிலிலே சென்று, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாலும் முறையேதிறத்தற்கும் அடைத்தற்கும்பதிகம் பாடப்பெற்ற திருவாயிலைஅடைந்து, ஆநந்தபாஷ்பஞ்சொரிந்து அந்நாயன்மார்களைநினைந்து வணங்கிவேதங்களால் அருச்சிக்கப்பட்ட கடவுளை நமஸ்கரித்து திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருமறைக்காடு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழைப்பழித்தன்னம்மொழிமங்கையொருபங்கன்
பேழைச்சடைமுடிமேற்பிறைவைத்தானிடம்பேணிற்
றாழைப்பொழிலூடேசென்றுபூழைத்தலைநுழைந்து
வாழைக்கனிகூழைக்குரங்குண்ணும்மறைக்காடே.

பாரூர்வனபுடைசூழ்வனவயல்நாவலர்வேந்தன்
வாரூர்வனமுலையாளுமைபங்கன்மறைக்காட்டை
யாரூரனதமிழ்மாலைகள்பாடும்மடித்தொண்டர்
நீரூர்தருநிலனோடுயர்புகழாகுவர்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்புறப்பட்டு சிலநாள்அங்கிருந்து, அகத்தியான்பள்ளிக்குப்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து குழகர்கோடிக்குப்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருக்கோடிக்குழகர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கடிதாய்க்கடற்காற்றுவந்தெற்றக்கரைமேற், குடிதானயலேயிருந்தாற்குற்றமாமோ
கொடியேன்கண்கள்கண்டனகோடிக்குழகீர், அடிகேளுமக்கார்துணையாகவிருந்தீர்.

பாரூர்மலிசூழ்மறைக்காடதன்றென்பா, லேரார்பொழில்சூழ்தருகோடிக்குழகை
யாரூரனுரைத்தனபத்திவைவல்லார், சீரூர்சிவலோகத்திருப்பவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சோழநாட்டைக்கடந்து பாண்டிநாட்டை அடைந்தார். அந்நாட்டிலே திருப்புத்தூரை வணங்கி மதுரைக்குச்சமீபித்து அம்மதுரையினின்றுவந்து தங்களை எதிர்கொண்ட பாண்டியராசாவோடும் பாண்டியராசாவுடைய புத்திரியை விவாகஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்த சோழராசா வோடுங் கோயிலிலேபோய், சுவாமியைவணங்கிப் பதிகம்பாடிப் புறப்பட்டார். பாண்டியர் அவர்களை ஓர் இரத்தினமாளிகைக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் அங்கே இருத்தினார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் சேரமான்பெருமாணுயனரும், சிலநாள் அங்கே இருந்துகொண்டு தினந்தோறும் சுவாமிதரிசனம்செய்துவந்தார்கள் பின் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவ்வரசர் மூவரோடும் மதுரையைநீங்கி, திருப்பூவணத்துக்குச் சமீபித்து பக்கத்திலேவரும் திருத்தொண்டர்கள் அந்தத்தலத்தைக்காட்ட, அதன்மேல் திருப்பதிகம்பாடிக் கொண்டு ஸ்தலத்திலேபோய் கோயிலிலேபிரவேசித்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அந்தத்தலத்தில் இருந்தார்.

திருப்பூவணம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுடையார்திருமாலயனலு, முருவுடையாருமையாளையொர்பாகம்
பரிவுடையாரடைவார்வினைதீர்க்கும், புரிவுடையாருறைபூவணமீதே.

சீரின்மிகப்பொலியுந்திருப்பூவண, மாரவிருப்பிடமாவுறைவானை
யூரனுரைத்தசொன்மாலைகள்பத்திவை, பாரிலுரைப்பவர்பாவமறுப்பரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்வரசர்மூவரோடும் திருப்பூவணத்தை நீங்கி மதுரையிற்சென்று தினந்தோறும் சுவாமிதரிசனம்செய்துகொண்டு சிலநாள் அங்கிருந்தார் அந்நாட்களிலே திருவாப்பனூர் திருவேடகம்முதலாகிய சிவஸ்தலங்களுக்கும்போய்த் தரிசனம் செய்துகொண்டு திரும்பி மதுரையில்வந்திருந்தார் அதற்குப்பின் அரசர் மூவரோடும் திருப்பரங்குன்றுக்குப்போய் சுவாமிதரிசனம் செய்து பரமசிவனுடைய திருவடிகளுக்குத் தொண்டுசெய்யும் அருமையைக்குறித்துப் பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கோத்திட்டையுங் - கோவலும் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோத்திட்டையுங்கோவலுங்கோயில்கொண்டீருமைக்கொண்டுழல்கிறதோர்கொல்லைச்சில்லை
சேர்த்திட்டக்குத்தித்தெருவேதிரியுஞ்சிலபூதமுநீருந்திசைதிசையன
சோத்திட்டுவிண்ணோர்பலருந்தொழநும்மரைக்கோவணத்தோடொருதோல்புடைசூழ்ந்
தார்த்திட்டதும்பரம்புகைக்கொண்டதும்பாம்படிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமே.

அடிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமென்றமரர்பெருமானையாரூரனஞ்சி
முடியாலுலகாண்டமூவேந்தர்முன்னேமொழிந்தாறுமோர்நான்குமோரொன்றினையும்
படியாவிவைகற்றுவல்லவடியார்பரங்குன்றமேயபரனடிக்கே
குடியாகிவானோர்க்குமோர்கோவுமாகிக்குலவேந்தராய்விண்முழுதாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வருமையை அரசர்மூவருங்கேட்டு அஞ்சி, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைவணங்கினார்கள். அப்பால் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், பாண்டியராசாவும் சோழராசாவும் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு மதுரைக்குத்திரும்பிவிட, சேரமான்பெருமாணாயனாரோடும் அந்தஸ்தலத்தைநீங்கி வழிக்கொண்டு திருக்குற்றாலம் குறும்பலா திருநெல்வேலி முதலிய ஸ்தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு இராமீச்சரத்துக்குப்போய் சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு சிலநாள் அங்கிருந்தார். ஈழமண்டலத்தில்இருக்கின்ற மாதோட்டத்துத் திருக்கேதீச்சரத்தை அவ்விராமீச்சரத்திலிருந்துகொண்டேவணங்கி அதன்மேலேபதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கேதீச்சரம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நத்தார்புடைஞானன்பசுவேறிநனைகவிழ்வாய்
மத்தம்மதயானையுரிபோர்த்தமணவாளன்
பத்தாகியதொண்டர்தொழுபாலாவியின்கரைமேற்
செத்தாரெலும்பணிவான்திருக்கேதீச்சரத்தானே.

கறையார்கடல்சூழ்ந்தகழிமாதோட்டநன்னகருட்
சிறையார்பொழில்வண்டாழ்செய்யுங்கேதீச்சரத்தானை
மறையார்புகழூரன்னடித்தொண்டன்னுரைசெய்த
குறையாத்தமிழ்பத்துஞ்சொலக்கூடாகொடுவினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் இராமீச்சரத்தைநீங்கித் திருச்சுழியலிலே போய்ச் சுவாமிதரிசனம் செய்து, பதிகம்பாடிக்கொண்டு, அங்கே இருக்க,

திருச்சுழியல் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனாயுயிர்புகலாயகலிடமாய்முகில்பொழியும், வானாயதன்மதியாய்விதிவருவானிடம்பொழிலின்
தேனாதரித்திசைவண்டினமிழற்றுந்திருச்சுழிய, னானாவிதநினைவார்தமைநலியார்நமன்றமரே.

நீரூர்தருநிமலன்திருமலையார்க்கயலருகே, தேரூர்தருமூர்க்கன்சிரநெரித்தான்திருச்சுழியல்
பேரூரெனவுறைவானடிப்பெயர்நாவலர்கோமா, னாரூரனதமிழ்மாலைபத்தறிவார்துயரிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி அவருக்குச்சொப்பனத்திலே காளைவடிவங்கொண்டுகையிலே பொற்செண்டும்முடியின்மேல் சுழியமும் உடையவராகித்தோன்றி, நம்முடைய வாசஸ்தானம் கானப்பேர் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் விழித்தெழுந்து திருவருளைவியந்து, தாம்கண்ட சொப்பனத்தைச் சேரமான்பெருமாணாயனாருக்குத் தெரிவித்து திருச்சுழியலைநீங்கி, காளையார்தமைக்கண்டுதொழப் பெறுவது என்று என்று திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டு திருக்கானப்பேருக்குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கானப்பேர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரடித்தொழிலுஞ்சோதியிளம்பிறையுஞ்சூதனமென்முலையாள்பாகமுமாகிவரும்
புண்டரிகப்பரிசாமேனியும்வானவர்கள்பூசலிடக்கடனஞ்சுண்டகருத்தமருங்
கொண்டலெனத்திகழுங்கண்டமுமெண்டோளுங்கோலநறுஞ்சடைமேல்வண்ணமுங்கண்குளிரக்
கண்டுதொழப்பெறுவதென்றுகொலோவடியேன்கார்வயல்சூழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

கன்னலையின்னமுதைக்கார்வயல்சூழ்கானப்பேருறைகாளையையொண்சீருறைதண்டமிழா
லுன்னிமனத்தயராவுள்ளுருகிப்பரவுமொண்பொழில்நாவலர்கோனுகியவாரூரன்
பன்னுமிசைக்கிளவிபத்திவைபாடவல்லார்பத்தர்குணத்தினராயெத்திசையும்புகழ
மன்னியிருப்பவர்கள்வானிலிழிந்திடினும்மண்டலநாயகராய்வாழ்வதுநிச்சயமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே சிலநாள் இருந்து, திருப்புனவாயில் என்னும் திருப்பதியையடைந்து ஆலயத்துட்புகுந்து சித்தநீநினை என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடி, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அங்கிருந்தார்.

திருப்புனவாயில் - பண் - பழஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தநீநினையென்னொடுசூளறும்வைகலும், மத்தயானையினீருரிபோர்த்தமணாளனூர்
பத்தர்தாம்பலர்பாடிநின்றாடும்பழம்பதி, பொத்திலாந்தைகள்பாட்டறாப்புனவாயிலே.
பொடியாடுமேனியன்பொன்புனஞ்சூழ்புனவாயிலை, யடியாரடியன்னாவலவூரனுரைத்தன
மடியாதுகற்றிவையேத்தவல்லார்வினைமாய்ந்துபோய்க், குடியாகப்பாடிநின்றாடவல்லார்க்கில்
லைகுற்றமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் பாண்டிநாட்டைக்கடந்து, சோழமண்டலத்தை அடைந்து பாதாளீச்சரத்தைவணங்கி, திருவாரூரிலே சேர்ந்து, வன்மீகநாதனைவணங்கிப் பதிகம்பாடி, அரசரோடும் பரவையார்வீட்டிற்குப்போயிருந்து, பலநாட்சென்றபின், சேரமான்பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்தியைவணங்கி, தம்முடைய ஊருக்குவரும்படி பிரார்த்திக்க, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அதற்கு இசைந்து, சேரமான்பெருமாணாயனாரோடும் எழுந்துபோய், வன்மீகநாதனை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாரூரைநீங்கி மேற்றிசையைநோக்கிக் காவேரிநதியின் தென்கரைவழியேசென்று, திருக்கண்டியூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு புறப்பட்டார்கள். அப்பொழுது வடகரையிலிருக்கின்ற திருவையாறு எதிரேதோன்ற சேரமான் பெருமாணாயனார் கண்டுவணங்கி சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைப்பார்த்து சுவாமீ என்மனம் திருவையாற்றைவணங்க விரும்புகின்றது நாம் இந்நதியைக்கடந்துபோய் வணங்குவோம் என்றார், அதைக்கேட்டசுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அக்காவேரிநதி இருகரையையும் அழித்து ஓடங்கள்செல்லாதபடி பெருகுதலைக்கண்டு, திருப்பதிகந்தொடங்கி, திருப்பாட்டினிறுதியிலே "ஐயாறுடையவடிகளோ" என்றுசொல்லி அழைத்துப்பாடினார்.

திருவையாறு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரவும்பரிசொன்றறியேனான்பண்டேயும்மைப்பயிலாதே
யிரவும்பகலுநினைந்தாலுமெய்தநினையமாட்டேனான்
கரவிலருவிகமுகுண்ணத்தெங்கங்குலைக்கீழ்க்கருப்பாலை
யரவந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ.

கூடியடியாரிருந்தாலுங்குணமொன்றில்லீர்குறிப்பிலீ
ரூடியிருந்துமுணர்கிலேனும்மைத்தொண்டனூரனேன்
றேடியெங்குங்காண்கிலேன்திருவாரூரேசிந்திப்ப
ரூடுத்திரிக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கடவுள், கன்று அழைத்தலைக் கேட்டுக் கதறிக்கனைக்கின்ற பசுப்போல சராசரங்களெல்லாம்கேட்கும்படி ஓலம் என்றுசொல்லியருளினார். உடனே காவேரிநதி பிரிந்துவழிகாட்டியது மேற்றிசையினீர் பளிங்குமலைபோலநிற்க கீழ்த்திசையினீர்வடிந்தநடுவழி மணற்பரப்பாய் இருந்தது. அதனைக்கண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள, ஆநந்தபாஷ்பஞ்சொரிய, அஞ்சலிசெய்தார்கள் சேரமான்பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை நமஸ்கரிக்க சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் அவரைவணங்கி, கடவுள் உமக்கருளியதன்றோ என்றுசொல்லிக், கடவுளைத் துதித்துக்கொண்டு அவரோடும் பரிசனங்களோடும் நதியின்மத்தியிலிருக்கின்ற மணல்வழியேபோய், திருவையாற்றை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திரும்பிக் காவேரிநதியின்முன் சென்றபடியே நடுவழியேவந்து தென்கரையிலேறினார். உடனே பிரிந்து மலைபோலநின்ற நீர் தொடர்ந்துபாய்ந்தது அதைக்கண்டு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் சேரமான்பெருமாணாயனாரும் அதிசயித்து திருவருளைத் துதித்துக்கொண்டு மேற்றிசையைநோக்கி வழிக்கொண்டு, கொங்கநாட்டை அடைந்து அதைக்கடந்து மலைநாட்டிற்சென்று கொடுங்கோளூரிலே போனார்கள். பின்பு சேரமான்பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைத் திருவஞ்சைக்களத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோனார். அங்கே சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடி புறப்பட்டார்.

முடிப்பதுகங்கை - பண் - கொல்லிக்கவ்வாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முடிப்பதுகங்கையுந்திங்களுஞ்செற்றதுமூவெயில், நொடிப்பதுமாத்திரைநீறெழக்கணைநூறினார்
கடிப்பதுமேறுமென்றஞ்சுவன்றிருக்கைகளாற், பிடிப்பதுபாம்பன்றியில்லையோவெம்பிரானுக்கே.

காசினமால்விடைமாணிக்கத்தெங்கறைக்கண்டத், தீசனையூரனெட்டோடிரண்டும்விரும்பிய
வாயினசீர்ப்பகைஞானியப்பண்டித்தொண்டன்ரூ, னேசினபேசுமின்றொண்டர்களெம்பிரானையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்சேரமான்பெருமாணாயனார்யானையின்மேலே முன்னே அவரையேற்றி பின் தாமும் ஏறி வெண்சாமரம் வீசிக்கொண்டுசென்று, தம்முடையமாளிகையின் வாயிலிலேபுகுந்து யானையினின்றும் இறங்கி, அந்நாயனாரை இறக்கி, மாளிகையினுள்ளேகொண்டுபோய், சிங்காசனத்திலிருத்தி, அவருக்கு அருச்சனைபண்ணி, விருந்துசெய்தார், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான்பெருமாணாயனாரோடும் அந்தக்கொடுங்கோளூரிலே சிலநாள் இருந்தார். ஒருநாள் திருவாரூரிலிருக்கின்ற வன்மீகநாதருடைய திருவடிகளைநினைந்து, அவர்மேலே திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாரூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னுமெய்ப்பொருளுந்தருவானைப்போகமுந்திருவும்புணர்ப்பானைப்
பின்னையென்பிழையைப்பொறுப்பானைப்பிழையெல்லாந்தவிரப்பணிப்பானை
யின்னதன்மையனென்றறிவொண்ணாவெம்மானையெளிவந்தபிரானை
யன்னம்வைகும்வயற்பழனத்தணியாரூரானைமறக்கலுமாமே.

ஓரூரொன்றுலகங்களுக்கெல்லாமுரைக்கலாம்பொருளாயுடன்கூடிக்
காரூருங்கமழ்கொன்றைநன்மாலைமுடியன்காரிகைகாரணமாக
வாரூராமறத்தற்கரியானையம்மான்றன்றிருப்பேர்கொண்டதொண்ட
னாரூரன்னடிநாயுரைவல்லார்மாலோகத்திருப்பவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அந்தத்திருவாரூருக்குச் செல்லும்பொருட்டு அடியார்களோடு எழுந்து வழிக்கொண்டுசென்றார். செல்லும்பொழுது சேரமான்பெருமாணாயனார் பிரிவாற்றாதவராகி, எழுந்து அ

வரைப்பின்றொடர்ந்து போகாதபடிதடுத்து, அதற்கு அவர் உடன்படாமைகண்டு, மந்திரிகளை அழைத்து, தம்முடைய நகரத்திலிருக்கின்ற களஞ்சியத்திலுள்ள பொன் இரத்தினம் ஆபரணம் வஸ்திரம் சுகந்தவர்க்கம் முதலிய திரவியங்களெல்லாம் பல ஆட்களின்மேலேசுமத்தி அனுப்பும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் அப்படியேசெய்தார்கள். சேரமான்பெருமாணாயனார் அந்தச்சுமையாட்களைச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய பரிசனத்துக்கு முன்செல்லும்படி அனுப்பி, அவரைவிழுந்து நமஸ்கரிக்க, அவர் அவரைத்தழுவி விடைகொடுத்து மலைநாட்டைநீங்கி, சுரங்களையும் கான்யாறுகளையும் வனங்களையும் கடந்துதிருமுருகன்பூண்டிவழியேபோனார். அதற்கு அயலிலேபோம்பொழுது பரமசிவன் தம்முடையபூதகணங்களைநோக்கி, நீங்கள் வேடவடிவங்கொண்டு சென்று சுந்தரனுடைய பண்டாரங்களைக் கவருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவைகள் சுந்தரமூர்த்தியுடைய சுமையாட்கள் வரும்வழியிலே வேடுவர்களாகிப்போய், வில்லைவளைத்து நாண்பூட்டி அம்புகளைத்தொடுத்து நாங்கள் உங்களைக்கொன்றுபோடுவோம், இத்திரவியங்களெல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டுப்போங்கள் என்றுசொல்லி கோபத்தினாலே குத்தி அந்தத்திரவியங்களெல்லாவற்றையுங் கவர்ந்துகொண்டன. அவர்கள் துன்பத்துடனே ஓடிப்போய் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்பக்கத்திலே சேர்ந்தார்கள். அவ்வேடுவர்களோ சிவாஞ்ஞையினாலே சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பக்கத்திலேசெல்லாமல் நீங்கிவிட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருமுருகன்பூண்டியிலே சென்று கோயிலிலேபிரவேசித்து சுவாமியைவணங்கி வேடுவர்பதிக்கும் வெஞ்சுரத்தில் எத்துக்கு இங்கு இருந்தீரென்று "கொடுகுவெஞ்சிலை" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருமுருகன்பூண்டி - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடுகுவெஞ்சிலைவடுகவேடுவர்விரவலாமைசொல்லித்
திடுகுமொட்டெனக்குத்திக்கூறைகொண்டாறலைக்குமிடம்
முடுகுநாறியவடுகர்வாழ்முருகன்பூண்டிமாநகர்வா
யிடுகுநுண்ணிடைமங்கைதன்னொடுமெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம்பிரானீரே.

முந்திவானவர்தாந்தொழுமுருகன்பூண்டிமாநகர்வாய்ப்
பந்தணைவிரற்பாவைதன்னையொர்பாகம்வைத்தவனைச்
சிந்தையிற்சிவதொண்டனூரனுரைத்தனபத்துங்கொண்
டெந்தம்மடிகளையேத்துவாரிடரொன்றுந்தாமிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே கடவுளுடையதிருவருளினால், அவ்வேடுவர்கள் தாங்கள்பறித்த திரவியங்களெல்லாவற்றையும் அந்தக்கோயில் வாயிலிலே கொண்டுபோய்க்குவித்தார்கள். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அதுகண்டு சுவாமியைவணங்கி அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு முன்னேசெல்லும்படி சுமையாட்களை ஏவி அவ்விடத்தைநீங்கி, கொங்கதேசத்தைக்கடந்துபோய், திருவாரூரை அடைந்து அங்கே சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்.

சிலநாட்சென்றபின், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான்பெருமாணாயனாரைநினைந்து அவரிடத்திற்குப்போம்படிகருதி, சோழமண்டலத்தைக்கடந்து, கொங்கதேசத்தை அடைந்து திருப்புக்கொளியூரிற்சென்று, அங்கே ஒருவீதியிலே இரண்டுவீடுகளில் ஒன்றிலே மங்கலவொலியும் மற்றதிலே அழுகையொலியும் எழுதலைக்கேட்டு, அங்கே இருந்த பிராமணர்களைநோக்கி, இவ்விரண்டொலியும் ஒருங்கு நிகழ்வது என்ன என்றார். அதற்குப் பிராமணர்கள். ஐந்துவயசுள்ள இரண்டுபுதல்வர்கள் குளத்திலே குளித்தபொழுது, ஒருபுதல்வனை முதலைவிழுங்கிற்று, மற்றப்புதல்வன்பிழைத்துக்கொண்டான். இந்தவீட்டில் ஒலி பிழைத்த புதல்வனுக்கு உபநயனஞ்செய்யும் ஒலி. இந்தவீட்டில் ஒலி இறந்தபுதல்வனைக்குறித்து அழும் ஒலி என்றுசொன்னார்கள். அதைக்கேட்டுத் திருவுளமிரங்கிநின்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை புதல்வனை

இழந்த பிராமணனும் மனைவியுங்கண்டு, ஓடிவந்து, முகமலர்ச்சியோடு அவருடையதிருவடிகளை நமஸ்கரித்தார்கள். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவர்களுடைய முகத்தைநோக்கி புதல்வனை இழந்தவர்கள் நீங்களா என்று சொல்லியருள அவர்கள் பின்னும் வணங்கி, சுவாமீ அது முன்னே நிகழ்ந்தது போயிற்று. அதுநிற்க அடியேங்கள் தேவரீரை வணங்குதற்கு நெடுங்காலமாக அவாவி இருந்தோம் அவ்வன்பு பழுதாகாமல் தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளப்பெற்றோம் என்றார்கள். அதைக்கேட்டநாயனார், இந்தப்பிராமணனும் மனைவியும் தங்கள் புதல்வனையிழந்த துன்பத்தைமறந்து நான்வந்ததற்காக மனமகிழ்கின்றார்கள், ஆகையால் நான் இவர்கள் புதல்வனை அம்முதலைவாயினின்று அழைத்துக்கொடுத்து, அவிநாசியில் வீற்றிருக்கின்ற நமதுகடவுளைவணங்குவேன் என்று அருளிச்செய்து, அந்தப்புதல்வனை முதலை விழுக்கியவாவி எங்கே, என்று வினவி, அதன்கரையிலே எழுந்தருளி, அம்முதலை தான்விழுங்கிய புதல்வனைக் கொண்டுவரும் பொருட்டுத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

தேவாரம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரைப்பாருரையுகந்துள்கவல்லார்தங்களுச்சியா
யரைக்காடரவாவாதியுமந்தமுமாயினாய்
புரைக்காடுசோலைப்புக்கொளியூரவிநாசியே
கரைக்கான்முதலையைப்பிள்ளைதரச்சொல்லுகாலனையே.

நீரேறவேறுநிமிர்சடைநின்மலமூர்த்தியைப்
போரேறதேறியைப்புக்கொளியூரவிநாசியைக்
காரேறுகண்டனைத்தொண்டனாரூரன்கருதிய
சீரேறுபாடல்கள்சொல்லவல்லார்க்கில்லைதுன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"உரைப்பாருரை" என்னுந்திருப்பாட்டு முடிதற்குமுன், இயமன் அந்தப் புதல்வனுடைய உயிரைக் கொண்டு வந்து அவ்வாவியிலுள்ள முதலை வயிற்றினுள்ளே முந்தின தேகத்தைச்சென்ற ஆண்டுகளின் வளர்ச்சியையும் உடையதாகத் தோற்றுவித்து, அதனுள்ளே புகுத்திவிட்டான். உடனே முதலை அந்தப் புதல்வனைக் கரையிலே கொண்டுபோய் உமிழ்ந்தது. அப்பொழுது மாதாவானவள் ஓடிப்போய், அப்புதல்வனை எடுத்துக்கொண்டு வந்து, நாயகனோடு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தாள். இவ்வற்புதத்தைக் கண்ட தேவர்கள் ஆகாயத்தினின்று நாயனார்மேல்புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். பிராமணர்களெல்லாரும் உத்தரீயங்களை ஆகாசத்திலே வீசி ஆரவாரித்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அந்தப்புதல்வனையும் அழைத்துக்கொண்டு, அவிநாசிக்குப்போய்,சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, திருப்பதிகம்பாடிக் கொண்டு திரும்பி, அப்புதல்வன்வீட்டிற் சென்று, அவனுக்குஉபநயநம்செய்வித்து,கொங்கதேசத்தைக் கடந்து மலைநாட்டை அடைந்து, தம்மைவந்து எதிர்கொண்ட சேரமான்பெருமாணயனாரோடும் அவர்வீட்டிற்சென்று இருந்தார், இருந்தநாட்களிலே அம்மலைநாட்டி லிருக்கின்ற சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றிற்கும் போய்ச்சுவாமிதரிசனஞ் செய்து கொண்டு மகோதைக்குத் திரும்பினார்.

இப்படிப் பலநாட்சென்றபின். ஒருநாள்சேரமான்பெருமாணயனார் ஸ்நானம்பண்ணும் பொழுது, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய், அங்கிருக்கின்ற சிவலாயத்தை பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, உள்ளேபுகுந்து, சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோல மனம் கசிந்துருக இரண்டுகண்ணினின்றும் ஆனந்த அருவி சொரிய, சரீரத்திலே உரோமாஞ்சிதங் கொள்ள, இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய, அடியேனை இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையினின்றும் நீக்கித் தேவரீருடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளவேண்டுமென்று திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திரு-அஞ்சைக்களம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்குத்தலைமாலையணிந்ததென்னே சடைமேற்கங்கைவெள்ளந்தரித்ததென்னே
யலைக்கும்புலித்தோல்கொண்டசைத்ததென்னேயதன்மேற்கதநாகக்கச்சார்த்ததென்னே
மலைக்குந்நிகரொப்பனவன்றிரைகள்வலித்தெற்றிமுழங்கிவலம்புரிகொண்
டலைக்குங்கடலங்கரைமேன்மகோதையணியார்பொழில்சூழஞ்சைக்களத்தப்பனே.

எந்தமடிகளிமையோர்பெருமானெனக்கென்றுமளிக்குமணிமிடற்ற
னந்தண்கடலங்கரைமேன்மகோதையணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனை
மந்தமுழவுங்குழலுமியம்புவளநாவலர்கோனம்பியூரன்சொன்ன
சந்தமிகுதண்டமிழ்மாலைகள்கொண்டடிவீழவல்லார்தடுமாற்றிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுதுகைலாசகிரியிலேபரமசிவன்பிரமன்முதலிய தேவர்களைநோக்கி, நீங்கள்போய் நம்முடைய அடியானாகிய சுந்தரனைவெள்ளையானையின்மே லேற்றிக்கொண்டு, வாருங்களென்று ஆஞ்ஞாபித்தார். அதைக்கேட்ட தேவர்கள் சுவாமியைநமஸ்கரித்து அனுமதிபெற்று, வெள்ளையானையையுங்கொண்டு, திருவஞ்சைக் களத்தை அடைந்து, கோயிலைவலஞ்செய்து, திருவாயிலிலே போய், உள்ளேநின்று வந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியை எதிர்கொண்டு, சுவாமியுடைய ஆஞ்ஞையைத் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சுவாமியை நினைந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து தேவர்களுக்கு எதிரேபோனார்.

தேவர்கள் அவரை பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வெள்ளையானையின்மேலேற்ற, அவர்பஞ்ச வாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும், தேவர்களெல்லாரும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரிபொழியவும், தம்முடைய தோழராகிய சேரமான்பெருமாணாயனாரைத் திருவுளத்திலே நினைத்துக்கொண்டுசென்றார். சேரமான்பெருமாணாய்னார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடையசெயலைஅறிந்து, அந்தக்ஷணமே அருகில்நின்ற வோர்குதிரையின்மே லேறிக்கொண்டு, திருவஞ்சைக் களத்துக்குப்போய், வெள்ளையானையின்மே லேறிக்கொண்டு ஆகாயத்திற்செல்லும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைக்கண்டு தாமேறிய குதிரையின்செவியிலே ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதியருளினார், உடனே அந்தக்குதிரையானது ஆகாயத்திலேபாய்ந்து, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய வெள்ளையானையை அடைந்து, அதனைவலஞ்செய்து, அதற்குமுன்னாகச்சென்றது. சேரமான்பெருமா ணாயனாருடைய படைவீரர்கள். குதிரையிற்செல்லும் அந்நாயனாரைத் தங்கள் கண்ணுக்குப்புலப்படுமெல்லவரைக்கும் ஆகாயத்திலேகண்டுபின்காணாமையால் மிகுந்ததிடபத்தியினாலே உருவிய உடைவாட்களினால்தங்கள்தங்கள் தேகத்தைச்சேதித்து, வீரயாக்கையைப் பெற்றுப்போய், சேரமான்பெருமாணாயனாருக்குமுற்பட்டு, அவரைச்சேவித்துக்கொண்டுசென்றார்கள். சேரமான்பெருமாணாயனார் முன்செல்லப் பின்சென்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் "தானெனைமுன்படைத்தான்" என்னுந்திருப்பதிகத்தைப்பாடிக்கொண்டு கைலாசமலையின்தெற்குவாயிலுக்குமுன்போனார்.

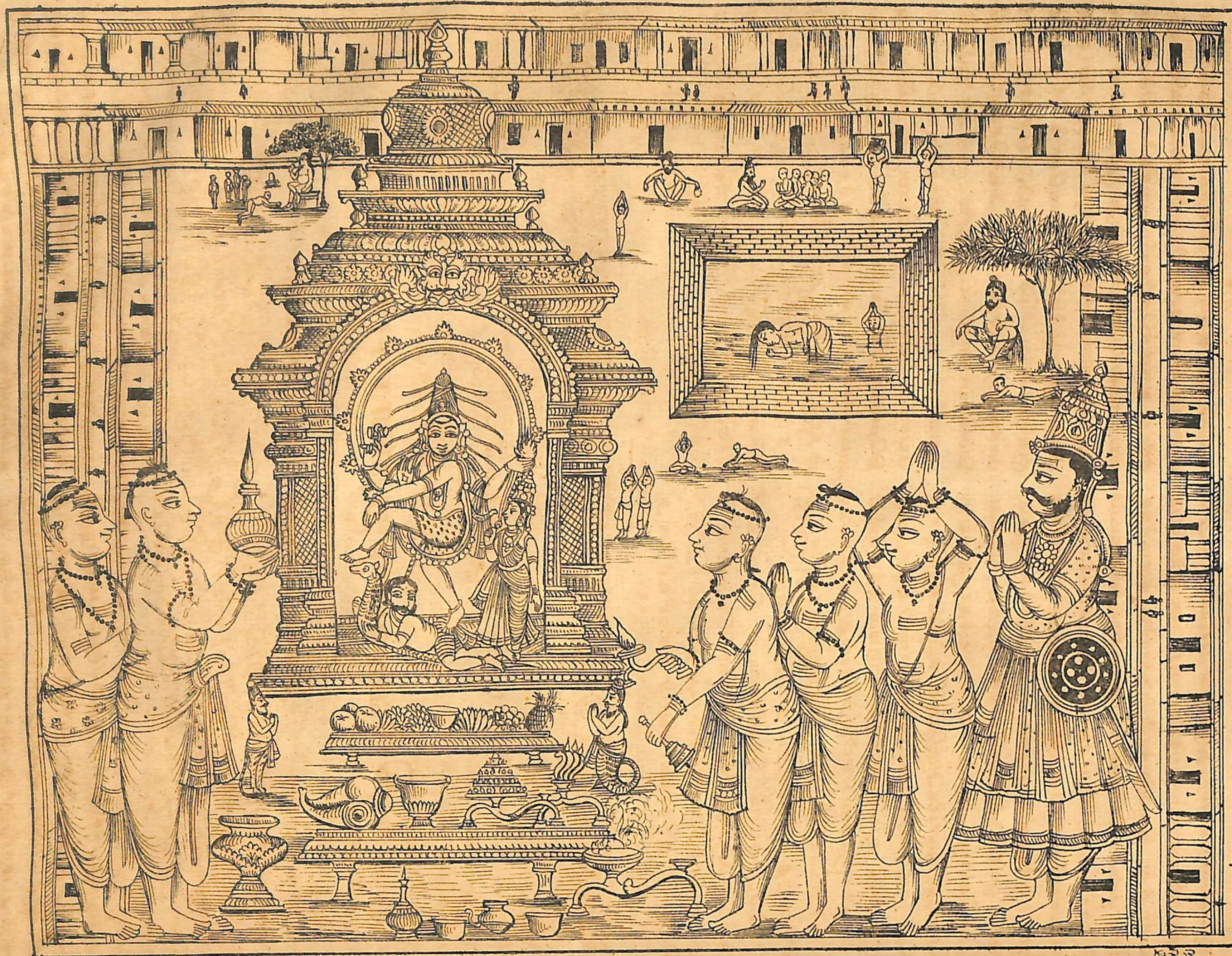
திருநொடித்தான்மலை-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தானெனைமுன்படைத்தானதறிந்துதன்பொன்னடிக்கே
நானெனபாடலந்தோநாயினேனைப்பொருட்படுத்தி
வானெனைவந்தெதிர்கொள்ளமத்தயானையருள்புரிந்
தூனுயிர்வேறுசெய்தானொடித்தான்மலையுத்தமனே.

ஊழிதோறூழிமுற்றுமுயர்ந்தபொன்னொடித்தான்மலையைச்
சூழிசையின்கரும்பின்சுவைநாவலவ்வூரன்சொன்ன
வேழிசையின்றமிழாலிசைந்தேத்தியபத்தினையு
மாழிகடலரையர்ஞ்சையப்பர்க்கறிவிப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழ்ந்தணர்.

போன உடனே இருவரும் யானையினின்றும் குதிரையினின்றும் இறங்கி, பலபல வாயில்களையும் கடந்து, திருவனுக்கன்திருவாயிலை அடைந்தார்கள் அங்கே சேரமான்பெருமாணுயனார்தடைப்பட்டுநிற்க சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் உள்ளேபோசுய், வாமிசந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து ஸ்தோத்திரம்செய்துகொண்டுநின்ருர், சுவாமி அவரைநோக்கி, சுந்தரா வந்தனையோவென்ருர். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சுவாமீ. அடியேன்செய்தபிழைபொறுத்து என்னையடிமையாகக் கொண்டு பந்தத்தினின்று நீக்கி அடியேனுக்குத் திருவடி தந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னுற்சொல்லுந்தரத்ததோவென்றுசொல்லி, பலமுறைநமஸ்காரஞ்செய்து சிவானந்த வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்திநின்ருர்.

பின்பு, சுவாமி தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும்பொருட்டுச் சேரமான்பெருமாள் திருவனுக்கன்திருவாயிலின் புறத்திலேவந்து நிற்கிருர். என்றுசொல்ல, சுவாமி அவரை உள்ளே அழைப்பித்து, நீயும் ஆலால சுந்தரனும் நம்முடைய கணங்களெல்லாவற்றிற்குந் தலைவராயிருங்கள் என்று அருளிச்செய்தார், அதைக்கேட்டுச் சுவாமியை நமஸ்கரித்து எழுந்து அவருடைய திருவருளைத் தலைமேற்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆலாலசுந்தரராகி முன்னே தாம்செய்ததிருத்தொண்டைச்செய்பவரும், சேரமான்பெருமாணுயனுர் கணநாதராகி, அவர்செய்யும்தொழிலைச்செய்பவருமாயினுர்கள். முன்னே பூமியில் அவதரித்த பரவையாரும் சங்கிலியாரும் முறையேகமலினியாரும் அநிந்திதையாருமாகி பார்வதிதேவிக்குத் தாங்கள் முன்செய்த திருத்தொண்டைச்செய்துவந்தார்கள். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தாம் வழியிலே அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தை இந்தத் தக்ஷிணபூமியிலே எற்றும்பொருட்டுச் சமுத்திரராஜனுகிய வருணனிடத்திலே கொடுக்க, அவன் அதைத்திருவஞ்சைக்களத்திலேஉய்த்துத்தெரிவித்தான்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம்.

தில்லைவாழந்தணர் புராணம்.

நல்லவானவர்போற்றுந்தில்லைமன்றுணடகஞ்செய்பெருமானுக்கணியார்நற்பொற்
றெல்லைவான்பணியெடுத்தற்குரியார்வீடுந்துறந்தநெறியார்தொண்டத்தொகைமுன்பாடத்
தில்லைவாழந்தணரென்றெடுத்துநாதன்செப்புமருளுடையார்முத்தியார்பத்திக்
கெல்லைகாண்பரியாரொப்புலகிற்ருமேயேய்ந்துளாரொமையாளவாய்ந்துளாரோ.

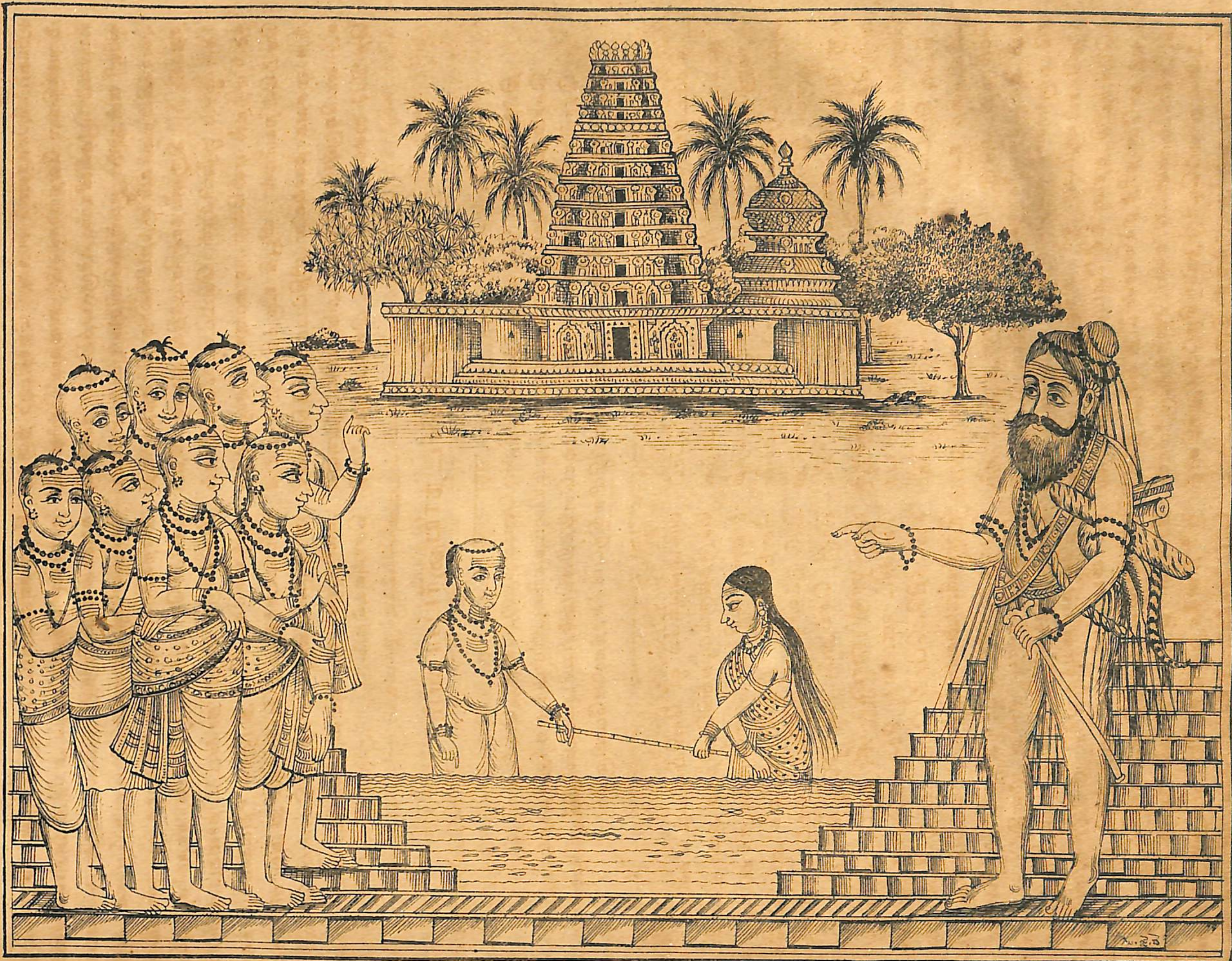
சிவஸ்தலங்களெல்லாவற்றுள்ளும் மகா முக்கியமுள்ளதாகிய சிதம்பரஸ்தலத்தில் இருக்கின்ற கனகசபையிலே ஆநந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளும் சபாநாதருக்கு அருச்சனைசெய்கின்ற பிராமணர்கள் தில்லைவாழந்தணரென்று சொல்லப்படுவர்கள். அவர்கள் மூவாயிரர். அவர்கள் இருக்குயசுஸ் சாமம் அதர்வணம் என்கின்ற நான்குவேதங்களையும் அத்தியயனம்செய்தவர்கள் சந்தஸ்

கற்பம் வியாகரணம் சிக்ஷை சோதிடம் நிருத்தம் என்கின்ற வேதாங்கங்கள் ஆறையும் கற்றுவல்லவர்கள் ஆகவனீயம் காருகபத்தியம் தக்ஷிணாக்கினி என்னும் மூன்றக்கினிகளையும் விதிப்படி வளர்க்கின்றவர்கள் குற்றமில்லாத வம்சத்தில் உதித்தவர்கள். கிருகஸ்தாச்சிரமத்தில் ஒழுகுகின்றவர்கள் ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றல் என்கின்ற அறுவகைத்தொழிலையும் செய்கின்றவர்கள். விபூதி உருத்திராக்ஷம் என்கின்ற சைவசாதனங்களை விதிப்படி தரிக்கின்றவர்கள். காமிகமுதல் வாதுளமிறுதியாகிய இருபத்தெட்டுச் சைவாகமங்களிலும் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்கின்ற நான்குபாதங்களையும் அறிந்து அனுட்டிக்கின்றவர்கள் சிவனிடத்தில் இடைவிடாது வைக்கப்படும் அன்பே தங்களுக்குச் செல்வமெனக்கொள்கின்றவர்கள் உயர்வொப்பில்லாத கடவுளாகிய தியாகேசரோ முற்காலத்திலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் திருத்தொண்டத்தொகைபாடும்படி அருளிச்செய்தபோது முதல் "தில்லைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்" என்று அவர்களைத்தமது திருவாக்கினால் எடுத்துச்சொன்னாரென்னில் அவர்களுடைய அளவிறந்தமகிமையை நாமா சொல்லவல்லம்.

திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்.

தில்லைநகர்வேட்கோவர்தூர்த்தராகித்தீண்டிலெமைத்திருநீலகண்டமென்று
சொல்லுமனையாடனையேயன்றிமற்றுந்துடியிடையாரிடையின்பந்துறந்துமூத்தங்
கொல்லையிலோடிறைவைத்துமாற்றிநாங்களெடுத்திலமென்றியம்புமெனவிழிந்துபொய்கை
மெல்லியலாளுடன்மூழ்கியிளைமையெய்திவிளங்குபுலீச்சரத்தானைமேவினாரே.

சிதம்பரத்திலே குயவர்குலத்திலே, பொய்சொல்லல் சிறிதுமின்றித்தருமநெறியிலே வாழ்கின்றவரும், இல்லறத்திலே நிற்பவரும் சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிலே சிறந்தவரும், ஆகியதொண்டர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடையகுலத்துக்கு ஏற்ப மட்கலங்களை வனைந்துவிற்றுச் சீவனஞ்செய்தும் ஓடுகளைச் சிவனடியார்களுக்குக் கொடுத்தும்வந்தார். அவர், ஆதிகாலத்திலே பரமசிவன் திருப்பாற்கடலில்நின்று எழுந்த ஆலகாலவிஷத்தை உலகம் உய்யும்பொருட்டு உண்டபொழுது அவருடையகண்டமானது அவர் தம்மை அடைந்தவர்களுக்குவரும் இடையூறுகளை நீக்கி அருளுவார் என்பதை நாம் எல்லாரும் அறிந்துகொள்ளும்படி ஓர் அறிகுறியாய் விளங்கும்பொருட்டு அதனை உள்ளேபுகவொட்டாமல்தடுத்துத் தானே தரித்துக்கொண்டது என்று நினைந்து, அக்கடவுளுடைய கண்டத்தைத் திருநீலகண்டம் என்று எப்பொழுதும் சிறப்பித்துச்சொல்லுவார் அதனால் அவருக்குத் திருநீலகண்டநாயனார் என்னும்பெயர் உண்டாயிற்று. ஒருநாள் அவர் அவ்வூரிலே ஓர் வேசியினிடம் சென்று வீட்டுக்குத்திரும்ப, கற்பிலேசிறந்த அவர் மனைவியார் அதை அறிந்து, அதைக்குறித்துத் தம்முடைய மனதிலேதோன்றிய கோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு இல்வாழ்க்கைக்குரிய மற்றப் பணிகளெல்லாஞ் செய்தும், புணர்ச்சிக்குமாத்திரம் இசையாதவரானார். நாயகர் தம்முடைய மனைவியார் கொண்ட ஊடலைத் தீர்க்கும்பொருட்டு அவர் சமீபத்திலேபோய், வேண்டிய இரப்புரைகளைச் சொல்லி, அவரைத் தீண்டும்படிசென்றார், அப்பொழுது மனைவியார், நீர் நம்மைத்தீண்டுவீராயில் திருநீலகண்டம்என்று ஆணைஇட்டார் அதைக்கேட்டநாயகர் பரமசிவனுடைய திருநீலகண்டத்திலே தாம்வைத்த பத்தி குன்றாவண்ணம், அம்மனைவியாரைத் தொடாமல் நீங்கி, இவர் நம்மை என்று பன்மையாகச்சொன்னதனால், இவரைமாத்திரம் அன்றி மற்றப்பெண்களையும் நான் மனதினால் நினைத்தலுஞ்செய்யேன் என்று உறுதிகொண்டார். அவர்கள் இருவரும் தங்கள்வீட்டில் நின்று புறப்படாதொழிந்து அவ்வீட்டிலேதானே இ

திருநீலகண்டநாயனார்.

ருந்து, இல்லறத்திற்குரிய பிறசெய்கைகளெல்லாம் செய்துகொண்டு, புணர்ச்சி இன்மையைப் பிறரறியாதபடி வாழ்ந்தார்கள் இளமைப்பருவத்தை உடைய இருவரும் அவ்வாணையைப்பேணிக்கொண்டு பலவருஷங்கள்செல்ல, யௌவனம் நீங்கி வயோதியர்களாகி வருத்தமுற்றார்கள் உற்றும் சிவபத்தி சிறிதும் குறையாதவர்களாகி இருந்தார்கள்.

இப்படி இருக்கும் காலத்திலே காருண்ணிய ஸ்வரூபியாகிய - பரமசிவன் அவ்வடியாருடைய மகிமையை உலகத்தவர்கள் ஐயந்திரிபற அறிந்து அவருடைய தொண்டை அனுசரித்து உய்யும்பொருட்டு ஒருசிவயோகி வடிவங்கொண்டு அவ்வடியார் வீட்டுக்குச்சென்றார். அவ்வடியார்அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டு வீட்டினுள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஆசனத்தில் இருத்தி அவருக்குச் சாஸ்திரவிதிப்படி அன்பினோடு பூசைசெய்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலிசெய்து நின்று சுவாமீ அடியேன் தேவரீருக்குச்செய்யவேண்டிய குற்றேவல்யாது என்றுவினவ சிவயோகியார் இந்த ஒட்டைவைத்திருந்து, நாம்கேட்கும்போதுதா இந்தஒடு தனக்குவேறொப்பிலாதது, தன்னிடத்திலேசேர்ந்த சகலவஸ்துக்களையும் பரிசுத்தம்செய்வது, பொன்னிலும் இரத்தினத்திலும் பார்க்கக் காப்பாற்றப்படத்தக்கது, இப்படிப்பட்ட மேன்மையுள்ளதாகிய இந்தஒட்டை நீவாங்கிவைத்திரு என்று அருளிச்செய்தார் அதைக்கேட்ட அடியவர் அவரைவந்தனஞ்செய்து, அவ்வோட்டை வாங்கிக்கொண்டு வீட்டிலே ஒருபக்கத்தில் சேமித்துவைத்துவிட்டு திரும்பிவந்துபோம்படி எழுந்த சிவயோகியாருக்குப் பின் சிறிதுதூரம் சென்று அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு வீட்டுக்குத்திரும்பினார்.

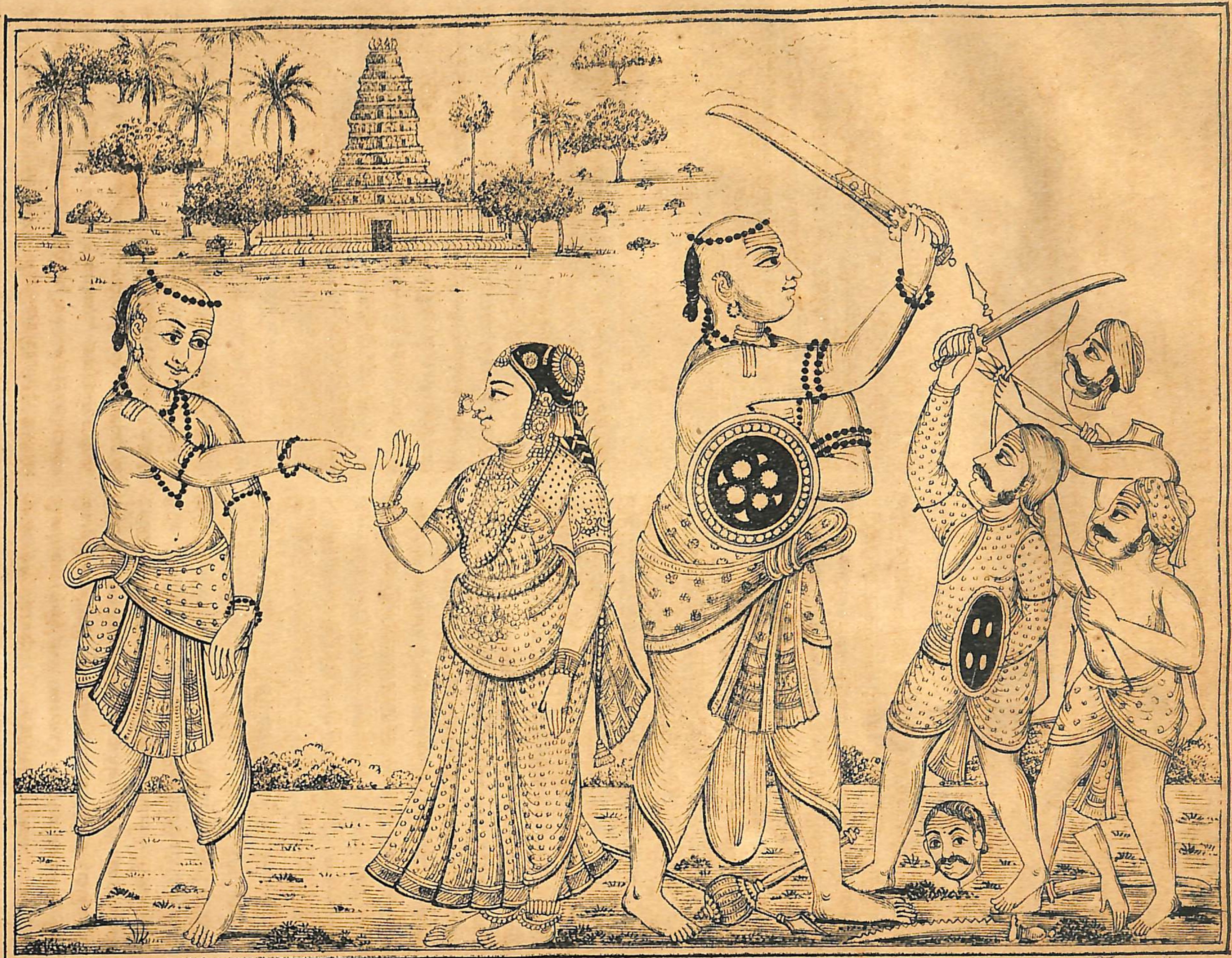
வெகுநாட்கள் கழிந்தபின், ஒருநாள் பரமசிவன் தாம்வைக்கக்கொடுத்த ஒட்டை வைக்கப்பட்ட இடத்தில் இல்லாதொழியும்படிசெய்து, அவ்வடியாருடைய உண்மைநிலையைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தும்பொருட்டு முன்போலச் சிவயோகிவடிவங்கொண்டு அவர்வீட்டுக்குப்போனார். அவர் சிவயோகியாரை முன்போல உபசரித்து, சுவாமீ தேவரீர் இவ்வீட்டிற்கு எழுந்தருளி வந்தது அடியேங்கள் பூர்வசன்மத்திற்செய்த தவத்தினால் என்றுசொல்லிநிற்க, சிவயோகியார் நாம் முன்னாளிலே உன்னிடத்திலேதந்த ஒட்டை இப்பொழுதுதா என்றார். அடியவர் அதைக்கொண்டுவந்து கொடுக்கும்பொருட்டு உள்ளேபோய்ப்பார்த்துக்காணாமையாலே திகைத்து, அங்குநின்றவர்களிடத்திலே கேட்டும் பிற இடங்களிலே தேடியும் காணாதவராகி, சிவயோகியாருக்கு உத்தரம்சொல்வதற்கு ஒன்றுமின்றி அங்கே நின்றார். சிவயோகியார் உள்ளேநின்ற அடியார்கேட்கும்படி, நொடிப்பொழுதில் வருவேன் என்றுபோன நீ ஏன் இவ்வளவுநேரம் தாமதித்து நிற்கிறாய் என்றுகேட்க, அடியவர் வந்து சிவயோகியாரை வணங்கி சுவாமீ தேவரீர் தந்தஒட்டை வைத்த இடத்திலும் பிற இடங்களிலும் தேடிக்காணேன் பழையதாகிய அந்த ஒட்டைப்பார்க்கினும் புதிதாகிய வேறொரு ஒடுதருவேன். அதை அங்கீகாரம்செய்து அடியேன்செய்தபிழையைப் பொறுத்தருளவேண்டும் என்றுசொல்லிப் பிரார்த்தித்து நின்றார். உடனே சிவயோகியார் அவரைக்கோபித்துப்பார்த்து, நீ என்னசொன்னாய் நான்வைத்தமண்ணோட்டையேயன்றிப் பொன்னோட்டைத் தந்தாயாயினும் நான் வாங்கேன். நான் முன்னே உன்னிடத்தில் தந்த ஒட்டையேகொண்டுவா என்றுசொல்ல அடியவர், சுவாமீ தேவரீர் தந்த ஒட்டைத் தேடியுங்காணேன் வேறே நல்ல ஒடு தருகின்றேன் என்றுசொல்ல அதற்கு உடன்படாமல் என்னோட்டையேகொண்டுவா என்று சொல்லுகிறீர். இந்தச்சொல்லு என்னறிவுமுழுதையும் ஒழித்துவிட்டது என்றார். அதற்குச்சிவயோகியார், நான் உன்னிடத்திலேவைத்த அடைக்கலப்பொருளை நீ கவர்ந்துகொண்டு, பாவத்துக்குச்சிறிதும் அஞ்சாமல், பலபாகவங்கள்செய்கின்றாய் சகலரும்அறியும்படி உன்னைத் தப்பஒட்டாமல் மதித்து என்னோட்டை வாங்கிக்கொண்டே அன்றி நான்போகேன் என்றுசொல்ல அடியவர், சுவாமீ தேவரீர் தந்த ஒட்டை நான் கவர்ந்தவனல்லன், என்னிடத்தே களவில்லாமையை எப்படித்தெரிவிப்பேன், சொல்லும் என்றார். சிவயோகியார் உன்புத்திரனைக் கையிலேபிடித்துக்கொண்டு குளத்திலே முழுகி நான்கவரவில்லை என்று சத்தியம்பண்ணித்தா என்றுசொல்ல, அடியவர் அப்படிச்செய்தற்கு எனக்குப்புத்திரன் இல்லையே, என்னசெய்வே

ன், சொல்லும் என்றார். சிவயோகியார், உன்மனைவியைக்கைப்பிடித்து முழுகிச் சத்தியம்பண்ணித்தா என்றுசொல்ல, அடியவர், நானும் என்மனைவியும் எங்களிடத்துண்டாயிருக்கும் ஓர்சபதத்தினாலே ஒருங்குமுழுகுதல்கூடாது. நான்மாத்திரம் குளத்திலேமுழுகிச் சத்தியம்பண்ணித்தருகிறேன் வாரும் என்றார். அதற்குச்சிவயோகியார் நான் முன்னேதந்த ஓட்டைத்தராமலும் அதைக்கவர்ந்துகொள்ளவில்லையெனின் உன் மனைவியைக் கைப்பிடித்துச் சத்தியஞ்செய்துதராமலும் மனம்வலித்திருக்கின்றாய். தில்லைவாழந்தணர்கள்கூடியிருக்கும் பெரியசபையிலே இவ்விஷயத்தைக்குறித்துப் பேசப்போகின்றேன் என்றுசொல்லி அந்தச்சபைக்குப்போக திருநீலகண்டநாயனாரும் அவருக்குப்பின்னேபோனார். சிவயோகியார் அந்தப்பிராமணர்களைப்பார்த்து இந்தக்குயவன் தன்னிடத்திலே நான்வைத்திருக்கும்படி கொடுத்த ஓட்டைத் தருகின்றானில்லை அதனை இழந்தானாயின் தன்மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்திலேமுழுகிச் சத்தியம்பண்ணித் தருகின்றானுமில்லை என்றார். உடனே பிராமணர்கள் அடியவரைநோக்கி திருநீலகண்டரோ நடந்தசமாசாரத்தை நீர்சொல்லும் என்றுகேட்க அவர் சுவாமிகாள் இவர்தந்த ஓடு நான் வைத்த இடத்தில் நின்றும் மறைந்துபோய்விட்டது. நான் தேடிப்பார்த்துங்காணேன். இதுவே நடந்தசமாசாரம் என்றார். அதற்குப்பிராமணர்கள் இவர்தந்த ஓட்டை நீர் இழந்தீராகில் இவர் கேள்விப்படி உம்முடைய மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்திலேமுழுகிச் சத்தியஞ்செய்துகொடுத்தலே நியாயம் என்றார்கள். அடியவர் அதைக்கேட்டு தாம் அம்மனைவியாரைத் தீண்டாதிருத்தலைக்குறித்துப் பேசக்கூடாதவராகி தகுந்தபடி குளத்திலேமுழுகிச் சத்தியஞ்செய்துதருகிறேன் வாரும் என்றுசொல்லி சிவயோகியாரோடு தம்முடைய வீட்டுக்குப்போய் மனைவியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு திருப்புலீச்சரத்துக்கு முன்னிருக்கின்ற வாவியிலேபோய் ஒரு மூங்கிற்றண்டை ஒருபுறத்திலே மனைவியார் பிடிக்க மற்றப்புறத்திலே தாம்பிடித்துக்கொண்டு இறங்கினார் அதைக்கண்ட சிவயோகியார், உன் மனைவியைக் கைப்பிடித்துக்கொண்டு மூழ்கு என்றுசொல்ல திருநீலகண்டநாயனார் அப்படிச்செய்யக்கூடாமையை உலகத்தார் அறியும்படி முன்னாளிலே தாம்செய்த வேசிகமனமும் அதனாலுண்டாகிய சபதமும் அந்தப்பிரகாரம் தவறாமல் நடந்துவருதலும்சொல்லி முழுகினார். முழுகிக் கரையிலேறிய திருநீலகண்டநாயனாரும் மனைவியாரும் மூப்புப்பருவம்நீங்கி இளமைப்பருவமுடையவர்களாய்ப் பிரகாசித்தார்கள். அவ்வதிசயத்தைக்கண்ட சமஸ்தரும் அங்குநின்ற சிவயோகியாரைக் காணாதவர்களாய் மயங்கிநின்றார்கள் சுவாமி பார்வதிதேவியோடும் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருளினார். அப்பொழுது திருநீலகண்டநாயனாரும் மனைவியாரும் பூமியிலே விழுந்து அவரை நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு நின்றார்கள் சுவாமி அவர்களைநோக்கி, ஐம்புலன்களைவென்றதனாலே சிரேஷ்டமடைந்த அன்பர்களே எக்காலத்தும் இவ்விளமை நீங்காமல் நம்மிடத்தில் இருங்கள் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார் பத்திவலிமையையுடைய திருநீலகண்டநாயனாரும் மனைவியாரும் யாவராலும் செய்தற்கரிய பெருஞ்செய்கையைச்செய்து சிவலோகத்தை அடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

இயற்பகைநாயனார்புராணம்.

எழிலாருங்காவிரிப்பூம்பட்டினத்துளியல்வணிகரியற்பகையாரிருவர்தேட
வழலாயபிரான்றூர்த்தமறையோனாகியாயிழையைத்தரவேண்டியணையவையன்
கழலாரப்பணிந்துமனைக்கற்பின்மேன்மைக்காதலியைக்கொடுத்தமர்செய்கருத்தால்வந்த
பிழையாருஞ்சுற்றமெலாந்துணித்துமீளப்பிஞ்ஞகனாரழைத்தருளப்பெற்றுளாரோ.

சோழமண்டலத்திலே காவேரிநதி சமுத்திரத் தோடுகலத்தலால் காவேரிசங்கமம் எனப்பெயர்கொண்ட விசேடதீர்த்தம்பொருந்திய காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே வைசியர்குலத்திலே குருலிங்கசங்கமபத்திகளிற் சிறந்தவரும் ஔதாரியம் உள்ளவரும் ஆகியஇயற்பகையாரென்பவரொருவர்

இயற்பகைநாயனர்.

இருந்தார் அவர் இல்லறத்தில் இருந்து விபூதி உருத்திராக்ஷம் தரித்த சிவபத்தர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் மகிழ்ச்சியோடுகொடுத்துக்கொண்டுவருங்காலத்தில் ஒருநாள் பரமசிவனானவர் அவ்வியற்பகையார் அடியார்கள் விரும்பியவை யாவையேனும் அவற்றைமறாது கொடுத்தலைச் சகலருக்கும் புலப்படுத்தும்பொருட்டு ஒருபிராமணவடிவங்கொண்டு விபூதிதிருமேனியிலேபிரகாசிக்க விடபுருஷவேடமுந்தோன்ற அவர்வீட்டிற்குச்சென்றார். இயற்பகையார் அன்பினோடு அவரை எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் விதிப்படி அருச்சித்து சுவாமீ தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளியது பூர்வஜன்மத்தில் அடியேன்செய்த தவத்தினாற்போலும் என்றார் அதுகேட்ட ஐயர் இயற்பகையாரைநோக்கி சிவனடியார்கள் விரும்பிக்கேட்பன யாவையெனினும் நீர் அவைகளை மறாமல் மகிழ்ச்சியோடுகொடுத்தலை நான்கேள்வியுற்று உம்மிடத்திலுள்ள ஒரு பொருளை விரும்பி இன்றைக்கு இங்கே வந்தேன். நீர் தருதற்கு இசைவீராயில் அந்தப்பொருள் இன்னதென்று சொல்லுவேன் என்றார். அதற்கு இயற்பகையார் எப்படிப்பட்ட பொருளாயினும் என்னிடத்தில் இருக்குமாயின் அந்தப்பொருள் நமதுகடவுளாகிய பரமசிவனுடைய அடியார்களுக்கு உரியபொருளே யாம் இதைக்குறித்துத் தேவரீர் சந்தேகிக்கவேண்டுவதில்லை திருவுள்ளம் விரும்பியதை இன்னது என்று சொல்லியருளும் என்றுசொல்ல ஐயர் உம்முடைய மனைவியை விரும்பிவந்தேன் என்றார்.

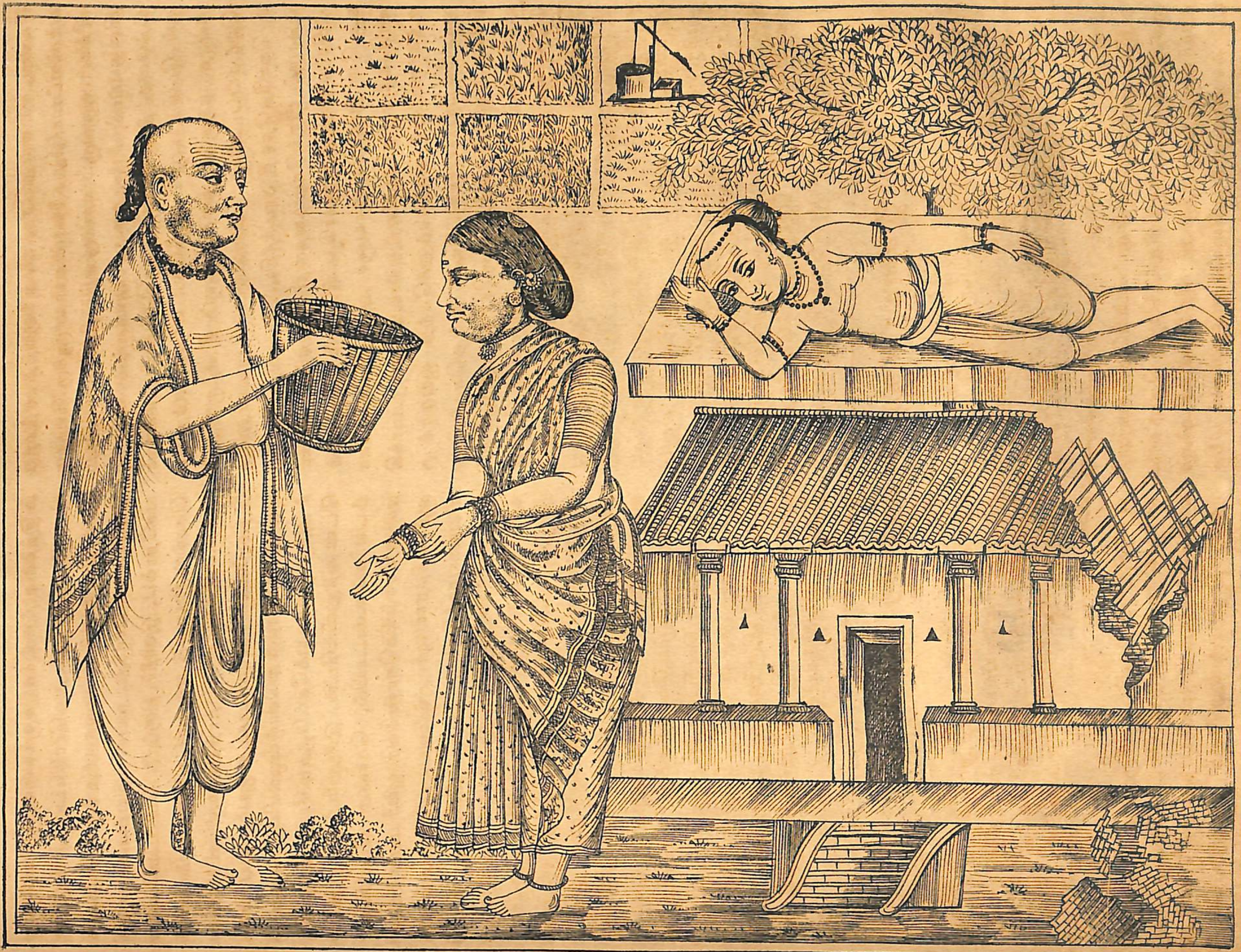
அப்பொழுது இயற்பகையார் முன்னிலும் பார்க்க மிகமகிழ்ந்து வணங்கிநின்று, சுவாமீ, தேவரீர் அடியேனிடத்தில் உள்ளபொருளையே விரும்பிக்கேட்டது அடியேனுடைய பாக்கியம் என்றுசொல்லி, சீக்கிரமாக உள்ளேபோய், கற்பிலேசிறந்த தம்முடைய மனைவியாரை நோக்கி, நான் இன்றைக்கு உன்னை இந்தச் சிவனடியாருக்குக் கொடுத்துவிட்டேன் என்றார். உடனே மனைவியார் மனங்கலங்கிப் பின்னேதெளிந்து, பிராணநாயகரே, நீர்கட்டளையிட்டது எதுவோ அதையே நான்செய்வேன், அதையன்றிச் செய்தற்கு உரியகாரியம் எனக்குவேறொன்று உண்டோ இல்லை என்றுசொல்லி, அவரைவணங்க அவர் தமது மனைவியாரை அங்குவந்த சிவனடியாருக்கு மனைவியாகைப்பற்றிவணங்கினார். மனைவியார்போய் அவ்வையருடைய பாதங்களிலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்றார் அதுகண்ட இயற்பகைநாயனார் மனமகிழ்ந்து அவ்வையரை வணங்கி, இன்னும் அடியேன் செய்யவேண்டியபணியாது, என்று வினவ, ஐயர், இந்தப்பெண்ணை நான்தனியே கொண்டுபோகையால் உங்கள்மேலே பற்றுள்ள பந்துக்களையும் ஊரவர்களையும் கடக்கும்வரைக்கும் அவர்களால் எனக்கு ஓர் இடையூறும் உண்டாகாதிருக்கும்படி நீ துணையாக வரவேண்டும் என்றார். இயற்பகைநாயனார் அதைக்கேட்டு, இவர் கட்டளையிடுமுன் நானே நினைந்து செய்யவேண்டிய இக்குற்றேவலைச்செய்யாமல் இவர்சொல்லும்வரைக்கும் தாழ்த்து நின்றது குற்றம் என்றுநினைத்துத் துக்கித்து ஆயுதசாலையிலேபோய், போர்க்கோலங் கொண்டு வாளும்பரிசையும் ஏந்திக்கொண்டு, ஐயரிடத்திற்குவந்து, அவரைவணங்கி, அவரையும் மனைவியாரையும் முன்போம்படிசெய்து, தாம்பின்னே போனார்அப்பொழுதுஇயற்பகைநாயனாருடைய சுற்றத்தவர்களும் அவர்மனைவியாருடைய சுற்றத்தவர்களும். இயற்பகை பைத்தியத்தினாலே தன்மனைவியைக் கொடுத்தானாயினும் அவளை ஒருவன் கொண்டுபோவது நியாயமா, என்றுதங்கள்மரபுக்குவரும் பெரும்பழியை நீக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டு அவர்களைத்தொடரக்கருதி, வேல் வில் வாள் முதலிய ஆயுதங்களையெடுத்துக்கொண்டு சண்டமாருதம்போலத் தீவிரமாய்நடந்து, நகருக்குப் புறத்திலேபோய், ஐயருக்கு இருபக்கத்தினும்நெருங்கி, ஆரவாரித்து, ஓ துட்டனே எங்களுக்குப்பழிவாராதபடி எங்கள் குலப்பெண்ணை விட்டுப்போ என்றுசொல்லி, அவரை வளைத்துக்கொண்டார்கள். ஐயர் அதைக்கண்டு அஞ்சினவர்போல இயற்பகைநாயனாருடையமனைவியாரைப் பார்க்க அம்மனைவியார், சுவாமீ நீர்பயப்படவேண்டாம், இயற்பகைநாயனார் அவர்களை வெல்லுவார் என்றார். இயற்பகைநாயனார் அதைக்கேட்டு, அடியேன் அவர்கள் எல்லாரையும் இப்போது கொன்றுபோடுகிறேன் தேவரீர் அஞ்ச

வேண்டாம் என்றுசொல்லி, அங்குவந்த சுற்றத்தவர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் என்வாளுக்கு இரையாவீர்கள். ஒருவரும் எனக்கு எதிர் நில்லாமல் ஓடிப்பிழையுங்கள் என்றுகூற, அவர்கள், எடா இயற்பகை நீ என்னகாரியஞ்செய்தாய், ஊரவர்கள் பேசும் பழிமொழிக்கும் எங்கள் சத்துருக்கள் நகைக்கும் நகைப்புக்கும் நீ சத்ருவினும் வெட்கப்படவில்லை மனைவியைப்பிராமணனுக்குக் கொடுத்தோ நீ சாமர்த்தியம்பேசுவது. நாமெல்லாரும் ஒருங்கேமடிவதன்றி இந்தப்பெண்ணைப்பிராமணனுக்கு கொடுக்கவிடோம் என்றார்கள் உடனே இயற்பகைநாயனார் அதிக கோபங்கொண்டு, உங்கள் சரீரங்களைத்துண்டம் துண்டமாக்கி உங்களுயிரைச் சுவர்க்கத்துக்கேற்றி ஐயரைத் தடையின்றிப் போகவிடுவேன் என்றுசொல்லி எதிர்க்க அவர்கள் அந்நாயனாரோடு யுத்தம்செய்யத்தொடங்காமல், அவர்மனைவியாரைக் கொண்டுசெல்கின்ற ஐயருக்குமுற்பட்டு, அதிககோபத்தோடும் அவரைத்தடுத்தார்கள். அதுகண்ட நாயனார் கோபங்கொண்டு, வாளினாலே இடசாரி வலசாரியாக மாறிமாறிச்சுற்றிவந்து அவர்களுடைய தோள்களையும் கால்களையும் தலைகளையும் துணித்துவிழுத்தி, பின் ஒவ்வொருவராய் வந்து எதிர்த்தவர்களையும் கொன்று, மேல் எதிர்ப்பவர்ஒருவருமின்றியுத்தகளத்திலே உலாவினார் பின் இந்தச்செயற்கரும் செய்கையைச்செய்த நாயனார்ஐயரைநோக்கி, சுவாமீ. தேவரீர் அஞ்சாவண்ணம் இந்தக் காட்டைக்கடக்கும்வரைக்கும் வருகிறேன் என்றுசொல்லி அவரோடுபோனார். திருச்சாய்க்காடு என்னும் சிவஸ்தலத்துக்குச் சமீபத்திலேபோனபொழுது, ஐயர், இயற்பகைநாயனாரைநோக்கி, இனிநீர் திரும்பிப்போகலாம்என்று சொல்ல, நாயனார், அவருடையதிருவடிகளைவணங்கிஅஞ்சலிசெய்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டு திரும்பினார், அப்பொழுது ஐயர், இயற்பகையே இங்கேவாஎன்றுசொல்லிஒலமிட்டார். நாயனார் அந்த ஓசையைக்கேட்டு, அடியேன் வந்துவிட்டேன் வந்துவிட்டேன் இன்னும் இடையூறு செய்பவர்கள் உண்டாயில், கொன்று போடுவேன் என்று சொல்லிக்கொண்டுவர, ஐயர் மறைந்தருளினார். வந்தநாயனார் அவ்வையரைக்காணமல் மனைவியாரைமாத்திரங் கண்டார். பின்பு ஆகாயத்திலே பார்வதிசமேதராகி இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்த கைலாசபதியைக் கண்டார். ஆராமையினலே உடனே விழுந்தார், எழுந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார். சுவாமி அவரைநோக்கி நம்மேலும் நம்முடைய அடியார்கள்மேலும் நிஷ்களங்கமான அன்புவைத்த இயற்பகையே நீ உன்மனைவியோடும்நம்முடனே வாஎன்று சொல்லிஅந்தர்த்தானமானார் இயற்பகைநாயனாரும்மனைவியாரும் சிவலோகத்தை அடைந்து பேரின்பத்தைஅனுபவித்துவாழ்ந்திருந்தார்கள். யுத்தத்திலே இறந்த அவர்கள் பந்துக்களும்வானுலகத்தை அடைந்து இன்ப மனுபவித்தார்கள்.

இளையான்குடிமாறநாயனார்புராணம்.

மன்னியவேளாண்டொன்மையிளசைமாறர்வறுமையாலுணவுமிகமறந்துவைகி
யுன்னருநள்ளிருண்மழையிலுண்டிவேண்டியும்பர்பிரானணையவயலுழுதுவித்துஞ்
செந்நெல்முளையமுதுமனையலக்காலாக்கிச்சிறுபயிரின்கறியமுதுதிருந்தச்செய்து
பன்னலருமுனைவருத்தற்கெழுந்தசோதிப்பரலோகமுழுதாண்டபான்மையாரே.

இளையான்குடியென்னும் ஊரிலே வேளாளர் குலத்திலே, எத்தொழிலினும் சிறந்த கிருஷிகர்மத்தால்வரும் குற்றமற்ற அளவிறந்த பாக்கியத்தையும் சிவனடியார்கள் மேலே முழுமையும் பதித்த அன்புகொண்ட சிந்தையையும் உடையவராகிய மாறனார் என்பவர்ஒருவரிருந்தார். அவர் தம்முடைய கிருகத்துக்கு வரும்சிவபத்தர்கள் எந்தவருணத்தாராயினும் உண்மையாகிய அன்போடுஅவர்களை எதிர்கொண்டு அஞ்சலிசெய்துஇன்சொற்களைச்சொல்லி. வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டு

இளையான்குடிமாறநாயனார்.

போய், பாதப்பிரக்ஷாலனம் பண்ணி, ஆசனத்திலிருத்தி, சைவாகமவிதிப்படி அருச்சித்து, பின்பு கசப்பு புளிப்பு இனிப்பு துவர்ப்புகார்ப்புஉவர்ப்பு என்கிற அறுவகைச் சுவையை யுடையனவாய்நக்கல் பருகல் உண்டல் தின்னல் என்னும்நான்கிற்கும்விஷயமாயுள்ள உணவுகளை அவரவர் இஷ்டப்படி அமுது செய்விப்பார். இப்படித் தினந்தோறும் மகேசுரபூசை பண்ணுதலாகிய சிவபுண்ணியத்தினாலே ஐசுவரியம் அபிவிருத்தியாக, அவர் குபேரனை ஒத்து வாழ்ந்திருந்தார். அப்படி இருக்கும் காலத்திலே, பரமசிவனானவர் அவ்விளையான் குடிமாறநாயனார் இந்தச்செய்கையைச் செல்வம் வந்தகாலத்திலன்றி வறுமைவந்த காலத்தினும் தள்ராது செய்யவல்லவர் என்பதையும், தாம்நல்லோர்களுக்கு வறுமையைக்கொடுத்தல் அவர்கள் நயத்தின்பொருட்டே என்பதையும், அந்நயம் இறுதியிலேயே பலிக்கும் என்பதையும், அக்கருத்தறியாது அதற்குள் புண்ணியஞ்செய்த நமக்குக் கடவுள் இடர்செய்தாரோ என்று அவரை நோதல் பழுதாம் என்பதையும் பிறர்க்குத்தெரிவித்து உய்விக்கும் பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு அந்நாயனாரிடத்தில் உள்ளசெல்வமெல்லாம் நாடோறும் சுருங்கி வறுமை யெய்தும்படி அருள்செய்தார் அப்படிச்செல்வஞ் சுருங்கவும், நாயனார் மகேசுரபூசையிலே பதிந்த தம்முடைய மனம் சிறிதும் சுருங்குதலின்றி, தம்மிடத்துள்ள நிலங்கள் முதலியவற்றை விற்றும் தம்மைக்கூட விற்று இறுக்கத்தக்க அவ்வளவுகடன்களை வாங்கியும் முன்போலவே தாம்செய்யும் திருப்பணியை விடாது செய்துவந்தார்.

அவர்மழைக்காலத்திலே மழைபெய்யும் ஒருநாள் இரவில் நெடுநேரம் எதிர்பார்த்திருந்தும் ஒருவருடைய உதவியும் இல்லாமல் பகல்முழுதும் போசனஞ்செய்யாமையால் பசி அதிகப்பட்டு வீட்டுக்கதவைப் பூட்டியபின்பு, கைலாசபதியானவர் சைவவேடங்கொண்டு எழுந்தருளிவந்து கதவைத்தட்டி அழைக்க. நாயனார்கதவைத்திறந்து அவரை உள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோய், மழையினால் நனைந்த அவருடைய திருமேனியை வஸ்திரங்கொண்டு துடைத்து, இருத்தற்கு இடங்கொடுத்து, அவருக்கு அமுதூட்டல் வேண்டும் என்னும் ஆசைமிகுதியால் தம்முடைய மனைவியாரைநோக்கி, இந்தச்சைவர் மிகப்பசிகொண்டு இருக்கின்றார். நமக்கு முன்னமே போசனத்துக்கு ஒன்றுமில்லை, ஆயினும், இவருக்கு எப்படியும் அன்னங்கொடுக்கவேண்டுமே இதற்கு என்னசெய்வோம், என்றார். அதற்கு மனைவியார், வீட்டிலே ஒருபதார்த்தமுமில்லை. அயலவர்களும் இனி உதவமாட்டார்கள். நெடுநேரம் ஆயிற்று அரிசிக்கடன் கேட்கப்போவதற்கு வேறிடமும் இல்லை பாவியாகியநான் இதற்கு என்னசெய்வேன். என்றுசொல்லி பின்பு, இன்று பகற்காலத்திலே வயலில் விதைக்கப்பட்ட ஈரத்தால் முன்னமே முளைகொண்டிருக்கின்ற நெல்லை வாரிக்கொண்டு வந்தால், இயன்றபடி சோறுசமைக்கலாம், இதுவேயன்றி வேறொருவழியும் அறியேன் என்றுசொல்லித் துக்கித்தார். இந்தவார்த்தை செவிப்புலப்படுதற்குமுன், இளையான்குடிமாறநாயனார் மிகமனமகிழ்ந்து, அதற்கு உடன்பட்டு, மிகமழைபொழிகின்ற மகா அந்தகாரமயமாகிய அத்தராத்திரியிலே ஒருபெருங்கூடையைத் தலையிலேகவிழ்த்துக்கொண்டு. காலினாலேதடவிக் குறிவழியே தம்முடைய வயலிற்சென்று, அதிலே அதிகமழையினால் நீர்மேலே மிதக்கின்ற நென்முளைகளைக் கையினாலே கோலி வாரி, கூடைநிறைய இட்டு, தலையிலேவைத்துச் சுமந்துகொண்டு சீக்கிரத்திலே திரும்பிவந்தார். அவரை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு வாயிலிலே நின்ற மனைவியார் மனமகிழ்ச்சியோடு அந்த நென்முளையைவாங்கி, சேறுபோம்படி நீரினாலே கழுவியூற்றி, பின்பு தம்முடைய பிராணநாயகரைநோக்கி, அடுப்பிலே நெருப்பு மூட்டுதற்கு விறகு இல்லையே என்றுசொல்ல, அவர் கிலமாயிருக்கின்ற வீட்டின் மேற்கூரையிலுள்ளவரிச்சுக்களை அறுத்து விழுத்தினார். மனைவியார் அவைகளைமுறித்து அடுப்பிலேமாட்டி, நென்முளையை ஈரம்போய்ப் பதமாகும்படி வறுத்து பின் அரிசியாக்கி, நீர்வார்த்துக் காய்ந்திருக்கிற உலையில் அதையிட்டு சோறாக்கி, தம்முடைய நாயகரைப் பார்த்து, இனிக்கறிக்கு என்னசெய்வோம், என்றார். உடனே நாயனார் புறக்கடைத்தோட்டத்திற்குச்சென்று, குழியினின்றும், மேற்படாத சிறுபயிர்களைக் கையினாலேதடவிப் பிடுங்கித்

கொண்டுவந்து கறிசமைக்கும்படி கொடுக்க, மனைவியார் அவைகளைவாங்கி ஆய்ந்து, நீரினாலேகழுவி, தமது சாமர்த்தியத்தினால் வெவ்வேறுகறியமுதுகள் செய்துமுடித்து, நாயகருக்கு அமுதும் கறியும் பாகம்பண்ணப்பட்டமையைத் தெரிவித்து சைவனை அமுதுசெய்விப்போம் என்று சொன்னார். நாயகர், நித்திரைசெய்பவர்போலக் காட்டிய ஐயருக்குச் சமீபத்திற்சென்று சுவாமீ அமுதுசெய்ய எழுந்தருளும் என்று சொல்லி அழைக்க, அவர் ஒரு சோதிஸ்வரூபமாய் எழுந்து தோன்றினார். அதைக்கண்ட இளையான்குடிமாற நாயனாரும் மனைவியாரும் திகைத்து நின்றார்கள். பின்பு பரமசிவன் பார்வதிதேவியோடும் இடபாரூடராய்த்தோன்றி, இளையான்குடிமாற நாயனாரைநோக்கி, அன்பனே நம்முடைய அடியார்களை அமுதுசெய்வித்த நீ உன் மனைவியோடும் நம்முடையபதத்தை அடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிரு என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த்தானமானார்.

மெய்ப்பொருணாயனார்புராணம்.

சேதிபர்நற்கோவலூர்மலாடமன்னர்திருவேடமெய்ப்பொருளாத்தெளிந்தசிந்தை
நீதியினாருடன்பொருதுதோற்றமாற்றானெடுஞ்சினமுங்கொடும்படையுநிகழாவண்ண
மாதவர்போலொருமுறைகொண்டணுகிவாளால்வன்மைபுரிந்திடமருண்டுவந்ததத்தன்
காதலுறநமர்தத்தாவென்றுநோக்கிக்கடிதகல்வித்திறைவனடிகைக்கொண்டாரே.

சேதிநாட்டிலே திருக்கோவலூரிலே, மலையமானாட்டாருக்கு அரசரும் வேதாகமங்களின் உண்மையை அறிந்தவரும் சிவனடியார்களுடைய திருவேடத்தையே மெய்ப்பொருளெனச் சிந்தைசெய்பவரும் ஆகிய மெய்ப்பொருணாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடைய இராச்சியத்தைத் தருமநெறி தவறாமல் நடத்தியும், தம்மை எதிர்த்தபகைவர்களை ஜயங்கொண்டும், சிவாலயங்களெங்கும் நித்திய நைமித்திகங்களைச் சிறப்பாகநடத்தியும், சிவபத்தர்கள் வந்தபொழுது மனமகிழ்ச்சியோடும் வேண்டிய திரவியங்களைப் பூர்த்தியாகக்கொடுத்தும், வந்தார். இப்படிநடக்கும் காலத்திலே, முத்தநாதன் என்கின்ற ஓர் அரசனானவன் அவரை வெல்லுதற்கு விரும்பி, யுத்தசந்நத்தனாகி, அவரோடு பொருது, யானை குதிரை தேர் காலாள் என்னும் சேனைகளைப் பலமுறை இழந்து தோற்று அவமானப்பட்டுப்போனான். பின்பு அவன் யுத்தத்தினாலே அவரை ஜயிக்கமாட்டாதவனாகி, அவரிடத்திலே இருக்கின்ற அடியார்பத்தியை அறிந்து, விபூதிதரிக்கின்ற அவ்வடியார்வேடங்கொண்டு அவரைக் கபடத்தினால் வெல்லநினைந்து, சரீரமுழுதிலும் விபூதிதரித்து சடைகளைச்சேர்த்துக்கட்டி, புத்தகக்கவளிபோலத்தோன்றுகின்ற ஆயுதத்தை மறைத்து வைத்திருக்கின்ற ஓர் கவளியை எடுத்துக்கொண்டு திருக்கோவலூரிற்சென்று மெய்ப்பொருணாயனாருடைய அரண்மனைவாயிலை அடைந்தான் அப்பொழுது வாயிற்காவலாளர் அவனை அஞ்சலிசெய்து சுவாமீ. உள்ளே எழுந்தருளும் என்று சொல்ல, அம்முத்தநாதன் உள்ளேபோய் மற்றவாயில்களையும் அப்படியே கடந்து சென்று, இறுதிவாயிலை அடைந்தபொழுது, அவ்வாயிற் காவலாளனாகிய தத்தனென்பவன் இப்பொழுது இராசாநித்திரை செய்கின்றார். நீர் சமயமறிந்து போகவேண்டும் என்றான். அதைக்கேட்ட முத்தநாதன் நான் அவருக்குச் சாஸ்திரோபதேசஞ் செய்யப்போகின்றபடியால் நீ என்னைத் தடுக்கலாகாது என்றுசொல்லி உள்ளேபுகுந்து மெய்ப்பொருணாயனார் கட்டிலிலே நித்திரைசெய்ய அவர் மனைவியார் பக்கத்திலிருக்கக்கண்டும், சமீபத்திலே சென்றான், அப்பொழுது மனைவியார் சீக்கிரமாக எழுந்து, மெய்ப்பொருணாயனாரை எழுப்ப, அவர் விழித்

மெய்ப்பொருணாயனார்.

தெழுந்து அவனை எதிர்கொண்டு வணங்கி நின்று சுவாமீ. தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளுதற்குக் காரணம் யாது. என்று வினாவினார். அதற்கு முத்தநாதன் உங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவன் ஆதிகாலத்திலே அருளிச்செய்த சைவாகமங்களுள் எவ்விடத்துங் காணப்படாத ஓர் ஆகமத்தை உமக்குப் போதிக்கும்படி கொண்டுவந்தேன் என்றான். மெய்ப்பொருணாயனார் அதைக்கேட்டு இதைப்பார்க்கிலும் உயர்ந்தபேறு அடியேனுக்கு உண்டோ அந்தச் சைவாகமத்தை வாசித்து அடியேனுக்கு அதன்பொருளை அருளிச்செய்ய வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க முத்தநாதன் பட்டத்தரசி இல்லாமல் நீரும் நானும் வேறிடத்திருக்கவேண்டும் என்றான். உடனே மெய்ப்பொருணாயனார் தம்முடைய மனைவியாரை அந்தப்புரத்துக்குப்போம்படிசெய்து பொய்வேடங்கொண்ட முத்தநாதனை ஆசனத்தின்மேல் இருத்தி, தாம் கீழே இருந்துகொண்டு இனி அருளிச்செய்யும் என்றார் முத்தநாதன் தன் கையில் இருந்த வஞ்சக்கவளிகையை மடியின்மேலேவைத்து, புத்தகம் அவிழ்ப்பவன்போல அவிழ்த்து மெய்ப்பொருணாயனார் வணங்கும்போது அக்கவளிகையில் மறைத்துவைத்த உடைவாளை எடுத்து அவரைக்குத்த அவர் சிவவேடமே மெய்ப்பொருளென்று அவனைவணங்கினார். அம்முத்தநாதன் உள்ளே புகுந்த பொழுதே இராசாவுக்கு என்ன அபாயம் சம்பவிக்குமோ என்று மனசை அங்கேயே செலுத்திக்கொண்டிருந்த தத்தனென்பவன் நொடியளவிலே உள்ளேபுகுந்து தன்கைவாளினால் அப்பகைவனை வெட்டப்போனான். அதற்குமுன் உடைவாளினாலே குத்தப்பட்டு இரத்தம் சொரிய விழப்போகின்ற மெய்ப்பொருணாயனார் விழும்பொழுது தத்தனே இவர்சிவனடியா ராதலால் இவருக்கு ஒரு இடையூறும் செய்யாதே என்றுகையினாலே தடுத்து விழுந்தார் அப்பொழுது தத்தன் மெய்ப்பொருணாயனாரைத் தலையினால் வணங்கி. அவரைத்தாங்கி அடியேன் செய்யவேண்டிய குற்றேவல்யாது என்றுகேட்க மெய்ப்பொருணாயனார் வழியிலே இவருக்குயாவரொருவரும் இடையூறுசெய்யாதபடி இவரையழைத்துக்கொண்டுபோய் விடு என்றுசொன்னார்.

அப்படியே தத்தன்முத்தநாதனை அழைத்துக்கொண்டுபோம்பொழுது அம்முத்தநாதன் இராசாவைக்குத்தினசங்கதியை அறிந்தவர்களெல்லாரும் அவனைக்கொல்லும்படிவந்து சூழச்சூழ, அவர்களெல்லாரையும், இந்தச் சிவபத்தருக்கு ஒருவரும் இடையூறுசெய்யாதபடி இவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடும்பொருட்டு இராசாவே எனக்கு ஆஞ்ஞாபித்தார்என்றுசொல்லிதடுத்தான் அவர்களெல்லாரும் அதைக் கேட்டவுடனே பயந்து நீங்கிவிட தத்தன் அவனை அழைத்துக்கொண்டு நகரத்தைக்கடந்துசென்று, அவனுக்குரிய காட்டுவழியிலே அவனைவிட்டு, நகரத்துக்குத்திரும்பி, சிவவேடங்கொண்ட முத்தநாதனை யாதொரு இடையூறு வராமல் அழைத்துக்கொண்டுபோய்விட்ட சமாசாரத்தைக்கேட்பதற்கு விரும்பி முன்னேயே நீங்கிவிடக்கூடிய உயிரைத்தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் மெய்ப்பொருணாயனாருக்குமுன்சென்று,வணங்கிநின்று,சிவபத்தரைஇடையூறு ஒன்றும்வராதபடி கொண்டுபோய்விட்டேன் என்றுசொன்னான். அதைக்கேட்ட மெய்ப்பொருணாயனார், இன்றைக்கு நீ எனக்குச்செய்த உபகாரத்தை வேறார் செய்யவல்லவர் என்றுசொல்லி, பின்பு தமக்குப்பின் அரசாளுதற்குரிய குமாரர்களையும் மந்திரி முதலானவர்களையும் நோக்கி சைவாகமவிதிப்படி விபூதிமேல்வைத்த அன்பைப் பாதுகாக்கும்படி போதித்து, கனகசபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவம் செய்தருளுகின்ற சபாநாதரைத் தியானம்பண்ணினார் அப்பொழுது சபாநாதர் மெய்ப்பொருணாயனாருக்குத்தோன்றி, அவரைத் தம்முடைய திருவடியிலேசேர்த்தருளினார்.

விறன்மிண்டநாயனார்புராணம்.

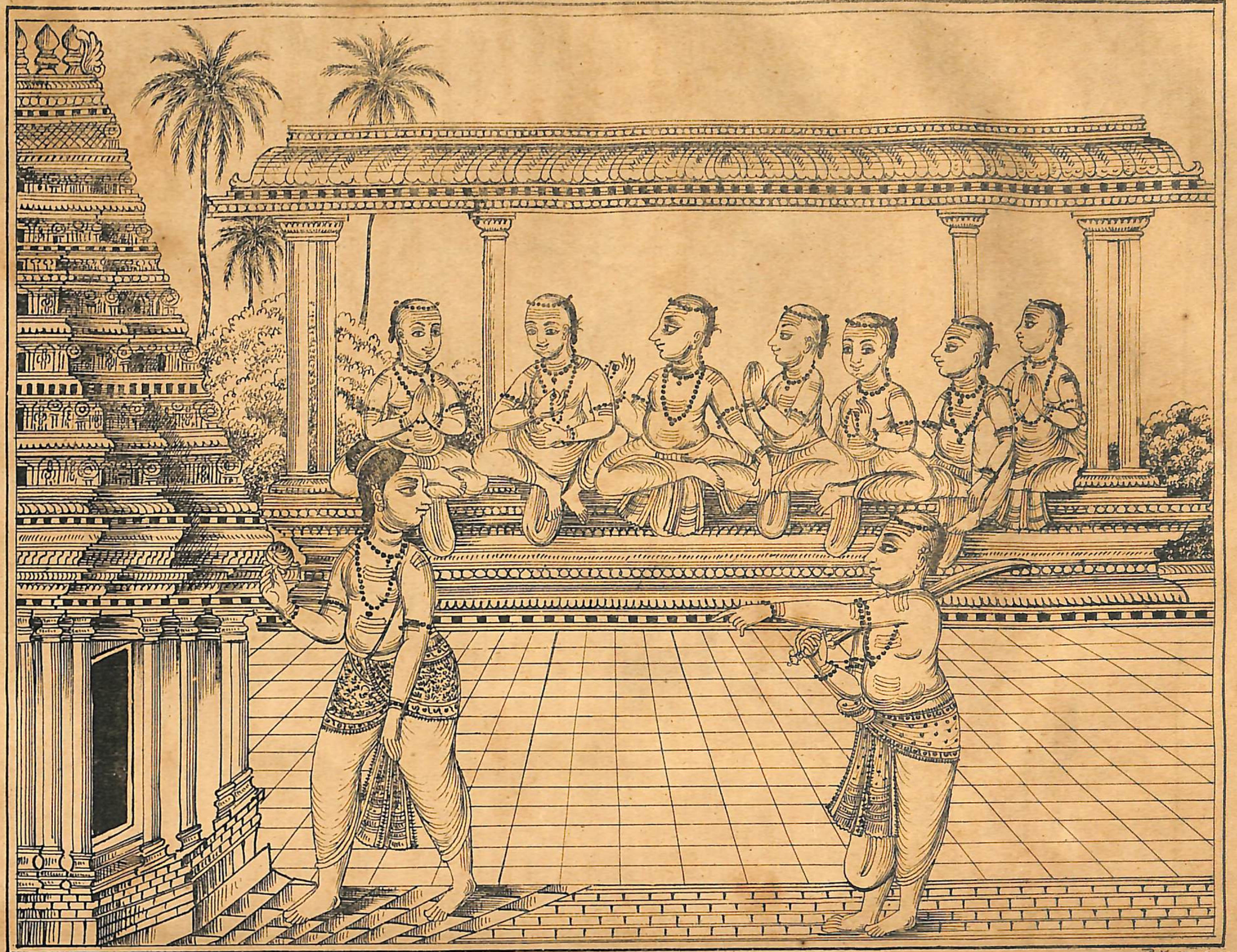
விளங்குதிருச்செங்குன்றூர்வேளாண்டொன்மைவிறன்மிண்டர்திருவாரூர்மேவுநாளில்
வளங்குலவுதொண்டரடிவணங்காதேகும்வன்றொண்டன்புறகவனைவலியவாண்ட
துளங்குசடைமுடியோனும்புறகென்றன்பாற்சொல்லுதலுமவர்தொண்டத்தொகைமுன்பாட
வுளங்குளிரவுளதென்றூரதனாலண்ணலுவகைதரவுயர்கணத்துளோங்கினாரே.

மலையமாநாட்டிலே செங்குன்றூரிலே வேளாளர்குலத்திலே, பரமசிவனுடைய திருவடிகளைமனசில் இருத்தி உட்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களை அறுத்தவரும் அடியார்பத்தியிலே உயர்வொப்பில்லாதவரும் ஆகிய விறன்மிண்டநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவஸ்தலங்களுக்குப் போனபொழுதெல்லாம், முன் அடியார் திருக்கூட்டங்களுக்கு எதிரேபோய், அவர்களை வணங்கிக்கொண்டே, பின் சுவாமியை வணங்குகின்றவர், அவர் தாம்வசிக்கின்ற மலைநாட்டைநீங்கி, பல தலங்களினும்சஞ்சரித்து, சிவனடியார்கள் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தை அனுசரித்து திருவாரூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார், ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாசிரியமண்டபத்தில் இருக்கின்ற சிவனடியார்களை அடைந்து வணங்காமல் ஒருபிரகாரம் ஒதுங்கிச் சென்றதை அவ்விறன்மிண்டநாயனார்கண்டு, அடியார்களை வணங்காமற்செல்கின்ற வன்றொண்டன் அவ்வடியார்களுக்குப் புறகு அவனை வலிய ஆட்கொண்ட பரமசிவனும் புறகு என்றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள். அவ்விறன்மிண்டநாயனாரிடத்திலுள்ள சங்கமபத்திவலிமையைக்கண்டு, அவ்வடியார்கள்மேலே திருத்தொண்டத்தொகை என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார் அதைக்கேட்ட விறன்மிண்டநாயனார் மிகமகிழ்ந்து இவ்வன்றொண்டருடைய மனம் அடியாரிடத்திலே பதிந்திருக்கின்றது என்று அருளிச்செய்தார். இந்தச் சங்கமபத்தி வலிமையைக்கண்ட பரமசிவனார் அவ்விறன்மிண்டநாயனாரைத் தம்மைச்சேவிக்கின்ற கணங்களுக்குத் தலைவராக்கியருளினார்.

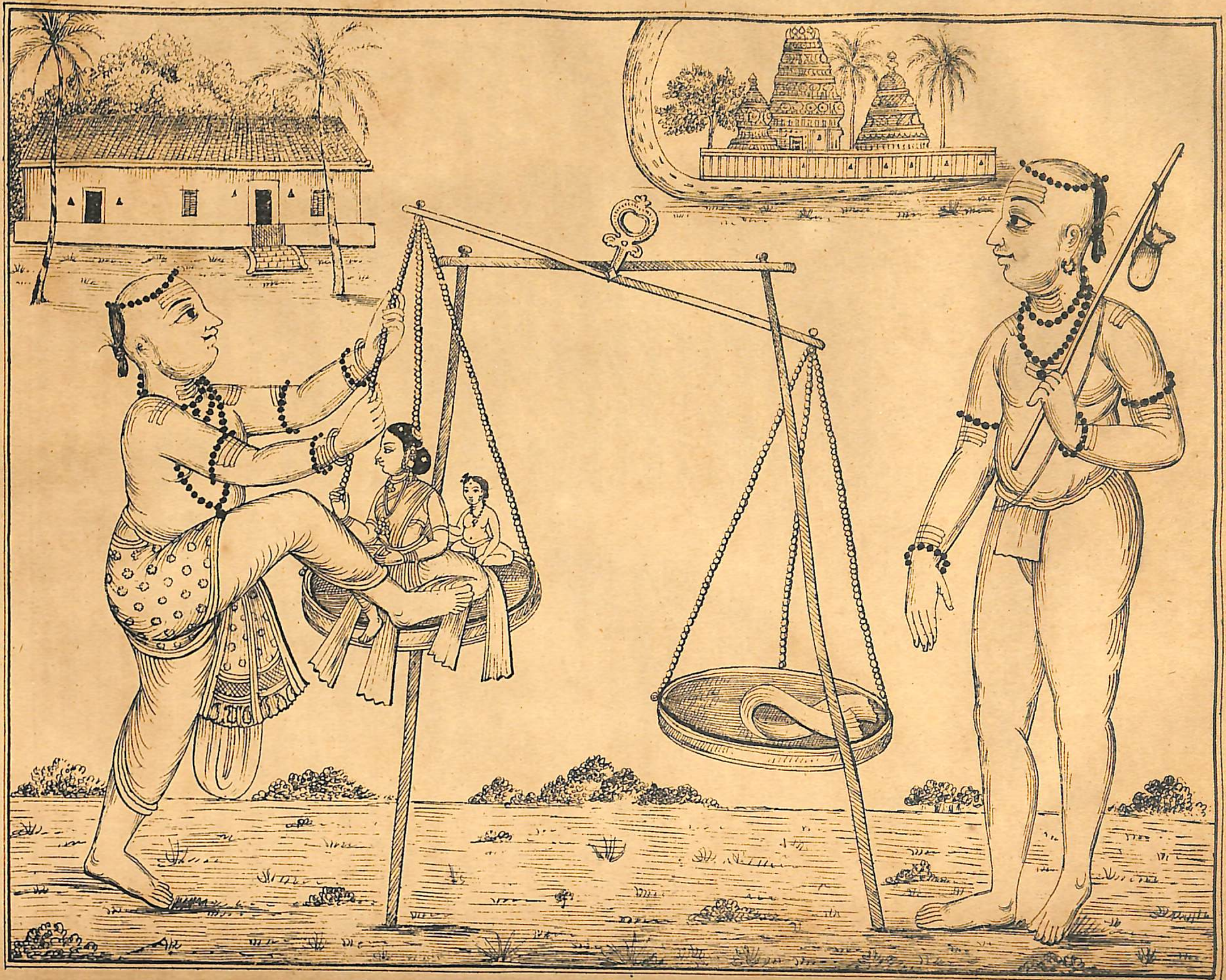
அமர்நீதிநாயனார்புராணம்.

பழையாறைவணிகரமர்நீதியார்பாற்பரவுசிறுமுநிவடிவாய்ப்பயிலுநல்லூர்க்
குழைகாதர்வந்தொருகோவணத்தைவைத்துக்கொடுத்ததனையெடுத்தொளித்துக்குளித்துவந்து
தொழிலாருமதுவேண்டிவெகுண்டுநீரித்துலையிலிடுங்கோவணநேர்தூக்குமென்ன
வெழிலாரும்பொன்மனைவியிளஞ்சேயேற்றியேறினர்வானுலகுதொழவேறினாரே.

சோழநாட்டிலே பழையாறை என்னும் ஊரிலே வைசியர்குலத்திலே மகா ஐசுவரியமுள்ளவரும் சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்து அவரவர் குறிப்பறிந்து கந்தை கீள் கோவணம் என்பவைகளைக் கொடுப்பவரும் ஆகிய அமர்நீதிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் திருநல்லூர் என்னும் சிவஸ்தலத்திலே மகோற்சவதரிசனஞ்செய்யவரும் சிவனடியார்கள் அமுதுசெய்யும்பொருட்டு ஒரு திருமடம் கட்டுவித்துக்கொண்டு தம்முடைய சுற்றத்தார்களோடும் அவ்விடத்திற்போய்ச் சேர்ந்து, மகோற்சவதரிசனஞ்செய்து, தம்முடையமடத்திலே சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்துக்கொண்டு, மனமகிழ்ச்சியோடும் இருந்தார். இருக்கும் நாட்களிலே ஒருநாள் பரமசிவனானவர் பிராமணவருணத்துப் பிரமசாரிவடிவங்கொண்டு, இரண்டு கௌபீனங்களையும் விபூதிப்பையையும் கட்டியிருக்கின்ற ஒரு தண்டைக் கையிலேபிடித்துக்கொண்டு, அந்தத் திரு

விறன்மிண்டநாயனார

அமர்நீதிநாயனார்.

மடத்திற்குவந்தார் அதுகண்ட அமர்நீதிநாயனுர் மனமகிழ்ச்சியோடும் முகமலர்ச்சியோடும் அவரை எதிர்கொண்டுவணங்கி, சுவாமீ. தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளிவருதற்கு அடியேன் பூர்வத்தில் என்னதவம் செய்தேனே என்றுசொல்லிச் சம்மானம்பண்ண பிரமசாரியானவர் அவரைநோக்கி, நீர் அடியார்களை அமுது செய்வித்து அவர்களுக்கு வஸ்திரங்களும் கந்தைகளும் கீள் கௌபீனங்களும் கொடுக்கின்றீர் என்பதைக் கேள்வியுற்று, உம்மைக் காணுதற்கு விரும்பிவந்தோம் என்றார், அதுகேட்ட அமர்நீதிநாயனுர், இந்தத் திருமடத்திலே பிராமணர்கள் போசனம்பண்ணும்பொருட்டுப் பிராமணர்கள் பாகம்பண்ணுவதும் உண்டு தேவரீரும் இங்கே அமுதுசெய்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். பிரமசாரியானவர் அதற்கு உடன்பட்டு, நாம் காவேரியிலே ஸ்நாநம்பண்ணிக்கொண்டு வருவோம், ஒருபோது மழைவரினும் தரித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு நீர் இந்த உலர்ந்த கௌபீனத்தை வைத்திருந்து தாரும் என்றுசொல்லி, தண்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற இரண்டுகௌபீனங்களில் ஒன்றை அவிழ்த்து இந்தக்கௌபீனத்தின் மகிமையை உமக்கு நான்சொல்லவேண்டுவதில்லை நான் ஸ்நாநம்பண்ணிக்கொண்டு வரும்வரைக்கும் நீர் இதைவைத்திருந்து தாரும் என்று அவர்கையிலேகொடுத்துவிட்டு, காவேரியிலே ஸ்நாநம் பண்ணுதற்குப் போக அமர்நீதிநாயனுர் அந்தக்கௌபீனத்தை ஒரு தகுந்த இடத்திலே சேமித்துவைத்தார் ஸ்நாநம்பண்ணப்போன பிரமசாரியானவர் அமர்நீதிநாயனுர் சேமித்துவைத்த கௌபீனத்தை அது வைக்கப்பட்ட ஸ்தானத்தினின்றும் நீங்கும்படி செய்து ஸ்நாநம் செய்துகொண்டு மழைபொழியநனைந்து திருமடத்தை அடைந்தார். அமர்நீதிநாயனுர் அதுகண்டு எதிர்கொண்டு சமயலாயிற்று என்றுசொல்லி வணங்க பிரமசாரியார் இனி அந்நாயனுருடைய அன்பாகிய ஜலத்திலே முழுகவேண்டி அவரை நோக்கி ஈரம் மாற்றவேண்டும் தண்டிலே கட்டப்பட் டிருக்கின்ற கௌபீனமோ ஈரமா[illegible] இருக்கின்றது உம்மிடத்திலே தந்த கௌபீ[illegible]த்தைக் கொண்டுவாரும் என்றார். அமர்நீதிநா[illegible] சீக்கிரமாக உள்ளேபோய்ப்பார்த்து, கௌபீனத்தைக்காணுதவராகி, திகைத்து மற்றை இடங்களிலுந் தேடிக்காணுமையால் மிகுந்த துக்கங்கொண்டு வேறொருகௌபீனத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டு, பிரமசாரியார்முன் சென்று, சுவாமீ, தேவரீர்தந்த கௌபீனத்தை வைத்த இடத்திலும் பிறவிடங்களிலுந் தேடிக்கண்டிலேன் அதுபோனவிதம் இன்னதென்றுஅறியேன் வேறொரு நல்லகௌபீனம் கொண்டுவந்தேன். இது கிழிக்கப்பட்ட கோவணமன்றுநெய்யப்பட்டகோவணமே. தேவரீர் நனைந்தகௌபீனத்தைக் களைந்து இந்தக்கௌபீனத்தைச்சாத்தி அடியேன் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும் என்று பிரார்த்தித்தார், அதைக்கேட்ட பிரமசாரியார் மிகக்கோபித்து உம்முடைய நிலைமை நன்றாயிருக்கின்றது, நெடுநாள் செல்லவும் இல்லை இன்றைக்கே நான் உம்மிடத்தில்வைத்த கௌபீனத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு அதற்குப்பிரதியாக வேறொரு கௌபீனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமென்று நீர்சொல்வது என்ன, சிவனடியார்களுக்கு நல்ல கௌபீனம் கொடுப்பேன் என்று நீர் ஊரிலேபிரசித்தஞ்செய்தது என்னுடைய கௌபீனத்தைக் கவர்தற்கோ, நீர்செய்கின்ற இவ்வர்த்தகம் நன்றாயிருக்கின்றது என்றுசொல்ல அமர்நீதிநாயனுர் பயந்து முகம்வாடி நடுநடுங்கி சுவாமீ அடியேன் இக்குற்றத்தை அறிந்துசெய்தேனல்லேன் இதைப் பொறுத்தருளும் தேவரீருக்குச் செய்யவேண்டிய பணிவிடைகளெல்லாம் செய்கின்றேன் இந்தக்கோவணமன்றி வெகுபொன்களையும் பட்டாடைகளையும் இரத்தினங்களையும் தருகிறேன் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றார். அதற்குப் பிரமசாரியார் கோபந்தணிந்தவர்போலத்தோன்றி பொன்களும் பட்டாடைகளும் இரத்தினங்களும் எனக்கு என்? நான்தரிப்பதற்கு உபயோகமாகியகௌபீனத்துக்கு ஒத்த நிறையுள்ள கௌபீனம் தந்தாற்போதும்என்றுசொல்ல அமர்நீதிநாயனுர் மனமகிழ்ந்து, எதனுடைய நிறைக்குச்சரியாகியகௌபீனத்தைத் தரல்வேண்டும் என்றுகேட்டார். பிரமசாரியார், நீர் இழந்த கௌபீனத்தின் நிறைக்கு ஒத்த நிறையையுடைய கௌபீனம் இது என்று சொல்லி, தமத்தண்டிலே கட்டப்பட் டிருந்த கௌபீனத்தை அவிழ்த்து இதற்கு ஒத்த நிறைய

ள்ளதாகக் கௌபீனத்தை நிறுத்துத் தாரும் என்றார். அமர்நீதிநாயனார் மிகநன்று என்றுசொல்லி ஒருதராசைக் கொண்டுவந்துநாட்ட, பிரமசாரியார், அந்தக்கௌபீனத்தை ஒருதட்டிலேவைத்தார். அமர்நீதிநாயனார் தம்முடைய கையிலிருந்த நெய்யப்பட்ட கௌபீனத்தை மற்றத்தட்டிலேவைத்தார். அது ஒத்த நிறையிலேநில்லாமல் மேலெழுந்தது. அதைக்கண்டு, அடியார்களுக்குக் கொடுக்கும்படி தாம்வைத்திருந்த கோவணங்களெல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்து ஒவ்வொன்றாக இடஇட, பின்னும் தூக்கிக்கொண்டு எழும்பியது, அதைப்பார்த்து, ஆச்சரியம் அடைந்து, பலவஸ்திரங்களையும் பட்டுக்களையும் கொண்டுவந்து இடஇட, பின்னும் உயர்ந்தது. அதுகண்டு அநேகம் வஸ்திரப்பொதிகளைக் கொண்டுவந்து இட்டார். இட்டும், அத்தட்டுமேலே எழும்ப கௌபீனத்தட்டுக் கீழேதாழ்ந்தது. அமர்நீதிநாயனார் அதைக்கண்டு மிக அஞ்சி, பிரமசாரியாரைவணங்கி எண்ணிறந்த வஸ்திரப்பொதிகளையும் நூற்கட்டுக்களையும் குவிக்கவும் தட்டு உயர்கின்றது என்னுடைய மற்றத்திரவியங்களையும் இத்தட்டிலே இடுதற்கு அனுமதிதந்தருளும் என்றார். அதற்குப் பிரமசாரியார் இனிநாம் வேறென்ன சொல்லுவோம், மற்றத்திரவியங்களையும் இட்டுப்பாரும் எப்படியும் நம்முடைய கோவணத்துக்கு ஒத்தநிறையில் நிற்கவேண்டும் என்றார். அமர்நீதிநாயனார், நவரத்தினங்களையும் பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்களையும் சுமைசுமையாக எடுத்துவந்து இடஇட, தட்டு எழுந்தபடியே மேலேநின்றது. அமர்நீதிநாயனார் அதைக்கண்டு பிரமசாரியாரை வணங்கி, என்னுடைய திரவியங்களில் ஒன்றும் சேஷியாமல் இந்தத்தட்டிலே இட்டேன், நானும் என்மனைவியும் புத்திரனும் மாத்திரம் சேஷித்து நிற்கின்றோம் தேவரீருக்குப் பிரியமாகில், இனி நாங்களும் இத்தட்டில் எறுவதற்கு அனுமதி தந்தருளும் என்றார். பிரமசாரியாரும் அதற்கு உடன்பட்டார். அதுகண்டு, அமர்நீதிநாயனார் மனமகிழ்ந்து, பிரமசாரியாரைவணங்கி, தம்முடையமனைவியாரோடும் புத்திரரோடும் தராசைவலஞ்செய்து, சிவனடியார்களுக்குச்செய்யும் திருத்தொண்டிலே நாம் தவறாமல் இருந்தோமாகில் நாம் எறினமாத்திரத்தே இந்தத்தட்டு மற்றத்தட்டுக்கு ஒத்துநிற்கக்கடவது என்றுசொல்லி, திருநல்லூரில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனைவணங்கிஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைஓதிக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியோடுதட்டிலே எறினார். எறினவுடனே, பரமசிவனுடையதிருவரையிலே சாத்தப்படும் கௌபீனமும்பத்தியிலே சிறிதும் குறைவில்லாத அமர்நீதிநாயனாருடைய அடிமைத்திறமும்மகான்மியத்தில்ஒத்திருந்தபடியால். துலாக்கோலின் இரண்டுதட்டுக்களும் ஒத்துநின்றன அவ்வற்புதத்தைக் கண்டவர்களெல்லாரும் அமர்நீதிநாயனாரை வணங்கி ஸ்தோத்திரம்செய்தார்கள். தேவர்கள் ஆகாயத்தினின்றும் கற்பகவிருக்ஷங்களின் புஷ்பங்களை மழைபோலப்பொழிந்தார்கள். பரமசிவனானவர் தாம்கொண்டுவந்த பிரமசாரிவடிவத்தை ஒழித்து ஆகாயத்திலே பார்வதிதேவியோடு இடபாரூடராய்த் தோன்றி, தம்மைத்தரிசித்து அந்தத்தராசுத்தட்டிலேதானே நின்றுகொண்டு ஸ்தோத்திரம்செய்கின்ற அமர்நீதிநாயனாரையும் அவர்மனைவியாரையும் புத்திரரையும் கடாக்ஷித்து, நீங்கள்மூவரும் நம்முடைய அருளைப்பெற்று நம்முடையசந்நிதானத்திலேநம்மை வணங்கிக்கொண்டுஇருங்கள் என்று அருளிச்செய்து, மறைந்தருளினார். அமர்நீதிநாயனாரும் அவர்மனைவியாரும் புத்திரரும் அக்கடவுளுடைய திருவருளினால் அந்தத்தராசுதானே தேவவிமானமாகி மேலேசெல்ல அவரோடு சிவலோகத்தை அடைந்தார்கள்.

எறிபத்தநாயனர்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

இலைமலிந்தசருக்கம்.

எறிபத்தநாயனார்புராணம்.

திருமருவுகருவூரானிலையார்சாத்துஞ்சிவகாமியார்மலரைச்சிந்தயானை
யரனெறியோரெறிபத்தர்பாகரோடுமறவெறியவென்னுயிருமகற்றீரொன்று
புரவலனார்கொடுத்தபடையன்பால்வாங்கிப்புரிந்தரிவான்புகவெழுந்தபுனிதவாக்காற்
கரியினுடன்விழுந்தாருமெழுந்தார்தாமுங்கணநாதரதுகாவல்கைக்கொண்டாரே.

சோழமண்டலத்திலே இராஜதானியாகிய கருஊரிலே, ஆநிலைஎன்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனை வழிபடுகின்றவரும், அவருடையஅடியார்களுக்குத் திருத்தொண்டு செய்கின்றவரும், அவ்வடியார்களுக்கு ஆபத்துவந்தகாலத்தில் வெளிப்பட்டு அவ்வாபத்துக்குக் காரணராயிருந்தவர்களை மழுவினால் வெட்டுகின்றவரும், ஆகிய எறிபத்தநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார்.

அவர்காலத்திலே சிவகாமியாண்டார் என்கின்ற ஒருபெரியவர் தினந்தோறும்புஷ்பங்கொய்துமாலைகட்டி அவ்வாநிலையில் வீற்றிருக்கும் கடவுளுக்குச் சாத்திவந்தார். ஒருநாள்முன்போல வைகறையிலே எழுந்துபோய், ஸ்நாநஞ்செய்து வாயை வஸ்திரத்தினாலே கட்டி, நந்தனவனத்துக்குப்போய், புஷ்பங்களை அலருஞ்சமயத்திலே கொய்து, பூங்கூடையைநிறைத்து கையிலேதண்டை எந்தி சுவாமிக்குத் திருப்பள்ளித்தாமங்கட்டிச் சாத்தும்பொருட்டு அந்தச் சிவாலயத்தை நோக்கிச் சீக்கிரமாகநடந்தார். நடக்கும்பொழுது அந்நகரிலிருக்கின்ற அரசராகிய புகழ்ச்சோழருடைய பட்டவர்த்தனயானையானது, மகாநவமியின் முதல்நாளாகிய அந்நாளிலே, காவேரியிலேமுழுகி மிக அலங்கரிக்கப்பட்டு, குத்துக்கோற்காரர்முன்னேஓட, தன்மேலேறிய பாகர்களோடும் ஓர் வீதியிலே விரைவாகச்சென்று, தனக்கு முன்னேசெல்லும் சிவகாமியாண்டாரைப் பின்றொடர்ந்தோடி, அவர்கையிலேதாங்கிய தண்டிலேதூங்குகின்ற பூங்கூடையைப்பறித்துச் சிதறியது. அந்தயானையின்மேல் இருக்கின்ற பாகர்கள் அதைக்கண்டு, சீக்கிரமாக அதைச்செலுத்திக் கொண்டுபோக சிவகாமியாண்டார் பதைபதைத்துக்கோபித்து, அந்தயானையைத் தண்டினால் அடிக்கும்படி அதற்குப்பின்னேபோனார். யானை அவர் சமீபிக்கவொட்டாத மகாகதிகொண்டு சென்றது சிவகாமியாண்டார் வயோதிகரானபடியால். அந்தயானைக்குப்பின் விரைந்துசெல்லச் சத்தியில்லாதவராகி தவறிவிழுந்து நிலத்திலேகைகளைமோதி எழுந்துநின்று, அதிதுக்கங்கொண்டுதேவரீருக்குச் சாத்தும்படி கொண்டுவந்தபூவை யானையாசிந்துகின்றது சிவதா - சிவதா என்று சொல்லி ஓலமிட்டார். அதை எதிரேவந்த எறிபத்தநாயனார்கேட்டு மிகக்கோபித்து மழுவை எடுத்துக்கொண்டுஓடிவந்துசிவகாமியாண்டாரைக்கண்டுவணங்கி உமக்கு இந்தத் துன்பத்தைச்செய்தயானை எங்கேபோய்விட்டது என்றுகேட்க அவர் சுவாமிக்குச்சாத்தும்படி நான்கொண்டுவந்த பூவைப் பறித்துச் சிந்திவிட்டு இந்தத் தெருவழியேதான் போகின்றது என்றார். உடனே எறிபத்தநாயனார் அதிக கோபங்கொண்டு அதிசீக்கிரமாக ஓடிப்போய் யானையைச் சமீபித்து மழுவைவீசி அதன்மேலே பாய்ந்தார். பாயவும் யானைகோபித்து எறிபத்தநாயனார்மேலே திரும்ப எறிபத்தநாய

னார் சற்றும் அஞ்சாமல் அதைத்தடுத்து அதினுடைய துதிக்கையைத் துணித்தார். அப்பொழுது யானை கதறிக் கீழேவிழுந்து புரண்டது பின்பு எறிபத்தநாயனார் அதற்குமுன்னோடும் குத்துக்கோற்காரர் மூவரும் அதன்மேல் எறியிருந்த பாகர்கள் இருவரும் ஆகிய ஐவரைக்கொன்று நின்றார்.

அந்த ஐவரை ஒழிந்த மற்றவர்கள் ஓடிப்போய் புகழ்ச்சோழருடைய வாயிற்காவலாளரைநோக்கி பட்டவர்த்தனயானையையும் பாகர்கள்சிலரையும் சிலர் கொன்றுபோட்டார்கள் இதை ராஜாவுக்குத் தெரிவியுங்கள் என்று சொன்னார்கள் உடனே வாயிற்காவலாளர்கள் அரசரிடத்திலேபோய் அவரைவணங்கி அந்தச் சமாசாரத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அரசர் அதைக்கேட்டமாத்திரத்தே அளவிறந்த கோபங்கொண்டு புறப்பட்டு குதிரையில் எறி. சதுரங்கசேனைகளோடும் விரைந்துசென்று யானையும் பாகரும் இறந்தபோர்க்களத்தை அடைந்து அங்கே நின்ற சிவவேடந்தரித்த எறிபத்தநாயனாரைமாத்திரங்கண்டு, யானையைக்கொன்றவர் அவர்என்பதை அறியாதவராகி. யானையைக் கொன்றவர் யாவர் என்றுகேட்டார். பாகர்கள் சமீபத்திலேபோய் வணங்கிநின்று மழுவைத்தரித்துக்கொண்டு இவ்விடத்தில் நிற்கின்றவரோயானையைக்கொன்றவர் என்றார்கள். அப்பொழுதுபுகழ்ச்சோழர் இவர் சிவபத்தராகையால் அந்தயானை குற்றஞ்செய்தாலன்றி அதைக்கொல்லார் அதுயாதோ குற்றஞ் செய்ததுபோலும் என்று நினைந்து, தம்முடைய சேனைகளை அவ்விடத்துக்கு வரவொட்டாமல் நிறுத்தி குதிரையினின்றும் இறங்கி, இந்த அடியவர் யானைக்கு எதிரேபோன பொழுது அதினாலே இவருக்கு யாதொரு அபாயம் சம்பவியாமல் இருக்கும்படி பூர்வசன்மத்திலே தவஞ்செய்திருந்தேன் இத்தப் பெரியவர் இவ்வளவுகோபங்கொள்ளும்படி என்னபிழை உண்டாயிற்றோ என்று சொல்லிப்பயந்து எறிபத்தநாயனார் முன்னேசென்று அவரை வணங்கிநின்று, சுவாமீ தேவரீரோ இந்தயானையைக் கொன்றீரென்பதை நான் முன்னறிந்திலேன் அதுநிற்க இந்தயானைசெய்த குற்றத்தின்பொருட்டு இதனைப்பாகரோடு கொன்றதுமாத்திரம் போதுமா சொல்லியருளும் என்றார். எறிபத்தநாயனார் புகழ்ச்சோழரைநோக்கி, சிவகாமியாண்டார் சுவாமிக்குச்சாத்தும்படி கொண்டுவந்த பூவை இந்த யானைபறித்துச் சிந்தினதினால் நான் இதைக்கொன்றேன் யானை தீங்குசெய்தபொழுது குத்துக்கோற்காரரும் பாகர்களும் அதை விலக்காதபடியால் அவர்களையுங்கொன்றேன் இதுவே இங்கு நிகழ்ந்தசமாசாரம் என்றார் புகழ்ச்சோழர் அதைக்கேட்டுப் பயந்து எறிபத்தநாயனாரை வணங்கி சிவனடியாருக்குச்செய்த அபராதத்துக்கு இந்த யானையையும் பாகரையும் குத்துக்கோற்காரரையும்கொன்றது மாத்திரம்போதாது. அடியேனையும் கொல்லவேண்டும் பெரும்பாவியாகிய சிறியேனைத் தேவரீருடைய திருக்கரத்திலிருக்கின்ற மங்கலம்பொருந்திய மழுவாயுதத்தினாலே கொல்வது நியாயமன்று என்றுசொல்லி, உடைவாளை உறையினின்றும் உருவி, இதினாலேகொன்றருளும் என்று நீட்டினார். எறிபத்தநாயனார் அதைக்கண்டு, அவருடைய அளவிறந்த அன்பைக்குறித்து ஆச்சரியம் அடைந்து அவர்நீட்டியவாளைவாங்காமல் சொற்பநேரம்தாழ்த்துநின்று பின்பு அவர்கையிலே வாள் இருந்தால் தம்மைத்தாமேமாய்த்துக்கொள்ளுவார் என்று நினைந்து அஞ்சி அதைவாங்கினார். வாங்கிய எறிபத்தநாயனாரைப்புகழ்ச்சோழர் வணங்கி நின்று இந்தச்சிவபத்தர்என்னைவாளினாலே கொன்று என்குற்றத்தைத்தீர்க்கும்படி பெற்றேன் என்றார் எறிபத்தநாயனார் அதைக்கேட்டு மிக அஞ்சி பட்டவர்த்தனயானையும் பாகரும் இறந்துபோகவும் அதைக்குறித்துச்சிறிதும் துக்கியாமல் உடைவாளைத்தந்து தம்மையும் கொல்லும்படிகேட்கின்ற புகழ்ச்சோழராசாவுக்குத் தீங்குநினைத்தேனேஎன்று எண்ணி, முன்னே என்னுயிரைக்கொன்றுமுடிப்பதே தீர்ப்பு என்று நினைத்து, அந்தவாளைத் தம்முடையகழுத்திலேபூட்டி அறுக்கத்தொடங்கினார். அதுகண்ட புகழ்ச்சோழர் பயந்து நடுநடுங்கி, சீக்கிரமாக எதிரேபோய் அவருடைய கையையும் வாளையும் பிடித்துக்கொள்ள அவர் தம்முடைய எண்ணம் நிறைவேறாமையால் வருந்திநின்றார் அப்பொழுது அளவிறந்த அன்பினாலே அவ்விருவருக்கும் உண்டாகிய இத்துக்கத்தை நீக்கும்பொருட்டு பரமசி

ஏனாதிநாதநாயனர்.

வனுடைய திருவருளினாலே அடியார்களுடைய தொண்டை உலகத்திலே வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு இன்றைக்கு யானை புஷ்பத்தைச்சிதறும்படி பரமசிவன் அருள்செய்தார் என்று ஓர்அசரீரி வாக்கு ஆகாயத்திலே எழுந்தது. உடனே யானையும் பாகர்களோடு எழுந்தது, அப்பொழுது எறிபத்தநாயனார் கழுத்திற்பூட்டிய வாளைவிட்டுப் புகழ்ச்சோழருடைய பாதத்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்தார். புகழ்ச்சோழரும் அந்தவாளை எறிந்துவிட்டு, எறிபத்தநாயனாருடைய பாதத்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்தார். பின் இருவரும் எழுந்துஅசரீரிவாக்கைத்துதித்தார்கள் பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே பூங்கூடையிலே முன்போலப் பூக்கள் நிறைந்திருக்க சிவகாமியாண்டார் அதைக்கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தார், பாகர்கள் பட்டவர்த்தனயானையை நடத்திக்கொண்டு புகழ்ச்சோழர்முன் வந்தார்கள் எறிபத்தநாயனார் புகழ்ச்சோழரை அஞ்சலிசெய்து, அடியேன் மகிழும்படி இந்தயானையின்மேல் எறிச்செல்லும் என்றுசொல்ல புகழ்ச்சோழர் அவரை வணங்கி, யானையின்மேலேறிக்கொண்டு சேனைகளோடும் அரண்மனையை அடைந்தார் சிவகாமியாண்டார் பூங்கூடையை எடுத்துக்கொண்டு சுவாமிக்கு மாலைகட்டிச் சாத்தும்படிபோனார். எறிபத்தநாயனார் இப்படியே அடியார்களுக்கு இடையூறுவந்த காலங்களிலே முற்பட்டு, அவைகளைநீக்கி பத்திவலிமையிற் சிறந்தவராயிருந்து பின் கைலாசகிரியில் இருக்கின்ற சிவகணங்களுக்குத் தலைவரானார்.

ஏனாதிநாதநாயனார்புராணம்.

ஈழக்குலச்சான்றாரெயினனூர்வாழேனாதிநாதனாரிறைவனீற்றைத்
தாழத்தொழுமரபார்படைகளர்ற்றுந்தன்மைபெருவரிசூரன்சமரிற்றோற்று
வாழத்திருநீறுசாத்தக்கண்டுமருண்டார்தெருண்டார்கைவாள்விடார்நேர்
வீழக்களிப்பார்போனின்றேயாக்கைவிடுவித்தார்சிவனருளேமேவினாரே.

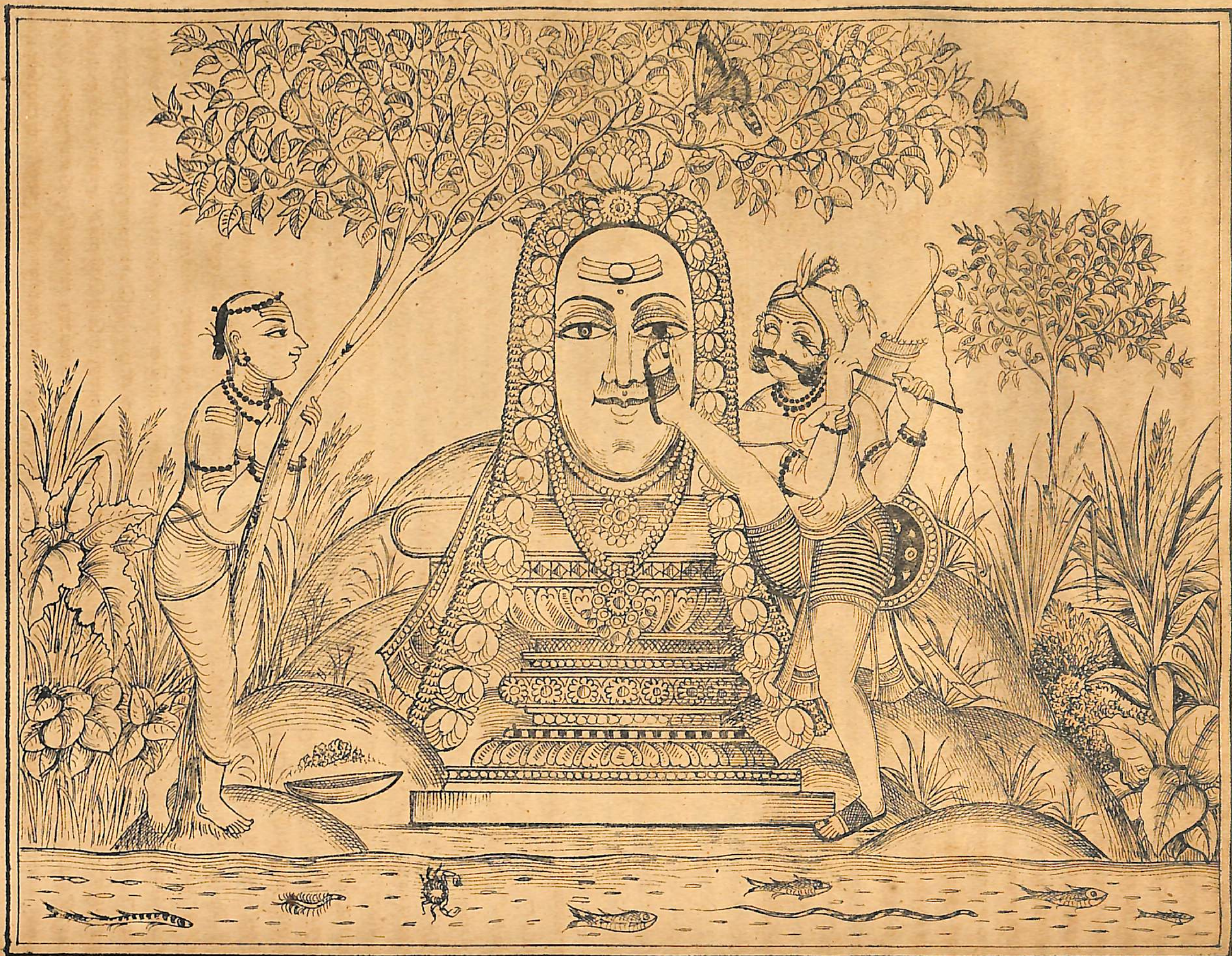
சோழமண்டலத்திலே எயினனூரிலே சான்றார் குலத்திலே விபூதியில் மகாபத்தி யுடையவராகிய ஏனாதி நாதர் என்பவர்ஒருவர்இருந்தார். அவர் அரசர்களுக்குவாள்வித்தையைப்பயிற்றி அதனால் வந்தவளங்கள் எல்லாவற்றையும் சிவனடியார்களுக்கு நாடோறும் கொடுத்துவந்தார். இப்படி நிகழும்காலத்தில்வாள்வித்தைபயிற்றலிலே அவரோடு தாயபாகம்பெற்ற அதிசூரன் வாள்வித்தைபயிற்றுதலினால்வரும் ஊதியம் நாளுக்குநாள் தனக்குக் குறைதலையும் ஏனாதிநாதநாயனாருக்கு அதிகரித்தலையும் கண்டு பொறாமையுற்று, அவரோடு போர்செய்யக்கருதிவீரர்கூட்டத்தோடும்போய் அவர்வீட்டுத்தலைக்கடையில் நின்று போர்செய்தற்கு வரும்படி அழைக்க ஏனாதிநாதநாயனார்யுத்தசந்நத்தராகிப் புறப்பட்டார் அப்பொழுது அவரிடத்திலே போர்த்தொழில்கற்கும் மாணாக்கர்களும் யுத்தத்திலே சாமர்த்தியமுள்ள அவர்பந்துக்களும் அதைக்கேள்வியுற்று விரைந்துவந்து, அவருக்கு இரண்டுபக்கத்திலும் சூழ்ந்தார்கள் போருக்கு அறைகூவிய அதிசூரன் ஏனாதிநாதரை நோக்கி, நாம் இருவரும் இதற்குச்சமீபமாகிய வெளியிலே சேனைகளை அணிவகுத்து யுத்தஞ்செய்வோம் யுத்தத்தில் வெற்றிகொள்பவர் எவரோ அவரோவாள்வித்தை பயிற்றும் உரிமையைப்பெறல்வேண்டும் என்றுசொல்ல, ஏனாதிநாதநாயனாரும் அதற்கு உடன்பட்டார். இருவருந்தங்கள் தங்கள் சேனைகளோடு அவ்வெளியிலேபோய்கலந்து யுத்தஞ்செய்தார்கள். யுத்தத்திலே அதிசூரன் ஏனாதிநாதநாயனாருக்குத்தோற்று, எஞ்சியசில சேனைகளோடும் புறங்காட்டியோடினான். அன்றிரவு முழுதும் அவன் தன்னுடைய தௌர்பலியத்தை நினைத்து, நித்திரையின்றித் துக்கித்துக்கொண்டிருந்து, ஏனாதிநாதநாயனாரை வெல்லுதற்கேற்றஉபாயத்தை ஆலோசித்து, வஞ்சனையினாலே

ஜயிக்கும்படி துணிந்து, விடியற்காலத்திலே, நமக்கு உதவியாக நம்முடைய ஊரவர்களை அழைத்துக் கொல்லாமல் நாம் இருவரும் வேறோரிடத்திலே போர்செய்வோம்வாரும் என்று ஏனாதிநாதநாயனாருக்குத் தெரிவிக்கும்படி ஒருவனை அனுப்பினான். ஏனாதிநாதநாயனார் அதைக் கேட்டு, அதற்குஉடன்பட்டுத் தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் ஒருவரும் அறியாதபடி வாளையும் பரிசையையுமெடுத்துக்கொண்டு, தனியே புறப்பட்டு, அவ்வதிசூரன் குறித்தயுத்தகளத்திலேசென்று அவனுடைய வரவை எதிர்பார்த்துநின்றார் முன்னொருபொழுதும் விபூதிதரியாத அதிசூரன் விபூதிதரித்தவர்களுக்கு ஏனாதிநாதநாயனார் எவ்விடத்திலும் துன்பஞ்செய்யார் என்பதை அறிந்து, நெற்றியிலே விபூதியைப்பூசி வாளையும் பரிசையையும் எடுத்துக்கொண்டு, தான்குறித்த யுத்தகளத்திற்சென்று, அங்குநின்ற ஏனாதிநாதநாயனாரைக்கண்டு அவர்சமீபத்திலே போம்வரைக்கும் நெற்றியைப் பரிசையினால் மறைத்துக்கொண்டு அவருக்குமுன்னேமுடுகி நடந்தான். ஏனாதிநாதநாயனார் அவ்வதிசூரனைக் கொல்லுதற்குச் சமயந்தெரிந்துகொண்டு அடிபெயர்த்தார் அப்பொழுது அதிசூரன் தன்முகத்தை மறைத்துக்கொண்டிருந்த பரிசையைப் புறத்திலே எடுக்க, ஏனாதிநாதநாயனார் அவனுடைய நெற்றியிலே தரிக்கப்பட்ட விபூதியைக்கண்டார். கண்டபொழுதே ஆ கெட்டேன் முன் ஒருபொழுதும் இவர்நெற்றியிலே காணாதவிபூதியை இன்றைக்குக்கண்டேன், இனிவேறென்ன ஆலோசனை இவர் பரமசிவனுக்கு அடியவராய்விட்டார். ஆதலால் இவருடைய உள்ளக்குறிப்பின்வழியே நிற்பேன் என்று மனசிலேநினைத்து, வாளையும் பரிசையையும்விடக்கருதி, பின்பு நிராயுதனைக்கொன்றதோஷம் இவரை அடையாதிருக்கவேண்டுமென்று எண்ணி, அவைகளை விடாமல் எதிர்ப்பவர்போல நேராகநிற்க பாதகனாகிய அதிசூரன் அவரைக்கொன்றான். அப்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குத்தோன்றி அவரைத் தம்முடைய திருவடியிலேசேர்த்தருளினார்.

கண்ணப்பநாயனார்புராணம்.

வேடரதிபதியுடுப்பூர்வேந்தனாகன்விளங்கியசேய்திண்ணனார்கன்னிவேட்டைக்
காடதில்வாய்மஞ்சனமுங்குஞ்சிதருமலருங்காய்ச்சினமென்றிடுதசையுங்காளத்தியார்க்குத்
தேடருமன்பினிலாறுதினத்தளவுமளிப்பச்சிறுசிவகோசரியுந்தெளியவிழிப்புண்ணீ
ரோடவொருகண்ணப்பியொருகண்ணப்பவொழிகவெனுமருள்கொடருகுறநின்றாரே.

போத்தப்பிநாட்டிலே உடுப்பூரிலே, வேடர்களுக்கு அரசனாகிய நாகன் என்பவன் ஒருவனிருந்தான். அவன் மனைவிபெயர் தத்தை அவ்விருவரும் நெடுங்காலம் புத்திரபாக்கியம் இல்லாமையால் அதிதுக்கங்கொண்டு, குறிஞ்சிநிலத்திற்குக் கடவுளாகிய சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய சந்நிதானத்திலே சேவற்கோழிகளையும் மயில்களையும்விட்டு, அவரைவழிபட்டுவந்தார்கள். சுப்பிரமண்ணியசுவாமியுடைய திருவருளினாலே தத்தையானவள் கருப்பவதியாகி ஒருபுத்திரனைப்பெற்றாள் அப்பிள்ளையை நாகன்கையிலே எடுத்தபொழுது திண்ணெனவாயிருந்தபடியால், அதற்குத் திண்ணன் என்றுபெயரிட்டான். அத்திண்ணனார் வளர்ந்து உரியபருவத்திலே வில்வித்தைகற்கத் தொடங்கி, அதிலே மகாசாமர்த்தியம் உள்ளவரானார் நாகன் வயோதிகனானபடியால் வேட்டைமுயற்சியிலே இளைத்தவனாகி, தன் அதிகாரத்தைத் தன்புத்திரராகிய திண்ணனாருக்குக் கொடுத்தான்; அந்தத் திண்ணனார் வேட்டைக்கோலங் கொண்டு வேடர்களோடும் வனத்திலேசென்று வேட்டையாடினார்வேட்டையாடும்பொழுது ஒருபன்றியானது வேடரால்கட்டப்பட்ட வலையறும்படி எழுந்து,மிகுந்தவிசையுடனே ஓடியது அதைக்கண்ட திண்ணனார் அதைக்கொல்லநினைந்து, அதைத்தொ

கண்ணப்பநாயனார்.

டர்ந்துபிடிக்கத்தக்கவிசையுடனே அதுசெல்லும் அடிவழியேசென்ருர். நாணன் காடன் என்கின்ற இரண்டுவேடர்கள்மாத்திரம் அவருக்குப்பின் ஓடிஞர்கள். அந்தப்பன்றிநெடுந்தூரம் ஓடிப்போய், இளைப்பினுலே மலைச்சாரலிலே ஒருமரத்தின் நிழலிலேநின்றது, திண்ணனுர்அதைக்கண்டு அதனைச்சமீபித்து, உடைவாளையுருவி அதனை இருதுண்டாகும்படி குத்திஞர், நாணனும் காடனும் இறந்துகிடந்த அந்தப்பன்றியைக்கண்டு, திண்ணனுரைவியந்து வணங்கி, நெடுந்தூரம் நடந்துவந்தபடியால் பசி நம்மை மிகவருத்துகின்றது,நாம் இந்தப்பன்றியை நெருப்பிலேகாய்ச்சித்தின்று தண்ணீர்குடித்து வேட்டைக்காட்டுக்கு மெல்லப்போவோம் என்ருர்கள். திண்ணனுர் அவர்களை நோக்கி இவ்வனத்திலே தண்ணீர் எங்கே இருக்கின்றது என்றுகேட்க நாணன். அந்தத்தேக்கமரத்துக்கு அப்பாலேபோனல் மலைப்பக்கத்திலே பொன்முகலியாறு ஓடுகின்றது என்ருன். அதைக்கேட்டதிண்ணனுர். இந்தப்பன்றியை எடுத்துக்கொண்டுவாருங்கள். நாம் அங்கேதானே போவோம் என்றுசொல்லி அதைநோக்கிநடந்து, அணைக்காதவழி தூரத்துக்கு அப்பால் இருக்கின்ற திருக்காளத்திமலையைக்கண்டு, நாணனை நோக்கி, நமக்குமுன்னுகத்தோன்றுகின்ற மலைக்குப்போவோம் என்றுசொல்ல, நாணன், இந்தமலையிலே குடுமித்தேவர் இருக்கிருர் நாம் போனுற் கும்பிடலாம் என்ருன்.

திண்ணனுர், இந்தமலையைக்கண்டு இதை அணுக அணுக என்மேல் ஏற்றப்பட்ட பெரியபாரங்குறைகின்றதுபோலும். இனி உண்டாவது யாதோ, அறியேன் என்றுசொல்லி, அதிதீவிரமாகிய விருப்பத்தோடும் விரைந்துசென்று. பொன்முகலியாற்றை அடைந்து, அதன் கரையிலிருக்கின்றமரநிழலிலே கொண்டுவந்த பன்றியை இடுவித்துகாடனைநோக்கி தீக்கடைகோல்செய்து நெருப்பை உண்டாக்கு நாங்கள் இம்மலையிலே ஏறி சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டுவந்து சேருவோம் என்றுசொல்லி, நாணனேடும் அந்தப்பொன்முகலிநதியைக்கடந்து மலைச்சாரலை அடைந்து மலையிலே நாணன் முன்னே ஏற, தாமும் ஏறிச்சென்று சிவலிங்கம் இருந்தஇலக்கண்டார். கண்டமாத்திரத்திலே, பரமசிவனுடைய அருட்பார்வையைப்பெற்று, இரும்பானது தரிசனவேதியினுலே உருவம் மாறிப் பொன்மயமானுற்போல, முன்னுள்ள குணங்கள்மாறிச் சிவனிடத்தில்வைத்த அன்புருவமானுர். நெடுங்காலம் பிரிந்திருந்த தன் குழந்தையைக்கண்ட மாதாவைப்போலத் தாழாமல் விரைந்தோடி, தோள்கள் நெருமுங்கும்படி அக்கடவுளைத்தழுவி, மோந்துமுத்தமிட்டார் நெடுநேரம் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டுநின்று, சரீரம்முழுதிலும் உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள இரண்டுகண்ணில் நின்றும் தண்ணீர்சொரிய வெயிலிடைபட்ட மெழுகுபோல மனங்கசிந்துருக இந்தச்சுவாமி அடியேனுக்கு அகப்பட்டது என்ன ஆச்சரியம் என்றுசொல்லி ஆனந்தங்கொண்டார். ஐயையோ ! சிங்கம், யானை, புலி, கரடி முதலிய துட்டமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற காட்டிலே நீர் யாதொருதுணையுமின்றி வேடர்போலத் தனியே இருப்பது ஏது என்றுசொல்லித் துக்கித்து தம்முடைய கையில் இருந்த வில்லு கீழேவிழுந்ததையும் அறியாதவராகிப் பரவசமடைந்தார். பின் ஒருவாறு தெளிந்து, இவருடைய முடியிலே நீரைவார்த்துப் பச்சிலையையும் பூவையும் இட்டவர்யாரோ என்ருர். அப்பொழுது சமீபத்திலே நின்ற நாணன் நான் முற்காலத்திலே உம்முடைய பிதாவுடனே வேட்டையாடிக்கொண்டு இம்மலையிலே வந்தபொழுது ஒருபிராமணன் இவர்முடியிலே நீரைவார்த்து இலையையும் பூவையுஞ்சூட்டி உணவை ஊட்டி சிலவார்த்தைகள்பேசினதைக்கண்டிருக்கிறேன், இன்றைக்கும் அவனே இப்படிச்செய்தான்போலும் என்ருன் அதைக்கேட்ட திண்ணனுர் அந்தச்செய்கைகளே திருக்காளத்தியப்பருக்குப் பிரீதியாகிய செய்கைகளென்று கடைப்பிடித்தார். பின்பு ஐயோ ! இவருக்கு அமுதுசெய்தற்கு இறைச்சிகொடுப்பார் ஒருவரும் இல்லை இவர் இங்கே தனியே இருக்கின்ருர் இறைச்சிகொண்டுவரும்பொருட்டு இவரைப்பிரியவோ மனமில்லை இதற்கு என்னசெய்வேன் எப்படியும் இறைச்சி கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு சுவாமியைப்பிரிந்து அப்பதூரம் போவார். கன்றைவிட்டுப்பிரிகின்ற தலையீற்றுப் பசுப்போல அவரிடத்திற்குத் திரும்பிவருவார்

கட்டி அணைத்துக்கொள்வார். மீளப்போவார் அற்பதூரம்போய் அத்தியந்த ஆசையோடு சுவாமியைத் திரும்பிப்பார்த்து நிற்பார் சுவாமீ நீர் உண்பதற்கு மிருதுவாகிய நல்ல இறைச்சியை நானே குற்றமறத்தெரிந்துகொண்டு வருவேன் என்பார். நீர் யாதொரு துணையுமின்றி இங்கேதனியே இருக்கிறபடியால் நான் உம்மைப்பிரிய மாட்டேன் உமக்குப்பசிமிகுந்தபடியால் இங்கே நிற்கவுமாட்டேன் ஐயையோ ! நான் என்னசெய்வேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர் இடைவிடாதுபொழியநிற்பார். • பின்பு ஒருபிரகாரம் போய் வரத்துணிந்து, வில்லையெடுத்துக்கொண்டு, கையினாலே கும்பிட்டு சுவாமிசந்நிதானத்தை அருமையாகநீங்கி மலையினின்றும் இறங்கி நாணன்பின்னேவர பிறவிஷயங்களிலே உண்டாகும்ஆசை பரமாணுப்பிரமாணமாயினும் இன்றி அன்புமயமாகி முகலியாற்றைக்கடந்து கரை ஏறி அங்குள்ளசோலையிலேபுகுந்தார். அதுகண்டு காடன் எதிரேபோய்க் கும்பிட்டு, நெருப்புக்கடைந்து வைத்திருக்கின்றேன், பன்றியின் அவயவங்களெல்லாவற்றையும் உம்முடைய அடையாளப்படி பார்த்துக்கொள்ளும் திரும்பிப்போதற்கு வெகுநேரஞ் சென்றுபோயிற்று நீர் இவ்வளவுநேரமுந்தாழ்த்தது என்ன என்றான். நாணன் அதைக்கேட்டு, இவர் மலையிலே சுவாமியைக்கண்டு அவரைத்தழுவிக்கொண்டு மரப்பொந்தைப் பற்றிவிடாத உடும்பைப்போல அவரை நீங்கமாட்டாதவராய்நின்றார். இங்கேயும் அந்தச்சுவாமி உண்ணுதற்கு இறைச்சி கொண்டுபோம்பொருட்டு வந்திருக்கிறார் நமது குலத்தலைமையை விட்டுவிட்டார் அந்தச்சுவாமிவசமாய்விட்டார்என்றான். உடனே காடன் திண்ணரே. நீர் என்னசெய்தீர் என்னபைத்தியங்கொண்டீர் என்றுசொல்ல திண்ணனார் அவன்முகத்தைப்பாராமல், பன்றியை நெருப்பிலேவதக்கி அதினுடைய இனியதசைகளை அம்பினாலே வெவ்வேறாகக்கிழித்து அம்பிலேகோத்து நெருப்பிலேகாய்ச்சி, பதமாகவெந்தவுடனே, சுவைபார்க்கும்படி அவைகளைத் தம்முடைய வாயிலே இட்டுப் பல்லினாலே மெல்லமெல்லப்பலமுறை அதுக்கிப்பார்த்து, மிக இனியனவாகிய இறைச்சிகளெல்லாவற்றையும் தேக்கிலையினாலேதைக்கப்பட்ட கல்லையிலேவைத்து, இனியனவல்லாத இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் புறத்திலேஉமிழ்ந்தார். அதைக்கண்ட நாணன் காடன் இருவரும், இவர் மிகப்பைத்தியம் கொண்டிருக்கின்றார். பெறுதற்கரிய இறைச்சியைக் காய்ச்சிப் பல்லினால் அதுக்கி வீணாக உமிழுகின்றார். மற்றை இறைச்சியைப் புறத்திலே எறிந்து விடுகிறார், தாம் மிகப்பசியுடையராயிருந்தும், அதனை உண்கின்றார் இல்லை எங்களுக்குத்தருகின்றாரும்இல்லை இவர்தெய்வப்பைத்தியம்கொண்டிருக்கிறார். இதனைத்தீர்க்கத்தக்கவழி ஒன்றையும் அறியோம் தேவராட்டியையும் நாகனையும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து இதைத்தீர்க்கவேண்டும் வேட்டைக்காட்டிலேநிற்கின்ற ஏவலாளரையும்கொண்டு நாம் போவோம் என்று நினைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

திண்ணனார் அவ்விருவரும்போனதை அறியாதவராகி, சீக்கிரமாகக் கல்லையிலே மாமிசத்தை வைத்துக்கொண்டு, திருமஞ்சனமாட்டும் பொருட்டு ஆற்றில் நீரை வாயினால்முகந்து, பூக்களைக் கொய்து தலைமயிரிலேசெருகி, ஒருகையிலே வில்லையும் அம்பையும் மற்றக்கையிலே இறைச்சி வைத்த தேக்கிலைக்கல்லையையும் எடுத்துக்கொண்டு, ஐயோ என்னுயிர்த்துணையாகிய சுவாமி மிகுந்தபசியினால் இளைத்தாரோ என்று நினைந்து இரங்கிப் பதைபதைத்து ஏங்கி, தன்குஞ்சுக்கு இரை அருத்துதற்குத் தாழாதோடுகின்ற பறவைபோல மனோகதியும்பின்னிட ஓடிப்போய்க் கடவுளை அடைந்தார், அடைந்து, அவருடைய திருமுடிமேல் இருந்த பூக்களைத் தம்முடைய காற்செருப்பினால்மாற்றி, தம்முடையவாயில் இருக்கின்றதிருமஞ்சனநீரைத் தம்முடையமனசில் உள்ள அன்பை உமிழ்பவர்போலத் திருமுடியின்மேல் உமிழ்ந்து, தம்முடைய தலையில் இருந்த பூக்களை திருமுடியின்மேலேவணங்கி சாத்தி, தேக்கிலையிலேபடைத்த இறைச்சியைத்திருமுன்னேவைத்து, கொழுமையாகிய இறைச்சிகளெல்லாவற்றையும் தெரிந்து அம்பினாலேகோத்துநெருப்பிலேபதத்தோடுகாய்ச்சிப் பல்லினால் அதுக்கி நாவினாலேசுவைபார்த்துப்படைத்தேன் இவ்விறைச்சி மிகநன்றாயிருக்கின்றது, சுவாமீ. இதை அமுதுசெய்தருளும் என்றுசொல்லி, உண்பித்தார். பின்பு சூரிய

ன் அஸ்தமயனமாயிற்று. திண்ணனார் அவ்விரவிலே துஷ்டமிருகங்கள் சுவாமிக்குத் துன்பம்செய்தல் கூடுமென்று அஞ்சி, அம்புதொடுக்கப்பட்ட வில்லைக்கையிலே பிடித்துக்கொண்டு மறந்தும் கண்ணிமையாமல் சுவாமிக்குப்பக்கத்திலே ஜாகரூகமாகநின்றார். நின்றதிண்ணனார் வைகறையிலே சுவாமிக்கு இறைச்சிகொண்டு வரும்பொருட்டு வேட்டையாடுதற்கு மலைச்சாரலுக்குப்போனார் அதுநிற்க.

அறிவு அருள் அடக்கம் தவம் சிவபத்தி முதலியவைகளெல்லாம் திரண்டொருவடிவம் எடுத்தாற்போன்றவரும், நல்வினை தீவினைகளால் வரும் ஆக்கம் கேடுகளிலே சமபுத்திபண்ணுகின்றவரும், யாவரையும் மோகிப்பிக்கவல்ல மகாசௌந்தரியமுள்ள ஸ்திரிகள் வலியவந்து தம்மைத்தழுவினும் பரமாணுப்பரிமாணமாயினும் சித்தம் திரியாமல் அவர்களைத் தாயெனமதிக்கும் மகாமுனிவரும், திருக்காளத்தியப்பரைத் தினந்தோறும் சைவாகமப்படி அருச்சிப்பவரும், ஆகிய சிவகோசரியார் என்பவர், பிராமமுகூர்த்தத்திலே எழுந்துபோய், பொன்முகலியாற்றிலே ஸ்நாநம்பண்ணி, சுவாமியை அருச்சிக்கும்பொருட்டுத் திருமஞ்சனமும் பத்திரபுஷ்பமும் எடுத்து, சிவநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு சுவாமி சந்நிதானத்திலேபோனார். போம்பொழுது, அங்கேவெந்த இறைச்சியும் எலும்பும் கிடக்கக்கண்டு நடுநடுங்கி குதித்துப் பக்கத்திலே ஓடினார். ஓடிநின்று, தேவாதிதேவரே. தேவரீருடைய சந்நிதானத்தை அடைதற்கு அஞ்சாததுஷ்டராகிய வேட்டுவப்புலையர்களே இந்த அநுசிதத்தைச் செய்தார்கள்போலும் அவர்கள் இப்படிச்செய்துபோதற்குத் தேவரீர் திருவுளம் இசைந்தீரோ என்றுசொல்லி, பதறி அழுது விழுந்து புரண்டார். பின்பு, சுவாமிக்கு அருச்சனைசெய்யாமல் தாழ்த்தலால் பயன் யாது, என்று நினைத்து ? அங்கேகிடந்த இறைச்சியையும் எலும்பையும் கல்லையையும் திருவலகினால்மாற்றி சம்புரோக்ஷணம்செய்து, மீளப்பொன்முகலியாற்றிலே ஸ்நானம்செய்து திரும்பிவந்து. வேதமந்திரத்தினாலே சுத்திசெய்து, உருத்திரசமக நமகத்தினால் சுவாமிக்கு அபிஷேகம்பண்ணி பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சனை செய்து, திருமுன்னேநின்று, இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேலேகுவித்து, இரண்டுகண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம்சொரிய, திருமேனியெங்கும் மயிர்பொடிப்ப. அக்கினியில் அகப்பட்டமெழுகுபோல மனம் மிக உருகி இளக, நாத்தழும்ப, கீதநடையுள்ளதாகிய சாமவேதம் பாடினார். பாடியபின், பலமுறை பிரதக்ஷணம்செய்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து அருமையாக நீங்கிப்போய் தபோவனத்தை அடைந்தார் அதுநிற்க.

முன்னே வேட்டையாடுதற்கு மலைச்சாரலிலே சென்ற திண்ணனார் பன்றி மான் கலை மரை கடமை என்னு மிருகங்களைக் கொன்று அவைகளினிறைச்சியை முன்போலப் பக்குவப்படுத்தி, தேக்கிலையில்வைத்து, கோற்றேனைப்பிழிந்து அதனோடுகலந்து, முன்புபோலத் திருமஞ்சனமும் புஷ்பமும்கொண்டு, மலையிலே ஏறி சுவாமி சந்நிதானத்தை அடைந்து, முன்போலப் பூசைசெய்து, இறைச்சிக்கல்லையைத் திருமுன்னேவைத்து, இந்த இறைச்சிமுன்கொண்டுவந்ததுபோலன்று இவை பன்றி மான் கலை மரை கடமை என்கின்ற மிருகங்களின் இறைச்சி இவைகளை அடியேனும் சுவைத்துப் பார்த்திருக்கின்றேன் தேனும்கலந்திருக்கின்றது தித்திக்கும் என்று, சொல்லி உண்பித்து, அவருக்குப்பக்கத்திலே பிரியாமல்நின்றார். அப்பொழுது முதனாட்போன நாணனும் காடனும் ஆகிய இருவராலும் தன்புத்திரராகிய திண்ணனாருடைய செய்கைகளை அறிந்த நாகன் ஊணும் உறக்கமுமின்றித் தேவராட்டியையுங் கொண்டுவந்து, திண்ணனாரைப் பற்பலதிறத்தினாலே வசிக்கவும், அவர் வசமாகாமையைக்கண்டு, சிந்தைநொந்து இனி என்னசெய்வோம் என்றுசொல்லிக்கொண்டு, அவரைவிட்டுத் திரும்பிப்போய்விட்டான்.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமுடையதிண்ணனார்பகற்காலத்திலே மிருகங்களைக்கொன்று சுவாமிக்கு இறைச்சியை ஊட்டியும், இராக்காலத்திலே நித்திரைசெய்யாமல் சுவாமிக்கு அருகே நின்றும், இப்படித்தொண்டுசெய்து வந்தார் சிவகோசரியாரும் தினந்தோறும்வந்து, சந்நிதானத்திலே இறைச்சி கிடத்தலைக்கண்டு, இரங்கிச்சுத்திசெய்து சைவாகம விதிப்படி அருச்சித்துக்கொண்டு. இந்த அநுசிதம் நிகழாமல் அருளல்

வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துவந்தார். திருக்காளத்தியப்பர் அந்தச் சிவகோசரியாருடைய மனத்துயரத்தை நீக்கும்பொருட்டு ஐந்தாநாள் இராத்திரியில் அவருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி அன்பனே. அவனை வேடுவன் என்று நீ நினையாதே, அவனுடைய செய்கைகளைச் சொல்வோம் கேள். அவனுடைய உருவமுழுதும் நம்மேல்வைக்கப்பட்ட அன்புருவமே அவனுடைய அறிவுமுழுதும் நம்மை அறியும் அறிவே. அவனுடைய செய்கைகள் எல்லாம் நமக்கு இதமாகிய செய்கைகளே, நம்முடைய முடியின்மேல் உன்னாலே சாத்தப்பட்ட பூக்களை நீக்கும்படி அவன் வைக்கின்ற செருப்படி நம்முடைய குமாரனாகிய சுப்பிரமண்ணியனுடைய காலினும்பார்க்க நமக்குமிகுந்த ஆனந்தத்தைத்தருகின்றது அவன் தன்வாயினால் என்மேல் உமிழுகின்ற ஜலமானது, அன்புமயமாகிய அவனுடையதேகமென்னும் கொள்கலத்தினின்றும் ஒழுகுகின்றபடியால், கங்கைமுதலாகிய புண்ணிய தீர்த்தங்களைப்பார்க்கினும் நமக்குப்பரிசுத்தமுள்ளதாய் இருக்கின்றது, அவன்தன்னுடைய தலைமயிரிலே செருகிக் கொண்டு வந்து நமக்குச் சாத்துகின்ற புஷ்பங்கள், அவனுடைய மெய்யன்பானது விரிந்து விழுதல்போல விழுதலால், பிரமவிஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள் நமக்குச் சாத்தும் புஷ்பங்களும் அவைகளுக்குச் சற்றேனும் சமான மாகாவாம். அவன் நமக்குப் படைக்கின்ற மாமிசம் பதமாக வெந்திருக்கின்றதோ என்று அன்பினால் உருகி இளகியமனசினோடும் மென்று சுவைபார்த்துப் படைக்கப்பட்டபடியால், வேதவிதிப்படி யாகம் செய்கின்றவர்கள்தரும் அவியினும்பார்க்க நமக்கு அதிக மதுரமாயிருக்கின்றது அவன்நம்முடைய சந்நிதானத்தில் நின்று சொல்லும் சொற்கள் நிஷ்களங்கமாகிய அன்பினோடும் நம்மை அன்றி மற்றொருவரையும் அறியாது வெளிப்படுதலால் வேதங்களும் மகாமுனிவர்கள் மகிழ்ந்து செய்கின்ற ஸ்தோத்திரங்களும்ஆகியஎல்லாவற்றினும்பார்க்க நமக்கு மிக இனியனவா யிருக்கின்றன அவனுடைய அன்பினால் ஆகியசெய்கைகளை உனக்குக்காட்டுவோம் நீ நாளைக்கு நமக்குப் பிற்பக்கத்திலேஒளித்திருந்துபார் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். சிவகோசரியார் சொப்பனவத்தையை நீங்கிச்சாக்கிராவத்தையையடைந்து பரமசிவன் தமக்குஅருளிச்செய்த வார்த்தைகளை நினைந்து நினைந்துஅறியாமையே நிறைந்துள்ளஇழிவாகிய வேடுவர்குலத்திலே பிறந்த அவருக்கு வேதாகமாதி சாஸ்திரங்களிலேமகாபாண்டித்தியமுடைய மகாமுனிவர்கள் தேவர்களிடத்திலும் காணப்படாதசமானாதிகரகிதமாகிய இவ்வளவுபேரன்புவந்தது, ஐயையோ எவ்வளவுஅருமைஎன்றுஆச்சரியமும், இப்படிப்பட்ட பேரன்பர்செய்த அன்பின் செய்கைகளைப் புழுத்தநாயினும் கடையனாகிய பாவியேன் அநுசிதம் என்று நினைந்தேனே ஐயையோ இது என்னகொடுமை என்று அச்சமும் அடைந்து உஷகாலத்திலேபோய்ப் பொன்முகலி யாற்றிலே ஸ்நாநம்பண்ணிமலையில் ஏறி முன்போலச்சுவாமியை அருச்சித்து அவருக்குப் பிற்பக்கத்திலே ஒளித்திருந்தார்.

சிவகோசரியார் வருதற்குமுன்னே வேட்டையாடுதற்குச்சென்ற திண்ணனார் வேட்டையாடி இறைச்சியும் திருமஞ்சனமும் புஷ்பமும் முன்போல அமைத்துக்கொண்டு, அதிசீக்கிரமாகத்திரும்பினார். திரும்பிவரும்பொழுது, பலபலதுர்ச்சகுனங்களைக்கண்டு, இந்தச் சகுனங்களெல்லாம் உதிரங்காட்டுகின்றன, ஆகெட்டேன், என் கண்மணிபோன்ற சுவாமிக்கு என்ன அபாயம் சம்பவித்ததோ அறியேனே என்று மனங்கலங்கி அதிசீக்கிரமாக நடந்தார். அடியார்களுடைய பத்திவலையில் அகப்படுகின்ற அருட்கடலாகிய பரமசிவன் திண்ணனாருடைய அன்புமுழுதையும் சிவகோசரியாருக்குக் காட்டும் பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு தம்முடைய வலக்கண்ணினின்று இரத்தம் சொரியப்பண்ணினார். திண்ணனார் தூரத்திலேகண்டு விரைந்தோடிவந்தார், வந்த உடனே இரத்தம் சொரிதலைக்கண்டார் காணவும் வாயிலுள்ள திருமஞ்சனம்சிந்த கையில் இருந்த இறைச்சி சிதற அம்பும் வில்லும்விழ தலைமயிரிலே செருகப்பட்ட புஷ்பங்கள் அலைந்துசோர ஆட்டுகின்ற கயிறு அற்றபொழுது வீழ்கின்ற நாடகப்பாவைபோலச் சீக்கிரமாகப் பதைபதைத்து நிலத்திலே விழுந்தார், விழுந்தவர் எழுந்துபோய் இரத்தத்தைப் பலமுறை கையினாலே துடைக்க அதுகா

ஆதல் தவிராமையைக்கண்டு அதற்கு இன்னது
செய்வோம் என்று அறியாதவராகி பெருமூச்செ
றிந்து திரும்பிப்போய் விழுந்தார். நெடும்பொ
ழுது உள்ளுயிர்த்தல் இன்றி இறந்தவர்கள்போ
லக்கிடந்தார், பின் ஒருவாறுதெளிந்து இப்படிச்
செய்தவர்கள் யாவர் என்று சொல்லிக்கொண்டு
எழுந்தார், எங்கும்பார்த்தார், வில்லையெடுத்து
அம்புகளைத் தெரிந்துகொண்டு என்னுடைய சு
வாமிக்கு இத்தீங்குவந்தது எனக்குப் பகைவர்க
ளாகிய வேடுவர்களாலோ இந்தவனத்திற் சஞ்சரி
க்கின்ற துஷ்டமிருகங்களாலோ, யாதென்று தெ
ரியவில்லையே, என்றுசொல்லி மலைப்பக்கங்களி
லே நெடுந்தூரமட்டுந் தேடிப்போனார். வேடர்
களையேனும் விலங்குகளையேனும் காணாதவராகி
திரும்பிவந்து குறைவில்லாத துன்பத்தினாலே ம
னம்விழுங்கப்பட்டு சுவாமியைக் கட்டிக்கொண்
டு இடியேறுண்ட சிங்கேறுபோல வாய்விட்டுக்
கண்ணீர்சொரிய அழுதார், என்னுயிரினும் சிற
ந்தவரும் அடைந்தவர்கள் அன்பினாலே பிரிய
மாட்டாதவரும் ஆகிய சுவாமிக்கு எப்படி இந்த
த்துன்பம் சம்பவித்ததோ இதைத்தீர்ப்பதற்கும
ருந்தொன்றை அறியேனே ஐயையோ ! இதற்கு
என்னசெய்வேன் என்றார். இந்தஉதிரம் என்ன
செய்தால் நிற்குமோ இந்தத்தீங்கைச் செய்தவர்
களைக்காணேன் வேடர்கள் அம்பினாலாகிய புண்
ணை தீர்க்கின்ற பச்சிலைமருந்துகளை மலையடிவார
த்திலே பிடுங்கிக்கொண்டு வருவேன் என்றுசொ
ல்லிக்கொண்டுபோனார். தன்னினத்தைப் பிரிந்து
வந்த இடபம்போலச் சுவாமியைப் பிரிந்து வந்
ததினால் வெருட்கொண்டு வனங்களெங்குந்திரிந்
து பலவகையாகிய பச்சிலைகளைப் பிடுங்கிக்கொ
ண்டு, சுவாமிமேல்வைத்த மனசிலும் பார்க்கவி
ரைந்து வந்து அம்மருந்துகளைப்பிழிந்து அவர்க
ண்ணிலேவார்த்தார் அதினால் அக்கண்ணிலிரத்த
ம் தடைப்படாமையைக்கண்டு ஆவிசோர்ந்து
இனி நானிதற்கு என்னசெய்வேன் என்று ஆலோ
சித்துக்கொண்டு நின்றார். நிற்க ஊனுக்கு ஊனி
டல்வேண்டும் என்னும்பழமொழி அவருடைய
ஆத்தியானத்திலேவந்தது உடனே இனி என்னு
டையகண்ணை அம்பினாலே இடந்து அப்பினால்
சுவாமியுடைய கண்ணினின்றுபாயும் இரத்தம் த
டைப்படும் என்று சம்பிரதாரணை செய்துகொண்
டு. மனமகிழ்ச்சியோடும் திருமுன்னே இருந்து,
அம்பையெடுத்துத் தம்முடைய கண்ணைத்தோ
ண்டிச் சுவாமியுடைய கண்ணிலே அப்பினார். அ
ப்பினமாத்திரத்திலே இரத்தம் தடைப்பட்டதைக்
கண்டார். உடனே அடங்குதற்கரியசந்தோஷமா
கியகடலிலே அமிழ்ந்திக் குதித்துப்பாய்ந்தார்.
மலைபோலப் பருத்தபுயங்களிலே கைகளினாலே
கொட்டி ஆரவாரித்தார் கூத்தாடினார் நான்செய்
தசெய்கை நன்று நன்று என்றுசொல்லிவியந்து,
அத்தியந்த ஆநந்தத்தினாலே உன்மத்தர் போலா
யினார் இப்படிச் சந்தோஷசாகரத்திலே உலாவு
ம்பொழுது திருக்காளத்தியீசுரர் அந்தத் திண்
ணனாருடைய பேரன்பைச் சிவகோசரியாருக்கு
ப் பின்னுங்காட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு தம்
முடைய மற்ற இடக்கண்ணிலும் இரத்தம் சொரி
யப்பண்ணினார். அதுதிண்ணனாருடைய பிரமா
ணாதீதமாகிய சந்தோஷசாகரத்தை உறிஞ்சியது
அக்கினி நிரயத்துள்ளே விழுந்து நெடுங்காலம்
துன்பமுற்று அதனை நீங்கிச் சுவர்க்கத்தை அடை
ந்து இன்பமுற்றோனொருவன் பின்னும் அந்நிரய
த்திலே வீழ்ந்தாற்போல திண்ணனார்உவகைமாறி
கரையில்லாத துன்பக்கடலிலே அழுந்தி ஏங்கி
பின்னர் ஒருவாறு தெளிந்து இதற்குநான் அஞ்
சேன், மருந்து கைகண்டுகொண்டேன் இன்னும்
ஒருகண்ணிருக்கின்றதே. அதைத்தோண்டிஅப்பி
இந்நோயைத்தீர்ப்பேன் என்று துணிந்து தம்மு
டைய கண்ணைத்தோண்டியபொழுது சுவாமியு
டைய கண் இவ்விடத்தி லிருக்கின்றது என்றுதெ
ரியும்பொருட்டு ஒரு செருப்புக்காலை அவர்கண்
ணின் அருகிலே ஊன்றிக்கொண்டு பின்னேமன
சிலே பூர்த்தியாகிய விருப்பத்தோடும் தம்முடை
ய கண்ணைத் தோண்டும்படி அம்பைவைத்தார்.

தயாநிதியாகியகடவுள் அதைச் சகிக்கலாற்றாத
வராகி, வேதாகமங்கள் தோன்றிய தம்முடையஅ
ருமைத்திருவாய்மலரைத் திறந்து, "கண்ணப்பா
நிற்க" என்று அருளிச்செய்து, அவருடைய கண்
ணைத்தோண்டும் கையைத் தம்முடையதிருக்கரத்
தினாலே பிடித்துக்கொண்டார், பிரமாதிதேவர்க
ள் சமஸ்தரும் வேதகோஷத்தோடும் நிலம்புதை
யக் கற்பகப்பூமாரிபெய்தார்கள். மகா ஞானியா

கிய சிவகோசரியார் இந்தச் சமாசாரம்முழுதையும்கண்டு, அத்தியந்த ஆச்சரியமடைந்து சுவாமியைவணங்கினார். அற்றைநாள்முதலாகப் பெரியோர்கள் சுவாமிசொல்லியபடியே அவருக்குக்கண்ணப்பர் என்னும் பெயரையே வழங்குகிறார்கள். நெடுங்காலமாக உஷ்ணமாகிய அக்கினிமத்தியில் நின்றுஐம்புலன்வழியே செல்லாதபடி மனசை ஒடுக்கி அருந்தவஞ் செய்கின்றவர்களுக்கும்கிட்டாத பரம்பொருளாகிய கடவுள், ஆறுநாளுக்குள்ளே பெருகிய அன்புமேலீட்டினாலே தம்முடைய திருநயனத்தில் இரத்தத்தைக்கண்டு அஞ்சித்தம்முடையகண்ணை இடந்துஅத்திருநயனத்தில் அப்புந் திண்ணனாருடைய கையைத் தமதுஅருமைத்திருக்கரத்தினாலே பிடித்துக்கொண்டு நிஷ்களங்கபத்தியையுடைய கண்ணப்பா நீநமக்கு வலப்பக்கத்திலே நில் என்று திருவருள்புரிந்தார். இதைப்பார்க்கிலும் பெறவேண்டிய பெரும்பேறு யாது.

குங்குலியக்கலய நாயனார்புராணம்.

சீலமலிதிருக்கடவூர்கலயனாராந்திகழ்மறையோர்பணிவறுமைசிதையாமுன்னே
தாலியைநெற்கொளவென்றுவாங்கிக்கொண்டுசெங்கையில்குங்கிலியத்தாற்சார்ந்தசெல்வர்
ஞாலநிகழ்திருப்பனந்தாணாதர்நேரோநரபதியுந்தொழக்கச்சானயந்துபோதப்
பாலமுதமுண்டாருமரசுமெய்திப் பரிந்தமுதுசெயவருள்சேர்பான்மையாரோ.

சோழமண்டலத்திலே திருக்கடவூரிலே பிராமணர் குலத்திலே சிவபத்தியிற்சிறந்த கலயர் என்பவர் ஒருவர்இருந்தார், அவர் அந்தத்திருப்பதியில் வீரட்டானமென்னுங்கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுக்குத் தினந்தோறும் குங்குலியத்தூபம்இட்டுவந்தார். இட்டுவரும்காலத்திலே பரமசிவனுடையதிருவருளினாலே அவருக்கு வறுமை உண்டாயிற்று உண்டாகியும் அவர் தாம்செய்யும் திருப்பணியைத் தவறாமல் நடத்திவந்தார். வறுமை மிகுதியினாலே நிலங்களை விற்றும் அடிமைகளை விற்றும் செலவழித்தார். இப்படி எல்லாம் செலவானமையால், அவருடையமக்களும் சுற்றத்தார்களும் வருந்தினார்கள்· ஒருநாள் அவர்மனைவியார்; அரிசி முதலியன வாங்குதற்கு ஒன்றும் இல்லாமையால் இரண்டுநாளாகப் பட்டினியிருந்து வருந்துகின்ற புதல்வரையும் சுற்றத்தாரையும் பார்த்து இரங்கி. தம்முடையதாலியை அக்கணவர்கையிலே கொடுத்து; இதற்குநெல்வாங்கிக்கொண்டு வாரும் என்றார்· குங்குலியக்கலயநாயனார் அந்தத்தாலியை வாங்கிக்கொண்டு. நெல்லுக் கொள்ளும்படிபோனார். போம்பொழுது, வழியிலே ஒருவர்த்தகன் குங்குலியப்பொதிகொண்டு தமக்கு எதிரேவரக்கண்டு, மனமகிழ்ந்து, சுவாமிக்குத் தூபம் இடும்படி குங்குலியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டேன்· இதிலும்பார்க்க மேலாகியபேறு உண்டோ, என்றுசொல்லி, தம்முடையகையில் இருந்த தாலியைக்கொடுத்து அந்தக்குங்குலியப்பொதியைவாங்கிக்கொண்டு ஆலயத்துக்கு விரைந்துசென்று அங்குள்ள பண்டாரத்திலே அக்குங்குலியத்தை வைத்துவிட்டு, சுவாமியைத் துதித்துக்கொண்டு அங்கே இருந்தார் அவர் அங்கே இருக்க, வீட்டிலே அவர்மனைவியாரும் மக்களும் பசியினாலேவாடி, அன்றிராத்திரியிலே இளைப்புற்று நித்திரைசெய்யும் பொழுது கருணாகரராகிய கடவுள் அவ்வீடுமுழுதிலும்பொற்குவியலும் நெற்குவியலும் அரிசிக்குவியலும் பிறவளங்களும் நிறைந்துகிடக்கும்படி அருள்செய்து அம்மனைவியாருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி. அனுக்கிரகம்செய்தார். உடனே அவர்விழித்தெழுந்து, அங்கே இருக்கின்ற செல்வத்தைக்கண்டு, பரமசிவனுடையதிருவருளை வியந்து ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு, தம்முடைய நாயகராகிய குங்குலியக்கலயநாயனாருக்குத் திருவமுது பாகம்பண்ணப் பிரயத்தனஞ்செய்தார். கிருபாநிதியாகிய பரமசிவன் குங்குலியக்கலயநாயனாருக்குத் தோன்றி, நீ மிகப்பசிகொண்டிருக்கின்றாய் உன்வீட்டுக்குப்போய்ப் பாலும்

குங்கிலயக்கலயநாயனார்.

மானக்கஞ்சாறநாயனர்.

அன்னமும்உண்டுதுன்பத்தைஒழி என்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளினார். குங்குலியக்கலயநாயனார் அதைக்கேட்டுக் கைகூப்பிவணங்கி அவருடைய ஆஞ்ஞையை மறுத்து இருத்தற்கு அஞ்சி அதனைச்சிரசின்மேலேவகித்து.கோயிலினின்றும் நீங்கிப்போய்த் தம்முடைய வீட்டினுள்ளே புகுந்தார் புகுந்த நாயனார் அவ்வீடெங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற நிதிக்குவைகளைக்கண்டு மனைவியாரைநோக்கி இந்தச்சம்பத்துக்கள் எல்லாம் எப்படிவந்தன என்று கேட்க, அவர், சுவாமியினுடைய அருளினால் வந்தன என்றார். அதுகேட்ட நாயனார் ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனையும் ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு எங்கள் கடவுளுடைய கருணை இருந்தபடி இப்படியோ என்று கடவுளை வணங்கினார். மனைவியார் விரைவிலே கணவரையும் சிவனடியார்களையும் விதிப்படி தூபதீபங்களால் ஆராதனைசெய்து அமுதுசெய்வித்தார். குங்குலியக்கலயநாயனார்பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே மகைசுவரியமுடையவராகிசிவனடியார்களைத் தயிர் நெய் பாலோடு அமுதுசெய்வித்து வந்தார், அவர் இப்படி நடக்குங் காலத்திலே திருப்பனந்தாளென்னும் திருப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கம் சாய்ந்திருக்கின்றமையால் அதனை நிமிரப்பண்ணிக் கும்பிடுதற்கு விரும்பி இராஜாவானவர் தம்முடைய யானைகளெல்லாவற்றையும் பூட்டி இழுப்பித்தார் இழுப்பித்தும் அது நிமிராமையால் அகோராத்திரம் தீராத கவலையுற்றிருந்தார். குங்குலியக்கலயநாயனார் அந்தச்சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்யும்பொருட்டு திருப்பனந்தாளை அடைந்தார்.

அங்கேசிவலிங்கத்தை நிமிரப் பண்ணவேண்டுமென்கின்ற ஆசையால் இராஜா வருத்த முறுதலையும் சேனைகள்யானைகளோடு சிவலிங்கத்தை இழுத்துத்தங்கள் கருத்து முற்றாமையால்பூமியின்மேலே வலிகுறைந்து விழுந்து இளைத்தலையும் கண்டு மனசிலே துன்பங்கொண்டு அடியேனும் இளைப்பைத் தருகின்ற இந்தத்திருப்பணியைச் செய்யவேண்டும் என்று விரும்பி சிவலிங்கத்திலே கட்டப்பட்ட கயிற்றைத்தம்முடைய கழுத்திலே கட்டிக்கொண்டு இழுத்தார், உடனே சிவலிங்கம்நிமிர்ந்தது ! அப்படி நிமிர்ந்தது அவர்புறத்திலேகட்டிஇழுத்த அக்கயிற்றினாலோ அன்று அகத்திலே கட்டியிழுத்த அன்புக்கயிற்றினாலேயாம் அதுகண்டு இராசாவும் சேனைகளும்மிகுந்தகளிப்பையடைந்தார்கள். இராஜா குங்குலியக்கலய நாயனாரை நமஸ்கரித்து வியந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, சுவாமிக்குவேண்டிய திருப்பணிகள் பலவற்றை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, தம்முடைய நகரத்துக்குப் போய்விட்டார்.

குங்குலியக்கலயநாயனார் சிலநாள் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்து, பின்தமது வாசஸ்தானமாகிய திருக்கட வூருக்குப்போய் தாம்செய்யுந் திருப்பணியைச் செய்துகொண்டிருந்தார். இருக்கும் நாளிலே அந்தஸ்தலத்திற்கு எழுந்தருளிவந்த சைவசமயாசாரியர்களாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரையும் திருநாவுக்கரசுநாயனாரையும் எதிர்கொண்டு தம்முடையவீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய திருவருளையும் பரமசிவனுடைய திருவருளையும் பெற்றார். பின்னும் சிலகாலம் அன்புமேன்மேலும் பெருகப் பலதிருப்பணிகளையும் செய்து கொண்டிருந்து சிவபதப்பிராப்தியானார்.

மானக்கஞ்சாறநாயனார்புராணம்.

கஞ்சநகர்மானக்கஞ்சாறனார்சீர்க்காதன்மகள்வதுவைமணங்காணநாதன்
வஞ்சமலிமாவிரதத்தலைவனாகிவந்துபுகுந்தவளளகமகிழ்ந்துநோக்கிப்
பஞ்சவடிக்காமென்னவரிந்துநீட்டும்பத்தரெதிர்மறைந்திறைவன்பணித்தவாக்கா
லெஞ்சலில்வண்குழல்பெற்றபேதைமாதையேயர்பிராற்குதவியருளெய்தினாரே.

கஞ்சாறூரிலே வேளாளர்குலத்திலே அரசர்களிடத்தித் பரம்பரையாகச் சேனாதிபதிஉத்தியோகத்தில் இருக்கின்றகுடியிலே சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற்சிறந்த மானக்கஞ்சாறர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிலகாலம் பிள்ளைப்பேறு இன்மையால் அதிதுக்கங்கொண்டு, பிள்ளைப்பே

ற்றின்பொருட்டுப் பரமசிவனை உபாசனைபண்ணி அவருடைய திருவருளினால் ஒருபெண்குழந்தையைப்பெற்றார். அந்தப்பெண்வளர்ந்து மணப்பருவம் அடைய. கலிக்காமநாயனார் சிலமுதியோர்களை மானக்கஞ்சாறநாயனாரிடத்தில் அனுப்பி அந்தப்பெண்ணைத் தமக்கு விவாகஞ்செய்துதரும்படி பேசுவித்து. அவர் அதற்கு உடன்பட்டமையை அறிந்து சோதிடர்களாலே நியமிக்கப்பட்ட சுபதினத்திலே மணக்கோலங்கொண்டு சுற்றத்தார்களோடும் கஞ்சாறூருக்குச் செல்லும்படி புறப்பட்டார். அவர் கஞ்சாறூருக்கு வருதற்குமுன்னே, கருணாநிதியாகிய பரமசிவன் ஒருமகாவிரதிவடிவங்கொண்டு, மானக்கஞ்சாறநாயனார்வீட்டுக்குச்சென்றார். அந்நாயனார் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டு, உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி, வணங்கினார். மகாவிரதியார் அந்நாயனாரை நோக்கி இங்கே என்ன மங்கலகிர்த்தியம் நடக்கப்போகின்றது என்று வினவ, நாயனார், அடியேனுடைய புத்திரியின்விவாகம் நடக்கப்போகின்றது என்றார். மகாவிரதியார், உமக்குச் சோபனம் உண்டாகுக என்று ஆசிர்வதித்தார். நாயனார் உள்ளேபோய், மணக்கோலங்கொண்டிருந்த தமது புத்திரியை அழைத்துவந்து மகாவிரதியாரைவணங்கும்படிசெய்தார். மகாவிரதியார் தம்மைவணங்கி எழுந்தபெண்ணினுடைய கூந்தலைப்பார்த்து, மானக்கஞ்சாறநாயனாரைநோக்கி.இந்தப்பெண்ணினுடைய தலைமயிர் நமக்குப் பஞ்சவடிக்கு உதவும் என்றார். உடனே நாயனார் தம்முடைய உடைவாளை உருவி. இவர் இது கேட்டதற்குச் சிறியேன் என்னபுண்ணியஞ்செய்தேனோ, என்று, அந்தப்பெண்ணினுடைய கூந்தலை அடியிலே அரிந்து, அம்மகாவிரதியார் கையிலேநீட்ட, கடவுள்தாம்கொண்டுவந்த மகாவிரதிவடிவத்தை ஒழித்து, ஆகாயத்திலே உமாதேவியோடு இடபாரூடராய்த்தோன்றினார். அதுகண்டு மானக்கஞ்சாறநாயனார் பரவசமாகி அடியற்றமரம்போலவிழுந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து அஞ்சலியஸ்தராகி நின்றார். சுவாமி அம்மானக்கஞ்சாறநாயனாருக்குத் தம்முடைய சந்நிதானத்திலே தம்முடையபெருங்கருணைத்திறத்தைப் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பெரும்பேற்றைக்கொடுத்து, அந்தர்த்தானமாயினார். கலிக்காமநாயனார் கஞ்சாறூரிலேவந்து சேர்ந்து, அங்கே நிகழ்ந்தசமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று மனமகிழ்ந்து, திருவருளைத்துதித்து, முண்டிதஸ்திரியை விவாகம்பண்ணுதல் சாஸ்திரவிரோதமன்றோ என்று மனந்தளர்ந்தார், அதற்குச் சுவாமி, கலிக்காமா, நீ மனந்தளரவேண்டாம், இந்தப்பெண்ணுக்குக்கூந்தலை மீளக்கொடுத்தருளினோம் என்று அருளிச்செய்த திருவாக்கைக் கேட்டு மனத்தளர்ச்சிநீங்கி, முன்போலக்கூந்தலைப்பெற்ற அப்பெண்ணை விவாகம்செய்துகொண்டு, தம்முடைய ஊருக்குப்போய்விட்டார்.

அரிவாட்டாயநாயனார்புராணம்.

தாவில்கணமங்கலத்துள்வேளாண்டொன்மைத்தாயனார்நாயனார்தமக்கேசெந்நெற்
றாவரிசியெனவிளைவதவையேயாகத்துறந்துணவுவடுவரிசிதுளங்குகிளை
யாவினினைந்துடன்கொணர்வோர்கமரிற்சிந்தவழிந்தரிவாள்கொண்டூட்டியரியாமுன்னே
மாவடுவிடேலொலியுமான்கரமுந்தோன்றிவாள்விலக்கியமரர்தொழவைத்தவன்றே.

சோழமண்டலத்திலே கணமங்கலம் என்கின்ற ஊரிலே வேளாளர்குலத்திலே, சிவபத்தியிற்சிறந்தவரும் இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடத்துகின்றவரும் மிகுந்தசெல்வமுள்ளவருமாகிய தாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுக்குச் செந்நெலரிசியும் செங்கீரையும் மாவடுவும் தினந்தோறுங் கொண்டுபோய், அமுதுசெய்வித்து வருவார். இப்படி நிகழுங்காலத்திலே, கடவுளுடைய திருவருளினால் அவருக்கு வறுமை உண்டாயிற்று. உண்டாகியும், அவர் கூலிக்குநெல் அறுப்பவராகிய, தாம் கூலியாகப்பெற்ற செந்நெலெல்லாம் சுவாமிக்கு அமுதுசெய்வித்து, கார்நெல்

அரிவாட்டாயநாயனர்.

ஆநாயநாயனர்.

லைக்கொண்டு தாம் சிவனம்செய்துவந்தார். செய்யும்நாளிலே, பரமசிவன் அவ்வூரிலிருக்கின்ற வயல்களிலுள்ள நெல்லெல்லாம் செந்நெல்லாகும்படி அருள்செய்யநாயனார் மனமகிழ்ந்து, தினந்தோறும் வயல்களுக்குப்போய் நெல்லறுத்து, கூலிவாங்கி, இப்படிக்கிடைத்தது அடியேன் செய்த புண்ணியத்தால் என்று சுவாமிக்குமிக அமுது செய்விப்பாரானார். இப்படி நடக்கின்றபடியால் நாடோறும் உணவில்லாமைபற்றி மனைவியார் வீட்டின் பின்புறத்திலுள்ள தோட்டத்திற்குப்போய், இலைக்கறிகொய்து சமைத்துவைக்க, தாயனார் அதையுண்டு முன்போலத்தாம்செய்யும் திருப்பணியைச்செய்தார். செய்யும் நாளிலே தோட்டத்திலுள்ள இலைக்கறியெல்லாம் அற்றுப்போக,மனைவியார் தண்ணீர்வார்க்க, அதனைப்பானம்பண்ணி, திருப்பணியைச்செய்துவந்தார். இப்படிச் செய்துவரும் நாளிலே ஒருநாள், முன்போலச்சுவாமிக்கு அமுதுசெய்யும் பொருட்டுச் செந்நெலரிசியும் செங்கீரையும் மாவடுவும் கூடையில் வைத்துச் சுமந்துகொண்டு போக மனைவியார் பஞ்சகவ்வியங்கொண்டு அவருக்குப் பின்னாகநடந்தார். முன்செல்கின்ற தாயனார் பசியினாலேகால்தள்ளாடித்தவறிவிழ, மனைவியார் பஞ்சகவ்வியக் கலயத்தை மூடியிருந்த கையினால் அவரை அணைத்தார். அணைத்தும், எல்லாம் கமரிலே சிந்திப்போகக்கண்டு, தாயனார், இனிக்கோயிலுக்குப்போவதினாற் பயன்யாது ! என்றுதுக்கித்து, இங்கேசிந்திய செந்நெலரிசியையும் செங்கீரையையும் மாவடுவையும் கடவுள் அமுதுசெய்தருளும் பேற்றைப்பெற்றேனில்லையே, என்று அரிவாளினாலே தம்முடைய ஊட்டியை அரியத் தொடங்கினார். அப்பொழுது அவ்வடியார் தம்முடைய கழுத்தை அரிகின்ற கையைத் தடுக்கும் பொருட்டுச் சித்தசித்துப் பிரபஞ்சமெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற பரமசிவன் உயர நீட்டிய திருக்கரமும், மாவடுவைக் கடித்தலால் உண்டாகுகின்ற விடேல்விடேல் என்னுமோசையும், கமரினின்றும் ஒக்க எழுந்தன. தாயனார், பரமசிவனுடைய திருக்கரம் வெளியில்வந்து அரிவாள் பிடித்த தம்முடைய கையைப் பிடித்தபொழுது, பயங்கொண்டு, முந்தியதுன்பம் நீங்கி, மனம் மிகமகிழ்ந்து, அவர்தமக்குச் செய்த திருவருளைவியந்து அஞ்சலிசெய்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணிக் கொண்டு நின்றார், சுவாமி இடபாரூடராய்த் தோன்றி, நீ நம்மிடத்தில்வைத்த அன்பினாலேசெய்தசெய்கை நன்றாயிருக்கின்றது நீ உன்மனைவியோடு வந்து நமது சிவலோகத்தில் வாழ்ந்திருஎன்றுசொல்லி, அவர்கள் உடன்செல்ல போயருளினார். அந்தத்தாயர் என்பவர் இங்கே சிந்தியவைகளைப் பரமசிவன் அமுதுசெய்யப் பெற்றேனில்லையே என்று துக்கித்து, அரிவாளினாலே தம்முடைய கழுத்தை அரிதலுற்றபடியால், அவருடையபெயர் அரிவாட்டாயநாயனார் என்றாயிற்று.

ஆனாயநாயனார்புராணம்.

மங்கலமாமழநாட்டுமங்கலமாநகருண்மருவுபுகழானாயர்வளராமேய்ப்பார்
கொங்கலர்பூந்திருக்கொன்றைமருங்குசார்ந்து குழலிசையினைந்தெழுத்துங்குழையவைத்துத்
தங்குசராசரங்களெல்லாமுருகாநிற்பத்தம்பிரானணைந்துசெவிதாழ்ந்துவாழ்ந்து
பொங்கியவான்கருணைபுரிந்தென்றுமூதப்போதுகவென்றருளவுடன்போயினாரே.

மழநாட்டிலே மங்கலநகரிலேஆயர்குலத்திலே சிவபத்தியிற்சிறந்த ஆனாயர்என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடைய ஏவலாளராகிய மற்றை இடையர்களோடும்பசுநிரைகளைக்காட்டுக்குக்கொண்டுபோய் மேய்த்துக்கொண்டும் காந்தருவவேதத்திலே சொல்லியபடி செய்யப்பட்ட வேய்ங்குழலினாலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச்சத்தசுரம்பொருந்த வாசித்து ஆன்மாக்களுக்குத் தம்முடைய இசையமுதத்தைச் செவித்துவாரத்தினாலே புகட்டிக்கொண்டும் வருவார். கார்காலத்திலே ஒருநாள், இடையர்கள் பசுநிரைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டுசெல்ல, அவ்வானாயனார் கையிலே கோலும் வேய்ங்

குழலுங்கொண்டு திரைகாக்கும்படி காட்டுக்குச் சென்றபொழுது, அவ்விடத்திலே மாலையைப் போல நீண்ட பூங்கொத்துக்களைத்தாங்கிக்கொண்டு புறத்திலே தாழ்கின்ற சடையினையுடைய பரமசிவனைப்போல நிற்கின்ற ஒரு கொன்றைமரத்துக்குச் சமீபத்திலேபோய் அதைப்பார்த்துக்கொண்டு நின்று, அன்பினாலே உருகி இளகிய மனசையுடையவராகி, வேய்ங்குழலினாலே இசைநூலிலே விதித்தபடி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைவாசித்தார். அவர் பஞ்சாக்ஷரத்தை அமைத்து வாசிக்கின்ற அதிமதுரமாகிய இசைவெள்ளமானது எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களின் செவியிலும் தேவதருவின் பூந்தேனைத் தேவாமிர்தத்தோடு கலந்துவார்த்தல் போலப் புகுந்தது புற்களைமேய்ந்த பசுக்கூட்டங்கள் அசைவிடாமல் அவரை அடைந்து உருக்கத்தினாலே மெய்ம்மறந்து நின்றன பால்குடித்துக்கொண்டு நின்றகன்றுகள் எல்லாம் குடித்தலை மறந்துவிட்டு இசைகேட்டுக்கொண்டுநின்றன. எருதுகளும்மான் முதலாகிய காட்டுமிருகங்களும் மயிர்சிலிர்த்துக் கொண்டு அவர்சமீபத்தில் வந்தன, ஆடுகின்றமயிற்கூட்டங்கள் ஆடுதலொழிந்து அவர்பக்கத்தை அடைந்தன. மற்றைப் பலவகைப்பட்சிகளும் தங்கள் செவித்துவாரத்தினாலே புகுந்த தேம்நிறைந்த அகத்தோடும் அவரருகிலே வந்துஉருகி நின்றன, மாடு மேய்த்துக்கொண்டு நின்ற இடையர்களெல்லாரும்தங்கள் தொழிலைமறந்துகானத்தைக்கேட்டுக்கொண்டு நின்றார்கள், விஞ்சையர்களும் சாரணர்களும்கின்னரர்களும்தேவர்களும்மெய்ம்மறந்து விமானங்களிலேறிக்கொண்டு வந்தார்கள், வருத்துகின்ற உயிர்களும் வருத்தப்படுகின்ற உயிர்களும் அவ்விசையைக்கேட்டு அதன் வசமானபடியால், பாம்புகள் மயங்கிப் பயமின்றி மயில்களின்மேலேவிழும் சிங்கமும் யானையும் ஒருங்கே கூடிவரும், மான்கள்புலிகளின் பக்கத்திலே செல்லும் மரக்கொம்புகள் தாமும் சலியாதிருந்தன. இப்படியே சரம் அசரம் என்னும் ஆன்மவர்க்கங்களெல்லாம் ஆனாயநாயனாருடைய வேய்ங்குழல் வாசனையைக்கேட்டு இசைமயமாயின. அவ்விசையைப் பொய்யன்புக்ககப்படாத பரமசிவன்கேட்டு, பார்வதிதேவியோடும்இடபாரூடராய் ஆகாயமார்க்கத்தில் எழுந்தருளிவந்து நின்று, அவ்வானாயநாயனாரைக் கடாட்சித்து மெய்யன்பனே நம்முடைய அடியார்கள் உன்னுடைய வேய்ங்குழலிசையைக் கேட்கும் பொருட்டு, நீ இப்பொழுது இவ்விடத்தில் நின்றபடியே நம்மிடத்துக்குவருவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அவ்வானாயநாயனார் வேய்ங்குழல் வாசித்துக்கொண்டு பக்கத்திலே செல்லக்கைலாசத்தைஅடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

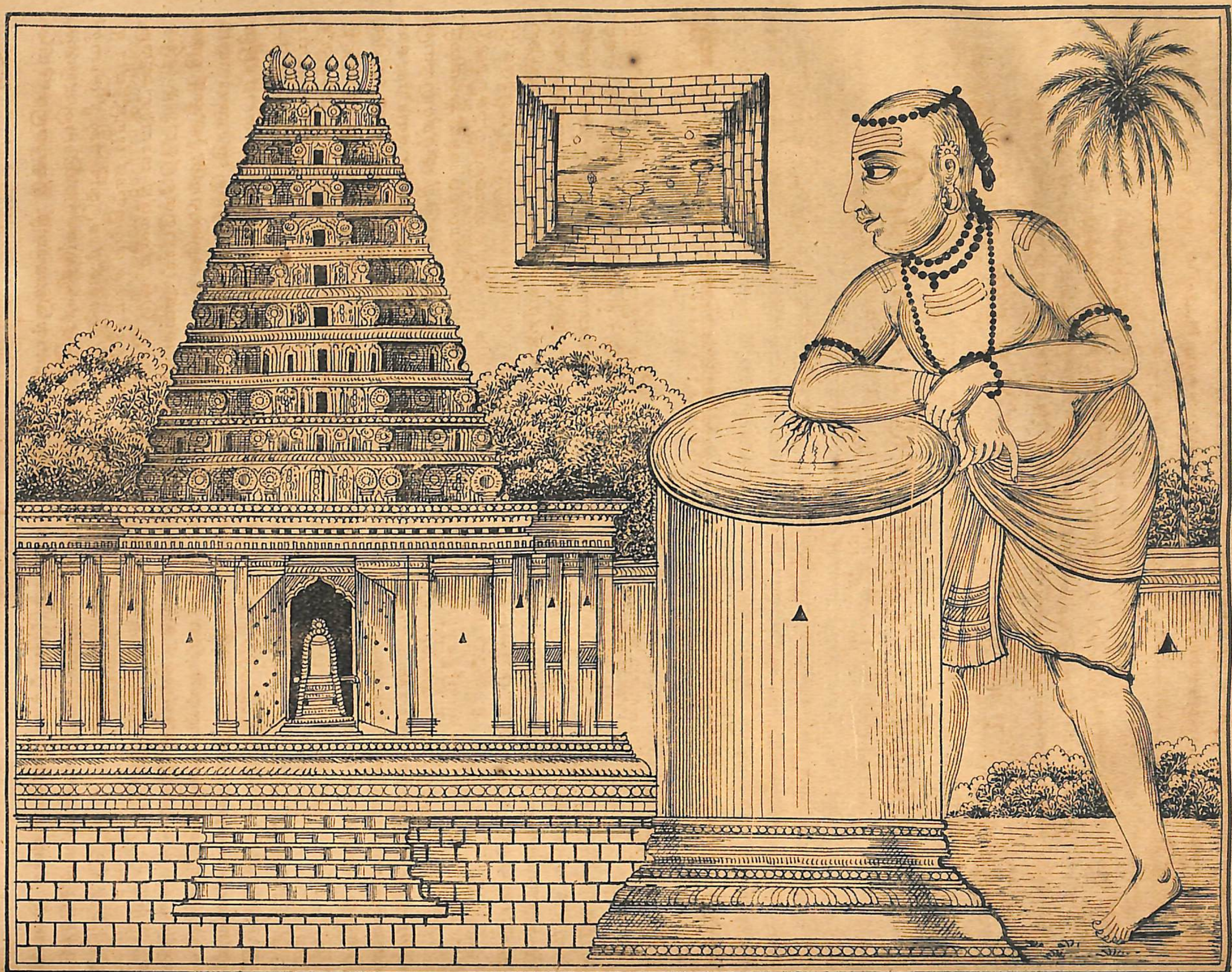
மூன்றாவது

மும்மையாலுலகாண்டசருக்கம்.

மூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வழங்குபுகழ்மதுரைநகர்மூர்த்தியாராம்வணிகர்திருவாலவாய்மன்னர்சாத்தத்
தழங்குதிரமுழங்கைதரத்தேய்த்தவூறுந்தவிர்ந்தமணர்வஞ்சனையுந்தவிரமன்ன
னிழந்தவுயிரினனுகனாலநல்கவெழில்வேணிமுடியாகவிலங்குவேட
முழங்குபுகழணியாகவிரைநீறுகமும்மையுலகாண்டருளின்முன்னினாரே.

பாண்டிநாட்டிலே மதுராபுரியிலே வைசியர் குலத்திலே சிவபத்தியே ஒருவடிவெடுத்தாற்போலும் மூர்த்தியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்தஸ்தலத்திலே வீற்றிருக்கின்ற சொக்கநாத சுவாமிக்குத் தரிக்கும்பொருட்டுத் தினந்தோறும் சந்தனக் காப்புக்கொடுத்து வருங்கால

மூர்த்திநாயனார்.

த்திலே, கருநாடதேசத்தரசன் சதுரங்கசேனைகளோடும் அம்மதுரைக்கு வந்து, பாண்டியனோடு யுத்தம்செய்து அவனை ஜயித்து, அந்நகருக்கு அரசனாயினான். அவன் புறச்சமயிகளாகியசமணர்களுடைய போதனாசத்தியினாலே ஆருகதமதத்திற்பிரவேசித்து சிவனடியார்களுக்கு இடுக்கண்செய்வானாயினான் ஆயினும், மூர்த்திநாயனார் தாம் செய்யுந் திருப்பணியைத்தவறாதுசெய்துவந்தார். அதுகண்டு, அரசன் அவரைஆருகதமதத்திலே பிரவேசிப்பித்தற்கு உத்தேசித்து, அவருக்குப்பல கொடுஞ்செய்கைகளைச் செய்தான் செய்தும் அவர் தம்முடைய திருப்பணியினின்றும் சிறிதும் வழுவாதவராயினார். அதுபற்றி அவ்வரசன் அவர் சந்தனக்கட்டைவாங்கு மிடங்களிலெல்லாம் அவருக்குக் கொடுக்க வொட்டாமற் றடுத்தான், அதனால் அவர் மனம்நொந்து, இப்பாண்டிநாடு துர்ச்சமயமாகிய ஆருகதசமயத்திலே பிரவேசித்துச் சிவபுண்ணியத்துக்கு இடையூறுசெய்கின்ற அதிபாதகனாகிய இவ்வரசன் இறக்க சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தைப் பரிபாலனம் செய்கின்ற அரசனைச்சாருங்காலம் எக்காலம் என்று நினைந்து துக்கித்து, பகற்காலமுழுதும் சந்தனக்கட்டைதேடித்திரிந்து எங்கும்பெறாமையால். ஆலயத்துக்குவந்து, சுவாமிக்குத் தரிப்பதற்குத் தேய்த்துக்கொடுக்கும் பொருட்டுச் சந்தனக்கட்டைக்கு இன்றைக்கு முட்டுவந்தாலும், அக்கட்டையைப்போலத் தேய்க்கத்தக்ககைக்கு ஒருமுட்டும் இல்லைஎன்று ஒருசந்தனக்கல்லிலேதம்முடைய முழங்கையை வைத்து, தோலும் நரம்பும் எலும்பும் தேய்ந்து குறையும்படி தேய்த்தார். தேய்க்கவும் உதிரம்ஒழுகிநாற்புறத்திலும் பெருகி எலும்பினுள்ளே இருக்கும் துவாரந் திறந்து மூளைவெளியிலேவந்தது. அப்பொழுது அன்பனே நீ பத்தியினது உறுதிப்பாட்டினால்இப்படிப்பட்ட செய்கையைச் செய்யற்க. உனக்கு இடுக்கண்செய்த கொடுங்கோலரசன்பெற்ற இந்தநாடுமுழுதையும் நீயே கைக்கொண்டு இதற்குமுன் இவ்விடத்திலே அவனாலுண்டாகிய கொடுமைகளியாவற்றையும்நீக்கி, பரிபாலனஞ்செய்துஉன்னுடைய பணியை நடப்பித்து, பின்பு நம்முடைய சிவலோகத்தை அடைதி என்று ஒரு அசரீரிவாக்கு எழுந்தது. மூர்த்திநாயனார் அதைக்கேட்டு அஞ்சி கையைத் தேய்த்தலை ஒழிந்து, எழுந்தார். உடனே அவர் கையானது தேய்ந்ததனாலாகிய ஊறுநீங்கி முன்போலாயிற்று. அவ்விரவிலே அந்தக்கருநாடராஜன் இறந்து, சிவனடியார்களுக்கு வருத்தம் செய்த பாவத்தினாலே கொடுமையாகியநரகத்திலே விழுந்தான், மற்றநாள் பிராதக்காலத்திலே மந்திரிமார்கள்கூடி தகனசம்ஸ்காரம் செய்து, பின்னர்த்தங்கள் அரசனுக்குப் புத்திரர் இல்லாமையால் வேறொருவரை அரசராக நியமித்தற்கு உபாயத்தை ஆலோசித்து, யானையைக் கண்கட்டி விடுவோம் அந்தயானை எவரை எடுத்துக் கொண்டுவருமோ அவரே இந்நாட்டுக்கு அரசராவார் என்று சம்பிரதாரணை செய்துகொண்டு யானையை விதிப்படி அருச்சித்து நீ இந்தநாட்டை ஆளுதற்கு வல்ல ஒருவரை எடுத்துக்கொண்டு வா என்றுசொல்லி அதை வஸ்திரங்கொண்டு கண்ணைக் கட்டிவிட்டார்கள். அந்தயானை அந்தப் பட்டணத்து வீதிகளிலே திரிந்துசென்று சொக்கநாதசுவாமியுடைய ஆலயத்தின் கோபுரத்துக்கு முன்னேபோயிற்று. மூர்த்திநாயனார் இரவிலே தமக்குச் செவிப்புலப்பட்ட அசரீரிவாக்கினால் மனத்துயரம்நீங்கி, எங்கள்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்குத் திருவுளமாகில் அடியேன் இந்தநாட்டை ஆளுதற்கு உடன்படுவேன் என்று நினைத்துக்கொண்டு, கோயிற்புறத்திலேநின்றார். யானையானது அவர்முன்னேசென்று தாழ்ந்து, அவரை எடுத்து முதுகின்மேல் வைத்துக்கொண்டது. அதுகண்ட மந்திரிமார்கள் அவரை நமஸ்கரித்து, யானையின் முதுகினின்றும் இறக்கி, மலர்மாலைகள்தொங்காநின்ற முடிசூடும் ஒருசாலையினிடத்திலே கொண்டுபோய், ஒருசிங்காசனத்தின்மேல் இருத்தி, முடிசூட்டுக்குவேண்டும் மங்கலகிர்த்தியங்களைச்செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். மூர்த்திநாயனார் அவர்களை நோக்கி, ஆருகதமதம் நீங்கிச் சைவசமயம் விருத்தியாயின், நான் இந்நாட்டை ஆளுதற்கு உடன்படுவேன் என்றார். அதைக்கேட்ட மந்திரிமார்களும் சாஸ்திரபரிசயமுள்ள பிறரும் அவரைவணங்கி நின்று, சுவாமீ தேவரீருடைய ஆஞ்ஞையின்படியேயன்றி அதற்குமாறாக யாவர்செய்வார்கள் என்றுசொன்னார்கள். பின்பு மூர்த்திநாயனார், நா

ன் அரசாள்வேனாகில், எனக்கு விபூதியே அபிஷேகதிரவியமும், உருத்திராக்ஷமே ஆபரணமும், சடாமுடியேகிரீடமும் ஆகும் என்றார். அவர்கள், தேவரீர் அருளிச்செய்தபடியேஆகுக என்றுசொல்லி, மகுடாபிஷேகத்துக்குவேண்டும் செய்கைகளைச்செய்து நிறைவேற்றினார்கள். மூர்த்திநாயனார் சடைமுடிதரித்து ஆலயத்திற்சென்று, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு யானையின்மேல்ஏறி, அரண்மனைக்குப்போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கே அத்தாணிமண்டபத்திலே இரத்நசிங்காசனத்தின்மேலே தவளச்சத்திரநிழலிலே வீற்றிருந்துகொண்டு, பொய்ச்சமயமாகிய ஆருகதம்நீங்கவும், மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயமே எங்கும்விளங்கவும், பெண்ணாசைசிறிதுமின்றி நெடுங்காலம் விபூதி உருத்திராக்ஷம் சடைமுடி என்கின்ற மூன்றினாலும் அரசாண்டு, பின் சிவபதப்பிராப்தியானார்.

முருகநாயனார்புராணம்.

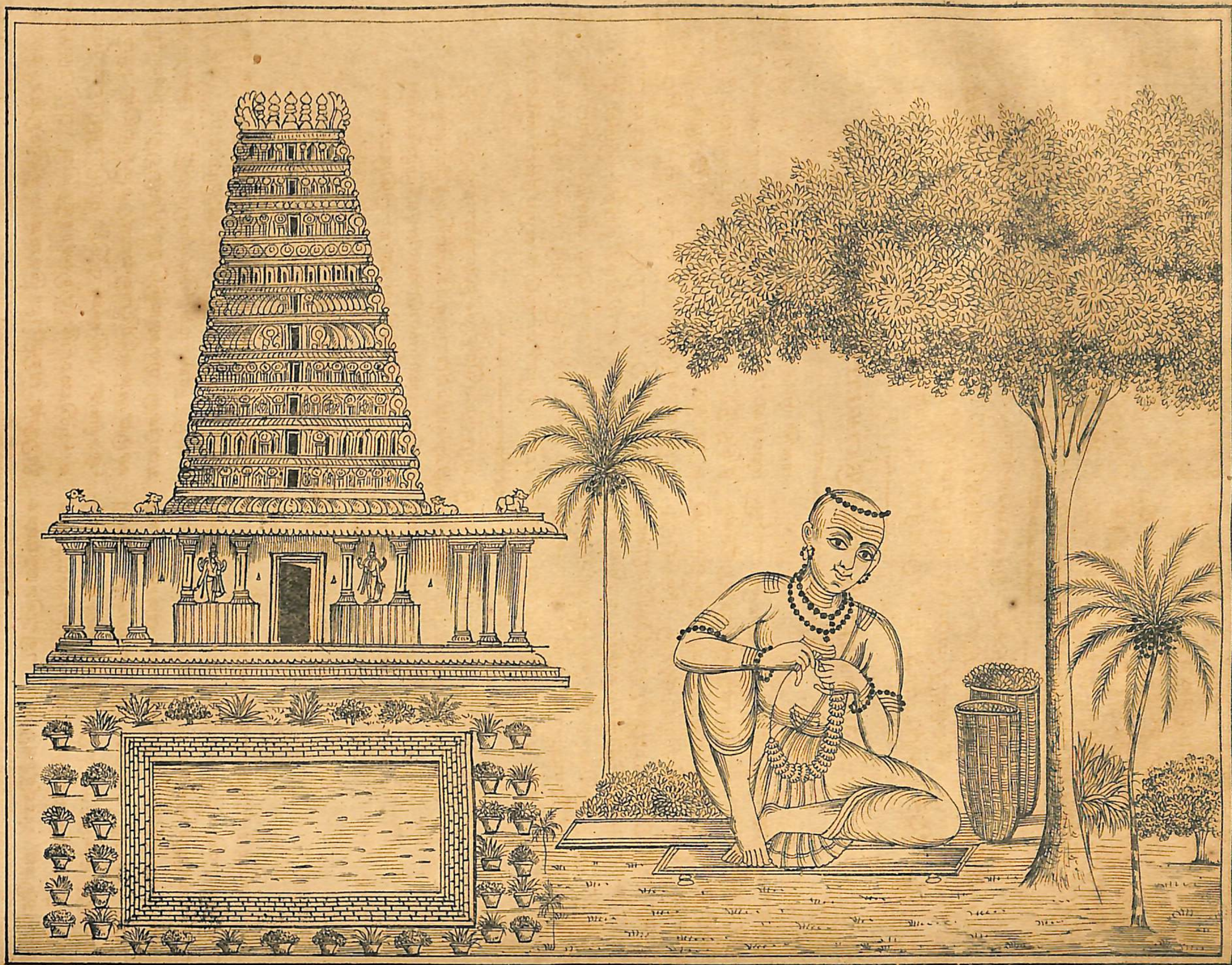
மன்னுதிருப்புகலூர்வாழ்முருகனாரமறையவர்கோவர்த்தமானீச்சரத்தார்
சென்னியினுக்கழகமருமலர்கள்கொய்துதிருமாலைபுகழ்மாலைதிகழச்சாத்திக்
கன்னிமதிற்கழுமலநாடுடையநாதன்காதன்மிகுமணங்காணுங்களிப்பினாலே
யின்னல்கெடவுடன்சேவித்தருளான்மீளாதிலங்குபெருமணத்தரனையெய்தினாரே.

சோழமண்டலத்திலே திருப்புகலூரிலே பிராமணர்குலத்திலே, சிவபத்தியிற் சிறந்தவராகிய முருகர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தினந்தோறும் சூரியோதயத்துக்குமுன் எழுந்து; ஸ்நானம்பண்ணிக் கொண்டுபோய், கோட்டுப்பூ கொடிப்பூ நீர்ப்பூ நிலப்பூ என்கின்ற நால்வகைப் பூக்களில் உரிய பூக்களைக்கொய்து, பூங்கூடைகளிலே இட்டுக்கொண்டுவந்து, தனியிடத்திலிருந்து, பலவகைப்பட்ட மாலைகள்செய்து, அந்தஸ்தலத்திலுள்ள வர்த்தமானீச்சரம் என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுக்குச்சாத்தி அருச்சனைசெய்தும், திவ்வியமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்தும்வருவார். இப்படிச்செய்துவருங்காலத்திலே, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குச் சிநேகிதராகிய பெருமையையும்பெற்றார். பெற்ற அம்முருகநாயனார் அந்தத்திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருமணத்திலேதம்முடைய சிவபூசாபலத்தினாலேபோய், பரமசிவனுடைய திருவடிநிழலை அடைந்தார்.

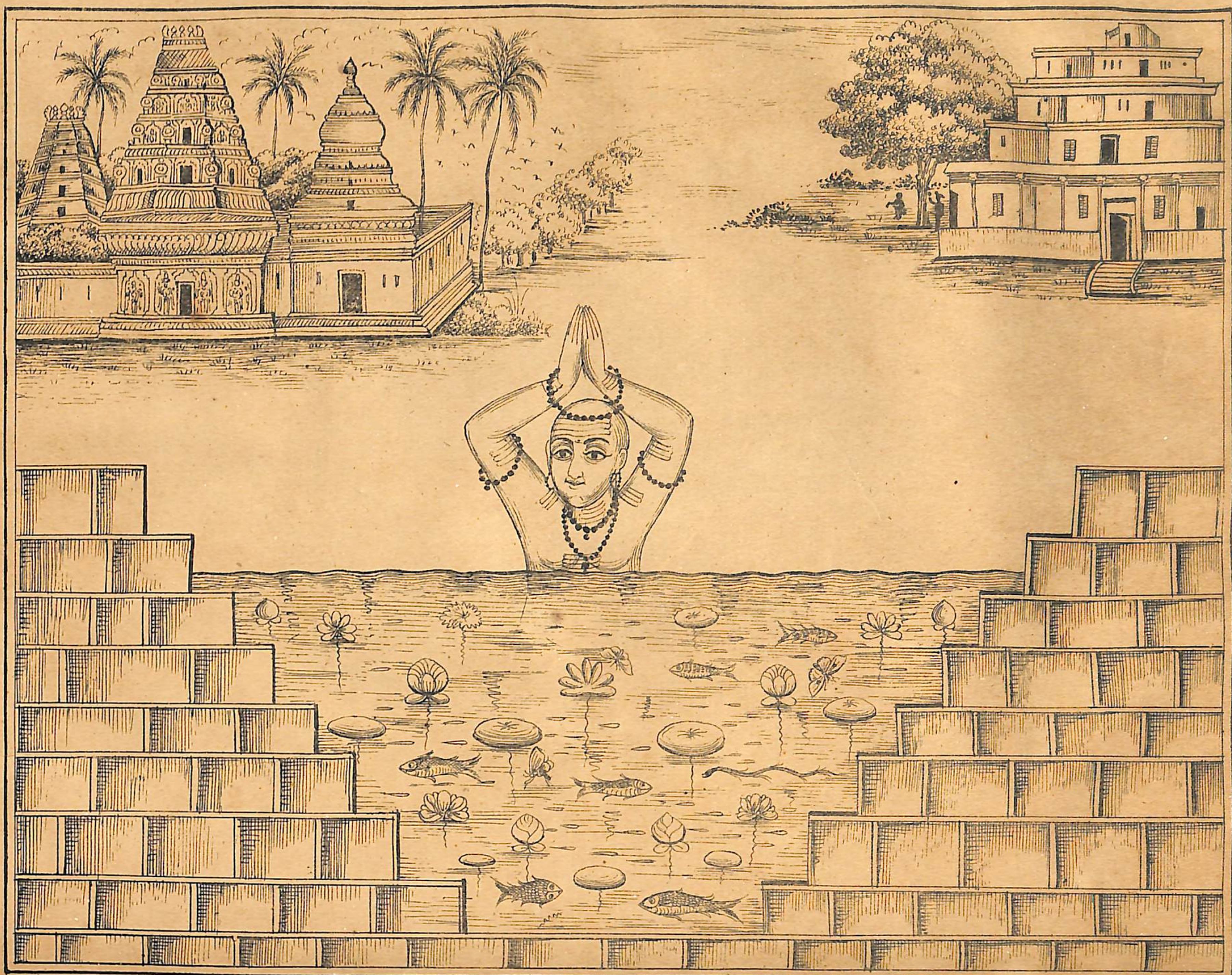
உருத்திரபசுபதிநாயனார்புராணம்.

பங்கமில்வண்புகழ்நிலவுதலையூர்வாழும்பசுபதியாரெனுமறையோர்பணிந்துசெந்தே
னங்கமலமடுவினிடையல்லுமெல்லுமகலாதேயாகளமாயமர்ந்துநின்று
திங்கள்வளர்சடைமுடியானடிகள்போற்றித்திருவெழுத்துமுருத்திரமுந்திகழவோதி
மங்கையிடமுடையபிரானருளான்மேலைவானவர்கடொழுமுலகின்மன்னினாரே.

சோழநாட்டிலே திருத்தலையூரிலே பிராமணர் குலத்திலே, பரமசிவனுடைய திருவடிகளிலேபதிந்த அன்பே தமக்குச் செல்வமெனக்கொண்ட பசுபதி என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தாமரைத்தடாகத்திலே அகோராத்திரம் கழுத்தளவினதாகிய தண்ணீரிலே நின்றுகொண்டு, இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேலேறக்குவித்து, பரமசிவனுடைய திருவடிகளைமறவாத சிந்தனையோடு வேதத்தின்சாரமாகிய உருத்திரத்தை ஓதி, சிலநாட்சென்றபின் சிவபதத்தை அடைந்தார். அதனால் அவர் பெயர் உருத்திரபசுபதிநாயனார் என்றாயிற்று.

முருகநாயனார்.

உருத்திரபசுபதிநாயனார்.

திருநாளைப்போவார்நாயனார்

திருநாளைப்போவார்நாயனார்புராணம்.

நன்மைதிகழ்மேற்காநாட்டாதனூர்வாழ்நந்தனார்புறத்தொண்டர்நாளைப்போக
பொன்மலிதென்புலியூர்க்கென்றுரைப்பார்புன்கூர்ப்பொய்கையமைத்தடலேறுபிரியநோக்கி
வன்மதில்சூழ்தில்லையிறையருளால்வாய்ந்தவண்டழலினிடைமூழ்கிமறையோர்போற்ற
மின்மலிசெஞ்சடைமுநியாயெழுந்துநாதன்விளங்குநடந்தொழமன்றுண்மேவினாரே.

சோழமண்டலத்திலே மேற்காநாட்டிலே ஆதனூரிலே புலையர்குலத்திலே, நந்தனாரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்பரமசிவனுடைய திருவடிகளையேயன்றி மற்றொன்றையும் மறந்தும்நினையாதவர், அவ்வூரிலே தமக்கு வெட்டிமைக்காகவிடப்பட்டிருக்கின்ற மானியமாகிய நிலத்தின்விளைவினாலே சீவனஞ்செய்து கொண்டு, தாம்செய்யவேண்டும்தொழிலை நடத்துகின்றவர், சிவாலயங்கள்தோறும் பேரிகைமுதலாகிய ஒருமுகக்கருவிகளுக்கும் மத்தளமுதலாகிய இருமுகக்கருவிகளுக்கும் தோலும் வாரும் வீணைக்கும் யாழுக்கும் நரம்பும் அருச்சனைக்குக் கோரோசனையும் கொடுக்கின்றவர், ஆலயங்களின் திருவாயிற்புறத்தில் நின்றுகொண்டு அன்பின்மேலீட்டினால் கூத்தாடிப்பாடுகின்றவர். அவர் ஒருநாள், திருப்புன்கூரிலே போய்ச் சுவாமிதரிசனம்பண்ணித் திருப்பணிசெய்தற்கு விரும்பி, அங்கேசென்று கோயில்வாயிலிலேநின்றுகொண்டு சுவாமியை நேரேதரிசித்துக்கும்பிடவேண்டும் என்றுநினைத்தார். சுவாமி அவருடையவிருப்பத்தின்படியே தமக்கு முன்னிருக்கின்ற இடபதேவரை விலகும்படிசெய்து, அவருக்குக்காட்சிகொடுத்தருளினார் நந்தனார் அந்தஸ்தலத்திலே ஒருபள்ளத்தைக்கண்டு, பெரியகுளமாகவெட்டித் தம்முடைய ஊருக்குத்திரும்பினார் அவர், இப்படியே பலஸ்தலங்களுக்கும்போய் வணங்கித் திருப்பணிசெய்துவந்தார். ஒருநாள், சிதம்பரஸ்தலத்திற்குப் போகவேண்டும் என்று ஆசைகொண்டு, அவ்வாசைமிகுதியினாலே அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரைசெய்யாதவராகி விடிந்தபின் நான் சிதம்பரஸ்தலத்திற்குப்போனால் கோயிலினுள்ளேபிரவேசிக்கும் யோக்கியதை என்சாதிக்கு இல்லையே என்றுதுக்கித்து, இதுவும் சுவாமியினுடைய அருள்தான் என்றுசொல்லிப் போகாதொழிந்தார். பின்னும் ஆசை அதிகரித்தலால், நாளைக்குப்போவேன் என்றார். இப்படியே நாளைக்குப்போவேன் நாளைக்குப்போவேன் என்று அனேகநாட்கள்கழித்தார். அதனால் அவருக்குத்திருநாளைப்போவார்என்னும்பெயர்உண்டாயிற்று.

ஒருநாள் அவர் சிதம்பரதரிசனம் பண்ணவேண்டும் என்னும் ஆசைபிடித்துந்துதலால், தம்முடைய ஊரினின்றும் புறப்பட்டு, சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்து, அவ்வூரைச்சுற்றிய மதில்வாயிலிலேபுகுந்து, அங்குள்ள பிராமணர்களுடைய வீடுகளிலே ஓமஞ்செய்யப்படுதலைக்கண்டு, உள்ளேபோதற்கு அஞ்சி, அங்கே நமஸ்கரித்து அவ்வெல்லையை வலஞ்செய்துகொண்டு போவார். இப்படி இராப்பகல் வலஞ்செய்து, உள்ளேபோகக்கூடாமையை நினைந்து வருந்துகின்ற திருநாளைப்போவார். சபாநாயகரை எப்படித் தரிசிக்கலாம், இந்த இழிந்தபிறப்பு இதற்குத்தடைசெய்கின்றதே என்று துக்கத்தோடும் நித்திரைசெய்தார். சபாநாதர் அவருடைய வருத்தத்தைநீக்கி அவருக்கு அருள்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு, அவருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, நீ இந்தப்பிறப்பு நீங்கும்படி நெருப்பிலேமூழ்கி எழுந்துபிராமணர்களோடும் நம்முடைய சந்நிதானத்தில் வருவாய் என்று அருளிச்செய்து, தில்லைவாழந்தணர்க்கும் சொப்பனத்திலேதோன்றி, அந்தத்திருநாளைப்போவார்பொருட்டு நெருப்பைவளர்க்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்து, மறைந்தருளினார்.

தில்லைவாழந்தணர்கள் எல்லாரும் விழித்தெழுந்து, கோயில்வாயிலிலேவந்துகூடி சபாநாயகர் ஆஞ்ஞாபித்தபடிசெய்வோம் என்றுசொல்லி திருநாளைப்போவாரிடத்திலே சென்று, ஐயரே! சபாநாயகருடைய ஆஞ்ஞையினாலே இப்பொழுது உம்பொருட்டு நெருப்புவளர்க்கும்படி வந்

தோம் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட திருநாளைப்போவார் அடியேன் உய்ந்தேன் என்று சொல்லி வணங்கினார். பிராமணர்கள் தென்மதிற்புறத்திலே கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே ஒருகுழியிலே நெருப்புவளர்த்து அதைத் திருநாளைப்போவாருக்குப்போய்த் தெரிவித்தார்கள். திருநாளைப்போவார் அந்நெருப்புக்குழியை அடைந்து சபாநாயகருடைய திருவடிகளை மனசிலே தியானம்பண்ணி, அதனை வலஞ்செய்து கும்பிட்டுக்கொண்டு, அதினுள்ளேபுகுந்தார். புகுந்தநாயனார் அந்தத் தேகத்தை ஒழித்து புண்ணியமயமாகிய பிராமணமுனி வடிவங்கொண்டு உபவீதத்தோடும் சடைமுடியோடும் எழுந்தார். அதுகண்டு தில்லைவாழந்தணர்களும் மற்றைச் சிவபத்தர்களும் அஞ்சலிசெய்து களிப்படைந்தார்கள் திருநாளைப்போவார் அவர்கள் உடன்செல்லச்சென்று கோபுரத்தை அணுகி அதனை நமஸ்கரித்து எழுந்து, உள்ளேபோய்க் கனகசபையை அடைந்தார். பின் அவரை அங்குநின்ற பிராமணர் முதலியோர் யாவரும் காணாமையால் ஆச்சரியங்கொண்டு ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்கள்சபாநாயகர்திருநாளைப்போவாருக்குத் தம்முடைய ஸ்ரீ பாதங்களைக் கொடுத்தருளினார்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

கொத்தலர்பூம்பொழிற்கச்சிநகரேகாலிக்குலத்தலைவர்தவர்குறிப்புக்குறித்துளார்பால்
வந்திறைவர்நமக்கின்றுதாரீராகின்வருந்துமுடலெனவாங்கிமாசுநீத்த
கந்தைபுலராதொழியமழையுமாலைக்கடும்பொழுதும்வரக்கண்டுகலங்கிக்கன்மேற்
சிந்தமுடிபுடைப்பளவிற்றிருவேகம்பர்திருக்கைகொடுபிடித்துயர்வான்சேர்த்தினரோ.

தொண்டைமண்டலத்திலே காஞ்சிபுரத்திலே ஏகாலியர்குலத்திலே சிவனடியார்களுடைய திருக்குறிப்பையறிந்து அவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்கின்றமையால் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் எனப்பெயர்பெற்ற ஒருபெரியவர் இருந்தார் அவர் மிகுந்த விருப்பத்தோடு சிவபத்தர்களுக்கு வஸ்திரம் ஒலித்துக்கொடுத்துவருங்காலத்திலேஏகாம்பரநாதசுவாமி குளிர்காலத்திலே ஒரு சிவபத்தர் வேடங்கொண்டு, மெலிந்த சரீரத்தையுடைய ஒருவறியவர்போலாகி, அழுக்கடைந்த கந்தையுடன் அவரிடத்திற் சென்றார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டுவணங்கி பல உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி, அவருடைய குறிப்பையறிந்து, உமதுகந்தையைத்தந்தருளும் ஒலித்துத் தருகின்றேன் என்றார். சிவபத்தர் வேடங்கொண்ட கடவுள் இந்தக்கந்தை அழுக்கு அதிகமாக ஏறப்பெற்றுத் தரிக்கப்படுதற்குத் தகுதியில்லாததா யிருந்தாலும் குளிர் மிகுதியினால் வருத்தமுறுகின்றபடியால் கைவிடுதல்கூடாது அஸ்தமயனத்திற்குமுன் தருவீராயில்கொண்டுபோய்ச்சீக்கிரமாக ஒலித்துக்கொண்டுவாரும் என்றார். திருக்குறிப்புத் தொண்டர் அடியேன் தாழாமல் ஒலித்து அஸ்தமயனத்துக்குமுன் கொண்டுவந்துதருகின்றேன், தந்தருளும் என்று சொல்ல சுவாமி விரைவிலே ஒலித்து உலர்த்தித்தராதொழிவீராயில் இந்தத்தேகத்துக்குத்துன்பஞ்செய்தீர்என்றுசொல்லி அக்கந்தையை அவர்கையிற்கொடுத்தார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அதை வாங்கிக்கொண்டு ஒருகுளத்திற்சென்று முன்சிறிதழுக்குப்போக்கி வெள்ளாவியில்வைத்து பின் ஒலிக்கப்புகுந்தார். அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே நண்பகலொழிந்து பின்பகல்போலத் தோன்றும்படி மேகங்கள் இருண்டு ஆகாயவெளி எல்லாம் மறைத்து மழைபெய்தன அதுகண்டு திருக்குறிப்புத்தொண்டர் சிவபத்தருக்குத் தாம் வாக்குச்செய்ததை நினைந்து இனி நான்யாதுசெய்வேன் என்று கவலையுற்று விரைவிலே மழைவிடவுங்கூடுமென்று அங்கேதானே நின்றார் அதுவிடவில்லை பின் இராக்காலம்வர திருக்குறிப்புத்தொண்டர் குளிரினாலே திருமேனி நடுங்குகின்ற சிவபத்த

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனர்.

சண்டேசுரநாயனார்.

ருக்கு நான்செய்யவிரும்பிய பணிவிடை ஐயையோ தவறிப்போயிற்றே என்று கீழேவிழுந்தார் மழைவிடாது சிவபத்தர் சுட்டியகாலமோ நீங்கிற்று முன்னேயே ஒலித்து வீட்டிலே காற்றினால் உலரும்படி கட்டி விட்டேனுமில்லை சிவபத்தருடைய திருமேனி குளிரினால் வருந்தும்படி தீங்குசெய்த சிறியேனுக்கு இனியிதுவே செயல் என்று எழுந்தார் வஸ்திரங்களைப் புடைக்கின்ற கற்பாறையிலே என்னுடைய தலையைச் சிந்தும்படி எற்றுவேன் என்றுபோய்க் கற்பாறையிலே தம்முடைய சிரசை எற்ற சர்வவியாபியாகிய பரமசிவனுடைய திருக்கரம் அந்தக் கற்பாறையின் பக்கத்திலேதோன்றி அவரைப் பிடித்துக்கொண்டது ஆகாயத்தினின்றுசொரிந்த நீர்மழை நீங்கிப் பூமழைபொழிந்தது. பரமசிவன் உமாதேவியோடும் இடபாரூடராய்க் காட்சிகொடுத்தார். திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்மிகுந்த அன்பினோடுவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றார். பரமசிவன் அவரைநோக்கி, உன்னுடைய பத்திவலிமையை மூவுலகத்தார்களுக்குந் தெரிவித்தோம், இனி நீ நம்முடைய உலகத்தையடைந்து பேரின்பம்பெற்று வாழ்ந்திரு என்று திருவருள் புரிந்து சென்றருளினார்.

சண்டேசுரநாயனார்புராணம்.

வேதமலிசேய்ஞலூரெச்சதத்தன்விளங்கியசேய்மறைபயிலும்விசாரசன்மர்
கோதனமேய்ப்பவன்கொடுமைபொறாதுதாமேகொண்டுநிறைமண்ணியின்றென்கரையினீழற்
றாதகியின்மணலிலிங்கத்தான்பாலாட்டத்தாதைபொறாதவையிடறுந்தாள்கண்மாளக்
காதிமலர்த்தாமமுயர்நாமமுண்டகலமகனும்பதமருளாற்கைக்கொண்டாரே.

சோழமண்டலத்திலே திருச்சேய்ஞலூரிலே பிராமணர் குலத்திலே காசிப கோத்திரத்திலே எச்சதத்தன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான் அவனுக்கு அவன் மனைவியாகிய பவித்திரை வயிற்றிலே, விசாரசருமர் என்பவர் திருவவதாரஞ்செய்தார் அவருக்கு ஐந்துவயசிலே வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் சைவாகமங்களையும் பூர்வசன்மத்து அறிவுத்தொடர்ச்சியினாலே கற்பிப்பார் இன்றித் தாமே அறியுமறிவு உண்டாயிற்று தந்தை தாயர்கள் அவருக்கு எழுவயசிலே உபநயனச் சடங்குசெய்து தகுந்த ஆசாரியர்களைக் கொண்டு வேதாத்தியயனம் செய்விப்பிக்கத் தொடங்கினார்கள் அவ்வாசாரியர்கள் வேதங்களையும் பிறகலைகளையும் ஓதுவித்தற்கு முன்னமே அவ்விசாரசருமருக்குத் தாமே அறிந்துகொள்ளும்படி அமைந்திருக்கின்ற புத்தியின்றிறத்தைக்கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். பாலியதசையிலே சான்றோர்க்கு உரியகுணத்தை அடைந்திருக்கின்ற அவ்விசாரசருமர், ஆன்மாக்களாகிய நாமெல்லோரும் அனாதிமலபந்தர் என்பதும் அம்மலசத்தியைக்கெடுத்து அதனாலேவிளங்காது தடைப்பட்டிருந்த சிவத்துவத்தை விளக்கும்பொருட்டுச் சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகம் என்கின்ற பஞ்சகிர்த்தியங்களையும் செய்வாராகிய ஒருபதி உண்டு என்பதும், அப்பதிக்கு முற்றறிவுடைமை வரம்பிலின்பமுடைமை இயற்கையுணர்வுடைமை தன்வயமுடைமை வரம்பிலாற்றலுடைமை குறைவிலாற்றலுடைமை என்கின்ற ஆறு குணங்களும் இன்றி அமையாதன என்பதும், அக்குணங்களெல்லாம் உடையபதி பரமசிவனே என்பதும் அவர் அத்தொழில் இயற்றுதல் தமது அபின்னபூதையாகிய சிவசத்தியாலாகும் என்பதும் அதுபற்றி அவ்விருவரே நமக்குப்பரமபிதா மாதாக்கள் என்பதும் அதனால் அவர்களிடத்தேயே நாம் அன்புசெய்யவேண்டும் என்பதும் அவ்வன்பை மற்றோர்பிறவியில் செய்குவமெனின் அதற்குக்கருவியாய்ச் சிறந்துள்ள இம்மானுடப்பிறவி பெறுதற்கரியது என்பதும் அப்படியாகில் இப்பிறவியிற்றானே இன்னுஞ் சிலநாட்சென்றபின் செய்குவமெனின் இப்பிறவி நீங்குமவதி அறிதற்

கரியதென்பதும், அங்ஙனமாகையால் அவ்வன்பு செய்தற்கேயன்றி மற்றொன்றிற்கும் சமயமில்லை என்பதும், அது செய்யுமிடத்தும் நமக்கு ஓர்சாமர்த்தியமுளதெனக்கருதி அதனைமுன்னிடாது திருவருளையே முன்னிட்டு நின்று செய்யவேண்டும் என்பதுமே வேதாகமாதி சமஸ்தசாஸ்திரங்களானும் துணியப்படும் மெய்ப்பொருள் என்று சந்தேக விபரீதமறத்துணிந்து கொண்டார். அந்த யதார்த்தமாகிய துணிவுதோன்றவே அவருக்குச் சிவனிடத்தே மெய்யன்புகலைதோறும் வளர்வதாயிற்று.

ஒருநாள் அவர்தம்மோடு அத்தியயனம் செய்கின்ற பிள்ளைகளோடும் அவ்வூரவர்களுடையபசுநிரைகளுடன் கூடிச்சென்றபொழுது ஓரிற்றுப் பசு ஒன்று மேய்ப்பானாகிய இடையனைக் குத்தப்போயிற்று. அவ்விடையன் சிறிதும் பாவத்துக்கு அஞ்சாமல் அப்பசுவைக்கோலினால் அடித்தான். சாஸ்திரஞானம் உள்ளபடி கைவந்த விசாரசருமர் அதுகண்டு மிகுந்த பதைபதைப்போடும் அவன்சமீபத்திற்சென்று, தீமைபயத்தலின்றிநன்மையேபயத்தலால் விவேகிகளால் பாவமென்று சிறிதும் இகழப்படாது பெரும்புண்ணியமெனநன்குமதிக்கப்படுகின்ற மகாகோபங்கொண்டு பின்னும் அடியாதபடி அவனைத்தடுத்துநின்று, பசுக்களின் வரலாற்றையும், அவைதரும் பஞ்சகவ்வியங்கள் சிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தற்கு உபயோகித்தலையும், சைவசாதனமாகிய விபூதிக்கு மூலம் அவற்றின்சாணமாதலையும், சிந்தித்து, அந்தப்பசுக்களைத்தாமே மேய்க்கும்படிவிரும்பி, அவ்விடையனைநோக்கி, இப்பசுநிரையை இனி நீமேய்க்க வேண்டியதில்லை; நானே மேய்ப்பேன் என்றார். இடையன் அதைக்கேட்டுப்பயந்து கும்பிட்டுக்கொண்டுபோய்விட்டான். விசாரசருமர் பசுக்களை அவ்வவற்றிற்குரிய பிராமணர்களின் சம்மதிபெற்று தினந்தோறும் மண்ணியாற்றங்கரையில் இருக்கின்ற காடுகளிலும், வயலோரங்களிலும், புல்லுநிறைந்திருக்கும் இடத்திற் கொண்டுபோய், வேண்டுமட்டும் மேயவிட்டும் தண்ணீரூட்டியும் வெய்யிலெறிக்கும்பொழுது நிழலிருக்குமிடங்களிலே செலுத்தியும் நன்றாகக்காப்பாற்றி, சமித்துக்கள் ஒடித்துக்கொண்டு, அஸ்தமயனத்துக்கு முன் அந்தந்தப்பசுக்களை அவரவர்வீட்டுக்கு ஓட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டு, தம்முடைய வீட்டுக்குப்போவார்.

இப்படிச்செய்யுங்காலத்திலே பசுநிரைகளெல்லாம் அழகோடு மிகப்பெருகி, போசனபானங்களிலே குறைவில்லாமையால் மகிழ்ச்சியடைந்து, இராப்பகல் மடிசுரந்து பாலைமிகப்பொழிந்தன. பிராமணர்கள் நித்தியஓமாகுதியின் பொருட்டு விட்டிருக்கின்ற தங்கள்பசுக்கள் விசாரசருமர்மேய்க்கத்தொடங்கியபின் முன்னினும் அதிகமாகக்கறக்கக்காண்கையால் மிகுந்த சந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். பசுக்கள் எல்லாவகை யுபசரிப்பினாலும் அளவிறந்தகளிப்பை அடைந்து வீட்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற தங்கள் கன்றுகள் பிரிந்தாலும் சிறிதும் வருத்தமுறுதவைகளாகி, மிகுந்த அன்போடு தங்களைமேய்க்கின்ற விசாரசருமர் சற்றுயினும் பிரிவாராகில் அப்பிரிவாற்றாமல் தாய்போல உருகி, அவர்சமீபத்திலேசென்றுகனைத்து மடிசுரந்து ஒருவர் கறக்காமல் தாமே பால் பொழியும். அதுகண்டவிசாரசருமர் அப்பால் பரமசிவனுக்குத் திருமஞ்சனமாந் தகுதியுடைமையைநினைந்தார், நினைக்கவே அவருக்குச் சிவார்ச்சனையினிடத்தே அத்தியந்த அபிலாஷை தலைப்பட்டது. உடனே அவர் மண்ணியாற்றின் கரையிலிருக்கின்ற ஒருமணற்றிட்டியிலே ஆத்திமரத்தின்கீழே மணலினாலே ஒருசிவலிங்கங்குவித்து; கோயிலும் கோபுரமும்மதிலும்வகுத்து, ஆத்திப்பூமுதலிய புஷ்பங்களும் பத்திரங்களும்பறித்துப்பூங்கூடையிலிட்டுக்கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டு, புதியகுடங்களைத்தேடி வாங்கிக்கொண்டுவந்து கறவைப்பசுக்கள் ஒவ்வொன்றினிடத்திலும் சென்று முலையைத்தீண்டினார். அவைகள் கனைத்துப்பாலைப்பொழிந்தன. பாலினாலேநிறைவுற்ற அக்குடங்களைக் கொண்டுபோய் ஆலயத்திலேவைத்து, பத்திரபுஷ்பங்களால் சுவாமியை அருச்சித்து, பாலினால் அபிஷேகஞ்செய்தார், பரமசிவன் அவ்விலிங்கத்தினின்று அவ்விசாரசருமர் அன்போடு செய்யும் அருச்சனையை அங்கீகாரம் செய்தருளினார், விசாரசருமர் சிவபூசைக்கு அங்கமாகிய திருமஞ்சனம் முதலியபொருள்களுள், கிடையாதவைகளை மானசமாகக்கிடைத்தனவாகக்கொண்டு நிறை

வுசெய்து விதிப்படி அருச்சித்துவணங்கிவந்தார், பசுக்கள் அபிஷேகத்தின் பொருட்டு அவ்விசாரசருமர் கொண்டுவரும் குடங்கள் நிறையப் பாலைச் சொரிந்தும், பிராமணர்க்கும் முன்போலக் குறைவுதீரப் பாலைக்கொடுத்துவந்தன. இப்படிநெடுநாளாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு விளையாட்டுப்போலத் தோன்றுகின்ற சிவார்ச்சனையைச்செய்து வரும்பொழுது, அதைக்கண்ட ஒருவன் அதின் உண்மையை அறியாதவனாகி, அதை அவ்வூர்ப் பிராமணர்களுக்குத் தெரிவித்தான். அவர்கள் அதைச்சபையாருக்குத்தெரிவிக்க, சபையார் எச்சதத்தனை அழைத்து, பிராமணர்கள் ஓமாகுதியின் பொருட்டுப் பால்கறக்கும்பசுக்களைஎல்லாம் உம்முடையபுத்திரனாகிய விசாரசருமன் அன்புடனே மேய்ப்பவன்போலக்கொண்டுபோய்ப் பாலைக்கறந்து விருதாவாக மணலிலேசொரிந்து விளையாடுகின்றான் என்றார்கள். எச்சதத்தன் அதைக்கேட்டுப்பயந்து, சிறுபிள்ளையாகிய விசாரசருமன்செய்கின்ற இந்தச்செய்கையை இதற்குமுன் நான் சிறிதாயினும் அறிந்திலேன், அக்குற்றத்தை நீங்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றுகுறையிரந்து வணங்கி இனி அவன் அப்படிச்செய்வானாயின் அக்குற்றம் என்மேலதாகும் என்றுசொல்லி, அச்சபையாரிடத்திலே அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு வீட்டுக்குப்போய்விட்டான்.

மற்றநாட் காலையில் அந்தச் சமாசாரத்தைச் சோதித்தறியவிரும்பி, விசாரசருமர் பசுமேய்க்கப்போனபின்பு, அவர் அறியாதபடி அவர்பின்னேசென்றான். விசாரசருமர் பசுக்களை ஓட்டி மண்ணியாற்றின் மணற்றிட்டியிலேகொண்டு போனதைக்கண்டு, எச்சதத்தன் அருகில் இருந்த ஒரு குராமரத்தில் ஏறி, அங்கேநிகழ்வதை அறியும்படி ஒளித்திருந்தான், விசாரசருமர் ஸ்நானம்பண்ணி முன்போல மணலினாலேகோயிலும் சிவலிங்கமும் செய்து, பத்திரபுஷ்பங்கள் பறித்துக்கொண்டு வந்து வைத்து, பின்புபாற்குடங்களைக் கொண்டு வந்து தாபித்து அருச்சனைக்கு வேண்டிய பிறவற்றையும் அமைத்து, மிகுந்த அன்பினோடு பூசைக்கு ஆரம்பித்து, சிவலிங்கத்துக்குப் பத்திரபுஷ்பங்களைச்சாத்தி, பாற்குடங்களை எடுத்து அபிஷேகம்பண்ணினார். குராமரத்தில் ஏறியிருந்த எச்சதத்தன் அதைக்கண்டு மிகுந்தகோபங் கொண்டு, சீக்கிரமாக இறங்கிப்போய்த் தன்கையிலிருக்கின்ற தண்டினால் அவ்விசாரசருமருடையமுதுகிலே அடித்துக் கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்ல அவருடையமனம் பூசையிலேயே முழுவதும்பதிந்துகிடந்தபடியால் அது அவருக்குப் புலப்படவில்லை. பின்னும் எச்சதத்தன் கோபங்கொண்டு பலமுறையடிக்க, விசாரசருமர் அவ்வடியாலாகிய வருத்தந்தோன்றப் பெறாதவராகி, அபிஷேகத் திருத்தொண்டினின்றுந் தவறாதிருந்தார்.

அவருடைய உள்ளன்பை அறியாத எச்சதத்தன் மிகக்கோபித்து திருமஞ்சனப் பாற்குடத்தைக் காலினால் இடறிச் சிந்தினான் உடனே விசாரசருமர் அதைக்கண்டு, அதுசெய்தவன் பிதாவும் பிராமணனும் குருவுமாகிய எச்சதத்தனென்பதை அறிந்தும் அவன்செய்தது அதிபாதகமாகிய சிவாபராதமாதலால் அவன்காலைத் துணிக்கக்கருதித் தமக்குமுன்கிடந்த ஒருகோலை எடுக்க அதுமழுவாயிற்று அதினாலே அவன்கால்களைவெட்டினார். சிவபூசைக்குவந்த அவ்விடரை நீக்கினவராகிய விசாரசருமர்முன்போல அருச்சனைசெய்ய பரமசிவன் உமாதேவியோடும் இடபாரூடராய்த் தோன்றியருளினார். விசாரசருமர் அதுகண்டு மனங்களித்து விழுந்து நமஸ்கரித்தார். பரமசிவன் அவரைத் தம்முடைய திருக்கரங்களினால் எடுத்து, நீ நம்பொருட்டு உன்னைப்பெற்ற பிதாவை வெட்டினாய் இனி உனக்கு நாமேபிதா என்று அருளிச்செய்து அவரை அணைத்து அவருடைய சரீரத்தைத் தடவி உச்சிமோந்தருளினார்சிவனுடைய திருக்கரத்தினாலே தீண்டப்பட்ட அவ்விசாரசருமருடைய திருமேனி சிவமயமாகித் திவ்வியப்பிரகாசத்தோடு விளங்கிற்று. பரமசிவன் அவரைநோக்கி நாம் நம்முடைய தொண்டர்களுக்கெல்லாம் உன்னைத் தலைவனாக்கி, நாம்ஏற்றுக் கொண்டஅமுதும் பரிவட்டமும்புஷ்பமும் உனக்கே கிடைக்கும்படி சண்டேசுரபதத்தைத்தந்தோம் என்று திருவாய்மலர்ந்து, தம்முடைய சடையிலே தரித்திருக்கின்ற கொன்றைமாலையையெடுத்து அவருக்குச் சூட்டியருளினார். அவ்விசாரசருமர் சமஸ்தரும் ஆரவாரிக்கவும் எவ்விடத்தும் புஷ்பமழைபொழியவும் சிவகணங்கள் பாடியா

டிக் களிகூரவும் வேதங்கள் கோஷிக்கவும் நானு பேதவாத்தியங்கள் முழங்கவும் சற்சமயமாகிய சைவசமயம் நிலைபெறும்படி பரமசிவனைக்கும் பிட்டு அவராலேதரப்பட்ட சண்டேசுரபதத்தை அடைந்தார். எச்சதத்தர் சிவத்துரோகம்செய்தும் சண்டேசுரநாயனாராலே தண்டிக்கப்பட்டு அக்குற்றம்நீங்கிச் சுற்றத்துடன் சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

திருநின்றசருக்கம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்புராணம்.

போற்றுதிருவாமூரில்வேளாண்டொன்மைப்பொருவில்கொறுக்கையரதிபர்புகழனார்பான்
மாற்றருமன்பினிற்றிலதவதியாமாதவத்துதித்தபின்புமருணீக்கியாருந்
தோற்றியமண்சமயமுறுதுயரநீங்கத்துணைவரருடரவந்தசூலைநோயாற்
பாற்றருநீளிடரெய்திப்பாடலிபுத்திரத்திற்பாழியொழித்தரனதிகைப்பதியில்வந்தார்.

வந்துதமக்கையரருளானீறுசாத்திவண்டமிழானோய்தீர்ந்துவாக்கின்மன்னாய்
வெந்தபொடிவிடம்வேழம்வேலைநீந்திவியன்சூலங்கொடியிடபம்விளங்கச்சாத்தி
யந்தமிலப்பூதிமகனரவுமாற்றியருட்காசுபெற்றுமறையடைப்புநீக்கிப்
புந்திமகிழ்ந்தையாற்றிற்கயிலைகண்டுபூம்புகலூரரன்பாதம்பொருந்தினாரோ.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருவாமூரிலே வேளாளர்குலத்திலே கொறுக்கையர்குடியிலே புகழனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்மனைவியார்பெயர் மாதினியார். அம்மாதினியார்வயிற்றிலே திலகவதியார்என்கின்ற புத்திரியார் பிறந்தார். அவர்பிறந்து சிலவருஷம்சென்றபின், சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படிமருணீக்கியார்என்கின்ற புத்திரர் அவதரித்தார். அவருக்குத்தந்தையார் உரியபருவத்திலே வித்தியாரம்பம் செய்வித்தார் மருணீக்கியார், தந்தையாருக்குப் பெருமகிழ்ச்சியுண்டாகும் படி பலகலைகளையும் கிரமமாகக் கற்றுவல்லராயினார் திலகவதியார்க்குப் பன்னிரண்டுவயசு ஆனபொழுது அப்புகழனார் மரபிற்கு ஒத்தமரபினை உடையவரும் சிவபத்தியிலே சிறந்தவரும், இராஜா விடத்திலே சேனுபதியுத்தியோகம் செய்பவரும், ஆகிய கலிப்பகையார்என்பவர்,அப்புகழனாரிடத்திலேசிலமுதியோர்களை அனுப்பி திலகவதியாருக்கும் தமக்கும்மணம்பேசுவித்தார். புகழனார் அதற்கு இசைந்தமை கண்டு அம்முதியோர்கள் மீண்டு சென்று கலிப்பகை யாருக்குத் தெரிவித்தார்கள் கலிப்பகையார் தாம் விவாகம் செய்தற்குமுன் தம்முடைய அரசனது ஆஞ்ஞையினலே சேனைகளோடும் சில நாளிலே அவன் பகைஞராகிய வடதேசத்தரசரிருக்கு மிடத்தைச்சேர்ந்து அவர்களோடு நெடுநாள் யுத்தம் செய்தார். அங்கே அப்படி நிகழுங்காலத்திலே இங்கே புகழனார் தேகவியோகம் அடைந்தார். அப்பொழுது அவர் மனைவியாராகிய மாதினியார் சககமனம் செய்தார். அவர்கள் பிள்ளைகளாகிய திலகவதியாரும் மரு

திருநாவுக்கரசசுவாமிகள்.

ணிக்கியாரும், சுற்றத்தார்களோடு மிக மனக்க வலையுற்று சுற்றத்தாருள் அறிவால் அமைந்தபெரியோர்கள் ஒருவாறுதேற்ற, தேறி தந்தைதாயர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய அந்தியகர்மங்களை முடித்தார்கள்! இங்கே இப்படிநிகழ,அங்கேகலிப்பகையார் யுத்தகளத்திலே தம்முடைய பூதவுடம்பைவிட்டுப் புகழுடம்பைப் பெற்றுக்கொண்டார். அந்தச் சமாசாரம் திலகவதியாருடைய சுரோத்திரேந்திரியத்துக்குப் புலப்பட அவர் என்னுடைய பிதா மாதாக்கள் என்னை அவருக்குமணஞ்செய்துகொடுக்க உடன்பட் டிருந்தமையால் இவ்வுயிர் அவருக்கே உரியது ஆதலால், இவ்வுயிரை அவருயிரோடு இசைவிப்பேன் என்று சாவத்துணிந்தார். அதுகண்ட மருணிக்கியார்வந்து அத்திலகவதியாருடைய இரண்டு பாதங்களிலும் விழுந்து அழுது, அடியேன் எங்கள் பிதாமாதாக்கள் இறந்தபின்னும் உம்மையே அவர்களாகப் பாவித்துப் பூசிக்கலாம் என்றன்றோ உயிர்வைத்துக்கொண் டிருக்கின்றேன், அடியேனைத் தனியே கைவிட்டிறப்பீராயில், அடியேன் உமக்கு முன்னமே இறந்துவிடுவேன் என்றார். திலகவதியார் அதைக்கேட்டு, தம்பியார் உயிரோடு இருக்க வேண்டும் என்னும் ஆசையால் தமது கருத்தைத்தடுத்து உயிர்தாங்கி, வேறொருவரையும் விவாகஞ்செய்து கொள்ளாமல் சீவகாருண்ணியம் உள்ளவராகி வீட்டிலே தவஞ் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

மருணிக்கியார் யாக்கை நிலையாமையையுஞ்செல்வ நிலையாமையையும் நினைந்து தருமஞ்செய்ய விரும்பி, அன்புடனே திரவியங்களைச் செலவழித்து, அறச்சாலைகளையும் தண்ணீர்ப்பந்தர்களையும் அமைத்தார், சோலைகளைவைப்பித்தார், குளங்களைத் தோண்டுவித்தார் விருந்தினரை உபசரித்தார், புலவர்களுக்குக் கனகமாரி பொழிந்தார், பிரபஞ்சவாழ்வினது அநித்தியத்துவத்தை அறிந்து இல்வாழ்க்கையிலே புகாமல் எல்லாவற்றையும் துறந்தார். சமஸ்த சமயங்களுள்ளும் சற்சமயம் இது என்று அறியுமறிவு அவருக்குத் தலைப்படவில்லை, அவர் பாடலிபுத்திரம் என்னும் நகரத்திற்சென்று சமணர்களுடையபள்ளியையடைந்து அங்குள்ள சமணர்களுடைய போதனாசக்தியினாலே அவர்கள் அனுசரிக்கின்ற ஆருகதசமயமே முத்தியை அடைதற்குத் தகுந்த நெறியென்று துணிந்து; அந்தச்சமயத்திலே பிரவேசித்தார். பிரவேசித்த அம்மருணிக்கியார் அந்தச்சமண சமயநூல்கள் எல்லாவற்றையும் கற்று அவைகளிலே மகாபாண்டித்தியம் உடையவராயினார், அதுகண்ட சமணர்கள் அவருக்குத் தருமசேனர் என்று பெயரிட்டு அவரைத் தங்கள் மதாசாரியராகக்கொண்டு வழிபட்டார்கள். அவர் தமது வித்தியா சாமர்த்தியத்தினாலே பௌத்தர்களை வாதிலே வென்று புகழ்பெற்று ஆருகதசமயாசாரியர்களுக்குள்ளே சிரேஷ்டராய் இருந்தார் அதுநிற்க

திருவாமூரிலே இருந்த திலகவதியார் சிவனிடத்திலே பத்திமிகுந்து சிவபுண்ணியங்கள் செய்ய விரும்பி. கெடிலநதிக்கு வடகரையில்இருக்கின்ற திருவதிகை வீரட்டானம் என்னும் திருப்பதியிற்சென்று பரமசிவனை வணங்கி, சிவசின்னங்களைத்தரித்து தினந்தோறும் சூரியோதயத்துக்கு முன் கோயிலின் உள்ளும் புறமும் திருவலகிடுதல் கோமயத்தினாலே மெழுகுதல் நந்தனவனங்களிற்சென்று புஷ்பங்களைப் பறித்துக்கொண்டு வந்து மாலை தொடுத்துச் சுவாமிக்குச் சாத்தக்கொடுத்தல் முதலாகிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்துவந்தார், செய்துவரும்நாளிலே தம்முடைய தம்பியாராகிய மருணிக்கியார் கபடமார்க்கமாகிய ஆருகதத்திலே பிரவேசித்தமையை நினைந்து துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்தி வீரட்டானேசுரரை வணங்கி சர்வாபீஷ்டவரதரே தேவரீர் அடியேனை ஆட்கொள்பவர் என்பது சத்தியமாயில்தவமென்றுசொல்லிப் பாயை இடுக்கித் தலைமயிரைப்பறித்தெறிந்து விட்டு நின்றுகொண்டே உண்கின்ற சமணர்களுடைய கபடமார்க்கமாகிய படுகுழியிலே விழுந்த என்னுடையதம்பியை அதினின்றும் தூக்கிக் காப்பாற்றியருள வேண்டும் என்று பலமுறைவிண்ணப்பஞ் செய்தார் பரமசிவன் திலகவதியாருக்குச்சொப்பனத்திலே தோன்றி தபோதனையே நீ உன்மனக்கவலையை ஒழி உன்னுடையதம்பி துறவியாகி நம்மை அடையும் பொருட்டுப் பூர்வசன்மத்திலே தவஞ்செய்திருக்கின்றான் அந்தத் தவத்தின் அற்பக்குற்றத்தினாலே அந்நியமதத்திலே பிரவேசித்தான் இனி அவனைச் சூலைநோயினால் வருத்தி ஆட்கொள்வோம் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார்.

பரமசிவன்சொல்லியருளியபடியே அவருடைய திருவருளினாலே, தருமசேனருடைய வயிற்றிலே கொடியசூலைநோய் உண்டாகிக் குடலைக்குடைதலுற்றது. அதனால் அவர்வருந்தி நடுக்கமுற்

று சமண்பாழியறையில் விழுந்தார். தமக்குக்கை வந்த சமணசமய மந்திரோச்சாரணத்தால் தடுக்கவும், அச்சூலைநோய் தடைப்படாமல்மேற்கொண்டது, மேற்கொள்ளவே, சர்ப்பவிஷந் தலைக்கொண்டாற்போல மயங்கி மூர்ச்சை அடைந்தார். அதுகண்டசமணர் பலர்வந்துகூடி இந்தச் சூலைநோய்போலக் கொடியநோய்முன்னொருபோதும் கண்டறியோம் இதற்குயாது செய்வோம் என்று துக்கமுற்று பின் கமண்டலத்தில் இருக்கின்ற ஜலத்தை அபிமந்திரித்துக் குடிப்பித்தார்கள் அதனாலே தணியாமையால், மயிற்பீலிகொண்டு காலளவுந் தடவினார்கள் அதினாலுந் தணியாமல் சூலைநோய் முன்னினும் அதிகப்பட தருமசேனர் அதைச்சகிக்கலாற்றாதவராய்த்துன்பப்பட்டார் சமணர்கள் அதுகண்டு ஐயோ! இதற்குநாம் யாதுசெய்வோம் என்று மனங்கலங்கி, இந்நோயை நீக்குதற்கு நாம்வல்லமல்லேம் என்றுசொல்லிக்கொண்டு, அவரைக்கைவிட்டுப்போயினார்கள். பின் தருமசேனர் தம்முடைய சகோதரியாராகிய திலகவதியாரைநினைந்து, அவரோதமக்கு உதவிசெய்யவல்லர் எனத்துணிந்து. தம்முடைய சமாசாரத்தை அவருக்கு உணர்த்தும்பொருட்டு தம்முடைய பாகுகனை அவரிடத்துக்கு அனுப்பினார் அப்பாகுகன் திருவதிகையிற்சென்று அத்திலகவதியாரை ஒரு நந்தனவனத்துக்குச் சமீபத்திலேகண்டுவணங்கி, நான் உம்முடைய தம்பியார்ஏவலினால் இவ்விடத்துக்குவந்தேன் என்றுசொல்ல திலகவதியார், தம்பியாருக்கு யாதாயினும் தீங்கு உண்டா என்றார். அதற்கு அவன் ஆம் அவர் கொடிய சூலைநோயினால் மிகவருந்துகின்றார் சமணர்கள் எல்லாரும் அந்நோயைத்தீர்த்தற்கு வன்மை இன்மையால், அவரைக்கைவிட்டிட்டார்கள் அவர் அதுகண்டு. என்னைநோக்கி அந்தச் சமாசாரத்தைச் சகோதரியாராகிய உமக்குத் தெரிவித்து தாம் உய்யும் நெறியைக் கேட்டுக்கொண்டு இரவிலே தம்மிடத்துக்கு வரும்பொருட்டு என்னை. ஏவினார் என்றான் திலகவதியார், பதிதராகிய சமணர்களுடைய பள்ளிக்கு நான்வரேன், இதைத்தம்பிக்குச் சொல்லு என்றார். அதுகேட்டபாகுகன் மீண்டு தருமசேனரிடத்திற்சென்று, அதைத்தெரிவிக்க; தருமசேனர் இனி இதற்கு யாதுசெய்வேன் என்று சோகித்தார்.

அப்பொழுது சிவனுடைய திருவருள் கூடுதலால் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் இந்தத் துர்ச்சமயமாகிய ஆருகதமார்க்கப் பிரவேசத்தால் என்னை வருத்தும் இந்நோய்நீங்கும்படி சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தை அனுசரிக்கின்ற திலகவதியாருடைய திருவடிகளை அடைவேன் என்றுகருதினார் அக்கருத்துப்பிடித்தெழுப்ப எழுந்து சமணர்களுடைய ஸ்தானத்தைக்கடந்து உடுத்தபாயையும் உறியில் உற்ற கமண்டலத்தையும் மயிற்பீலியையும் நீக்கி வஸ்திரந்தரித்து, தமக்குப் பற்றுக்கோடாகச் கைதந்து வருகின்றவர்களைப் பற்றிக்கொண்டு, ஒருவருங்காணாதபடி இரவிலே ஆருகதமார்க்கப் பிரவேசத்தால் தமக்குக்கிடைத்தவைகளில் சூலைநோய் ஒன்றுமாத்திரம் உடன்றொடர திருவதிகையிற்சென்று திலகவதியாருடைய திருமடத்தை அடைந்து அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்து எங்கள்குலத்தார்செய்த தவப்பயனெல்லாம் திரண்டு ஒருவடிவெடுத்தாற்போலும் அம்மே அடியேன் கொடியசூலைநோயைச் சகிக்கலாற்றாமையால், உம்மையே கதியென்று அடைந்தேன் இனிநான் உய்ந்து கடைத்தேறும்வழியை அருளிச்செய்யும் என்றுசொல்லி, பாதத்திலேவிழுந்து அயர்ந்தார் திலகவதியார் தம்பியாரைநோக்கி தமக்குச் சொப்பனத்திலே பரமசிவன் அருளிச்செய்தபடி முடித்ததைநினைந்து, மனங்கசிந்துருகி அவரை அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, அறியாமையினாலே பரசமயப்படுகுழியில்விழுந்து கொடுந்துயரத்தை அனுபவிக்கின்ற தம்பியாரே எழுந்திரும் என்றார். தம்பியார் சூலைநோயுடனே நடுக்கமுற்று எழுந்து, அஞ்சலிசெய்தார். திலகவதியார் இதுபரமசிவனுடையதிருவருளே தம்முடையதிருவடிகளையடைந்த மெய்யன்பர்களுக்கு இன்னருள்புரியும் அக்கடவுளையே வணங்கி அவருக்கே திருத்தொண்டுசெய்யும் என உபதேசித்தார். உடனே மருணீக்கியார் அவ்வுபதேசத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, வணங்கிநிற்க திலகவதியார் திருவருளைநினைந்து அவருக்கு விபூதியைப் பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொடுத்தார். மருணீக்கியார் மிகுந்த ஆசையோடுவணங்கி, அவ்விபூதியைவாங்கி, சரீரமுழுதிலும் அணிந்துகொண்டார்.

திலகவதியார் திருப்பள்ளியெழுச்சியிலே திருவலகும் திருமெழுக்குத் தோண்டியும் எடுத்துக்கொண்டு. கோயிலுக்குத்தம்பியாரை அழைத்துக்கொண்டுபோனார் மருணீக்கியார் வீரட்டானேசுரரைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று, அவரு

டைய திருவருளினாலே தமிழ்ச்செய்யுள்பாடும் சக்தி உண்டாகப்பெற்று, தம்முடைய சூலைநோய் நீங்கும்பொருட்டும் பிற்காலத்திலே அன்போடு ஓதுகின்ற யாவருடையதுன்பமும் நீங்கும்பொருட்டும், பரமசிவன்மேல் "கூற்றாயினவாறுவிலக்ககிலீர்" என்னும் வாக்கியத்தை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தைப்பாடி யருளினார்.

திருவதிகைவீரட்டானம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றாயினவாறுவிலக்ககிலீர்கொடுமைபலசெய்தனநானறியேன்
ஏற்றாயடிக்கேயிரவும்பகலும்பிரியாதுவணங்குவனெப்பொழுதுந்
தோற்றாதென்வயிற்றினகம்படியேகுடரோடுதொடக்கிமுடக்கியிட
வாற்றேனடியேனதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே.

போர்த்தாயங்கோரானையினீருரிதோல்புறங்காடரங்காநடமாடவல்லா
யார்த்தானரக்கன்றனைமால்வரைக்கீழடர்த்திட்டருள்செய்தவதுகருதாய்
வேர்த்தும்புரண்டும்விழுந்தும்மெழுந்தாலென்வேதனையானவிலக்கிவிடா
யார்த்தார்புனல்சூழதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே சூலைநோய் நீங்கிற்று. அப்பொழுது மருணீக்கியார் தமக்கு உயிரையும் தந்து முத்திநெறியையும் தந்த பரமசிவனுடைய திருவருளாகிய கடலில் அமிழ்ந்தி, திருமேனிமுழுதிலும் உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள, இரண்டுகண்ணில் நின்றும் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய, நிலத்திலேவிழுந்து புரண்டு சமணசமயப்படுகுழியிலே விழுந்து எழுமாறு அறியாது மயங்கிய பாவியேன் பரமசிவனுடைய திருவடியை அடைதலாகிய இந்தப் பேரின்பவாழ்வைப் பெறும்படி செய்த சூலைநோய்க்கு என்னபிரதியுபகாரம் செய்வேன் என்றார். இப்படிநிகழும்பொழுது வீரட்டானேசுரருடைய திருவருளினால், நீ அற்புத சின்மய மதுரமாகிய தேவாரப்பதிகத்தைப் பாடினபடியால், உனக்கு நாவுக்கரசு என்னும்பெயரே சத்தலோகங்களினும் வழங்குக என்று சமஸ்தருக்கும் ஒரு வியப்புத்தோன்றும்படி ஒரு அசரீரிவாக்கு ஆகாயத்திலே தோன்றிற்று அதைக்கேட்ட திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பரமசிவன் இத்தனை நெடுங்காலமாகத் தம்மை நிந்தித்த சிறியேனுக்கு இந்தப்பெருவாழ்வைத்தந்தருளினாரே என்று களிகூர்ந்து, அத்தன்மையனாகிய இராவணனுக்கு அருளிய கருணையின் மெய்த்தன்மையை அறிந்து துதிப்பதையே மேற்கொண்டுவணங்கினார். திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சமணசமயம் பொய்மார்க்கம் என்பது யாவருக்கும் புலப்படும்படி சைவசமயத்திலேபிரவேசித்து அருள்பெற்றபடியால் உலகம்உய்ந்தது என்றுசொல்லி, திருவதிகையிலுள்ள சமஸ்தசனங்களும் களிப்புற்றார்கள் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் திரிகரணங்களாலும் திருத்தொண்டுசெய்யவேண்டும் என்னும் ஆசைமிகுதலால், சிவசின்னங்களைத்தரித்துக்கொண்டு, தியானமறுவுணர்வும் தடையின்றியெழுகின்ற ஸ்துதிரூபமாகிய வாசகமும் உழைவாரப்பணிவிடையும் உடையராயினார். திலகவதியார் தம்முடையவேண்டுகோளின்படி பரமசிவன் தம்முடைய தம்பியாரை ஆட்கொண்ட பெருங்கருணைத்திறத்தைநினைந்து மகிழ்ந்துவணங்கினார்.

இந்தச்சமாசாரத்தைப் பாடலிபுரத்தில் இருக்கின்ற சமணர்கள்கேள்வியுற்று பொறாமைகொண்டு மாறுபட்ட பலசமயங்களையும் வாதில்வென்று எங்கள்சமயத்தை ஸ்தாபித்ததருமசேனர் தமக்குவந்த சூலைநோய் இங்கே ஒருவராலும் நீங்காமையால் உய்யும் நெறியைநாடித் திருவதிகையிற்சென்று முன்போலச் சைவத்திலே பிரவேசித்து அந்நோய்நீங்கி உய்ந்துவிட்டார். இனி எங்கள்சமயம் அழிந்துபோயிற்று என்று துக்கித்து, தலையும் மயிலியுந்தாழ ஓரிடத்திலே ஒருங்குகூடினார்கள். கூடியசமணர்கள், தருமசேனருக்கு வந்த சூலைநோய் எங்கள் ஒருவராலும் நீங்காமல் சைவமதப்பிரவேசத்தால் நீங்கிவிட்ட உண்மையை எங்கள் அரசன் அறிந்தானாகில், எங்கள்மேற் கோபங்கொண்டு, தானும் சைவனாகி, எங்கள் விருத்தியையும் தவிர்ப்பான், இனி இதற்கு யாதுசெய்

வோம் என்று சொல்லித்தங்களுக்குள்ளே ஆலோசித்து, ஒரு சம்பிரதாரணை செய்துகொண்டு, பல்லவராஜனுடைய நகரத்திற் சென்று அரண்மனையினுள்ளேபுகுந்து,அவ்வரசனை நோக்கி, எங்களெல்லாருக்குந் தலைவராய் இருந்த தருமசேனர், தம்முடைய சகோதரியாராகிய திலகவதியார் சைவசமயத்தில் நிற்கிறபடியால், தாமும் அவர்போலாகவிரும்பி, தமக்குச் சூலைநோய் வந்ததாகக் காட்டி; அது நம்மாலே தீர்ந்திலது என்று அவரிடத்திற்சென்று முன்போலச் சைவசமயத்திலே பிரவேசித்து, நம்முடைய கடவுளை நிந்தைசெய்தனர் என்றுசொன்னார்கள். உடனேபல்லவராஜன் கோபங் கொண்டு, இதற்கு யாதுசெய்யலாம் என்றான். அதுகேட்டசமணர்கள், உத்தமமாகிய தங்கள் சமய மகிமையைக்கெடுத்து உம்முடைய ஆஞ்ஞையையும் கடந்த அந்தத்தருமசேனரைநீர் அழைப்பித்துத் தண்டிக்கவேண்டும் என்றார்கள். அப்பொழுது அரசன் மந்திரிமாரைநோக்கி,இம்முனிவர்களாற் சுட்டப்பட்ட தீயோனைப் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தான்.

உடனே மந்திரிமார்சேனைகளோடும் புறப்பட்டு, திருவதிகையை அடைந்து, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளிடத்திற் சென்று, எங்கள் அரசன் இன்றைக்கு உம்மை அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி எங்களை அனுப்பினான். வாரும் என்றார்கள் அது கேட்ட திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பரமசிவன்மேலே "நாமார்க்குங்குடியல்லோம்" என்னும்வாக்கியத்தை முதலிலுடைய திருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளினார்.

மறுமாற்றத்திருத்தாண்டகத்தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாமார்க்குங்குடியல்லோநமனையஞ்சோநரகத்திலிடர்ப்படோநடலையில்லோம்
ஏமாப்போம்பிணியறியோம்பணிவோமல்லோமின்பமேயெந்நாளுந்துன்பமில்லைத்
தாமார்க்குங்குடியல்லாத்தன்மையானசங்கரனற்சங்கவெண்குழையோர்காதிற்
கோமாற்கேநாமென்றுமீளாவாளாய்க்கொய்ம்மலர்ச்சேவடியிணையேகுறுகினோமே.

நாவாரநம்பனையேபாடப்பெற்றோநாணற்றார்நள்ளாமேவிள்ளப்பெற்றோம்
ஆவாவென்றெமையாள்வானமரர்நாதனயனொடுமாற்கறிவரியவனலாய்நீண்ட
தேவாதிதேவன்சிவனென்சிந்தைசேர்ந்திருந்தான்றென்றிசைக்கோன்றானேவந்து
கோவாடிக்குற்றேவல்செய்கென்றாலுங்குணமாகக்கொள்ளோமெண்குணத்துள்ளோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாம் நீங்கள் அழைத்தபடியே வரக்கடவேமல்லேம் என்றார். அதுகேட்ட மந்திரிமார்கள் அவரை வணங்கிப்பிரார்த்தித்து அழைக்க, அவர் அடியேனுக்கு வரும் அபாயங்களுக்கெல்லாம் பரமசிவன் இருக்கிறார் என்று போதற்கு உடன்பட்டார். அவர்கள் அழைத்துக்கொண்டுபோய், அரசன் சமுகத்திற்சென்றுஅறிவித்தார்கள். அரசன்அதைக்கேட்டு, பக்கத்திலிருந்த சமணர்களை நோக்கி, இனி அவனுக்கு யாதுசெய்வோம் என்று கேட்க, சமணர்கள் நீற்றறையில்விடவேண்டும் என்றார்கள். அரசன் சமீபத்தில் நின்ற பணிவிடைக்காரர்களைநோக்கி, அவனை இவர்கள் சொல்லியபடியே செய்யுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் அந்நாயனாரைக்கூட்டினையுடைய நீற்றறையினுள்ளே விட்டுக்கதவைப்பூட்டினார்கள். திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பரமசிவனுடையதிருவடிநிழலைத்தலைக்கொண்டு சிவனடியார்களுக்கு இவ்வுலகத்திலே துன்பம் வருவதுண்டோ என்று அக்கடவுளைத்தியானித்துத் தொழுதுகொண்டு அந்தநீற்றறையினுள்ளே இருந்தார்.

தனிக்குறுந்தொகைத்தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாசில்வீணையுமாலைமதியமும், வீசுதென்றலும்வீங்கிளவேனலு
மூசுவண்டறைபொய்கையும்போன்றதே, யீசனெந்தையிணையடிநீழலே.

வெறகிற்றீயினன்பாலிற்படுநெய்போன், மறையநின்றுளன்மாமணிச்சோதியான்
உறவுகோனட்டுணர்வுகயிற்றினான், முறுகவாங்கிக்கடையமுன்னிற்குமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்நாயனார் பரமசிவனுடையதிருவடிநீழலாகப் பாவித்த அந்நீற்றறை வீணுகானமும் சந்திரனும் தென்றலும் இளவேனிலும் பொய்கையும் போலக்குளிர்ந்தது. ஏழுநாட்சென்றபின் பல்லவராஜன் சமணர்களை அழைத்து நீற்றறையைத் திறந்துபாருங்கள் என்று சொல்ல அவர்கள் நீற்றறையைத்திறந்து நாயனார் யாதொரு ஊனமும் இன்றிக் களிப்புற்றிருத்தலைக்கண்டு ஆச்சரிய மடைந்து அரசனிடத்திற்சென்று இவன் முன்னே நம்முடைய சமயத்தில் இருந்துசெய்த மந்திர சாதகத்தினுலே வேவாமற் பிழைத்துக் கொண்டான் இனி இவனுக்கு நஞ்சு ஊட்டுவதே தகும் என்றார்கள். அரசன் அப்படியே செய்யுங்கள் என்றுசொல்ல அவர்கள் நாயனாருக்கு நஞ்சுகலந்த பாற்சோற்றை உண்ணக் கொடுத்தார்கள் நாயனார் அவர்களுடைய வஞ்சனையை அறிந்து நஞ்சை அமுதாகக்கொண்ட கடவுளுடைய அடியார்களுக்கு நஞ்சும் அமுதாம் என்று நஞ்சுகலந்த அந்தப்பாற்சோற்றை உண்டு இருந்தார் சமணர்கள் அதைக்கண்டு இவனுக்கு நஞ்சும் அமுதமாயிற்று இவ்விடத்திலே இவன் பிழைப்பானுயில் நமக்கெல்லாம் நாசமுண்டாகும் என்று பயந்து அரசனிடத்திற் சென்று நாம் நஞ்சைச் சோற்றிலேகலந்து உண்பித்தும் நம்முடைய சமயநூல்களிலே கற்றுக்கொண்ட மந்திர வலியினுலேபிழைத்துவிட்டான். அவன் இறவாதிருப்பானுகில் எங்கள் உயிரும் உம்முடைய அரசாட்சியும் நீங்குவது திடம் என்றார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு இனி அவனைக்கொல்லுதற்கு உபாயம்யாது என்று கேட்க சமணர்கள் உம்முடைய யானையை அவனுக்கு எதிரேவிடுவதே உபாயம் என்றார்கள் அரசனும் அப்படிச்செய்யும்பொருட்டு ஆஞ்ஞாபிக்க, துஷ்டர்களாகிய சைனர்கள் நாயனாருக்கு எதிரே யானையைக்கொண்டுவந்து விட்டார்கள். நாயனார் சிறிதும்பயமின்றி, பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்து அவ்வானையை நோக்கி "சுண்ண வெண்சந்தனச்சாந்து" என்னும் வாக்கியத்தை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தை எடுத்து ஒவ்வொரு செய்யுளின் இறுதியிலும் "கெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நா, மஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லை யஞ்சவருவதுமில்லை" என்பதை அமைத்துப்பாடினார்.

திருக்கெடிலவீரட்டானத்தேவாரம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுண்ணவெண்சந்தனச்சாந்துஞ்சுடர்த்திங்கட்சூளாமணியும்
வண்ணவுரிவையுடையும்வளரும்பவளநிறமு
மண்ணலரண்முரணேறுமகலம்வளாயவரவுந்
திண்ணென்கெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நா
மஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லை யஞ்சவருவதுமில்லை.

நரம்பெழுகைகள்பிடித்துநங்கைநடுங்கமலையை
யுரங்களெல்லாங்கொண்டெடுத்தானென்பதுமொன்றுமலற
வரங்கள்கொடுத்தருள்செய்வான்வளர்பொழில்வீரட்டஞ்சூழ்ந்து
நிரம்புகெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நா
மஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லை யஞ்சவருவதுமில்லை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யானையானது அந்நாயனாரை வலஞ்செய்து எதிராக நிலத்திலே தாழ்ந்து இறைஞ்சி எழுந்து அப்புறம்போக அதன்மேலிருக்கின்ற பாகர்கள் அதனை அங்குசத்தினுலே குத்தித்திருப்பி அவரைக் கொல்லவேண்டும் என்கின்ற குறிப்பைக்காட்டினார்கள். அது அப்படிச்செய்யாமல் துதிக்கையினால் அவர்களை எடுத்துவீசிக்கொன்றுவிட்டு வெவ்வேறிடங்களிலுள்ள சமணர்களைத் தேடித்தேடி ஓடி அவர்களைத் தள்ளிமிதித்துக் கிழித்தெறிந்து கொன்று அந்நகரத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லாரும் கலங்கும்படி அரசனுக்கு ஆகுலத்தைவிளைவித்தது. அவ்யானைக்குத்தப்பிய சமணர்கள் எல்லாரும் மானமழிந்து மயங்கி மனம்வருந்தி அரசனையடைந்து தருமசேனன் எங்கள் சமயநூல்களிலே கற்றுக்கொண்ட மந்திரத்தின்பலத்தினுலே நாங்கள்விட்ட யானையைக்கொண்டே எங்கள்வலிமை

யைச்சிதைத்தான் என்றுசொல்லிப் புலம்பினார்கள் அரசன்கோபங்கொண்டு இனி அவனுக்குயாது செய்யவேண்டும் என்றுகேட்க சமணர்கள் அவனைக் கல்லோடுசேர்த்துக் கயிற்றினாலேகட்டிக் கடலிலே தள்ளவேண்டும் என்றார்கள் அரசன்கொலைத்தொழில்செய்வோரைநோக்கி தருமசேனனைக்காவலோடுகொண்டுபோய் ஒருகல்லோடுசேர்த்துக் கயிற்றினாலேகட்டி ஒருபடகில் ஏற்றி சமுத்திரத்திலேவிழும்படி தள்ளிவிடுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தான். கொலைத்தொழில் செய்வோர் அதைக்கேட்டு, சமணர்களும் உடன்செல்ல, அச்சம்சிறிதுமில்லாத திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளைக்கொண்டுபோய், அரசன்சொல்லியபடியே கடலிலே தள்ளிவிட்டுத்திரும்பினார்கள்.

சமுத்திரத்திலே தள்ளிவிடப்பட்ட திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அடியேனுக்கு யாதுநிகழினும் நிகழுக அடியேன் சுவாமியை ஸ்தோத்திரம்பண்ணுவேன் என்றுநினைந்து, "சொற்றுணைவேதியன்" என்பதை முதலிலுடைய நமச்சிவாயப்பதிகத்தைப்பாடியருளினர்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொற்றுணைவேதியன்சோதிவானவன், பொற்றுணைதிருந்தடிபொருந்தக்கைதொழக்
கற்றுணைப்பூட்டியோர்கடலிற்பாய்ச்சினும், நற்றுணையாவதுநமச்சிவாயவே.

மாப்பிணைதழுவியமாதோர்பாகத்தன், பூப்பிணைதிருந்தடிபொருந்தக்கைதொழ
நாப்பிணைதழுவியநமச்சிவாயப்பத், தேத்தவல்லார்தமக்கிடுக்கணில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சமுத்திரத்திலே கல்லானது நாயனார்மேற்பக்கத்திலிருக்கத் தெப்பமாய்மிதந்தது. கட்டியகயிறோ அறுந்துபோயிற்று, வருணபகவான் கல்லே சிவிகையாக அந்நாயனாரைத்தாங்கிக்கொண்டு திருப்பாதிரிப்புலியூர் என்னும் சிவஸ்தலத்திலே சேர்த்தான். நாயனார் அந்தத்திருப்பதியினின்றும் அரகரவென்னுமோசையுடன் தம்மை எதிர்கொண்ட சிவனடியார்களோடு ஆலயத்திற்சென்று, சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகங்கள்பாடிக்கொண்டு, அங்கே சிலநாள் இருந்தார்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈன்றாளுமாயெனக்கெந்தையுமாயுடன்றோன்றினராய்
மூன்றாயுலகம்படைத்துகந்தான்மனத்துள்ளிருக்க
வேன்றாரிமையவர்க்கன்பன்றிருப்பாதிரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத்துணையாயிருந்தனன்றன்னடியோங்களுக்கே.

திருந்தாவமணர்தந்தீநெறிப்பட்டுத்திகைத்துமுத்தி
தருந்தாளிணைக்கேசரணம்புகுந்தேன்வரையெடுத்த
பொருந்தாவரக்கனுடல்நெரித்தாய்பாதிரிப்புலியூ
ரிருந்தாயடியேனினிப்பிறவாமைவந்தேன்றுகொளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்திருவதிகை வீரட்டானேசுரரைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்கின்ற ஆசையினால் அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு, திருமாணிக்குழியையும் திருத்திணைநகரையும் வணங்கிக்கொண்டு, திருக்கெடிலநதியைக்கடந்துசென்றார். அந்நாயனார் சமணர்கள்செய்த இடர்கள் அனைத்தையும் ஜயித்துவருதலைக்கேள்வியுற்ற திருவதிகைவாசிகள் சமஸ்தரும் அவ்வூரைமிக அலங்கரித்து, மங்கலவாத்தியங்கள்முழங்க அவரை எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்தார்கள் விபூதியை உத்தூளனம்செய்த திருமேனியையும் தாழ்வடத்தையும் சிவனுடைய திருவடிகளைமறவாத சித்தையையும் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிகின்ற கண்களையும் திருப்பதிகங்கள்தோன்றுகின்ற திருவாயையுமுடையநாயனார், தம்மை எதிர்கொண்ட சனங்களோடு ஆலயத்திற்சென்று சுவாமியைவணங்கித் திருத்தாண்டகம்பாடியருளினார்.

திருவீரட்டானம் - ஏழைத்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெறிவிரவுகூவிளநற்றொங்கலானைவீரட்டத்தானைவெள்ளேற்றினானைப்
பொறியரவினானைப்புள்ளூர்தியானைப்பொன்னிறத்தினானைப்புகழ்தக்கானை
யறிதற்கரியசீரம்மான்றன்னையதியரையமங்கையமர்ந்தான்றன்னை
எறிகெடிலத்தானையிறைவன்றன்னையேழையேனான்பண்டிகழ்ந்தவாறே.

தொல்லைவான்சூழ்வினைகள்சூழப்போந்து தூறறியேனாறறியேன்சுடராய்நின்று
வல்லையேயிடர்தீர்த்திங்கடிமைக்கொண்டவானவர்க்குந்தானவர்க்கும்பெருமான்றன்னைக்
கொல்லைவாய்க்குருந்தொசித்துக்குழலூதுங்கோவலனுநான்முகனுங்கூடியெங்கும்
எல்லைகாண்பரியானையெம்மான்றன்னையேழையேனான்பண்டிகழ்ந்தவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாயனார் வீரட்டானேசுரர்மேல் திருப்பதிகங்களைப்பாடிப் பணிசெய்துகொண்டிருக்கும் நாளிலே, சமணர்களுடைய துர்ப்போதனைக்கு இசைந்து தீங்குசெய்துகொண்டிருந்த பல்லவராஜன் அத்திருவதிகையிலேவந்து நாயனாரை வணங்கி சைவசமயத்திலேபிரவேசித்தான் சமணசமயம்பொய்யென்றும் சைவசமயமேமெய்யென்றும் அறிந்துகொண்ட காடவனென்பவனும் பாடலிபுரத்திலிருந்த சமணருடைய பள்ளிகளையும் பாழிகளையும் இடித்து, அவைகளின் கற்களைத்திருவதிகையிலே கொண்டுவந்து, பரமசிவனுக்குக் குணதரவீச்சரம் என்னும் கோயிலைக்கட்டினான். அந்நாட்களிலே திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றிற்குஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடவிரும்பி, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி; திருவெண்ணெய்நல்லூர் திருவாமாத்தூர் திருக்கோவலூர்முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கிப் பதிகம்பாடிக்கொண்டு, பெண்ணாகடத்திற்சென்று திருத்தூங்கானைமாடமென்னும் ஆலயத்திற்பிரவேசித்து, சுவாமியைவணங்கி, சுவாமீ, அடியேன் இழிவினையுடைய சமணசமயத்தொடக்குண்டு வருந்திய இத்தேகத்துடனே உயிர்வாழ்தற்குத் தரியேன் தரிக்கும்பொருட்டுத்தேவரீருடைய இலச்சினையாகிய சூலத்தையும் இடபத்தையும், என்மேற்பொறித்தருளவேண்டும் என்னும்கருத்தால் ஒருதிருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருத்தூங்கானைமாடம் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னார்திருவடிக்கொன்றுண்டுவிண்ணப்பம்போற்றிசெய்யு
மென்னாவிகாப்பதற்கிச்சையுண்டேயிருங்கூற்றகல
மின்னாருமூவிலைச்சூலமென்மேற்பொறிமேவுகொண்டற்
றுன்னார்கடந்தையுட்டூங்கானைமாடச்சுடர்க்கொழுந்தே.

கடவுந்திகிரிகடவாதொழியக்கயிலையுற்றான்
படவுந்திருவிரலொன்றுவைத்தாய்பனிமால்வரைபோ
லிடபம்பொறித்தென்னையேன்றுகொள்ளாயிருஞ்சோலைதிங்கள்
தடவுங்கடந்தையுட்டூங்கானைமாடத்தெந்தத்துவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே பரமசிவனுடைய திருவருளினால் ஒரு சிவபூதம் மற்றொருவருக்கும் தெரியாதபடி அவ்வாகீசருடைய தோளிலே சூலக்குறியையும் இடபக்குறியையும் பொறித்தது. நாயனார் தம்முடையதோளிலே பொறிக்கப்பட்ட இலச்சினைகளைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து, திருவருளைநினைந்து கண்ணீர்சொரியவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்தார் அவர் அந்தஸ்தலத்தில் இருக்கின்றநாளிலே திருவரத்துறைக்கும் திருமுதுகுன்றுக்கும்போய் சுவாமிதரிசனம்செய்து பதிகம்பாடி, நிவாவென்னும்நதிக்கரையின்வழியாகநடந்து சிதம்பரத்திலே சென்று, கனகசபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்

தருளுகின்ற சபாநாயகரைத்தரிசித்து விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து இரண்டுகைகளும் சிரசின் மேலேறிக்குவிய இரண்டுகண்ணில் நின்றும் ஆநந்தபாஷ்பஞ்சொரிய அக்கினியிற்பட்ட வெண்ணெய்போலமனங்கசிந்துருக,என்றுவந்தாய்என்னுந்திருக்குறிப்போடு திருத்தஞ்செய்கின்ற சுவாமியுடைய திருநயனத்தினின்றும்பொழிகின்றதிருவருளாலாகிய ஆநந்தமேலீட்டினாலே திருப்பதிகங்கள்பாடினார், அவர் சுவாமிதரிசனம்பண்ணி உழைவாரப்பணிசெய்துகொண்டு சிலநாள் அங்கே இருந்தார்.

கோயிற்றிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தனாய்ப்பாடமாட்டேன்பரமனேபரமயோகி
யெத்தினாற்பத்திசெய்கேனென்னைநீயிகழவேண்டா
முத்தனேமுதல்வாதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
வத்தாவுன்னாடல்காண்பானடியனேன்வந்தவாறே.

மண்ணுண்டமாலவனும்மலர்மிசைமன்னினானும்
விண்ணுண்டதிருவுருவம்விரும்பினார்காணமாட்டார்
திண்ணுண்டதிருவேமிக்கதில்லைச்சிற்றம்பலத்தே
பண்ணுண்டபாடலோடும்பரமநீயாடுமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருப்பதிகத்தைப்பாடி மாணிக்கங்களின் சோதிநிறைந்த முன்றிலினிடத்தும் உயர்ந்தகொடிகளாடுகின்ற அழகியதேர்கள்நிறைந்த வீதியினிடத்தும் தன்னாற்கூடுமான திருப்பணிகளைச்செய்கின்றவராகி திருப்பதிகங்களையும்பாடுந்தொழிலையுடையவராகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு அன்னம்பாலிக்குமென்னு முதலையுடைய திருக்குறுந்தொகை பாடியருளினார்.

கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்னம்பாலிக்குந்தில்லைச்சிற்றம்பலம், பொன்னம்பாலிக்குமென்னுமிப்பூமிசை
யென்னம்பாலிக்குமாறுகொண்டின்புற, வின்னம்பாலிக்குமோவிப்பிறவியே.

மதுரவாய்மொழிமங்கையோர்பங்கினன், சதுரன்சிற்றம்பலவன்திருமலை
யதிரவார்த்தெடுத்தான்முடிபத்திற, மிதிகொள்சேவடிசென்றணைந்துய்ம்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்ஙனம்பொருந்திய பணிவிடைகளைச்செய்துவாழுநாளில் திருவேட்களத்துக்குச்சென்று விடைக்கொடியையுடைய பரமசிவத்தைப் பாடிவணங்கி நீலோற்பலம்போன்ற கண்டத்தையுடையகடவுள் வாழுகின்ற திருக்கழிப்பாலையென்னுந் திருப்பதியையடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்துவணங்கி வனபவளவாய்திறந்து வானவர்க்குந்தானவனே யென்கின்றாளென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கழிப்பாலை - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வனபவளவாய்திறந்துவானவர்க்குந்தானவனேயென்கின்றாளாற்
சினபவளத்திரடோள்மேற்சேர்ந்திலங்குவெண்ணீற்றனென்கின்றாளா
லனபவளமேகலையோடப்பாலைக்கப்பாலானென்கின்றாளாற்
கனபவளஞ்சிந்துங்கழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொலோ.

அடர்ப்பரியவிராவணனையருவரைக்கீழடர்த்தவனேயென்கின்றாளாற்
சுடர்ப்பெரியதிருமேனிச்சுண்ணவெண்ணீற்றவனேயென்கின்றாளான்
மடற்பெரியவாலின்கீழறநால்வர்க்கன்றுரைத்தானெனன்கின்றாளாற்
கடற்கருவிசூழ்ந்தகழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொலோ. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருக்கழிப்பாலையென்னுந் திருப்பதியை விட்டு மீண்டு வழிக்கொண்டுவரும்போது நினைப்பவர்களதுமனத்தைக்கோயிலாகக்கொண்டருளும்அம்பலத்தின்கண்ணெழுந்தருளியதிருத்தனை நினைத்தனையாம்பொழுது மறந்துய்வனோ வெனப்பாடிக்கொண்டு சிதம்பரத்தையடைந்தார்.

கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பனைக்கைமும்மதவேழமுரித்தவ, னினைப்பவர்மனங்கோயிலாக்கொண்டவ
னனைத்தும்வேடமாமம்பலக்கூத்தனைத், தினைத்தனைப்பொழுதும்மறந்துய்வனோ.

ஈங்குமால்வரையேந்தலுற்றான்சிரம், வீங்குவிம்முறவூன்றியதாளினான்
தேங்குநீர்வயல்சூழ்தில்லைக்கூத்தனைப், பாங்கிலாத்தொண்டனேன்மறந்துய்வனோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அடியவருக்கெளியவனும் தன்னுள்ளத்தைவிட்டு நீங்காதவனுமாகிய சபாபதியை அரியானையென்றெடுத்து திருத்தாண்டகச்செந்தமிழ்பாடி அவரைப்பணிந்து அங்குசிலநாளிருந்தார்.

கோயிற்பெரிய - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியானையந்தணர்தஞ்சிந்தையானையருமறையினகத்தானையணுவையார்க்குந்
தெரியாததத்துவனைத்தேனைப்பாலைத்திகழொளியைத்தேவர்கடங்கோனைமற்றைக்
கரியானைநான்முகனைக்கனலைக்காற்றைக்கனைகடலைக்குலவரையைக்கலந்துநின்ற
பெரியானைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

காரொளியதிருமேனிச்செங்கண்மாலுங்கடிக்கமலத்திருந்தயனுங்காணாவண்ணஞ்
சீரொளியதழற்பிழம்பாய்நின்றதொல்லைத்திகழொளியைச்சிந்தைதனைமயக்கந்தீர்க்கும்
ஏரொளியையிருநிலனும்விசும்பும்விண்ணுமேழுலகுங்கடந்தண்டத்தப்பானின்ற
பேரொளியைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் செஞ்சடைக்கற்றைமுற்றத் திளநிலாவெறிக்குமென்னுஞ் சிறந்தவளமைபொருந்திய தமிழ்மாலையை யாவருக்கும் அதிசயமுண்டாகும்படிபாடி அன்புடனே மனமுருகக் கண்களினின்றும் ஆநந்தநீர்பொழிய ஒழியாத திருப்பணிகளைச்செய்து இருக்குநாளில்.

கோயிற்றிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செஞ்சடைக்கற்றைமுற்றத்திளநிலாவெறிக்குஞ்சென்னி
நஞ்சடைக்கண்ணனாரைக்காணலாநறவநாறு
மஞ்சடைச்சோலைத்தில்லைமல்குசிற்றம்பலத்தே
துஞ்சடையிருள்கிழியத்துளங்கெரியாடுமாறே.

மதியிலாவரக்கனோடிமாமலையெடுக்கநோக்கி
நெதியன்றோணெரியவூன்றிநீடிரும்பொழில்கள்சூழ்ந்த
மதியந்தோய்தில்லைதன்னுண்மல்குசிற்றம்பலத்தே
பதிசயம்போலநின்றேயனலெரியாடுமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒருநாள் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்,சீர்காழியிலே பரமசிவனது திருவருளினால்உமாதேவிஞானப்பாலைஊட்டஉண்டுவேதார்த்தங்களைத்தமிழிலே தேவாரமாகப் பாடியருளுகின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடைய மகிமையை அடியார்கள் சொல்ல, கேள்வியுற்று, அவருடைய திருவடிகளை வணங்கல்வேண்டும் என்னும் ஆசைமிகுதியினால் சபாநாயகரைத் தொழுது அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டு திருவீதியிலே அங்கப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அத்திருப்பதியின் எல்லையைக்கடந்து, திருநாரையூரைப் பணிந்துபாடி சீர்காழிக்குச் சமீபித்தார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் சீர்காழிக்குத் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வருதலைக்கேள்வியுற்று, அத்தியந்த ஆசையோடு அடியார்கள் பக்கத்திலேசூழ அவரை எதிர்கொண்டார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரிக்க, அவர் தம்முடைய திருக்கரங்களினால் இவருடைய திருக்கரங்களைப்பிடித்து எடுத்து தாமும் அஞ்சலிசெய்து, அப்பரோ என்றார் அதற்குத் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அடியேன் என்றார். அவ்விருவரும் தாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் காணப்பெற்றதனால் மிக மனமகிழ்ந்து, ஆலயத்திற்சென்றுசுவாமியை வலங்கொண்டு, நமஸ்கரித்து எழுந்தார்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அப்பமூர்த்தியை நோக்கி அப்பரோ உம்முடைய சுவாமியைப்பாடும் என்று சொல்ல, இவர் பதிகம்பாடி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருமடத்திற்சென்று அவரோடு அளவளாவிப் பலநாள் இருந்தார்.

திருக்கழுமலம் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பார்கொண்டுமூடிக்கடல்கொண்டஞான்றுநின்பாதமெல்லா
நாலைந்துபுள்ளினமேந்தினவென்பர்நளிர்மதியங்
கால்கொண்டவண்கைச்சடைவிரித்தாடுங்கழுமலவர்க்
காளன்றிமற்றுமுண்டோவந்தணாழியகலிடமே.

கரையார்கடல்சூழிலங்கையர்கோன்றன்முடிசிதறத்
தலையாமலரடியூன்றலுமுள்ளம்விதிர்விதிர்த்துத்
தலையாய்க்கிடந்துயர்ந்தான்றன்கழுமலங்காண்பதற்கே
மலையாப்பரிசிவைநாடோறுநந்தமையாள்வனவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒருநாள்இவர்சோழமண்டலத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்கள் எல்லாவற்றையும் வணங்கவேண்டும் என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தே தோன்றிய ஆசையைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்து அவரோடும் திருக்கோலக்காவிற்குச் சென்று சுவாமிதரிசனம் பண்ணினார். திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும்மீண்டருளினார், அப்பமூர்த்தி கருப்பறியலூர் புன்கூர் நீடூர் குறுக்கைநின்றையூர் நனிபள்ளிமுதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு காவேரியாற்றின் இருகரைவழியாகவும் சென்றுசெம்பொன்பள்ளி மயிலாடுதுறை துருத்திவேள்விக்குடி எதிர்கொள்பாடி திருவாவடுதுறை இத்தலங்களையடைந்து யானுய்ந்தேனென்று அளவற்ற திருத்தாண்டகமருளிச்செய்துபின்னுந் திருக்குறுந் தொகையும் நேரிசையும் சந்தவிருத்தங்களும் ஆகிய வெவ்வேறுபதிகங்கள்பாடி மிகுந்த அன்பினோடு பூமியிலுள்ளார்பரவ அவ்விடத்துப் பலநாட்டங்கி கைத்தொண்டு செய்து இருந்தார்.

திருவாவடுதுறைத்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பனைநால்வேதங்கரைகண்டானைஞானப்பெருங்கடலைநன்மைதன்னைக்
கம்பனைக்கல்லாலிருந்தான்றன்னைக்கற்பகமாயடியார்கட்கருள்செய்வானைச்
செம்பொன்னைப்பவளத்தைத்திரளுமுத்தைத்திங்களைஞாயிற்றைத்தீயைநீரை
யம்பொன்னையாவடுதண்டுறையுண்மேயவரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்தேனே.

தரித்தானைத்தண்கடனஞ்சுண்டான்றன்னைத்தக்கன்றன்பெருவேள்விதகர்த்தான்றன்னைப்
பிரித்தானைப்பிறைதவழ்செஞ்சடையினானைப்பெருவலியால்மலையெடுத்தவரக்கன்றன்னை
நெரித்தானைநேரிழையாள்பாகத்தானைநீசனேனுடலுறுநோயானதீர
வரித்தானையாவடுதண்டுறையுண்மேயவரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருவிடைமருதூர் திருநாகேச்சரம் பழையாறை என்கின்ற ஸ்தலங்களைப் பணிந்துபாடி திருச்சத்திமுற்றத்தை அடைந்தார். அங்கே "கோவாய்முடுகியடுதிறற்கூற்றங்குமைப்பதன்முன், பூவாரடிச்சுவடென்மேற்பொறித்துவை" என்றுபதிகம்பாடவும், பரமசிவன்; நல்லூருக்குவா என்று அருளிச்செய்தார்.

திருச்சத்திமுற்றம்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவாய்முடுகியடுதிறற்கூற்றங்குமைப்பதன்முன்
பூவாரடிச்சுவடென்மேற்பொறித்துவைபோகவிடின்
மூவாமுழுப்பழிமூடுங்கண்டாய்முழங்குந்தழற்கைத்
தேவாதிருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

பொறித்தேரரக்கன்பொருப்பெடுப்புற்றவன்பொன்முடிதோ
ளிறத்தாளொருவிரலூன்றிட்டலறவிரங்கியொள்வாள்
குறித்தேகொடுத்தாய்கொடியேன்செய்குற்றக்கொடுவினைநோய்
செறுத்தாய்திருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பமூர்த்தி திருநல்லூரிலேசென்று சுவாமியைவணங்கி எழுந்தார், எழும்பொழுது, சுவாமி,உன்னுடையநினைப்பை முடிக்கின்றோம்என்று சொல்லி, தம்முடைய திருவடிகளை அவர் சிரசின் மேலேசூட்டினார். அப்பமூர்த்தி " நனைந்தனைய திருவடியென்றலைமேல்வைத்தார் நல்லூரெம்பெருமானார்நல்லவாறே" என்னுந் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார். இன்னும் திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு, சிலநாள் அங்கிருந்தார் இருக்கும் நாட்களிலே, கருகாவூர் திருவாரூர் திருப்பாலைத்துறைமுதலாகிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய். சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருநல்லூருக்குத் திரும்பிவிடுவார்.

திருநல்லூர்த்திருத்தாண்டகம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைந்துருகுமடியாரைநையவைத்தார்நில்லாமேதீவினைகணீங்கவைத்தார்
சினந்திருகுகளிற்றுரிவைப்போர்வைவைத்தார்செழுமதியின்றளிர்வைத்தார்சிறந்துவானோ
ரினந்துருவிமணிமகுடத்தேறத்துற்றவினமலர்கள்போதவிழ்ந்துமதுவாய்ப்பில்கி
நனைந்தனையதிருவடியென்றலைமேல்வைத்தார்நல்லூரெம்பெருமானார்நல்லவாறே.

குலங்கிளரும்வருதிரைகளேழும்வைத்தார்குருமணிசேர்மலைவைத்தார்மலையைக்கையா
லுலங்கிளரவெடுத்தவன்றோண்முடியுநோவவொருவிரலாலுறவைத்தாரிறைவாவென்று
புலம்புதலுமருளொடுபோர்வாளும்வைத்தார்புகழவைத்தார்புரிந்தாளாக்கொள்ளவைத்தார்
நலங்கிளருந்திருவடியென்றலைமேல்வைத்தார்நல்லூரெம்பெருமானார்நல்லவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட் சென்றபின், அப்பமூர்த்தி திருநல்லூரினின்றும் நீங்கி, திருப்பழனத்தை வணங்கிக்கொண்டு, திங்களூரின்வழியாகச்சென்றார். செல்லும்பொழுது, அவ்வூரிலே அப்பூதிநாயனார் என்

பவர் தம்முடைய புத்திரர்களுக்குத் திருநாவுக் கரசு என்னும்பெயரைத் தரித்தும், தம்முடைய அன்னசத்திரம் கிணறுகுளம் தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியவற்றிலும் தனித்தனியே இது திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடையது என்று தீட்டியும், இருத்தலைக் கேள்வியுற்று, அவருடைய வீட்டுக்குச் சென்றார். அப்பூதிநாயனார். அப்பமூர்த்தியைத் தம்முடைய மனைவியார் புத்திரர் முதலாயினாரோடும் அவரை வணங்கி, அங்கே திருவமுது செய்யும்படி பிரார்த்தித்து, அதற்கு இவர் உடன்பட்டது கண்டு, அமுதுசமைப்பித்து, திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயர்பெற்ற தம்முடைய புத்திரரைநோக்கி தோட்டத்திற்சென்று வாழைக்குருத்து அரிந்து கொண்டுவா என்றுசொல்லி யனுப்பினார். அவர் விரைந்து வாழைக் குருத்து அரியப் புகுந்த பொழுது, ஒருபாம்பு அவரைத்தீண்டிற்று. அதை அவர்பேணாமல், அப்பமூர்த்தி திருவமுதுசெய்யும்படி குருத்தை அரிந்துகொண்டு, விரைவிலே திரும்பிவந்து. விஷந் தலைக்கொள்கையால் மயக்கமடைந்து, வாழைக்குருத்தைத் தம்முடைய தாயார்கையிலே கொடுத்துவிட்டு தம்மைச் சர்ப்பந்தீண்டினதைச் சொல்லிக்கொண்டு, கீழேவிழுந்து இறந்தார். அதுகண்டு. அப்பூதிநாயனாரும்,அவர்மனைவியாரும் ஐயோ இனி நாயனார் அமுது செய்யாரோ என்று துக்கித்து, சவத்தை மறைத்துவைத்து, சிறிதும் தடுமாற்றம் இன்றி அப்பமூர்த்தியிடத்திற்சென்று, சுவாமீ எழுந்துவந்து அமுதுசெய்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அப்பமூர்த்தி; அங்குநிகழ்ந்த உண்மையைத் திருவருளினால் அறிந்துகொண்டு அவர்களுடைய அன்பைநினைந்து அருள்சுரந்து, சவத்தைச் சிவாலயத்தின்முன் கொணர்வித்து, "ஒன்றுகொலாம்" என்கின்றபதிகத்தைப்பாடியருளினார்.

விஷந்தீர்த்ததிருப்பதிகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றுகொலாமவர்சிந்தையுயர்வரை, யொன்றுகொலாமுயரும்மதிசூடுவ
ரொன்றுகொலாமிடுவெண்டலைகையது, வொன்றுகொலாமவரூர்வதுதானே.

பத்துக்கொலாமவர்பாம்பின்கண்பாம்பின்பல், பத்துக்கொலாமெயிறுந்நெரிந்துக்கன
பத்துக்கொலாமவர்காயப்பட்டான்றலை, பத்துக்கொலாமடியார்செய்கைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே அப்புத்திரர் உணர்வுபெற்று, எழுந்தார். அப்பூதிநாயனார், தம்முடைய புத்திரர் பிழைத்ததைக்கண்டும், அதைக்குறித்துச் சந்தோஷியாமல், அப்பமூர்த்தி அமுதுசெய்யாதிருந்தமையைக்குறித்துத் துக்கித்து வருந்தினார். அவ்வருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு, அப்பமூர்த்தி அவருடைய வீட்டிற்சென்று அமுதுசெய்து அங்கேஇருந்தார். சிலநாட்சென்றபின் திங்களூரினின்றும் நீங்கி, திருப்பழனத்திற்குப்போய், சுவாமிதரிசனஞ்செய்து அப்பூதிநாயனாரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்பழனம் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொன்மாலைபயில்கின்றகுயிலினங்காள்சொல்லீரே
பன்மாலைவரிவண்டுபண்மிழற்றும்பழனத்தான்
முன்மாலைநகுதிங்கள்முகிழ்விளங்குமுடிச்சென்னிப்
பொன்மாலைமார்பனென்புதுநலமுண்டிகழ்வானே.

வஞ்சித்தென்வளைகவர்ந்தான்வாரானேயாயிடினும்
பஞ்சிக்காற்சிறகன்னம்பரந்தார்க்கும்பழனத்தா
னஞ்சிப்போய்க்கலிமெலியவழலோம்புமப்பூதி
குஞ்சிப்பூவாய்நின்றசேவடியாய்க்கோடியையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே இருக்கும்நாளிலே, திருச்சோற்றுத்துறை முதலாகிய ஸ்தலங்களுக்கும்போய் வருவார் வெகுநாட்சென்றபின், திருநல்லூருக்குச்சென்று சிலநாள் அங்கேவசித்து, பின் திருவாரூருக்குப் போகக்கருதி, அதனைநீங்கி, பழையாறை வலஞ்சுழி திருக்குடமூக்கு கும்பகோணம் நாலூர் திருச்சேறைகுடவாயில் நறையூர் திருவாஞ்சியம்பெருவேளூர் என்கின்ற ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாரூரை அடைந்தபோது, திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருவாரூரில்வந்ததைக் கேள்வியுற்ற அவ்வூரிலுள்ள அடியார்கள் வீதிகளையும் மாடமாளிகைகளையும் அலங்கரித்து சமணர்களுடைய மாயையைக்கடந்து கடலில்கல்லே மிதப்பாக வந்தவர் வந்தாரென்னுங்களிப்பால் அளவற்ற தொண்டர்கள் மதிற்புறத்திற்சென் றெதிர்கொண்டு திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளை வணங்கி திருப்பதியினுள் அழைத்துவந்தபோது திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்த்திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலம்பலம்பாவருகுண்டர்முன்னேநமக்குண்டுகொலோ
வலம்பலம்பாவருதண்புனலாரூரவிர்சடையான்
சிலம்பலம்பாவருசேவடியான்திருமூலட்டானம்
புலம்பலம்பாவருதொண்டர்க்குத்தொண்டராம்புண்ணியமே.

குற்றமுடையவமணர்திறமதுகையகன்றிட்
டுற்றகருமஞ்செய் துய்யப்போந்தேனுக்குமுண்டுகொலோ
மற்பொலிதோளானிராவணன்றன்வலிவாட்டுவித்த
பொற்கழலானடித்தொண்டர்க்குத்தொண்டராம்புண்ணியமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு தன்னைச்சூழ்ந்துவருகின்ற திருத்தொண்டர்களோடு தோரணவாயிலை யடைந்து தேவாசிரியன்முன்வந்து வணங்கி, ஆலயத்துட்புகுந்து புற்றிடங்கொண்டகடவுளைத் தரிசித்து வணங்கி தேகம்புளகாங்கிதமாகக்கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பம்பொழிய திருமூலட்டானரைத் துதித்துத் திருத்தாண்டகம்பாடியருளினர்.

திருவாரூர்ப்போற்றித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றவர்களுண்ணுங்கனியேபோற்றிகழலடைந்தார்செல்லுங்கதியேபோற்றி
யற்றவர்கட்காரமுதமானாய்போற்றியல்லலறுத்தடியேனையாண்டாய்போற்றி
மற்றொருவரொப்பிலாமைந்தாபோற்றிவானவர்கள்போற்றுமருந்தேபோற்றி
செற்றவர்தம்புரமெரித்தசிவனேபோற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

பிரமன்றன்சிரமரிந்தபெரியோய்போற்றிபெண்ணுருவோடாணுருவாய்நின்றாய்போற்றி
கரதான்குமுக்கண்ணுமுடையாய்போற்றிகாதலிப்பார்க்காற்றவெளியாய்போற்றி
யருமந்ததேவர்க்கரசேபோற்றியன்றரக்கனைஞ்ஞான்குதோளுந்தாளுஞ்
சிரநெரித்தசேவடிகள்போற்றிபோற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு தூண்டுதலில்லா விளக்கையொத்தசோதிஸ்வரூபனாகிய கடவுண்முன்னின்று "காண்டலே கருத்தாயின" வென்னுந் திருப்பதிகத்தைப்பாடி மனமுருகி ஆலயத்தை வலம்வந்துவணங்கி அன்புபொருந்திய மநத்தோடு திருவாயிலின்புறத்துவந்தார்.

திருவாரூர்ப் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காண்டலேகருத்தாய்நினைந்திருந்தேன்மநம்புகுந்தாய்கழலடி
பூண்டுகொண்டொழிந்தேன்புறம்போயினாலறையோ
வீண்டுமாடங்கணீண்டமாளிகைமேலெழுகொடிவானிளமதி
தீண்டிவந்துலவுந்திருவாரூரம்மானே.

நாடினார்கமலம்மலரயனோடிரணியனாலங்கீண்டவ
னாடிக்காணமாட்டாததழலாயநம்பரனைப்
பாடுவார்பணிவார்பல்லாண்டிசைகூறுபத்தர்கள்சித்தத்துள்புக்குத்
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்திருவாரூரம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவந்தமாணிக்கமணிகளின் ஒளிசூழ்ந்த திருவாயிலின்முன்வந்து "கொய்புலாமலர்ச்சோலைக்குயில்கூவமயிலாலு மாரூரரைக், கையினற்றொழாதேமுன் கனியிருக்கக்காய்கவர்ந்த கள்வனேனென்று" திருப்பதிகமருள்செய்து அங்கிருந்தனர்.

திருவாரூர்ப்பழமொழிப்பத்து - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்யெலாம்வெண்ணீறுசண்ணித்தமேனியான்றாடொழாதே
யுய்யலாமென்றெண்ணியுறிதூக்கியுழிதந்தேனுள்ளம்விட்டுக்
கொய்புலாமலர்ச்சோலைக்குயில்கூவமயிலாலுமாரூரரைக்
கையினற்றொழாதொழிந்துகனியிருக்கக்காய்கவர்ந்தகள்வனேனே.

மறுத்தானோர்வல்லரக்கனீரைந்துமுடியினொடுதோளுந்தாளு
மிறுத்தானையெழின்முளரித்தவிசின்மிசையிருந்தான்றன்றலையிலொன்றை
யறுத்தானையாரூரிலம்மானையாலாலமுண்டுகண்டங்
கறுத்தானைக்கருதாதேகரும்பிருக்கவிரும்புகடித்தெய்த்தவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு மழைபோலும் மார்பின்கண் பெருகாநின்ற கண்ணீரும் தமதுமதுரவாயினல் பாடுகின்ற இனியதமிழ்மாலைகளும் கடவுளினது திருவடியிலேபற்றியமநமும் உழவாரப்படையுந்தாமுமாகி திருவீதிப்பணிசெய்து வணங்கி புற்றிடங்கொண்டாரைக் காலங்கடோறும் தரிசித்து பாடிளம்பூதத்தினனெனும் பதிகமுதலான பலபதிகங்களைப்பாடி அன்பினலுருகிச் செல்வாராயினர்.

திருவாரூர்ப் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடிளம்பூதத்தினனும்பவளச்செவ்வாய்வண்ணத்தானுங்
கோடிளமென்முலையாளைக்கூடியகோலத்தினனு
மோடிளவெண்பிறையானுமொளிதிகழ்சூலத்தினனு
மாடிளம்பாம்பசைத்தானுமாரூரமர்ந்தவம்மானே.

பையஞ்சுடர்விடுநாகப்பள்ளிகொள்வானுள்ளத்தானுங்
கையஞ்சுநான்குடையானைக்கால்விரலாலடர்த்தானும்
பொய்யஞ்சிவாய்மைகள்பேசிப்புகழ்புரிந்தார்க்கருள்செய்யு
மையஞ்சினப்புறத்தானுமாரூரமர்ந்தவம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு ஒருபதிகத்திலே நமிநந்தியடிகள்நீரினால் விளக்கேற்றினமையைச் சிறப்பித்துப்பாடினார். அந்தத்திருப்பதியில் இருக்கின்ற அரனெறியென்னும் ஆலயத்தையும் வணங்கிப் பதிகம்பாடினார். அங்கிருக்கும் நாட்களிலே, திருவலிவலம் கீழ்வேளூர் கன்றாப்பூர் என்னும் ஸ்தலங்களுக்கும்போய் பதிகம்பாடிக்கொண்டு, அவ்விடத்திற்குத் திரும்பிவிட்டார். திருவாதிரைநட்சத்திரத்திலே வீதிவிடங்கப்பெருமானுடைய திருவிழாவை அடியார்களுடன்சேவித்து, மகிழ்ந்துஇருந்தார். அந்நாட்களிலே திருப்புகலூருக்குப் போம்படி கருதி, திருவாரூரினின்றும் நீங்கி, பலஸ்தலங்களையும்பணிந்துசென்றார். அந்நாளிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் திருப்புகலூருக்கு வந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு முருகநாயனாருடைய திருமடத்தில் இருந்தார். ஒருநாள் அப்பமூர்த்தி திருவாரூரினின்றும் திருப்புகலூரைநோக்கி வருகின்றார் என்று கேள்வியுற்று, அடியார் கூட்டத்தோடும்சென்று, அவரை எதிர்கொண்டார். அப்பமூர்த்தி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியைவணங்க, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியும் அப்பமூர்த்தியைவணங்கி, அப்பரே நீர்வரும் நாளிலே திருவாரூரிலே நடக்கின்ற பெருமையைச் சொல்லும் என்றார். அப்பமூர்த்தி திருவாதிரைச்சிறப்பைத் திருப்பதிகத்தினால் சொல்லியருளினார்.

திருவாரூர்த்திருவாதிரைத்திருப்பதிகம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்துவிதானமணிப்போற்கவரிமுறையாலே, பத்தர்களோடுபாவையர்சூழப்பலிப்பின்னே
வித்தகக்கோலவெண்டலைமாலைவிரதிக, ளத்தனாரூராதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

பாரூர்பவ்வத்தானைப்பத்தர்பணிந்தேத்தச், சீரூர்பாடலாடலறாதசெய்மாப்பார்ந்
தோரூரொழியாதுலகமெங்கும்பணிந்தேத்து, மாரூரன்றனாதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அதைக்கேட்டு, நான்திருவாரூருக்குப்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு இவ்விடத்திற்குவருவேன் என்று சொல்லித் திருவாரூருக்குப்போக அப்பமூர்த்தி திருப்புகலூருக்குவந்து சுவாமிதரிசனம் செய்து பதிகம்பாடிக்கொண்டு இருந்தார். செங்காட்டங்குடி திருநள்ளாறு சாத்தமங்கை திருமருகல் என்கின்ற ஸ்தலங்களுக்கும்போய், தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்புகலூருக்குத்திரும்பினார். சிலநாட்சென்றபின், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி திருவாரூரினின்றும் நீங்கி, திருப்புகலூருக்குவந்தார். அப்பமூர்த்தி அவரை எதிர்கொண்டு அழைத்துவந்து, முருகநாயனாருடைய திருமடத்தில் அவரோடும் இருந்தார்-இருக்கும்நாளிலே சிறுத்தொண்டநாயனாரும், திருநீலநக்கநாயனாரும் அவர்களிடத்திற்குவந்து அவர்களோடு இருந்தார்கள். சிலநாளாயினபின், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியும் அப்பமூர்த்தியும் திருப்புகலூரினின்றும் நீங்கி, திருநீலநக்கநாயனாரும் சிறுத்தொண்டநாயனாரும் முருகநாயனாரும் மற்றை அடியார்களும் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டுபோய்விட திருவம்பர் என்னும் ஸ்தலத்தை அடைந்து வணங்கிதிருக்கடவூரிற் சென்று வீரட்டானேசுரரைப்பணிந்து குங்குலியக்கலயநாயனாரால் அவருடைய திருமடத்திலே அமுதுசெய்விக்கப்பட்டு திருக்கடவூர்மயானத்தையும்வணங்கி, திருவாக்கூர் முதலியதிருப்பதிகளைத்தரிசித்து திருவீழிமிழலையை அடைந்தார் அதுசமாச்சாரம் அத்தலத்திலுள்ள அடியார்கள் அறிந்துஎதிர்கொண்டுபோய்வணங்க அவர்களும்அவர்களைவணங்கி, ஆலயத்துட்சென்றுகோயிலைவலம்வந்து வணங்கி, திருவீழிமிழலையானைச்சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்கின்றார், என திருத்தாண்டகமொழிந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்கள்.

திருவீழிமிழலைத்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போரானையீருரிவைப்போர்வையானைப்புலியதளேயுடையாடைப்போற்றினானைப்
பாரானைமதியானைப்பகலானானைப்பல்லுயிராய்நெடுவெளியாய்ப்பரந்துநின்ற
நீரானைக்காற்றானைத்தீயானானைநினையாதார்புரமெரியநினைந்ததெய்வத்
தேரானைத்திருவீழிமிழலையானைச்சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்கின்றாரே.

அறுத்தானையயன்றலைகளஞ்சிலொன்றையஞ்சாதேவரையெடுத்தவரக்கன்றோள்க
ளிறுத்தானையேழினரம்பிசைகேட்டானையிந்துவினைத்தேய்த்தானையிரவிதன்பற்
பறித்தானைப்பகீரதற்காவானோர்வேண்டப்பரந்திழியும்புனற்கங்கைபனிபோலாங்குச்
செறித்தானைத்திருவீழிமிழலையானைச்சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்கின்றாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சிலநாட்சென்றபின், மழையின்மையாலும் காவேரிப்பெருக்கு இன்மையாலும் பஞ்சம் உண்டாக அதனால் உயிர்கள் எல்லாம்வருத்தமுற்றன அக்காலத்திலே பரமசிவன் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்கும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுக்கும் தோன்றி, காலபேதத்தினாலே நீங்கள் மனவாட்டம் அடையீர்களாயினும் உங்களை வழிபடுகின்ற அடியார்களுக்குக் கொடுக்கும்பொருட்டு, நாம் உங்களுக்குப் படிக்காசுதருகின்றோம் என்றுசொல்லி கோயிலின் கிழக்குவாயிற்படியினும் மேற்குவாயிற்படியினும், தினந்தோறும் படிக்காசுவைத்தருளினார். அவ்வடியார்களிருவரும்தாங்கள்பெற்ற படிக்காசுகளை அனுப்பிப் பண்டங்கள்வாங்குவித்து, அமுதுசமைப்பித்து சிவனடியார்கள் எல்லாரும்வந்து போசனம்பண்ணக்கடவர்கள் என்று இரண்டுகாலங்களினும் பறைசாற்றித்தெரிவித்து அன்னமிட்டார்கள். 'திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம் பரமசிவனுக்குக் குமாரராகையாலும் பாடற்றொண்டுமாத்திரம் செய்கையாலும் தாம்பெற்ற படிக்காசை வட்டங்கொடுத்து மாற்றப்பெற்றார் அப்பமூர்த்தியோ, தாம் அக்கடவுளுக்கு அடியாராகையாலும், பாடற்றொண்டோடும் கைத்தொண்டும்செய்கையாலும் தாம்பெற்றபடிக்காசை வட்டங்கொடாது மாற்றப்பெற்றார். இருவருடைய திருமடங்களினும், நாடோறும் சிவனடியார்கள் போசனம்பண்ணி மகிழ்ந்திருக்கும்காலத்திலே, எங்கும் மழைபெய்து தானியமுதலியவைகள் மிகவிளைந்தமையால், பஞ்சம் நீங்கிற்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியும், அப்பமூர்த்தியும் திருவீழிமிழலையினின்றும் நீங்கி திருவாஞ்சியமுதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, வேதாரணியத்தை அடைந்து ஆலயத்திலே பிரவேசித்து வலஞ்செய்து வேதங்கள் அருச்சித்துத் திருக்காப்புச்செய்த அந்நாள்முதல் இந்நாள்வரைக்கும் அடைக்கப்பட்டே இருக்கின்றகதவுக்குமுன்வந்து வேதங்களாலே திருக்காப்புச்செய்யப்பட்ட அக்கதவை அடியார்கள் நீக்கப்பெறாமையினால் வேறோர்பக்கத்திலே ஓர்வாயில்இட்டு அதன்வழியேசெல்கின்றார்கள் என்பதைக்கேட்டறிந்தார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அப்பமூர்த்தியைநோக்கி, அப்பரே! நாம் எப்படியும் சுவாமியை அபிமுகத்திருவாயில் வழியேசென்று தரிசிக்கவேண்டும் ஆதலால், இந்தக்கதவு திறக்கப்படும்பொருட்டு நீரே திருப்பதிகம்பாடும் என்றார். அப்பமூர்த்தி "பண்ணினேர்மொழியாள்" என்னுந்திருப்பதிகத்தைக் கதவுதிறக்கப்படும்பொருட்டுப்பாட, அது திறக்கப்படாமல் தாழ்த்தது. அதுகண்டு "எண்ணிரிரக்கமில்லீர்" என்னுந் திருக்கடைக்காப்பைப்பாடி வணங்கினார் உடனே வேதாரணியேசுரருடைய திருவருளினால் கதவுதிறக்கப்பட்டது.

திருமறைக்காடு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணினேர்மொழியாளுமைபங்கரோ, மண்ணினார்வலஞ்செய்மறைக்காடரோ
கண்ணினாலுமைக்காணக்கதவினைத், திண்ணமாகத்திறந்தருள்செய்மினே.

அரக்கனைவிரலாலடர்த்திட்டநீ, ரிரக்கமொன்றிலீரெம்பெருமானிரே
சுரக்கும்புன்னைகள்சூழ்மறைக்காடரோ, சரக்கவிக்கதவந்திறப்பிம்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது நாயன்மார் இருவரும்விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் அடியார்கள் எல்லாரும் ஆனந்தகோஷம்செய்தார்கள் நாயன்மார் இருவரும் பேரின்பவெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தி எழுந்து உள்ளேபுகுந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகங்கள்பாடி அரிதில் வெளியேவந்தார்கள் அப்போது அப்பமூர்த்தி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியை நோக்கி, சுவாமியுடையதிருவருளினாலே இந்தக்க

தவுதிறக்கப்பட்டும் அடைக்கப்பட்டும் என்றும் வழங்கும்பொருட்டு தேவரீர் இது அடைக்கப்படும்படி திருப்பதிகம்பாடியருளும் என்றார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி திருப்பதிகத்திலே முதற்பாட்டுப்பாடியமாத்திரத்தில் கதவு அடைக்கப்பட்டது, அதுகண்டு நாயன்மார் இருவரும் திருவருளைவியந்து களிப்புற்று வணங்கினார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம் எடுத்தபதிகத்தை முடித்தருளினார். அன்றுதொடுத்து அந்தக்கதவு திறத்தலும் அடைத்தலுமாகிய வழக்கம் என்றும்நிகழ்ந்தது. அங்கேநிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்கண்ட அடியார்கள் சமஸ்தரும் ஆச்சரியங்கொண்டு, உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள, கண்ணீர்சொரிய நாயன்மார் இருவருடையதிருவடிகளிலும்விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் நாயன்மார் இருவரும் திருமடத்தை அடைந்தபின், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தாம் திருப்பதிகம்முழுதும் பாடியபின்னே கதவுதிறந்த அருமையையும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி முதற்பாட்டைப்பாடினவுடனே கதவு அடைத்த எளிமையையும் நினைந்து, சுவாமியுடைய திருவுள்ளம் இதுவென்று அறியமாட்டாமல் அயர்கின்றேன் என்றுகவன்று, மிகஅஞ்சி திருமடத்தில் ஒருபக்கத்திலேபோய் கண்ணைமூடிக்கொண்டு வேதாரணியேசுரருடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அருநித்திரைசெய்தார் அப்பொழுது பரமசிவன் அவரிடத்திற்சென்று நாம்வாய்மூரில் இருப்போம் அவ்விடத்திற்குத்தொடர்ந்துவா என்று அருளிச்செய்தார் அப்பமூர்த்தி திருப்பதிகம்பாடிக்கொண்டு எழுந்து வேதாரணியத்தினின்றும் புறப்பட்டு விரைந்துபோக, சுவாமி அவருக்குமுன்னாகத் தாம் அவருக்குமுன்காட்டியருளிய திருக்கோலத்தோடும் நடந்தருளினார்.

திருவாய்மூர்த்-திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எங்கேயென்னையிருந்திடந்தேடிக்கொண்டு, டங்கேவந்தடையாளமருளினா
ரெங்கேதோன்றுந்திருவாய்மூர்ச்செல்வனா, ரங்கேவாவென்றுபோனாரதென்கொலோ.

தீண்டற்கரியதிருவடியொன்றினால், மீண்டற்குமிதித்தாரரக்கன்றனை
வேண்டிக்கொண்டேன்திருவாய்மூர்விளக்கினைத், தூண்டிக்கொள்வேனென்றலுந்தோன்றுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெடும்பொழுது பரமசிவனுக்குப் பின்னாகச் செல்கின்ற அப்பமூர்த்தி அவரைச்சமீபிக்கப்பெற்றிலர் சுவாமி சமீபத்திலே காட்சிகொடுப்பவர்போல ஒருகோயிலை எதிரேகாண்பித்து, அதனுள்ளே புகுந்தருள அப்பமூர்த்தியும் அவ்விடத்திலேவிரைந்து தொடர்ந்தார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளும் அப்பமூர்த்தி திருவாய்மூருக்குப்போகின்றார் என்றுகேள்வியுற்று, வந்துசேர்ந்தார் அப்பமூர்த்திசுவாமி மறைந்தமையைக்குறித்துத் துக்கித்து அடியார்களிற்சிறந்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியே திறக்கவேண்டும் என்பதை நினையாமல்திறந்து குற்றஞ்செய்த சிறியேனுக்கு ஒளிக்கலாம் ஒருபதிகத்தின்முதற்பாட்டாலேயே கதவைஅடைப்பித்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி இங்கேவந்திருக்கிறார் அவருக்கு எப்படி ஒளிக்கலாம் என்றார் உடனே பரமசிவன் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்குக் காட்சிகொடுத்தருளினார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திதரிசித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணி அப்பமூர்த்தியுங் காணும்படி காட்ட அப்பமூர்த்தியும் தரிசித்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாய்மூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடவடியார்பரவக்கண்டேன்பத்தர்சணங்கண்டேன்மொய்த்தபூத
மாடன்முழவமதிரக்கண்டேனங்கையனல்கண்டேன்கங்கையாளைக்
கோடலரவார்சடையிற்கண்டேன்கொக்கிதழ்கண்டேன்கொன்றைகண்டேன்
வாடற்றலையொன்றுகையிற்கண்டேன்வாய்மூரடிகளைநான்கண்டவாறே.

கலங்கவிருவர்க்கழலாய்நீண்டகாரணமுங்கண்டேன்கருவாய்நின்று
பலங்கடரித்துகந்தபண்புங்கண்டேன்பாடலொலியெலாங்கூடக்கண்டே
னிலங்கைத்தலைவன்சிரங்கள்பத்துமிறுத்தவனுக்கீந்தபெருமைகண்டேன்
வலங்கைத்தலத்துளனலுங்கண்டேன்வாய்மூரடிகளைநான்கண்டவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சுவாமி அப்பதிகத்தை ஏற்றுக்கொண்டெழுந்தருள நாயன்மார் இருவரும் திருவாய்மூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனம்செய்துகொண்டு; சில நாள் அங்கிருந்து பின் வேதாரணியத்துக்குத் திரும்பிவந்து, அங்கே இருந்தார்கள் இருக்கும் நாளிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் மதுரையில் இருக்கின்ற பாண்டியனுடைய மனைவியாராகிய மங்கையர்க் கரசியாரும் மந்திரியாராகிய குலச்சிறையாரும் அனுப்பிய தூதர்களாலே பாண்டிநாட்டிலே ஆருகதசமயம் பரம்பச்சைவம் குன்றிய சமாசாரத்தைக்கேள்வியுற்று, சமணர்களைவென்று சைவஸ்தாபனம் செய்யும் பொருட்டுஅவ்விடத்திற்குச்செல்லஎழுந்தார் அப்பொழுது திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சமணர்களுடைய கொடுமையைநினைந்து மதுரைக்குப்போகாதிருக்கும்படி திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியைத்தடுக்க திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அதற்கு இசையாமல் பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வேதாரணியத்திலே சிலநாள் இருந்து பின் அதனைநீங்கி நாகைக்காரோணம் முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவீழிமிழலையை அடைந்து சிலநாள் அங்கிருந்து, பின்திருவாவடுதுறையிற்சென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்கு ஒரு திருப்பதிகத்தின்பொருட்டு ஆயிரம் செம்பொன்கொடுத்தருளியதிறத்தைப்புகழ்ந்துபாடி, பழையாறையிற்சென்றார்.

திருவாவடுதுறைத்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாயிருஞாலமெல்லாமலரடிவணங்கும்போலும்
பாயிருங்கங்கையாளைப்படர்சடைவைப்பர்போலும்
காயிரும்பொழில்கள்சூழ்ந்தகழுமலவூரர்க்கம்பொன்
னாயிரங்கொடுப்பர்போலுமாவடுதுறையனாரே.

பார்த்தனுக்கருளர்போலும்படர்சடைமுடியர்போலு
மேத்துவாரிடர்கடீரவின்பங்கள்கொடுப்பர்போலும்
கூத்தராய்ப்பாடியாடிக்கொடுவலியரக்கன்றன்னை
யார்த்தவாயலறுவிப்பாராவடுதுறையனாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே வடதளி என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனைச் சமணர்கள் மறைத்திருத்தலைக்கேள்வியுற்று, சமீபமாகிய ஓரிடத்திற்சென்று, அமுதுசெய்யாமல் சுவாமியைத்தியானித்து சுவாமீ அடியேன் தேவரீருடைய திருவுருவைக் கண்டு வணங்கியன்றிப்போகேன் அந்தத் திருவுருவை மறைத்த சமணர்களுடைய செய்கையைக் கொடுத்தருளும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்தார். சுவாமி அரசனுக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, நாம் சமணர்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் நாவுக்கரசன் நம்மைவெளிப்படக்கண்டு கும்பிடவேண்டும் என்று சிந்தித்துக்கொண்டு இருக்கின்றான் நீ அந்தச்சமணர்களைஅழித்து நமக்கு ஆலயம் செய்யவேண்டும் என்று அருளிச்செய்து தாம் இருக்கின்ற இடத்தின் அடையாளங்களைத் தெரிவித்து மறைந்தருளினார். அரசன் விழித்தெழுந்து ஆச்சரியமடைந்து, மந்திரிமாரோடும் விரைவிலே கோயிலிற்சென்று சுவாமி அருளிச்செய்த அடையாளத்தின் வழிகண்டு சமணர்கள்செய்த வஞ்சனையை உணர்ந்து அப்பமூர்த்தியை வணங்கி அந்தச்சமணர்களை யானைகளாலே மிதிப்பித்துக்கொன்று, பரமசிவனுக்கு விமானம் செய்து, நிமித்தங்கள் அமைத்தான். அப்பமூர்த்தி உள்ளேபுகுந்து சுவாமியைத்தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடி, சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திருப்பழையாறைவடதளித்திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலையெலாம்பறிக்குஞ்சமண்கையரு, ணிலையினான்மறைத்தான்மறைக்கொண்ணுமே
யலையினார்பொழிலாறைவடதளி, நிலையினானடியேநினைந்துய்ம்மினே.

செருத்தனைச்செய்யுஞ்சேணரக்கனுட, லெருத்திறவ்விரலாலிறவூன்றிய
வருத்தனைப்பழையாறைவடதளித், திருத்தனைத்தொழுவார்வினைதேயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திருவானைக்கா எறும்பியூர் திருச்சிராப்பள்ளி கற்குடி திருப்பராய்த்துறை என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருப்பைஞ்ஞீலியை நோக்கிச்சென்றார். செல்லும்வழியிலே, பசியினாலும் தாகத்தினாலும் மிகவருந்தி இளைத்தார். இளைத்தும், சித்தமலையாமல் நடக்க, பரமசிவன் அவருடைய வருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு வழியிலே ஒரு சோலையையும் குளத்தையும் உண்டாக்கி, ஒருபிராமண வடிவங்கொண்டு பொதிசோறு வைத்துக்கொண்டு இருந்தார். திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அவர் சமீபத்தில் வந்தவுடனே, ஐயர் அவரைநோக்கி, நீர் வழிநடந்து மிக இளைத்துப்போனீர். என்னிடத்திலே பொதிசோறு இருக்கின்றது புசித்து இந்தக்குளத்திலே சலபானம்பண்ணி இளைப்பு நீக்கிக் கொண்டுபோம்என்றுசொல்லி, பொதிசோற்றைக் கொடுத்தார். அப்பமூர்த்தி அதைவாங்கிப்புசித்துச் சலபானம் பண்ணிக்கொண்டு இளைப்புநீங்கி இருந்தார். சுவாமி அவரைநோக்கிநீர் எங்கேபோகின்றீர் என்றுகேட்க, வாகீசர், நான் திருப்பைஞ்ஞீலிக்குப் போகின்றேன் என்று சொல்லிப்போனார். சுவாமி, நானும் அங்கேதான்போகின்றேன் என்றுசொல்லிஅவருடனே கூடிச்சென்று, திருப்பைஞ்ஞீலியைச் சமீபித்தவுடனே மறைந்தருளினார்.

அப்பமூர்த்தி அதுகண்டுதிருவருளைவியந்து, கண்ணீர் பொழிந்தழுது, விழுந்துநமஸ்கரித்து எழுந்துஆலயத்திற்சென்று, சுவாமியைவணங்கிப்பதிகம்பாடி, கைத்தொண்டுசெய்துகொண்டு இருந்தார். சிலநாளாயினபின், அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திருவண்ணாமலைக்குச்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவண்ணாமலை - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓதிமாமலர்கடூவியுமையவள்பங்காமிக்க
சோதியேதுளங்குமெண்டோட்சுடர்மழுப்படையினானே
யாதியேயமரர்கோவேயணியணாமலையுளானே
நீதியாநின்னையல்லானினையுமாநினைவிலேனே.

இரக்கமொன்றியாதுமில்லாக்காலனைக்கடந்தவெம்மா
னுரத்தினால்வரையையூக்கவொருவிரனுதியினாலே
யரக்கனைநெரித்தவண்ணாமலையுளாயமரரேறே
சிரத்தினால்வணங்கியேத்தித்திருவடிமறப்பிலேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு தொண்டைநாட்டை யடைந்து திருவோத்தூரொன்னுந் தலத்தைவணங்கி, உலகமுய்ய நஞ்சுண்டமைந்த கடவுள்வாழும் பலபதிகளையும் வணங்கி, பார்வதிதழுவக்குழைந்த எம்பிரான்தங்கியதெய்வப்பதியென்றுசொல்லும் காஞ்சிநகரத்தைச்சமீபித்தார், அந்நகரிலுள்ளார் இவ்வுலகத்தாருய்யும்பொருட்டு திருவதிகையிலெழுந்தருளியபரமசிவன்பேரருளினால் சூலைநோயையளித்தாண்டதொண்டர் வரப்பெற்றோமென்று முகமகிழ்ந்து, நகரமெங்குமலங்கரித்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கப்போய் ஆலயத்தைக்கண்டுவணங்கி கோயிலுட்சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்து, கரவாடும்வன்னெஞ்சர்க்கரியானையென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவேகம்பம்மனத்துள்வைத்ததிருப்பதிகம் - பண் - கந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரவாடும்வன்னெஞ்சர்க்கரியானைக்கரவார்பால், விரவாடும்பெருமானைவிடையேறும்வித்தகனை
யரவாடச்சடைதாழவங்கையினிலனலேந்தி, யிரவாடும்பெருமானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

அடுத்தானையுரித்தானையருச்சுனற்குப்பாசுபதங், கொடுத்தானைக்குலவரையேசிலையாகக்கூரம்பு
தொடுத்தானைப்புரமெரியச்சுனைமல்குகயிலாய,மெடுத்தானைத்தடுத்தானையென்மனத்தேவைத்தேனே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்கச்சி மயானத்தை வலம்வந்து வணங்கி, அன்புறத்தொழுதுபதிகங்கள்பாடித்தொண்டுசெய்திருந்து பின் திருமாற்பேறுமுதலிய பலபதிகளினுஞ்சென்றுவணங்கிக் காஞ்சிநகரை வந்தடைந்து பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவேகம்பம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றுவன்காண்கூற்றுவனைக்குமைத்தகோன்காண்குவலயன்காண்குவலயத்தினீராளன்காண்
காற்றவன்காண்கனலவன்காண்கலிக்குமின்காண்கனபவளச்செம்மேனிகலந்தவெள்ளை
நீற்றவன்காணிலாவூருஞ்சென்னியான்காணிறையார்ந்தபுனற்கங்கைநிமிர்சடைமே
லேற்றவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

அறுத்தான்காணயன்சிரத்தையமரர்வேண்டவாழ்கடலினஞ்சுண்டங்கணீர்க்கங்கை
செறுத்தான்காண்டேவர்க்குந்தேவன்றான்காண் திசையனைத்துந்தொழுதேத்தக்கலைமான்கையிற்
பொறுத்தான்காண்புகலிடத்தைநலியவந்துபொருகயிலையெடுத்தவன்தன்முடிதோளலைந்
திருத்தான்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பர்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரித்தவன்காணுரக்களிற்றையுமையாளொல்கவோங்காரத்தொருவன்காணுரமெய்ஞ்ஞானம்
விரித்தவன்காண்விரித்தநால்வேதத்தான்காண்வியனுலகிற்பல்லுயிரைவிதியினாலே
தெரித்தவன்காண்சில்லுருவாய்த்தோன்றியெங்குந்திரண்டவன்காண்டிரிபுரத்தைவேவவில்லா
லெரித்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

பொன்னிசையும்புரிசடையெம்புனிதன்றான்காண்பூதகணநாதன்காண்புலித்தோலாடை
தன்னிசையவைத்தவெழிலரவினான்காண்சங்கவெண்குழைக்காதிற்சதிரன்றான்காண்
மின்னிசையும்வெள்ளெயிற்றோன்வெகுண்டுவெற்பை யெடுக்கவடியடர்ப்பமீண்டவன்றன்வாயி
லின்னிசைகேட்டிலங்கொளிவாளீந்தோன்கச்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்கச்சியேகம்பத்தைப்பணிந்தேத்தி பரமசிவன் வாழாநின்றபலபதிகளையும்வணங்க நினைந்து அங்குநின்றுஞ் சென்று திருக்கழுக்குன்றத்திற்சென்று கழுக்குன்றநாதனைவணங்கி திருப்பதிகம்பாடி பக்கத்திலுள்ள பலபதிகளிலுஞ்சென்றுகடவுளைவணங்கிக் கடலாற்சூழப்பட்ட திருவான்மியூரையடைந்து பரமசிவத்தைப்பணிந்து பதிகம்பாடி திருமயிலையைவந்தடைந்து கபாலீசனைவணங்கிப் பதிகம்பாடி அங்குநின்று கடலோரமாகச்சென்று திருவொற்றியூரில் வந்து சேர்ந்தார் அந்நகரத்திலுள்ளார் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வருதலைக்கேட்டு அந்நகரெங்கும் அலங்கரித்து அடியார்களோடு எதிர்கொண்டு வந்து வணங்கினார்கள் வாகீசர் அவ்வடியார்களோடு நகரினு

ட் பிரவேசித்து ஆலயத்தைக்கண்டுவணங்கி யுள்ளேசென்று வலம்வந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்து பரவசமாகி "வண்டோங்குஞ் செங்கமல" மெனவெடுத்துத் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினர்.

திருவொற்றியூர்த்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டோங்குசெங்கமலக்கழுநீர்மல்குமதமத்தஞ்செஞ்சடைமேல்மதியஞ்சூடித்
திண்டோள்களாயிரமும்வீசிநின்றுதிசைசேரநடமாடிசிவலோகனர்
உண்டார்நஞ்சுலகுக்கோருறுதிவேண்டியொற்றியூர்மேயவொளிவண்ணனர்
கண்டேனுன்கனவகத்திற்கண்டேற்கென்றன்கடும்பிணியுஞ்சுடுந்தொழிலுங்கைவிட்டாவே.

வெருவுற்றமலர்க்குழலிமடவாளஞ்சமலைதுளங்கச்சிலைநடுங்கச்செறுத்துநோக்கிச்
செருவுற்றவாளரக்கன்வலிதான்மாளத்திருவடியில்விரலொன்ருலலறவூன்றி
யுருவொற்றியங்கிருவரோடிக்காணவோங்கினவவ்வொள்ளழலாரிங்கேவந்து
திருவொற்றியூர்நம்மூரென்றுபோனர்செறிவளைகளொன்ருென்ருய்ச்சென்றவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு விளங்காநின்ற ஆலயத்தின்முன்றிலின்கண்பொருந்திய திருப்பணிகளைச் செய்துகொண்டு மனமகிழ்ச்சியோடு திருவிருத்தங்களும் திருக்குறுந்தொகைகளும் திருநேரிசைகளுமாகிய பல திருப்பதிகங்களைப்பாடி சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பலநாளங்கிருந்தார்.

திருவொற்றியூர்த் திருவித்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செற்றுக்களிற்றுரிகொள்கின்றஞான்றுசெருவெண்கொம்பொன்
றிற்றுக்கிடந்ததுபோலுமிளம்பிறைபாம்பதனைச்
சுற்றிக்கிடந்ததுகிம்புரிபோலச்சுடரிமைக்கு
நெற்றிக்கண்மற்றதன்முத்தொக்குமாலொற்றியூரனுக்கே.

தருக்கினவாளரக்கன்முடிபத்திறப்பாதந்தன்னு
லொருக்கினவாறடியேனைப்பிறப்பறுத்தாளவல்லா
னெருக்கினவானவர்தேவர்கள்கூடிக்கடைந்தநஞ்சைப்
பருக்கினவாறென்செய்கேனொற்றியூருறைபண்டங்கனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த்-திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒற்றியூருமொளிமதிபாம்பினை, யொற்றியூருமப்பாம்புமதனையே
யொற்றியூரவொருசடைவைத்தவ, னொற்றியூர்தொழநம்வினையோயுமே.

வாயினுருயர்தோளுடைமன்னனை, வாயினுல்வலிசெற்றவர்வாழ்விடந்
திரையினுர்புடைசூழ்திருவொற்றியூர், உரையினுர்பொலிந்தாருயர்ந்தார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த்-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெள்ளத்தைச்சடையில்வைத்தவேதகீதன்றன்பாத
மெள்ளத்தானடையவேண்டின்மெய்தருஞானத்தீயாற்
கள்ளத்தைக்கழியநின்ருர்காயத்துக்கலந்துநின்று
வுள்ளத்துளொளியுமாகுமொற்றியூருடையகோவே.

வெறுத்துகப்புலன்களைஞ்சும்வேண்டிற்றுவேண்டுநெஞ்சே
மறுத்துகவார்வச்செற்றக்குரோதங்களானமாயப்
பொறுத்துகப்புட்பகத்தேருடையானையடரவூன்றி
யொறுத்துகந்தருள்கள்செய்தானொற்றியூருடையகோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த்-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓம்பினேன்கூட்டைவாளாவுள்ளத்தோர்கொடுமைவைத்துக்
காம்பிலாமூழைபோலக்கருதித்தேமுகக்கமாட்டேன்
பாம்பின்வாய்த்தேரைபோலப்பலபலநினைக்கின்றேனை
யோம்பிநீயுய்யக்கொள்ளாயொற்றியூருடையகோவே.

மனமெனுந்தோணிபற்றிமதியெனுங்கோலையூன்றிச்
சினமெனுஞ்சரக்கையேற்றிச்செறிகடலோடும்போது
மதனெனும்பாறைத்தாக்கிமறியும்போதறியவொண்ணு
துனையுனுமுணர்வைநல்காயொற்றியூருடையகோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்தத்திருப்பதிகத்திலிவ்விரண்டுதேவாரங்களேயிருக்கின்றன.

அங்கிருக்கின்றநாளில் அதற்குச்சமீபத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களைத் தரிசிக்கவிரும்பி பார்வதிசமேதராகிய பரமசிவன்வாழாநின்ற திருப்பாசூரென்னுந்தலத்தையடைந்து கடவுளைத்தொழுது "முந்திமூவெயிலெய்தமுதல்வனரென" எடுத்துத் திருக்குறுந்தொகையும் திருத்தாண்டகமும் பாடியருளினர்.

திருப்பாசூர்த்-திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முந்திமூவெயிலெய்தமுதல்வனர், சிந்திப்பார்வினைதீர்த்திடுஞ்செல்வனர்
அந்திக்கோன்றனக்கேயருள்செய்தவப், பந்திச்செஞ்சடைப்பாசூரடிகளே.

திரியுமூவெயில்செங்கணையொன்றின, லெரியவெய்தனரோனுமிலங்கைக்கோ
னெரியவூன்றியிட்டார்விரலொன்றினற், பரியர்நுண்ணியர்பாசூரடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாசூர்த்திருத்தாண்டகம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்ணாகிநிலனாகிவிசும்புமாகிவேலைசூழ்ஞாலத்தார்விரும்புகின்ற
வெண்ணாகியெழுத்தாகியியல்புமாகியேழுலகுந்தொழுதேத்திக்காணநின்ற
கண்ணாகிமணியாகிக்காட்சியாகிக்காதலித்தங்கடியார்கள்பரவநின்ற
பண்ணாகியின்னமுதம்பாசூர்மேயபரஞ்சுடரைக்கண்டடியேனுய்ந்தவாறே.

வேந்தனெடுமுடியுடையவரக்கர்கோமான்மெல்லியலாளுமைவெருவவிரைந்திட்டோடிச்
சாந்தமெனநீறணிந்தான்கயிலைவெற்பைத்தடக்கையாலெடுத்திடலுந்தாளாலூன்றி
யேந்துதிரடிண்டோளுந்தலைகள்பத்துமிறுத்தவன்றனிசைகேட்டேயிரக்கங்கொண்ட
பாந்தளணிசடைமுடியெனம்பாசூர்மேயபரஞ்சுடரைக்கண்டடியேனுய்ந்தவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அத்திருப்பதியைவிட்டுநீங்கி அயலிலுள்ள திருப்பதிகளெல்லாம் சென்றுவணங்கி உண்மைவழுவாத குடிகள் வாழாநின்ற பழையனூரென்னும் திருவாலங்காட்டையடைந்து திருவாலங்காட்டுறையுஞ்செல்வர்தாமெனத் திருத்தாண்டகம்பாடியருளினர்.

திருவாலங்காட்டுத்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றாயுலகனைத்துமானார்தாமேயூழிதோறூழியுயர்ந்தார்தாமே
நின்றாகியெங்குநிமிர்ந்தார்தாமேநீர்வளிதீயாகாசமானார்தாமே
கொன்றாடுங்கூற்றையுதைத்தார்தாமேகோலப்பழனையுடையார்தாமே
சென்றாடுதீர்த்தங்களானார்தாமேதிருவாலங்காட்டுறையுஞ்செல்வர்தாமே.

மாலைப்பிறைசென்னிவைத்தார்தாமேவண்கயிலைமாமலையைவந்தியாத
நீலக்கடல்சூழிலங்கைக்கோனைநெரியவிரலாலடர்த்தார்தாமே
பாலொத்தமேனிநிறத்தார்தாமேபழனைப்பதியையுடையார்தாமே
சீலத்தாரேத்துந்திறத்தார்தாமேதிருவாலங்காட்டுறையுஞ்செல்வர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்காரிக்கரையென்னுந் திருப்பதியைவணங்கி அப்பாற்சென்று பலதிருப்பதிகளையும் பலமலைகளையும்வணங்க விருப்பங்கொண்டு பலகாடுகளைக்கடந்து தென்கைலாயமாகிய திருக்காளத்தியையடைந்து பொன்முகலியென்னுந்திருநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து காளத்திமலையின் அடிவாரத்தில்வீழ்ந்துவணங்கி காளத்திநாதர்வசிக்கின்ற மலையின்மீதேறி வலம்வந்து கடவுளைவணங்கி "யென்கண்ணுள்ளானென்னுந்" திருத்தாண்டகமருளிச்செய்தார்.

திருக்காளத்தித்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விற்றூணொன்றில்லாதநல்கூர்ந்தான்காண்வியன்கச்சிக்கம்பன்காண்பிச்சையல்லான்
மற்றூணொன்றில்லாதமாசதுரன்காண்மயானத்துமைந்தன்காண்மாசொன்றில்லாப்
பொற்றூண்காண்மாமணிநற்குன்றொப்பான்காண்பொய்யாதபொழிலேழுந்தாங்கிநின்ற
கற்றூண்காண்காளத்திகாணப்பட்டகணநாதன்காணவனென்கண்ணுளானே.

உண்ணாதவருநஞ்சமுண்டான்றான்காணூழித்தீயன்னான்காணுகப்பார்காணப்
பண்ணாரப்பல்லிலயம்பாடினான்காண்பயின்றநால்வேதத்தின்பண்பினான்கா
ணண்ணாமலையான்காணடியாரீட்டமணைகள்தொழுதேத்தவருளுவான்காண்
கண்ணாரக்காண்பார்க்கோர்காட்சியான்காண்காளத்தியானவனென்கண்ணுளானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மலைச்சிகரத்திலெழுந்தருளிய பரமசிவனது மருங்கில் முன்னேநிற்கும் வில்லைப் பெரியகையிலேயுடைய கண்ணப்பநாயனருடைய திருவடிகளைவணங்கிச் சிலநாளங்கிருந்து பின் உத்தரகைலாசத்திலே பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோலத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி, திருக்காளத்திமலையினின்று நீங்கி, உத்தரதிசையிலிருக்கின்ற ஸ்ரீசைலத்தை அடைந்து வணங்கி, திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருப்பருப்பதத் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கன்றினார்புரங்கள்மூன்றுங்கனலெரியாகச்சீறி
நின்றதோருருவந்தன்னனீர்மையுநிறையுங்கொண்டு
ஒன்றியாங்குமையுந்தாமுமூர்ப்பலிதேர்ந்துபின்னும்
பன்றிப்பின்வேடராகிப்பருப்பதநோக்கினாரே.

அடல்விடையூர்தியாகியரக்கன்றோளடரவூன்றிக்
கடலிடைநஞ்சமுண்டகறையணிகண்டனார்தாஞ்
சுடர்விடுமேனிதன்மேற்சுண்ணவெண்ணீறுபூசிப்
படர்சடைமதியஞ்சேர்த்திப்பருப்பதநோக்கினாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு காசியைவணங்கிக்கொண்டு அதற்கு அப்பால் இருக்கின்ற கற்சுரத்திலே சாகமூலபலங்கள் புசித்தலையும் ஒழித்து, கைலாசதரிசனஞ்செய்யல்வேண்டுமென்னும் அத்தியந்த அபிலாஷையால் இராப்பகல்விடாதுநடந்தார் அதனால் அவருடையகால்கள் பரடுவரைக்கும்தேய்ந்தன தேய்ந்தும் ஆசைமேலீட்டினால் தம்முடைய இரண்டுகைகளையும் ஆதரவாகக்கொண்டு தாவிச்சென்றார் அந்தக்கைகளும் மணிக்கட்டு அசைந்து கரைந்து சிதைந்தன பின்னும் ஆசைசிறிதும் குன்றுதலின்றி மேலிடுதலால் கொடியநெருப்பையொத்த வெவ்வியபருக்கைக்கற்கள்பொருந்திய மார்க்கத்தில் மார்பினால்நகர்ந்துபோயினார் மார்பும் தசைசரைந்துசிந்த எலும்புகளும் முறியலுற்றன. பின் புரண்டுபுரண்டுபோயினார் அதனால் தேகம்முழுதும் அரைய நாயனார் கைலாசகிரியினிடத்தேபதித்த அன்பின் உறுதியினால் மெல்லநகருதற்கு முயன்றும் கூடாமையால் வழியிலேகிடந்தார் அப்பொழுது பரமசிவன் அப்பமூர்த்தியைமீளவும் தமிழ்நாட்டிற்செலுத்தி அந்நாட்டிலுள்ளோர் உய்யும்பொருட்டுத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரம்பாடுவித்தற்கும், அவ்வப்பமூர்த்தியுடைய கருத்தையும் மாறின்றிமுடித்தற்கும், திருவுளங்கொண்டு, அவ்விடத்தில் ஒருதடாகத்தை உண்டாக்கி; ஒருமுனிவர்வடிவங்கொண்டு, அந்நாயனாருக்கு முன்வந்துநின்று, நீர் அங்கங்கள் எல்லாம் அழிந்துபோக வருத்தத்தோடு இந்தக் கொடியகாட்டில் எதன்பொருட்டுவந்தீர் என்றுகேட்டார்.

அப்பமூர்த்திமரிவுரியாடையையும் யஞ்ஞோபவீதத்தையும் விபூதியையும் உடைய அந்தமுனிவரைக்கண்டபொழுதே பேசுதற்கு அற்பசக்தியுண்டாக அவரைநோக்கி, முனிவரோ நமதுகடவுளாகியபரமசிவன் உத்தரகைலாசத்திலே உமாதேவிசமேதராய் வீற்றிருக்கின்றகோலத்தைத் தரிசித்து வணங்கும்பொருட்டு விரும்பிவந்தேன் என்றார் அதற்குமுனிவர், தேவர்களாலும்அடையப்படுதற்கு அரியதாகிய ஸ்ரீமத்கைலாசகிரி மனிதர்களால் அடையப்படுதற்கு எளியதா, நீர் இந்தக் கொடுஞ்சுரத்திலேவந்து என்செய்தீர், இனித்திரும்பிவிடுதலே உத்தமம் என்றார், உடனே அப்பமூர்த்தி. கைலாசகிரியிலிருக்கின்ற சுவாமியுடைய திருக்கோலத்தைத் தரிசித்தன்றி அநித்தியமாகிய இந்தத்தேகத்தைக்கொண்டு திரும்பேன் என்றுமறுத்தார். சுவாமி அவருடையதுணிவைக்கண்டு மறைந்தருளி, ஆகாயத்தில் அசரீரியாகிநின்று நாவுக்கரசனே எழுந்திரு என்றார் உடனே அப்பமூர்த்தி அழிந்த உறுப்புக்கள் எல்லாம் முன்போல நிரம்பப்பெற்றுச் சிறந்ததேகத்தோடும் எழுந்து, சுவாமீ தேவரீர் கைலாசகிரியிலிருக்கின்ற திருக்கோலத்தை அடியேன் தரிசித்து வணங்கும்பொருட்டு அருள்செய்யும் என்று பிரார்த்தித்து நமஸ்காரம்பண்ணினார். அப்பொழுது பரமசிவன் நீ இந்தத்தடாகத்திலேமுழுகித் திருவையாற்றை அடைந்து நம்மைக் கைலாசகிரியில்வீற்றிருந்தபடி அந்தஸ்தலத்திலேதரிசித்து வணங்குஎன்றுபணித்தார் அப்பமூர்த்திஅப்பணியைச்சிரமேற்கொண்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைஓதி தடாகத்திலே முழுகி திருவையாற்றிலிருக்கின்ற ஓர் வாவியின் மேலே தோன்றிக் கரையிலேறி வழியிலே அந்தத்திருப்பதியிலுள்ள சராசரங்கள் தங்கள்தங்கள் துணையோடும் பொலிதலைக்கண்டு அவைகளைச்சிவமும் சத்தியுமாகப்பார்த்து வணங்கிக்கொண்டு, ஆலயத்துக்குமுன்னேசென்றார். அவ்வாலயம்கைலாசகிரியாக, அதனிடத்தே வேதங்களும் சிவாகமங்களும் இருபக்கத்திலும்வாழ்த்தவும் தும்புருநாரதனென்னும் இருவரும் யாழ்வாசிக்கவும், பிரமவிஷ்ணுக்களிருவரும் வஸ்திரத்தை ஒதுக்கி வாயைக்கையினாலேபொத்திக்கொண்டு ஒதுங்கிநின்று தத்தங்குறைகளைச்சொல்லவும், பூதகணங்கள் கடைதோறும்காக்கவும், தேவர் சித்தர் அசுரர் சாரணர் காந்தருவர் கின்னரர் இயக்கர் விஞ்சையர் முதலாகிய கணத்தவர்கள் துதிக்கவும், நந்திகேசுரர்கையிலே பிரம்பைத்தரித்துக்கொண்டு பணிசெய்யவும், காருண்ணியஸ்வரூபியாகிய பரமசிவன் ஒரு திவ்வியாசனத்தின்மேலே அனந்தகோடி சூரியப்பிரகாசத்தோடும் பார்வதிசமேதராய் வீற்றிருந்தருளினார். அப்படி இருத்தலை அப்பமூர்த்திகண்டமாத்திரத்திலே, விழுந்து நமஸ்கரி

த்து, உரைதடுமாற, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, ஆனந்த அருவிசொரிய கரையிறந்த அருட்பெருங்கடலிலே அன்புநதி ஈர்த்துச்செல்ல, மிதந்துபோய், தெவிட்டுதலில்லாத பிரமாணாதீதமாகிய சிவானந்தாமிர்தத்தைப்பருகி, சந்நிதானத்திலே ஆனந்தக்கூத்தாடித் திருத்தாண்டகங்கள்பாடினார். கைலாசபதியாகிய கடவுள் தம்முடையதிருக்கோலத்தை இப்படி அப்பமூர்த்திக்குத் தரிசிப்பித்து, பின்மறைந்தருள, அவ்வப்பமூர்த்தி மனம்வருந்தி, பின் ஒருவாறுதெளிந்து, திருப்பதிகங்கள்பாடிக்கொண்டு அந்தத்திருப்பதியில் இருந்தார்.

திருவையாறு-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரார்திரிபுரங்கணீறுநோக்குமனலாடியாரமுதேயென்றேனானே
கூரார்மழுவாட்படையொன்றேந்திக்குறட்பூதப்பல்படையாயென்றேனானே
பேராயிரமுடையாயென்றேனானேபிறைசூடும்பிஞ்ஞகனேயென்றேனானே
யாராவமுதேயென்னையாறனேயென்றென்றேநானரற்றிநைகின்றேனே.

வில்லாடிவேடனேயென்றேனானேவெண்ணீறுமெய்க்கணிந்தாயென்றேனானே
சொல்லாயசூழலாயென்றேனானேசுலாவாயதொன்னெறியேயென்றேனானே
எல்லாமாமென்னுயிரோயென்றேனானேயிலங்கையர்கோன்றோளிறுத்தாயென்றேனானே
யல்லாவினைதீர்க்குமையாறனேயென்றென்றேநானரற்றிநைகின்றேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓசையொலியெலாமானாய்நீயேயுலகுக்கொருவனாய்நின்றாய்நீயே
வாசமலரெலாமானாய்நீயேமலையான்மருகனாய்நின்றாய்நீயே
பேசப்பெரிதுமினியாய்நீயேபிரானாயடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
தேசவிளக்கெலாமானாய்நீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி.

ஆருமறியாவிடத்தாய்நீயேயாகாசந்தேரூரவல்லாய்நீயே
பேரும்பெரியவிலங்கைவேந்தன்பெரியமுடிபத்திறுத்தாய்நீயே
பூரும்புரமூன்றுமட்டாய்நீயேயொண்டாமரையானுமாலுங்கூடித்
தேருமடியென்மேல்வைத்தாய்நீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வாறு திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் ஆநந்தமடைய கைலாயத்தில் பார்வதியோடும், எழுந்தருளிய திருக்கோலத்தை திருவையாற்றில் பரமசிவன் வீற்றிருந்து தரிசனைகொடுத்து மறையவாகீசரும் தரிசித்து ஆண்டவனது திருவருளிதுவோவென்று பரவசமடைந்து தாம்கண்டதிருக்கோலத்தைக்கண்டேனெனப்பாடியருளினார்.

திருவையாறு-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதர்ப்பிறைக்கண்ணியானைமலையான்மகளொடும்பாடிப்
போதொடுநீர்சுமந்தேத்திப்புகுவாரவர்பின்புகுவே
னியாதுஞ்சுவடுபடாமலையாறடைகின்றபோது
காதன்மடப்பிடியோடுங்களிறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.

வளர்மதிக்கண்ணியினானைவார்குழலாளொடும்பாடிக்
களவுபடாததொர்காலங்காண்பான்கடைக்கணிக்கின்றே
னளவுபடாததோரன்போடையாறடைகின்றபோது
இளமணநாகுதழுவியேறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருவையாற் றிலெழுந்தருளிய கடவுளைத்தரிசித்து வணங்கித் துதித்து குறுந்தொகை நேரிசை விருத்தம் திருத்தாண்டக முதலிய பதிகங்களைப் பாடிக்கொண்டு திருத்தொண்டுசெய்து அங்கு சிலநாளமர்ந்திருந்தனர்.

திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தைவாய்தலுளான்வந்துசீரியன், பொந்துவார்புலால்வெண்டலைக்கையினன்
முந்திவாயதோர்மூவிலைவேல்பிடித், தந்திவாயதோர்பாம்பரையாறரே.

அரக்கின்மேனியனந்தளிர்மேனிய, வரக்கின்சேவடியாளஞ்சலஞ்சலென்
றரக்கனீரைந்துவாயுமலறவே, யரக்கினானடியாலுமையாறனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தைவண்ணத்தராய்த்திறம்பாவண, முந்திவண்ணத்தராய்முழுநீறணி
சந்திவண்ணத்தராய்த்தழல்போல்வதோ, ரந்திவண்ணமுமாவரையாறரே.

எடுத்தவாளரக்கன்றிறல்வண்ணமு, மிடர்க்கள்போற்பெரிதாகியவண்ணமுங்
கடுத்தகைந்நரப்பாலிசைவண்ணமு, மடுத்தவண்ணமுமாவரையாறரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கங்கையைச்சடையுள்வைத்தார்கதிர்பொறியரவும்வைத்தார்
திங்களைத்திகழவைத்தார்திசைதிசைதொழவும்வைத்தார்
மங்கையைப்பாகம்வைத்தார்மான்மறிமழுவும்வைத்தா
ரங்கையுளனலும்வைத்தாரையனையாறனாரே.

இரப்பவர்க்கீயவைத்தாரீபவர்க்கருளும்வைத்தார்
கரப்பவர்தங்கட்கெல்லாங்கடுநரகங்கள்வைத்தார்
பரப்புநீர்க்கங்கைதன்னைப்படர்சடைப்பாகம்வைத்தா
ரரக்கனுக்கருளும்வைத்தாரையனையாறனாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டனாய்ச்சமணரோடேகூடிநான்கொண்டமாலைத்
துண்டனேசுடர்கள்சோதிதூநெறியாகிநின்ற
வண்டனேயமரரேறேதிருவையாறமர்ந்ததேனே
தொண்டனேன்றொழுதுன்பாதஞ்சொல்லினான்றிரிகின்றேனே.

அறிவிலாவரக்கனேடியருவரையெடுக்கலுற்று
முறுகினன் முறுக்கங்கண்டுமூதறிவாளனேக்கி
நிறுவினன்சிறுவிரலானெரிந்துபோய்நிலத்தில்வீழ
வறிவினலருள்கள்செய்தான்திருவையாறமர்ந்ததேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நானலாதுலகமில்லேச்சகமலாதடிமையில்லேக், கானலாலாடலில்லேக்கருதுவார்தங்களுக்கு
வானலாதருளுமில்லேவார்குழல்மங்கையோடு, மானலாவூர்வதில்லேயையனையாறனர்க்கே.

மலேயலாலிருக்கையில்லேமதித்திடவரக்கன்றன்னேத், தலேயலால்நெரித்ததில்லேத்தடவரைக்கீழடர்த்து
நிலேயிலார்புரங்கள்வேவநெருப்பலால்விரித்ததில்லே,யலேயினர்பொன்னிமன்னுமையனையாறனர்க்கே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறுவித்தவாகுற்றநோய்வினைகாட்டிக்குறுவித்தநோ
யுறுவித்தவாவுற்றநோய்வினைதீர்ப்பானுகந்தருளி
யறிவித்தவாறடியேனையையாறனடிமைக்களே
செறிவித்தவாதொண்டனேனைத்தன்பொன்னடிக்கீழெனையே.

கறுத்துமிட்டார்கண்டங்கங்கைச்சடைமேற்கரந்தருளி
யிறுத்துமிட்டாரிலங்கைக்கிறைதன்னையிருபதுதோ
ளறுத்துமிட்டாரடியேனையையாறனடிமைக்களே
பொறுத்துமிட்டார்தொண்டனேனைத்தன்பொன்னடிக்கீழெனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்திப்பரியனசிந்திப்பவர்க்குச்சிறந்துசெந்தேன்
முந்திப்பொழிவனமுத்திகொடுப்பனமொய்த்திரண்டு
பந்தித்துநின்றபழவினைதீர்ப்பனபாம்புசுற்றி
யந்திப்பிறையணிந்தாடுமையாறனடித்தலமே.

வலியான்றலேபத்துவாய்விட்டலறவரையடர்த்து
மெலியாவலியுடைக்கூற்றையுதைத்தவிண்ணேர்கள்முன்னே
பலிசேர்படுகடைபார்த்துப்பன்னாளும்பலரிகழ
வலியாநிறநிற்குமையனையாறனடித்தலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்திவட்டத்திங்கட்கண்ணியனையாறமர்ந்துவந்தென்
புந்திவட்டத்திடைப்புக்குநின்றானையும்பொய்யென்பனே
சிந்திவட்டச்சடைக்கற்றையலம்பச்சிறிதலர்ந்த
நந்திவட்டத்தொடுகொன்றையளாவியநம்பனையே.

பாடகக்கால்கழற்கால்பருதிக்கதிருக்கவந்தி
நாடகக்கானங்கைமுன்செங்கணேனத்தின்பின்னடந்த
காடகக்கால்கணங்கைதொழுங்காலெங்கணுய்நின்றகா
லாடகக்காலரிமான்றேர்வலவனையாற்றனவே. திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்றபின், திருவையாற்றினின்றும் நீங்கி நெய்த்தானம் மழபாடிமுதலிய ஸ்தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு திருப்பூந்துருத்தியை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகங்கள்பாடி அங்கே ஒருதிருமடங்கட்டுவித்து பலவகைத்தாண்டகம் தனித்தாண்டகம் அடைவுதிருத்தாண்டகம் திருவங்கமாலைமுதலிய திருப்பதிகங்களைப்பாடிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருப்பூந்துருத்தித் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கென்றுமினியானையெம்மான்றன்னையெழிலாருமேகம்பமேயான்றன்னை
மனக்கென்றும்வருவானைவஞ்சர்நெஞ்சிலில்லானைநின்றியூர்மேயான்றன்னைத்
தனக்கென்றுமடியேனையாளாக்கொண்டசங்கரனைச்சங்கவார்குழையான்றன்னைப்
புனக்கொன்றைத்தாரணிந்தபுனிதன்றன்னைப்பொய்யிலியைப்பூந்துருத்திக்கண்டேனானே.

மறுத்தானைமலைகோத்தங்கெடுத்தான்றன்னைமணிமுடியோடிருபதுதோணெரியக்காலா
லிறுத்தானையெழுநரம்பினிசைகேட்டானையெண்டிசைக்குங்கண்ணுனசிரமேலொன்றை
யறுத்தானையமரர்களுக்கமுதீந்தானையாவர்க்குந்தாங்கொணுநஞ்சமுண்டு
பொறுத்தானைப்புண்ணியனைப்புனிதன்றன்னைப்பொய்யிலியைப்பூந்துருத்திக்கண்டேனானே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தித்திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடிகொள்செல்வவிழாக்குணலையறுக், கடிகொள்பூம்பொழிற்கச்சியேகம்பனுர்
பொடிகள்பூசியபூந்துருத்திந்நக, ரடிகள்சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே.

துடித்ததோள்வலிவாளரக்கன்றனைப், பிடித்தகைந்நெரிந்துற்றனகண்ணெலாம்
பொடிக்கவூன்றியபூந்துருத்திந்நகர்ப், படிக்கொள்சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தி-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாலினைமாலுறநின்றான்மலைமகடன்னுடைய
பாலனைப்பான்மதிசூடியைப்பண்புணராமதின்மேற்
போலனைப்போர்விடையேறியைப்பூந்துருத்திமகிழு
மாலனையாதிபுராணனைநாமடிபோற்றுவதே.

பைக்கையும்பாந்திவிளிக்கையும்பாம்புசடையிடையே
வைக்கையும்வானிழிகங்கையுமங்கைநடுக்குறவே
மொய்க்கையரக்கனையூன்றினன்பூந்துருத்தியுறையு
மிக்கநல்வேதவிகிர்தனைநாமடிபோற்றுவதே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பல்வகைத்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நேர்ந்தொருத்தியொருபாகத்தடங்கக்கண்டுநிலைதளரவாயிரமாமுகத்தினோடு
பாய்ந்தொருத்திபடர்சடைமேற்பாயக்கண்டுபடவரவும்பனிமதியும்வைத்தசெல்வன்
தாந்திருத்தித்தம்மனத்தையொருக்காத்தொண்டர்தனித்தொருதண்டேந்திமெய்தளராமுன்னம்
பூந்துருத்திபூந்துருத்தியென்பீராகிற்பொல்லாதபுலாற்றுருத்திபோக்கலாமே.

தந்தையார்தாயாருடன்பிறந்தார்தாரமார்புத்திரரார்தாந்தாமாரோ
வந்தவாறெங்ஙனேபோமாறேதோமாயமாமிதற்கேதுமகிழவேண்டச்
சிந்தையீருமக்கொன்றுசொல்லக்கேண்மின்திகழரவும்வளர்மதியுந்திளைக்குஞ்சென்னி
யெந்தையார்திருநாமநமச்சிவாயவென்றெழுவார்க்கிருவிசும்பிலிருக்கலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பனீயம்மைநீயையனுநீயன்புடையமாமானுமாமியுநீ
யொப்புடையமாதருமொண்பொருளுநீயொருகுலமுஞ்சுற்றமுமோரூருநீ
துய்ப்பனவுமுய்ப்பனவுந்தோற்றுவாய்நீதுணையாயென்னெஞ்சந்துரப்பிப்பாய்நீ
யிப்பொனீயிம்மணிநீயிம்முத்துநீயிந்நலநீயேறூர்ந்தசெல்வநீயே.

சங்கநிதிபதுமநிதியிரண்டுந்தந்துதரணியொடுவானாளத்தருவரேனு
மங்கிருவர்செல்வமதிப்போமல்லோமாதேவர்க்கேகாந்தரல்லராகி
லங்கமெலாங்குறைந்தழுகுதொழுநோயராயாவுரித்துத்தின்றுழலும்புலையரேனுங்
கங்கைவார்சடைக்கரந்தார்க்கன்பராகிலவர்கண்டீர்நாம்வணங்குங்கடவுளாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைவுதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருப்பள்ளிவலைவில்லாப்புரமன்றெய்துபுலந்தழியச்சலந்தரனைப்பிளந்தான்பொற்சக்
கரப்பள்ளிதிருக்காட்டுப்பள்ளிகள்ளார்கமழ்கொல்லியறைப்பள்ளிகல்லஞ்சாரற்
சிரப்பள்ளிசிவப்பள்ளிசெம்பொன்பள்ளிசெழுநன்னிபள்ளிதவப்பள்ளிசீரார்
பரப்பள்ளியென்றென்றுபகர்வோரெல்லாம்பரலோகத்தினிதாகப்பாரிப்பாரே.

கயிலாயமலையெடுத்தான்கரங்களோடுஞ்சிரங்களுரநெரியக்கால்விரலாற்செற்றோன்
பயில்வாயபராய்த்துறைதென்பாலைத்துறைபண்டெழுவர்தவத்துறைவெண்டுறைபைம்பொழிற்
குயிலாலந்துறைசோற்றுத்துறைபூந்துறைபெருந்துறையுங்குரங்காடுதுறையினோடு
மயிலாடுதுறைகடம்பந்துறையாவடுதுறைமற்றுந்துறையனைத்தும்வணங்குவோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅங்கமாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலையேநீவணங்காய் தலைமாலைதலைக்கணிந்து
தலையாலேபலிதேருந்தலைவனைத் தலையேநீவணங்காய்.

தேடிக்கண்டுகொண்டேன் திருமாலொடுநான்முகனுந்
தேடித்தேடொணாத்தேவனையென்னுள்ளே தேடிக்கண்டுகொண்டேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருக்கும்பொழுது பாண்டிநாட்டிற்சென்று சமணர்களைவாதில்வென்று சைவஸ்தாபனம்பண்ணிப்பாண்டியராஜனுடைய கூனைநிமிர்த்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் அந்நாட்டினின்றும்நீங்கி சோழமண்டலத்தை அடைந்து அப்பமூர்த்தி திருப்பூந்துருத்தியி லிருத்தலைக்கேள்வியுற்று அதற்குச்சமீபத்திலே வந்தருளினார் அதை அப்பமூர்த்தி அறிந்து மனமகிழ்ந்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கும்படிசென்று, அவர் வரும் எல்லையை அடைந்து, திருச்சின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு அவரைத்தரிசிக்கும்படி சூழ்ந்த அடியார்களுடைய நெருக்கத்தினாலே தம்மை ஒருவ

ரும் இன்னுரென்று அறியாதபடி உட்புகுந்து,அவர் ஏறிவரும் முத்துச்சிவிகையைத் தாங்குகின்றவர்களோடு தாமும் ஒருவராய்த் தாங்கிக்கொண்டு வந்தார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி திருப்பூந்துருத்திக்கு மிகச்சமீபித்தவுடனே, அப்பர் எங்குற்ருர் என்றுவினவ அதைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி, அடியேன் தேவரீரைத் தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப்பெற்று இங்குற்றேன் என்ருர். உடனேதிருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அதிசீக்கிரமாகச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி, மனப்பதைப்போடு அப்பமூர்த்தியைவணங்க, இவரும் தம்மை அவர்வணங்குதற்கு முன்தாம் அவரைவணங்க அதுகண்ட அடியார்களெல்லாரும் வணங்கி ! ஆனந்தகோஷம் செய்தார்கள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி வாகீசரோடும் திருப்பூந்துருத்தியிற் சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி, தாம் பாண்டிநாட்டிற் சென்றுசமணர்களை வாதில்வென்றதையும், பாண்டியனுடைய கூனை நிமிர்த்ததையும், அந்நாடெங்கும் விபூதியை வளர்த்ததையும், பாண்டிமாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் மந்திரியாராகிய குலச்சிறையார் என்கின்ற இருவருடைய பெருமையையும், வாகீசருக்குச் சொல்லியருளினர். வாகீசர், தாம் தொண்டை நாட்டுக்குச் சென்று அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கியதைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்குச் சொல்லியருளினர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தொண்டைநாட்டுக்கு யாத்திரை செய்யவிரும்பித் திருப்பூந் துருத்தியினின்றும் புறப்பட வாகீசர்பாண்டிநாட்டுக்கு யாத்திரைசெய்ய விரும்பிப் புறப்பட்டு, அப்பாண்டிநாட்டை அடைந்து திருப்புத்தூரை வணங்கிக்கொண்டு மதுரையிற் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்து "முளைத்தானையென்றெடுத்து" திருத்தாண்டகமும், திருநேரிசையும் பாடியருளிபாண்டிமாதேவியாரும் கூனிமிர்ந்தபாண்டியரும் குலச்சிறையாரும் வணங்கித்துதிக்கச் சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திருவாலவாய்த்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முளைத்தானையெல்லார்க்குமுன்னேதோன்றிமுதிருஞ்சடைமுடிமேன்முகிழ்வெண்டிங்கள்
வளைத்தானைவல்லசுரர்புரங்கள்மூன்றும்வரைசிலையாவாசுகிமாநாணுக்கோத்துத்
துளைத்தானைச்சுடுசரத்தாற்றுவளநீறுத்தூமுத்தவெண்முறுவலுமையோடாடித்
திளைத்தானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனனே.

தூர்த்தனைத்தோள்முடிபத்திறுத்தான்றன்னைத் தொன்னரம்பினின்னிசைகேட்டருள்செய்தானை
பார்த்தனைப்பணிகண்டுபரிந்தான்றன்னைப்பரிந்தவற்குப்பாசுபதமீந்தான்றன்னை
யாத்தனையடியேனுக்கன்பன்றன்னை அளவில்லாப்பல்லூழிகண்டுநின்ற
தீர்த்தனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்த்- திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதியாவேதகீதாவிண்ணவரண்ணுவென்றென்
றோதியேமலர்கடூவியொருங்கிநின்கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்சூடு
மாதியேயாலவாயிலப்பனேயருள்செய்யாயே.

பொடிக்கொடுபூசிப்பொல்லாக்குரம்பையிற்புந்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்றுள்களென்றும்பிதற்றிநானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோ
ளடர்த்தனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செய்யாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மதுரையைநீங்கி, திருப்பூவணம் வந்துஆலயத்துட் சென்றபோது சுவாமியெதிரில் காட்சி கொடுக்க தரிசித்து வணங்கிவடிவேறு திரிசூலமென்னுந் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருப்பூவணந் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவேறுதிரிசூலந்தோன்றுந்தோன்றும்வளர்சடைமேலிளமதியுந்தோன்றுந்தோன்றுங்
கடியேறுகமழ்கொன்றைக்கண்ணிதோன்றுங்காதில்வெண்குழைதோடுகலந்துதோன்றும்
இடியேறுகளிற்றுரிவைப்போர்வைதோன்றுமெழிறிகழுந்திருமுடியுநிலவித்தோன்றும்
பொடியேறுதிருமேனிபொலிந்துதோன்றும்பொழிறிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே.

ஆருருவவுள்குவாருள்ளத்துள்ளேயவ்வுருவாய்நிற்கின்றவருளுந்தோன்றும்
வாருருவப்பூண்முலைநன்மங்கைதன்னைமகிழ்ந்தொருபால்வைத்துகந்தவடிவுந்தோன்று
நீருருவக்கடலிலங்கையரக்கர்கோனைநெறுநெறெனவடர்த்திட்டநிலையுந்தோன்றும்
போருருவக்கூற்றுதைத்தபொற்புந்தோன்றும்பொழிறிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு ஸ்ரீராமனுக்குப் பெரும்பாதகந்தீர்த்த கடவுளைத்தொழுதற்கு நினைந்து இராமீச்சரத்திற் சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திரிநேரிசைகள் முதலான பதிகங்களைப்பாடித் தொண்டுசெய்து அங்கு இருந்தார்.

திருவிராமேச்சுரத்-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாசமுங்கழிக்ககில்லாவரக்கரைப்படுத்தேதக்க
வாசமிக்கலர்கள்கொண்டுமதியினால்மால்செய்கோயி
னேசமிக்கன்பினாலேநினைமினீர்நின்றுநாளுந்
தேசமிக்கானிருந்ததிருவிராமேச்சரமே.

வரைகளொத்தேயுயர்ந்தமணிமுடியரக்கர்கோனை
விரையமுற்றறவொடுக்கிமீண்டுமால்செய்தகோயி
றிரைகண்முத்தால்வணங்குந்திருவிராமேச்சரத்தை
யுரைகள்பத்தாலுரைப்பாருள்குவாரன்பினாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருநெல்வேலி திருக்கானப்பேர் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, சோழமண்டலத்துக்குத் திரும்பி வந்து திருப்புகலூரை அடைந்தார். திருப்புகலூரிலே தினந்தோறும் சுவாமிதரிசனம்பண்ணி, திருமுன்றிலிலேகைத்தொண்டுசெய்துகொண்டு இருந்தார், இருக்கும் நாட்களிலே நின்றதிருத்தாண்டகம் தனித்தாண்டகம் க்ஷேத்திரக்கோவை குறைந்த திருநேரிசை தனிநேரிசை நினைந்ததிருநேரிசை ஆருயிர்த்திருவிருத்தம் தசபுராணத்தடைவு. பாவநாசப்பதிகம் சரக்கறைத் திருவிருத்தம் முதலிய திருப்பதிகங்களைப்பாடியருளினார்.

நின்றதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருநிலனாய்த்தீயாகிநீருமாகியியமானனாயெறியுங்காற்றுமாகி
யருநிலையதிங்களாய்நாயிறாகியாகாசமாயட்டமூர்த்தியாகி
பெருநலமுங்குற்றமும்பெண்ணுமாணும்பிறருருவுந்தம்முருவுந்தாமேயாகி
நெருநலையாயின்றாகிநாளையாகிநிமிர்புன்சடையடிகணின்றவாறே.

மாலாகிநான்முகனாய்மாபூதமாய்மருக்கமாயருக்கமாய்மகிழ்வுமாகிப்
பாலாகியெண்டிசைக்குமெல்லையாகிப்பரப்பாகிப்பரலோகந்தானேயாகிப்
பூலோகபுவலோகசுவலோகமாய்ப்பூதங்களாய்புராணன்றானேயாகி
யேலாதனவெல்லாமேல்விப்பானாயெழுஞ்சுடராயெம்மடிகள்நின்றவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆமயந்தீர்த்தடியேனையாளாக்கொண்டாரதிகைவீரட்டானமாட்சிகொண்டார்
தாமரையோன்சிரமரிந்துகையிற்கொண்டார்தலையதனிற்பலிகொண்டார்நிறைவாந்தன்மை
வாமனனார்மாகாயத்துதிரங்கொண்டார்மானிடங்கொண்டார்வலங்கைமழுவாட்கொண்டார்
காமனையுமுடல்கொண்டார்கண்ணால்நோக்கிக்கண்ணப்பர்பணியுங்கொள்கவாலியாரே.

சூராமலரோடராமதியஞ்சடைமேற்கொண்டார்குடமுழநந்தீசனைவாசகனாக்கொண்டார்
சிராமலைதஞ்சேர்விடமாத்திருந்தக்கொண்டார்தென்றல்நெடுந்தேரோனைப்பொன்றக்கொண்டார்
பராபரனென்பதுதமதுபேராக்கொண்டார்பருப்பதங்கைக்கொண்டார்பயங்கள்பண்ணி
இராவணனென்றவனைப்பேரியம்பக்கொண்டாரிடருறுநோய்தீர்த்தென்னையாட்கொண்டாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க்ஷேத்திரக்கோவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைச்சிற்றம்பலமுஞ்செம்பொன்பள்ளிதேவன்குடிதிருப்பள்ளிதெங்கூர்
கொல்லிக்குளிரறைப்பள்ளிக்கோவல்வீரட்டங்கோகரணங்கோடிகாவு
முல்லைப்புறவமுருகன்பூண்டிமுழையூர்பழையாறைசத்திமுற்றங்
கல்லிற்றிகழ்சீரார்காளத்தியுங்கயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

புலிவலம்புத்தூர்புன்கூர்புறம்பியம்பூவணம்பொய்கைநல்லூர்
வலிவலமாற்பேறுவாய்மூர்வைகல்வலஞ்சுழிவாஞ்சியமருகல்வன்னி
நிலமலிநெய்த்தானத்தோடெத்தானத்துநிலவுபெருங்கோயில்பலகாண்டாற்றொண்டீர்
கலிவலிமிக்கோனைக்கால்விரலாற்செற்றகயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறைந்ததிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வென்றிலேன்புலன்களைந்தும்வென்றவர்விளாகத்தன்னில்
சென்றிலேனாதலாலேசெந்நெறியதற்குச்சேயே
னின்றுளேதுளும்புகின்றேனீசனேனீசனேயோ
வின்றுளேனாளையில்லேனென்செய்வான்தோன்றினேனே.

வெட்டனவுடையனாகிவீரத்தான்மலையெடுத்த
துட்டனைத்துட்டுத்தீர்த்துச்சுவைபடக்கீதங்கேட்ட
வட்டமாமூர்த்தியாயவாதியையோதிநாளு
மெட்டனையெட்டமாட்டேனென்செய்வான்தோன்றினேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானங்காப்பதாகித்தையலார்வலையுளாழ்ந்து
அம்மானையமுதன்றன்னையாதியையந்தமாய
செம்மானவொளிகொண்மேனிச்சிந்தையுளொன்றிநின்ற
வெம்மானைநினையமாட்டேனென்செய்வான்தோன்றினேனே.

வளைத்துநின்றவர்களைவர்வந்தெனைநடுக்கஞ்செய்யத்
தளைத்துவைத்துலையையேற்றித்தழலெரிமடுத்தநீரிற்
றிளைத்துநின்றாடுகின்றவாமைபோற்றெளிவிலாதே
னிளைத்துநின்றாடுகின்றேனென்செய்வான்தோன்றினேனே. திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டனேன்பட்டதென்னே தூயகாவிரியினன்னீர்
கொண்டிருக்கோதையாட்டிக்குங்குமக்குழம்புசாத்தி
யிண்டைகொண்டேறநோக்கியீசனையெம்பிரானைக்
கண்டனைக்கண்டிராதேகாலத்தைக்கழித்தவாறே.

பெருவிரவிறைதானூன்றப்பிறையெயிறிலங்கவங்காந்
தருவரையனையதோளானரக்கனன்றலறிவீழ்ந்தா
னிருவருமொருவனுயவுருவமங்குடையவள்ளல்
திருவடிசுமந்துகொண்டுகாணநான்றிரியுமாறே. திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருளவாமனத்தனாகிமயங்கினேன்மதியிலாதே
னிருளவாவறுக்குமெந்தையிணையடிநீழலென்னு
மருளவாப்பெறுதலின்றியஞ்சினானலமந்தேற்குப்
பொருளவாத்தந்தவாறேபோதுபோய்ப்புலர்ந்ததன்றே.

நடுவிலாக்காலன்வந்துநணுகும்போதறியவொண்ணா
வடுவனவஞ்சுபூதமவைதனக்காற்றலாகேன்
படுவனபலவுங்குற்றம்பாங்கிலாமனிதர்வாழ்க்கைக்
கெடுவதிப்பிறவிசீசீகிளரொளிச்சடையினீரோ. திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடும்பகல்நட்டமாடிக்கையிலோர்கவாலமேந்தி
யிடும்பலிக்கில்லந்தோறுமுழிதருமிறைவனீரே
நெடும்பொறைமலையர்பாவைநேரிழைநெறிமென்கூந்தற்
கொடுங்குழைபுகுந்தவன்றுங்கோவணமரையதேயோ.

உய்த்தகாலுதையத்தும்பருமையவணடக்கந்தீரா
வைத்தகாலரக்கனேதன்வான்முடிதனக்குநேர்ந்தான்
மொய்த்தகான்மூகிழ்வெண்டிங்கண்மூர்த்தியென்னுச்சிதன்மேல்
வைத்தகால்வருந்துமென்றுவாடிநானொடுங்கினேனே. திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆருயிர்த்திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாந்திசைக்குமிருதிசைக்குமிறைவாமுறையென்
றிட்டாரமரர்வெம்பூசலெனக்கேட்டெரிவிழியா
வொட்டாக்கயவர்திரிபுரமூன்றையுமோரம்பினு
லட்டானடிநிழற்கீழதன்றோவென்றனாருயிரே.

பழகவோரூர்தியரன்பைங்கட்பாரிடம்பாணிசெய்யக்
குழலுமுழவொடுமாநடமாடியுயரிலங்கைக்
கிழவனிருபதுதோளுமொருவிரலாலிறுத்த
வழகனடிநிழற்கீழதன்றோவென்றனாருயிரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

தசபுராணம் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருவரையொன்றுசுற்றியரவங்கைவிட்டவிமையோரிறந்துபயமாய்த்
திருநெடுமால்நிறத்தையடுவான்விசும்புசுடுவானெழுந்துவிசைபோய்ப்
பெருகிடமற்றிதற்கோர்பிதிகாரமொன்றையருளாய்பிரானேயெனவு
மருள்கொடுமாவிடத்தையெரியாமலுண்டவவனண்டரண்டரசே.

கடுகியதேர்செலாதுகயிலாயமீதுகருதேலுன்வீரமொழிநீ
முடுகுவதன்றுகாண்டியெனநின்றுபாகன்மொழிவானைநன்றுமுனியா
விடுவிடுவென்றுசென்றுவிரைவுற்றரக்கன்வரையுற்றெடுக்கமுடிதோ
ணெறுவிடுவித்துவீழ்விரலுற்றபாதநினைவுற்றதென்றன்மனமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பாவநாசம் - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பற்றற்றார்சேர்பழம்பதியைப்பாசூர்நிலாயபவளத்தைச்
சிற்றம்பலத்தெந்திகழ்கனியைத்தீண்டற்கரியதிருவுருவை
வெற்றியூரில்விரிசுடரைவிமலாகரனைத்திரைசூழ்ந்த
வொற்றியூரெமுத்தமனையுள்ளத்துள்ளேவைத்தேனே.

முந்தித்தானேமுளைத்தானைமூரிவெள்ளேறூர்ந்தானை
யந்திச்செவ்வான்படியானையரக்கனாற்றலழித்தானைச்
சிந்தைவெள்ளப்புனலாட்டிச்செஞ்சொன்மாலையடிசேர்த்தி
யெந்தைபெம்மானென்னெம்மானென்பார்பாவநாசமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

சரக்கறைத் - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையும்விடைப்பெரும்பாகாவென்விண்ணப்பம்வெண்மழுவாட்
படையும்படையாய்நிரைத்தபல்பூதமும்பாய்புலித்தோ
லுடையுமுடைதலைமாலையும்மாலைப்பிறையொதுங்குஞ்
சடையுமிருக்குஞ்சரக்கறையோவென்றனிநெஞ்சமே.

விவந்தாடியகழலெந்தாயென்விண்ணப்பமேலிலங்குந்
தவந்தானெடுக்கத்தலைபத்தடுத்தனைதாழ்புலித்தோல்
சிவந்தாடியபொடிநீறுஞ்சிரமாலைசூடிநின்று
தவந்தானிருக்குஞ்சரக்கறையோவென்றனிநெஞ்சமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் பரமசிவன் அந்நாயனாருடைய வைராக்கியத்தை யாவருக்குங்காட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு, அவர் திருமுன்றிலிலே கைத்தொண்டுசெய்யும்பொழுது உழைவாரம் நுழைந்தவிடங்களெங்கும் பொன்னும் நவரத்தினங்களும் பிரகாசித்துக்கிடக்கும்படி அருள்செய்தார். நாயனார் அவைகளைக்கண்டு, அவைகளை அங்கேகிடக்கின்ற பருக்கைக்கற்களோடுசமமாக எண்ணி, உழைவாரத்தில் ஏந்திக் குளத்திலேவிழ எறிந்துவிட்டார். பின்பு கடவுளுடைய திருவருளினால் அரம்பையர்கள் சுவர்க்கத்தினின்றும் இறங்கிவந்து, நாயனார் முன்னின்று, இசைபாடியும், கூத்தாடியும், அவர்மேற் பூக்களைப்பொழிந்தும், அவரை அணைப்பவர்கள்போலச் சமீபித்தும் அளகம் அவிழ இடைநுடங்க ஓடியும், திரும்பியும், வஸ்திரம் அசையநின்றும், இப்படி அவரை மோகிப்பித்தற்கு யத்தினஞ்செய்தார்கள் செய்தும் சிவனுடைய திருவருளையேமுன்னிட்டு ஒழுகுகின்ற வாகீசர்தம்முடைய சித்தநிலைசிறிதும் வேறுபடாதபடி, தாம்செய்யுந் திருப்பணியிலே உறுதிகொண்டு இருவினைமுதலியவைகளை முன்னிலைப்படுத்தி நான் திருவாரூரில் வீற்றிருக்கின்றசுவாமிக்கு ஆளானேன், உங்களாலே நான் ஆட்டுண்ணேன் நீங்கள் என்னை அலையன்மின் என்னுங்கருத்தால் "பொய்ம்மாயப்பெருங்கடலுள்" என்னுந் திருத்தாண்டகத்தைப்பாடியருளினார்.

திருவாரூர்த் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்ம்மாயப்பெருங்கடலிற்புலம்பாநின்றபுண்ணியங்காடீவினைகாள்திருவேநீங்கள்
தம்மாயப்பெருங்கடலையரித்துத்தின்பீர்க்கில்லையேகிடந்ததுதான்யானேல்வானோர்
தம்மானைத்தலைமகனைத்தண்ணலாரூர்த்தடங்கடலைத்தொடர்ந்தோரையடங்கச்செய்யு
மெம்மான்றனடித்தொடர்வானுழதாகின்றேனிடையிலென்கெடுவீர்காளிடரோன்மின்னே.

சுருக்கமொடுபெருக்கநிலைநிற்றல்பற்றித்துப்பறையென்றணைவீரிவ்வுலகையோடிச்
செருக்கிமிகைசெலுத்தியுஞ்செய்கைவைகல்செய்கின்றீர்க்கமையாதேயானேன்மிக்க
தருக்கிமிகவரையெடுத்தவரக்கனாகந்தளரவடியெடுத்தவன்றன்பாடல்கேட்
டிரக்கமெழுந்தருளியவெம்பெருமான்பாதத்திடையிலென்கெடுவீர்காளிடரோன்மின்னே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அரம்பையர்கள் தங்கள்கருத்து முற்றாமையால் அவரை நமஸ்கரித்துக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். இந்த நிலைமையைச் சமஸ்தலோகத்தார்களும் அரிந்து துதிக்கலுற்றார்கள். வாகீசர் புகலூரர் என்னை இனிச் சேவடிக்கீ ழிருத்திடும் என்று எழுகின்ற பூர்வஞானத்தினால் திருவிருத்தங்கள் பலவற்றைப்பாடி ஒரு சித்திரைமாசத்திலே சதயநக்ஷத்திரத்திலே "உன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே" என்னும் திருத்தாண்டகத்தைச் சொல்லிச் சிவனுடைய திருவடியைஅடைந்தார்,

திருப்புகலூர்த்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணுகேனென்சொல்லியெண்ணுகேனோவெம்பெருமான்திருவடியேயெண்ணினல்லாற்
கண்ணிலேன்மற்றோர்களைகண்ணில்லென்கழலடியேகைதொழுதுகாணினல்லா
லொண்ணுளேயொன்பதுவாசல்வைத்தாயோக்கவடைக்கும்போதுணரமாட்டேன்
புண்ணியனேயுன்னடிக்கேபோதுகின்றேன்பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணியனே.

ஒருவரையுமில்லாதுணராதுள்ளமுணர்ச்சித்தடுமாற்றத்துள்ளேநின்ற
விருவரையுமூவரையுமென்மேலேவியில்லாததரவறுத்தாய்க்கில்லேனேலக்
கருவரைசூழ்கானலிலங்கைவேந்தன்கடுந்தேர்மீதோடாமைக்காலாற்செற்ற
பொருவரையாயுன்னடிக்கேபோதுகின்றேன்பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணியனே. திருச்சிற்றம்பலம்.

குலச்சிறைநாயனார்புராணம்.

கோதில்புகழ்தருமணமேற்குடியார்கோவண்குலச்சிறையார்தென்னர்குலவமைச்சர்குன்று
மாதவர்களடிபரவுமரபார்பாண்டிமாதேவியாரருள்வான்பயிர்க்குவேலி
காதன்மிகுகவுணியர்கோன்வாதிற்றோற்றகையரைவையைக்கரைசேர்கழுவிலேற்று
நீதியினாலாலவாய்நிமலர்ச்சேர்ந்தநின்மலனாரென்மலங்கணீக்கினாரே.

பாண்டிநாட்டிலே மணமேற்குடியில் குலச்சிறைநாயனார் என்பவரொருவர் இருந்தார் அவர் விபூதி உருத்திராக்ஷம் தரிக்கின்றவர்களும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதுகின்றவர்களுமாகிய சிவனடியார்களை, உயர்குலம் இழிகுலங்களும் நற்குணம் தீக்குணங்களும் பாராமல் வணங்கித் துதிக்கின்றவர் அவ்வடியார்கள் பலர்கூடிவரினும், ஒருவர்வரினும், அன்பினோடு எதிர்கொண்டு அழைத்துத் திருவமுது செய்விக்கின்றவர் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அனுதினமும் சிந்தித்துத் துதித்து வணங்குகின்றவர், நெடுமாறரென்னும் பெயரையுடைய பாண்டியருக்கு முதன்மந்திரியாராயினவர் அந்தப் பாண்டியருடைய மாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் செய்கின்ற திருத்தொண்டுக்குத் துணைசெய்கின்றவர் கீழ்மக்களாகிய சமணர்களுடைய பொய்ச் சமயத்தைக் கெடுத்து பாண்டிநாடெங்கும் திருநீற்றை வளர்க்கும்பொருட்டு, பரசமயகோளரியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்கிய சிறப்பினையுடையவர் வாதிலே அந்நாயனாருக்குத்தோற்ற சமணர்களைக் கழுவிலே ஏற்றுவித்தவர்.

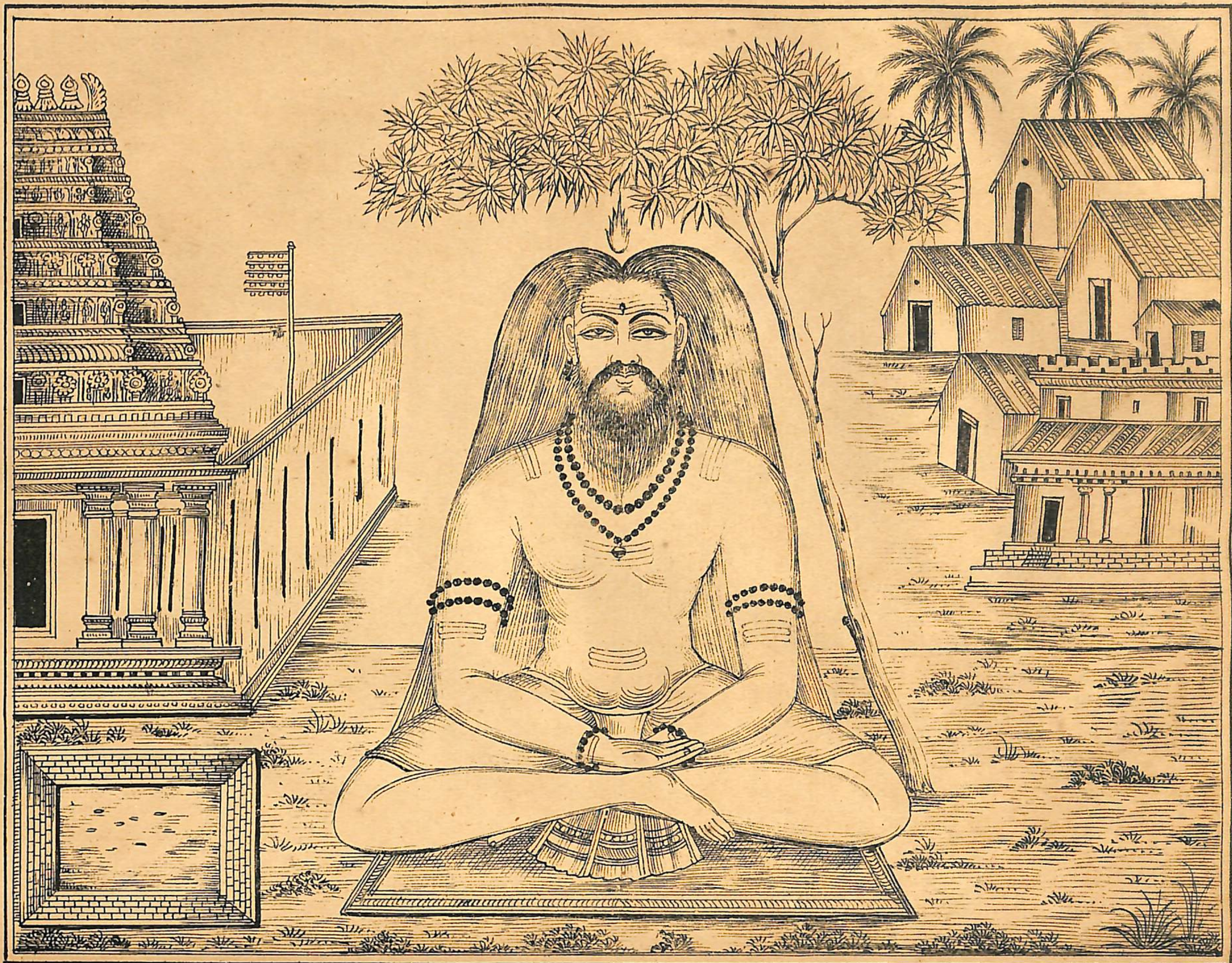
பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்புராணம்.

கொன்னடல்பனிவளர்சோலைமிழலைநாட்டுக்கோதில்புகழ்ப்பெருமிழலைக்குறும்பனார்சி
ரண்டர்பிரானடியவருக்கடியாராகுமாதரவாலணுக்கவன்றொண்டர்க்காளாய்
மண்டொழுமெண்டருசித்திவாய்ந்துளார்தாம்வன்றொண்டர்வடகயிலைமருவுநாண்மு
னெண்டிகழுமறைமூலநெறியூடேகியிலங்கொளிசேர்வடகயிலையெய்தினாரே.

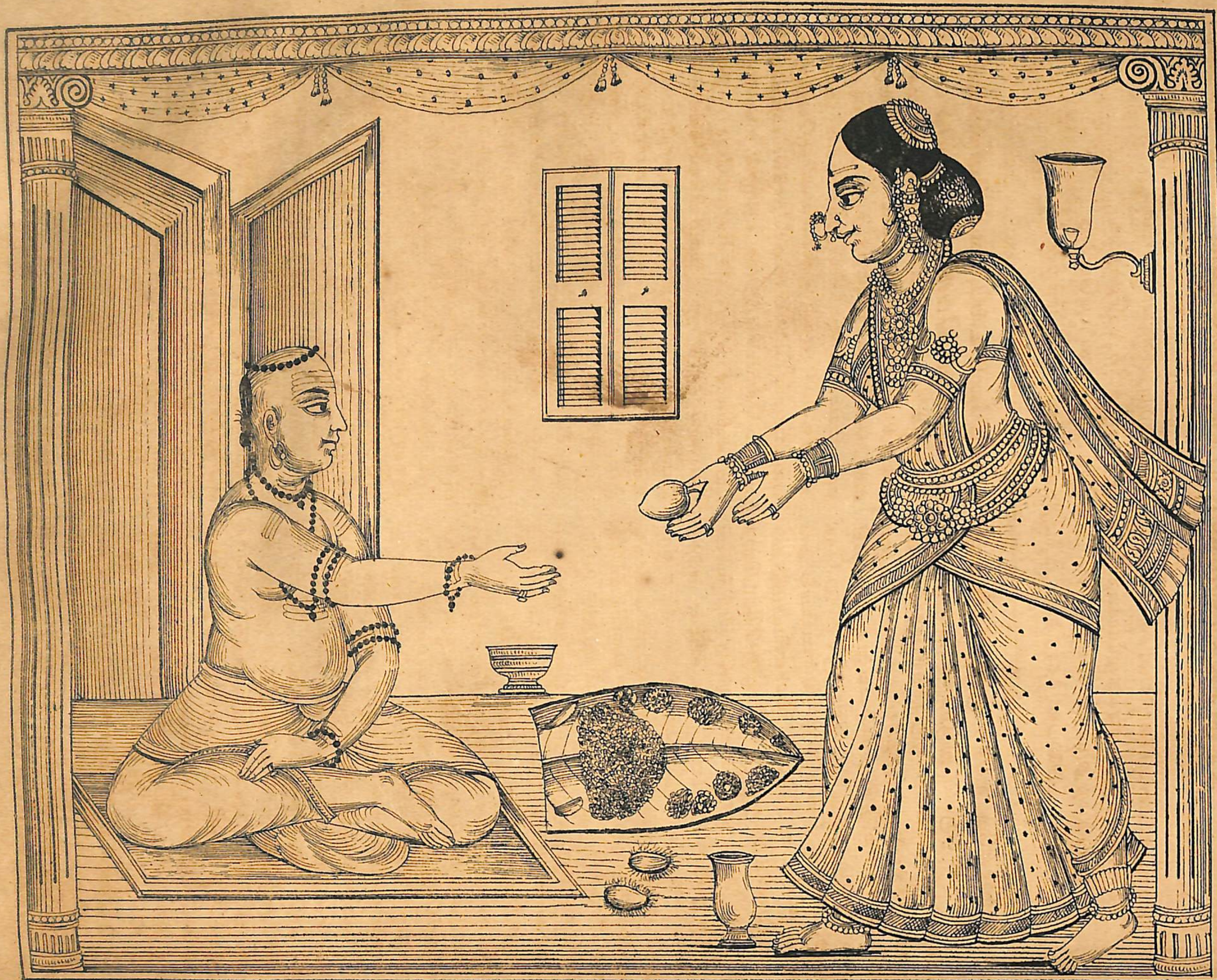
மிழலைநாட்டிலே பெருமிழலையென்னும் ஊரிலே சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற்சிறந்த பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய பெருமையை அறிந்து, அவருடைய திருவடிகளை மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே சிந்தித்துத் துதித்து வணங்குதலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைதற்கு உரிய நெறியென்று அப்படிச்செய்து வந்தார் அதனால் அவர் அணிமா மகிமா இலகிமா கரிமா பிராத்தி பிராகாமியம் ஈசத்துவம் வசித்துவம் என்கின்ற அஷ்டமகா சித்திகளையும் அடைந்தார். அடைந்து, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்து வந்தார் இப்படி நிகழுங்காலத்திலே திருவஞ்சைக்களத்திற் சென்று திருப்பதிகம்பாடும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குப் பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே உத்தரகைலாசத்தை அடையும் வாழ்வு கிடைப்பதைத் தம்முடைய ஊரிலிருந்துகொண்டே யோகப் பிரத்தியக்ஷத்தால் அறிந்து சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் உத்தரகைலாசத்தை நாளைக்கு அடைய நான் பிரிந்து இங்கேவாழமாட்டேனென்று நினைந்து, இன்றைக்கு யோகத்தினாலே சிவனுடைய திருவடியை அடைவேன் என்று துணிந்து யோகமுயற்சியினால் உடலினின்றும் பிரிந்து, திருக்கைலாசத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவனுடைய திருவடியை அடைந்தார்.

குலச்சிறைநாயனார்.

కు.వై.వెంగళరాయరాజు వ్రాసెంది.

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்.

காரைக்காலம்மையார்.

காரைக்காலம்மையார்புராணம்.

தங்குபுகழ்க்காரைக்கால்வணிகன்மிக்கதனதத்தன்றரும்புநிதவதியார்மாவின்
செங்கனிகடிருவருளாலழைப்பக்கண்டுதிகழ்கணவனதிசயித்துத்தேசநீங்க
வங்கவுடலிழந்துமுடிநடையாலேறியம்மையேயெனநாதனப்பாவென்று
பொங்குவடகயிலைபணிந்தாலங்காட்டிற்புநிதனடமநவரதம்போற்றினரே.

காரைக்காலிலே வைசியர்குலத்திலே தனதத்தன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான் அவனுக்குப் புநிதவதியார் என்கின்ற ஒருபுத்திரியார் பிறந்தார் அத்தனதத்தன் அப்புத்திரியாரை நாகபட்டணத்தில் இருக்கின்ற நிதிபதி என்பவனுடைய புத்திரனாகிய பரமதத்தனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்து, தனக்கு வேறுபிள்ளை இன்மையால் அவரை நாகபட்டணத்திற்குப் போகவிடாமல் தன்னுடைய வீட்டுக்கு அருகிலே ஒருவீடுகட்டுவித்து அளவிறந்த திரவியங்களையுங்கொடுத்து,கணவனோடும் அதிலிருத்தினன் பரமதத்தன் அந்தச் செல்வத்தை விருத்திசெய்து, இல்லறத்தை ஒழுங்குபெறநடத்திவந்தான் அவன் மனைவியாராகிய புநிதவதியார் பரமசிவனுடைய திருவடிகளிலே அன்பு மேன்மேலும்பெருக இல்லறத்திற்கு வேண்டுவனவற்றை வழுவாது செய்வாராயினர் தம்முடைய வீட்டுக்குச் சிவனடியார்கள் வரின் அவர்களுக்கு அமுது ஊட்டி, அவரவர் வேண்டியபடி பொன் இரத்தினம் வஸ்திரம் முதலாயின உதவுவார் இப்படி நிகழுங்காலத்தில் ஒருநாள் பரமதத்தனிடத்திற் காரியமூலமாக வந்தவர்கள் சிலர் அவனுக்கு இரண்டுமாம்பழம்கொடுக்க அவன் அவைகளைவாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் கருத்தைமுடித்து அவைகளை மனைவியாரிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டான் மனைவியார் அவைகளை வாங்கிவைத்தபின்பு சிவனடியார் ஒருவர் பசியினால் வருந்தி, அவர்வீட்டிற்சென்றார். புனிதவதியார் அவ்வடியவருடைய நிலையைக்கண்டு கலத்தைவைத்துச்சோறுபடைத்து அந்நேரத்திலே கறியமுது பாகம் பண்ணப் படாமையால் சிவனடியவரோ பெறுதற்கு அரிய விருந்தினராய்வந்தபொழுதே இதைப்பார்க்கிலும் பெறவேண்டியபேறு நமக்குஒன்றும் இல்லை என்று நினைந்து தம்முடைய கணவன் அனுப்பிய மாம்பழங்கள் இரண்டினுள் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டுவந்து படைத்து அவ்வடியவரை அமுதுசெய்வித்தார். அடியவர் சோற்றை மாங்கனியோடு உண்டு, புனிதவதியாருடைய செய்கையை உவந்துபோயினர். போயபின் பரமதத்தன் நடுப்பகலிலே வீட்டிற்குவந்துபோசனம் பண்ணும் பொழுது, மனைவியார் எஞ்சியிருந்த மாங்கனியைக் கொண்டுவந்து, கலத்திலே வைத்தார். பரமதத்தன் மிகமாதுரியமுள்ள அந்தக்கனியை உண்டு, அதன் இனியசுவையினாலேதிருத்தியடையாமல் மனைவியாரைநோக்கி, மற்றக்கனியையும் கொண்டுவந்துவை என்றான். மனைவியார் கொண்டுவரச் செல்பவர்போலப்போய் நின்றுகொண்டு சோகித்து தம்மை விசுவசிக்கின்ற மெய்யன்பர்களுக்கு உற்றஇடத்து உதவும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தியானித்தார். உடனே அக்கடவுளுடைய கருணையினால், அதிமதுரமாகிய ஒருமாங்கனி அவர்கையில்வந்து இருந்தது அவர் அதைக்கொண்டு வந்து, கணவனுடைய கலத்திலே இட அவன் அதனைஉண்டு அதன்சுவைதேவாமிர்தத்தைப்பார்க்கிலும் சிறந்தமையால், இதுமுன்நான்தந்த மாங்கனியன்று இதுமூவுலகங்களிலும் பெறுதற்கு அரியது, இதனை நீ எங்கேபெற்றாய் என்றான் மனைவியார் அதைக்கேட்டு, தமக்குத் திருவருள் உதவியதிறத்தை வெளிப்படுத்துவதுதகுதி அன்று என்று நினைந்தமையால் நிகழ்ந்ததைச்சொல்லமாட்டாதவரும் கணவனுக்கு உண்மையை மறைத்துக்கூறுதலும் தகுதியன்று என்றுநினைந்தமையால், அதனைச் சொல்லாது விடமாட்டாதவருமாய் வருந்திநின்று, பின் நிகழ்ந்தபடி சொல்வதேகடன் என்றுதுணிந்து, நீர்தந்தகனிகளில் ஒன்றை ஓர் அடியாருக்குக்கொடுத்துவிட்டமையால் அதற்குநான்யாதுசெய்வேன் என்றுகவன்றுபரமசிவனைத்தியானித்துக்கொண்டுநின்றேன் அவருடையதிருவருளினால் இந்தக்கனிஎன்கையில் வந்து இருந்தது என்றார். பரமதத்தன் அதைநம்பாதவனாகி,மனைவியாரைநோக்கி, இந்தக்கனிசிவனுடையதிருவருளினாலேகிடைத்ததாயின்,இன்னும் ஒருகனி அவருடைய திருவருளினாலே அழைத்

துத்தா என்றான் புனிதவதியார் அவ்விடத்தை விட்டுப்போய் பரமசிவனைத்துதித்து, இன்னும் ஒருகனி தந்தருளீராகில் அடியேனுடைய வார்த்தைபொய்யாய்விடும்என்றுசொல்ல,சுவாமியுடைய திருவருளினாலே ஒருமாங்கனி அவர்கையில்வந்துஇருந்ததுஅவர் அதைக்கொண்டுவந்துகணவன் கையிற்கொடுக்க அவன் ஆச்சரியமடைந்து வாங்கினான். வாங்கியபழத்தைப் பின்காணாதவனாகி மிகுந்த பயங்கொண்டு மனந்தடுமாறி, அப்புனிதவதியாரைத்தெய்வமெனநினைந்து அவரைப்பிரிந்து வாழவேண்டும் என்று துணிந்து, தன்கருத்தைப்பிறருக்கு வெளிப்படுத்தாமல், அவரோடு தொடர்பின்றி ஒழுகினான் ஒழுகும்நாளிலே, ஒருமரக்கலம் செய்வித்து, தான்செல்லவிரும்பிய தேசத்திலே விரும்பப்படுகின்ற அரும்பண்டங்களை அதனிடத்து நிறையஏற்றி, சுபதினத்திலேசமுத்திரராஜனாகிய வருணனைத் தொழுதுகொண்டு, மாலுமிமுதலியாரோடும்ஏறி, அத்தேசத்தைஅடைந்து வர்த்தகம்செய்து, சிலநாளாயினபின், மீண்டும் அம்மரக்கலத்தில் ஏறி, பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஓர் நகரத்தை அடைந்து அங்குள்ள ஒருவைசியனுடையமகளை விவாகம்செய்துகொண்டு மகா ஐசுவரியத்தோடும்வாழ்ந்து இருந்தான் அவனுக்குஅம்மனைவிவயிற்றிலேஒருபெண்குழந்தைபிறந்தது அவன்தான்கூடிவாழ்தற்குஅஞ்சிநீக்கியமனைவியாரைத்தான்தொழும்தெய்வமாகக்கொண்டு அவருடையபுனிதவதியார் என்னும்பெயரையேஅந்தப் பெண்ணிற்கு இட்டான்.

பரமதத்தன் இப்படியே இங்கே இருக்கபுனிதவதியார் காரைக்காலிலே கற்பினோடு இல்லறத்தை வழுவாது நடத்திக்கொண்டுவந்தார். அவருடைய ஞாதிகள், வர்த்தகத்தின்பொருட்டுச் சென்ற பரமதத்தன் பாண்டிநாட்டிலே ஓர் நகரத்திலே செல்வத்தை விருத்திசெய்துகொண்டு வாசஞ்செய்கின்றான் என்றுகேள்வியுற்று, அவனிடத்திற்சிலரை அனுப்பி, அவனுடையநிலையை உணர்ந்து, கவலைகூர்ந்து, புனிதவதியாரைத்தாமே அவனிடத்திற்குக் கொண்டுபோய் விடவேண்டும் என்று நினைந்து, சிவிகையில் ஏற்றிக்கொண்டுசென்று, அவனிருக்கின்ற நகரத்திற்குச்சமீபித்து, தாம் புனிதவதியாரைக் கொண்டுவந்தமையை அவனுக்குஆள் அனுப்பித் தெரிவித்தார்கள். அவன் அதனை அறிந்து அச்சங்கொண்டு, தன்னுடைய இரண்டாம் மனைவியோடும் மகளோடும் புனிதவதியாரிடத்திற்குவந்து அடியேன், உம்முடைய கருணையினாலே வாழ்கின்றேன் இந்தப்பெண்ணுக்கு உம்முடைய பெயரையே இட்டேன் என்றுசொல்லிக்கொண்டு, அவருடைய பாதங்களிலேவிழுந்துசாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தான். உடனே புனிதவதியார் தம்முடைய ஞாதிகளிடத்திலே அச்சத்தோடும் ஒதுங்கிநிற்க அவர்கள்வெள்கி, பரமதத்தனைநோக்கி, நீ உன்னுடையமனைவியை வணங்குவது என் என்றார்கள். அதற்குப் பரமதத்தன், நான் இவரிடத்திலே ஒருபெரிய அற்புதத்தைக்கண்டபடியால் இவர் தெய்வப்பெண்ணேயன்றி மானிடப்பெண் அன்று என்று துணிந்து இவரைப்பிரிந்தேன் இவரை நான்தொழும்தெய்வம் என்றுகொண்டமையால், நான்பெற்ற இந்தக்குழந்தைக்கு இவர்பெயரைத்தரித்தேன் அதுபற்றியே இவருடையதிருவடியையும் வணங்கினேன் நீங்களும் இவரைவணங்குங்கள் என்றான் அதுகேட்ட ஞாதிகள், இது என்ன ஆச்சரியம் என்றுதிகைத்து நின்றார்கள். புனிதவதியார் கணவன்சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு, பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச்சிந்தித்து, சுவாமீ இவனுடையகொள்கை இது இனி இவன்பொருட்டுத்தாங்கிய அழகுதங்கிய தசைப்பொதியைநீக்கி தேவரீரைச்சூழ்ந்து நின்று துதிக்கின்றபேய்வடிவை அடியேனுக்குத் தந்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அந்தக்கணத்தே, அக்கடவுளுடைய திருவருளினாலே மாமிசம் முழுதையும் உதறி எற்புடம்பாக, மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் வணங்கும் பேய்வடிவமாயினார். அதுகண்ட ஞாதிகள் எல்லாரும் அஞ்சி அவரை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். புனிதவதியார், தமது உள்ளத்திலேசிவசத்தியால் விளக்கப்பட்ட சிற்சத்திகொண்டு, அற்புதத்திருவந்தாதியும் திருவிரட்டைமணிமாலையும் பாடியருளினார்.

அற்புதத்திருவந்தாதி. திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறந்துமொழிபயின்றபின்னெல்லாங்காதல், சிறந்துநின்சேவடியேசேர்ந்தே—னிறந்திகழு
மைஞ்ஞான்றகண்டத்துவானோர்பெருமானே, யெஞ்ஞான்றுதீர்ப்பதிடர்.

உரையினாலிம்மாலையந்தாதிவெண்பா, கரைவினாற்காரைக்காற்பேய்சொற்—பரவுவார்
ஆராதவன்பினோடண்ணலைச்சென்றேத்துவர், பேராதகாதல்பிறந்து. திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு - இரட்டைமணிமாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

கிளர்ந்துந்துவெந்துயர்வந்தடும்போதஞ்சிநெஞ்சமென்பாய்
தளர்ந்திங்கிருத்தறவிர்திகண்டாய்தளராதுவந்தி
வளர்ந்துந்துகங்கையும்வானத்திடைவளர்கோட்டுவெள்ளை
யிளந்திங்களுமெருக்கும்மிருக்குஞ்சென்னியீசனுக்கே.

வெண்பா.

உத்தமராய்வாழ்வாருலந்தக்காலுற்றார்கள், செத்தமரமடுக்கித்தீயாமுன்—உத்தமனுய்
நீளாழிநஞ்சுண்டநெய்யாடிதன்றிறமே, கேளாழிநெஞ்சேகிளர்ந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமத்கைலாயகிரிக்குப் போகவிரும்பி, புறப்பட்டு, மனசிலும்பார்க்க மிகுந்தவேகத்தோடு சென்று அந்தக்கைலாசகிரியின் பக்கத்தைஅடைந்து, அங்கே காலினால்நடத்தல் தகுதி அன்றென்று ஒழிந்து, தலையினாலேநடந்துபோய், மலையிலேறினர். ஏறும்பொழுது, உமாதேவியார் அதைக்கண்டு, எம்போலிகள் புனிதவதியாருடைய திடபத்தியைக்குறித்து உலகமாதாவாகிய உமாதேவியாரோ ஆச்சரியம் அடைந்தாராயின், நாம் எவ்வளவு ஆச்சரியம் அடைதல்வேண்டும் என்று சிந்திக்கச்செய்யும்பொருட்டுத் தாம் ஆச்சரியமுடையவராகி, அவரதுபத்திமகிமையை உயர்வொப்பில்லாதபரமசிவனுடைய திருவாக்கினாலேயே நமக்கு உணர்த்துவித்து நம்மை உய்விக்கத்திருவுளங்கொண்டு அக்கடவுளைவணங்கி நின்று, சுவாமீ இங்கேதலையினால்நடந்து ஏறிவருகின்ற எற்புடம்பை உடையவரது அன்பின்மகிமை இருந்தபடி என்னென்றுசொல்ல,பரமசிவன் இங்கேவருகின்றவள் நம்மைத்துதிக்கின்ற அம்மைஎன்றறி, இந்தப்பெருமைபொருந்திய வடிவத்தையும்வேண்டிப்பெற்றாள்என்றார். பின்புனிதவதியார்சமீபத்தில்வந்தவுடனே, உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு அவரைநோக்கி, அம்மையேஎன்று அழைத்தார். அதுகேட்ட புனிதவதியார், அப்பா என்றுசொல்லிக்கொண்டு, அவருடைய திருவடிகளிலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்தார். சுவாமி அவரைநோக்கி உனக்குவேண்டும்வரம் யாது என்றுவினவ, புனிதவதியார் வணங்கிநின்று, சுவாமீ அடியேனுக்கு இனிப்பிறவாமையேவேண்டும் பிறக்கினும் தேவரீரை ஒருகாலமும் மறவாமைவேண்டும் இன்னும் தேவரீர் நிருத்தஞ்செய்யும்பொழுது, தேவரீருடைய திருவடியின்கீழே சிவானந்தத்தை உடையேனாகி, தேவரீரைப்பாடிக்கொண்டு இருத்தல் வேண்டும் என்றார். சுவாமி அவரைநோக்கி நீதென்றிசையிலுள்ள ஆலங்காட்டிலே நம்முடையநடனத்தைத் தரிசித்து, பேரானந்தத்தோடு நம்மைப்பாடிக்கொண்டு இரு என்று அருளிச்செய்தார் அதுகேட்ட காரைக்காலம்மையார் சுவாமியை நமஸ்கரித்து அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு திருவாலங்காட்டுக்குத் தலையினால்நடந்துசென்று, சுவாமியுடைய திருநடனத்தைத்தரிசித்து, "கொங்கைதிரங்கி" என்பதைமுதலிலுடைய மூத்ததிருப்பதிகத்தையும்"எட்டியிலவமீகை" என்பதைமுதலிலுடைய திருப்பதிகத்தையும்பாடியருளினார்.

அம்மைமூத்ததிருப்பதிகம் - பண் - நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொங்கைதிரங்கிநரம்பெழுந்துகுண்டுகண் வெண்பற்குழிவயிற்றுப்
பங்கிசிவந்திருபற்கணீண்டுபேரடியர்நீள்கணைக்காலோர்பெண்பேய்
தங்கியலறியுலறுகாட்டிற்றாழ்சடையெட்டுத்திசைகள்வீசி
யங்கங்குளிர்ந்தனலாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௧)

கள்ளிக்கவட்டிடைக்காலைநீட்டிக்கடைக்கொள்ளிவாங்கிமசித்துமையை
விள்ளவெழுதிவெடுவெடென்னநக்குவெருண்டுவிலங்குகாட்டித்
துள்ளித்துடித்துச்சுடுபிணத்தீச்சுட்டிடமுற்றுஞ்சுழிந்துபூந்தி
யள்ளியவிக்கநின்றாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௨)

வாகைவிரித்துவெண்ணெற்றொலிப்பமயங்கிருள்கூர்நடுநாளையாங்கே
கூகையோடாண்டலைபாடவாந்தைகோடதன்மேற்குதித்தோடிவீசி
யீகைபடர்தொடர்கள்ளிநீழலீமமிடுசுடுகாட்டகத்தே
யாகங்குளிர்ந்தனலாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே (௩)

குண்டுலோமிக்குழிச்சோற்றைவாங்கிக்குறுநரிதின்னவதனைமுன்னே
கண்டிலோமென்றுகனன்றுபேய்கள்கையடித்தோடிடுகாடரங்கா
மண்டலநின்றங்குள்ளாளமிட்டுவாதித்துவீசியெடுத்தபாத
மண்டமுறநிமிர்ந்தாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௪)

விழுதுநிணத்தைவிழுக்கியிட்டுவெண்டலைமாலைவிரவிப்பூட்டிக்
கழுதுதன்பிள்ளையைக்காளியென்றுபேரிட்டுச்சீருடைத்தாய்வளர்த்துப்
புழுதிதுடைத்துமுலைகொடுத்துப்போயினதாயைவரவுகாணா
தழுதுறங்கும்புறங்காட்டிலாடுமப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௫)

பட்டடிநெட்டுகிர்ப்பாறுகாற்பேய்பருந்தொடுகூகைபரண்டையாந்தை
குட்டியிடமுட்டைகூகைபேய்கள்குறுநரிசென்றிணங்காடுகாட்டிற்
பிட்டடித்துப்புறங்காட்டிலிட்டபிணத்தினைப்போகப்புரட்டியாங்கே
யட்டமேபாயநின்றாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௬)

சுழலுமழல்விழிக்கொள்ளிவாய்ப்பேய்சூழ்ந்துதுணங்கையிட்டோடியாடித்
தழலுளெரியும்பிணத்தைவாங்கித்தான்றடிதின்றிணங்காடுகாட்டிற்
கழலொலியோசைசிலம்பொலிப்பக்காலுயர்வட்டணையிட்டுநட்ட
மழலுமிழ்ந்தோரிகதிக்கவாடுமப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௭)

நாடுநகருந்திரிந்துசென்றுநன்னெறிநாடிநயந்தவரை
மூடிமுதுபிணத்திட்டமாடேமுன்னியபேய்க்கணஞ்சூழச்சூழக்
காடுங்கடலுமலையுமண்ணும்விண்ணுஞ்சுழலவனல்கையேந்தி
யாடுமமரர்புயங்கனெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௮)

துத்தங்கைக்கிளைவிளரிதாரமுழையிளியோசைபண்கெழுமப்பாடிச்
சச்சரிகொக்கரைதக்கையோடுதகுணிச்சந்துந்துமிதாளம்வீணை
மத்தளங்கரடிகைமுன்கைமென்றோற்றமருகங்குடமுழாமொந்தைவாசித்
தத்தனமைவினோடாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௯)

புந்திகலங்கிமதிமயங்கியிறந்தவரைப்புறங்காட்டிலிட்டுச்
சந்தியில்வைத்துக்கடமைசெய்துதக்கவரிட்டசெந்தீவிளக்கா
முந்தியமரர்முழவினோசைதிசைகதுவச்சிலம்பார்க்கவார்க்க
வந்தியின்மாநடமாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௰)

ஒப்பிணையில்லவன்பேய்கள்கூடியொன்றினையொன்றடித்தொக்கலித்துப்
பப்பிணையிட்டுப்பரண்டைபாடப்பாடிருந்தந்நரியாழமைப்ப
வப்பனையணிதிருவாலங்காட்டுளடிகளைச்செடிதலைக்காரைக்காற்பேய்
செப்பியசெந்தமிழ்ப்பத்தும்வல்லார்சிவகதிசேர்ந்தின்பமெய்துவாரே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பூதியடிகள்நாயனர்.

தேவாரம்-பண்-இந்தளம். திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டியிலவமீகைசூரைகாரைபடர்ந்தெங்குஞ், சுட்டசுடலைசூழ்ந்தகள்ளி சோர்ந்தகுடர்கவ்வப், பட்டபிணங்கள்பறந்தகாட்டிற் பறைபோல்விழிகட்பேய், கொட்டமுழவங் கூளிபாடக் குழகனாடுமே. (௧)

நிணந்தானுருகிநிலந்தானனைப்பநெடும்பற்குழிகட்பேய்,சுணங்கையெறிந்தருகுநோக்கிச்சுடரநவித்தெங்கும், கணங்கள்கூடிப்பிணங்கண்மாந்திக்களித்தமனத்தவா, யணங்குகாட்டிலனல்கையேந்தியழகனாடுமே. (௨)

புட்கள்பொதுத்தபுலால்வெண்டலையைப் புரமேநரிகவ்வ, வட்கென்றழைப்பவாந்தைவிசவருகேசிறுகூகை,யுட்கவிழிக்கவூமன்வெருட்டவோரிகதித்தெங்கும், பிட்கநக்கம்பேணுமிறைவன்பெயரும்பெருங்காடே. (௩)

செத்தபிணத்தைத்தெளியாதொருபேய்சென்றுவிரல்சுட்டிக், கத்தியுறுமிக்கனல்விட்டெறிந்துகடக்கப்பாய்ந்துபோய்ப், பத்தல்வயிற்றைப்பதைக்கமோதிப் பலபேயிரிந்தோடப், பித்தவேடங்கொண்டுநட்டம்பெருமானாடுமே. (௪)

முள்ளிதீந்துமுளரிகருகிமூளைசொரிந்துக்குக், கள்ளிவற்றிவெள்ளில்பிறங்கு கடுவெங்காட்டுள்ளே, புள்ளியுழைமான்றோலொன்றுடுத்துப் புலித்தோல்பியற்கிட்டுப், பள்ளியிடமுமதுவேயாகப்பரமனாடுமே. (௫)

வாளைக்கிளரவளைவாளெயிற்று வண்ணச்சிறுகூகை, மூளைத்தலையும்பிணமும்விழுங்கிமுரலுமுதுகாட்டிற், றுளிப்பனையினிலைபோன்மயிர்க்கட்டழல்வாயழல்கட்பேய், கூளிக்கணங்கள் குழலோடியம்பக்குழகனாடுமே. (௬)

நொந்திக்கிடந்தசுடலைதடவி நுகரும்புழுக்கின்றிச், சிந்தித்திருந்தங்குறங்குசிறுபேய் சிரமப்படுகாட்டின், முந்திமுழவம்விழவினோசை முறைமைவழுவாமே; யந்திநிருத்தமனல்கை யேந்தியழகனாடுமே. (௭)

வேய்களோங்கிவெண்முத்துதிர வெடிகொள்சுடலையுள், ஒயுமுருவிலுலறுகூந்த லலறுபகுவாயப், பேய்கள்கூடிப்பிணங்கண்மாந்தியணங்கும்பெருங்காட்டில், மாயனாடமலையான்மகளு மருண்டுநோக்குமே. (௮)

கடுவனுகளுங்கழைசூழ் பொதும்பிற்கழுகும்பேயுமா, யிடுவெண்டலையுமீமப்புகையுமெழுந்தபெருங்காட்டிற், கொடுவெண்மழுவும்பிறையுந்ததும்பக்கொள்ளென்றிசைபாடப், படுவெண்டுடியும்பறையுங்கறங்கப்பரமனாடுமே. (௯)

குண்டைவயிற்றுக்குறிய சிறியநெடியபிறங்கற்பேய், இண்டுபடர்ந்தவிருள்சூழ்மயானத் தெரிவாயெயிற்றுப்பேய், கொண்டுகுழவிதடவிவெருட்டிக்கொள்ளென்றிசைபாட, மிண்டிமிளிர்ந்தசடைகடாழவிமலனாடுமே. (௰)

சூடுமதியஞ்சடைமேலுடையார்சுழல்வார்திருநட்டம், ஆடுமரவமரையிலார்த்தவடிகளருளாலே
காடுமலிந்தகனல்வாயெயிற்றுக்காரைக்காற்பேய்தன், பாடல்பத்தும்பாடியாடப்பாவநாசமே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

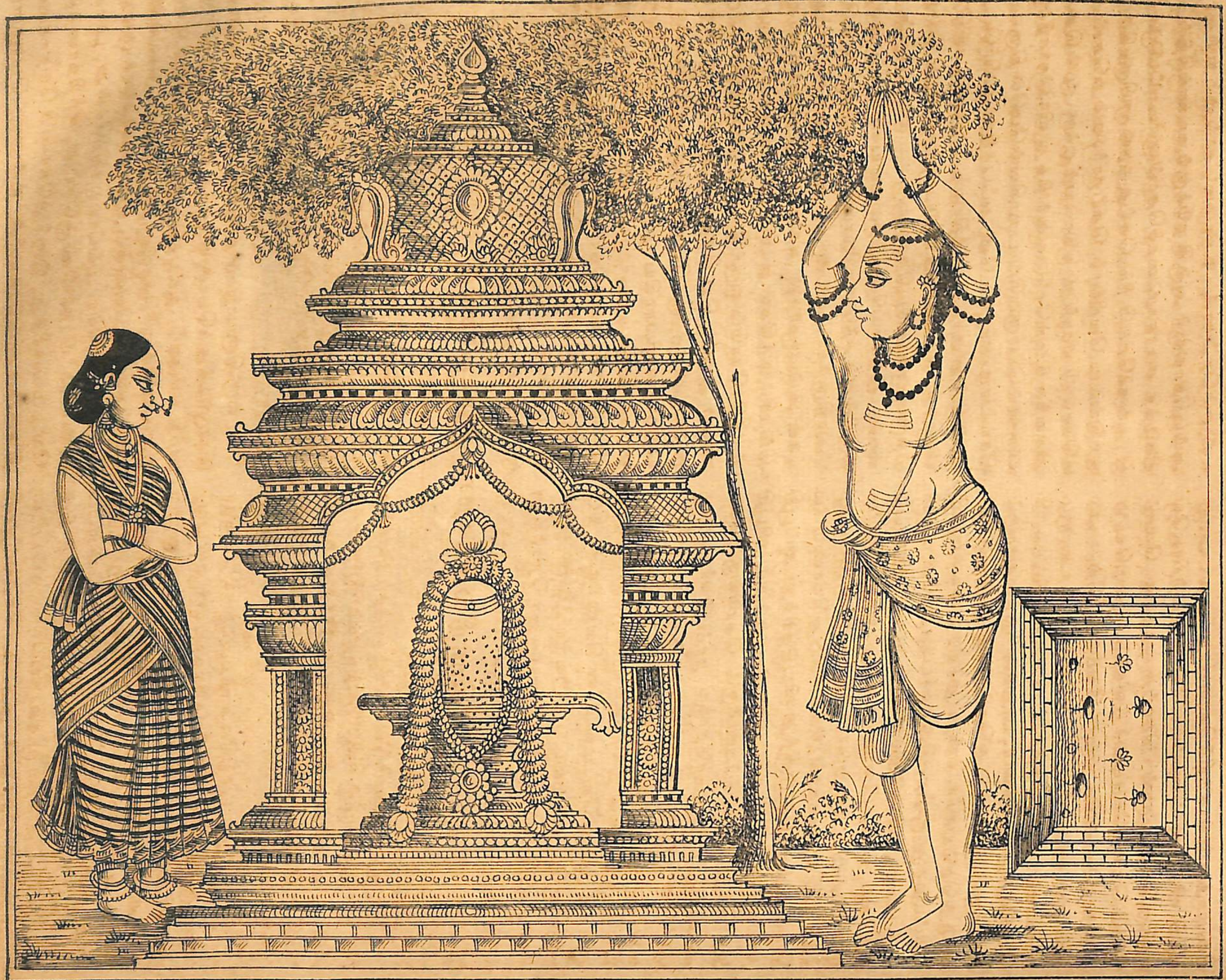
அவர் சுவாமியுடைய தூக்கியதிருவடியின்கீழே சிவானந்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு எக்காலமும் இருக்கின்றார்.

அப்பூதிநாயனார்புராணம்.

அந்தமினந்திங்களூர்வருமப்பூதியருமறையோர்திருநாவுக்கரசினாமம்
பந்தரிடையெழுதக்கண்டரசுமெய்தப்பணிந்துபரிகலநேடிப்படப்பைசேர்ந்த
மைந்தனுயிருயர்கதலியிலைமேற்றுஞ்சும்வாளரவுகவர்வுடன்மறைத்தல்கேட்டுச்
சிந்தைமகிழ்ந்துயர்பதிகமருந்தாற்றீர்த்துத்திருவமுதுசெயவருளைச்சேர்ந்துளாரோ.

சோழமண்டலத்திலே திங்களூரிலே பிராமணர்குலத்திலே, பாவங்கள் என்று சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் நீங்கினவரும், புண்ணியங்களென்று சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் தாங்கினவரும், கிருகஸ்தாச்சிரமத்தை யுடையவரும், சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்தவரும், ஆகிய அப்பூதிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவானுபூதிமானாகிய திருநா

வுக்கரசுசுவாமிகளுடையமகிமையைக் கேள்வியுற்று; அவர்மேலே மிகஅன்புகூர்ந்து. தம்முடையவீட்டினுள்ள அளவைகள் பிள்ளைகள் பசுக்கள் எருமைகள் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் அந்நாயனாருடையபெயரையேசொல்லிவருவார் இன்னும் அவர்மேலாசையினாலே. திருமடங்கள்தண்ணீர்ப்பந்தர்கள்குளங்கள்நந்தநவனங்கள்முதலியவற்றைஅந்நாயனார்பெயரினாற்செய்துகொண்டு இருந்தார். இருக்கும்நாளிலே, அத்திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருப்பழனம் என்னும் ஸ்தலத்தைவணங்கிக்கொண்டு, பிறதலங்களையும்வணங்கும்பொருட்டு, அந்தத்திங்களூருக்குச் சமீபமாகிய வழியே செல்லும்பொழுது, ஒருதண்ணீர்ப்பந்தரை அடைந்து, திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் என்னும்பெயர் எங்கும் எழுதப்பட்டிருத்தலைக்கண்டு, அங்குநின்றவர்கள் சிலரைநோக்கி, இந்தத்தண்ணீர்ப்பந்தரைஇப்பெயரிட்டுச் செய்தவர் யாவர்என்றுவினாவ, அவர்கள், இப்பந்தரைமாத்திரமன்று இவ்விடத்தெங்கும் உள்ள அறச்சாலைகள்குளங்கள்நந்தநவனங்கள் எல்லாவற்றையும்அப்பூதிநாயனாரென்பவர் இத்திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் என்னும்பெயராலேயேசெய்தனர்என்றார்கள். அதைத்திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் கேட்டுஇங்ஙனம் செய்தற்குக்காரணம்யாதோ, என்றுநினைந்து அவர்களைநோக்கி அவர் எவ்விடத்தில் இருக்கின்றவர், என்றுவினாவ அவர்கள். அவர் இவ்வூரவரோ இப்பொழுதுதான் வீட்டுக்குப்போகின்றார் அவ்வீடும்தூரமன்று சமீபமே என்றார்கள், உடனே திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அப்பூதிநாயனாருடைய வீட்டுத்தலைக்கடைவாயிலிற்செல்ல, உள்ளிருந்த அப்பூதிநாயனார் சிவனடியார் ஒருவர்வாயிலில்வந்துநிற்கின்றார் என்று கேள்வியுற்று விரைந்துசென்று. அவருடையதிருவடிகளிலே நமஸ்கரிக்க அவரும் வணங்கினார். அப்பூதிநாயனார், சுவாமீதேவரீர்இவ்விடத்திற்குஎதுபற்றி எழுந்தருளினீர்என்றுவினாவதிருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்நாம்திருப்பழனத்தைவணங்கிக்கொண்டுவரும்பொழுது, வழியிலேநீர்வைத்ததண்ணீர்ப்பந்தரைக்கண்டும் அப்படியே நீர்செய்திருக்கின்ற பிறதருமங்களைக்கேட்டும் உம்மேலே சந்தோஷங்கொண்டு இங்கேவந்தோம் என்றுசொல்லி பின்புசிவனடியார்கள்பொருட்டு நீர்வைத்ததண்ணீர்ப்பந்தரிலே உம்முடையபெயரைஎழுதாதுவேறொருபெயரை எழுதியதற்குக்காரணம்யாது என்று வினாவ அப்பூதிநாயனார்நீர்நல்வார்த்தையருளிச்செய்திலீர்பாதகர்களாகியசமணர்களோடுகூடிப்பல்லவராஜன் செய்தவிக்கினங்களைச்சிவபத்திவலிமையினாலே ஜயித்தபெருந்தொண்டராகியதிருப்பெயரோவேறொருபெயர் என்றுகோபித்துப்பின்னும், பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டுசெய்தலாலே இம்மையினும் பிழைக்கலாம் என்பதை என்போலும் அறிவிலிகளும் தெளியும்பொருட்டு அருள்புரிந்த திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடைய திருப்பெயரை நான்எழுத நீர் இந்தக்கொடுஞ்சொல்லை நான்கேட்கும்படிசொன்னீர் கற்றூணியைக்கொண்டுகடல்கடந்தஅந்தநாயனாருடையமகிமையைஇவ்வுலகத்திலேஅறியாதார்யாருளர்நீர்சிவவேடத்தோடுநின்று இவ்வார்த்தைபேசினீர்நீர்எங்கே இருக்கிறவர், சொல்லும்என்றார். திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அவ்வப்பூதியடிகளுடைய அன்பை அறிந்து, ஆருகதசமயப்படுகுழியிலே நின்றும் எறும் பொருட்டுப் பரமசிவன் சூலைநோயைவருவித்து ஆட்கொள்ளப்பெற்ற உணர்வில்லாதசிறுமையேனியான் என்றுசொன்னார். உடனே அப்பூதிநாயனார், இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேலேகுவிய, கண்ணீர்சொரிய, உரைதடுமாற உரோமஞ்சிலிர்ப்ப பூமியிலே விழுந்துதிருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடைய ஸ்ரீபாதார விந்தங்களைப்பூண்டார் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அப்பூதியடிகளை எதிர்வணங்கி எடுத்தருள அப்பூதியடிகள் மிகக்களிப்படைந்து கூத்தாடினார். பாடினார் சந்தோஷமேலீட்டினால் செய்வது இன்னது என்று அறியாமல் வீட்டினுள்ளேசென்று, மனைவியாருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பிறபந்துக்களுக்கும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் எழுந்தருளிவந்தசந்தோஷ சமாசாரத்தைச்சொல்லி அவர்களை அழைத்துக் கொண்டுவந்து நாயனாரை வணங்கும் படி செய்து அவரைஉள்ளே எழுந்தருளிவித்து பாதப்பிரக்ஷாளனஞ் செய்தார். அங்ஙனம் செய்த தீர்த்தத்தை அவர்கள் எல்லாரும் தங்கள்மேலே தெளித்து உள்ளும் பூரித்தார்கள். நாயனாரை ஆசனத்தில்இருத்திவிதிப்படி அருச்சனைசெய்து சுவாமீ தேவரீர் இங்கேதிருவமுது செய்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க அவரும் அதற்கு உடன் பட்டார் அப்பூதிநாயனார் திருவமுதுசமைப்பித்து தங்கள் புத்திரராகிய மூத்த திருநாவுக்கரசை வாழைக்குருத்து அரிந்துகொண்டுவரும் பொருட்டு அனுப்ப அவர் விரைந்து தோட்டத்திற் சென்று. வாழைக் குருத்து அரியும் பொழுது, ஒருபார்பு அவருடைய கையிலே

திருநீலநக்கநாயனார்

தீண்டி அதனைச் சுற்றிக்கொண்டது அவர் அதை உதறி வீழ்த்து பதைப்புடனே அதுபற்றிய வேகத்தினாலேவீழுமுன் கொய்தகுருத்தை வேகத்தோடு கொண்டோடிவந்துவிஷம் முறையே ஏறித்தலைக்கொண்ட ஏழாம்வேகத்தினாலே பல்லும் கண்ணும் சரீரமும்கருகித்தீய்த்து உரைகுழறி மயங்கி குருத்தைத்தாயார்கையில் நீட்டி, கீழேவிழுந்து இறந்தார், அதுகண்டுதந்தையாரும் தாயாரும் ஐயோ இதுதெரிந்தால் இனிநாயனார் அமுதுசெய்யாரோ. என்று திக்கித்து சவத்தைவீட்டுப்புறத்து முற்றத்தின் ஓர்பக்கத்திலே பாயினால் மறைத்துவைத்துவிட்டு அப்பமூர்த்தியிடத்திற்சென்று சுவாமி எழுந்துவந்து அமுதுசெய்தருளவேண்டும் என்றுபிரார்த்தித்தார்கள் அப்பமூர்த்தி எழுந்துகைகால் சுத்திசெய்துகொண்டுவேறோர் ஆசனத்தில் இருந்து விபூதிதரித்து அப்பூதிநாயனாருக்கும் அவர் மனைவியாருக்கும் விபூதி கொடுத்து புதல்வர்களுக்கும் கொடுக்கும்போது அப்பூதிநாயனாரைநோக்கி நாம் இவர்களுக்கு முன்னே விபூதிசாத்தும்படி உம்முடைய சேட்டபுத்திரனைவருவியும் என்றார். அப்பூதிநாயனார், இப்போது அவன் இங்கேஉதவான்என்றார், அப்பமூர்த்தி அதைக்கேட்டவுடனே சிவனுடைய திருவருளினாலே தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே ஒருதடுமாற்றந்தோன்ற அப்பூதிநாயனாரை நோக்கி அவன் என்செய்தான் உண்மைசொல்லும் என்றார் அப்பூதிநாயனார் அஞ்சி நடுக்குற்றுவணங்கிநின்று நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச்சொன்னார். அப்பமூர்த்தி அதைக்கேட்டு நீர் செய்ததுநன்றாயிருக்கின்றது இப்படி வேறியார் செய்தார், என்றுசொல்லிக்கொண்டு எழுந்து சிவாலயத்துக்கு முன்சென்றுசவத்தை அங்கேகொணர்வித்து விஷத்தைநீக்கியருளும்பொருட்டுப் பரமசிவன்மேலே திருப்பதிகம்பாடினார். உடனே அப்புத்திரர் உயிர்பெற்று எழுந்து அப்பமூர்த்தியுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரிக்க அப்பமூர்த்திவிபூதி கொடுத்தருளினார் அப்பூதிநாயனாரும் மனைவியாரும் தங்கள் புத்திரர் பிழைத்தமையைக்கண்டும் அதைக்குறித்துச் சந்தோஷியாமல் நாயனார்அமுதுசெய்யாதிருந்தமையைக்குறித்துச் சிந்தைநொந்தார்கள் அப்பமூர்த்தி அதனை அறிந்து அவர்களோடும் வீட்டிற்சென்று அப்பூதிநாயனாரோடும்அவர்புத்திரரோடும் ஒருங்கிருந்து அமுதுசெய்தருளினார் அப்படியே சிலநாள் அங்கிருந்து பின்திருப்பழனத்திற்குப்போயினார்அப்பூதியடிகள்சைவசமயாசாரியராகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைத்துதித்தலே தமக்குப்பெருஞ் செல்வமெனக்கொண்டு வாழ்ந்திருந்துசிலகாலம் சென்றபின், பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தார்.

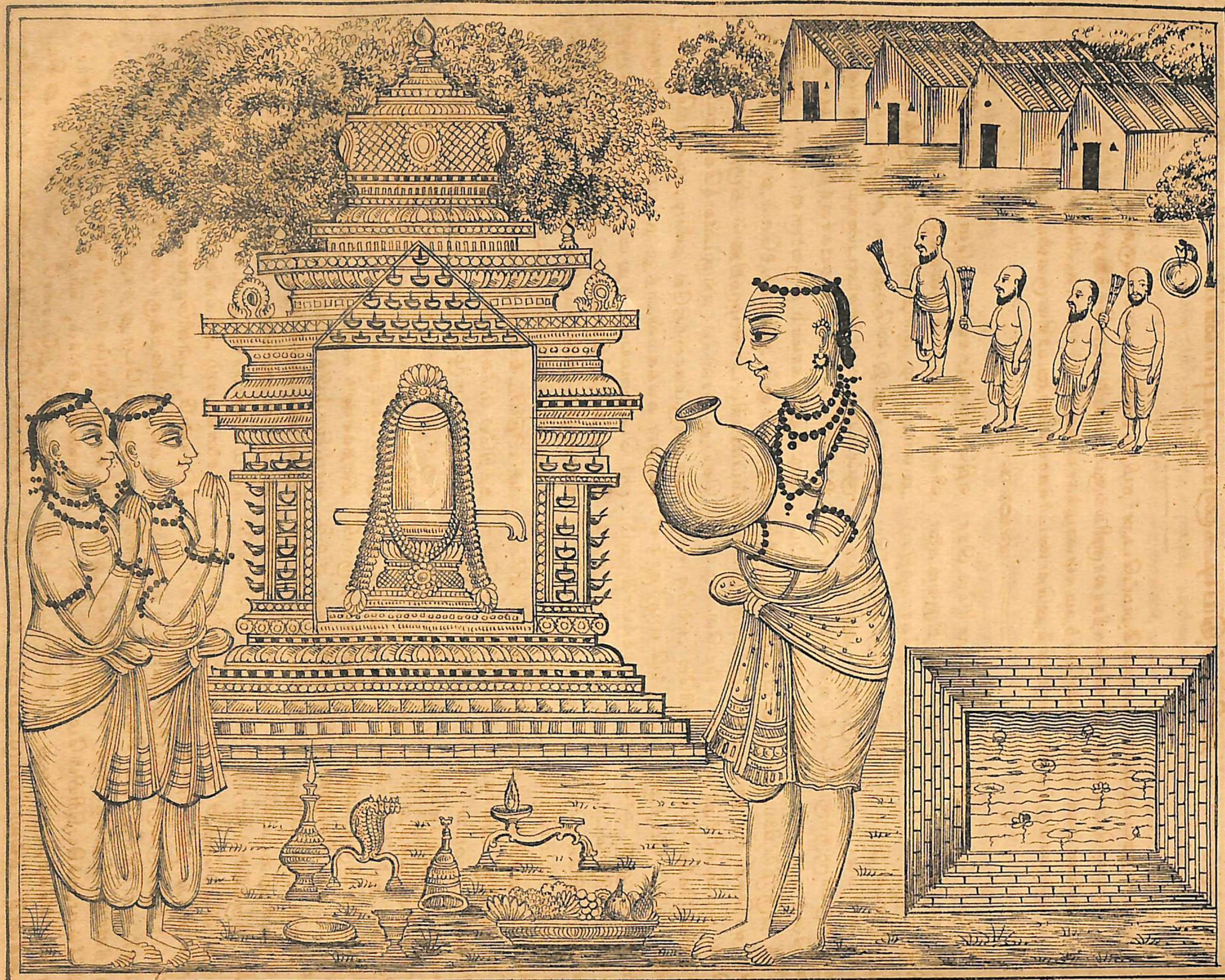
திருநீலநக்கநாயனார்புராணம்.

நீதிதருமறையோர்வாழ்சாத்தமங்கைநீலநக்கரைவந்திநிமலர்மேனி
பூதிவிழுஞ்சிலம்பிகடிந்தவளைநீத்தார்க்குமியாதவிடநாதனுறுநோய்காட்டக்
காதன்மிகுமனைவியையுமகிழ்ந்துமேவிக்காழியர்கோனமுதுசெயக்களித்துவாழ்ந்து
வேதிகையிற்பாணனார்க்கிடமுநல்கிவிளங்குபெருமணத்தரனைமேவினாரே.

சோழமண்டலத்திலே சாத்தமங்கையிலேபிராமணர்குலத்திலே, திருநீலநக்கநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் வேதத்தின் உள்ளுறையாவது பரமசிவனையும் அவருடைய அடியார்களையும் அன்பினோடு அருச்சித்து வணங்குதலே என்று துணிந்து, தினந்தோறும் சைவாகமவிதிப்படி சிவார்ச்சனைபண்ணி, சிவபத்தர்களுக்குத் திருவமுது செய்வித்தல் முதலாகியபலவகைப்பட்ட பணிகளையும் செய்வார். அப்படிச்செய்யும்நாளிலே, ஒரு திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திலே. சிவபூசையைமுடித்துக்கொண்டு, அந்த ஸ்தலத்திலுள்ள ஐவந்தி என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சுவாமியையும் அருச்சிக்கவிரும்பி தம்முடைய மனைவியார் பூசைக்குவேண்டும் உபகரணங்களைக் குறைவறக்கொண்டுவர. அவ்வாலயத்திற்சென்று, பூசை பண்ணிப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, சந்நிதானத்திலே நமஸ்கரித்து, இருந்துகொண்டு வேதாசமாதி சமஸ்தசாஸ்திரங்களின் உண்மைப்பொருளா

கிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைஜபித்தார். ஜபிக்கும்பொழுது ஒருசிலம்பிமேலேநின்றுவழுவி, சிவலிங்கத்தின்மேல் விழுந்தது. அதைச்சமீபத்திலேநின்றமனைவியார்கண்டு, அச்சமடைந்து விரைந்து, குழந்தைமேல்விழுஞ் சிலம்பி நீங்கும்படிஊதித்துமிபவர்போல அன்பு மிகுதியினாலே அந்தச்சிலம்பி நீங்கும்படி ஊதித்துமிந்தார். திருநீலநக்கநாயனார் அதைக்கண்டு, தம்முடையகண்ணைப்புதைத்து அறிவில்லாதவளே நீ இப்படிச்செய்ததென் என்றுசொல்ல மனைவியார் சிலம்பிவிழுந்தபடியால் ஊதித்துமிந்தேன் என்றார். நாயனார் மனைவியாருடைய அன்பின்செய்கையை நன்குமதியாமல் அது அநுசிதம் என்று நினைந்து அவரைநோக்கி நீசிவலிங்கத்தின்மேலேவிழுந்த சிலம்பியைவேறொருபரிசினாலே நீக்காமல்,முற்பட்டுவந்துஊதித்துமிந்தாய். இந்த அநுசிதத்தைச்செய்தஉன்னைநான்இனித்துறந்தேன் நீங்கிவிடுஎன்றார்அப்பொழுதுசூரியாஸ்தமயனமாயிற்று மனைவியார்நாயகருடைய ஏவலினாலே ஒருவழிநீங்கநாயகர்பூசையைமுடித்துக்கொண்டு, வீட்டிற்குத்திரும்பிவிட்டார். மனைவியார் அஞ்சுகின்றஉள்ளத்தோடும் அவரிடத்திற்செல்லமாட்டாதவராகி, ஆலயத்தில் இருந்தார். நாயனார் நித்திரைசெய்யும்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி தம்முடைய திருமேனியைக்காட்டிஉன்மனைவிமனம்வைத்து ஊதித்துமிந்த இடமொழிய இப்புறம் சிலம்பியின்கொப்புளம் என்றுசொல்லியருளினார். நாயனார் அச்சத்துடனேஅஞ்சலிசெய்துகொண்டு விழித்து எழுந்து கூத்தாடினார்பாடினார்சிவனுடையதிருவருளைவியந்துநின்றுஅழுதார் விடிந்தபின் ஆலயத்துக்குப்போய், சுவாமியைநமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம்செய்து மனைவியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குத்திரும்பினார். அதற்குப்பின் முன்னிலும்பார்க்க மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு, சிவார்ச்சனையையும் மகேசுரபூசையையும் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

அப்படிஇருக்கும்நாளிலே பரமாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடைய மகிமையைக்கேள்வியுற்றுஅவருடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களைத் தரிசிக்கவேண்டும்என்னும் அத்தியந்த ஆசையையுடையராயினார் அப்படிஇருக்கும்பொழுது, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் ஐவந்திநாதரை வணங்கும்பொருட்டுத் திருக்கூட்டத்தோடும் சாத்தமங்கைக்குவரதிருநீலநக்கநாயனார் கேள்வியுற்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடும் நடைப்பந்தரிட்டு வாழைகளையும் கமுகுகளையும்நாட்டிதோரணங்கள்கட்டி நிறைகுடங்களும்தூபதீபங்களும்வைத்து தம்முடையஞாதிகள் சமஸ்தரோடும் அவரை எதிர்கொண்டுநமஸ்கரித்துதம்முடைய வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் திருவமுதுசெய்வித்தார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் அன்றிரவிலும் அங்கேதானேதிருவமுதுசெய்துதிருநீலநக்கநாயனாரைஅழைத்துதிருநீலகண்டப்பெரும்பாணருக்கும் விறலியாருக்கும் இன்றுதங்குதற்கு ஓரிடங்கொடும் என்றுசொல்லியருள திருநீலநக்கநாயனார்வீட்டுக்கு நடுவிலிருக்கின்ற வேதிகையின்பக்கத்திலே அவர்களுக்கு இடங்கொடுத்தார் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர், அவ்விடத்திலே வேதிகையிலுள்ள நித்தியாக்கினி வலஞ்சுழித்து ஓங்கி முன்னையிலும் சிறந்துபிரகாசித்து வருணமன்று பத்தியேமகிமைதருவது என்பதை விளக்கவும் அதுகண்ட திருநீலநக்கநாயனார் மகிழ்ச்சியடையவும் விறலியாரோடு நித்திரைசெய்தார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்விடிந்தபின் ஐவந்தியிற்சென்றுசுவாமிமேலே திருநீலநக்கநாயனாரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடிசிலநாள்அங்கிருந்து பின் திருநீலநக்கநாயனாருக்கு விடைகொடுத்து அந்தத்திருப்பதியினின்றும் நீங்கியருளினார் திருநீலநக்கநாயனார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திமேலேபதிந்த அன்பும் அவருடைய கேண்மையும் அவருக்குப்பின்செல்லும்படி தம்மை வலித்தனவாயினும் தாம்அவருடைய ஆஞ்ஞையை வலியமாட்டாமையால் அந்தத் திருப்பதியிலே அவருடைய திருவடிகளைத்தியானித்துக்கொண்டிருந்தார்.திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் செல்லுந்தலங்களிலே இடைநாட்களிற்சென்று, அவரோடிருந்து பின் திரும்பிவிடுவார்.இப்படிநெடுநாட் சென்றபின் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருமணத்தைச்சேவி[illegible] சிவபதமடைந்தார்.

நமிநந்தியடிகணாயனார்

நமிநந்தியடிகணாயனார்புராணம்.

நண்ணுபுகழ்மறையோர்வாழேமப்பேறூர்நமிநந்தியடிகடிருவிளக்குநல்க
வெண்ணெயமணர்கள்விலக்கநீராலாரூரிலங்குமரநெறியாருக்கேற்றுநாளிற்
கண்ணமணர்கெடக்கண்பெற்றடிகள்வாழக்காவலனானிமித்தங்கள்கட்டுவித்தே
யண்ணலருள்கண்டாரூரமர்ந்துதொண்டர்க்காணியெனுமரசினருளடைந்துளாரே.

சோழமண்டலத்திலே ஏமப்பேறூரிலே பிராமணர்குலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மிகுந்த அன்போடும் ஒழியாதே அகோராத்திரம் வழிபடுதலே இன்பமெனக்கொண்ட நமிநந்தியடிகள் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் பலநாளும் திருவாரூருக்குப்போய் வன்மீகநாதனை வணங்கினார் ஒருநாள் வணங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருமுன்றிலை அடைந்து பக்கத்தில் இருக்கின்ற அரநெறி என்னும் ஆலயத்துட்புகுந்துசுவாமியை நமஸ்கரித்து அங்கேசெய்யவேண்டிய பலதொண்டுகளைச்செய்து இரவிலே அங்கே எண்ணில்லாததீப மேற்றுதற்குவிரும்பி எழுந்தார் எழுந்தபொழுது மாலைக்காலமாதலைக்கண்டு அப்பாற்செல்லிற் பொழுதுசெல்லும் என்று நினைந்து சமீபத்திலே ஓர்வீட்டில் அது சமணர்வீடென்று அறியாமையினாலே புகுந்து சிவாலயத்தில் விளக்கேற்றுதற்கு நெய்தாருங்கள் என்றுகேட்டார் அதற்கு அவர்கள் கையிலேசுவாலிக்கின்ற அக்கினியையுடைய பரமசிவனுக்கு விளக்கு மிகையன்றோ இங்கேநெய் இல்லை விளக்கெரிப்பீராகில் நீரைமுகந்து எரியும் என்றார்கள் நமிநந்தியடிகள் அந்தச்சொல்லைப் பொருதவராகி அப்பொழுதே மிகுந்தமனவருத்தத்தோடும் திரும்பிப்போய் சுவாமிசந்நிதானத்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்தார் அப்பொழுது ஆகாயத்திலே நமிநந்தியே நீஉன்னுடையகவலையைநீக்கு இதற்குச்சமீபத்தில் இருக்கின்றகுளத்தில் நீரைமுகந்துகொண்டு வந்து விளக்கேற்று என்று ஒரு அசரீரிவாக்குத் தோன்றிற்று நமிநந்தியடிகள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்துதிருவருளைவியந்துகொண்டு எழுந்துபோய் குளத்தில்இறங்கி சிவநாமத்தை உச்சரித்து நீரைமுகந்துகொண்டு கோயிலிலேவந்து அகலிலே முறுக்கியதிரியின்மேலே அந்நீரைவார்த்து விளக்கேற்றினார் அது சுடர்விட்டெழுந்தது அதுகண்டு அவ்வாலயம்முழுதிலும் சமணர்கள் எதிரே மிகுந்தகளிப்புடனே நாடறிய நீரினாலே விளக்கெரித்தார் திருவிளக்கு விடியுமளவும் நின்று எரியும்படி குறைகின்ற தகளிகளுக்கெல்லாம் நீர்வார்த்து இரவிலேதானே தம்முடைய ஊருக்குப்போய் சிவார்ச்சனைபண்ணி அமுதுசெய்து நித்திரைகொள்வார் உதயகாலத்திலே பூசையை முடித்துக்கொண்டு திருவாரூரை அடைந்து அரநெறிஎன்னும் ஆலயத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனம்பண்ணி, பகன்முழுதினும் திருத்தொண்டுகள் செய்து இரவிலே எங்கும்விளக்கேற்றுவார் இப்படிநிகழுங்காலத்திலே தண்டியடிகளாலே சமணர்கள் கலக்கம்விளைந்து நாசமடைய, திருவாரூர் பெருமையடைந்து விளங்கியது சோழமகாராஜா, நமிநந்தியடிகளே அத்தியக்ஷராக வன்மீகநாதருக்குவேண்டும் நிமித்தங்கள் பலவற்றையும் வேதாகமவிதிவிளங்க அமைத்தான் நமிநந்தியடிகள் வீதிவிடங்கப்பெருமானுக்குப் பங்குனிமாதத்திலே மகோற்சவம் நடத்துவித்தார். நடத்துவிக்கும்பொழுது, சுவாமி ஒருநாள் திருமணலிக்கு எழுந்தருள சகலசாதியார்களும் ஒருங்குசேவித்துப்போனார்கள் நமிநந்தியடிகளும் சேவித்துப்போய் அங்கே சுவாமியுடைய திருவோலக்கத்தைக்கண்டு களிப்படைந்தார். பொழுதுபட சுவாமிதிரும்பிக் கோயிலிலேபுக, நமிநந்தியடிகள்வணங்கிக்கொண்டு, தம்முடையஊரை அடைந்து, வீட்டினுள்ளேபுகாமல் புறக்கடையிலேபடுக்க மனைவியார்வந்து உள்ளே எழுந்தருளிச் சிவார்ச்சனையையும் அக்கினிகாரியத்தையும் முடித்துக்கொண்டு, பள்ளிகொள்ளும் என்றார். நமிநந்தியடிகள், இன்றைக்குச்சுவாமி திருமணலிக்கு எழுந்தருளியபோது நானும்சேவித்துப்போனேன் சகலசாதியும் கலந்துவந்தபடியால், ஆசௌசமுண்டு ஆதலால், ஸ்நானம்பண்ணிப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொண்டே உள்ளேபுகுந்து சிவார்ச்சனையைத்தொடங்கல்வேண்டும் அதற்கு நீஜல

ம்முதலாயினகொண்டுவா என்றுசொல்ல மனைவியாரும் கொண்டுவரும்பொருட்டு விரைந்துசென்றார். அப்பொழுது நமிநந்தியடிகள் சிறிதுறக்கம்வர, நித்திரைசெய்தார். செய்யும்பொழுது, வீதிவிடங்கப்பெருமாள் அவருக்குச்சொப்பனத்திலேதோன்றி திருவாரூரிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாரும் நம்முடையகணங்கள் அதைநீ காண்பாய் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். நமிநந்தியடிகள் விழித்தெழுந்து தாம்நினைந்தது குற்றமென்றுகருதி, எழுந்தபடியே சிவார்ச்சனையைமுடித்து மனைவியாருக்கு நிகழ்ந்ததைச்சொல்லி, விடிந்தபின்திருவாரூருக்குப்போனார். போனபொழுது, அந்தத்திருப்பதியிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாரும் சிவசாரூபமுள்ளவர்களாய்ப் பிரகாசிக்கக்கண்டு, பூமியிலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து, அவர்கள் அவ்வுருவம்நீங்கி முன்போலாயினமையையுங்கண்டு, அடியேன்செய்தகுற்றத்தைப் பொறுத்தருளும் என்று சுவாமியைப்பிரார்த்தித்தார். பின்பு திருவாரூரிலேதானே குடிபுகுந்து, தம்முடையதிருத்தொண்டுகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார். நெடுங்காலம் சிவனடியார்களுக்கு நியதியாகவேண்டுவன எல்லாவற்றையும் செய்துகொண்டு இருந்தமையால், தொண்டர்களுக்கு ஆணிப்பொன் என்று திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளாலே தேவாரப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப்பாடப்பட்டார். இவர் இந்தப்பிரகாரம் சமஸ்தலோகங்களும்தொழும்படி திருப்பணிகளைச் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

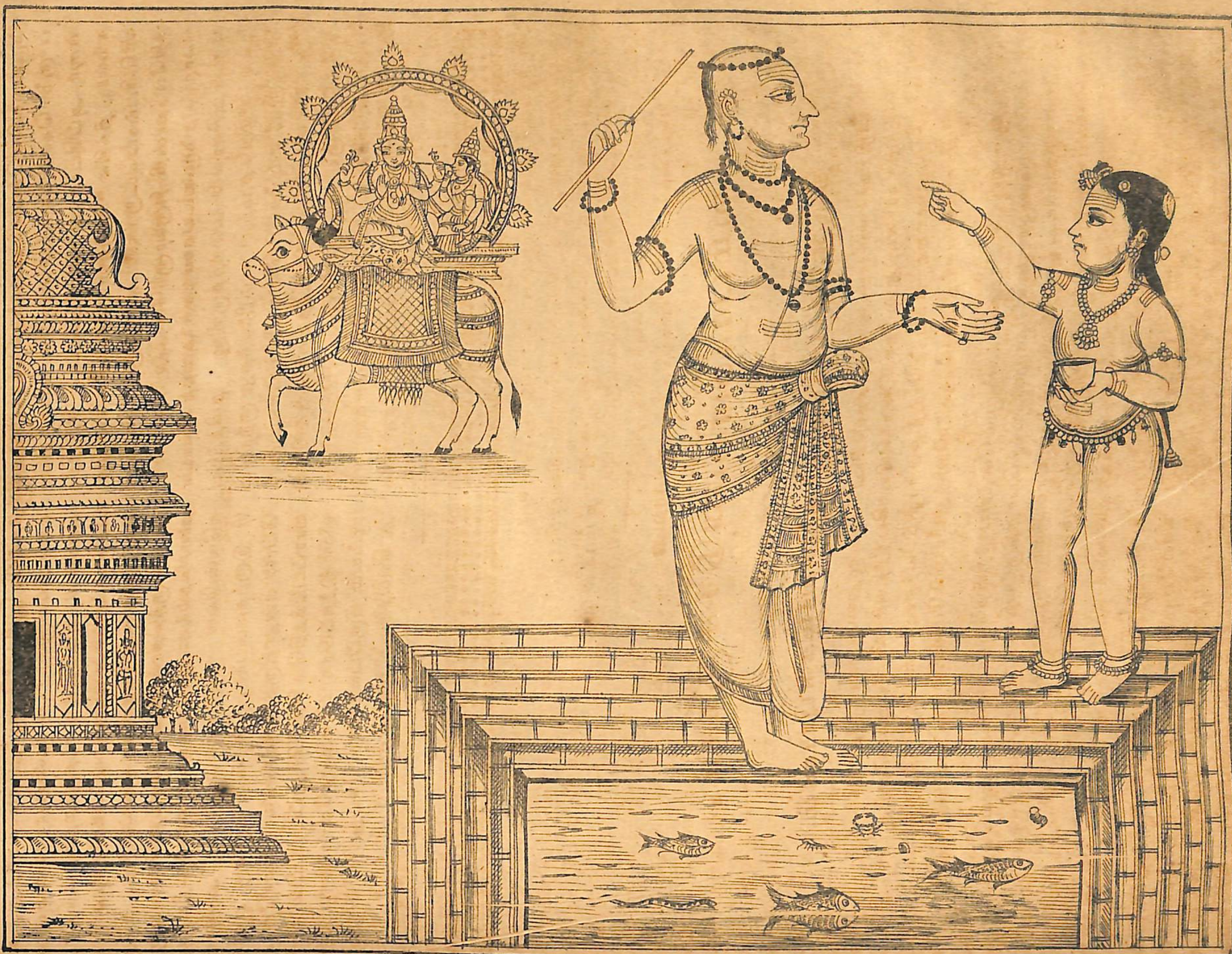
வம்பறாவரிவண்டுச் சருக்கம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்புராணம்.

காழிநகர்ச்சிவபாதவிதயர்தந்தகவுணியர்கோனமுதுமையாள்கருதியூட்டு
மேழிசையினமுதுண்டுதாளம்வாங்கியிலங்கிய நித்திலச்சிவிகையிசையவேறி
வாழுமுயலகனகற்றிப்பந்தரேய்ந்துவளர்கிழிபெற்றரவின்விடமருகற்றீர்த்து
வீழிநகர்க்காசெய்திமறைக்கதவம்பிணித்துமீனவன்மேனியின்வெப்புவிடுவித்தாரே.

ஆறெரியிட்டெடுத்தவேடவைமுன்னேற்றியாற்றிலிடுமேடெதிர்போயணையவேற்றி
யோரமணரொழியாமேகழுவிலேற்றியோதுதிருப்பதிகத்தாலோடமேற்றிக்
காருதவுமிடிபுத்தன்றலையிலேற்றிக்காயாதபனையின்முதுகனிகளேற்றி
யீரமிலாவங்கமுயிரொய்தவேற்றியிலங்குபெருமணத்தரனையெய்தினரே.

சோழமண்டலத்திலே, பிரமபுரம் வேணுபுரம் புகலிவெங்குரு தோணிபுரம் பூந்தராய் சிரபுரம்புறவம் சண்பைசீர்காழி கொச்சைவயம் கழுமலம் என்கின்றபன்னிரண்டு திருப்பெயருடைய சிவஸ்தலத்திலே, பிராமணர்குலத்திலே, வேதங்களிலே மகாபாண்டித்தியமுடைய கௌணியர் கோத்திரத்திலே, சிவபாதவிருதயர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்மனைவியார் சற்பிலேதமக்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர்.

கு உயர்வொப்பில்லாத பகவதியாரென்பவர். அவ்விருவருடைய தாய்மரபு தந்தைமரபு என்னும் இருமரபுஞ் சைவநெறிவழிவந்தனவேயாம் அவர்கள் அநாதிமலமுத்தபதியாகிய பரமசிவனையேயன்றி, அவிவேகிகளாலே பதிகளெனத் திரித்துணரப்பட்ட பசுக்களைத் தெய்வமென்று கருதாத மெய்யறிவினையும், உண்மாசைநீக்கும் பெருமையையுடையதென்று வேதத்தின் உட்பொருளாகிய உபநிடதங்களினாலே துணிந்து அறுதியிடப்பட்ட அருமருந்தாகிய விபூதிமேல்வைத்த பேரன்பைப் பரிபாலிக்குந்தன்மையையும், உடையவர்களாகி, இல்லறத்திலேசிறந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, சிவகாருண்ணியமேதிரண்டு ஒருவடிவு எடுத்தாற்போல விளங்குகின்ற சிவபாதவிருதயர், தமிழ்நாடெங்கும் சமணரும் பௌத்தருமாகிய இவ்விருவகைப்பதிதர்கள்போதிக்கும் அசத்தியபோதனைசக்தியினாலே அவர்கள் அனுசரிக்கின்ற கபடமார்க்கமாகிய ஆருகதமும் பௌத்தமுமேபெருக, பரமாப்தராகிய அநாதிமல முத்தபதிவாக்காயுள்ள வேதாகமோக்த சற்சமயமாகிய சைவசமயம்அருகி, விபூதிசாதனவிளக்கம் குன்றுதலைக்கண்டு கவலைகொண்டு நிகழ்காலத்தும் எதிர்காலத்தும் உள்ள சர்வான்மாக்களும் உய்தல்வேண்டுமென்பதைத் திருவுளத்தடைத்து, ஒருதிவ்வியபுத்திரரைப் பெறல்வேண்டுமென்னும் ஆசையினாலே, இல்லறத்திலிருந்துகொண்டே சர்வாபீஷ்டவரதராகியதோணியப்பரையும் பெரியநாயகியாரையும்நோக்கி, பரசமயநிராகரணம்பண்ணிச் சைவசமயஸ்தாபனஞ்செய்யவல்ல சமானாதிகரகிதராகிய ஒருதிவ்வியபுத்திரரைப்பெறும்படி, மிகுந்த அன்பினோடுதவஞ்செய்தார். அங்ஙனஞ்செய்ததபோபலம்பற்றி தோணியப்பருடையபெருங்கருணையினாலே, உலகமெல்லாம் உய்யும்படி பகவதியாருடைய அருமைத்திருவயிற்றிலே கர்ப்போற்பத்தியாகிய பெரும்பேறு உளதாயிற்று. சிவபாதவிருதயர் அதனை உணர்ந்து, திருவருளைத்துதித்து மூளுகின்ற மகிழ்ச்சியோடு தங்கள்வேதவிதிப்படி செய்யவேண்டுஞ் சடங்குகளைப் பத்துமாசங்களினும் ஞாதிகளோடு சிறக்கச்செய்து பேரின்பத்தை நுகரும்நாளிலே சூரியன்முதலியகிரகங்கள் அனைத்தும் உச்சங்களிலே மிக்கவலியுடன்நிற்க திவ்வியலக்கினமெழ, திருவாதிரைநக்ஷத்திரத்திலே பரசமயத்தருக்கு நீங்கவும் வைதிகமார்க்கமும் சைவமார்க்கமும் தழைத்தோங்கவும் பிராமணர்களுடையஆகுதிகள்பெருகவும் எம்மொழிகளினும் தமிழ்மொழியே உயர்ச்சியடையவும், பலவுலகங்களுள்ளும் பூலோகமும் அப்பூலோகத்துள்ள பலநாடுகளுள்ளும் தமிழ்நாடுமே சிறக்கவும் பிள்ளையார் திருவவதாரம்செய்தருளினார். அவருக்கு சாதகர்மம், நாமகரணம், அன்னப்பிராசனம், சௌளம் என்கின்ற கர்மங்கள் உரியகாலங்களிலே மிகுந்தசிறப்போடு செய்யப்பட்டன. பிள்ளையார் மூன்றாம் ஆண்டிலே தம்முடையதந்தையாராகிய பரமசிவன் தம்மைச்சிவபாதவிருதயருக்குப் புத்திரராகக்கொடுக்க அவரைப்பிரிந்தமையால் ஓரோர்கால் அப்பிரிவு உள்ளத்திற்றோன்ற வெருக்கொண்டாற்போலக் குறிப்பயிலாய் அழுவர். இங்ஙனம் நிகழும் நாளிலே வேறொருநாள் தந்தையராகிய சிவபாதவிருதயர் ஸ்நானம்பண்ணுதற்குப் போம்பொழுது பிள்ளையார் பரமசிவனுடைய திருவருள்கூட, அவரைத்தொடர்ந்து அழுதுகொண்டு பின்சென்றார். பின்சென்ற பிள்ளையாரைத் தந்தையார் திரும்பிப்பார்த்து, கோபமுடையவர்போல விலக்குதலும் பிள்ளையார்கால்கொட்டி மீளாராக தந்தையார் உன்செய்கை இதுவாயில், வா என்று கொண்டுசென்று ஆலயத்தினுள்ளிருக்கின்ற தீர்த்தத்தை அடைந்து, அப்பிள்ளையாரைக் கரையிலேவைத்து, தாம் தீர்த்தத்தினுள்ளே இறங்கி ஸ்நாநஞ்செய்து, தர்ப்பித்து, நியமங்களைப் பிள்ளையார்காணுமுன்செய்து அகமருஷணஸ்நாநம்பண்ணினார். பண்ணும்பொழுது பிள்ளையார் அவரைக்காணாது இறையளவாயினும் தரியார் என்னும் நிலைமை தலைக்கீடாக, பரமசிவனுடைய திருவடிகளைவழிப்பட்ட முன்னுணர்ச்சிமூள கரையினின்று கண்களைக் கண்ணீர்ததும்பும்படி கைகளினாலேபிசைந்து அதரம் துடிக்க எவ்வுலகங்களும் குதுகுலிக்கபொருமி அழுதார் தம்முடைய முற்சார்பை அறிந்தோ பிள்ளைமையானோ சுவாமியுடைய திருத்தோணிச்சிகரத்தைப்பார்த்து அம்மே அப்பா என்று அழைத்தழைத்து அழுதார்.

அப்பொழுது, சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரணராகியதோணியப்பர், அவருடையமுற்றிருத்தொண்டை நினைந்து, அவருக்கு அருள்செய்தற்குத் திருவுளங்கொண்டு, பார்வதிதேவியோடும்இடபாரூடராய் எழுந்தருளி, தீர்த்தக்கரையை அடைந்து, உலகமாதாவாகிய உமாதேவியாரைநோக்கி

உன்னுடைய முலைப்பாலைப் பொன்வள்ளத்திலே கறந்து, இவனுக்கு ஊட்டுஎன்று அருளிச்செய்தார். ஆன்மாக்களிடத்திலே சகசமாயுள்ள மலத்தை நீக்கி, முன்றடைப் பட்டிருந்த பேரறிவுபெருந் தொழிலாகிய சிவத்துவத்தை அருளுகின்றபராசத்தியாகிய உமாதேவியார் சென்றணைந்து, தம்முடைய திருமுலைப்பாலைப் பொன்வள்ளத்திலே கறந்து, சிவஞானத்தைக்குழைத்து, பிள்ளையாருடைய கண்ணீரைத்துடைத்து கையிலேகொடுத்துஊட்ட, சுவாமி அழுகைதீர்த்து அனுக்கிரகம் செய்தருளினர். அப்பிள்ளையார் சர்வான்மாக்களுக்கும், பரமபிதாமாதாக்களாகிய சிவன் சத்தி இருவராலும், ஆளப்பட்டமையால், ஆளுடையபிள்ளையார் என்னும்பெயரும், அரிபிரமேந்திராதிதேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் எட்டாத சத்திய நிர்மலசிவஞானத்தோடு சம்பந்தஞ்செய்தலால், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி என்னும் பெயரும் உடையராயினர். சிவபாதவிருதயர் சிறுபொழுதிலே தம்முடைய நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு கரையிலேறி, பரஞானக்கண்ணினலே சிவத்தைத் தரிசித்து அதில் அதீதப்பட்டுநின்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரைநோக்கி நீ யார்தந்தபாலைஉண்டாய் என்றுகோபித்து, எச்சில்மயங்க உனக்கு இதனைத் தந்தவனைக்காட்டு என்றுசொல்லி, கையில் எடுத்த ஒருசிறிய மாறுகொண்டு ஓச்ச பிள்ளையார் ஆனந்தபாஷ்பம்சொரிய, உச்சியின்மேல் எடுத்தருளிய ஒருதிருக்கைவிரலினலே சுட்டி, ஆகாயத்திலே இடபாரூடராகி உமாதேவியோடு நின்றருளிய பரமசிவனைக்காட்டி, உள்ளே நிறைந்து எழுந்த சத்தியஞானத் திருமொழியினலே, எல்லையில்லாதவேதத்தினுட்சிறந்த தாற்பரியங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுத் தமிழினலே திருவாய்மலர்ந்தருளுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு அவ்வேதத்திற்கு ஆதியாகிய அக்ஷரத்தை மெய்யொடுபுணர்த்தி தம்முடைய பாடல் பரமசிவனுடைய திருச்செவியில் ஏறும்பொருட்டு முன்னர் அத்திருச்செவியையே சிறப்பித்து "தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடி" எனவெடுத்துப் பாடத்தொடங்கியருளினர்.

திருப்பிரமபுரம்-பண்-நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர்தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுடலைப்பொடிப்பூசியெனதுள்ளங்கவர்கள்வ
னேடுடையமலரான்முன்னாள்பணிந்தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிரமபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

அருநெறியமறைவல்லமுனியகன்பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிரமபுரமேவியபெம்மானிவன்றன்னை
யொருநெறியமனம்வைத்துணர்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வல்லவர்தொல்வினைதீர்தலெளிதாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பரமசிவன் தமக்குப்பிழைசெய்த ஆன்மாக்களுக்கும் பின் தம்மைவந்தடையின் அவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வாரென்பதை விளக்கும்பொருட்டு, தம்மைமதியாமல் தாம்வீற்றிருக்கின்ற கைலாசத்தை எடுத்து தன்வலியிழந்த இராவணன் பின்தம்மேல் இசைபாட அவனுக்கு அருள்புரிந்த திறத்தை எட்டாந்திருப்பாட்டிலும், எவ்வகைப்பட்ட சிறப்பினரும் பரமசிவனை அன்போடு வழிபடினன்றி அவரை அடையார்கள் என்பதை விளக்கும்பொருட்டு, பரமசிவன் தம்மை வணங்குகின்றவர்களுக்கே அருள்செய்வர் என நினைந்து அவரை வணங்காதுவழுவாகியமானத்தை மேற்கொண்டு மயங்கிய பிரமவிட்டுணுக்கள் இழிவாகியபன்றியும் அன்னமுமாய்த்தேடியும் அடையாதவர்களாகிப் பின் ஐந்தெழுத்தைத்துதித்தே உய்ந்ததிறத்தை ஒன்பதாந்திருப்பாட்டிலும் வேதகாரணராகிய கடவுளை அடையுநெறியை அறிந்து உய்யாதசமணரும் புத்தருமாகிய கையருடைய சமயங்கள் கபடமார்க்கங்கள் என்னுந்திறத்தைப் பத்தாந்திருப்பாட்டிலும், அமைத்துப் பாடியருளினர். இங்ஙனந் திருப்பதிகத்தைநிறைவித்துதிருக்கடைக்காப்புச்சாத்தித்தொழுதுகொண்டுநின்றார் பரமசிவனுடைய பெருங்கருணையைக்கண்டுஆகாயத்திலே தேவர்கள்எல்லாரும்புஷ்ப

மழைபொழிந்தார்கள். பரமசிவன் தேவதுந்துபிகள் முழங்க கந்தருவர்களும் கின்னரர்களும் கீதவொலிசெய்ய அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் எல்லாரும் ஸ்தோத்திரம்பண்ண சிவகண நாதர்கள் ஹரஹர என்றுசொல்லும்ஓசைதழைக்கமுனிவர்கள் வேதகோஷித்தோடுபக்கத்திலேசூழ பார்வதியாரோடுதிருத்தோணிக்கு எழுந்தருளினர். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் அதைக்கண்டு அவரைத்தொடர்ந்து எழுகின்ற அன்பு மேலீட்டினாலே தம்முடைய கண்வழியேசென்றகருத்து நீங்காமற்கலந்துசெல்லசுவாமிஎழுந்தருளியகோயிலினுள்ளே பிரவேசித்தார் அனந்தகோடி சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து அப் பிள்ளையாருக்குப் பிதாவாயிருக்கப்பெற்றுக்கொண்ட சிவபாதவிருதயர். கைகுவித்துஆனந்தக்கூத்தாடி வெருட்சியும் வியப்பும் விருப்பும் அடைந்துஅவர்திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருநெறித்தமிழின்பொருளைஉணர்ந்தார். பரமசிவனைத் தனியேகண்டுதொடர்ந்த பிள்ளையாரைப்போலக் காணப்பெற்றிலராயினும் அங்குநிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்கண்டு, அதுதோணியப்பருடைய திருவருளெனத்துணிந்துமகாசந்தோஷித்தோடும் முன்சென்ற பிள்ளையாருக்குப்பின்சென்றார். அப்பொழுது அங்கேநிகழ்ந்ததைக் கேள்வியுற்றபிராமணர் சமஸ்தரும் உரோமப்புளகங்கொண்டு இதற்கு ஒப்பாகிய அற்புதம் எங்கேநிகழ்ந்தது என்றுசொல்லிக்கொண்டுகோயில் வாயிற்புறத்திலே வந்துசூழ்ந்தார்கள். பிள்ளையார் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்த சுவாமியை அடைந்து திருப்பதிகம்பாடி கோயிலினின்றும் புறப்பட்டார், அதுகண்ட பிராமணர்களும் மற்றையோர்களும் எதிர்கொண்டு வந்து நின்று ஸ்தோத்திரம்பண்ணி பூமியிலே விழுந்து அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்து எழுந்தார்கள் சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரை எடுத்து தோளின் மேலே வைத்துக்கொண்டு மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க பிராமணர்கள் வேதகோஷஞ்செய்ய சிவனடியார்களெல்லாரும் ஸ்தோத்திரம்பண்ணசீர்காழியை வலஞ்செய்துகொண்டு தம்முடையதிருமாளிகையைஅடைந்தார். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மற்றநாள் பிராதக்காலத்திலே ஆலயத்திற்சென்று தம்முடைய பிதா மாதாவாகிய பரமசிவனையும் பார்வதியாரையும் வணங்கித்துதித்து அருள்பெற்று திருக்கோலக்காஎன்னும் திருப்பதியை அடைந்து கோயிலைவலஞ்செய்துமுன்னின்று கையினாலே ஒற்றறுத்துத் திருப்பதிகம்பாடத் தொடங்கினர்.

திருக்கோலக்கா - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடையில்வாளைபாயமாதரார், குடையும்பொய்கைக்கோலக்காவுளான்
சடையும்பிறையுஞ்சாம்பற்பூச்சுங்கீ, ளுடையுங்கொண்டவுருவமென்கொலோ.

நலங்கொள்காழிஞானசம்பந்தன், குலங்கொள்கோலக்காவுளானையே
வலங்கொள்பாடல்வல்லவாய்மையா, ருலங்கொள்வினைபோயோங்கிவாழ்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடும்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம் எழுதப்பட் டிருக்கின்ற பொற்றாளம் உலகமெல்லாம் உய்யும்படி பிள்ளையாருடைய திருக்கரத்தேவந்திருந்தது. பிள்ளையார் அதைக்கண்டு திருவருளைவியந்து களிகூர்ந்து எழிசையும் தழைத்தோங்கத்திருப்பதிகத்தைப்பாடிமுடித்து திருக்கடைக் காப்புச்சாத்தியருளினார். அவர் பாடும்பொழுது விண்ணுலகமும் அதிசயிக்கும்படி ஓங்கிய அதிமதுர நாதத்தைநோக்கி, தும்புருநாரதர் முதலாகிய சங்கீதவித்துவான்கள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள், வேதாகமங்கள் வாழும்படி திருவவதாரஞ்செய்தபிள்ளையார்மீண்டுஞ் சீர்காழிக்குப்போம்படிநடந்தார்.நடக்கும்பொழுது சிவபாதவிருதயர் தரித்தலாற்றாமையால்தோளின்மேலே தரித்துக்கொள்ளப்பிள்ளையார் அத்தோளின்மேல் எழுந்தருளிச்சீர்காழியிலிருக்கின்றகோயிலை அடைந்து வலஞ்செய்து சந்நிதானத்திலே நின்றுதிருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

சீர்காழி - பண் - தக்காரம். திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்கொன்றைப்புரிபுன்சடையீச, காவாயெனநின்றேத்துங்காழியார்
மேவார்புரமூன்றட்டாரவர்போலாம், பாவாரின்சொற்பயிலும்பரமரே.

காரார்வயல்சூழ்காழிக்கோன்றனைச், சீரார்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பாரார்புகழ்ப்பாடவல்லவ, ரோரார்வானத்தினிதாயிருப்பாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுமலம்-திருத்தாளச்சதி-பண்-வியாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தத்தால்வந்தெப்பால்பயின்றுநின்றவும்பரப் பாலேசேர்வாயேனோர்கான்பயில்கணமுனிவர்களுஞ், சிந்தித்தேவந்திப்பச்சிலம்பின்மங்கைதன்னொடுஞ் சேர்வார்நாணணிள்கயிலைத் திகழ்தருபரிசதெலாஞ், சந்தித்தேயிந்தப்பார்ச்சனங்கணின்றுதங்கணாற்றுமேகாணாவாழ்வாரத்தகவுசெய்தவனதிடங், கந்தத்தாலெண்டிக்குங்கமழ்ந்திலங்குசந்தனக் காடார்பூவார்சீர்மேவுங்கழுமலவளநகரே.

கஞ்சத்தேனுண்டிட்டேகளித்துவண்டுசெண்பகக் கானேதேனேபோருங்கழுமலநகரிறையைத், தஞ்சத்தார்சண்பைக்கோன்சமைத்தநற்கலைத்துறை தாமேபோல்வார்தேனேரார்தமிழ்விரகன்மொழிக, ளெஞ்சத்தேவென்றிக்கேயிமைத்திசைத்தமைத்தகொண் டேழேயேழேநாலேமூன்றியலிசையிசையியல்வா, வஞ்சத்தேவின்றிக்கேமனங்கொளப்பயிற்றுவோர் மார்வேசேர்வாள்வானோர்சீர்மதிநுதல்மடவரலே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்புகடவுளைவணங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய திருமாளிகையை அடைந்து, அந்தச்சீர்காழியில் வாழுகின்றவர்கள் சமஸ்தர்களும் வாழும்பொருட்டு தம்முடைய இளந்திருக்கோலக்காட்சியைக் கொடுத்து வீற்றிருந்தருளினார். அப்படி இருக்கும்பொழுது அவருடைய தாயாராகிய பகவதியார்பிறந்த திருநனிபள்ளியில் இருக்கின்ற பிராமணர்கள் எல்லாரும் பெருமகிழ்ச்சியோடு அவ்விடத்திற்குவந்துசேர்ந்து அவரைவணங்கப்பெற்று இருந்தார்கள் பிள்ளையார் உலகமெல்லாம் உய்யும்படி, சிவஞானம்பெற்ற பெருவார்த்தையைக்கேள்வியுற்று, சமீபஸ்தலங்களிலிருக்கின்ற பிராமணர்களும், திருத்தொண்டர்களும் மற்றையனைவரும் அதிசயித்து திரண்டுவந்து, பிள்ளையாரைவணங்கி உய்ந்தார்கள். இங்ஙனம் நிகழும் நாளிலே திருநனிபள்ளியிற் பிராமணர்கள் பிள்ளையாரைவணங்கி, அடியேங்கள் எல்லாரும் உய்யும்படி திருவவதாரஞ்செய்தருளிய பரமகிர்பானுவாகிய சுவாமீ! அடியேங்களுடைய வாசஸ்தானமாகிய திருநனிபள்ளியில் வீற்றிருக்கும் சுவாமியைவணங்கும்பொருட்டு, அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளல்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். சிவானுபூதிப்பெருவாழ்வாகிய பிள்ளையார் அதற்கு இசைந்து தோணியப்பரைவணங்கி, அருள்பெற்று பிறதலங்களையும் வணங்கச்சென்றார். செந்தாமரைமலரினுஞ்சிறந்த அருமைத்திருவடிகள்தரையின்மேற்செல்வதையும் பிறரொருவர் தாங்குவதையும் பொறாத அன்பினையுடைய சிவபாதவிருதயர்வந்து எடுத்துத் தோளின்மேலேவைத்துக் கொண்டுசென்றார். திருநனிபள்ளிக்குச் சமீபித்தபொழுது, பிள்ளையார், அந்தச்சோலைதோன்றும்பதியாது என்று வினவியருள, தந்தையார், திருநனிபள்ளி என்றார் அதுகேட்டு, திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு, கோயிலை அடைந்து, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு, அந்த ஸ்தலத்தில் இருந்தார்.

திருநனிபள்ளி - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரைகள்கூகைமுல்லைகளவாகையீகைபடர்தொடரிகள்ளிகவினிச்
சூரைகள்பம்மிவிம்முசுடுகாடமர்ந்தசிவன்மேயசோலைநகர்தான்
தேரைகள்சாரைசாயமிதிகொள்ளவாளைகுதிகொள்ளவள்ளைதுவள
நாரைகளாரல்வாரவயன்மேதிவைகுநனிபள்ளிபோலுநமர்காள்.

சடையிடைபுக்கொடுங்கியுட்டங்குவெள்ளம்வளர்திங்கள்கண்ணியயலே
யிடையிடைவைத்ததொக்குமலர்தொத்துமாலையிறைவன்னிடங்கொள்பதிதான்
மடையிடைவாளைபாயமுகிழ்வாய்நெரிந்துமணநாறுநீலமலரு
நடையுடையன்னம்வைகுபுனலம்படப்பைநனிபள்ளிபோலுநமர்காள்.

கடல்வரையோதமல்குகழிகானல்பானல்கமழ்காழியென்றுகருதப்
படுபொருளாறுநாலுமுளதாகவைத்தபதியான ஞானமுநிவ
னிடுபறையொன்றவத்தர்பியன்மேலிருந்துவிசையாலுரைத்தபனுவல்
நடுவிருளாடுமெந்தைநனிபள்ளியுள்கவினைகெடுதலாணைநமதே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்அவ்விடத்தினின்றுநீங்கி, தலைச்செங்காடுவே ப்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, பதிகம்பாடி லம்புரம் பல்லவனீச்சரம் சாய்க்காடு திருவெண் க்கொண்டு மீண்டு சீர்காழியை அடைந்து, சுவா காடு திருமுல்லைவாயில் என்னும் ஸ்தலங்களுக்கு மிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு இருந்தார்.

திருவலம்புரம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடியுடைமும்மதிலூடுருவக்குனிவெஞ்சிலைவாங்கி
யிடிபடவெய்தவமரர்பிரானடியாரிசைந்தேத்தத்
துடியிடையாளையோர்பாகமாகத்துதைந்தாரிடம்போலும்
வடிவுடைமேதிவயல்படியும்வலம்புரநன்னகரே.

நல்லியநான்மறையோர்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
வல்லியதோலுடையாடையினான்வலம்புரநன்னகரைச்
சொல்லியபாடல்கள்பத்துஞ்சொல்லவல்லவர்தொல்வினைபோய்ச்
செல்வனசேவடிசென்றணுகிச்சிவலோகஞ்சேர்வாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாய்க்காடு-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்புகார்வான்புகுவர்மனமிளையார்பசியாலுங்
கண்புகார்பிணியறியார்கற்றாருங்கேட்டாரும்
விண்புகாரெனவேண்டாவெண்மாடநெடுவீதித்
தண்புகார்சாய்க்காட்டெந்தலைவன்றாள்சார்ந்தாரே.

நொம்பந்துபுடைத்தொல்குநூபுரஞ்சேர்மெல்லடியார்
அம்பந்தும்வரிக்கழலுமரவஞ்செய்பூங்காழிச்
சம்பந்தன்றமிழ்பகர்ந்தசாய்க்காட்டுப்பத்திவையு
மெம்பந்தமெனக்கருதியேத்துவார்க்கிடர்கெடுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாய்க்காடு - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நித்தலுநியமஞ்செய்துநீர்மலர்தூவிச், சித்தமொன்றவல்லார்க்கருளுஞ்சிவன்கோயின்
மத்தயானையின்கோடும்வண்பீலியும்வாரித், தத்துநீர்ப்பொன்னிசாகரமேவுசாய்க்காடே.

ஏனயோர்புகழ்ந்தேத்தியவெந்தைசாய்க்காட்டை, ஞானசம்பந்தன்காழியர்கோனவில்பத்து
மூனமின்றியுரைசெயவல்லவர்தாம்போய், வானநாடினிதாள்வரிம்மாநிலத்தோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்காடு - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்காட்டுநுதலானுங்கனல்காட்டுங்கையானும்
பெண்காட்டுமுருவானும்பிறைகாட்டுஞ்சடையானும்
பண்காட்டுமிசையானும்பயிர்காட்டும்புயலானும்
வெண்காட்டிலுறைவானும்விடைகாட்டுங்கொடியானே.

பேயடையாபிரிவெய்தும்பிள்ளையினேடுள்ளநினை
வாயினவெலாம்பெறுவரையுறவேண்டாவொன்றும்
வேயனதோளுமைபங்கன்வெண்காட்டுமுக்குளநீர்
தோய்வினையாரவர்தம்மைத்தோயாவாந்தீவினையே.

தண்பொழில்சூழ்சண்பையர்கோன்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
விண்பொலிவெண்பிறைச்சென்னிவிகிர்தனுறைவெண்காட்டைப்
பண்பொலிசெந்தமிழ்மாலைபாடியபத்திவைவல்லார்
மண்பொலியவாழ்ந்தவர்போய்வான்பொலியப்புகுவாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுல்லைவாயில் - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துளிமண்டியுண்டுநிறம்வந்தகண்படைமன்னுதன்னுசுடரோ
ளெளிமண்டியும்பருலகங்கடந்தவுமைபங்கனெங்களரனூர்
களிமண்டுசோலைக்கழனிக்கலந்தகமலங்கடங்குமதுவின்
றெளிமண்டியுண்டுசிறைவண்டுபாடுதிருமுல்லைவாயிலிதுவே.

அணிகொண்டதோகையவனன்றுமேத்தவருள்செய்தவெந்தைமருவார்
திணிகொண்டமூன்றுபுரமெய்தவில்லிதிருமுல்லைவாயிலதன்மேற்
றணிகொண்டசிந்தையவர்காழிஞானமிகுபந்தனொண்டமிழ்களி
னணிகொண்டபத்துமிவைபாடுபத்தரகல்வானமாள்வர்மிகவே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்படி இருக்கும் நாளிலே, மயேந்திரப்பள்ளி குருகாவூர் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருமயேந்திரப்பள்ளி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரைதருபவளமுஞ்சிர்திகழ்வயிரமுங், கரைதருமகிலொடுகனவளைபுகுதரும்
வரைவிலாவெயிலெய்தமயேந்திரப்பள்ளியுள், ளரவரையழகனையடியிணைபணிமினே.

வம்புலாம்பொழிலணிமயேந்திரப்பள்ளியு, ணம்பனூர்கழலடிஞானசம்பந்தன்சொ
னம்பரம்மிதுவெனநாவினுனவில்பவர், உம்பரோரெதிர்கொளவுயர்பதியணைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் ஆளுடையபிள்ளையாரைத் தரிசிக்கும்பொருட்டு, விறலியாரோடு யாழ்கொண்டு சீர்காழியிலேவந்துசேர்ந்தார். பிள்ளையார் அவருடைய வரவை அறிந்து அவரை எதிர்கொள்ள, அவர் பிள்ளையாருடைய ஸ்ரீபாதங்களை நமஸ்கரித்து, ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார். பிள்ளையார் அவரை அழைத்துக்கொண்டு, கோயிற்புறமுன்றிலிலேசென்று, கும்பிடுவித்து அவரைநோக்கி நீர் இங்கேசுவாமிக்கு யாழ்வாசியும் என்றார். திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் பிள்ளையாரை வணங்கிக்கொண்டு, பரமசிவன்மேலதாகிய பாணியை விறலியாரோடும்பாடி, யாழ்வாசிக்க பிள்ளையார் மகிழ்ச்சியடைந்தார், திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் யாழ்வாசித்தபின், பிள்ளையார் அவரைக்கொண்டு போய், அவருக்கு உறைவிடங்கொடுத்து, விருந்துசெய்தார் திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் சுவாமிமேலே பிள்ளையார்பாடிய திருப்பதிகங்களைக் கேட்டு பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு, அவைகளின் இசைகளை யாழிலே இட்டுவாசித்தார். பின் பிள்ளையாரைநோக்கி சுவாமி இன்னும் தேவரீர் அருளிச்செய்யுந் திருப்பதிகங்களின் இசையை அடியேன் யாழிலே இட்டு தேவரீரைப்பிரிவின்றிச் சேவிக்கப்பெறவேண்டும் என்றுசொல்லித்தொழுதார் பிள்ளையார் திருவுளமகிழ்ந்து அதற்கிசைந்தருளினர். திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் அற்றைநாட்

டொடங்கி பிள்ளையார்பாடுந் திருப்பதிகத்தினிசைகளை யாழிலே இட்டு வாசித்துக்கொண்டு என்றுமகலாத நண்புடனிருந்தார். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பூமிக்குச் சுழுமுனுநாடியாகிய தில்லையில் விளங்குகின்ற திருச்சிற்றம்பலத்திலே திருத்தஞ்செய்தருளும் சபாநாயகனைத் தரிசனஞ்செய்தற்குவிரும்பி, தந்தையாரோடும் திருநீலகண்டப்பெரும்பாணரோடும் அடியார்கள்.பக்கத்திலேசூழ சீர்காழியைக்கடந்துசென்று, சிதம்பரத்தினது திருவெல்லையை அடைந்து நமஸ்கரித்துக்கொண்டு, அந்தத்திருப்பதியைச்சூழ்ந்த மதிலினதுதெற்குவாயிலையடைந்து தில்லைவாழந்தணர்களும் மற்றையடியார்களும் மகா அலங்காரத்தோடும் எதிர்கொள்ளப்போய் திரு வீதியைத்தொழுது ஸ்தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தைநமஸ்கரித்து எழுந்துஉள்ளேபுகுந்து திருமாளிகையை வலஞ்செய்து பேரம்பலத்தைவணங்கிக்கொண்டு கனகசபையை அடைந்தார் ஆயிரம் ஆதித்தப்பிரகாசம் கூடியமண்டலம்போலக் குறைவறநிறைந்த ஞானசபையிலே சத்திகாரியமாகிய திருமேனியைக்கொண்டு ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தருளுகின்றசபாநாயகனைத் தரிசனம்பண்ணினர். உடனே அவயவத்திலே யாதொருசேட்டையுமின்றி, வாதனையினலே திருக்கரங்கள் சிரசின்மேலே திக்குவிய உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள நாத்தழும்ப விழிநீர்த்தாரைகொள்ள சிவானந்தசாகரத்தில் அமிழ்ந்திநின்று "கற்றுங்கெரி" என்னுந்திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினர்.

கோயில் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றுங்கெரியோம்பிக்கலியைவாராமே,செற்றூர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றுவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே, பற்றுநின்றூரைப்பற்றுபாவமே.

பறப்பைபடுத்தெங்கும்பசுவேட்டெரியோம்புஞ், சிறப்பர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
பிறப்பில்பெருமானைப்பின்றாழ்சடையானை, மறப்பிலார்கண்டீர்மையறீர்வாரே.

ஞாலத்துயர்காழிஞானசம்பந்தன், சீலத்தார்கொள்கைச்சிற்றம்பலமேய
சூலப்படையானைச்சொன்னதமிழ்மாலை, கோலத்தாற்பாடவல்லார்நல்லாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருமாளிகையை வலஞ்செய்து புறப்பட்டு திருமுன்றிலிலே நமஸ்கரித்து எழுந்துகோபுரவாயிலைக்கடந்து பணிந்து நான்கு திருவீதிகளையும்தொழுது அங்கே இருத்தற்கு அஞ்சி திருவேட்களத்தை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவேட்களம் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தமுமாதியுமாகியவண்ணலாரழலங்கையமர்ந்திலங்க
மந்தமுழவமியம்பமலைமகள்காணநின்றாடிச்
சந்தமிலங்குநகுதலைகங்கைதண்மதியம்மயலேததும்ப
வெந்தவெண்ணீறுமெய்பூசும்வேட்களநன்னகராரே.

விண்ணியன்மாடம்விளங்கொளிவீதிவெண்கொடியெங்கும்விரிந்திலங்க
நண்ணியசீரவர்காழிநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பெண்ணிநல்லாளொருபாகமமர்ந்துபேணியவேட்களமேன்மொழிந்த
பண்ணியல்பாடல்வல்லார்கள்பழியொடுபாவமிலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டே, சிதம்பரத்துக்கும்வந்து சபாநாயகனைத்தரிசிப்பார். அப்படி இருக்கும்நாளிலே, திருக்கழிப்பாலைக்குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

பெரியபுராணம்.

திருக்கழிப்பாலைப் - பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புனலாடியபுன்சடையாயரண, மனலாகவிழித்தவனேயழகார்
கனலாடலினாய்கழிப்பாலையுளா, யுனவார்கழல்கைதொழுதுள்குதுமே.

கழியார்பதிகாவலனைப்புகலிப், பழியாமறைஞானசம்பந்தன்சொல்
வழிபாடிவைகொண்டடிவாழ்த்தவல்லார், கெழியாரிமையோரொடுகேடிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவர்பாடும் பதிகவிசைகளை யாழ்ப்பாணரும் யாழிலிட்டு வாசிப்பாராயினர். ஒருநாள் பிள்ளையார் திருவேட்களத்தைக்கடந்து சிதம்பரத்தைஅடைந்தபொழுது சபாநாயகருடைய திருவருளினாலே தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரரும் சிவகணநாதராய்த்தோன்றக்கண்டு, அத்தன்மையைப்பெரும்பாணருக்குங் காட்டினார். தில்லைவாழந்தணர் பிள்ளையாரைக் கண்டவுடனே வணங்க, பிள்ளையார் அவர்கள்வணங்குமுன்தாமும்வணங்கி, கோயிலிற்பிரவேசித்து சபாநாயகரைவணங்கி, ஆடினாய்நறுநெய்யொடுபாறயிர்என்னுந்திருப்பதிகத்தைப் பாடினார், அந்தத்திருப்பதிகத்தின் ஓர்திருப்பாட்டிலே தில்லைவாழந்தணரைத் தாம்கண்டபடிகூறி, அவர்கள்தொழுதேத்தும் சிற்றம்பலம் என்று அருளிச்செய்தார்.

திருக்கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடினாய்நறுநெய்யொடுபாறயிரந்தணர்பிரியாதசிற்றம்பல
நாடினாயிடமாநறுங்கொன்றைநயந்தவனே
பாடினாய்மறையோடுபல்கீதமும்பல்சடைப்பனிகால்கதிர்வெண்டிங்கள்
சூடினாயருளாய்சுருங்கவெமதொல்வினையே.

நாறுபூம்பொழினண்ணியகாழியுணான்மறைவல்லஞானசம்பந்தன்
ஊறுமின்றமிழாலுயர்ந்தாருறைதில்லைதன்னு
ளேறுதொல்புகழேந்துசிற்றம்பலத்தீசனையிசையாற்சொன்னபத்திவை
கூறுமாறுவல்லாருயர்ந்தாரொடுங்கூடுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் கோயிலினின்றும் புறப்பட்ட பொழுது, பெரும்பாணர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கி நின்று சுவாமீ! அடியேனுடைய ஜன்மஸ்தலமாகிய திருவெருக்கத்தம்புலியூர் முதலாக நிவாவென்னும் நதிக்கரையில் இருக்கின்றதலங்களை வணங்குதற்கு எழுந்தருளல்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார், ஆளுடையபிள்ளையார் அதற்கிசைந்தருளி தந்தையார்முதலிய சமஸ்தரோடும் பெரும்பாணர் திருவவதாரஞ்செய்த திருவெருக்கத்தம்புலியூருக்கும் திருமுதுகுன்றுக்கும்போய் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவெருக்கத்தம்புலியூர்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படையார்தருபூதப்பகடாருரிப்போர்வை, புடையானுமையோடுமுடனாயிடுகங்கைச்
சடையானெருக்கத்தம்புலியூர்த்தகுகோயில், விடையானடியேத்தமேவாவினைதானே.

ஏராரெருக்கத்தம்புலியூருறைவானைச், சீரார்திகழ்காழித்திருவார்சம்பந்தன்
ஆராவருந்தமிழ்மாலையிவைவல்லார், பாராரவரேத்தப்பதிவானுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம்-பண்-நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தாவரைநிறுவிக்கடல்கடைந்தவ்விடமுண்ட, தொத்தார்தருமணிநீண்முடிச்சுடர்வண்ணனதிடமாங்
கொத்தார்மலர்குளிர்சந்தகிலொளிர்குங்குமங்கொண்டு, முத்தாறுவந்தடிவீழ்தருமுதுகுன்றடைவோ
[மே.

தழையார்வடவியவீதனிற்றவமேபுரிசைவ, னிழையாரிடைமடவாளொடுமினிதாவுறையிடமா [மே.
மழைவானிடைமுழவவ்வெழில்வளைவாளுகிரெரிகண், முழைவாளரிகுமிறும்முயர்முதுகுன்றடைவோ

முகில்சேர்தருமுதுகுன்றுடையானைமிகுதொல்சீர்ப், புகலின்னகர்மறைஞானசம்பந்தனுரைசெய்த
நிகரில்லனதமிழ்மாலைகளிசையோடிவைபத்தும், பகரும்மடியவர்கட்கிடர்பாவமடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம்-திருவிருக்குக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்றுமலர்தூவி, யின்றுமுதுகுன்றை, நன்றுமேத்துவீர்க், கென்றுமின்பமே.
நின்றமுதுகுன்றை,நன்றுசம்பந்தன்,ஒன்றுமுரைவல்லா,ரென்றுமுயர்வாரே. திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுதுகுன்றம் - திருமுக்கால்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முரசதிர்ந்தெழுதிருமுதுகுன்றமேவிய, பரசமர்படையுடையீரே
பரசமர்படையுடையீருமைப்பரவுவா, ரரசர்களுலகிலாவாரே.

மூடியசோலைசூழ்முதுகுன்றத்தீசனை, நாடியஞானசம்பந்தன்
பாடியஞானசெந்தமிழ், பாடியவவர்பழியிலரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பெண்ணாகடத்தைஅடைந்து அங்கேதிருத்தூங்கானைமாடம் என்னும்ஆலயத்திலிருக்கின்ற சுவாமியைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருத்தூங்கானைமாடம்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒடுங்கும்பிணிபிறவிகேடென்றிவையுடைத்தாயவாழ்க்கையொழியத்தவ
மடங்குமிடங்கருதிநின்றீரெல்லாமடிகளடிநீழற்கீழாளாம்வண்ணங்
கிடங்குமதிலுஞ்சுலாவியெங்குங்கெழுமனைகடோறுமறையின்னொலி
தொடங்குங்கடந்தைத்தடங்கோயில்சேர்தூங்கானைமாடந்தொழுமின்களே.

மண்ணார்முழவதிருமாடவீதிவயற்காழிஞானசம்பந்தனல்ல
பெண்ணாகடத்துப்பெருங்கோயில்சேர்பிறையுரிஞ்சுந்தூங்கானைமாடமேயான்
கண்ணார்கழல்பரவுபாடல்பத்துங்கருத்துணரக்கற்றாருங்கேட்டாரும்போய்
விண்ணோருலகத்துமேவிவாழும்விதியதுவேயாகும்வினையுமாயுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருவரத்துறைக்குப்போகவிரும்பி தந்தையாருடைய தோளின்மே லிருத்தலை ஒழிந்து அவர் மனம்வருந்தும்படி பிராமணர்முதலியோர் சூழ்ந்துசெல்ல திருவடித்தாமரைநோவ பையப்பையநடந்து மாறன்பாடிஎன்னும் பதிவந்தவுடனே வழிச்சென்ற வருத்தத்தினாலேஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைஉச்சரித்துக்கொண்டு அப்பதியிற்சென்றார். அப்பொழுது சூரியன் அஸ்தமயனமாயிற்று, அன்றிரவுபிள்ளையார் அடியார்களோடும் அந்தப்பதியிலேயேதங்கினர். திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்றகடவுள்தம்முடைய திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடைய வழிவருத்தத்தைத் திருவுளத்தடைத்து, அவர்எறுதற்குமுத்துச்சிவிகையும் அவருக்குநிழற்றுதற்குமு

த்துக்குடையும் ஊதுதற்குமுத்துச் சின்னங்களும்கொடுத்தருளநினைந்து அந்தஸ்தலத்திலிருக்கின்றபிராமணர்களெல்லாருக்குந்தனித்தனியே சொப்பனத்திலேதோன்றி,ஞானசம்பந்தன்நம்மிடத்துக்குவருகின்றான் நீங்கள் முத்துச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும்முத்துச்சின்னங்களும் நம்மிடத்தில்எடுத்துஅவனிடத்திற்குக் கொண்டுபோய்க்கொடுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்து, மறைந்தருளினார். உடனே பிராமணர்கள்விழித்தெழுந்து மகிழ்ந்து அற்புதமெய்தியசிந்தையோடுஆலயத்திலேவந்து கூடி திருப்பள்ளியெழுச்சிக் காலம்வர, திருக்காப்பைநீக்கி முத்துச் சிவிகையையும் முத்துக்குடையையும் முத்துச்சின்னங்களையுங்கண்டு, ஆனந்தங்கொண்டு துந்துபி முதலியவாத்தியங்கள் ஒலிப்ப சிவனடியார்களோடு அந்தச்சிவிகை முதலாயினவற்றைத் தாங்கிக்கொண்டு ஆளுடையபிள்ளையாரிடத்திற்குப் போனார்கள். அதற்குமுன்பரமசிவன் ஆளுடையபிள்ளையாருக்கும்சொப்பனத்திலே தோன்றி நாம் உனக்கு முத்துச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும் முத்துச் சின்னங்களும் அனுப்புகின்றோம் நீ அவைகளை ஏற்றுக்கொள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். பிள்ளையார் விழித்தெழுந்து தாம்கண்ட சொப்பனத்தைத்தந்தையாருக்கும் அடியார்களுக்கும் அருளிச்செய்து வைகறையிலே விபூதி தரித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொண்டு எழுந்தருளினார். அப்பொழுதுபிராமணர்கள் சிவனடியார்களோடுஹரஹர என்னும் ஓசையுடனே முத்துச்சிவிகை முதலியனவற்றைக்கொண்டு எதிரேவந்து பிள்ளையாரை வணங்கிநின்று இவை திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுள்தந்தபொருள்கள் ஏற்றருளும்என்றார்கள். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அக்கடவுளுடைய திருவருளைத்துதித்து திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருநெல்வாயிலரத்துறை - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தையீசனெம்பெருமானேறமர்கடவுளென்றேத்திச்
சிந்தைசெய்பவர்க்கல்லால்சென்றுகைகூடுவதன்றாற்
கந்தமாமலருந்திக்கடும்புனனிவாமல்குகரைமே
லந்தண்சோலைநல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே.

கறையினார்பொழில்சூழ்ந்தகாழியுள்ஞானசம்பந்த
னறையும்பூம்புனல்பரந்தவரத்துறையடிகடம்மருளை
முறைமையாற்சொன்னபாடன்மொழியுமம்மாந்தர்தம்வினைபோய்ப்
பறையுமையுறவில்லைபாட்டிவைபத்தும்வல்லார்க்கே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள்வடிவாகிய முத்துச்சிவிகையை வலஞ்செய்து பூமியிலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொண்டு உலகம் எல்லாம்உய்யும்படிஅதில்ஏறியருளினார்.அப்பொழுது சிவனடியார்களெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள். பிராமணர்கள் சமஸ்தரும் வேதகோஷஞ்செய்தார்கள். இந்திராதி தேவர்கள் ஆரவாரித்துப்புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள் பலவகைப்பட்டமங்கலவாத்தியங்கள் ஒலித்தன முத்துச்சிவிகையிலே ஏறியருளியதிருக்கேதுககருணாசாலியாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மேலே முத்துக்குடைநிழற்றவும், சிவனடியார்களும் பிராமணர்களும் நெருங்கி ஆனந்தமேலீட்டினாலே கூத்தாடித்தங்கள்கண்களினின்றும்பொழிகின்ற ஆநந்தவெள்ளத்தினுள்ளே குளிக்கவும் முத்துச்சின்னங்கள் சமஸ்தலோகங்களும் சிவனடியார்களும் வேதங்களும்உய்யும்படி சைவசிகாமணிவந்தார். சித்தசித்துப்பிரபஞ்சங்களெங்கும் வியாபித்திருக்கின்றஉமாதேவியார் ஞானப்பாலூட்ட உண்ட திருஞானசம்பந்தமூர்த்திவந்தார். வேதாகமாதிசமஸ்தசாத்திரங்களையும் ஓதாதுணர்ந்த முத்தமிழ்விரகர்வந்தார்என்றுஊதவும்சென்று, திருவரத்துறையையடைந்து, கோபுரவாயிலுக்குத்தூரத்திலேபோனபொழுது, முத்துச்சிவிகையினின்றும் இரங்கிநமஸ்கரித்துஎழுந்து,கோயிலினுள்ளேபிரவேசித்துவலஞ்செய்து சந்நிதானத்திலேநமஸ்கரித்துதிருப்பதிகம்பாடி, சிலநாள் அந்தஸ்தலத்திலே இருந்தார் இருக்கும்நாளிலே, நெல்வெண்ணை என்னும் ஸ்தலத்துக்குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திரும்பினார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் சிலநாளாயினபின், சீர்காழிக்குத்திரும்பும்படி திருவுளங்கொண்டு அத்திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கும் கடவுளை வணங்கி, விடைபெற்று முத்துச்சிவிகையில் ஏறிச்சென்று, பழுவூர் விசயமங்கை வைகா புறம்பயம்என்னும் ஸ்தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருப்பழுவூர் - திருவிராகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணுமோரெழுத்துமிசையின்கிளவிதேர்வார், கண்ணுமுதலாயகடவுட்கிடமீதென்பர்
மண்ணின்மிசையாடிமலையாளர்தொழுதேத்திப், பண்ணிநெலிகொண்டுபயில்கின்றபழுவூரே.

அந்தணர்களானமலையாளரவரேத்தும், பந்தமலிகின்றபழுவூரானையாரச்
சந்தமிகுஞானசம்பந்தனுரைபேணி, வந்தவணமேத்துமவர்வானமுடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிசயமங்கை-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீதமுன்னிசைதரக்கிளரும்வீணையர், பூதமுன்னியல்வுடைப்புனிதர்பொன்னகர்
கோதனம்வழிபடக்குலவுநான்மறை, வேதியர்தொழுதெழுவிசயமங்கையே.

விண்ணவர்தொழுதெழுவிசயமங்கையை, நண்ணியபுகலியுள்ஞானசம்பந்தன்
பண்ணியசெந்தமிழ்பத்தும்வல்லவர், புண்ணியர்சிவகதிபுகுதறிண்ணமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைகாதிருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோழைமிடறாக்கவிகோளுமிலவாகவிசைகூடும்வகையா
லேழையடியாரவர்களியாவைசொன்னசொன்மகிழுமீசனிடமாந்
தாழையிளநீர்முதியகாய்கமுகின்வீழநிறைதாறுசிதறி
வாழையுதிரவீழ்கனிகளூறிவயல்சேறுசெயும்வைகாவிலே.

முற்றுநமையாளுடையமுக்கண்முதல்வன்திருநல்வைகாவிலதனைச்
செற்றமலிஞர்சிரபுரத்தலைவன்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்
யுத்தமிழ்மாலைமீரைந்துமிவைவல்லவருருத்திரரெனப்
பெற்றமாலோகமிகவானவர்பிரியாரவர்பெரும்புகழோடே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புறம்பயம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறம்பயமலைந்தவர்மதிட்பரிசறுத்தனை, நிறம்பசுமைசெம்மையொடிசைந்துனதுநீர்மை
திறம்பயனுறும்பொருடெரிந்துணருநால்வர்க், கறம்பயனுரைத்தனைபுறம்பயமமர்ந்தோய்.

கருங்கழிபொருந்திரைகரைக்குலவுமுத்தந், தருங்கழுமலத்திறைதமிழ்க்கிழமைஞானன்
சுரும்பவிழ்புறம்பயமமர்ந்ததமிழ்வல்லார், பெரும்பிணிமருங்கறவொருங்குவர்பிறப்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருச்சேய்ஞலூரின் எல்லையை அடைந்து, அது சண்டேசுரநாயனர் திருவவதாரஞ்செய்ததிருப்பதி ஆதலால்முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி, அப்பதியினுள்ளே நடந்துபோய் ஆலயத்தில் பிரவேசித்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருச்செய்ஞலூர்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பீரடைந்தபாலதாட்டப்பேணுதவன்றாதை, வேரடைந்துபாய்ந்ததாளைவேர்தடிந்தான்றனக்குத் தாரடைந்தமாலைசூட்டித்தலைமைவகுத்தவென்னே, சீரடைந்தகோயின்மல்குசேய்ஞலூர்மேயவனே.

சேயடைந்தசேய்ஞலூரிற்செல்வன்சீர்பரவித், தோயடைந்ததண்வயல்சூழ்தோணிபுரத்தலைவன் சாயடைந்தஞானமல்குசம்பந்தனின்னுரைகள், வாயடைந்துபாடவல்லார்வானுலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருப்பனந்தாள் பந்தணநல்லூர் ஓமாம்புலியூர் வாழ்கொளிபுத்தூர் கடம்பூர் நாரையூர் கருப்பறியலூர் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருப்பனந்தாள்-திருத்தாடகையீச்சுரம்-பண்-பழம்பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்பொலிநெற்றியினான்றிகழ்கையிலோர்வெண்மழுவான்
பெண்புணர்கூறுடையான்மிகுபீடுடைமால்விடையான்
விண்பொலிமாமதிசேர்தருசெஞ்சடைவேதியனூர்
தண்பொழில்சூழ்பனந்தாட்டிருத்தாடகையீச்சுரமே.

தண்வயல்சூழ்பனந்தாட்டிருத்தாடகையீச்சுரத்துக்
கண்ணயலேபிறையானவன்றன்னைமுன்காழியர்கோ
னண்ணியசெந்தமிழான்மிகுஞானசம்பந்தனல்ல
பண்ணியல்பாடல்வல்லாரவர்தம்வினைபற்றறுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பந்தணநல்லூர்-பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடறினார்கூற்றைப்பொடிசெய்தார்மதிலையிவைசொலியுலகெழுந்தேத்தக்
கடறினாரவர்காற்றுளாரவர்காதலித்துறைதருகோயில்
கொடிறினார்யாதுங்குறைவிலார்தாம்போய்க்கோவணங்கொண்டுகூத்தாடும்
படிறினார்போலும்பந்தணநல்லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே

கல்விசைபூணக்கலையொலியோவாக்கழுமலமுதுபதிதன்னில்
நல்விசையாளன்புல்விசைகேளாநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பல்விசைபகுவாய்படுதலையேந்திமேவியபந்தணநல்லூர்ச்
சொல்விசைபாடல்பத்தும்வல்லார்மேற்றொல்வினைசூழகிலாவே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஓமாம்புலியூர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூங்கொடிமடவாளுமையொருபாகம்புரிதருசடைமுடியடிகள்
வீங்கிருணட்டமாடுமெம்விகிர்தர்விருப்பொடுமுறைவிடம்வினவிற்
றேங்கமழ்பொழிலிற்செழுமலர்கோதிச்செறிதருவண்டிசைபாடு
மோங்கியமறையோரோமாம்புலியூருடையவர்வடதளியதுவே.

விளைதருவயலுள்வெயில்செறிபவளமெய்திகழ்மெய்புலத்திடறி
யொளிதரமல்குமோமாம்புலியூருடையசீர்வடதளியானைக்
களிதருநிவப்பிற்காண்டகுசெல்வக்காழியுள்ஞானசம்பந்த
னளிதருபாடல்பத்தும்வல்லார்கள்மாலோகத்திருப்பாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாழ்கொளிப்புத்தூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடியுடைமார்வினர்போர்விடை யேறிப்பூதகணம்புடைசூழ்க், கொடியுடையூர்திரிந்தையங் கொண்டுபலபலகூறி, வடிவுடைவாணெடுங்கண்ணுமைபாகமாயவன்வாழ்கொளிபுத்தூர்க், கடிகமழ்மாமலரிட்டுக் கறைமிடற்றானடிகாண்போம்.

கல்லுயர்மாக்கடனின்றுமுழங்குங்கரை பொருகாழியமூதூர், நல்லுயர்நான்மறைநாவனற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன், வல்லுயர்சூலமும்வெண்மழு வாளும்வல்லவன்வாழ்கொளி புத்தூர்ச், சொல்லிய பாடல்கள்வல்லார் துயர்கெடுதலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாரையூர்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காம்பினைவென்றமென்றோளிபாகங்கலந்தானலந்தாங்கு, தேம்புனல்சூழ்திகழ்மாமடுவிற்றிருநாரையூர்மேய, பூம்புனல்சேர்புரிபுன்சடையான்புலியினுரிதோன்மேற், பாம்பினைவீக்கியபண்டரங்கன்பாதம்பணிவோமே.

தண்மதிதாழ்பொழில்சூழ்புகலித் தமிழ்ஞானசம்பந்த, னொண்மதிசேர்சடையானுறையுந்திருநாரையூர்தன்மேற், பண்மதியாற்சொன்னபாடல்பத்தும்பயின்றார் வினைபோகி, மண்மதியாது போய்வான்புகுவர்வானோரெதிர்கொளவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம் - திருச்சிற்றம்பலம்.

கடலிடைவெங்கடுநஞ்சமுண்ட கடவுள்விடையேறி, யுடலிடையிற்பொடிப்பூசவல்லா னுமையோடொருபாக, னடலிடையிற்சிலைதாங்கியெய்தவம்மானடியார்மேல், நடலைவினைத்தொகைதீர்த்துகந்தானிடநாரையூர்தானே.

பாடியலுந்திரைசூழ்புகலித்திரு ஞானசம்பந்தன், சேடியலும்புகழோங்குசெம்மைத் திருநாரையூரான்மேற், பாடியதண்டமிழ்மாலைபத்தும் பரவித்திரிந்தாக, வாடியசிந்தையினார்க்குநீங்குமவலக்கடல்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம் - திருச்சிற்றம்பலம்.

சுற்றமொடுபற்றவைதுயக்கறவறுத்துக், குற்றமில்குணங்களொடுகூடுமடியார்கள்
மற்றவரைவானவர்தம்வானுலகமேறக், கற்றவனிருப்பதுகருப்பறியலூரே.

நலந்தருபுனற்புகலிஞானசம்பந்தன், கலந்தவர்கருப்பறியன்மேயகடவுள்ளைப்
பலந்தருதமிழ்க்கிளவிபத்துமிவைகற்று, வலந்தருமவர்க்குவினைவாடலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்குநின்றுபுறப்பட்டு சீர்காழிக்குச்சமீபத்திலேபோனார்போம்பொழுதுசீர்காழியிலிருக்கின்றபிராமணர்களெல்லாரும்அவருடையவரவைக்கேள்வியுற்றுமிகுந்தமகிழ்ச்சிகொண்டுவீதிகளைஅலங்கரித்துஎதிர்கொள்ளும்படிதிரண்டுசென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளை முத்துச்சிவிகையின்மேலே, முத்துக்குடை நிழலின்கீழே தரிசித்தார்கள் தரிசித்தவுடனேகைகள்சிரசின்மேலேறிக்குவிய கண்ணும்மனமும்களிக்க, அவரைச்சூழ்ந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள். பிள்ளையார் முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி, அவர்களோடு கூடச்சென்று, கோயிலை அடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, திருப்பதிகம்பாடிக்கொண்டு புறப்பட்டுச்சென்றார்.

செல்லும்பொழுதுதிருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் பின்னேவர, அவருக்கு வீட்டுக்குப்போம்படி விடைகொடுத்து, தாம் தம்முடைய திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளினார் எழுந்தருளும்பொழுது, பார்ப்பனிகள்நெருங்கி, நிறைகுடம் தீபம்முதலாயின ஏந்த, தாயாராகியபகவதியார்வந்து, திருநீற்றுக்காப்புச்சாத்தி, வணங்கித்துதிக்க பிள்ளையார் அவருக்கு அருள்செய்து, திருமாளிகையினுள்ளே பிரவேசித்தார். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், தினந்தோறும் தோணியப்பனைத் தரி

சனஞ்செய்து, பதிகம்பாடிக்கொண்டு இருக்கும்நாளிலே, உபநயனப்பருவம்வர, பிராமணர்கள் வேதவிதிப்படி உபநயனச்சடங்குசெய்ய, சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரணமாகிய சிவத்துவம்பெற்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், தமக்கு அதுவேண்டுவதன்றாயினும், உலகத்திலே வைதிககர்மத்தை ஸ்திரப்படுத்தல்வேண்டும் எனத் தமதுதிருவுளத்திலேமுகிழ்த்த பெருங்கருணையினாலே, அதற்கிசைந்து, யஞ்ஞோபவீததாரணம் செய்தருளினார். பின்பு பிராமணர்கள் உமக்கு நான்குவேதத்திற்கும் அதிகாரம்தந்தோம் என்றுசொல்லி; மந்திரோபதேசம் செய்யப்புகும்பொழுது பிள்ளையார் எண்ணிறந்தவேதங்களை ஓதி அவற்றிற்கு அங்கமாகிய பலகலைகளையும் எடுத்துச்சொல்லியருளினார். பிராமணர்கள் அவர் பரமசிவனுடைய திருவருள்பெற்றமையைநினைந்து, வியந்து அவரை நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, தாங்கள் முன்பயின்றவேதங்களை அவரிடத்திற்கேட்டு, ஐயந்திரிபற உணர்ந்தார்கள் பரமாசாரியராகிய ஆளுடையபிள்ளையார் அந்தப் பிராமணருடைய சந்தேகந்தீரும்படி எல்லாவற்றையும் அருளிச்செய்து பின் சகலமந்திரங்களுக்கும்வித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் என்பதை அவர்களுக்கும் மற்றையாவருக்கும் விளக்கும்பொருட்டு, "மந்திரநான்மறையாகி" என்பதை முதலினுடைய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார்.

ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரப்பதிகம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சலுந்துஞ்சலிலாதபோழ்தினு, நெஞ்சகநைந்துநினைமினாடோறும்
வஞ்சகமற்றடிவாழ்த்தவந்தகூற், றஞ்சவுதைப்பனவஞ்செழுத்துமே.

மந்திரநான்மறையாகிவானவர், சிந்தையுணின்றவர்தம்மையாள்வன
செந்தழலோம்பியசெம்மைவேதியர், அந்தியுண்மந்திரமஞ்செழுத்துமே.

நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தனுன்மறை, கற்றவன்காழியர்மன்னனுன்னிய
வற்றமிழ்மாலையீரைந்துமஞ்செழுத், துற்றனவல்லவரும்பராகவே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பிராமணர்கள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவருடைய திருவருளைத்தலைமேற்கொண்டு வணங்கித்துதித்து உய்ந்தார்கள் பிள்ளையார் தினந்தோறும் தோணியப்பரைவணங்கிப் பதிகம் பாடிக்கொண்டு அடியார்களோடும் இருக்கும்நாளிலே, திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அவருடையமகிமையைக் கேள்வியுற்று, அவரைவணங்குதற்கு நினைந்து சீர்காழிக்குச் சமீபத்திலேவந்தருளினார். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து அடியார்கூட்டத்தோடும் அவரை எதிர்கொள்ளப் போனார் எதிரேவந்த திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளைவணங்க, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியும் அவரைவணங்கி கோயிலுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், சுவாமிதரிசனம்செய்வித்து, தம்முடைய திருமாளிகையிற் கொண்டுசென்று, திருவமுதுசெய்வித்தார் சிலநாள் ஆயினபின் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பிறஸ்தலங்களைவணங்கும்படிசெல்ல திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் திருக்கோலக்காவரைக்கும் அவரோடுசென்று சீர்காழிக்குத்திரும்பினார் அங்கே தோணியப்பர்மேல் பலவகைப்பட்ட திருப்பதிகங்களைப்பாடிக்கொண்டிருந்தார். அவைகள் எல்லாவற்றையும் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணனார் விறலியாரோடும்பாடி, யாழில் இட்டு வாசித்துக் கொண்டு பிள்ளையாரோடுசீர்காழியில்இருந்தார்.

திருமொழிமாற்று - பண் - வியாளச்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* காட தணிகலங்காரரவம்பதிகாலதனிற், றேட தணிகுவர்சுந்தரக்காதினிற்றூச்சிலம்பர்
வேட தணிவர்விசயற்குருவம்வில்லுங்கொடுப்பர், பீட தணிமணிமாடப்பிரமபுரத்தாரே.

கல்லுயர்சழுமலவிஞ்சியுண்மேவியகடவுடன்னை, நல்லுயர்ஞானசம்பந்தன்ஞானத்தமிழினன்குணரச்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லோர்தொல்லைவானவர்தங்களோடுஞ், செல்குவர்சீரருளாற்பெறலாஞ்சிவலோகமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* காடது-பதி அணிகலம் காரரவம் காலதனித்றாச்சிலம்பர் - தோடதணிகுவர் - சுந்தரக்காதினில் வேடதணிவர் உருவம் விசயற்கு வில்லுங்கொடுப்பர் இவ்வாறு மொழிமாற்றத்தக்கது.

ஸ்ரீகாழி - திருமாலைமாற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாமாமாநீயாமாமா, யாழீகாமாகாணுகா
காணுகாமாகாழீயா, மாமாயாநீமாமாயா.

இதன்பொருள்.

யாமாமா-என்பது-எனது ஆத்மபோத சேட்டையுங் கருவிகளின்சேட்டையும் இவைகளால் அவைகள் அமாறெவ்வாறென்னில் நீயாமாம் அறிவுக்கறிவாய் நிற்கின்ற நினதுசேட்டையொழிந்து வேறொன்றற்ற சற்காரியமாயுள்ளவனே-மாயாழீ எ-து. மிகுதிப்பட்டு மேலாயிருந்துள்ள நாதசொரூபமாயிராநின்ற யாழையுடையானே அத்தன்மைமிகுதிப்பட்டு நலஞ்சிறந்துள்ள யாழை யிடைவிடாமல் தடவிவாசித்தலான் மகாநல்லவீணை தடவி யென்றும்பொருள்-கா-இது இடைநிலை மா காணுகா-எ-து. பரமாகாசத்தைக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டு மலைகளுக்கெல்லாங் குலமலையாகிய ஸ்ரீகயிலாயத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருப்பவனே-காணுகா-எ-து. என்னுள்ளக்கண்ணுக்குத் தோன்றப்பட்டுள்ள திருமேனியையுடையானே - மாகாழீயா-எ-து. ஊழிகாலத்தின்கண்ணும் அழிவின்மையாகிய மேன்மையைப்பொருந்தியுள்ள காழியையுடையானே, மாம்-எ-து. சுங்குனதருள்பெருத பேரிழப்பையுடையமாகிய எம்மை-ஆயானீ இடபவாகனத்தின்கண்ணே எதிவந்தெனக்குப் பொய்கைக் கரையின்கண்ணே வெளிப்பட்டவனே - மாமாயா-எ-து. மாமாயையாகிய குடிலையைக்கொண்ட சுத்தமாயையிலுள்ள தத்துவங்களையுண்டாக்கிக் கன்மம்பொசித்தல் காரணமாகத் திரோதாயிசத்தியாலே மறைத்துள்ள மயக்கமேயறிவாகப்பெத்தத்தைச் செலுத்தப்பட்டவனே இடையேநிறுத்தின-கா-எ-து. அந்த மாயாமயக்கம் எனதறிவிற்சிவியாமல் ஒழித்து உன்னை எனக்குள்ளபடிதந்து என்னை நீ நிகழாமற்கொண்டு இவ்வாறு நீயிரண்டறவாழ்ந்து இரக்ஷிப்பாயாக என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேரகழாமிதயாசைழிதா, யேனைநியேனைநிளாயுழிகா
காழியுளாநினையேநினையே, தாழிசையாதமிழாகரனே.

இதன்பொருள்.

நேரகழாமிதயர்சைழிதா-என்பது, மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பதுபோல வெனதபால திருமேனிகொண்டருளி யென்னையொருகாலத்திலும் விட்டு நீங்கப்படாமல் என்னிடத்திலேமிகுதியாகச்சீவிக்கப்பட்ட மலத்திரயங்களாகிய குற்றங்களை அழியாநின்றுள்ளவனே ஏனைநீ. எ-து, உனதுபரிபூரணமான அணுவுருவநிலையில் எனக்குண்டான தாசோகநிலையெல்லா நீயே-ஏனைநிளாயுழி-எ-து. என்னிடத்திலே நின்று என்னையொழித்துக்கோதிலாவமுதாக நீயேவாழப்பட்டு என்னைச்சிறிதுந் தோன்றவிடாமல் இரக்ஷியாநின்றுள்ளவனே, காழியுளா இத்தன்மையான பிரமசாயுச்சியத்தை அடியேற்குப்பிரசாதிப்பான்பொருட்டாக காழியென்னும்பதியைப் படைத்துளானே எனதொருவிண்ணப்பத்தைக்கேட்டருள்வாயாக-நினையே நினையே-தாழிசை, உன்னைச்செய்யுட் கருத்தாகவுடைய இம்மாலைமாற்றென்னும் பெயரையுடையதுமாய் விரித்துள்ளபாடலானது - ஆதமிழாகரனே - ஐயோ தமிழுக்குப் படுதுறையாகிய யான் எனதுபோதத்தாற்பாடியபாடலென்றுஉலகத்தாருரைசெய்வதேயாதலால் நீயறிய யான்பாடியதில்லை என்கின்றசெய்தி யுனக்கேநிகழுமாதலால் இப்பாடலையேத்தத் தவஞ்செய்தாரு நீயேயடிமைகுலையாத சாயுச்சியத்தைப்பெறுவார்கள்-எ-று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவழிமொழித்திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுரருலகுநரர்கள்பயில்தரணிதலமுரணழியவரணமதின்முப்,புரமெரியவிரவுவகைசரவிசைகொள்கரமுடையபரமனிடமாம், வரமருள வரன்முறையினிரதிரைகொள் வருசுருதிசிரவுரையினுற், பிரமனுயிரரனெழில்கொள்சரணவிணைபரவவளர்பிரமபுரமே.

ஒழுகலரிதழிகலியினுழியுலகுபழிபெருகும் வழியைநினையா, முழுதுடலிலெழுமயிர்கடழுவுமுனிகுழுவினொடுகெழுவுசிவனைத், தொழுதுலகிலிழுகுமலமழியும்வகை கழுவுமுரை கழுமல்நகர்ப், பழுதிலிறை யெழுதுமொழி தமிழ்விரகன் வழிமொழிகள்மொழிதகையவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருகோமூத்திரி-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூமகனூர்புத்தேளுக்கிறைவனூர் குறைவிலாப்புகலிபூமேன், மாமகளூர்வெங்குருநற்றோணிபுரம்பூந்தராய்வாய்ந்தவிஞ்சி, சேமமிகுசிரபுரஞ்சீர்ப்புறவநிறைபுகழ்ச்சண்பைகாழிகொச்சை, காமனைமுன்காய்ந்தநுதற்கண்ணவனூர் கழுமலநாங்கருதுமூரே.

அம்மான்சேர்கழுமலமாச்சிரபுரம் வெங்குருகொச்சைபுறவமஞ்சீர், மெய்ம்மானத்தொண்புகலிமிகுகாழிதோணிபுரந்தேவர்கோனூர், அம்மான்மன்னுயர்சண்பைதராயயனூர் வழிமடக்குமாவின்பாய்ச்சல், தம்மானென்றியஞானசம்பந்தன்றமிழ்கற்போர்தக்கோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுமலம்-இயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையேயுணர்வதுநின்னருள்மெய்யினையே
* கற்றவர்காய்வதுகாமனையேகனல்விழிகாய்வதுகாமனையே
§ அற்றமறைப்பதுமுன்பணியேயமரர்கள்செய்வதுமுன்பணியே
பெற்றுமுகந்ததுகந்தனையேபிரமபுரத்தையுகந்தனையே.

* கற்றவர்காய்வது காமனையே எ-து. உனது சத்தியதரிசனத்தை யலைவறக்கற்றவர்கள் விடப்பட்டது பசுத்துவம்பொருந்திய க்ஷேத்திரமாகிய தேகாதிபிரபஞ்சமே. § அற்றமறைப்பதுமுன்பணியே எ-து. உனது நிருவாணத்தை மறைப்பது முன் தொங்கலானபாம்புகளே.

பருமதின்மதுரைமனவையெதிரேபதிகமதெழுதிலையவையெதிரே
வருநதியிடைமிசைவருகரனேவசையொடுமலர்கெடவருகரனே
கருதலிலிசைமுரல்தருமருளேகழுமலமமரிறைதருமருளே
மருவியதமிழ்விரகன்மொழியேவல்லவர்தம்மிடர்திடமொழியே.

இதன்பொருள்.

பருமதின்மதுரைமனவையெதிரே எ-து. பருத்தமதில்சூழ்ந்தமதுரைக்கு[illegible]பதியாகிய பாண்டியராசனதுசபைக்குமுன்பே. பதிகமதெழுது-எ-து திருப்பதிகமெழுதப்பட்ட - இலையவை-ஏடுகளானவை-வருநதியிடைமிசைவருகரனே-எ-து. வருகின்றவைகையாற்றினடுவே-எதிரிட்டுப்போம்வகைதுணைசெய்துசெலுத்திப்போக்கின்ற திருக்கரங்களையுடையவனே-வசையொடும்அலர்கெட-எ-து-ஏ-டெதிர்போகவிசயஞ்செய்து சமணரதுபுறனுரையும்பரிபவச்சொல்லும் கெடுவான்பொருட்டாக-அருகு-எ-து-சமணரை-அரனே - எ-து-கெடுக்கப்பட்டவனே-கருதலிலிசைமுரல் தருமருளே-எ-து-கேட்போரது கருத்தையழிக்கும் இசைத்திறத்துக்குரியாருமாய்த் தன்மசீலருமாகிய மறையோர்வாழ்கின்ற-கழுமலம் அமரிறைதருமருளே-எ-து-திருக்கழுமலத்தின்கண் வீற்றிருக்கும் தம்பிரான் பிரசாதத்திருவருளை-மருவியதமிழ்விரகன்மொழியே-எ-து-இடைவிடாமற்பொருந்திய

தமிழ்விரகனுகிய யான்பாடியபாடலையே-வல்ல ர்களுடைய பிறவித்துன்பமானது - விட்டுநீங்கும வர்தம்மிடர் திடமொழியே-எ-து-சொல்கின்றவ து சத்தியமே - என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு-ஏகபாதம்-பண்-வியாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான், பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்
பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான், பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்.

இதன்பொருள்.

"பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்" என்பது. பிரமம்-ஞாநாகாசமாகியபராசத்தியை, புரத்து-அந்தப்பரிபூரணத்தை, உறை-மிகுதியாகவியக்கப்பட்ட, பெம்மான்-பெருமான், எம்மான்-எந்தப்பெரியோன், (இனிப்பொழிப்பு.) ஞாநாகாசமாகிய பராசத்தியானபரிபூரணத்தை மிகவும்வியந்து அந்தப்பராசத்திக்கு அதீதமாகிய சுகமே வடிவாய்முதல் நடுவிறுதி காணுதவஸ்து எந்தப் பெரியோன். "பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்" எ-து. பிரமம்-மேல், புரம்-நிலம், உறை-நீர், பெம்-விருப்பம், மான்-மான்போலும் விழியையுடையபெண், எம்-எம்மை, நீங்காத நிலைமையையுடைய ஆன் - ஆத்மா, (இனிப்பொழிப்பு.) ஆகாசத்தின்கண்ணே யோடுகின்ற கங்காதேவியைவிரும்பித் திருமுடியிலேவைத்தவன் என்னை நீங்காத நிலைமையையுடைய எனதுயிர். "பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்" பிரமம்-என்பது-பிரமத்துவம், புரம்-சரீரம், உறை - எண்ணுதல், பெம்-எ-து. ஆசை, ஆன்-அமையாமை, எம்மான்-என்னையொக்கவந்தவன், (இனிப்பொழிப்பு) பிரமரூபத்திலே யெண்ணப்பட்ட என்னை முத்தியிலேவிடுகைக்கு அமையாத இச்சையனுகிவந்தவன் என்னையொத்ததன்மையன். "பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்" எ-து. பிரமபுரமென்கின்ற திருப்பதியிலே யுறைகின்ற கர்த்தாவானவன் என்னுடையசுவாமி. திருச்சிற்றம்பலம்.

கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை, கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை
கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை, கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை.

இதன்பொருள்.

"கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை" கழுமல் என்பது. மிகுதிப்பட்ட குற்றம், அமுது-எ-து. நீர்பதிக்க-எ-து விளைவிக்க, உணியன்-எ-து. உள்ளநீ, கட்டு-எ-து. வடிவாகக்கட்டுண்டல், உரை எ-து. தேய்தல், (இனிப்பொழிப்பு.) மிகுதிப்பட்டதோஷமாயுள்ள சுக்கிலசுரோணிதமாகிய விருநீரின்கண்பதிந்து விளைதற்குள்ள தந்தம்மைக் குலையாம லெக்கண்ணும் விட்டுவிளங்குகிற "கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை" கழும் - என்பது. மயக்கம், அலம்-எ-து. அலக்கண்படுதல், அமுது-எ-து. அமுதம், பதி-எ-து. கத்தா, க-சிரசு, உணியன்-எ-து. உண்ணப்பட்டவன், கட்டு-எ-து. விளக்கம், உரை-எ-து. பொன், (இனிப்பொழிப்பு.) மாயாமயக்கத்தின்கண்ணே மயங்கிப்பெத்தமுத்தியிரண்டுந் தெரியாமல் திண்டாடப்பட்டமலபோதர்க்கு அமுதம்போன்ற சித்தாயுள்ளவனுமாய் விட்டுவிளங்காநின்ற பொன்னுருவுடையவனுய்ச் சிருட்டிக்குக்கர்த்தாவாகிய பிரமாவினது கபாலத்திலே பிச்சைகொண்டுநுகருங் கருணையாளன். "கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை" கீழ்ச்சொன்னபதியின்கண் கவுணியகோத்திரத்துவந்த மறையோனுகிய எனது கட்டு காட்டாகிய பாடலை, உரை-உரைப்பீராக, காட்டு-எ-து கட்டு எனக்குறுகிநின்றது. (இனிப்பொழிப்பு.) திருக்கழுமலமென்னு மூவாப்பழங்கிழமைப் பன்னிருபெயர்பெற்ற அனுதிமூலமாகிய பதியிடத்துக் கவுணியகோத்திரத்தில் உற்பவமான நான்நிவேதிக்கப்படுங் காட்டாகிய இப்பாடலைக் கீழ்ச்சொன்னவற்றிலும் மலத்திரயங்களிலும் அழுந்தாநின்ற ஒருத்தராகிலும் பலராகிலும் உரைசெய்வார் உயர்ந்தார்களாதலால் இப்பாடலை இடைவிடாமல் உரைசெய்வீராக-எ-று. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பிரமபுரம்-திருவிருக்குக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரனையுள்குவீர், பிரமனூருளெம், பரனையேமனம், பரவியுய்ம்மினே.
தொழுமனத்தவர், கழுமலத்துறை, பழுதில்சம்பந்தன், மொழிகள்பத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெழுகூற்றிருக்கை. திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒருருவாயினைமானாங்காரத் - தீரியல்பாயொருவிண்முதல்பூதல - மொன்றியவிருசுடரும்பர்கள்பிறவும் - படைத்தளித்தழிப்பமும்மூர்த்திகளாயினை-யிருவரோடொருவனாகிநின்றனை - யோரால்நீழலுன்கழலிரண்டு - முப்பொழுதேத்தியநால்வர்க், கொளிநெறி காட்டினைநாட்டமூன்றுடைக்கோட்டினை - யிருநதியரவமோடொருமதிசூடினை-யொருதாளீரயின் மூவிலைச்சூல - நாற்கால்மான்மறியைந்தலையரவ-மேந்தினை-காய்ந்ததால்வாய்மும்மதத்திருகோட்-டொருகரியீடழித்துரித்தனை-யொருதனுவிரகால்வளையவாங்கி முப்புரத்தோடு நானிலமஞ்சக்கொன்று - தலத்துறவவுணரையறுத்தனையைம்புலனாலாமந்தக்கரண-முக்குணமிருவளியொருங்கியவானோ-ரேத்தநின்றனை - யொருங்கியமனத்தோ டிருபிறப்போர்ந்து-முப்பொழுதுகுறைமுடித்து - நான்மறையோதி-யைவகைவேள்வியமைத்தாறங்க-முதலெழுத்தோதி-வரன்முறைபயின்றெழு வான்றனைவளர்க்கும் - பிரமபுரம்பேணினை - யறுபதமுரலும்வேணுபுரம் விரும்பினையிகலியமைந்துணர் புகலியமர்ந்தனை - பொங்குநாற்கடல்சூழ் வெங்குருவிளங்கினை - பாணிமூவுலகும்புதையமேல் மிதந்த - தோணிபுரத்துறைந்தனை-தொலையாவிருநிதிவாய்ந்தபூந்தரா - யேய்ந்தனை-வரபுரமென்றுணர்சிரபுரத்துறைந்தனை யொருமலையெடுத்தவிருதிறலரக்கன் - விறல்கெடுத்தருளினை புறவம்புரிந்தனை - முந்நீர்த்துயின்றோனான்முகனறியாப் - பண்பொடுநின்றனைசண்பையமர்ந்தனை-யையுறுமமணருமறுவகைத்தேரரு - மூழியுமுணராக் காழியமர்ந்தனை-யெச்சனேழிசையோன் கொச்சையைமெச்சினை - யாறுபதமுமைந்தமர்கல்வியு - மறைமுதனான்கு மூன்றுகாலமுந்-தோன்றநின்றனை - யிருமையினொருமையு மொருமையும் பெருமையு - மறுவிலாமறையோர் கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன்கட்டுரை - கழுமலமுதுபதிக் கவுணியனறியு - மனையதன்மையையாதலினின்னை - நினையவல்லவரில்லைநீணிலத்தே.

ஈரடிமேல்வைப்பு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தக்கன்வேள்விதகர்த்தவன்பூந்தராய், மிக்கசெம்மைவிமலன்வியன்கழல்
சென்றுசிந்தையில்வைக்கமெய்க்கதி, நன்றதாகியநம்பன்றானே.

புத்தியால்மிகநல்லவர்பூந்தரா, யந்தமில்லெமடிகளைஞானசம்
பந்தன்மாலைகொண்டேத்திவாழுநும், பந்தமார்வினைபாறிடுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலடிமேல்வைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயலிசையெனும்பொருளின்றிறமாம், புயலனமிடறுடைப்புண்ணியனே
கயலனவரிநெடுங்கண்ணியொடு, மயனுலகடிதொழவமர்ந்தவனே.
கலனாவதுவெண்டலைகடிபொழிற்புகலிதன்னு
ணிலநாடொறுமின்புறநிறைமதியருளினனே.

புண்ணியர்தொழுதெழுபுகலிநகர், விண்ணவரடிதொழவிளங்கினானை
நண்ணியஞானசம்பந்தன்வாய்மை, பண்ணியவருந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்.
நடலையவையின்றிப்போய் நண்ணுவார்சிவனுலக
மிடரானவையின்றித்தாமெய்துவர் தவநெறியே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சண்பைநகர் - திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தமதுசிந்தைபிரியாதபெருமானெனவிறைஞ்சியிமையோர், வந்துதுதிசெய்யவளர் தூபமொடுதீபமலிவாய்மையதனு, லந்தியமர்சந்திபலவர்ச்சனைகள் செய்யவயர்கின்றவழகன், சந்தமலிகொந்தளநன் மாதினெடுமேவுபதி சண்பைநகரே.

வாரின்மலிகொங்கையுமைமங்கையொடு சங்கரன்மகிழ்ந்தமருமூர், சாரின்முரல்தெண்கடல்விசும்புறமுழங்கொலிகொள்சண்பைநகர்மேற், பாரின்மலிகின்றபுகழ்நின்ற தமிழ்ஞானசம்பந்தனுரைசெய், சீரின்மலிசெந்தமிழ்கள் செப்புமவர்சேர்வர் சிவலோகநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சக்கரமாற்று-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளங்கியசீர்ப்பிரமனூர்வேணுபுரம்புகலிவெங்குருமேற்சோலை
வளங்கவருந்தோணிபுரம்பூந்தராய் சிரபுரம்வன்புறவமண்மேற்
களங்கமிலூர்சண்பைகமழ்காழிவயங்கொச்சைகழுமலமென்றின்ன
விளங்குமரன்றன்னைப்பெற்றிமையவர்தம்பகையெறிவித்திறைவனூரே.

அக்கரஞ்சேர்தருமனூர்புகலிபூந்தராய்தோணிபுரமணிநீர்ப்பொய்கை
புக்கரஞ்சேர்புறவஞ்சீர்ச்சிலம்பனூர்ப்புகழ்க்காழிசண்பைதொல்லூர்
மிக்கரஞ்சீர்க்கழுமலமேகொச்சைவயம்வேணுபுரமயனூர்மேவிச்
சக்கரஞ்சீர்த்தமிழ்விரகன்றூன்சொன்னதமிழ்தரிப்போர்தவஞ்செய்தோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்றபின். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தந்தையாரையும் மற்றைப் பிராமணர்களையும்நோக்கி, இந்தத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்கள் எங்குஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடிக்கொண்டு இங்கேவருவேன் என்றார் தந்தையார், நான் அருமையாக உம்மைப் பெற்றமையால், உம்மைப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன் இருமைக்கும் இன்பம்பயக்கும்யாகமும்நான் செய்யவேண்டும் ஆதலால் இன்னுஞ்சிலநாள் உம்முடன்யாத்திரைசெய்வேன் என்றார். பிள்ளையார்அதற்குஇசைந்துதோணியப்பரைவணங்கிவிடைபெற்றுக்கொண்டு தந்தையார் பின்வர முத்துச்சிவிகைமேற்கொண்டு முத்துக்குடைநிழற்ற திருநீலகண்டப் பெரும்பாணரோடும் மற்றையடியார்களோடும் சென்று, கண்ணார்கோயிலைவணங்கிக்கொண்டு, காவேரிக்கு வடபாலிலே மேற்றிசைநோக்கிப்போய், புள்ளிருக்கும்வேளூர்நின்றியூர் நீடூர் புன்கூர் மண்ணிபடிக்கரை குறுக்கைஅன்னியூர் பந்தணநல்லூர்மணஞ்சேரி, எதிர்கொள்பாடி வேள்விக்குடி கோடிகா கஞ்சனூர் மங்கலக்குடி வியலூர் திருந்துதேவன்குடி இன்னம்பர் வட்குரங்காடுதுறை பழனம் திருவையாறு பெரும்புலியூர் நெய்த்தானம் மழபாடி கானூர் அன்பிலாலந்துறை மாந்துறைஎன்னும் ஸ்தலங்கள்தோறும்போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கண்ணார்கோயில் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்ணார்திங்கட்பொங்கரவந்தாழ்புனல்சூடிப், பெண்ணாணாயபேரருளாளன்பிரியாத
கண்ணார்கோயில்கைதொழுவார்கட்கிடர்பாவ, நண்ணாவாகுநல்வினையாயநணுகும்மே.

காமருகண்ணார்கோயிலுளானைக்கடல்சூழ்ந்த, பூமருசோலைப்பொன்னியன்மாடப்புகலிக்கோ
னாமருதொன்மைத்தன்மையுள்ஞானசம்பந்தன், பாமருபாடல்பத்தும்வல்லோர்மேற்பழிபோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புள்ளிருக்கும்வேளூர் - பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கள்ளார்ந்தபூங்கொன்றைமதமத்தங்கதிர்மதியமுள்ளார்ந்தசடைமுடி யெம்பெருமானாருறையுமிடந், தள்ளாயசம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர், புள்ளானார்க்கரையனிடம் புள்ளிருக்கும்வேளூரே.

செடியாயவுடல்தீர்ப்பான் தீவினைக்கோர்மருந்தாவான், பொடியாடிக்கடிமைசெய்தபுள்ளிருக்கும்வேளூரைக், கடியார்ந்தபொழிற்காழிக்கவுணியன்சம்பந்தன்சொன், மடியாதுசொல்லவல்லார்க்கில்லையாமறுபிறப்பே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநின்றியூர்-பண் - நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூலம்படைசுண்ணப்பொடிசாந்தஞ்சுடுநீறு, பாலமதிபவளச்சடை-முடிமேலதுபண்டைக்
காலன்வலிகாலினொடுபோக்கிக்கடிகமழுந், நீலம்மலர்ப்பொய்கைந்நின்றியூரின்நிலையோர்க்கே.

குன்றம்மதுவெடுத்தானுடல்தோளுந்நெரிவாக, நின்றங்கொருவிரலாலுறவைத்தானின்றியூரை
நன்றார்தருபுகலித்தமிழ்ஞானம்மிகுபந்தன், குன்றாத்தமிழ்சொல்லக்குறைவின்றிந்நிறைபுகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புன்கூர்-பண்-தக்கராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

முந்திநின்றவினைகளவைபோகச், சிந்திநெஞ்சேசிவனார்திருப்புன்கூ
ரந்தமில்லாவடிகளவர்போலுங், கந்தமல்குகமழ்புன்சடையாரே.

மாடமல்குமதில்சூழ்காழிமன், சேடர்செல்வருறையுந்திருப்புன்கூர்
நாடவல்லஞானசம்பந்தன், பாடல்பத்தும்பரவிவாழ்மினே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமணஞ்சேரி - பண் - திருச்சிற்றம்பலம்.

அயிலாருமம்பதனாற்புரமூன்றெய்து, குயிலாருமென்மொழியாளொருகூறாகி
மயிலாருமல்கியசோலைமணஞ்சேரிப், பயில்வானைப்பற்றிநின்றார்க்கில்லைபாவமே.

கண்ணாருங்காழியர்கோன்கருத்தார்வித்த, தண்ணார்சீர்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
மண்ணாருமாவயல்சூழ்ந்தமணஞ்சேரிப், பண்ணாரப்பாடவல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துருத்தியும்-திருவேள்விக்குடியும்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓங்கிமேலுழிதருமொலிபுனற்கங்கையையொருசடைமேற், றாங்கினாரிடுபலி தலைகலனாக்கொண்டதம்மடிகள், பாங்கினாலுமையொடும் பகலிடம் புகலிடம்பைம்பொழில்சூழ், வீங்குநீர்த்துருத்தியாரிரவிடத்துறைவர்வேள்விக்குடியே.

விண்ணுலாம்விரிபொழில் விரைமணற்றுருத்தி வேள்விக்குடியு, மொண்ணுலாமொலிகழலாடுவரரிவையோடுறைபதியை, நண்ணுலாம்புகலியுளருமறைஞானசம்பந்தன்சொன்ன, பண்ணுலாமருந்தமிழ்பாடுவாராடுவார்பழியிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோடிகா-திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்றுநன்றுநாளைநன்றென்று நின்றவிச்சையாற், பொன்றுகின்றவாழ்க்கையைப்போகவிட்டுப்போதுமின், மின்றயங்குசோதியான்வெண்மதிவிரிபுனற், கொன்றைதுன்றுசென்னியான்கோடிகாவுசேர்மினே.

கொந்தணிகுளிர்பொழிற்கோடிகாவுமேவிய செந்தழலுருவனைச்சீர்மிகுதிறலுடையந்தணர்புகலியுளாயகேள்விஞானசம்பந்தனஃதமிழ்வல்லார்பாவமானபாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமங்கலக்குடி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரினார்மணியும்மகில்சந்துஞ்செறிவரை, வாரிநீர்வருபொன்னிவடமங்கலக்குடி
நீரிலமர்முநிவன்னெடுங்கைகொடுநீரதனைப், பூரித்தாட்டியர்ச்சிக்கவிருந்தபுராணனே.

மந்தரமாம்பொழில்சூழ்மங்கலக்குடிமன்னிய,வெந்தையையெழிலார்பொழிற்காழியர்காவலன்
சிந்தைசெய்தடிசேரத்திருஞானசம்பந்தன்சொன், முந்தியேத்தவல்லாரிமையோர்முதலாவரே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவியலூர் - பண் - நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரவங்கமழ்நறுமென்குழலரிவையவள்வெருவப், பொருவெங்கரிபடவென்றதனுரிவையுடலணிவோ
னரவும்மலைபுனலும்மிளமதியுந்நகுதலையும், விரவுஞ்சடைமுடிகட்கிடம்விரிநீர்வியலூரே.

விளங்கும்பிறைசடைமேலுடைவிகிர்தன்வியலூரைத், தளங்கொண்டதொர்புகலித்தகுதமிழ்ஞானசம்
பந்தன், றுளங்கில்தமிழ்பரவித்தொழுமடியாரவரென்றும், விளங்கும்புகழதனோடுயர்விண்ணுமுடை
யாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்துதேவன்குடி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்துவேண்டில்லிவைமந்திரங்கள்ளிவை, புரிந்துகேட்கப்படும்புண்ணியங்கள்ளிவை
திருந்துதேவன்குடித்தேவர்தேவெய்திய, வருந்தவத்தார்தொழுமடிகள்வேடங்களே.

சேடர்தேவன்குடித்தேவர்தேவன்றனை, மாடமோங்கும்பொழில்மல்குதண்காழியா
னுடவல்லதமிழ்ஞானசம்பந்தனற், பாடல்பத்தும்வல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇன்னம்பர்-திருமுக்கால் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்டிசைக்கும்புகழின்னம்பர்மேவிய, வண்டிசைக்குஞ்சடையீரே
வண்டிசைக்குஞ்சடையீருமைவாழ்த்துவார், கொண்டிசைக்குந்தொழிலோரே.

ஏடமர்பொழிலணியின்னம்பரீசனை, நாடமர்ஞானசம்பந்த
னுடமர்ஞானசம்பந்தனற்றமிழ், பாடவல்லார்பழியிலரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குரங்காடுதுறை-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோலமாமலரொடுதூபமுஞ்சாந்தமுங் கொ
ண்டுபோற்றி, வாலியார்வழிபடப்பொருந்தினார்
திருந்துமாங்கனிகளுந்தி, யாலமர்காவிரிவடகரை
யடைகுரங்காடுதுறை, நீலமாமணிமிடற்றடிகளை
நினையவல்வினைகள்வீடே.

தாழிளங்காவிரிவடகரையடைகுரங் காடுதுறை
ப், போழிளமதிபொதிபுரிதருசடைமுடிப்புண்
ணியனைக், காழியானருமறைஞானசம்பந்தன்கரு
துபாடல், கோழையாயழைக்கினுங்கூடுவர்நீடுவா
னுலகினூடே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமோதிவெண்ணூல்பூண்டு வெள்ளையெ
ருதேறிப், பூதஞ்சூழப்பொலியவருவார்புலியினு
ரிதோலார், நாதாவெனவுநக்காவெனவுநம்பாவெ
னநின்று, பாதந்தொழுவார்பாவந்தீர்ப்பார் பழ
னநகராரே.

வேய்முத்தோங்கிவிரைமுன்பரக்கும்வேணுபு
ரந்தன்னு, ளாவுய்த்தனையதிறலான்மிக்க ஞானசம்
பந்தன், பேசற்கினியபாடல்பயிலும்பெருமான்
பழனத்தை, வாயிற்பொலிந்தமாலைபத்தும் வல்
லார்நல்லாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-பண் - மேகாராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புலனைந்தும்பொறிகலங்கிநெறிமயங்கியறிவழி ந்திட்டைமேலுந்தி, யலமந்தபோதாக வஞ்சே லென்றருள்செய்வானமருங்கோயில், வலம்வந்த மடவார்களடமாடமுழவதிரமழையென்றஞ்சிச், சிலமந்தியலமந்து மரமேறிமுகில்பார்க்குந்திரு வையாறே.

அன்னமலிபொழில்புடைசூ ழையாற்றெம் பெருமானையந்தண்காழி, மன்னியசீர்மறைநாவ ன் வளர்ஞானசம்பந்தன்மருவுபாட, லின்னிசை யாலிவைபத்துமிசையுங்காலீசனடி யேத்துவார் கள், தன்னிசைவோடமருலகிற்றவநெறிசென்றெ ய்துவர்தாழாதன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோடல்கோங்கங்குளிர் கூவிளமாலைகுலாயசீ, ரோடுகங்கையொளிவெண்பிறைசூடுமொருவனூர், பாடல்வீணை முழவங்குழன்மொந்தை பண்ணாக வே, யாடுமாறுவல்லானுமையாறுடையையனே

பலிதிரிந்துழல்பண்டங்கன்மேயவையாற்றினை க், கலிகடிந்தகையான்கடற்காழியர்காவல, னொ லிகொள்சம்பந்த னொண்டமிழ்பத்தும்வல்லார்க ள்போய, மலிகொள்விண்ணிடைமன்னியசீர்பெ றுவார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பெரும்புலியூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணுமோர்பாகமுடையார் மாலுமோர்பா கமுடையார், விண்ணுமோர் பாகமுடையார்வே தமுடையவிமலர், கண்ணுமோர்பாகமுடையார் கங்கைசடையிற்கரந்தார், பெண்ணுமோர்பாகமு டையார் பெரும்புலியூர்பிரியாரே.

பிறைவளருமுடிச்சென்னிப் பெரும்புலியூர்ப் பெருமானை, நறைவளரும்பொழிற்காழிநற்றமி ழ்ஞானசம்பந்தன், மறைவளருந்தமிழ்மாலைவல்ல வர்தந்துயர்நீங்கி, நிறைவளர்நெஞ்சினராகி நீடுல கத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெய்த்தானம்-பண்-நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையாடியகண்டன்மலைமகள்பாகமதுடையான், கையாடியகேடிற்கரியுரிமூடியவொருவன்
செய்யாடியகுவளைமலர்நயனத்தவளோடு, நெய்யாடியபெருமானிடநெய்த்தானமெனீரே.

நலமல்கியபுனற்காழியுட்டமிழ்ஞானசம்பந்த, னிலமல்கியபுகழான்மிகுநெய்த்தானனைநிகரில்
பலமல்கியபாடல்லிவைபத்தும்மிகவல்லார், சிலமல்கியசெல்வன்னடிசேர்வார்சிவகதியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமழபாடி-பண்-கவுசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கையாரழலன்னழகார்சடைக், கங்கையான்கடவுள்ளிடமேவிய
மங்கையாளுறையும்மழபாடியைத், தங்கையாற்றொழுவார்தகவாளரே.

மந்தமுந்துபொழின்மழபாடியு, ளெந்தைசந்தமினிதுகந்தேத்துவான்
கந்தமார்கடற்காழியுள்ஞானசம், பந்தன்மாலைவல்லார்க்கில்லைபாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கானூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானூர்சோதிமன்னுசென்னிவன்னிபுனங்கொன்றை, தேனூர்போதுகானூர்கங்கைதிங்களொடுசூடி
மானேர்நோக்கிகண்டங்குவப்பமாலையாடுவார், கானூர்மேயகண்ணூர்நெற்றியானூர்செல்வரே.

கழுதுதுஞ்சுங்கங்குலாடுங்கானூர்மேயானைப், பழுதில்ஞானசம்பந்தன்சொற்பத்தும்பாடியே
தொழுதுபொழுதுதோத்திரங்கள்சொல்லித்துதித்துநின்,றழுதுநக்குமன்புசெய்வாரல்லலறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅன்பிலாலந்துறை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணைநீடெரிமாலரவம்வரைவில்லா, விணையாவெயில்மூன்றுமெரித்தவிறைவர்
பிணையாமயிலுங்குயில்சேர்மடவன்ன, மணையும்பொழிலன்பிலாலந்துறையாரே.

அரவார்புனலன்பிலாலந்துறைதன்மேற், கரவாதவர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்
பரவார்தமிழ்பத்திவைபாடவல்லார்போய், விரவாகுவர்வானிடைவீடெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாந்துறை-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருகுசந்தனங்காரகில்பீலியும் பெருமரதிரந்துந்திப், பொருதுகாவிரிவடகரைமாந்துறைப் புனிதனெம்பெருமானைப், பரிவினாலிருந்திரவியுமதியமுப்பர்ராவினர்பணிந்தேத்த,மருதவானவர்வழிபடுமலரடிவணங்குதல்செய்வோமே.

வரைவளங்கவர்காவிரிவடகரை மாந்துறையுறைவானைச்.சிரபுரம்பதியுடையவன்கவுணியன்செழுமறைநிறைநாவ, னரவெனும்பணிவல்லவன்ஞானசம்பந்தனன்புறுமாலை, பரவிடுந்தொழில்வல்லவரல்லலும் பாவமுமிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்மழநாட்டிலே, காவேரிவடகரையேசென்று, பாச்சிலாச்சிரமத்துக்குச் சமீபிக்குமுன், அந்நகரத்திலே கொல்லிமழவன், தன்னுடைய புத்திரி முயலகனென்னும் நோயினால் வருந்துதலைக் கண்டு, கவலையுற்று, வேறொருபரிசினாலும் நீங்காமைகண்டு, தான்சைவபரம்பரையோன் ஆதலால் அவளைக் கோயிலினுள்ளேகொண்டுபோய் சுவாமிசந்நிதானத்திலே இட்டுவைத்தான். ஆளுடைய பிள்ளையார் அந்நகரத்திற்குச் சமீபிக்கும்பொழுது, திருஞானசம்பந்தசுவாமிவந்தார் என்று ஊதுகின்றதிருச்சின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு, கொல்லிமழவன் புத்திரியைவிட்டு விரைந்துசென்று, அந்நகரத்தை மிகஅலங்கரிப்பித்து பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு, ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய, முத்துச்சிவிகைக்குமுன்னே, அடியற்றமரம்போலவிழுந்தான். அதுகண்டு, பிள்ளையார், எழுகஎன்று அருளிச்செய்ய கொல்லிமழவன் எழுந்து மனமகிழ்ந்து, சிரசின்மேலே கைகுவித்துக்கொண்டு, பிள்ளையாருடன்சென்றான். பிள்ளையார் கோயிற்புறத்துக்குச் சமீபித்தவுடனே, முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி, உள்ளேபிரவேசித்து, வலஞ்செய்துகொண்டு, சந்நிதானத்திலே போனார். போனபொழுது, அறிவுகெட்டு நிலத்திலேகிடக்கின்ற கன்னியைக்கண்டு இது என் என்றுவினவ, மழவன்வணங்கிநின்று, இவள் அடியேனுடையபுத்திரி, இவள் முயலகன் என்னும் நோயினால் மிக வருந்துகின்றமையால், 'இவளைச் சுவாமிசந்நிதானத்திலே கொணர்வித்தேன் என்றான்: திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு, அருள்கூர்ந்து, அவ்விடத்தில்நின்றே சுவாமியைநமஸ்கரித்து, அவளுடையநோயை நீக்கும்பொருட்டு "மணிவளர்கண்டரோ மங்கையைவாடமயல்செய்வதோவிவர்மாண்பே" என்னும் திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார். மழவன்மகளுக்குக் கண்டவியாதி குமரகண்டவலியென்றறிக.

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்-பண்-தக்கராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

துணிவளர்திங்கடுளங்கிவிளங்கச்சுடர்ச்சடை சுற்றிமுடித்துப், பனிவளர்கொள்கையர்பாரிடஞ்சூழ வாரிடமும்பலிதேர்வ, ரணிவளர்கோலமெலாஞ்செய்து பாச்சிலாச்சிராமத்துறைகின்ற. மணிவளர்கண்டரோ மங்கையைவாடமயல்செய்வதோவிவர்மாண்பே

அகமலியன்பொடுதொண்டர்வணங்க வாச்சிராமத்துறைகின்ற, புகைமலிமாலைபுனைந்தழகாய புனிதர்கொலாமிவரொன்ன, நகைமலிதண்பொழில்சூழ்தருகாழிநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன், றகைமலிதண்டமிழ்கொண்டிவையேத்தச் சார்கிலாவினைதானே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது அந்தக்கன்னிநோய்நீங்கி, எழுந்து ஒல்கிவந்து, தந்தையின்பக்கத்தை அடைந்தாள். அதுகண்டமழவன் மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு. அவளோடும் பிள்ளையாரைவிழுந்து நமஸ்கரித்தான். பிள்ளையார் அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு, சிலநாள் இருந்தார். அதன்பின் திருப்பைஞ்ஞீலியையும் ஈங்கோய்மலையையும் வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருப்பைஞ்ஞீலி-பண்-காந்தாரபஞ்சமம் திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரிடம்பாடிவரடிகளதாடலா, லோரிடங்குறைவிலருடையகோவண
நீரிடஞ்சடைவிடைபூர்திநிற்றலும், பாரிடம்பணிசெயும்பணிபைஞ்ஞீலியே.

கண்புனல்விளைவயற்காழிக்கற்பகம், நண்புணருமறைஞானசம்பந்தன்
பண்பினர்பரவிப்பைஞ்ஞீலிபாடுவார், உண்பினவுலகினிலோங்கிவாழ்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஈங்கோய்மலை-பண்-தக்கேசி. திருச்சிற்றம்பலம்.

வானத்துயர்தண்மதிதோய் சடைமேல்மத்தம் மலர்சூடித், தேனொத்தனமென்மொழிமான்விழியாடேவிபாகமாகக், கானத்திரவி லெரிகொண்டாடுங்கடவுளுலகேத்த, ஏனத்திரள்வந்திழியுஞ்சாரலீங்கோய்மலையாரே.

விழவாரொலியுமுழவுமோவா வேணுபுரந்தன்னு, ளழகார்வண்ணத்தடிகளருள்சேரணிகொள்சம்பந்த, னெழிலார்சுனையும் பொழிலும்புடைசூழீங்கோய்மலையீசன், கழல்சேர்பாடல்பத்தும்வல்லார் கவலைகழல்வாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் கொங்கதேசத்திலே காவேரிக்குத்தென்கரையிற்சென்று, கொடிமாடச்செங்குன்றூரை அடைந்து. சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். இருக்கும்நாளிலே, திருநண்ணாவிற்கும்போய்ப்பதிகம்பாடி, கொடிமாடச்செங்குன்றூருக்குத்திரும்பிவிட்டார்.

திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர்-பண்-வியாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெந்தவெண்ணீறணிந்துவிரிநூறிகழமார்பினல்ல, பந்தணவும்விரலாளொருபாகமமர்ந்தருளிக், கொந்தணவும்பொழில்சூழ் கொடிமாடச்செங்குன்றூர். நின்றவந்தணனைத்தொழுவாரவலமறுப்பாரே.

அலைமலிதண்புனல்சூழ்ந் தழகார்புகலிநகர்ப்பேணுந், தலைமகனாகிநின்றதமிழ்ஞானசம்பந்தன் கொலைமலிமூவிலையான் கொடிமாடச்செங்குன்றூரேத்து, நலமலிபாடல்வல்லார் வினையானநாசமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணா-பண்-காந்தாரம். திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தார்விரலிமடவாள் பாகமாநாகம்பூண்டேறுமேறி, யந்தாரணிந்தவம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரல், வந்தார்மடமந்தி கூத்தாடவார்பொழிலில்வண்டுபாடச், செந்தேன்றெளியொளிரத்தேமாங்கனியுதிர்க்குந்திருநணாவே.

கல்வித்தகத்தாற்றிரைசூழ்கடற் காழிக்கவுணிசீரார். நல்வித்தகத்தாலினிதுணருஞானசம்பந்தனென்று, சொல்வித்தகத்தா லிறைவன்திருநணாவேத்துபாடல், வல்வித்தகத்தால் மொழிவார்பழியிலரிம்மண்ணின்மேலே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கேயிருக்கும்பொழுது, மழைக்காலம்நீங்கிப் பனிக்காலம்வரகுளிர்மிகுந்தது பிள்ளையாருடைய பரிசனங்கள் தாம்பலநாளும் அந்நாட்டிலேபயின்றதானால், குளிரினாலே தமக்குநோய் விளைவதைக்கண்டு, பிள்ளையாரைவணங்கி, அவருக்குத் தெரிவித்தார்கள். பிள்ளையார் திருநீலகண்டப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார்.

திருநீலகண்டம்-பண்-வியாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வினைக்கிவ்வினையாமென்று சொல்லுமதுவறிவீ, ருய்வினைநாடாதிருப்பதுமுந்தமக்கூனமன்றே, கைவினைசெய்தெம்பிரான் கழல்போற்றுதுநாமடியேஞ், செய்வினைவந்தெமைத்தீண்டப்பெறாதிருநீலகண்டம்.

பிறந்தபிறவியிற் பேணியெஞ்செல்வன் கழலடைவா, னிறந்தபிறவியுண்டாகியிமையவர்கோனடிக்கட், டிறம்பயில்ஞாநசம்பந்தன்செந்தமிழ்பத்தும்வல்லார், நிறைந்தவுலகினில் வானவர்கோனொடுங்கூடுவரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே அந்நகரவாசிகளுக்கு மாத்திரமேயன்றி அந்நாளிலே பனிப்பிணி அந்நாடுமுழுதும் தீர்ந்தது பிள்ளையார் சிலநாள் அங்கிருந்து பின் அவ்விடத்தைநீங்கி பாண்டிக்கொடுமுடி வெஞ்சமாக்கூடல் கருவூர் என்னும் தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு, கொங்கநாட்டைக்கடந்து சோழநாட்டை அடைந்தார்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெண்ணமர்மாமேனியினாரும் பிறைபுல்குசெஞ்சடையாருங், கண்ணமர்நெற்றியினாருங்கந்தமருங்குழையாரும், எண்ணமருங் குணத்தாருமிமையவரோத்தநின்றாரும், பண்ணமர் பாடலினாரும் பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

கலமல்குதண்கடல்சூழ்ந்தகாழியுள்ஞாநசம்பந்தன், பலமல்குவெண்டலையேந்திப் பாண்டிக்கொடுமுடிதன்னைச், சொலமல்கு பாடல்கள்பத்துஞ்சொல்லவல்லார் துயர்தீர்ந்து, நலமல்குசிந்தையராகி நன்னெறியெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருவூர்த்திருவானிலை-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரொலாமலர்தூவியேத்தநஞ், சுண்டலாலுயிராயதன்மையர்
கண்டனார்கருவூருளானிலை, யண்டனாரருளீயுமன்பரே.

கந்தமார்பொழிற்காழிஞாநசம், பந்தன்சேர்கருவூருளானிலை
யெந்தையைச்சொன்னபத்தும்வல்லவர், சிந்தையிற்றுயராவதீர்வரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சோழமண்டலத்திலே பராய்த்துறை கற்குடிமலை முக்கீச்சரம் திருச்சிராப்பள்ளி ஆனைக்கா பாற்றுறை எறும்பியூர் நெடுங்களம் மேலைக்காட்டுப்பள்ளி ஆலம் பொழில் பூந்துருத்தி கண்டியூர் சோற்றுத்துறை வேதிகுடி வெண்ணி சக்கரப்பள்ளி புள்ளமங்கை பாலைத்துறை நல்லூர் கருகாவூர் அவளிவணல்லூர் பருதிநியமம் பூவனூர் ஆவூர் என்னும்ஸ்தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு, வலஞ்சுழியை அடைந்து திருப்பதிகங்கள்பாடி சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

திருப்பராய்த்துறை-பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீறுசேர்வதோர்மேனியர்நேரிழை, கூறுசேர்வதோர்கோலமாய்ப்
பாறுசேர்தலைக்கையர்பராய்த்துறை, யாறுசேர்சடையண்ணலே.

செல்வமல்கியசெல்வர்பராய்த்துறை, செல்வமேற்சிதையாதன
செல்வன்ஞாநசம்பந்தன்செந்தமிழ், செல்வமாமிவைசெப்பவே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கற்குடி-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடந்திகழ்மென்முலையாளைப்பாகமதாகமதித்துத், தடந்திரைசேர்புனன்மாதைத்தாழ்சடைவைத்தசதுரர், இடந்திகழ்முப்புரிநூலர் துன்பமொடின்பமதெல்லாங், கடந்தவர்காதலில்வாழுங் கற்குடிமாமலையாரே.

காமருவார்பொழில்சூழுங் கற்குடிமாமலையானை, நாமருவண்புகழ்க்காழிநலந்திகழ்ஞானசம்பந்தன், பாமருசெந்தமிழ்மாலை பத்திவைபாடவல்லார்கள், பூமலிவானவரோடுபொன்னுலகிற்பொலிவாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமூக்கீச்சரம்-பண்-செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாந்தம்வெண்ணீறெனப்பூசி வெள்ளஞ்சடைவைத்தவர், காந்தளாரும்விரலேழையோடாடியகாரண, மாய்ந்துகொண்டாங்கறியந் நிறைந்தாரவரார்கொலோ, வேந்தன்மூக்கிச்சரத்தடிகள்செய்கின்றதோர்மெய்ம்மையே.

மல்லையார்மும்முடி மன்னர்மூக்கீச்சரத்தடிகளைச், செல்வராகித் நினையும்படிசேர்த்தியசெந்தமிழ்,நல்லராய்வாழ்பவர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்சொல், வல்லராவாரவர்வானுலகாளவும்வல்லரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிராப்பள்ளி-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைம்மகவேந்திக்கடுவனோடிக்கழைபாய்வான், செம்முகமந்திகருவரையேறுஞ்சிராப்பள்ளி
வெம்முகவேழத்தீருரிபோர்த்தவிகிர்தாநீ, பைம்முகநாகமதியுடன்வைத்தல்பழியன்றே.

தேனயம்பாடுஞ்சிராப்பள்ளியானைத்திரைசூழ்ந்த, கானசங்கேறுங்கழுமலவூரிற்கவுணியன்
ஞானசம்பந்தனலமிகுபாடலிவைவல்லார், வானசம்பந்தத்தவரொடுமன்னிவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆனைக்கா-பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கட்பெயர்கொண்டவன்செம்பியர்கோன், அங்கட்கருணைபெரிதாயவனே
வெங்கண்விடையாயெம்வெண்ணாவலுளா, யங்கத்தவாவாயினளாயிழையே.

வெண்ணாவலமர்ந்துறைவேதியனைக், கண்ணார்கமழ்காழியர்தந்தலைவன்
பண்ணோடிசைபாடியபத்தும்வல்லார், விண்ணோரவரோத்தவிரும்புவரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமயேந்திரமும்-ஸ்ரீகயிலாயமும்-திருவானைக்காவும்-திருவாரூரும்-கூடசதுக்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணதுவுண்டரிமலரோன்காணு, வெண்ணாவல்விரும்புமயேந்திரருங்
கண்ணதுவோங்கியகயிலையாரு, மண்ணலாரூராதியானைக்காவே.

ஏனமாலயனவர்காண்பரியார், கானமார்கயிலைநன்மயேந்திரரு
மானவாரூராதியானைக்காவை,ஞானசம்பந்தன்தமிழ்சொல்லுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாற்றுறை-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரார்கொன்றைகலந்தமுடியினர், சீரார்சிந்தைசெலச்செய்தார்
பாரார்நாளும்பரவியபாற்றுறை, யாராராதிமுதல்வரே.

பத்தர்மன்னியபாற்றுறைமேவிய, பத்துநூறுபெயரனைப்
பத்தன்ஞானசம்பந்தனதின்றமிழ், பத்தும்பாடிப்பரவுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெடுங்களம்-பண்-தக்கராகம்·

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையுடையாய்தோலுடையாய்வார்சடைமேல்வளரும், பிறையுடையாய்பிஞ்ஞகனேயென்றுன்னைப்பேசினல்லாற், குறையுடையார்குற்றமோராய்கொள்கையினாலுயர்ந்த, நிறையுடையாரிடர்களையாய்நெடுங்களமேயவனே·

நீடவல்லவார்சடையான்மேய நெடுங்களத்தைச், சேடர்வாழுமா மறுகிற்சிரபுரக்கோ னலத்தா,னுடவல்லபனுவன்மாலைஞானசம்பந்தன்சொன்ன, பாடல்பத்தும்பாடவல்லார் பாவம்பறையுமே·

திருச்சிற்றம்பலம்.

மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி - பண் - கொல்லி·

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாருமன்னும்முலைமங்கையோர்பங்கின, னூருமன்னும்பலியுண்பதும்வெண்டலைக்
காருமன்னும்பொழில்சூழ்ந்தகாட்டுப்பள்ளி, நீருமன்னுஞ்சடைநிமலர்தந்நீர்மையே.

பொருபுனல்புடையணிபுறவநன்னகர்மன்ன, னருமறையவைவல்லவணிகொள்சம்பந்தன்சொற்
கருமணிமிடற்றினன்கருதுகாட்டுப்பள்ளி, பரவியதமிழ்சொலப்பறையுமெய்ப்பாவமே·

திருச்சிற்றம்பலம்·

திருக்கண்டியூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வினவினேனறியாமையில்லுரை செய்ம்மினீரருள்வேண்டுவீர்,சனவிலார்புனற்காவிரிக்கரைமேய்கண்டியூர்வீரட்டன், தனமுனேதனக்கின்மையோர்தமராயினாரண்டமாளத்தான், அனனில்வாழ்க்கைகொண்டாடிப்பாடியிவ்வையமாப்பலிதேர்ந்ததே.

கருத்தனைப்பொழில்சூழுங் கண்டியூர்வீரட்டத்துறைகள்வனை, யருத்தனைத்திறமடியர்பான்மிகக்கேட்டுகந்த வினாவுரை, திருத்தமாந்திகழ்காழிஞானசம்பந்தன்செப்பியசெந்தமி,ழொருத்தராயினும்பலர்களாயினு முரைசெய்வாருயர்ந்தார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சோற்றுத்துறை-பண்-தக்கராகம்·

திருச்சிற்றம்பலம்.

செப்பநெஞ்சேநெறிகள்சிற்றின்பந், துப்பனென்னாதருளேதுணையாக
வொப்பரொப்பர்பெருமானொளிவெண்ணீற்,றப்பர்சோற்றுத்துறைசென்றடைவோமே

அந்தண்சோற்றுத்துறையெம்மாதியைச், சிந்தைசெய்ம்மினடியீராயினீர்
சந்தம்பரவுஞானசம்பந்தன், வந்தவாறேபுனைதல்வழிபாடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேதிகுடி-திருவிராகம்-பண்- சாதாரி·

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீறுவரியாடரவோடாமைமனவென்புநிரைபூண்பரிடவ, மேறுவரியாவருமிறைஞ்சுகழலாதியிருந்தவிடமாந், தாறுவிரிபூகமலிவாழைவிரிநாறவிளைவாளைமடுவில், வேறுபிரியாதுவிளையாடவளமாரும்வயல்வேதிகுடியே·

கந்தமலிதண்பொழினன் மாடமிடைகாழிவளர்ஞானமுணர்சம், பந்தன்மலிசெந்தமிழின் மாலைகொடுவேதிகுடியாதிகழலே, சிந்தைசெயவல்லவர்கணல்லவர்களென்னநிகழ்வெய்தியிமையோ,ரந்தவுலகெய்தியரசாளுமதுவேசரதமாணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணி - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையானைச்சந்திரனொடுசெங்கணரா, வுடையானையுடைதலையிற்பலிகொண்டூரும்
விடையானைவிண்ணவர்தாந்தொழும்வெண்ணியை, யுடையானையல்லதுள்காதெனதுள்ளமே

மருவாருமல்குகாழித்திகழ்சம்பந்தன், திருவாருந்திகழ்திருவெண்ணியமர்ந்தானை
யுருவாருமொண்டமிழ்மாலையிவைவல்லார், பொருவாகப்புக்கிருப்பார்புவலோகத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சக்கரப்பள்ளி-பண்-கொல்லி. திருச்சிற்றம்பலம்.

படையினார்வெண்மழுப்பாய்புலித்தோலரை, யடையினாருமையொருகூறனாரூர்வதோர்
விடையினார்வெண்பொடிப்பூசியார்விரிபுனற், சடையினாருறைவிடஞ்சக்கரப்பள்ளியே.

தண்வயல்புடையணிசக்கரப்பள்ளியெங், கண்ணுதலவனடிக்கழுமலவளநகர்
நண்ணியசெந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொற், பண்ணியலிசைசொலப்பறையுமெய்ப்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புள்ளமங்கை- திருவாலந்துறை-பண்-நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாலுந்துறுதிரளாயினபரமன்பிரமன்றான், போலுந்திறலவர்வாழ்தருபொழில்சூழ்புளமங்கைக்
காலன்றிறலறச்சாடியகடவுள்ளிடங்கருதி, லாலந்துறைதொழுவார்தமையடையாவினைதானே.

பொந்தின்னிடைத்தேனூறியபொழில்சூழ்புளமங்கை, யந்தண்புனல்வருகாவிரியாலந்துறையானைக்
கந்தம்மலிகமழ்காழியுட்கலைஞானசம்பந்தன், சந்தம்மலிபாடல்சொலியாடத்தவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டிரியவிண்டமலர்மல்குசடைதாழவிடை யேறிப், பண்டெரிகைகொண்டபரமன்பதியதெ ன்பரதனயலே, நண்டிரியநாரையிரைதேரவரை மேலருவிமுத்தந், தெண்டிரைகள் மோதவிரி போதுகமழுந்திருநலூரே.

திரைகளிருகரையும்வருபொன்னிநிலவுந்திருந லூர்மேற், பரசுதருபாணியை நலந்திகழ்செய் தோணிபுரநாத, னுரைசெய்தமிழ்ஞானசம்பந்த னிசைமாலைமொழிவார்போய், விரைசெய்மலர் தூவவிதிபேணுகதிபேறுபெறுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர் - பண் - குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

கொட்டும்பறைசீராற்குழுமவனலேந்தி, நட்டம்பயின்றாடுநல்லூர்ப்பெருமானை
முட்டின்றிருபோதுமுனியாதெழுந்தன்பு, பட்டமனத்தார்களறியார்பாவமே.

தண்ணம்புனற்காழிஞானசம்பந்த, னண்ணும்புனல்வேலிநல்லூர்ப்பெருமானை
வண்ணம்புனைமாலைவைகலேத்துவார், விண்ணுநிலனுமாய்விளங்கும்புகழோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருகாவூர் - பண் - கவுசிகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திலங்குமுறுவலுமையஞ்சவே, மத்தயானைமறுகவ்வுரிவாங்கியக்
கத்தைபோர்த்தகடவுள்கருகாவூரெம், மத்தர்வண்ணமழலும்மழல்வண்ணமே.

கலவமஞ்ஞையுலவுங்கருகாவூர், நிலவுபாடலுடையான்றனநீள்கழல்
குலவுஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், சொலவலார்தொல்வினைதீருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅவளிவணல்லூர் திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொம்பிரியவண்டுலவுகொன்றைபுரிநூலொடுகுலாவித், தம்பரிசினோடுசுடுநீறுதடவந்திடவமேறிக், கம்பரியசெம்பொனெடு மாடமதிள்கல்வரைவிலாக, வம்பெரியவெய்தபெரு மானுறைவதவளிவணலூரே.

ஆனமொழியாயதிறலோர்பரவுமவளிவணலூர்மேற், போனமொழிநன்மொழிக ளாயபுகழ்தோணிபுரவூரன், ஞானமொழிமாலைபலநாடுபுகழ்ஞானசம்பந்தன், றேனமொழிமாலைபுகழ்வார்துயர்கடீயதிலர்தாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திடிப்பருதிநியமம்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்கொண்டதூமதிசூடிநீடுபுன்சடைதாழப், பெண்கொண்டமார்வில் வெண்ணீறுபூசிப்பேணார்பலிதேர்ந்து, கண்கொண்டசாயலொடேர்கவர்ந்தகள்வர்க்கிடம்போலும், பண்கொண்டுவண்டினம்பாடியாடும்பருதிந்நியமமே.

பையரவம்விரிகாந்தள்விம்முபரிதிந்நியமத்துத், தையலோர்பாகமமர்ந்தவனைத்தமிழ்ஞானசம்பந்தன், பொய்யிலிமாலைபுனைந்தபத்தும்பரவிப்புகழ்ந்தேத்த, வையுறவில்லைபிறப்பறுத்தவலம்மடையாவே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆலூர் - பண் - நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணியர்பூதியர்பூதநாதர்புடைபடுவார்தம்மனத்தார்திங்கட்
கண்ணியரென்றென்றுகாதலாளர்கைதொழுதேத்தவிருந்தவூராம்
விண்ணுயர்மாளிகைமாடவீதிவிரைகமழ்சோலைசுலாவியெங்கும்
பண்ணியல்பாடலறாதவாவூர்ப்பசுபதியீச்சரம்பாடுநாவே.

எண்டிசையாரும்வணங்கியேத்துமெம்பெருமானையெழில்கொளாவூர்ப்
பண்டுரியார்சிலர்தொண்டர்போற்றும்பசுபதியீச்சரத்தாதிதன்மேற்
கண்டல்கண்மிண்டியகானற்காழிக்கவுணியன்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
கொண்டினிதாபிசைபாடியாடிக்கூடுமவருடையார்கள்வானே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலஞ்சுழி - பண் - நட்டராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

என்னபுண்ணியஞ்செய்தனை நெஞ்சமேயிருங்கடல்வையத்து, முன்னநீபுரிநல்வினைப்பயனிடைமுழுமணித்தரளங்கண், மன்னுகாவிரிசூழ்திருவலஞ்சுழிவாணனைவாயாரப், பன்னியாதரித்தேத்தியும்பாடியும்வழிபடுமதனாலே.

மாதொர்கூறனைவலஞ்சுழிமருவியமருந்தினைவயற்காழி, நாதன்வேதியன்ஞானசம்பந்தன்வாய்நவிற்றியதமிழ்க்கலை, யாதரித்திசை கற்றுவல்லார்சொலக்கேட்டுகந்தவர்தம்மை, வாதியாவினைமறுமைக்குமிம்மைக்கும் வருத்தம்வந்தடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்படி இருக்கும்நாளிலே வேனிற்காலம்வந்தது அவ்வேனிற்காலத்திலே, பிள்ளையார் வலஞ்சுழியினின்றும்நீங்கி, பழையாறைக்குப்போதற்கு அடியார்கள் உடன்செல்ல சென்றருளி திருவாறைமேற்றளியை அடைந்து வணங்கி திருச்சத்திமுற்றத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு பட்டீச்சுரத்துக்குப்போகப் புறப்பட்டார் அப்பொழுது வெய்யில்வெப்பத்தைத்தணிக்கும்பொருட்டு பிள்ளையாருடைய திருமுடியின்மேலே சிவபூதம் முத்துப்பந்தரையெடுத்து பட்டீசர் எம்மைவிடுத்தருளினர் என்று சொல்லிற்று அந்தச்சொல்லும் முத்துப்பந்தரும் ஆகாயத்திலேதோன்ற பிள்ளையார்திருவருளைத்துதித்து பூமியிலேவிழுந்து நமஸ்கரித்தார், பிள்ளையாருடையபரிசனங்கள் அந்தமுத்துப்பந்தரைக் காம்பிலேபிடித்தார்கள் பிள்ளையார் அந்தமுத்துப்பந்தர் நிழற்றச்சென்று பட்டீச்சரத்தை அடைந்து திருப்பதிகம்பாடி சுவாமிதரிசனம்செய்துகொண்டு இருந்தார்.

திருப்பட்டீச்சரம் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடன்மறைசூடன்மதிபல்வளையோர்பாகமதின்மூன்றோர்கணையாற்;கூடவெரியூட்டியெழில்காட்டிநிழல்கூடுபொழில்சூழ்பழையையுண், மாடமழபாடியுறைபட்டீசரமேயகடி கட்டரவினார், வேடநிலைகொண்டவரைவீடுநெறிகாட்டிவினை வீடுமவரே.

மந்தமலிசோலைமழபாடிநகர்நீடுபழையாறையதனிற், பந்தமுயர்வீடுநல பட்டீசரமேயபடர்புன்சடையனை, யந்தண்மறையோரினிதுவாழ்புகலிஞானசம்பந்தனணியார்,செந்தமிழ்கள்கொண்டினிதுசெப்பவலதொண்டர்வினைநிற்பதிலவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி திருவாறைவடதளி இரும்பூளை அரதைப்பெரும்பாழி சேறை நாலூர்மயானம் குடவாயில் நறையூர் அரிசிற்கரைப்புத்தூர் சிவபுரம் குடமூக்குகுடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம் குடந்தைக்காரோணம் நாகேச்சரம் திருவிடைமருதூர் குரங்காடுதுறை என்னும் தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடி திருவாவடுதுறையை அடைந்தார்.

திருஇரும்பூளை - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரார்கழலேதொழுவீரிதுசெப்பீர், வாரார்முலைமங்கையொடும்முடனாகி
யேராரிரும்பூளையிடங்கொண்டவீசன், காரார்கடனஞ்சமுதுண்டகருத்தே.

எந்தையிரும்பூளையிடங்கொண்டவீசன், சந்தம்பயில்சண்பையுள்ஞானசம்பந்தன்
செந்தண்டமிழ்செப்பியபத்திவைவல்லார், பந்தம்மறுத்தோங்குவர்பான்மையினாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅரதைப்பெரும்பாழி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைத்தபாம்போடரைக்கோவணம்பாய்புலி, மொய்த்தபேய்கண்முழக்கமுதுகாட்டிடை
நித்தமாகந்நடமாடிவெண்ணீறணி, பித்தர்கோயில்லரதைப்பெரும்பாழியே.

நீரினார்புன்சடைநிமலனுக்கிடமெனப், பாரினார்பரவரதைப்பெரும்பாழியைச்
சீரினார்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்செய், யேரினார்தமிழ்வலார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சேறை-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முறியுறுநிறமல்குமுகிழ்முலைமலைமகள்வெருவமுன், வெறியுறுமதகரியதள்படவுரிசெய்தவிறலினர்
நறியுறுமிதழியின்மலரொடுநதிமதிநகுதலை, செறியுறுசடைமுடியடிகடம்வளநகர்சேறையே.

கற்றநன்மறைபயிலடியவரடிதொழுகவினுறு,சிற்றிடையவளொடுமிடமெனவுறைவதோர்சேறைமே
குற்றமில்புகலியுளிகலறுஞானசம்பந்தன், சொற்றகவுறமொழிபவரழிவிலர்துயர்திருமே. [ற்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாலூர்மயானம்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாலூருமலைப்பாம்பும்பனிமதியுமத்தமு, மேலூருஞ்செஞ்சடையான்வெண்ணூல்சேர்மார்பினா
னாலூர்மயானத்துநம்பரன்றனடிநினைந்து, மாலூருஞ்சிந்தையர்பால்வந்தூராமறுபிறப்பே.

ஞாலம்புகழ்காழிஞானசம்பந்தன்று, நாலுமறையோதுநாலூர்மயானத்தைச்
சீலம்புகழாற்சிறந்தேத்தவல்லாருக், கேலும்புகழ்வானத்தின்பராயிருப்பாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குடவாயில் - பண் - இந்தளம். திருச்சிற்றம்பலம்.

திகழுந்திருமாலொடுநான்முகனும், புகழும்பெருமானடியார்புகன்
மகிழும்பெருமான்குடவாயில்மன்னி, நிகழும்பெருங்கோயினிலாயவனே.

கடுவாய்மலிநீர்க்குடவாயிறனி, னெடுமாபெருங்கோயினிலாயவனைத்
தடமார்புகலித்தமிழார்விரகன், வடமார்தமிழ்வல்லவர்நல்லவரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநறையூர்-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேரியனாகுமல்லனொருபாலுமேனியரியான்முனாயவொளியா
னீரியல்காலுமாகிநிறைவானுமாகியுருதீயுமாயவொருவ
னூரியல்பிச்சைபேணியுலகங்களேத்தநலகண்டுபண்டுசுடலை
நாரியோர்பாகமாகநடமாடவல்லநறையூரினம்பனவனே.

கானவுலாவியோதமெதிர்மல்குகாழிமிகுபந்தன்முந்தியுணர்
ஞானமுலாவுசிந்தையடிவைத்துகந்தநறையூரினம்பனவனை
யீனமிலாதவண்ணமிசையாலுரைத்ததமிழ்மாலைபத்துநினைவார்
வானநிலாவவல்லார்நிலமெங்கும்நின்றுவழிபாடுசெய்யுமிகவே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புத்தூர் - பண் - தக்கராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்களவிம்முவெறியார்பொழிற்சோலை, திங்களொடுதிளைக்குந்திருப்புத்தூர்க்
கங்கைதங்குமுடியாரவர்போலு, மெங்களுச்சியுறையுமிறையாரே.

நல்லகேள்விஞானசம்பந்தன், செல்வர்சேடருறையுந்திருப்புத்தூர்
சொல்லபாடல்வல்லார்தமக்கென்றும், அல்லறீரும்மவலம்மடையாவே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிவபுரம்-பண்-வியாளக்குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்குரலிசைகெழும்யாழ்முரலத், தன்கரமருவியசதுரனகர்
பொன்கரைபொருபழங்காவிரியின், றென்கரைமருவியசிவபுரமே.

சிவனுறைதருசிவபுரநகரைக், கவுணியர்குலபதிகாழியர்கோன்
றவமிகுதமிழிவைசாற்றவல்லார், நவமொடுசிவகதிநண்ணுவரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குடமூக்கு - பண் - பஞ்சமம். திருச்சிற்றம்பலம்.

அரிவிரிகோடனீடலணிகாவிரியாரத்தயலெமர
விரிபோதுமவ்வன்மணமல்லிகைகள்ளவிழுங்
குரவிரிசோலைசூழ்ந்தகுழகன்குடமூக்கிடமா
யிரவிரிதிங்கள்சூடியிருந்தானவனெம்மிறையே.

வெண்கொடிமாடமோங்கு விறல்வெங்குருந
ன்னகரா, னண்பொடுநின்றசீரான்றமிழ்ஞானசம்
பந்தனல்ல, தண்குடமூக்கமர்ந்தானடிசேர்தமி
ழ்பத்தும்வல்லார், விண்புடைமேலுலகம் வியப்
பெய்துவர்வீடெளிதே. திருச்சிற்றம்பலம்.

குடந்தைக்காரோணம் - பண் - தக்கேசி. திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரார்கொங்கைமாதோர்பாகமாகவார்சடை,
நீரார்கங்கைதிங்கள்சூடி நெற்றியொற்றைக்கண்,
கூரார்மழுவொன்றேந்தியந்தண்குழகன்குடமூக்
கிற், காரார்கண்டத்தெண்டோளெந்தை காரோ
ணத்தாரே.

கருவார்பொழில்சூழ்ந்தழகார்செல்வக் குடந்
தைக்காரோணத்தானைத், திருவார்செல்வமல்குச
ண்பைதிகழுஞ்சம்பந்த, னுருவார்செஞ்சொன்
மாலையிவைபத்துரைப்பாருலகத்துக், கருவாரிடு
ம்பைப்பிறப்பறுத்துக்கவலைகழிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாகேச்சரம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னேர்தருமேனியனேபுரியும், மின்னேர்சடையாய்விரைக்காவிரியி
னன்னீர்வயனாகேச்சரநகரின், மன்னேயெனவல்வினைமாய்ந்தறுமே.

கலமார்கடல்சூழ்தருகாழியர்கோன், றலமார்தருசெந்தமிழின்விரக
னலமார்தருநாகேச்சரத்தானைச், சொலமாலைகள்சொல்லநில்லாவினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடைமருது - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓடேகலனுண்பதுமூரிடுபிச்சை, காடேயிடமாவதுகல்லாலநிழற்கீழ்
வாடாமுலைமங்கையுந்தானுமகிழ்ந், தீடாவுறைகின்றவிடைமருதீதோ.

கண்ணார்கமழ்காழியுள்ஞானசம்பந்த, னண்ணார்புகழெந்தையிடைமருதின்மேற்
பண்ணோடிசைபாடியபத்தும்வல்லார்கள், விண்ணோருலகத்தினில்வீற்றிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிடைமருது - பண் - வியாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விரிதருபுலியுரிவிரவியவரையினர், திரிதருமெயிலவைபுனைகணையினிலெய்த
வெரிதருசடையினரிடைமருதடைபுனல், புரிதருமனனவர்புகழ்மிகவுளதே.

பொருகடலடைதருபுகலியர்தமிழொடு, விரகினன்விரிதருபொழிலிடைமருதினை
பரவியவொருபதுபயிலவலரிடர், விரவிலர்வினையொடுவியனுலகுறவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடைமருதிரிபுரமெரியவுண்ணகைசெய்த, படைமருதழலெழமழுவலபகவன்
புடைமருதிளமுகில்வளமமர்பொதுளிய, விடைமருதடையநமிடர்கெடலெளிதே.

தடமலிபுகலியர்தமிழ்கெழும்விரக, னிடைமலிபொழிலிடைமருதினையிசைசெய்த
படமலிதமிழிவைபரவவல்லார்வினை, கெடமலிபுகழொடுகிளரொளியினரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்தவன்வானவர்தானவர்க்கும், பெருந்தகைபிறவிநோயடிறவுமாண
னருந்தவமுனிவரோடால்நிழற்கீ, ழிருந்தவன்வளநகரிடைமருதே.

இலைமலிபொழிலிடைமருதிறையை, நலமிகுஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பலமிகுதமிழிவைபத்தும்வல்லா, ருலகுறுபுகழினோடோங்குவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரங்காடுதுறை-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரவக்கெடும்வல்வினைபாரிடஞ்சூழ, விரவிப்புறங்காட்டிடைநின்றெரியாடி
யரவச்சடையந்தணன்மேயவழகார், குரவப்பொழில்சூழ்குரங்காடுதுறையே.

நல்லார்பயில்காழியுள்ஞானசம்பந்தன், கொல்லேறுடையான்குரங்காடுதுறைமேற்
சொல்லார்தமிழ்மாலைபத்துந்தொழுதேத்த, வல்லாரவர்வானவரோடுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே சுவாமிதரிசனம்செய்துகொண்டிருக்கும்நாளிலே சிவபாதவிருதயர்பிள்ளையாரைநோக்கி,நான் யாகஞ்செய்தற்கு ஆகுங்காலம்சமீபித்தது அதுசெய்யும்படி போதற்குப் பொருள்தரல்வேண்டும் என்றார் பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு கோயிலிற்சென்று திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருஆவடுதுறை-நாலடிமேல்வைப்பு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம். திருச்சிற்றம்பலம்.

இடரினுந்தளரினுமெனதுறுநோய், தொடரினுமுனகழறொழுதெழுவேன்
கடறனிலமுதொடுகலந்தநஞ்சை, மிடறினிலடக்கியவேதியனே
யிதுவோவெம்மையாளுமாறீவதொன்றில்லையே
யதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே.

அலைபுனலாவடுதுறையமர்ந்த, இலைநுனைவேற்படையெம்மிறையை
நலமிகுஞானசம்பந்தன்சொன்ன, விலையுடையருந்தமிழ்மாலைவல்லார்
வினையாயினநீங்கிப்போய்விண்ணவர்வியனுலகந்
நிலையாகமுன்னேறுவர்நிலமிசைநிலையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது,பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே, ஒருபூதம்விரைந்துவந்துபீடத்தின்மேலேஆயிரம்பொன்பொருந்திய கிழி ஒன்றுவைத்து, முன்னே நின்று, இந்தக்கிழிபொன்னுலவாக்கிழி, இது பரமசிவனால் உமக்கு அருளிச்செய்யப்பட்டது, என்றுசொல்ல, பிள்ளையார் திருவருளைநினைந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு, பீடத்தின் மேலே வைக்கப்பட்ட பொற்கிழியைச் சிரமேற்கொண்டு, தந்தையார் கையிற்கொடுத்து, பரமசிவனையே தலைவராக நினைந்துவேதவிதிப்படிசெய்யப்படும்யாகத்தை நீரும்சீர்காழியில் இருக்கின்ற மற்றப் பிராமணர்கள் சமஸ்தரும் செய்ய, இக்கிழிகுறையாது மிகும் என்றுசொல்லி, சீர்காழிக்குப்போம்படி அவருக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பி, தாம் திருவாவடுதுறையில் இருந்தார் சில நாட்சென்றபின், அவ்விடத்தை அகன்று, கோழம்பம் வைகன் மாடக்கோயில் நல்லம் அழுந்தூர் துருத்தி மாயூரம் செம்பொன்பள்ளி விளநகர் பறியலூர்வேட்டக்குடி என்னும் ஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருப்பதிகங்கள்பாடி தருமபுரத்தை அடைந்தார்.

திருக்கோழம்பம்-பண்-இந்தளம். திருச்சிற்றம்பலம்.

நீற்றானைநீள்சடைமேல்நிறைவுள்ளதோ, ராற்றானையழகமர்மென்முலையாளையோர்
கூற்றானைக்குளிர்பொழிற்கோழம்பமேவிய, வேற்றானையேத்துமினும்மிடரேகவே.

தண்புனலோங்குதண்ணந்தராய்மாநகர், நண்புடைஞானசம்பந்தனம்பானுறை
விண்பொழிற்கோழம்பமேவியபத்திவை, பண்கொளப்பாடவல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைகல்மாடக்கோயில்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம். திருச்சிற்றம்பலம்.

துளமதியுடைமறிதோன்றுகையின, ரிளமதியணிசடையெந்தையாரிட
முளமதியுடையவர்வைகலோங்கிய, வளமதிதடவியமாடக்கோயிலே.

மைந்தனதிடம்வைகன்மாடக்கோயிலைச், சந்தமர்பொழிலணிசண்பைஞானசம்
பந்தனதமிழ்கெழுபாடல்பத்திவை, சிந்தைசெய்பவர்சிவலோகஞ்சேர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லம் - பண் - குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லானிழல்மேயகறைசேர்கண்டாவென், றெல்லாமொழியாலுமிமையோர்தொழுதேத்த
வில்லான்மூன்றும்வெந்துவிழவெய்த, நல்லானமையாள்வானல்லந்நகரானே.

நலமார்தருமறையோர்வாழநல்லந்நகர்மேய, கொலைசேர்மழுவானைக்கோச்சையமர்ந்தோங்கு
நலமார்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன, கலைகளிவைவல்லார்கவலைகழிவாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅழுந்தூர் - பண் - இந்தளம். திருச்சிற்றம்பலம்.

தொழுமாறுவல்லார்துயர்தீரநினைந், தெழுமாறுவல்லாரிசைபாடவிம்மி
யழுமாறுவல்லாரழுந்தைம்மறையோர், வழிபாடுசெய்மாமடமன்னினையே.

அருஞானம்வல்லாரழுந்தைம்மறையோர், பெருஞானமுடைப்பெருமானவனைத்
திருஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்க, ளுருஞானமுண்டாமுணர்ந்தார்தமக்கே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துருத்தி - திருவிராகம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரைத்தலைப்பசும்பொனோ டருங்கலங்களுந்
திவந், திரைத்தலைச்சுமந்துகொண் டெறிந்திலங்
குகாவிரிக், கரைத்தலைத்துருத்திபுக் கிருப்பதேக
ருத்தினா, யுரைத்தலைப்பொலிந்துனக் குணர்த்து
மாறுவல்லமே.

கற்றுமுற்றினார்தொழுங் கழுமலத்தருந்தமிழ்,
சுற்றுமுற்றுமாயினா னவன்பகர்ந்தசொற்களாற்,
பெற்றமொன்றுயர்த்தவன்பெருந்துருத்திபேண
வே, குற்றமுற்றுமின்மையிற் குணங்கள்வந்துகூ
டுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமயிலாடுதுறை-பண்-தக்கராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

கரவின்றிநன்மாமலர்கொண், டிரவும்பகலுந்தொழுவார்கள்
சிரமொன்றியசெஞ்சடையான்வாழ்,வரமாமயிலாடுதுறையே.

நயர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன், மயறீர்மயிலாடுதுறைமேற்
செயலாலுரைசெய்தனபத்து, முயர்வாமிவையுற்றுணர்வார்க்கே திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்செம்பொன்பள்ளி - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருவார்குழலிமாதோர்பாகமாய்த், திருவார்செம்பொன்பள்ளிமேவிய
கருவார்கண்டத்தீசன்கழல்களை, மருவாதவர்மேன்மன்னும்பாவமே.

நறவார்புகலிஞானசம்பந்தன், செறுவார்செம்பொன்பள்ளிமேயானைப்
பெறுமாறிசையாற்பாடலிவைபத்து, முறுமாறுசொல்லவோங்கிவாழ்வரே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளமர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தகமணிபெறமலர்வதோர்மதிபுரைநுதல்க
ர, மொத்தகநகமணிமிளிர்வதோரரவினரொளிகி
ள,ரத்தகவடிதொழவருள்பெறுகண்ணொடுமுமை
யவள், வித்தகருறைவது விரிபொழில்வளநகர்வி
ளமரே.

வெந்தவெண்பொடியணியடிகளை விளமருள்
விகிர்தரைச்,சிந்தையுளிடைபெறவுரைசெய்ததமி
ழிவைகெழுவிய, வந்தணர்புகலியு ளழகமரரும
றைஞானசம், பந்தனமொழியிவையுரைசெயுமவ
ர்வினையறையுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதியனூர்-பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருத்தன்கடவுள்கனலேந்தியாடு, திருத்தன்சடைமேனிரம்பாமதியன்
திருத்தம்முடையார்திருப்பதியனூரில், விருத்தனென்னத்தகும்வீரட்டத்தானே.

நமுநீருகுங்காழிஞானசம்பந்தன், வெறிநீர்த்திருப்பறியல்வீரட்டத்தானைப்
பொறிநீடரவன்புனைபாடல்வல்லார்க், கறுநீடவலம்பிறப்புத்தானே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேட்டக்குடி - பண் - பஞ்சமம். திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டிரைக்குமலர்க்கொன்றைவிரிசடைமேல் வரியரவங், கண்டிரைக்கும்பிறைச்சென்னிக் காவாலிகனைசழல்க, டொண்டிரைத்துத் தொழுதிறைஞ்சத்துளங்கொளிநீர்ச்சுடர்ப்பவளந், தெண்டிரைக்கள்கொணர்ந்தெரியுந் திருவேட்டக்குடியாரே.

தெண்டிரைசேர்வயலுடுத்த திருவேட்டக்குடியானைத், தண்டலைசூழ்கலிக்காழித் தமிழ்ஞானசம்பந்த, னெண்டமிழ்நூலிவைபத்து முணர்ந்தேத்தவல்லார்போ, யுண்டுடுப்பில்வானவரோ டுயர்வானத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்தத்தருமபுரம் திருநீலகண்டப்பெரும்பாணருடைய தாயாரது ஜன்மஸ்தானமாதலால் அங்குள்ள அவருடைய சுற்றத்தார்கள்வந்து எதிர்கொண்டுவணங்கித்துதித்தார்கள், அதுகண்டு பெரும்பாணர் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த அருமையாகிய திருப்பதிகங்களின் இசையைத் தாம் யாழில் இட்டு வாசிக்கப்பெற்ற பெரும்பேற்றை அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தார், அவர்கள் அதைக் கேட்டு நீர் திருப்பதிகவிசையை அளவுபெற யாழிலே அமைத்து வாசித்தலினாலே உலகமுழுதினும் இசைவிளங்குக என்றார்கள், உடனே பெரும்பாணர் மனம்நடுங்கி பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கிநின்று சுவாமீ திருப்பதிகவிசை அளவுபடாததன்மையை இவர்களே அன்றி உலகத்திலுள்ள மற்றையாவரும் அறிந்து உண்மையை உணர்ந்து உய்யும்பொருட்டுத் தேவரீர் ஒரு திருப்பதிகம்பாடியருளுவீராகில் அடியேன் அதனிசை யாழிலே அடங்காமையைக் காட்டப்பெறுவேன் என்றார் அப்பொழுது பிள்ளையார் பரமசிவனை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகத்தின் உண்மை பூமியிலுள்ளோருடைய கண்டத்திலும் யாழிலும் இசைநூலிற்கூறப்பட்ட இசைமுயற்சிகளினால் அடங்காமையைக்காட்டும்பொருட்டு "மாதர்மடப்பிடி" என்பதை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார்.

திருயாழ்மூரி-திருத்தருமபுரம்-பண்-வியாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதர்மடப்பிடியு-மட-வன்னமுமன்னதோர்-நடையுடைம்மலைமக டுணையெனமகிழ்வர்
பூதவினப்படைநின்-றிசை-பாடவுமாடுவ-ரவர்படர்சடைநெடு முடியதோர்புனலர்
வேதமோடேழிசைபா-டுவ-ராழ்கடல்வெண்டிரை-யிரைந்நுரைகரைபொருது விம்மிநின்றயலே
தாதவிழ்புன்னைதயங்-கும-லர்ச்சிறைவண்ட-றை-யெழில்பொழில்குயில்பயில் தருமபுரம்பதியே.

பொன்னெடுநன்மணிமா-ளிகை-சூழவிழவம்மலி-பொருபுனல்திருவமர் புகலியென்றுலகிற்
றன்னொடுநேர்பிறவில்-பதி-ஞானசம்பந்தனலி-துசெந்தமிழ்த்தடங்கடற் றருமபுரம்பதியைப்
பின்னெடுவார்சடையிற்-பிறை-யும்மரவும்முடை-யவன்பிணை துணைகழல்கள் பேணுதலுரியா
ரன்னெடுநல்லுலகெய்-துவ-ரெய்தியபோகமு-முறுவர்களிடர்பிணி துயரணைவிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பெரும்பாணர் அப்பதிகவிசையைத் தம்முடையயாழ்நரம்பிலே முன்போல இட்டுவாசிக்கப்புக அது அதனிடத்தே அடங்கிற்றில்லை அப்பொழுது பெரும்பாணர் அதனைவிட்டு அச்சங்கொண்டு பிள்ளையாருடைய திருவடிகளிலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து சுவாமி அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தினிசையை யாழிலே ஏற்பேன் என்று சொல்லப்பண்ணியது இந்தயாழ் அன்றோ என்று அதனை முரிக்கும்படி ஓங்கினார். உடனேபிள்ளையார் தடுத்தருளி ஐயரே இந்தயாழைத்தாரும் என்று வாங்கிக்கொண்டு ஐயரே நீர் இந்தயாழைமுரிப்பது என்பரமசிவனும் பார்வதியம்மையும் அருளிச்செய்த திருவருளின் பெருமையெல்லாம் இந்தக்கருவியில் அளவுபடுமா மனசினாலும் அளவுபடாதே நீர் இந்தயாழைக்கொண்டே சுவாமியுடைய திருப்பதிகவிசையை இயன்றளவு இதில்

அமைத்துவாசியும் என்றுசொல்லி பெரும்பாணர்கையிலே யாழைக்கொடுத்தார். பெரும்பாணர்பிள்ளையாரைத்தொழுது, யாழைவாங்கி சிரமேற்கொண்டார். சிலநாட்சென்றபின் பிள்ளையார்தருமபுரத்தை அகன்று திருநள்ளாற்றை அடைந்து கோயிலிற்பிரவேசித்து சுவாமியைவணங்கி, "போகமார்த்தபூண்முலையாள்" என்னும் திருப்பதிகத்தை யாழ்நரம்பிலே இசைகூடும்படிப்பாடிமுடித்து புறத்தணைந்து பெரும்பாணரைநோக்கி யாழில் இட்டு வாசிக்கும்படி பணித்து தாம் திருத்தாளங்கொண்டு பாடியருளினார்.

திருநள்ளாறு - பண் - பழந்தக்கராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமார்த்தபூண்முலையா டன்னோடும்பொன்னகலம், பாகமார்த்தபைங்கண்வெள்ளேற்றண்ணல்பரமேட்டி, யாகமார்த்த தோலுடையான் கோவணவாடையின்மே, னாகமார்த்த நம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே.

தண்புனலும்வெண்பிறையுந்தாங்கியசடையனண்புநல்லார்மல்குகாழிஞானசம்பந்தனல்ல பண்புநள்ளாறேத்தும் பாடல்பத்துமிவைவல்லா ருண்புநீங்கிவானவரோடுலகிலுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பெரும்பாணர் அப்பதிகவிசையை யாழில் இட்டுவாசித்தார். அதுகேட்டுப் பிள்ளையார் திருவுளமகிழ்ந்தருளினார் பின் பிள்ளையார் திருநள்ளாற்றினின்றும் நீங்கி சாத்தமங்கைக்குச்சமீபித்து, அந்தத்திருப்பதியினின்றுவந்து தம்மை எதிர்கொண்டுவணங்கிய திருநீலநக்கநாயனாரோடு சென்று அயவந்தி என்னும் ஆலயத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருநீலநக்கநாயனாருடைய வீட்டுக்குப்போய்த் திருவமுதுசெய்து அன்றிரவு அங்கே பள்ளிகொண்டார் மற்றநாள் பிராதக்காலத்தில் திருநீலநக்கநாயனாரோடும் அயவந்தியிற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருநீலநக்கநாயனாரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருச்சாத்தமங்கை - பண் - பஞ்சமம். திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமலர்க்கொன்றைமாலைதிளைக்கு மதிசென்னிவைத்தீ, ரிருமலர்க்கண்ணிதன்னோடுடனாவது மேற்பதொன்றே, பெருமலர்ச்சோலைமேகமுரிஞ்சும்பெருஞ்சாத்தமங்கை, யருமலராதிமூர்த்தி யயவந்தியமர்ந்தவனே.

மறையினார்மல்குகாழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன் மன்னு, நிறையினார்நீலநக்கன் னெடுமாநகமொன்றுதொண்ட, ரறையுமூர்சாத்தமங்கையயவந்திமேலாய்ந்தபத்து, முறைமையாலேத்தவல்லா ரிமையோரிலுமுந்துவரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாளாயினபின் திருநீலநக்கநாயனாருக்குவிடைகொடுத்து, சாத்தமங்கையைநீங்கி நாகைக்காரோணம் கீழ்வேளூர் என்னும் ஸ்தலங்களைவணங்கித் திருப்பதிகம்பாடிக்கொண்டு பிறதலங்களையும்வணங்கும்படி யெழுந்தருளினார்.

திருநாகைக்காரோணம்-பண்-செவ்வழி. திருச்சிற்றம்பலம்.

கூனற்றிங்கட்குறுங்கண்ணிகான்ற நெடுவெண்ணிலா; வேனற்பூத்தமராங்கோதையோடும்விரவுஞ்சடை, வானநாடனமரர்பெருமாற்கிடமாவது, கானல்வேலிக்கடல்சூழ்கடனாகைக்காரோணமே.

மல்குதண்பூம்புனல்வாய்ந்தொழுகும் வயற்காழியா, னல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்லார்கண்முன், வல்லவாறேபுனைந்தேத்துகாரோணத்துவண்டமிழ், சொல்லுவார்க்குமிவை கேட்பவர்க்குந்துயரில்லையே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கீழ்வேளூர் - பண் - நட்டராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னுலாவியசடையினர் விடையினர்மிளிர்தருமாவோடும், பண்ணுலாவியமறையொலிநாவினர்கறையணிகண்டத்தர், பொன்னுலாவியகொன்றையந்தாரினர் புகழ்மிகுகீழ்வேளூ, ருன்னுலாவியசிந்தையர்மேல்வினையோடிடவீடாமே.

குருண்டவார்குழற்சடையுடைக்குழகனை யழகமர்கீழ்வேளூர், திரண்டமாமறையவர் தொழும்பெருந்திருக்கோயிலெம்பெருமானை, யிருண்டமேதியினமிகுவயல்மல்கு புகலிமன்சம்பந்தன், தெருண்டபாடல்வல்லாரவர்சிவகதிபெறுவதுதிடமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது திருச்செங்காட்டங்குடியில் இருக்கின்ற சிறுத்தொண்டநாயனுர் ஓடிச்சென்று பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு தம்முடைய திருப்பதியில் அழைத்துக்கொண்டுபோனுர் பிள்ளையார் அப்பதியிலிருக்கின்றகணபதீச்சரமென்னுங்கோயிலேவணங்கி சிறுத்தொண்டரைச் சிறப்பித்துத்திருப்பதிகம்பாடிசிறுத்தொண்டர் வீட்டிற்போய்த் திருவமுதுசெய்தார்.

திருச்செங்காட்டங்குடி-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைங்கோட்டுமலர்ப்புன்னைப் பறவைகாள்பயப்பூரச்,சங்காட்டந்தவிர்த்தென்னைத்தவிராநோய்தந்தானே, செங்காட்டங்குடிமேயசிறுத்தொண்டன்பணிசெய்ய, வெங்காட்டுளனலேந்திவிளையாடும்பெருமானே.

செந்தண்பூம்புனல்பரந்த செங்காட்டங் குடிமேய, வெந்தநீறணிமார்பன் சிறுத்தொண்டனவன்வேண்ட, வந்தண்பூங்கலிக்காழியடிகளையேயடிபரவுஞ், சந்தங்கொள்சம்பந்தன்றமிழுரைப்போர்தக்கோரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே இருக்கும் நாளிலே திருமருகலுக்குப் போய், சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அங்கிருந்தார். அந்நாளிலே, ஒருவணிகன் பதிகனுகி ஒருகன்னியையும் உடன்கொண்டு கோயிலுக்குப்புறத்திலேஒருமடத்தில்இராத்திரியில்நித்திரைசெய்யும்போது. பாம்பினுலே தீண்டப்பட்டு மாண்டான். அதுகண்டு, அக்கன்னியானவள் தளர்ந்து அவனைப்பாம்புதீண்டியும் தான்தீண்டாமல், சமீபத்திலே வீழ்ந்து புரண்டு அழுதாள். அப்பொழுது விஷவைத்தியர் வந்துதீர்க்கவும் தீராதாயிற்றுவிடியற்காலத்திலே அக்கன்னிகைமிக அயர்ந்து புலம்பிகோயிலின்வாயிற் றிக்கைநோக்கிகைதொழுதுதேவர்கள்உய்யும்பொருட்டுநஞ்சை அமுதாக்கியகடவுளே வெந்து பொடியாகிய மன்மதனுடைய உயிரை அவன்மனைவியாகிய இரதிவேண்ட அருளிச்செய்த கருணாநிதியே மார்க்கண்டர்பொருட்டு இயமனை உதைத்த திருவடித்தாமரைகளையுடையவரோ, திருமருகலில் வீற்றிருக்கும் பரசிவனே தேவரீர் இந்தக்கொடிய விஷம் நீங்கும்பொருட்டும் அடியேன் துக்கசாகரத்தினின்று கரையேறும் பொருட்டும் அருள்செய்யும் என்று ஸ்தோத்திரம்பண்ணினுள். அவ்வோசையைச்சுவாமிதரிசனஞ் செய்யும்படி எழுந்தருளி வருகின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்கேட்டுதிருவுளம் இரங்கி அவளுக்கு அருள் செய்யும்பொருட்டு அடியார்களோடு எழுந்தருளிவந்து நின்றுஅவளைநோக்கி பயப்படேல், நிகழ்ந்தசமாசாரத்தைச்சொல்என்று வினுவியருளினுர்.கன்னிகைகண்ணீர்சொரிய பிள்ளையாருடைய திருவடியிலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று. வைப்பூரில்இருக்கின்ற என்பிதாவுக்குப்புத்திரிகள் எழுவர், அவர்களில் என்னை ஒழிய மூத்தோர் அறுவரையும் தன்மருமகனுகிய இவனுக்கேவிவாகம்செய்துகொடுப்பேன் என்றுசொல்லிச்சொல்லி, பிறரிடத்திலே திரவியம்வாங்கிக்கொண்டு, அவர்களுக்கு விவாகம்செய்துகொடுத்துவிட்டான் அதுகண்டு மனவருத்தமுற்ற இவனுக்கே நான்மனைவி யாதல் வேண்டும் என நினைந்து, என்பிதா மாதாக்களை மறந்து இவனையே சார்ந்துவந்தேன் இவனும்பாம்பினுலே தீண்டப்பட்டு இறந்தான், அடியேன்கடனுடுவேகலங்கவிழப்பெற்றுர்போல நிற்கின்றேன் தேவரீர் எழுந்தருளிவந்து, அடியேனுடைய துன்பமெல்லாம்நீங்க அருள்செய்தீர்என்றுள்பிள்ளையார், விஷம்நீங்கும்பொருட்டு, திருமருகற்கடவுள்மேல் திருப்பதிகம்பாடியருளினுர்.

திருமருகல் விஷந்தீர்த்த-திருப்பதிகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையாயெனுமால்சரணீயெனுமால், விடையாயெனுமால்வெருவாவிழுமான்
மடையார்குவளைமலரும்மருக, லுடையாய்தகுமோவிவளுண்மெலிவே.

வயஞாநம்வல்லார்மருகற்பெருமா, னுயர்ஞானமுணர்ந்தடியுள்குதலா
லியல்ஞானசம்பந்தன்பாடல்வல்லார், வியன்ஞாலமெல்லாம்விளங்கும்புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே, வணிகன் விடந்தீர்ந்து எழுந்துபிள்ளையாரை நமஸ்கரித்தான், அதுகண்டதிருத்தொண்டர்களெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள் கன்னிகை மனமகிழ்ந்து பிள்ளையாருடைய திருவடியிலேவிழுந்து வணங்கினாள். பிள்ளையார் அக்கன்னிகையையும் வணிகனையும் மணம்புணரும்படிசெய்து அவர்களுக்குவிடைகொடுத்து அங்கே இருந்தார் இருக்கும்நாளிலே, சிறுத்தொண்டர்வந்துபிரார்த்திக்க பிள்ளையார்மீண்டும் செங்காட்டங்குடிக்கு எழுந்தருளவிரும்பி அடியாரோடும் அத்திருமருகற்கோயிலிற்சென்று வணங்கபரமசிவன்தாம்செங்காட்டங்குடியிலிருக்கின்ற திருக்கோலத்தைஅவருக்குக்காட்டியருளினார் பிள்ளையார் அதுகண்டு மனமகிழ்ந்து பதிகம்பாடி அந்தத் திருப்பதியிலேதானே இருந்தார்.

திருச்செங்காட்டங்குடியும்-திருமருகலும்-வினாவுரை-பண்-நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கமும்வேதமுமோதுநாவரந்தணர்நாளுமடிபரவ, மங்குன்மதிதவழ்மாடவீதி மருகனிலாவியமைந்தசொல்லாய், செங்கயலார்புனற்செல்வமல்குசீர்கொள்செங்காட்டங்குடியதனுட், கங்குல்விளங்கெரியெல்லியாடுங் கணபதீச்சரங்காமுறவே.

நாலுகுலைக்கமுகோங்குகாழிஞாநசம்பந்தனலந்திகழு, மாலின்மதிதவழ்மாடமோங்குமருகலின்மற்றதன்மேன்மொழிந்த, சேலுங்கயலுந்திளைத்தகண்ணார்சீர்கொள்செங்காட்டங் குடியதனுட், சூலம்வல்லான் கழலேத்துபாடல்சொல்லவல்லார் வினையில்லையாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்றபின், அப்பதியைநீங்கி, தம்மைத்தொடர்ந்த சிறுத்தொண்டநாயனாருக்கு விடைகொடுத்து சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றை வணங்கிக்கொண்டு, திருப்புகலூருக்குச் சமீபித்து, அப்பதியினின்றுவந்து தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கியமுருகநாயனார்முதலிய அடியார்களோடுசென்றுகோயிலைஅடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்துமுருகநாயனாருடைய திருமடத்திற்குப்போய்அவர் உபசரிக்க வீற்றிருந்தார் இருக்கும்நாளிலே, வர்த்தமானீச்சரத்தை வணங்கிமுருகநாயனாருடைய திருத்தொண்டைச்சிறப்பித்து திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்புகலூர் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்ந்தநாளுமினிவாழுநாளுமிவையறிதிரேல், வீழ்ந்தநாளெம்பெருமானையேத்தாவிரகில்லிகாள்
போழ்ந்ததிங்கட்புரிசடையினான்றன்புகலூரையே, சூழ்ந்தவுள்ளம்முடையீர்களுங்கடுயர்தீருமே.

புந்தியார்ந்தபெரியோர்களேத்தும்புகலூரதனுள், வெந்தசாம்பற்பொடிபூசவல்லவ்விடையூர்தியை
யந்தமில்லாவனலாடலானையணிஞாநசம், பந்தன்சொன்னதமிழ்பாடியாடக்கெடும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகலூர்-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈசனேறமர்கடவுளின்னமுதெந்தையெம்பெருமான், பூசுமாசில்வெண்ணீறர்பொலிவுடைப்பூம்புகலூரின், மூசுவண்டறைகொன்றை முருகன் முப்போதுஞ்செயமுடிமேல், வாசமாமலருடையார்வர்த்தமானீச்சரத்தாரே.

பொங்குதண்புனல்சூழ்ந்துபோதணிபொழிற்புகலூரின், மங்குன்மாமதிதவழும் வர்த்தமானீச்சரத்தாரைத், தங்குசீர்த்தமிழ்ஞாநசம்பந்தன் றண்டமிழ்பத்து, மெங்குமேத்தவல்லார்களெய்துவரிமையவருலகே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கேயிருக்கும் காலத்தில் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாரூரைவணங்கிக்கொண்டு திருப்புகலூரைவணங்குதற்கு அடியார்களோடும் எழுந்தருளும் திருவார்த்தையைக்கேட்டு அத்தியந்தஆசையோடு அவரை எதிர்கொள்ளும் பொருட்டு திருக்கூட்டத்தோடும் திருப்புகலூரின் எல்லையைக்கடந்துசென்றார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் பிள்ளையாருக்கு எதிரோவந்தார் இருவரும் பரஸ்

பர நமஸ்காரம்பண்ணி நல்வரவுசொல்லி மகிழ்ந்தார்கள் அப்போதுபிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியை நோக்கி அப்பரே நீர்வரும்நாளிலே திருவாரூரிலே நிகழ்ந்த சிறப்பைச்சொல்லும் என்றுசொல்ல அப்பமூர்த்தி திருவாதிரைச்சிறப்பைத் திருப்பதிகத்தினலே சொல்லியருளினர். பிள்ளையார் அதுகேட்டு நான் திருவாரூருக்குப்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டுமீண்டு இவ்விடத்திற்குவந்து உம்முடன் இருப்பேன் என்றுசொல்லி அப்பமூர்த்தி திருப்புகலூருக்குப்போக தாம்சென்று விற்குடியைவணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை அடைந்துவன்மீகநாதரைவணங்கிப்பதிகம் பாடியப்பதியில் இருந்தார்.

திருவாரூர்-பண்-வியாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடலனுன்மறையன்படிபட்ட கோலத்தன்திங்கள், சூடலன்மூவிலையசூலம்வலனேந்தி, கூடலர்மூவெயிலுமெரி யுண்ணக்கூரெரிகொண்டெல்லி,யாடலனதிரையனூரமர்ந்தானே.

நல்லபுனற்புகலித் தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல அல்லிமலர்க்கழனியாரூரமர்ந்தானை, வல்லதோரிச்சையினல்வழி பாடிவைபத்தும்வாயாரச், சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லார் துன்பந்துடைப்பாரே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிற்குடிவீரட்டம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிகொள்மேனியர்வானமாமதியினர்மதுவார்ந்த, கடிகொள்கொன்றையஞ்சடையினர்கொடியினருடைபுலியதளார்ப்பர்,விடையதேறு மெம்மானமர்ந்தினிதுறைவிற்குடிவீரட்டம், மடியரா கிநின்றேத்தவல்லார்தமை யருவினையடையாவே.

விலங்கலேசிலையிடமெனவுடையனை விற்குடிவீரட்டத், திலங்குசோதியை யெம்பெருமான்றனையெழிறிகழ்கழல்பேணி, நலங்கொள்வாழ்பொழிற் காழியுள்ஞானசம்பந்தனற்றமிழ்மாலை, வலங்கொடேயிசை மொழியுமின்மொழிந்தக்காலமற்றதுவரமாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-பண்-வியாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளமோரிச்சையினுலுகந்தேத்தித்தொழுமின்றொண்டீர்மெய்யே, கள்ளமொழிந்திடுமின்கரவாதிருபொழுதும்,வெள்ளமோர்வார்சடைமேற்கரந்திட்டவெள்ளேற்றான்மேய, அள்ளல்கொள் கழனியாரூரடைவோமே.

நல்லபுனற்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல,அல்லிமலர்க்கழனியாரூரமர்ந்தானை, வல்லதோரிச்சையினல்வழிபாடிவைபத்தும்வாய்க்கச், சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லார் துன்பந்துடைப்பாரே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருக்கையானைமத்தகத்தரிக்குலத்துகிர்ப்புக, நெருக்குவாயநித்திலந்நிரக்குநீள்பொருப்பனூர்
கருக்கொள்சோலைசூழநீடுமாடமாளிகைக்கொடி, யருக்கன்மண்டலத்தளாவுமந்தணாரூரென்பதே.

வல்லிசோலைசூதநீடுமன்னுவீதிபொன்னுலா, அல்லிமாதமர்ந்திருந்தவந்தணாரூராதியை
நல்லசொல்லுஞானசம்பந்தனுவினின்னுரை, வல்லதொண்டர்வானமாளவல்லர்வாய்மையாகவே,

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்-திருவிருக்குக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தந்தெளிவீர்காள், அத்தனாரூரைப், பத்திமலர்தூவ, முத்தியாகுமே.
சீரூர்சம்பந்த, னாரூரைச்சொன்ன, பாரூர்பாடலார், பேராரின்பமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-பண்-கவுசிகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தமாயுலகாதியுமாயினன், வெந்தவெண்பொடிப்பூசியவேதியன்
சிந்தையேபுகுந்தான்றிருவாரூரெம், எந்தைதானெனையேன்றுகொளுங்கொலோ.

வன்னிகொன்றைமதியொடுகூவிளஞ், சென்னிவைத்தபிரான்றிருவாரூரை
மன்னுகாழியுள்ஞானசம்பந்தன்வாய்ப், பன்னுபாடல்வல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அங்குள்ள அரநெறியென்னும் ஆலயத்தையும் காலந்தோறும்பணிந்தார். அங்கிருக்கும் நாளிலே வலிவலம் கோளிலிமுதலிய ஸ்தலங்களுக்கும்போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவலிவலம்-திருவிராகம்-பண்-வியாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவியல்புரிகுழல்வரிசிலைநுகர்நுத, லேவியல்கணைபிணையெதிர்விழியுமையவனை
மேவியதிருவுருவுடையவன்விரைமலர், மாவியல்பொழில்வலிவலமுறையிறையே.

மன்னியவலிவலநகருறையிறைவனை, யின்னியல்கழுமலநகரிறையெழின்மறை
தன்னியல்கலைவலதமிழ்விரகனதுரை, யுன்னியவொருபதுமுயர்பொருடருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோளிலி - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாளானபோகாமே நஞ்சணியுங்கண்டனுக்கே யாளாயவன்புசெய்வோ மடநெஞ்சேயரனுமங், கேளாய்நங்கிளைகிளைக்குங் கேடுபடாத்திறமருளிக், கோளாயநீக்குமவன் கோளிலியெம்பெருமானே.

நம்பனைநல்லடியார்களுமுடைமாடென்றிருக்குங், கொம்பனையாள்பாகனெழிற் கோளிலியெம்பெருமானை, வம்பமருந்தன்காழிச்சம்பந்தன் வண்டமிழ்கொண், டின்பமரவல்லார்களெய்துவர்களீசனையே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-பண்-காந்தாரம். திருச்சிற்றம்பலம்.

பவனமாய்ச்சோடையாய் நாவெழாப்பஞ்சுதோய்ச்சட்டவுண்டு, சிவனதாள்சிந்தியாப்பேதைமார்போலநீவெள்கினுயே, கவனமாய்ப்பாய்வதோ ரேறுகந்தேறியகாளகண்ட, னவனதாரூர்தொழுதுய்யலாமையல் கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

பல்லிதழ்மாதவியல்லிவண்டியாழ்செயுங்காழியூர, னல்லவேசொல்லியஞானசம்பந்தனுரு, சொல்லியம் போதெரியாடுமெம்மீசனையேத்துபாடல், சொல்லவேவல்லவர்தீதிலரோதநீர்வையகத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீண்டும் அத்திருவாரூரில் வந்து இருந்தார்சில்நாளாயினபின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை காணுதற்கு விரும்பி திருவாரூரைநீங்கிபனையூரிற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருப்பனையூர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவச்சடைமேன்மதிமத்தம், விரவிப்பொலிகின்றவனூரா
நிரவிப்பலதொண்டர்களூரும், பரவிப்பொலியும்பனையூரே.

பாரார்விடையான்பனையூர்மேற், சீரார்தமிழ்ஞானசம்பந்த
னாரூற்சொன்னமாலைகள்பத்து, மூரார்நினைவாருயர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருப்புகலூருக்குச்சமீபித்து அப்பதியினின்றுவந்து தம்மை எதிர்கொண்ட அப்பமூர்த்தி முருகநாயனார்முதலாகிய திருத்தொண்டர்களோடும்போய் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்புகலூர்-பண்-நட்டபாஷை. திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிகலந்தவிசைபாடலினானசையாலிவ்வுலகெல்லா, நெறிகலந்ததொருசீர்மையனாயெருதேறும்பலிபேணி, முறிகலந்ததொரு தோலரைமேலுடையானிடமொய்ம்மலரின், பொறிகலந்தபொழில்சூழ்ந்தயலே புயலாரும்புகலூரே.

புற்றில்வாழும்மரவம்மரையார்த்தவன்மேவும்புகலூரைக், கற்றநல்லவர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை, பத்தியென்றும்மிசைபாடியமாந்தர்பரமனடிசேர்ந்து, குற்றமின்றிக்குறைபாடொழியாப்புகழோங்கிப்பொலிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு முருகநாயனாருடைய திருமடத்தை அடைந்து அங்கே இருந்தருளினார். இருக்கும்நாளிலே திருநீலநக்கநாயனாரும் சிறுத்தொண்டநாயனாரும் அவ்விடத்திற்குவந்து அவர்களோடு இருந்தார்கள் சிலதினஞ்சென்றபின் பிள்ளையாரும் அப்பமூர்த்தியும் பிறதலங்களைவணங்க விரும்பிப்புறப்பட்டு முருகநாயனாரை அங்கே இருக்கவும்திருநீலநக்கநாயனாரையும் சிறுத்தொண்டநாயனாரையும் தங்கள் தங்கள் ஊருக்குச்செல்லவும் எவினார்கள் பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியைவிட்டுப் பிரியாமல் முத்துச்சிவிகைபின்வர வழிக்கொள்ளும்பொழுது அப்பமூர்த்தி பிள்ளையாரைநோக்கி பரமசிவன் தேவரீருக்கு அருளிச்செய்த இம்முத்துச்சிவிகையின்மேலே, எழுந்தருளும் என்று சொல்ல பிள்ளையார் நீர் அடியார்களோடும் எங்கேமுன்போவீரோ அங்கே நான் பின்வருவேன் என்றார். அப்பமூர்த்தி தேவரீர் அருளிச்செய்தபடியே செய்வேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அன்றுமுதல் அவருடன்செல்லுநாள் எல்லாம் அப்படியேசெய்வாராகி சென்று முன்னே அடியாரோடும் திருவம்பருக்குச்சென்றார். பிள்ளையார் பரமசிவனுடைய திருவருள் வழியேநிற்பாராகி முத்துச்சிவிகையில் எறி திருப்புகலூரைக்கடந்து சென்று, அப்பமூர்த்தி எங்கேசென்றார் என்றுவினாவிப்போய், திருவம்பரை அடைந்து, மாகாளத்தில் இருக்கின்ற சுவாமியைவணங்கிப் பதிகம்பாடி அப்பமூர்த்தியோடும், அந்தத்திருப்பதியில் இருந்தார்.

திருஅம்பர்மாகாளம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடையார்புரமூன்றுமனல்வாய்விழவெய்து, மடையார்புனலம்பர்மாகாளம்மேய
விடையார்கொடியெந்தைவெள்ளைப்பிறைசூடுஞ், சடையான்கழலேத்தச்சாராவினைதானே.

வெருநீர்கொளவோங்குவேணுபுரந்தன்னுட், டிருமாமறைஞானசம்பந்தன்சேனார்
பெருமான்மலியம்பர்மாகாளம்பேணி, யுருகாவுரைசெய்வாருயர்வானடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅம்பர்மாகாளம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படையுளார்விடையினர் பாய்புலித்தோலினர் பாவநாசர், பொடிகொண்மாமேனியர்பூதமார் படையினர்பூணநூல, ரடிகொள்மாமலரிடுமடியினர்பிடிநடைமங்கையோடு, மடிகளாரருள்புரிந்திருப்பிடமம்பர்மாகாளந்தானே.

செம்பொன்மாமணிகொழித்தெழுதிரைவருபுனலரிசொல்சூழ்ந்த, அம்பர்மாகாளமே கோயிலாவணங்கினோடிருந்தகோனைக், கம்பினார்நெடுமதிற்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன, நம்பிநாண்மொழிபவர்க் கில்லையாம்வினை நலம் பெறுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அங்கே கோச்செங்கட்சோழராஜாசெய்தகோயிலை அடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்து அவ்விராஜாவைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினார்.

திருஅம்பர்மாகாளம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புல்குபொன்னிறம்புரிசடைநெடுமுடிப் போழிளமதிசூழப், பில்குதேனுடைநறுமலர்க்கொன்றையும்பிணையல்செய்தவர்மேய, மல்குதண்டுறையரிசொலின்வருபுனல்வடகரைமாகாளம், அல்லுநண்பகலுந்தொழுமடியவர்க் கருவினையடையாவே.

மாறுதன்னொடுமண்மிசையில்லது வருபுனன்மாகாளத், தீறுமாதியுமாகியசோதியை யேறமர்பெருமானை, நாறுபூம்பொழிற்காழியுள்ஞானசம்பந்தனதமிழ்மாலை, கூறுவாரையுங் கேட்கவல்லாரையுங்குற்றங்கள்குறுகாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅம்பர்ப்பெருந்திருக்கோயில்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையகண்மலைமகள்பாகமாயிருள், கையதோர்கனலெரிகனலாடுவ
ரையநன்பொருபுனலம்பர்ச்செம்பியன், செய்யகண்ணிறைசெய்தகோயில்சேர்வரே.

அழகரையடிகளையம்பர்மேவிய, நிழறிகழ்சடைமுடிநீலகண்டரை
யுமிழ்திரையுலகினிலோதுவீர்கொண்மின், றமிழ்கெழுவிரகினன்றமிழ்செய்மாலையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்றபின் திருவம்பரைநீங்கி அப்பமூர்த்தியோடு திருக்கடவூருக்குச்சமீபித்து அங்குநின்றுவந்து எதிர்கொண்டுவணங்கிய குங்கிலியக்கலயநாயனூர்முதலாகிய அடியார்களோடு, திருவீரட்டானத்திற்சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடி, அக்குங்கிலியக்கலயநாயனூர் வீட்டில் திருவமுதுசெய்து திருமயானத்தையும் வணங்கிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருக்கடவூர்-திருவீரட்டானம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையுடையானுநெய்யாடலானுஞ் சரிகோவணவுடையுடையானுமையார்ந்தவொண்கண்ணுமைகேள்வனுங், கடையுடைநன்னெடுமாடமோங்குங்கடவூரதனில், விடையுடையண்ணலும்வீரட்டத்தானல்லனே.

வெந்தவெண்ணீறணிவீரட்டானத்துறை, யந்தணர்தங்கடவூருளானை யணிகாழியான், சந்தமெல்லாமடிச் சார்த்தவல்லமறைஞானசம், பந்தன்செந்தமிழ்பாடியாடக்கெடும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடவூர்மயானம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரியமறையார்பிறையார்மலையோர் சிலையாவணக்கி,யெரியமதின்களெய்தாரெறியுமுசலமுடையார், கரியமிடறுமுடையார் கடவூர்மயானமமர்ந்தார், பெரியவிடைமேல்வருவா ரவரெம்பெருமானடிகளே.

மரவம்பொழில்சூழ்கடவூர்மன்னுமயானமமர்ந்த, வரவமசைத்தபெருமானகலமறியலாகா, பரவுமுறையேபயிலும்பந்தன்செஞ்சொன்மாலை,யிரவும்பகலும்பரவிநினைவார்வினைகளிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருக்கடவூரைநீங்கி, ஆக்கூர் மீயச்சூர்பாம்புரம் என்னும் ஸ்தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு திருவீழிமிழலையை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகங்கள்பாடியருளினர்.

திருஆக்கூர்-தான்தோன்றிமாடம்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அக்கிருந்தவாரமுமாடரவுமாமையுந், தொக்கிருந்தமார்பினன்றோலுடையான்வெண்ணீற்றான்
புக்கிருந்ததொல்கோயில்பொய்யிலாமெய்ந்நெறிக்கே, தக்கிருந்தாராக்கூரிற்றான்றோன்றிமாடமே.

ஆடலமர்ந்தானையாக்கூரிற்றுன்றோன்றி,மாடமமர்ந்தானைமாடஞ்சேர்தன்காழி
நாடற்கரியசிர்ஞானசம்பந்தன்சொற், பாடலிவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமீயச்சூர்-பண்-காந்தாரம். திருச்சிற்றம்பலம்.

காயச்செவ்விக்காமற்காய்ந்துகங்கையைப், பாயப்படர்புன்சடையிற்பதித்தபரமேட்டி
மாயச்சூரன்றறுத்தமைந்தன்றாதைதன், மீயச்சூரேதொழுதும்வினையைவீட்டுமே.

வேடமுடையபெருமானுறையுமீயச்சூர், நாடும்புகழார்ஞானசம்பந்தன்
பாடலாயதமிழீரைந்துமொழிந்துள்கி, யாடுமடியாரகல்வானுலகமடைவாரே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாம்புரம்-பண்-தக்கராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரணிதிகழ்திருமார்வில்வெண்ணூலர் திரிபுரமெரிசெய்தசெல்வர், வாரணிவனமுலை மங்கையோர்பங்கர் மான்மறியேந்தியமைந்தர், காரணிமணிதிகழ்மிடறுடையண்ணல் கண்ணுதல்விண்ணவரேத்தும், பாரணிதிகழ்தருநான்மறையாளர்பாம்புரநன்னகராரே.

பார்மலிந்தோங்கிப்பருமதில்சூழ்ந்த பாம்புரநன்னகராரைக், கார்மலிந்தழகார்கழனிசூழ்மாடக்கழுமலமுதுபதிக்கவுணிய, ஞர்மலிந்தோங்குநான்மறைஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்வல்லார், சீர்மலிந்தழகார்செல்வமதோங்கிச் சிவனடிநண்ணுவர்தாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை-பண்-தக்கராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

அரையார்விரிகோவணவாடை, நரையார்விடையூர்திநயந்தான்
விரையார்பொழில்வீழிம்மிழலை, யுரையாலுணர்வாருயர்வாரே.

நளிர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன், குளிரார்சடையானடிகூற
மிளிரார்பொழில்வீழிம்மிழலை, கிளர்பாடல்வல்லார்க்கில்லைகேடே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை-பண்-நட்டபாஷை. திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையார்புனலுடையானொரு சரிகோவணமுடையான், படையார்மழுவுடையான்பல பூதப்படையுடையான்,மடமான்விழியுமைமாதிடமுடையானெனையுடையான், விடையார்கொடியுடையானிடம்வீழிம்மிழலையே.

வீழிம்மிழலைமேவிய விகிர்தன்றனைவிரைசேர், காழிந்நகர்க்கலைஞாநசம் பந்தன்றமிழ்பத்தும், யாழின்னிசைவல்லார்சொலக் கேட்டாரவரெல்லா, மூழின்வலிவினைபோயிட வுயர்வானடைவாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அக்கோயிலின்புறத்தணைந்து அப்பமூர்த்தி ஒருமடத்தைஅடைய தாம் வேறொருமடத்திலேபோயிருந்தார் அவ்விருவரும்பெருந்துறைதிலதைப்பதிஎன்னும் ஸ்தலங்களுக்கும்போய்த்தரிசனம்செய்துகொண்டு மீண்டும்திருவீழிமிழலையில்வந்திருந்தார்கள் இருக்கும்நாளிலே சீர்காழியிற்பிராமணர்கள்,திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளைக் காணல்வேண்டும்என்னும் ஆசைசெலுத்த, திருவீழிமிழலையைஅடைந்து தங்களைஎதிர்கொண்ட அவ்வூர்ப்பிராமணர்களோடுகோயிலிலேபோய்ச்சுவாமிதரிசனம்செய்துகொண்டு, அந்நாயனுரிருக்கும் திருமடத்திற்சென்று, அவரை நமஸ்கரித்து சுவாமீ தேவரீர் அடியேங்களோடு சீர்காழிக்கு எழுந்தருளல்வேண்டும் என்றுபிரார்த்தித்தார்கள். பிள்ளையார் அதுகேட்டு மிகநன்று இன்று கழித்து திருவீழிமிழலையில் வீற்றிருக்குங்கடவுளுடைய அருளைப்பெற்றுக்கொண்டு திருத்தோணியப்பரை வணங்குதற்கு உங்களோடுவருவேன் என்றார் சீர்காழிப்பிராமணர்களுக்குத் திருவீழிமிழலைப்பிராமணர்கள் விருந்துசெய்தார்கள் தோணியப்பர் அன்றிரவுபிள்ளையாருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி நாம் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்குங்கோலத்தை இத்திருவீழிமிழலையிலே உள்ள விண்ணிழிந்த விமானத்திலேகாட்டுவோம் காண் என்றுசொல்லி மறைந் தருளினர். பிள்ளையார் விழித்து எழுந்து கோயிலிற் சென்று அங்கே சுவாமியை தாம்முன்னே திருத்தோணியிற்கண்டபடியேகண்டு திருவுளமகிழ்ந்து விணுவ்ஞாப்பதிகம்பாடியருளினர்.

ஸ்ரீபுகலியுந்-திருவீழிமிழலையும்-வினாவுரை-பண்-நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மைம்மருபூங்குழற்கற்றைதுற்றவாணுதன்மான்விழிமங்கையோடும்
பொய்ம்மொழியாமறையோர்களேத்தப்புகலிநிலாவியபுண்ணியனே
யெம்மிறையேயிமையாதமுக்கணீசவெனேசவிதென்கொல்சொல்லாய்
மெய்ம்மொழிநான்மறையோர்மிழலைவிண்ணிழிகோயில்விரும்பியதே.

விண்ணிழிகோயில்விரும்பிமேவும்வித்தகமென்கொலிதென்றுசொல்லிப்
புண்ணியனைப்புகலிந்நிலாவுபூங்கொடியோடிருந்தானைப்போற்றி
நண்ணியகீர்த்திநலங்கொள்கேள்விநான்மறைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணியல்பாடல்வல்லார்களிந்தப்பாரொடுவிண்பரிபாலகரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றும்போந்துசீர்காழிப்பிராமணர்களைநோக்கி திருத்தோணியப்பர் தாம் வீற்றிருக்கும்ஸ்தலங்களெங்கும்சென்று தரிசித்துப்பதிகம் பாடிவருதலின் மேற்கொண்ட என்விருப்பத்தைக்கண்டு தாம் அங்கே அமர்ந்ததிருக்கோலத்தைஇங்கே எனக்குக்காட்டியருளினார் நீங்கள்சீர்காழிக்குப் போங்கள் என்றார்.

அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள் சீர்காழிக்குப் போய் விட்டார்கள். பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியோடும் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருவீழிமிழலையில் இருக்கும் நாளிலே, மழையின்மையாலும் காவேரிப்பெருக்கு இன்மையாலும் பஞ்சம் உண்டாக அதனால் உயிர்கள்எல்லாம் வருத்தமுற்றன சிவனடியார்களையும் பசிநோய்வருத்திற்று அதுகண்டு பாலறாவாயராகிய பிள்ளையாரும் அப்பமூர்த்தியும் பரமசிவனது விபூதியைத்தரித்த அடியார்களுக்கும் கவலைவருமோ எனத்திருவுளமிரங்கி பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அன்றிரவுதுயின்றார்கள் துயிலும்போது பரமசிவன் அவ்விருவருக்கும், சொப்பனத்திலே தோன்றி, காலபேதத்தினாலே நீங்கள் மனவாட்டம் அடையீர்களாயினும் உங்களை வழிபடுகின்ற அடியார்களுடையவருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு இப்பஞ்சம் நீங்கும் வரைக்கும் நாம் தினந்தோறும் கோயிலின் கிழக்குவாயிற்படியிலும் மேற்குவாயிற்படியிலும் ஒவ்வொரு காசு உங்களுக்குத் தருகின்றோம் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். பிள்ளையார் விழித்தெழுந்து திருவருளைத்துதித்து அப்பமூர்த்தியோடுகோயிலிற்புகுந்தபோது, கிழக்குவாயிற்படியிலே காசு இருத்தலைக்கண்டு, விருப்பத்தோடுந் தொழுது அதனை எடுத்துநாடோறும் சிவனடியார்கள் எல்லாரும்வந்து அமுதுசெய்யக் கடவர்கள் என்று இரண்டுகாலங்களிலும் பறைசாற்றித் தெரிவித்து தம்முடைய திருமடத்தில்வரும் அடியார்களுக்குக் கறி நெய் பால் தயிரோடு அன்னம் இட்டுக்கொண்டு இருந்தார். அப்பமூர்த்தியும்மேற்குவாயிற்படியில் வைக்கப்படுங்காசைஎடுத்து அப்படியே அடியார்களைத் திருவமுதுசெய்வித்தார். இப்படி நிகழும்நாளிலே பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியுடைய திருமடத்திலே அடியார்கள் காலம்பெறத்திருவமுது செய்தலைக்கண்டு, தம்முடைய திருமடத்திற் பாகுகர்களைநோக்கி நீங்கள்காலம்பெற அமுதுபாகம்பண்ணி இங்கேவரும் அடியார்களுக்குக் கொடாமைக்குக் காரணம்யாது என்று வினாவியருளினார் பாகுகர்கள் பாலறாவாயரைவணங்கி நின்று சுவாமீ தேவரீர் கடவுளிடத்திற்பெறும்படிக்காசைத்தினந்தோறும் பண்டம் வாங்குதற்குக் கொண்டுபோனால் அதற்கு வாசி கேட்கின்றார்கள் அப்பமூர்த்திபெற்றகாசையோ வாசியின்றி ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றார்கள், இதினாலே காலம் தாழ்க்கின்றது என்றார்கள் பிள்ளையார் அதைக் கேட்டு அப்பமூர்த்தி கைத்தொண்டுசெய்தலால் அவர்பெறும்காசு வட்டமின்றி ஏற்கப்படுகின்றது என்று சிந்தித்து இனிவரும்நாட்களிலே தரும்காசு வாசிதீரும்பொருட்டுப் பாடுவேன் எனத்திருவுளங்கொண்டவர் மற்றநாள்கோயிலிலேபுகுந்து வாசிதீர்த்தருளும் என்று திருப்பதிகம்பாடி நற்காசுபெற்றார்.

திருவீழிமிழலை-திருவிருக்குக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாசிதீரவே, காசுநல்குவீர், மாசின்மிழலையீ, ரேசலில்லையே.

காழிமாநகர், வாழிசம்பந்தன், வீழிமிழலைமேற், றாழுமொழிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தக்காசைப் பாகுகர்கள் கொண்டுபோய் ஆவணத்திலேகாட்ட அங்குள்ளோர் இக்காசுமிக நன்று வேண்டுவனவற்றை நாம் தருவோம் என்றுகொடுத்தார்கள் அன்றுதொடங்கிப் பாகுகர்கள் அடியவர்களைக்காலம்பெற அமுது செய்வித்தார்கள் இருவருடைய திருமடங்களினும்நாடோறும் எண்ணிறந்த சிவனடியார்கள்வந்து திருவமுதுசெய்து மகிழ்ந்திருக்குங்காலத்திலே, எங்கும் மழைபெய்து, தானியமுதலியவைகள் மிகவிளைந்தமையால் உயிர்கள் எல்லாம் துன்பம்நீங்கி இன்பமுற்றன. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியும் அப்பமூர்த்தியும் சிலநாட்சென்றபின் திருவீழிமிழலையை அகன்றுதிருவாஞ்சியம் தலையாலங்காடுபெருவேளூர் கரவீரம் விளமர் திருவாரூர் காறாயில் தேவூர் நெல்லிக்கா கச்சினம் தெங்கூர் கொள்ளிக்காடு கோட்டூர் வெண்டுறை தண்டலை நீணெறி திருக்களர் முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவாஞ்சியம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னிகொன்றைமதமத்தமெருக்கொடுகூவிளம், பொன்னியனற்சடையிற்பொலிவித்தபுராணனார் தென்னவென்றுவரிவண்டிசை செய்திருவாஞ்சிய, மென்னையாள்வுடையானிடமாகவுகந்ததே.

தென்றறான்றுபொழில்சென்றணையுந்திருவாஞ்சியத், தென்றுநின்றவிறையானையுணர்ந்தடியேத்தலானன்றுகாழிமறைஞானசம்பந்தன்செந்தமி, ழொன்றுமுள்ளமுடையாரடைவாருயர்வானமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பெருவேளூர் - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ணாவுங்கழுக்குன்றுமாயமலையவையாள்வார், விண்ணாருமண்ணாரும்வியந்தேத்தவருள்செய்வார் கண்ணாவருலகுக்குக்கருதலார்புரமெரித்த, பெண்ணாணும்பெருமானார்பெருவேளூர்பிரியாரே.

பைம்பொன்சீர்மணிவாரிப்பலவுஞ்சேர்கனியுந்தி,யம்பொன்செய்மடவரலாரணிமல்குபெருவேளூர் நம்பன்றன்கழல்பரவிநவில்கின்றமறைஞான, சம்பந்தன்றமிழ்வல்லார்க்கருவினைநோய்சாராவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கரவீரம் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியும்நம்வினையுள்ளனவாசற, வரிகொள்மாமணிபோற்கண்டங்
கரியவன்திகழுங்கரவீரத்தெம், பெரியவன்கழல்பேணவே.

வீடிலான்விளங்குங்கரவீரத்தெஞ், சேடன்மேற்கசிவாற்றமிழ்
நாடிஞானசம்பந்தன்சொல்லிவை, பாடுவார்க்கில்லைபாவமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளமர்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி. திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தகமணிபலமலர்வதோர்மதிபுரைநுதல்கர, மொத்தகநகமணிமிளிர்வதோ ரரவினரொளிகிளர், சத்தகவடிதொழவருள் பெறுகணொடுமுமையவள், வித்தகருறைவது விரிபொழில்வளநகர்விளமரே.

வெந்தவெண்பொடியணியடிகளை விளமருள் விகிர்தனைச், சிந்தையுளிடைபெறவுரைசெய்தத மிழிவைகெழுமிய, வந்தணர்புகலியுளழகமருமறைஞானசம், பந்தனமொழியிவையுரைசெயுமவர்வினைபறையுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காறுயில்-பண்-இந்தளம். திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரானேநீள்சடைமேலொருநிரைகொன்றைத், தாரானேதாமரைமேலயன்றான்றொழுஞ் சீரானேசீர்திகழுந்திருக்காறுயி, லூரானேயென்பவருனமிலாதாரே.

ஏய்ந்தசீரெழிறிகழுந்திருக்காறுயி, லாய்ந்தசீரானடியேத்தியருள்பெற்ற பாய்ந்தநீர்க்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்சொல், வாய்ந்தவாறேத்துவார்வானுலகாள்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தேவூர்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணிலாவியமொழியுமைபங்கனெம்பெருமான், விண்ணில்வானவர்கோன்விமலன்விடையூர்தி தெண்ணிலாமதிதவழ்தருமாளிகைத்தேவூ, ரண்ணல்சேவடியடைந்தனமல்லலொன்றிலமே.

அல்லலின்றிவிண்ணாள்வர்கள்காழியர்க்கதிப, னல்லசெந்தமிழ்வல்லவன்ஞானசம்பந்த னெல்லையில்புகழ்மல்கியவெழில்வளர்தேவூர்த், தொல்லைநம்பனைச்சொல்லியபத்தும்வல்லோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தேவூர்-பண்-திருவிராகம்-சாதாரி. திருச்சிற்றம்பலம்.

காடுபயில்வீடுமுடை யோடுகலன்மூடுமுடை யாடைபுலிதோல், தேடுபலியூணதுடைவேடமி குவேதியர்திருத்துபதிதா, னாடகமதாடமஞ்ஞை பாடவரிகோடல்கைமறிப்பநலமார், சேடுமிகு வேடையெனமூடிமகிழ்மாடமிடைதேவூரதுவே.

துங்கமிகுபொங்கரவுதங்குசடைநங்களிறைது ன்றுகுழலார், செங்கயல்கண்மங்கையுமை நங்கை பொருபங்கனமர்தேவூரதன்மேற், பைங்கமலம நங்கணிகொடம்புகலிஞானசம்பந்தனுரைசெய், ச ங்கமலிசெந்தமிழ்கள்பத்துமிசைவல்லவர்கள் சங் கையிலரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்லிக்கா-பண்-இந்தளம். திருச்சிற்றம்பலம்.

அறத்தாலுயிர்க்காவலமர்ந்தருளி, மறத்தான்மதின்மூன்றுடன்மாண்பழித்த திறத்தாற்றெரிவெய்தியதீவெண்டிங்க, ணிறத்தானெல்லிக்காவுணிலாயவனே.

பகரோதுமிலாதபுத்தேளுலகி, னிகராநெல்லிக்காவுணிலாயவனை நகரானலஞானசம்பந்தன்சொன்ன, பகர்வாரவர்பாவமிலாதவரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைச்சினம்-பண்-சீகாமரம். திருச்சிற்றம்பலம்.

தையலோர்கூறுடையான் றண்மதிசேர்செஞ் சடையான், மையுலாமணிமிடற்றான்மறைவிளங் குபாடலா, னெய்யுலாமூவிலைவே லேந்திநிவந் தொளிசேர், கையுடையான்மேவியுறைகோயில் கைச்சினமே.

தண்வயல்சூழ்காழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன், க ண்ணுதலான்மேவியுறைகோயில்கைச்சினத்தைப் பண்ணிசையாலேத்திப்பயின்றவிசைவல்லார், வி ண்ணவராயோங்கிவியனுலகமாள்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தெங்கூர்-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புரைசெய்வல்வினைதீர்க்கும்புண்ணியர்பண்ண வர்போற்றக், கரைசெய்மாகடனஞ்சை யுண்ட வர்கருதலர்புரங்க, ளிரைசெய்தாரழலூட்டியுழல் பவரிடுபலிக்கெழில்சேர், விரைசெய்பூம்பொழி ற்றெங்கூர்வெள்ளியங்குன்றமர்ந்தாரே.

வெந்தநீற்றினர்தெங்கூர் வெள்ளியங்குன்றமர் ந்தாரைக், கந்தமார்பொழில்சூழ்ந்த காழியுள்ஞா னசம்பந்தன், சந்தமாயினபாடல்வண்டமிழ்பத் தும்வல்லார்மேற், பந்தமாயினபாவம்பாறுதலே றுதல்பயனே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கொள்ளிக்காடு-பண் காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிணம்படுசுடலையினீறுபூசிநின், றிணங்குவர்பேய்களோடிடுவர்மாநடம்
உணங்கல்வெண்டலைதனிலுண்பராகிலுங், கணம்பெரிதுடையர்நங்கொள்ளிக்காடரே.

நற்றவர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன், குற்றமில்பெரும்புகழ்க்கொள்ளிக்காடரைச்
சொற்றமிழின்னிசைமாலைசோர்வின்றிக், கற்றவர்சிவனடிகாணவல்லரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோட்டூர்-பண்-நட்டராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமார்தருகண்டனேநெற்றியோர்கண்ணனே யொற்றைவிரிசடைச், சூலமார்தருகையனேதுன் றுபைம்பொழில்சூழ்ந்தழகாய்க், கோலமாமலர் மணங்கமழ்கோட்டூர் நற்கொழுந்தேயென்றெழு வார்கள், சாலநீடலத்திடைப்புகழ்மிகத்தாங்குவர் பாங்காலே.

பந்துலாவிரற்பவளவாய்த்தேன்மொழிப் பாவையோருருவாருங், கொந்துலாமலர்விரிபொழி ற்கோட்டூர்நற்கொழுந்தினைச்செழும்பவளம், வந் துலாவியகாழியுள்ஞானசம் பந்தன்வாய்ந்துரை செய்த, சந்துலாந்தமிழ்மாலைகள்வல்லவர் தாங்கு வர்புகழாலே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்டுறை-பண்-பஞ்சமம். திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியனாதிரையனனலாடியவாரழகன், பாதி யோர்மாதினொடும் பயிலும்பரமர்பரமன், போ தியலும்முடிமேற்புனலோடரவும்புனைந்த, வேதி யன்மாதிமையால் விரும்புமிடம் வெண்டுறை யே.

திண்ணமரும்புரிசைத் திருவெண்டுறைமேயவ னைத், தண்ணமரும்பொழில்சூழ்தருசண்பையர்த ந்தலைவ, னெண்ணமர்பல்கலையானிசைஞானசம் பந்தன்சொன்ன, பண்ணமர்பாடல்வல்லார்வினை யாயினபற்றறுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தண்டலைநீணெறி-பண்-கவுசிகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

விரும்புதிங்களுங்கங்கையும்விம்மவே, சுரும்பினந்துஞ்சியஞ்சூழ்சடையார்க்கிடங்
கரும்புஞ்செந்நெலுங்காய்கமுகின்வளந், நெருங்குதண்டலைநீணெறிகாண்மினே.

நீற்றர்தண்டலைநீணெறிநாதனைத், தோற்றமேன்மையர்தோணிபுரத்துறை
சாற்றுஞானசம்பந்தனற்றமிழ்வல்லார், மாற்றில்செல்வர்மறப்பர்பிறப்பையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்களர்-பண்-சீகாமரம். திருச்சிற்றம்பலம்.

நீருளார்கயல்வாவிசூழ்பொழில் நீண்டமாவய லீண்டுமாமதில், தேரினார்மறுகில்விழாமல்குதிரு க்களரு. ளூருளாரிடுபிச்சைபேணுமொருவனே யொளிசெஞ்சடைமதி, யாரநின்றவனேயடைந் தார்க்கருளாயே.

இந்துவந்தெழுமாடவீதியெழில்கொள்காழிந் நகர்க்கவுணியன், செந்துனேர்மொழியாரவர்சே ருந்திருக்களரு, ளந்தியன்னதோர்மேனியானைய மரர்தம்பெருமானை ஞானசம், பந்தன்சொல்லி வைபத்தும்பாடத்தவமாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு வேதாரணியத்தை அடைந்து கோயிலி ற்பிரவேசித்து, வலஞ்செய்து வேதங்கள்அருச்சித் துத் திருக்காப்புச்செய்த அந்நாள்முதல் இந்நா ள்வரைக்கும் அடைக்கப்பட்டே இருக்கின்ற திரு வாயிலுக்கு முன்வந்து வேதங்களாலே திருக்காப் புச்செய்யப்பட்ட அக்கதவை அவ்வேதங்களை ஓ தும் அடியார்கள் நீக்கப்பெறுமையினால் வேறோ ர்பக்கத்தில் ஓர்வாயிலிட்டு அதன்வழியே செல்கி ன்றார்கள் என்பதைக்கேட்டறிந்தார்கள். திருஞா னசம்பந்தமூர்த்தி அப்பமூர்த்தியைநோக்கி, அ ப்பரே நாம் எப்படியும் சுவாமியை அபிமுகத்தி ருவாயில்வழியேசென்றுதரிசிக்கவேண்டும் ஆதலா ல், இந்தக்கதவுதிறக்கப்படும்பொருட்டு நீரோதிருப் பதிகம்பாடும்என்றார். அப்பமூர்த்தி திருப்பதிகத் தைக்கதவுதிறக்கப்படும்பொருட்டுப்பாட, அதுதிற க்கப்படாமல்தாழ்த்தது. அதுகண்டு "இரக்கமொ

ன்றிலீர்" என்றுதிருக்கடைக்காப்பிலேபாடிவண ங்கினர். உடனே, வேதாரணியேசுரருடையதிருவ ருளினல்கதவுதிறக்கப்பட்டது அப்பொழுது நா யன்மார் இருவரும்விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் அடியார்களெல்லாரும் ஆனந்தகோஷஞ்செய்தா ர்கள். நாயன்மார் இருவரும்பேரின்பவெள்ளத்தி லே அமிழ்ந்தி எழுந்து உள்ளேபுகுந்து சுவாமித ரிசனஞ்செய்து, திருப்பதிகங்கள்பாடி அரிதில் வெளியே வந்தார்கள். அப்பொழுதுஅப்பமூர்த் தி திருஞானசம்பந்த சுவாமியைநோக்கி சுவாமி யுடைய திருவருளினலே இந்தக்கதவுதிறக்கப்பட் டும் அடைக்கப்பட்டும் என்றும்வழங்கும் பொரு ட்டுதேவரீர் இதுஅடைக்கப்படும்படிதிருப்பதிக ம்பாடியருளும் என்றார். திருஞானசம்பந்தசுவா மிதிருப்பதிகத்திலே "சதுரம்மறை" என்னும்மு தற்பாட்டுப்பாடிய மாத்திரத்தில் கதவு அடைக்க ப்பட்டது.

திருமறைக்காடு-பண் - இந்தளம். திருச்சிற்றம்பலம்.

சதுரம்மறைதான்றுதிசெய்துவணங்கு, மதுரம்பொழில்சூழ்மறைக்காட்டுறைமைந்தா
இதுநன்கிறைவைத்தருள்செய்கவெனக்குன், கதவந்திருக்காப்புக்கொளுங்கருத்தாலே.

காழிநகரான்கலைஞானசம்பந்தன், வாழிமறைக்காடனைவாய்நீதவிசித்த
வேழினிசைமாலையீரைந்திவைவல்லார், வாழியுலகோர்தொழவானடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுகண்டு நாயன்மார் இருவரும் திருவருளை வியந்துகளிப்புற்றுவணங்கினர்கள். திருஞானசம் பந்த மூர்த்தி தாம் எடுத்ததிருப்பதிகத்தைமுடி த்தருளினர். அன்றுதொடுத்து அந்தக்கதவுதிறத்த லும் அடைத்தலுமாகிய வழக்கம் என்றும் நிகழ் ந்தது அங்கே நிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்கண்டஅடி யார்கள் சமஸ்தரும் ஆச்சரியங்கொண்டு உரோ மாஞ்சிதங்கொள்ள கண்ணீர்சொரிய நாயன்மார் இருவருடைய திருவடிகளினும் விழுந்து நமஸ்க ரித்தார்கள். நாயன்மார் இருவரும் திருமடத்தை அடைந்தபின் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பரமசிவ ன் ஆதியிலே அருளிச்செய்த முதனூலாகியவேத ங்களின் தாற்பரியங்களைஅமைத்துத்தமிழ்வேதம் செய்தருளும் சுத்தசாட்குண்ணியராகிய திருஞா னசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்தாமே அக்கடவுளை ப்போல அருட்செய்கைசெய்யவல்லவர்அவரொ ழிந்த எப்போதும் அடியார்களுக்கு அவ்வேதங்க ளோடு இடை ஈடுபெரிதாகும்அவ்வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்டகதவு என்பாடலினு ல் அரிதிற்றிறக்கப்பட்டதும், அவர்பாடலினல்எ ளிதில் அடைக்கப்பட்டதும், இதனல் நன்றோ எ ன்று சிந்தித்து,அருநித்திரைசெய்தார். அப்பொ ழுது பரமசிவன் அவரிடத்திற்சென்று நாம்வாய் மூரிலே இருப்போம் அவ்விடத்திற்குத் தொடர் ந்துவா என்று அருளிச்செய்துபோக, அப்பமூர் த்தி அவருக்குப்பின் விரைந்துசென்றார் நெடும் போது சென்றும் அவரைச்சமீபிக்கப்பெற்றிலர் சுவாமி சமீபத்திலே காட்சிகொடுப்பவர்போல ஒருகோயிலை எதிரோகாண்பித்து அதனுள்ளேபுகு ந்தருள அப்பமூர்த்தியும் அவ்விடத்திலேவிரைந் துதொடர்ந்தார் பிள்ளையாரும் அப்பமூர்த்தி தி ருவாய் மூருக்குப்போகின்றார் என்றுகேள்வியுற் று வந்துசேர்ந்தார் அப்போது பரமசிவன்பார் வதியாரோடு ஆடல்காட்ட பிள்ளையார்தரிசித்துப் பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவாய்மூர் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொளிதனதுமைபாடத்தாளம்மிடவோர் கழல்வீசிக், கிளரிளமணியரவரையார்த்தாடும்வே டக்கிறிமையார், விளரிளமுலையவர்க் கருணல்கி வெண்ணீறணிந்தோர்சென்னிமேல், வளரிளமதி யமொடிவராணீர்வாய்மூரடிகள் வருவாரே.

திங்களொடருவரைப்பொழிற்சோலைத் தேன லங்கானலந்திருவாய்மூர், அங்கமொடருமறை யொலிபாடலழனிறவண்ணர்தமடிபரவி, சங்கட ம்வினைகெடமொழியவல்ல ஞானசம்பந்தன்தமிழ் மாலை, தங்கியமநத்தினுற்றெழுதெழுவார்தவநெ றியுலகுக்கோர்தவநெறியே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அப்பமூர்த்தியோடு வாய்மூருக்குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, இருந்து, சிலநாளாயினபின், வேதாரணியத்துக்குத் திரும்பிவந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்பதிகம்பாடியங்கிருந்தார்.

திருமறைக்காடு - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொங்குவெண்மணற்கானற்பொருகடற்றிரைதவழ்முத்தங், கங்குலாரிருள்போழுங் கலிமறைக்காடமர்ந்தார்தாந், திங்கள்சூடினரேனுந் திரிபுரமெரித்தாரேனு, மெங்குமெங்கள்பிரானார்புகழலதிகழ்பழியிலரோ.

மையுலாம்பொழில்சூழ்ந்த மாமறைக்காடமர்ந்தானைக், கையினாற்றொழுதெழுவான் காழியுள் ஞாநசம்பந்தன், செய்தசெந்தமிழ்பத்துஞ் சிந்தையுட்சேர்க்கவல்லார்போய்ப், பொய்யில்வானவரோடும் புகவலர்கொளவலர்புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிற்க. பாண்டிநாட்டிலே பாண்டியராஜன் தான் பூர்வஜன்மத்திலேசெய்த தீவினையினால் உலகமெல்லாம் இப்படியே நித்தியமாய் இருக்கும் அருகேசுரன் குருத்துவமாத்திரத்திலே கருத்தாவாய் இருப்பன் எனப்பிதற்றுகின்ற கபடிகளாகிய சமணர்களுடைய துர்ப்போதனையை மெய்யென்று துணிந்து, சத்திய மார்க்கமாகிய சைவத்தைவிட்டு அவர்களுடைய அசத்தியமார்க்கமாகிய ஆருகதமதத்திலே பிரவேசித்தான் அரசன் அவ்வாறாயினமையால் "மன்னனெப்படிமன்னுயிரப்படி" என்னும் பழமொழிப்படி குடிகளும் அவ்வாறாயின மயிர்பறிக்கப்பட்ட தலையையும் ஊத்தைவாயையும் உறிபொதிகலனும் மயிற்பீலியும் பொருந்திய கையையும் பாயுடையையும் மனம்போல மாசுண்டசரீரத்தையும் நின்றுண்டலையும் வெற்றரையையும் உடைய சமணப்பதிதர்களே எங்கும் பரந்தார்கள். இங்ஙனம்பாண்டிநாடெங்கும் வைதிகமார்க்கமும் சைவமார்க்கமும் ஆகிய இரண்டும் குன்றி, சமணசமயமே விருத்தியாகியும் அப்பாண்டியனுடைய மனைவியாரும் சோழமகாராஜாவுடைய புதல்வியாரும்ஆகியமங்கையர்க்கரசியார் அவ்வரசனுடைய முதன்மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனார் என்கின்றஇருவரும் தாங்களும் அப்பாண்டியனும் பாண்டிநாட்டாரும் மற்றயாவரும்செய்த புண்ணியத்தினாலே சைவர்களாயே இருந்தார்கள். அவர்கள்அப்பாண்டி நாட்டுள்ளோர்பொருட்டுக் கவலைகொண்டு தாங்கள் சைவஒழுக்கத்தில் நிற்குந்தன்மை அரசனுக்கு விளங்காவண்ணம் ஒழுகினார்கள். இங்ஙனம் ஒழுகும்நாளிலேஉலகம் எல்லாம்உய்யும்படி திருவவதாரம் செய்தருளிய உயர்வொப்பில்லாத சைவசமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடைய அளவிறந்த மகிமைகளையும் அவர் வேதாரணியத்திற்சென்று இருத்தலையும் பாண்டிநாடுசெய்தபெருந்தவத்தினாலே கேள்வியுற்றார்கள். கேள்வியுற்றபொழுதே அளவிறந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு சிலபரிசனங்களை திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற்குச் செல்லும்பொருட்டு ஏவினார்கள் ஏவப்பட்ட அப்பரிசனங்கள்பாண்டிநாட்டைக்கடந்துசென்றுவேதாரணியத்தை அடைந்துதிருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்இருந்தருளுகின்ற திருமடத்தை அடைந்து தங்கள்கருத்தை வாயிற்காவலாளருக்குத்தெரிவிக்க அவர்கள்உள்ளேபோய் நாயனாரைவணங்கிநின்று சுவாமீ பாண்டிமாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனாரும் ஏவுதலால் தேவரீருடைய ஸ்ரீ பாதாரவிந்தங்களை வணங்குதற்குச்சிலர்புறத்துவந்து நிற்கின்றனர் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் பிள்ளையார் திருவருள்சுரந்து அவர்களை இங்கேஅழையுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய வாயிற்காவலாளர்கள் அவர்களைக்கூவ அவர்கள் உள்ளேபுகுந்து பிள்ளையாரைவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலியஸ்தர்களாகி நின்றார்கள் பிள்ளையார்அவர்களை நோக்கிமங்கையர்க் கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் க்ஷேமமாய் இருக்கிறார்களா என்று வினாவியருள அவர்கள் ஆம் என்றுசொல்லி பின் எழுலகமும் உய்யும்படி திருவவதாரஞ் செய்தருளிய பரமகிர்பாலுவே சைவசமயாசாரிய மூர்த்தியே பாண்டியனும் பாண்டிநாட்டாரும் சமணர்களுடைய துர்ப்போதனையினாலே விபூதிசாதனங்களைவிட்டு ஆருகதமதத்திலே பிரவேசித்தமையால் மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும்மிகக் கவலைகொண்டிருந்தார்கள். பின்புதேவரீரு

டைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று அந்தச்சமாசாரத்தைத் தேவரீருக்குத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு அடியேங்களை அனுப்பினர் என்றுபிரார்த்தித்தார்கள் அதுகேட்ட சிவனடியார்கள் சமஸ்தரும் பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று சுவாமீ தேவரீர் பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளி எங்கள்கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய, திருவடிகளை அடையாதஅதிபாதகர்களாகிய சமணர்களைவாதிலேவென்று, வேதாகமோக்தமாகியசைவசமயத்தைஸ்தாபனம்பண்ணி பாண்டியனையும் விபூதி யிடுவித்து உய்விக்கும் பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டருள வேண்டும் என்றார்கள் பிள்ளையார் அவர்களுக்கு அருள்புரிந்து அப்பமூர்த்தியோடு கோயிலிற் சென்று, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருக்கோபுரத்துள் இருந்து பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் சொல்லியனுப்பிய வார்த்தையை அவருக்குச்சொல்லி பாண்டி நாட்டுக்கு எழுந்தருளுதற்குத் துணிந்தார். அப்பொழுது அப்பமூர்த்தி, தேவரீர்சிறுபிள்ளையாய்இருக்கிறீர் அச்சமணர்களுடைய வஞ்சனைக்கோ ஓர்எல்லையில்லை தேவரீருக்கு இப்போது கோள்கள்வலியில ஆதலால் தேவரீர் அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுதற்கு உடன்படுவது ஒண்ணாது என்றுசொல்ல பிள்ளையார் பரமசிவன் நம்முடைய சிந்தையேகோயில்கொண்டு வீற்றிருத்தலினால் நமக்குத் தீங்கு வராது என்றுசொல்லி, பரமசிவனுடையதிருவடிகளைத்துதித்து "வேயுறுதோளி" என்னுந்திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினர்.

வேயுறுதோளி-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயுறுதோளிபங்கன்விடமுண்டகண்டன்மிக நல்லவீணைதடவி, மாசறுதிங்கள்கங்கைமுடிமேலணிந்தெனுளமேபுகுந்தவதனு, ஞாயிறுதிங்கள்செவ்வாய்புதன்வியாழம்வெள்ளிசனிபாம்பிரண்டுமுடனே, யாசறுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல வடியாரவர்க்குமிகவே.

தேனமர்பொழில்கொளாலை விளைசெந்நெறுன்னிவளர்செம்பொனெங்குநிகழ, நான்முகனாதியாயபிரமாபுரத்து மறைஞானஞானமுனிவன்;தானுறுகோளுநாளுமடியாரைவந்து நலியாதவண்ணமுரைசெய்,யானசொன்மாலையோதுமடியார்கள்வானிலரசாள்வராணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தத்திருப்பதிகத்தைக்கேட்டதன்பின், அப்பமூர்த்தியும் அதற்கு உடன்பட்டு, தாமும் அவர்முன்னே எழுந்தருள அமைந்தபொழுது பிள்ளையார், அப்பரே நீர் இந்தச் சோழமண்டலத்திலேதானே எழுந்தருளியிரும் என்றுசொல்லி, கைகுவித்துவணங்கி தடுக்க அப்பமூர்த்தியும் வணங்கி, அதற்கு ஒருவாறு அருமையாக உடன்பட்டார் பிள்ளையார் வேதத்தைவளர்த்தற்கும் சைவத்தை விளக்குதற்கும் எழுந்து வேதாரணியேசுரரைமீண்டும்போய் நமஸ்கரித்துப் பாடித்துதித்து அனுஞ்ஞைபெற்றுக்கொண்டுபுறப்பட்டு அப்பமூர்த்திமருதவண்ணம் அவரைவணங்கிவிடைகொடுத்து நீங்கிமுத்துச்சிவிகையில்ஏறி, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிசுவாமியுடைய விபூதியணிந்த திருமேனியைச் சிந்தித்துக்கொண்டுசென்றார். அகத்தியான்பள்ளி கோடிக்குழகர்கோயில் கடிக்குளம் இடும்பாவனம் உசாத்தானமுதலியஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகங்கள்பாடியருளினர்.

திருஅகத்தியான்பள்ளி-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாடியவெண்டலைமாலைசூடிமயங்கிரு, ணீடியர்கொள்ளிவிளக்குமாகநிவந்தெரி
யாடியவெம்பெருமானகத்தியான்பள்ளியைப், பாடியசிந்தையினார்கட்கில்லையாம்பாவமே.

ஞாலமல்குந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மாமயி, லாலுஞ்சோலைபுடைசூழகத்தியான்பள்ளியுட்
சூலநல்லபடையானடிதொழுதேத்திய, மாலைவல்லாரவர்தங்கண்மேல்வினைமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடிக்குளம்-பண்-நட்டராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடிகொண்மேனிவெண்ணூலினர்தோலினர்புலியுரியதளாடை, கொடிகொளேற்றினர் மணிகிணினெனவருகுரைகழல்சிலம்பாரக், கடிகொள்பூம்பொழில்சூழ்தருகடிக்குளத்துறையுங்கற்பகத்தை, முடிகள்சாய்த்தடிவீழ்தருமடியரை முன்வினைமூடாவே.

தனமலிபுகழ்தயங்குபூந்தராயவர் மன்னனற்சம்பந்தன், மனமலிபுகழ்வண்டமிழ்மாலைகண்மாலதாய்மகிழ்வோடுங், கனமலிகடலோதம்வந்துதவியகடிக்குளத்தமர்வானை, யினமலிந்திசைபாடவல்லார்கள்போயிறைவனோடுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடும்பாவனம்-பண்-நட்டபாஷை. திருச்சிற்றம்பலம்.

மனமார்தருமடவாரொடுமகிழ்மைந்தர்கண்மலர்தூய்த், தனமார்தருசங்கக்கடல்வங்கத்திரளுந்திச், சினமார்தருதிறல்வாளெயிற் றரக்கன்மிகுகுன்றி, வினமாதவரிறைவர்க்கிடமிடும்பாவனமிதுவே

கொடியார்நெடுமாடக்குன்றளூரிற்கரைக்கோல, இடியாற்கடலடிவீழ்தருமிடும்பாவனத்திறையை, யடியாயுமந்தணர்காழியு ளணிஞானசம்பந்தன், படியாற்சொன்னபாடல்சொலப் பறையும்வினைதானே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஉசாத்தானம்-பண்-கொல்லி. திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரிடைத்துயின்றவன்றம்பிநீள்சாம்புவான், போர்படைச்சுக்கிரீவன்னனுமான்றொழக்
காருடைநஞ்சுண்டுகாத்தருள்செய்தவெஞ், சீருடைச்சேடர்வாழ்திருவுசாத்தானமே.

வரைதிரிந்திழியுநீர்வளவயற்புகலிமன், றிரைதிரிந்தெறிகடற்றிருவுசாத்தானனை
யுரைதெரிந்துணருஞ்சம்பந்தனொண்டமிழ்வல்லார், நரைதிரையின்றியேநன்னெறிசேர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சோழநாட்டைக்கடந்து பாண்டிநாட்டை அடைந்து கொடுங்குன்றத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பதிகம்பாடி மதுரைக்குச் சமீபித்தார்.

திருக்கொடுங்குன்றம்-பண்-நட்டபாஷை திருச்சிற்றம்பலம்.

வானிற்பொலிவெய்தும்மழைமேகங்கிழித்தோடிக், கூனற்பிறைசேருங்குளிர்சாரற்கொடுங்குன்றம், ஆனிற்பொலிவைந்துமமர்ந் தாடியுலகேத்தத், தேனிற்பொலிமொழியாளொடுமேயான்திருநகரே.

கூனற்பிறைசடைமேன்மிகவுடையான்கொடுங்குன்றைக், கானற்கழுமலமாநகர்த்தலைவன்னலகவுணி,ஞானத்துயர்சம்பந்தனநலங்கொள்தமிழ்வல்லா, லூனத்தொடுதுயர்தீர்ந்துல கேத்தும்மெழிலோரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிற்க எட்டுமலைகளிலும்வசிக்கின்றசமணர்கள் எல்லாரும் துர்நிமித்தங்களும் துர்ச்சொப்பனங்களும்கண்டு மதுரையிலே ஒருங்குவந்துகூடி தாம்தாம்கண்ட சொப்பனங்களை ஒருவருக்கொருவர்சொல்லி பாண்டியராஜனுக்குந்தெரிவித்து தங்களுக்குத் தீங்குவிளைவது திடமெனக்கருதி, உணவின்றி, கவலைகொண்டு இருந்தார்கள்சைவர்களாகிய பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறைநாயனாருமோ அளவில்லாத மகிழ்ச்சியைக்காட்டுகின்ற நன்னிமித்தங்களைக்கண்டு சமணசமயங்குன்றிச்சைவசமயம்விருத்தியாதல்திடமெனக்கருதி மகிழ்ந்து இருந்தார்கள் இருக்கும்பொழுது சர்வலோகங்களும் உய்யும்படி திருவவதாரஞ்செய்தருளிய பரமாசாரியராகியதிருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்எழுந்தருளிவருகின்றார் என்றுசிலர்அவர்களுக்குப் போய்ச்சொன்னார்கள் மங்கையர்க்கரசியார் அதைக்கேட்டு, அவ்வார்த்தையைச்சொல்லியவர்களுக்கு அளவிறந்த திரவியங்களைக்கொடுத்து எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சியுடையராகித்தம்மைவணங்கிநின்ற குலச்சிறையாரைநோக்கி எங்கள் தம்பிரானாராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளை எதிர்கொள்ளும் என்றார் குலச்சிறையார் பாண்டிமாதேவியாரை வணங்கிப்போந்து அரசனுக்கும் உறுதியேயென்று விரைந்து மதுரைக்குப் புறத்திலேபோய், பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ளுதற்குச்செல்ல பாண்டிமா தேவியாரும் தம்முடையபரிசனங்கள்சூழ, ஆலயத்திற்சென்று சொக்கநாதசுவாமியை நமஸ்கரித்து, பிள்ளையா

ருடையநல்வரவை எற்றுநின்றார். ஆருகதம்பௌத்தம்முதலிய பரசமய இருளை நீக்குகின்ற ஞானுதித்தராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, என்னும் நால்வகை வாத்தியங்களும் ஒலிக்க எண்ணிறந்த பிராமணர்கள் உதாத்த அநுதாத்த ஸ்வரிதப்பிரசயங்களோடு வேத கோஷிஞ்செய்ய அடியார்கள் ஹரஹர என்று சொல்லும் ஓசையினாலே திக்குகள் எல்லாஞ்செவிடுபட செந்தமிழ்மாருதமாகிய தென்றல்எதிர்கொண்டுஎம்மருங்கும்சேவிக்க விபூதியைத்தரித்த திருமேனியையுடைய திருக்கூட்டம் சர்வலோகத்தாரும்செய்தசிவபுண்ணியங்களின் படையெழுச்சிபோலப்பொலிந்துவிளங்கசமணசமயம்பாழ்பட சைவசமையம்தழைத்தோங்க தம்முடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும்ஊதுகின்ற முத்துச்சின்னங்கள் எல்லாம் "பரசமயகோளரிவந்தார்" "பரசமயகோளரிவந்தார்" என்றுபணிமாற அடியார்கள்பலர் உரோமோத்தர்ஷிணங்கொள்ள ஆனந்தபாஷ்பம்சொரிந்து எங்கும்பெருகி அலைப்பத் தம்முடையமகிமைகள் எல்லாவற்றையும்பாடி ஆட, இவற்றைக்கண்டகேட்ட சமணப்புல்லர்கள் எல்லாரும் ஓட்டம்பிடிக்க அற்புதசின்மயத் திருவருள்வடிவாகிய முத்துச்சிவிகையின்மேலே முத்துக்குடைநிழற்ற எழுந்தருளிவந்தார்.

சத்தியநிர்மல சிவஞானானந்தவடிவாகிய பிள்ளையார் இப்படி எழுந்தருளிவரும்பொழுது ஒப்பில்லாத முத்துச்சின்னம் உலகமெல்லாம் உய்யும்படிஊதுகின்றஅதிமாதுரியமாகியபேரொலியானது குலச்சிறைநாயனாருடைய திருச்செவிகளிலே திவ்வியாமிர்தம்போலப் புகுந்து சுவைக்க உடனே அந்நாயனார் பூமியிலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து அளத்தற்கரிய பெருங்களிப்பினையுடையராகி எழுந்து இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேல் எதிக்குவிய உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள எதிரேகடுகி நடந்தார் பிள்ளையாரோடுகூடிவருகின்ற அடியார்கள் திருக்கூட்டத்தை நெடுந்தூரத்திலேகண்டு வணங்கி எழுந்துவிரைந்து சமீபத்திற்சென்று ஆனந்தபரவசராகி அடியற்றமரம்போலநிலத்திலே விழுந்துகிடந்தார். அக்குலச்சிறைநாயனாரை எதிரேவந்த அடியார்கள் பலர்வணங்கி அவர் பூமியினின்று எழாமையைக்கண்டு திரும்பித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளை அடைந்துவணங்கிவாய்பொத்திநின்று சுவாமீ பாண்டியனுடையமந்திரியாராகிய குலச்சிறையார் திருமுன்னேவந்து அடியற்றமரம்போலவிழுந்து கிடக்கின்றனர்என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் சர்வஜீவதயாநிதியாகிய பிள்ளையார் அதுகேட்டு திருமுகத்தாமரைமலர்ந்து, முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி விரைந்துசென்று அவரைஅணைந்து தம்முடைய அருமைத்திருக்கரங்களினாலே பற்றிஎடுக்க அத்திருக்கரங்கள் தீண்டுதற்குப் பூர்வஜன்மங்களிலே அனந்தகோடி சிவபுண்ணியங்களைச்செய்திருந்த குலச்சிறைநாயனார், அப்பிள்ளையாருடைய திருமுகமண்டலம்பொழியாநின்ற பெருங்கருணை வெள்ளத்திலும் தம்முடைய கண்களில்நின்று பொழியாநின்ற ஆனந்தவெள்ளத்திலும்முழுகி உரைதடுமாற உரோமஞ்சிலிர்ப்ப சரீரம்நடுங்க எழுந்து கைகளைச்சிரமேற்குவித்துநின்றார் பிள்ளையார் அவரைக்கடாட்சித்து அன்பரே பாண்டிமாதேவியாருக்கும் உமக்கும் நமதுகடவுளாகிய பரமசிவனது திருவருள்பெருகும் நன்மைதான் வாலிதே என்று சொல்லியருள, அம்மதுரவாசகத்தைக்கேட்ட குலச்சிறைநாயனார் வணங்கிநின்று அடியேங்கள்செய்ததவப்பயனே, அருட்குன்றே, சிவஞானதீபமே, அடியேங்களுக்குப் பூதகாலத்திலே பழுதடையாத்திறமும் பௌஷியகாலத்திலே வருஞ்சிறப்பும் இவ்வர்த்தமானகாலத்திலே தேவரீர் இந்நாட்டில் எழுந்தருளுதலினாலே பெற்றபேறும், அதனால் அடியேங்கள் எக்காலத்துந் திருவருளுடையேம், அஃதன்றியும் பொய்ச்சமயமாகிய சமணசமயத்தில் அமிழ்ந்திய இந்நாடும் அரசனும் வெற்றிபொருந்திய விபூதிப்பிரகாசத்தாலேவிளங்கும் மேன்மையையும்பெற்றேம் பாண்டிமாதேவியார் தேவரீர் இங்கெழுந்தருளுதலைக் கேட்டு பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு எங்கள்பெருவாழ்வு எழுந்தருளியது நீர்போய் எதிர்கொண்டு திருவடிபணிவீர் என்று அடியேனை ஏவினார் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து மிகக்களிப்பினாலே மீளவும் பணிந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார்.

பிள்ளையார் அங்ஙனம்பணிந்து துதித்த குலச்சிறைநாயனாருக்கு அருண்மொழிகூறி யருளும்பொழுது, மதுராபுரிதோன்றுதலும் அடியாரை நோக்கி எங்கள் பரமசிவனுடைய திருவாலவாய் எம்மருங்கினது, என்றுவினாவியருள அவ்வடியவர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளைவணங்கித் திருமுன்னேநின்று கையினாலேகாட்டி இங்கேகோபுரந்தோன்றுகின்றது திருவாலவாய் இதுஎன்றார்

அதுகண்டு பிள்ளையார்கைகுவித்து மிகுந்த அன்போடு பூமியின்மேலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து“மங்கையர்க்கரசி” என்று எடுத்து மங்கையர்க்கரசியாரும், குலச்சிறையாரும் ஆகிய இருவருடைய திருத்தொண்டுகளைக் கொண்டமையைச் சிறப்பித்து, செய்யுள்தோறும் இறுதியிலே “ஆலவாயாவதுமிதுவே” என்பதை அமைத்து, திருப்பதிகம்பாடிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருஆலவாய்-பண்-புறநீர்மை. திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளைக்கைம்மடமானி, பங்கயச்செல்வி பாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப், பொங்கழலுருவன்பூதநாயகனால் வேதமும்பொருள்களுமருளி, யங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமர்ந்தவாலவாயாவதுமிதுவே.

வெற்றவேயடியாரடிமிசைவீழும் விருப்பினன்வெள்ளிநீறணியுங், கொற்றவன்றனக்குமந்திரியாயகுலச்சிறைகுலாவிநின்றேத்து,மொற்றைவெள்விடையனும்பரார்தலைவ னுலகினிலியற்கையையொழித்திட், டற்றவரகத்துச்சிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே.

பன்னலம்புணரும்பாண்டிமாதேவி குலச்சிறையெனுமிவர்பணியும்
அன்னலம்பெறுசீராலவாயீசன்திருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுள்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழிவைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அடியார்களோடும் திருவாலவாயை அணைந்து கோபுரத்தைவணங்கி உள்ளேபுகுந்து வலஞ்செய்து மந்திரியாரோடு சந்நிதானத்தை அடைந்தார். சொக்கநாதசுவாமியைத்தரிசித்துஅட்டாங்கபஞ்சாங்கமாகப் பலமுறை நமஸ்கரித்து உரோமப்புளகிதங்கொள்ள ஆனந்த அருவிசொரிய நின்று திருப்பதிகங்கள்பாடியருளினார்.

திருஆலவாய்-திருவிருக்குக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற், றாலவாயிலான், பாலதாயினார், ஞாலமாள்வரே.
அடிகளாலவாய், படிகொள்சம்பந்தன், முடிவிலின்றமிழ், செடிகணீக்குமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருமுன்றிலை அடைந்தார் முன்னேசுவாமிதரிசனஞ் செய்யும்பொருட்டுப் பிள்ளையார் உள்ளணையும்போது எதிர்செல்லாமல் ஒருபக்கத்திலே ஒதுங்கிநின்ற பாண்டிமாதேவியார் முன்னேவர குலச்சிறையார் பிள்ளையாரைவணங்கிநின்று சுவாமீ, இங்கே சிரசின்மேற் கைகுவித்துக்கொண்டு வருகின்றவரே பாண்டிமாதேவியார் என்றுசொல்ல பிள்ளையார் பெருங்களிப்போடு விரைந்து எதிரேசென்றார் பாண்டிமாதேவியார் பிள்ளையாருடையதிருவடிகளை விழுந்துநமஸ்கரித்தார். பிள்ளையார்திருவருள்சுரந்து அவரைத்திருக்கரத்தினால் எடுத்தருளினார். பாண்டிமாதேவியார் தம்முடைய மனக்கருத்து முற்றியது என்றுநினைந்து கண்ணீர்சொரிய வாய்குழறி அடியேனும் அடியேனுடைய பதியும் செய்ததவம் என் என்றுசொல்லிவணங்கினார். பிள்ளையார் பரசமயத்தார்களுளிருந்தும் சைவநெறியிலேவாழும் அன்பரே, உம்மைக்காணுதற்குவந்தோம் என்றுசொல்லி அவரைவிடைகொடுத்து அனுப்பிக்கொண்டு அடியார்கள்சூழ எழுந்தருளினார் எழுந்தருளும்பொழுது, திருவாலவாயிலே திருத்தொண்டுசெய்துகொண்டிருக்கின்ற அடியார்கள் எல்லாரும் வந்து பிள்ளையாரைநமஸ்கரித்து ஞானாதித்தராகிய சுவாமீ, சமணிருள் நீங்கும்படி தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளிவருதற்கு அடியேங்கள் அளவிறந்த தவங்களைச் செய்திருந்தோம் என்றார்கள். பாலறாவாயர் அவர்களுக்கு அருள்செய்து புறத்தணைந்து, குலச்சிறையார் திருமடங்காட்ட,பரிசனங்களோடும் அதில் வீற்றிருந்தருளினார், பாண்டிமாதேவியாருடைய ஆஞ்ஞையின்படி குலச்சிறையார் பிள்ளையாருக்கும் பரிசனங்களுக்கும் விருந்தளித்தார். பகலிலே பிள்ளையார் அடியார்களோடு எழுந்தருளிவரக்கண்ட சமணர்கள் எல்லாரும் மனங்கலங்கி சூரியன் அஸ்தமயனமானபின்

ஒருங்குகூடினார்கள் பிள்ளையார் வீற்றிருக்கின்ற திருமடத்திலே திருத்தொண்டர்கள் ஓதுகின்ற திருப்பதிகவிசையின் பேரொலி செவிப்புலப்பட சமணர்கள் அதுபொறாராகி பாண்டியராஜனிடத்திற்சென்று சொல்லுவோம் என்று துணிந்து அப்பாண்டியராஜனை அடைந்தார்கள் பாண்டியன் அவர்களுடைய மனத்துயரத்தைக்கண்டு நீங்கள் இங்ஙனந் திரண்டுவருதற்குக் காரணம்யாது என்று பரிந்துவினவ சமணர்கள் மஹாராஜனே உன்னுடைய மதுரையிலே சைவப்பிராமணர்கள் வருதலால் இன்றைக்கு நாங்கள்கண்டு முட்டுஎன்றார்கள் உடனே அரசன் நானும்கேட்டுமுட்டு என்றுசொல்லி கோபித்து அந்தச்சிவனடியார்கள் இன்றைக்கு இந்நகரத்திற்கு வருதற்குக் காரணம் யாது அவர்கள் யாவர் என்றான் அதற்குச்சமணர்கள் சோழநாட்டிலே சீர்காழியிலிருக்கின்ற ஓர் பிராமணப்பாலன் சிவனிடத்திலே ஞானம்பெற்றவனென்று முத்துச்சிவிகைமேற்கொண்டு, எங்களை வாதிலே வெல்லும்பொருட்டு, அடியார்களோடுவந்திருக்கின்றான் என்றார்கள். பாண்டியன்மிகக்கோபித்து இதற்குநாம் யாதுசெய்வோம் என்றுசொல்ல உபஜாபகராகியசமணர்கள்,நாங்கள் அந்தப் பிராமணப்பிள்ளை இருக்கின்ற மடத்திலே மந்திரவித்தையினாலே அக்கினிபற்றச்செய்வோமாயில் அவன் இந்நகரத்திலே இராமல் போய்விடுவான் என்றார்கள் பாண்டியன் அதைக் கேட்டு விரைந்து சென்று அங்ஙனம்செய்யுங்கள் என்றுசொல்லி அவர்களைப்போக்கியாதொருபேச்சுமின்றி மனக்கவலையோடு சயனத்திற் புக்கான் பாண்டிமாதேவியாரும் புகுந்தார். பாண்டியன் ஒன்றும் பேசாதிருக்க மாதேவியார் என்பிராணநாயகரே நீர் முன்உள்ளமகிழ்ச்சியின்றி முகம்புலர்ந்து இருக்கின்றீர், உம்முடைய மனசிலே வந்த கவலையாது சொல்லியருளும்என்றார். பாண்டியன் தேவியாரைநோக்கி, என் அதிபிரியமுள்ளபிராணநாயகியே சோழநாட்டிலே சீர்காழியிலிருக்கின்ற ஒரு பிராமணப்பாலியன் சிவனுடையஅருளைப்பெற்று எங்கள் ஆசாரியர்களைவாதிலேவெல்லும்பொருட்டு அடியார்களோடு இங்கேவந்திருக்கின்றான் ஆசாரியர்கள் அவர்களைக்கண்டு முட்டு நான்கேட்டு முட்டு இதுவே என்கவலைக்குக்காரணம் என்றான். மங்கையர்க்கரசியார்என் பிராணநாயகரோ நீர் கோபிக்கவேண்டுவதில்லை இருபக்ஷத்தாரும்வாதுசெய்தால், வென்றவர்பக்கஞ்சேர்ந்து அவர் அனுசரிக்குஞ் சமயத்தையே அனுசரித்தல் உறுதியாகும் என்றுசொல்லிபெருமகிழ்ச்சியோடு தம்முடைய மாடத்திற்சென்றுஇருந்தார். குலச்சிறையார் அங்கேஎய்தபாண்டிமாதேவியார் இந்தச்சமாசாரத்தை அவருக்குச்சொல்லினார். குலச்சிறையார் கைகுவித்துநின்று இன்றைக்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் இங்கே எழுந்தருளிவரப் பெற்றுக்கொண்டோம் இனிச் சமணர்கள்செய்யும் வஞ்சனையை அறியேன் என்றார். பாண்டிமாதேவியாரும் அஞ்சிவஞ்சகப் புலையராகிய சமணர்கள் தீத்தொழில்செய்யவல்லவர்கள் என்செய்வோம் என்றுநினைந்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு யாதாயினும் ஒரூறுவருமாயின் நாமும் உயிர்துறந்து விடுவோம் என்றார். அதுநிற்க.

தவமறைந்து அல்லனசெய்யுஞ் சமணர்கள்பிள்ளையார் இருக்கின்ற திருமடத்திலே அக்கினிபற்றும்படி மந்திரம் செபித்தார்கள். உயர்வொப்பில்லாத ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதும் மகான்கள் பார்க்குந் திசையிலும் மற்றைமந்திரங்கள்பலிக்குமோ பலியா அடியாருடைய திருமடத்திலே தங்கள் மந்திரசாதனைகள் பலியாமையைக்கண்ட சமணர்கள் மனந்தளர்ந்து அரசன் இதனை அறியின் நம்மைச் சிறிதும் நன்குமதியான்நம்முடைய விருத்தியையும் ஒழித்துவிடுவான்என்றுநினைந்து, பயந்து அக்கினியைக்கொண்டுபோய் திருமடப்புறச்சுற்றிலே கொளுத்தினார்கள், அத்தொழில்வெளிப்படுதலும் பரிசனத்தவர்கள் மறுகிப்பதைப்புடனே சிதைத்துநீக்கி அதுசெய்தவர்கள் பாதகர்களாகிய சமணரென்பதை உணர்ந்துசென்று, பிள்ளையாரைநமஸ்கரித்துநின்று சமணர்கள் செய்ததீங்கை விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். உடனே பிள்ளையார் சிவனடியார்கள் துயில்கின்ற இந்தத்திருமடத்திலே பாவிகள் பழுதுசெய்யலாமோ என்று பரிந்தருளி அவர்கள் என்பொருட்டுச்செய்த தீங்காயினும் சிவனடியார்களுக்கு இப்படிவருமோஎன்று பின்னும் அச்சுற்று மகாகோபங்கொண்டு இத்தீங்கு அரசனால் வந்ததுஎனத்திருவுளங்கொண்டு, “செய்யனேதிருவாலவாய்” என்னும் திருப்பதிகத்தை “அமணர்கொளுவுஞ்சுடர்பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே” என்று திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனேதிருவாலவாய்மேவிய, வையனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர், பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே.

அப்பனாலவாயாதியருளினால், வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பஞானசம்பந்தனுரைபத்தும், செப்பவல்லவர்தீதிலாச்செல்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்புசிவபத்தியிற்சிறந்த பாண்டிமாதேவியாருடைய திருமங்கலியத்தைப் பாதுகாத்தல் வேண்டினமையாலும், மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனாருடைய அன்பினாலும், அரசனிடத்தில் அபராதம் உறுதலாலும், அவனுக்குமீண்டுசைவமார்க்கத்தை அடையும்விதி உண்மையாலும், அவன் வெப்பு நீங்கும்படி தம்முடைய அருமைத்திருக்கரங்களினாலேதீண்டி விபூதிசாத்தும் பெரும்பேற்றைஉடையனாதலாலும் தீப்பிணியைப்பையவே செல்க என்று அருளிச்செய்தார் திருப்பதிகம்பாடியவுடனே. அக்கினிவெம்மைபோய்ப் பாண்டியனைஅடைந்தது. சூரியன்உதித்தபின் பாண்டிமாதேவியார் இரவிலே சமணர்கள் செய்ததீங்கைக் குலச்சிறையாரோடு கேள்வியுற்று திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை இத்தப்பாதகர்களுடையநாட்டிலேவர அழைத்த நாங்கள் இறப்பதேதின்னம் என்று மனமயங்கி அச்சுற்று பதைபதைத்தார் பின்பு திருமடத்திலே தீதின்மையைத் தெளிந்து சமணர்கள்செய்த தீங்கு இறுதியில் எப்படிமுடியுமோ என்று நினைக்கும்பொழுது அரசனுக்கு வெப்புநோய் அடுத்தது என்றுகஞ்சுகிகள் வந்து சொல்லமாதேவியார் பதைபதைத்து, சென்றார். குலச்சிறையாரும் விரைந்துபோனார். பாண்டியன் வெப்புநோயினாலே மிகவருந்தி, வைத்தியர்கள்வந்து பலவைத்தியங்களைச்செய்தும்அந்நோய் சிறிதும்நீங்காமல் மேற்படஅறிவிழந்துபேச்சின்றிக்கிடந்தான் சமணர்கள் அதனைக்கேள்வியுற்று, வெய்துயிர்த்து ஓடிவந்து அந்நோயின்மூலம் இதுஎன்று அறியாமல் தங்கள் மந்திரங்களைச் சொல்லி மயிற்பீலியினாலே தடவ பீலிகள்பிரம்பினோடுதீந்து பொரிசிதறிவீழ்ந்தன அவ்வெப்பின் அதிசயத்தைநோக்கி, தங்கள் கையிலேதூங்குகின்ற குண்டிகையிலுள்ளஜலத்தை அருகனேகாவாய் அருகனேகாவாய் என்றுசொல்லி. பாண்டியன்மேலேதெளிக்க அந்தஜலம் மிகச் சுவாலிக்கின்ற அக்கினியிலேசொரிந்த நெய்போலாக, பாண்டியன்மிகவருந்தி, சமணர்களை நோக்கி நீங்கள் ஒருவரும் இங்கே இராமல்போய்விடுங்கள் என்றுசொல்லி அறிவுசோர்ந்தான் பாண்டிமாதேவியார் பயமெய்தி குலச்சிறைநாயனாரை நோக்கி இராத்திரியிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குச் சமணர்கள்செய்த தீங்கு இப்படிமுடிந்ததோ என்றுசொல்ல குலச்சிறையார்வணங்கிநின்று அசுரர்களுடைய முப்புரத்தையும் எரித்த பரமசிவனுடைய அடியாராகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகளுக்கு இவர்கள்செய்ததீங்கே அரசனிடத்திலேபலித்தது இவர்கள் தீர்க்கப்புகில் அது முதிர்வதேயாகும் என்றார் மாதேவியாரும் மந்திரியாரும் அரசனைவணங்கி நின்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்குச் சமணர்கள்செய்த தீங்கினாலேயே உமக்கு இந்த வெப்புநோய் அடுத்தது ஆதலால் இந்தப்பாதகர்கள்செய்யும்மாயம் இந்நோயைவளர்ப்பதேயன்றித் தீர்ப்பதில்லை அந்தத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் திருவுளமிரங்கிக் கடாட்சிப்பாராயின் இந்தவெப்புநோய் மாத்திரமா எவர்களாலும் நீங்குதற்கரிய பிறவிநோயும் நீங்கிவிடும் இது சத்தியம் என்றார்கள் பாண்டியன் தன்செவியிலேமெய்யறிவினையுடைய அவ்விருவரும் சொல்லிய "திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்" என்கின்ற திருமந்திரம்புகுந்தவுடனே அயர்வுநீங்க,இந்தச்சமணர்கள் செய்யும்செய்கைகள் எல்லாம் இந்நோய்க்கு ஏதுவாயே இருக்கின்றன என்றுநினைந்து. அவ்விருவரையும்நோக்கி, அந்தத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை இங்கே அழையுங்கள் என்னுடையநோயைநீக்கி வென்றவர் எவரோ அவர் பக்கஞ்சேர்வேன் என்றான் மங்கையர்க்கரசியார் அதுகேட்டு பெருங்களிப்புடையவராகி சிவிகையிலேறி - பெண்கள்சூழ குலச்சிறைநாயனார் குதிரையிலேறிக்கொண்டு முன்னேசெல்லசென்று தி

ருமடத்தை அடைந்தார் குலச்சிறைநாயனார் குதிரையினின்றும் இறங்கி பரிசனங்களைநோக்கி அடியேங்கள்வந்து நிற்றலைச்சுவாமிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யவேண்டும் என்றார் அவர்கள்உள்ளே புகுந்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்கிநின்று சுவாமீ பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும் வந்துநிற்கின்றனர் என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய பிள்ளையார் அவர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று அருளிச்செய்தார்பரிசனங்கள் மீண்டுபோய் அழைக்க அவர்கள் இருவரும் உள்ளேபிரவேசித்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைக்கண்களிக்கக்கண்டு சமணர்கள்செய்தகொடுந்தொழிலை நினைந்து நெடிதுயிர்த்து சோகபாஷ்பம்சொரிய ஸ்ரீபாதங்களின்கீழே விழுந்தார்கள் உரைகுழறசரீரம்நடுங்க ஒன்றும் அறிந்திலராகிநிலத்திலேபுரண்டு அயர்ந்து திருவடிகளைப்பற்றிக்கொண்டு கவலைக்கடற்கு ஓர்கரை பற்றினார். போன்றுமெய்யன்பினாலே விடாதுகிடந்தார்கள் பிள்ளையார் அதுகண்டு அவ்விருவரையும் திருக்கரத்தினால் எடுத்தருளித்தேற்றவும், அவர்கள்தெளியாராக அவர்களைநோக்கி, அன்பர்களே உங்களிடத்திலே யாதாயினும் தீங்கு உண்டா என்றுவினாவியருளினார். அதற்கு அவர்கள் அடியேங்கள் சமணர்கள் முன்செய்தவஞ்சனைக்கு மிகஅஞ்சி வருந்தினோம் அதுதிருமேனிக்கு அடாது என்றுஉணர்ந்து அதுதீர்ந்தோம் அவ்வஞ்சகர்கள்செய்ததீத்தொழில் வெப்புநோயாகி அரசனை அடைந்து மிகவருத்துகின்றது சமணர்கள் அதனைத்தீர்க்கப்புக, அதுவளர்கின்றது ஆதலால் தேவரீர் அவ்வரசன்முன் அவர்களைவென்றருளில், அவனுயிரும் எங்களுயிரும் உய்யும்என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். அப்பொழுது கருணாகரராகிய பிள்ளையார் நீங்கள்சிறிதும் அஞ்சவேண்டாம், நாம்மெய்யுணர்வு இல்லாத சமணர்களை இன்றைக்கு நீங்கள்மகிழும்படி சமஸ்தருங்காண வாதிலேவென்று, பாண்டியனை விபூதியணிவிப்போம் என்றுசொல்லியருளினார். அவ்விருவரும் அதைக்கேட்டு தேவரீர் அடியேங்களைத் துன்பக்கடலினின்றும் எடுத்தருளும்பொருட்டு இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளிவரப் பெற்றுக்கொண்ட நாங்கள் என்பெறோம் என்றுசொல்லிவணங்கினார்கள். பிள்ளையார்பாவிகளாகிய சமணர்களைநோக்கி வாதுசெய்து வெல்லுதற்குச் சொக்கநாதசுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை அறிவேம் என்று, திருமடத்தினின்றும்நீங்கி திருக்கூட்டம் சூழச்சென்று திருவாலவாயிலே புகுந்துநோக்க விதியில்லாத சமணர்களைநோக்கி வாதுசெய்தற்குத் திருவுள்ளமோ என்பதை அறியும்பொருட்டு "காட்டுமாவதுரித்து" என்னுந்திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரித்துரிபோர்த்துடல், னாட்டமூன்றுடையாயுரைசெய்வனான்
வேட்டுவேள்விசெய்யாவமண்கையரை, யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே.

செந்தெனாமுரலுந்திருவாலவாய், மைந்தனேயென்றுவல்லமணாசறச்
சந்தமார்தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞாநசம், பந்தன்சொற்பகரும்பழிநீங்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமியுடைய திருவுள்ளத்தை அறிந்து பின்னும் சமணர்களை வாதில்வென்று அழிக்கும்பொருட்டும் சிவநாமத்தையே பரப்பும்பொருட்டும் "வேதவேள்வியை" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவாலவாய்-நாலடிமேல்வைப்பு-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துழல், லாதமில்லியமணொடுதேரரை
வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே, பாதிமாதுடனாயபரமனே
ஞாலநின்புகழேவேண்டுந்தென், னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

கூடலாலவாய்க்கோனைவிடைகொண்டு, வாடன்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்காழிச்சம்பந்தன்மதித்தவிப், பாடல்வல்லவர்பாக்கியவாளரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள்பெற்றுதிருவுளமகிழ்ந்துவிடைகொண்டு கோபுரவாயிலைக்கடந்து முத்துச்சிவிகைமேல்ஏறி, முத்துக்குடைநிழற்ற அடியார்கள்சூழ, பலவகைப்பட்டவாத்தியங்கள்தொனிக்க, முத்துச்சின்னங்கள்ஊத, மங்கையர்க்கரசியார் சிவிகைமேலேறிக்கொண்டு பின்னாகவர, குலச்சிறையார்முன்னே அடியார் கூட்டத்திற்செல்ல பாண்டியனுடைய கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார் குலச்சிறைநாயனார் முன்னேவிரைந்து பாண்டியனிடத்திற்சென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடைய வரவைச்சொல்ல பாண்டியன் தன்னுடையதுயரம் சிறிதுநீங்கி தன்முடியின்பக்கத்திலே இரத்தினாசனத்தை இடுவித்து குலச்சிறைநாயனாரைப் பின்னும் எதிர்செல்லும்பொருட்டு ஏவினான் குலச்சிறைநாயனார் மனமகிழ்ந்து எதிர்கொளச்சென்றார். சமணர்கள் அரசனுடைய தன்மையைக்கண்டு, மஹாராஜரே, நம்முடையசமயத்தை ஸ்தாபிக்கும் நெறி இதுவோஎன்று, பின்னும், உம்முடைய தருமநெறியை நீரே காத்தருளவேண்டும், ஆயில், அவரை இங்கே அழைத்தீர், உம்முடையநோயை அவரும் நாங்களும் ஒருங்குதீர்க்கும்படிசொல்லி, முழுமையும் அவராலேயே தீர்க்கப்பட்டதாயினும் எங்களாலுந்தீர்க்கப்பட்டதாகச்சொல்லும் என்றார்கள். அதுகேட்ட அரசன், தான்பூர்வஜன்மத்திலேசெய்த தவப்பயனை அடையும் சமயம் சமீபித்தலால், சமணர்களைநோக்கி, நீங்கள் இருபக்ஷத்தீரும் உங்கள் உங்கள் தெய்வச்சார்பினாலே தீருங்கள், நான்வஞ்சகம்பேசேன் என்றான். அதைக்கேட்ட சமணர்கள், என்செய்வோம், என்று கவலைகொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது. தமிழ்நாடுசெய்த தவக்கொழுந்துபோலுந் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் அரண்மனைவாயிலுள் அணைந்து, முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி, குலச்சிறையார்முன்செல்ல, பாண்டிமாதேவியாரும் சிவிகையினின்றும் இறங்கிவர, உள்ளே எழுந்தருளினார். பாண்டியன் பிள்ளையாரைக்கண்டவுடனே அஞ்சலிசெய்து அவர்சமீபத்தில்வர, அவரைநோக்கி, தன்முடியின் பக்கத்தில் இருக்கின்ற இரத்தினாசனத்தைக்காட்ட அவர் அதிலே வீற்றிருந்தருளினார். சமணர்கள் எல்லாரும் அச்சங்கொண்டார்கள் பாண்டியன் பிள்ளையாருடைய திருமேனியைத் தரிசிக்கப்பெற்றதனால், வெப்புநோய்சிறிதுநீங்கி சுவாமீ தேவரீருடைய ஊர்யாது என்றுவினவ, பிள்ளையார் "கழுமலநாங்கருதுமூரே" என்று திருப்பதிகத்தினாலே உத்தரங்கொடுத்தருளினார்.

திருப்பிரமபுரம் - திருச்சக்கரமாற்று. திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமனூர்வேணுபுரம்புகலி வெங்குருப்பெரு
நீர்த்தோணி,புரமன்னுபூந்தராய் பொன்னஞ்சிர
புரம்புறவஞ்சண்பை, யரன்மன்னுதண்காழி கொ
ச்சைவயமுள்ளிட்டங்காதியாய, பரமனூர்பன்னி
ரண்டாய்நின்றதிருக்கழுமலநாம்பரவுமூரே.

காவிமலர்புரையுங்கண்ணார் கழுமலத்தின்பெய
ரைநாளும், பாவியசீர்ப்பன்னிரண்டு நன்னூலாற்
பத்திமையாற்பனுவன்மாலை, நாவினலம்புகழ்சீர்
நான்மறையான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன, மேவி
யிசைமொழிவார்விண்ணவரிலெண்ணுதலை விருப்
புளாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் இரத்தினாசனத்தில் இருந்தபொழுது சமீபத்தில் இருந்தசமணர்கள்பொறாமைகொண்டுதங்கள் உள்ளத்திலுள்ள அச்சத்தைமறைத்து கோபாக்கினிசொலிக்கக் கண்கள்சிவந்து பாலசூரியனைச்சூழ்கின்ற கருமுகிற்குழாங்கள்போலப்பிள்ளையாரைச்சூழ்ந்து அவரைவாதினால் வெல்லக்கருதி, தங்கள்சமயநூல்களை எடுத்துச்சொல்லிக்குரைத்தார்கள். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு உங்கள் சமயநூற்றுணிவை உள்ளபடி கிரமமாகப்பேசுங்கள் என்றுசொல்லியருள சமணர்கள்துள்ளி எழுந்து அனேகர்களாய்ச் சூழ்ந்துபதறிக் கதறினார்கள். பாண்டிமாதேவியார் அதுகண்டுபொறாராகி, மனம்நடுங்கி பாண்டியனைநோக்கிசுவாமிகள் சிறுபாலர் இச்சமணர்களோஎண்ணில்லாதவர்கள் என் பிராணநாயகரே எங்கள் சுவாமிகள் உம்முடைய நோயைநீக்குக பின்புஇச்சமணர்கள் பேசவல்லரேல், பேசுகஎன்றார், பாண்டியன் தேவியாரைநோக்கி, நீவருந்தேல் என்றுசொல்லி சமணர்களைநோக்கி நீங்களும் இந்தச்சிவபத்தரும் உங்களுங்கள் தெய்வத்தன்மையை என்னுடையவெப்புநோயை நீக்குதலினாலே தெரிவியுங்கள் என்றான் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் பாண்டிமாதேவியாரைநோக்கி, மாதேவியே என்னைநீபாலன் என்று அஞ்சவேண்டாம் திருவாலவாயரன் நிற்க நான் சமணர்களுக்கு எளியேன் அல்லேன் என்னுங்கருத்தினையுடைய திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார்.

திருவாலவாய்-பண்-கொல்லி.   திருச்சிற்றம்பலம்.

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்கு மாபெருந்தேவிகேள், பானல்வாயொருபாலநிங்கிவனென்று நீபரிவெய்திடே, லானைமாமலையாதியாய விடங்களிற்பலவல்லல்சேர், தீனருக்கெளியேனலேன் திருவாலவாயரனிற்கவே.

எக்கராமமண்கையருக்கெளி யேனலேன்திருவாலவாய்ச், சொக்கனென்னுளிருக்கவேதுளங்குமுடித்தென்னன்முன்னிவை, தக்கசீர்ப்புகலிக்குமன்றமிழ் நாதன்ஞானசம்பந்தன்வா, யொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவர்க்கிடரில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுகேட்ட அரசன் பிள்ளையாரையும் குறைத்தல் ஒழியாதசமணர்களையும்நோக்கி, நீங்கள் என்னுடையநோயை இகலித் தீருங்கள். தீர்த்தவர் எவரோ அவரேவாதில்வென்றவர் என்றுசொல்ல சமணர்கள் மகாராஜரே. உம்முடைய இடப்பாகத்துநோயை நாங்கள்எங்கள் சமயமந்திரத்தினலே தீர்ப்போம் அவர்வலப்பாகத்து நோயைத்தீர்க்கக்கடவார்என்றுசொல்லிஅரசனுடைய இடப்பாகத்தைப் பீலியினலே தடவினர்கள் அதினலே வெப்புநோய்வளர பாண்டியன் அதைப்பொறுக்கலாற்றுதவனுகி, பிள்ளையாரைப்பார்த்தான். பிள்ளையார் அரசனுடைய நோக்கத்தைக்கண்டு "மந்திரமாவதுநீறு" என்னுந்திரு நீற்றுப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருவாலவாய்-திருநீற்றுப்பதிகம்-பண்-காந்தாரம்.   திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறுவானவர்மேலதுநீறு, சுந்தரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு, செந்துவர்வாயுமைபங்கன்திருவாலவாயான்றிருநீறே.

ஆற்றலடல்விடையேறுமாலவாயான்றிருநீற்றைப், போற்றிப்புகலிநிலாவுபூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
றேற்றித்தென்னனுடலுற்றதீப்பிணியாயினதீரச், சாற்றியபாடல்கள்பத்தும்வல்லவர்நல்லவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவனுடையவலப்பாகத்தைவிபூதிகொண்டு திருக்கையினலே தடவியருள அவ்வலப்பாகம்வெப்புநோய்நீங்கிப் பொய்கைபோலக் குளிர்ந்தது இடப்பாகத்து வெப்புநோய் முன்னையினும் இருமடங்காய் மிகுந்துபொங்க, சமணர்கள் மனம் நடுக்குற்று மயிற்பீலிதீய, அவ்வெப்புத்தீ தம்மேலும்தாவ சரீரமுங்குன்றி செருக்கு அழிந்து அருகுவிட்டுத் தூரத்திலே நின்றார்கள். பாண்டியன்சமணர்களைநோக்கி சமணர்களேநீங்கள் தோற்றுப்போனீர்கள் என்னைவிட்டு அகலப்போய் விடுங்கள் என்றுசொல்லி பின் பிள்ளையாரை நோக்கி அடியேனை ஒருபொருளெனக்கொண்டு உய்வித்தகாருண்ணிய சாகரமாகிய சுவாமி இடப்பாகத்துவெப்பையும் தேவரீரே நீக்கியருளும் என்று, மனசினுல் வணங்கி பிரார்த்தித்தான் பிள்ளையார் இடப்பாகத்தையும் முன்போல விபூதிகொண்டு தடவியருள பாண்டியன்வெப்பு நோய்முழுதும் நீங்கி உய்ந்தான். அதுகண்ட பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளைவிழுந்து நமஸ்கரித்து எங்கள் அரசர்பிறவாமேன்மை பெற்றனர்என்று களிப்படைந்தார்கள். பாண்டியர்சயனத்தைவிட்டெழுந்துஇரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேலேறக் குவித்து, பொய்யராகிய சமணர்கள்முன் அடியேனுடையநோயைநீக்கியருளிய திருஞானசம்பந்த சுவாமியுடைய ஸ்ரீ பாதங்களை அடைந்து உய்ந்தேன் என்றார் சமணர்கள் பிள்ளையாருடையசொல்வெற்றியை அவர் தமிழ்ப்பதிகத்தினலேபாண்டியனுடையவெப்புநோயை நீக்கினமையால் அறிந்தபின் தருக்கம்பேசி அவரைவெல்லுதல்கூடாது அக்கினியினலும் ஜலத்தினலும் வெல்லல்வேண்டும் என்றுதங்களுள்ளே சிந்தித்தார்கள் பிள்ளையார் சமணர்களைநோக்கி, இனி உங்கள்சமயநூற்றுணிவைப்பேசுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய சமணர்கள் தருக்கம்பேசி வெல்லவேண்டுவதில்லை நாங்கள் இருபக்ஷத்தேமும் எங்கள் எங்கள் சமயஉண்மையை உள்ளபடி பிரத்தியக்ஷமாகக் காட்டிவெல்லுவோம் என்றுஒட்டினர்கள். அப்பொழுது பாண்டியராஜர், என்னுடைய வெப்புநோயைநீங்கள் ஒழித்திலீர்கள் உங்களுக்கு என்னவாது என்றுசொல்ல, சமணர்கள் அரசர் உங்களுக்கு என்னவாதுஎன்றதையே வினுவாகக்கொண்டு, நாங்கள் இருபக்ஷத்

தேமும் எங்கள்எங்கள் சமயக்கருத்தைஎட்டிலே தீட்டி, அக்கினியில்இடக்கடவோம்வேவப்பெருமையேவெற்றி என்றார்கள். அப்போது அரசர் ஒன்றும்சொல்லும்முன், பிள்ளையார் நீங்கள்சொல்லியது நன்று அரசன் சமுகத்தில் அப்படியே செய்வோம் வாருங்கள்என்றுசொல்லியருளினார். பிள்ளையாருடைய ஆஞ்ஞையினால் பாண்டியர் சபைமுன்னே அக்கினி அமைக்கும்படி வேலைக்காரரை ஏவ, அவர்களும் அக்கினி அமைத்தார்கள், பிள்ளையார் சமீபத்திலே எழுந்தருளிவந்து, பரமசிவனே மெய்ப்பொருள் என்றுதாம் பாடியருளியதமிழ்வேதத்திருமுறையை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, எங்கள் பரமசிவனே பரம்பொருள் என்று சொல்லிவணங்கி, திருக்கரத்தினால் எடுத்து, சிரசின்மேற்கொண்டு திருக்காப்பிட்ட கயிற்றைஅவிழ்த்து, அத்திருமுறையைத் தமதுதிருக்கரத்தினால் மறிக்க திருநள்ளாற்றின் மேலதாகிய "போகமார்த்தபூண்முலையாள்" என்னும்திருப்பதிகம்வந்து நேர்ந்தது.

திருநள்ளாறு-பண்-தக்கராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமார்த்தபூண்முலையாடன்னோடும் பொன்னகலம், பாகமார்த்தபைங்கண்வெள்ளேற்றண்ணல்பரமேட்டி,யாகமார்த்ததோலுடையன்கோவணவாடையின்மேல், நாகமார்த்தநம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே.

தண்புனலும்வெண்பிறையுந் தாங்கியசடைய, னண்புதல்லார்மல்குகாழிஞானசம்பந்தனல்ல பண்புநள்ளாறேத்தும்பாடல்பத்திவைவல்லாருண்புநீங்கியவானவரோடுலகுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் அத்திருப்பதிகத்தையே விரும்பி, திருநள்ளாறரைவணங்கி, அது எழுதப்பட்ட திருவேட்டைக் கழற்றி, திருக்கரத்திலே கொண்டு, பரமசிவனே மெய்ப்பொருள் என்பதைச்சமஸ்தருக்கும் உணர்த்தும்பொருட்டு, இவை அக்கினியில இடப்படுமாயில் பழுதில்லை இதுசத்தியம் என்னும் கருத்தையுடைய "தளிரிளவளரொளி" என்னும் திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார்.

திருநள்ளாறு-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொளிதனதெழில்தருதிகழ்மலைமகள், குளிரிளவளரொளிவனமுலையிணையவைகுலவலில்
தளிரிளவளரொளிமருவுநள்ளாறர்தநாமமே, மிளிரிளவளரெரியிடிலிவைபழுதிலைமெய்ம்மையே.

சித்திடையரிவைதன்வனமுலையிணையொடுசெறிதரு, நற்றிறமுறுகழுமலநகர்ஞானசம்பந்தன்
கொற்றவனெதிரிடையெரியினிலிட விவைகூறிய, சொற்றெரியொருபதுமறிபவர்துயரிலர்தூயரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பார்ஷிதர்கள் சமஸ்தரும்காண சமணர்களுடைய சிந்தைவேவ அவ்வக்கினியிலே அவ்வேட்டை இட்டருளினார். இட்டஎட்டில் எழுதப்பட்ட திருப்பதிகம் பரஞானம் அபரஞானம்என்கின்ற இருதனங்களையுடைய உமாதேவிபாகராகிய பரமசிவனையே பொருள் என உடைமையால் மிகச் சுவாலிக்கின்ற அக்கினியிலே பச்சையாய் விளங்கிற்று சமணர்களும் தங்கள் நூற்பொருளை எழுதிய எட்டை இதுஉய்யுமோ என்கின்ற கவலையோடு நடுங்கிநின்று அக்கினியில் இட்டார்கள். அது தகிக்கப்பட்டொழிந்தது அதுகண்டு பயத்தினாலே மனஞ்சோர்ந்துநின்றார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்தாம் அக்கினியில் இட்ட எட்டைக்குறித்த நாழிகையிலே ஈனமின்மை கண்டு யாவரும் வியக்கும்படி எடுத்தார் அதுமுன்னையிலும் பசுமையும் புதுமையும் உடைத்தாய் விளங்கிற்று. பிள்ளையார் அவ்வேட்டைச் சபைமுன்னேகாட்டி திருமுறையிலே முன்போலக்கோத்தருளினார் அரசர் அத்தியந்த ஆச்சரியம் அடைந்து சமணர்களைநோக்கி நீங்கள் இட்ட எட்டைக்காட்டுங்கள் என்றார். சமணர்கள் தாங்கள் இட்ட எட்டை எடுக்கும்படி சென்றணையும்போது அக்கினிமிகச் சுவாலித்தமைகண்டு திரும்பிவிட்டார்கள். அதுகண்ட அரசர் ஜலத்தினாலே அக்கினியைத் தணிப்பித்தார். சமணர்கள் அங்கேசாம்பலுங் கரியுமன்றி மற்றொன்றுங் காணார்களாகிசெய்வதொன்றறியாது திகைப்பினாலே திரண்டசாம்பலைக் கையினாலே பிசைந்து தூற்றிப்பார்த்

தார்கள் அதுகண்ட அரசர் புன்முறுவல்செய்து எட்டை இன்னும் அரித்துப்பாருங்கள் பொய்ந்நெறியையே மெய்ந்நெறியாகக்கொண்டு உலகின்றவர்களே போங்கள் முன்நாள் வெப்பாகிய தீயினின்றும் உய்ய நீங்கள் அப்பொழுது தோற்றீர்கள் ஆதலால் அதுவேவழியாக இப்பொழுது அக்கினியில் இடப்பட்ட ஏடு உய்ந்ததில்லை என்றால் நீங்கள் தோற்றிலீர்போலும் என்றார். சமணர்கள் பாண்டியர் நகை உட்கொண்டுசொல்லிய சொற்பொருளை அறியாராகி திரித்துணர்ந்து முன்னே இரண்டுதரம் வாதுசெய்தோம் இன்னும் ஒருதரம் செய்யவேண்டும் மூன்றுதரத்தில் ஒருதரமாயினும் வெற்றிபெறுவோம் என்றார்கள் பாண்டியர் இது என்னவார்த்தை என்று மறுத்தபின்னும் பிள்ளையார் சமணர்களைநோக்கி இனி என்னவாதுசெய்வோம் என்றுவினவியருள சமணர்கள் நாங்கள் இருபட்சத்தேமும் எங்கள் எங்கள் சமய உண்மையை எழுதிய ஏட்டை ஓடுகின்ற வையையாற்றிலே இடுவோம் எதிர்ந்துசெல்லும் ஏடே மெய்ப்பொருளை உடையது என்றார்கள் பிள்ளையாரும் அப்படியே செய்வோம் என்று அருளிச்செய்தார்.

அப்பொழுது குலச்சிறைநாயனார் சமீபத்தில்வந்து இனிச்செய்யப்படும் இவ்வாதிலேதோற்றவர்கள் செய்வது யாது என்றார் அதைக்கேட்ட சமணர்கள் அவர்மேற் கோபங்கொண்டு பொருமை காரணமாக தங்கள்வாய்சோர்ந்து நாங்கள் வாதிலே தோற்றோமாகில் எங்களை இவ்வரசர்கழுவில் ஏற்றுக என்றார்கள். அதைக்கேட்ட அரசர் வையையாற்றிலே ஏடு இடும்பொருட்டுப் புறப்படுங்கள் என்றுசொல்ல முன்னே பிள்ளையார் இரத்தினாசனத்தினின்றும் இறங்கிப்போய் முத்துச்சிவிகைமேற்கொண்டு சென்றார் அவர்பின்னே பாண்டியர் குதிரைமேற்கொண்டுசென்றார் சமணர்கள் மயக்கமேற்கொண்டு சென்றார்கள், சமுத்திரத்தைநோக்கித் திரைஎறிந்து அதிவேகத்துடன்பாய்கின்ற வையையாற்றின்கரையை அடைந்தவுடனே பாண்டியர் இருபக்ஷத்தாரும் தங்கள் தங்கள்சமய உண்மையை எழுதிய ஏட்டை இடக்கடவர் என்றார் அரிசியாகிய உள்ளீடில்லாத நெற்பதர்போல அறிவாகிய உள்ளீடு இல்லாத மக்கட்பதராகிய சமணர்கள் "அத்திநாத்தி" என்று எழுதியஏட்டை அது அதிவேகத்துடன் பாய்தலைக்கண்டும், அவாவின்மேலீட்டினால் இடவும், அது விரைந்துகொண்டு கடலைநோக்கி ஓடிற்று. சமணர்கள் ஆறுகொண்டோடும் ஏட்டைத்தொடர்ந்து எதிரே அணைப்பவர்போலக்கரைமேல் ஓடிப்போனார்கள். அவ்வேடு நூறுவிற்கிடைக்கு அப்பாற்சென்றமையால் அதைக்காணுதற்கும் கூடாதவர்களாகி, வேறொருசெயலுமின்றி, தங்களுக்கு நாசகாலம் வந்தது என்று அஞ்சி நடுநடுங்கி அரசருக்கு எதிரேவந்து தங்கள்நெஞ்சில் அச்சம் வெளிப்பட ஒளிப்பார்போல பிள்ளையாரைநோக்கி நீரும் உம்முடைய ஏட்டை இட்டால் அறியலாம் என்றார்கள் பாண்டியராஜர் அவர்களைவிட்டு பிள்ளையாருடைய திருக்குறிப்பைநோக்க தம்மை அடைந்த அன்பர்களுடைய சனனமரணங்களுக்கு ஏதுவாய் இருக்கின்ற மலமாயாகர்மங்களை நீக்கியருளும் தேசிகோத்தமராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், பாண்டியராஜர் தம்முடைய அருமைத்திருக்கரத்தினாலே தீண்டி விபூதி பூசப்பெற்று, மலபரிபாககர்மசமத்துவம் உற்று நிற்றலால், அவருக்கும் அவர்போலப் பக்குவப்படும் சமஸ்த ஆன்மாக்களுக்கும் சைவசமயத்துண்மைப்பொருளைவிளக்கும் உபதேசமொழியாகிய "வாழ்கவந்தணர்" என்னும் திருப்பாசுரத்தைப் பாடி ஏட்டில்எழுதி,அத்திருவேட்டைத்தமதுதிருக்கரத்தினாலே வையைநதியில் இட்டருளினார்.

திருப்பாசுரம்-பண்-கவுசிகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமமே
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே.

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசே
ரெரியரேறுகந்தேறுவர்கண்டமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையராயினும்
பெரியராரறிவாரவர்பெற்றியே.

வெந்தசாம்பல்விரையெனப்பூசியே
தந்தையாரொடுதாயிலர்தம்மையே
சிந்தியாவெழுவார்வினைதீர்ப்பரா
லெந்தையாரவரெவ்வகையார்கொலோ.

ஆட்பாலவர்க்கருளும்வண்ணமு மாதிமாண்பும்,
கேட்பான்புகிலளவில்லைகிளக்கவேண்டா, கோட்
பாலனவும் வினையுங்குறுகாமையெந்தை, தாட்பா
ல்வணங்கித்தலைநின்றிவைகேட்கதக்கார்.

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிக்கவேண்டாசுடர்விட்டுள னெங்கள்சோதி
மாதுக்கநீங்கலுறுவீர்மனம்பற்றிவாழ்மின்
சாதுக்கண்மீக்கீரிறையேவந்துசார்மின்களே.

பாராழிவட்டம்பகையானலிந்தாட்டவாடிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிநெஞ்சிடங்கொண்டவற்குப்
போராழியீந்தபுகழும்புகழுற்றதன்றே.

ஆடும்மெனவும்மருங்கூற்றமுதைத்துவேதம்
பாடும்மெனவும்புகழல்லதுபாவநீங்கக்
கேடும்பிறப்பும்மறுக்கும்மெனக்கேட்டீராகில்
நாடுந்திறத்தார்க்கருளல்லதுநாட்டலாமே.

மாலாயவனும்மறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதூட்டல்பேணிக்
காலாயமுந்நீர்கடைந்தார்க்கரிதாவெழுந்த
வாலாலமுண்டங்கமரர்க்கருள்செய்ததாமே.

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டுநல்ல படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டிடத் தாதைபண்டு, முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிடமுக்கண்மூர்த்தி, யடிசேர்ந்தவண்ணமறிந்தார்சொலக் கேட்டுமன்றே.

அற்றன்றியந்தண்மதுரைத்தொகையாக்கினனுந், தெற்றென்றுதெய்வந்தெளியார்கரைக் கோலைதெண்ணீர், பற்றின்றிப்பாங்கெதிர்விரவும்பண்புநோக்கிற், பெற்றென்றுயர்த்தபெருமான்பெருமானுமன்றே.

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளங்கிவைய
மேதப்படாமேயுலகத்தவரோத்தல்செய்யப்
பூதம்முதல்வன்முதலேமுதலாப்பொலிந்த
சூதன்ஒலிமாலையென்றேகலிக்கோவை சொல்லே

நல்லார்கள்சேர்புகலிஞானசம்பந்தனல்ல
வெல்லார்களும்பரவுமீசனையேத்துபாடல்
பல்லார்களுமதிக்கப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
வல்லார்கள்வானோருலகாளவும்வல்லரன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தத்திருவேடுநதியிலேஎதிர்ந்து ஜலத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு, சர்வான்மாக்களுக்கும் இதுவேமெய்ப்பொருள்என்று காட்டிக்கொண்டுசென்றது பரமசிவனே எல்லாப்பொருளும் என்று எழுதிய திருவேட்டிலே "வேந்தனும்வெல்க,, என்று பாடியருளியபடியால் பாண்டியராஜருடைய கூன்நிமிர்ந்தது ஏடு எதிர்ந்துசெல்லும்பொழுது தேவர்கள்எல்லாரும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரிபெய்தார்கள்பாண்டியர்அற்புதங்கொண்டுநின்றார், சமணர்கள்எல்லாரும் அஞ்சிப்பதைபதைத்துதலைகுனிந்துநின்றார்கள் குலச்சிறைநாயனார் அத்திருவேட்டைத்தொடர்ந்து எடுத்தற்கு விரும்பி காற்றைப்போல அதிவேகத்தோடுசெல்கின்ற குதிரைமேல் ஏறிக்கொண்டு,பின்சென்றார் பிள்ளையார் அவ்வேடுதங்கும்பொருட்டுத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருஏடகம்-பண்-கொல்லி. திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னியுமத்தமுமதிபொதிசடையினன், பொன்னியதிருவடிபுதுமலரதுகொடு
மன்னியமறையவர்வழிபடவடியவ, ரின்னிசைபாடலரேடகத்தொருவனே.

கோடுசந்தனமகில்கொண்டிழிவைகைநீ, ரேடுசென்றணைதருமேடகத்தொருவனை
நாடுதென்புகலியுள்ஞானசம்பந்தன்,பாடல்பத்திவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு குலச்சிறைநாயனார் சிவாலயத்துக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற நீர் நடுவிலேபுகுந்து, அங்கேதங்கிய ஏட்டை எடுத்துச் சிரமேற்கொண்டு பெருமகிழ்ச்சிபொங்க கரையில்ஏறி திருவேடகத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளை வணங்கித்துதித்து பாண்டியர்முன்னே கொண்டுவந்து சமஸ்தருக்குங்காட்ட அடியார்கள் எல்லாரும் அத்தியந்த ஆனந்தத்துடனே ஹர ஹர என்று ஆரவாரித்தார்கள். பாண்டியராஜர் கண்டு குலச்சிறையாரை நோக்கி வாதிலே ஒட்டித்தோற்ற இந்தச்சமணர்கள் முன்னே எங்கள் பரமாசாரியராகிய சுவாமிகளிடத்திலே அநுசிதம்செய்தவர்கள் ஆதலால் இவர்களைக்கழுவிலே ஏற்றுக என்றான். கருணாகரராகிய பிள்ளையார் அதைக்கேட்டும் தாம் அவர்கள் மேற் சிறிதும் பகையிலராயினும் அவர்கள்சிவனடியார்கள்வாழும் திருமடத்திலே செய்ததீங்கு அதிபாதகம் ஆதலாலும் அதிபாதகம்செய்தார் யாவராயினும் அவரைக்கொல்லல்வேண்டும் என்பது

சைவாகமத்துணிவாதலாலும் பாண்டியருடைய
குற்றமற்றசெய்கையை விலக்காதிருந்தார்இடபத்
தியையுடைய குலச்சிறைநாயனார் கழுத்தறிகளை
நிரையாகநாட்டுவித்துஅவைகளில்எற்ற அதிபாத
கர்களாகிய சமணர்கள் எண்ணாயிரரும் எறினார்க
ள் பிள்ளையார் பாண்டியராஜருக்கு விபூதிகொடு
க்க அவர் அவருடைய ஸ்ரீ பாதங்களைவிழுந்துநம
ஸ்கரித்து எழுந்து வாங்கி அணிந்துநின்றார் பா
ண்டிநாட்டுள்ளசமஸ்தரும் விபூதி அணிந்துகொ
ண்டார்கள் அரசர் சைவராயினமையால் சமணச
மயம்பாழாக சைவசமயமே தழைத்தோங்கிற்று.
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடையதிருப்
புகழே எங்கும்பரந்தது பிள்ளையார் சொக்கநாத
சுவாமியைத்தரிசிக்கவேண்டும் என்றுஎழுந்துசெ
ன்று, முத்துச்சிவிகைமேற்கொண்டுபோனார்.பா
ண்டியரும் மங்கையர்க்கரசியாரும்அவரைஸ்தோ
த்திரம் செய்துகொண்டு உடன்சென்றார்கள். அ
டியார்கள் சமஸ்தரும்பெருமகிழ்ச்சிபொங்க. பி
ள்ளையாரைத்துதித்துக்கொண்டு கூடிப்போனார்க
ள் பிள்ளையார் கோயிலைஅணைந்து, முத்துச்சிவி
கையினின்றும்இறங்கிபாண்டியராஜரும்மாதேவி
யாரும்மந்திரியாரும் தம்மைஸ்தோத்திரஞ்செய்
துகொண்டு உடன்புகப்புகுந்து, வலஞ்செய்துச
ந்நிதானத்தைஅடைந்து, சொக்கநாதசுவாமியை
வணங்கித்திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருவாலவாய்-திருவிராகம்-பண்-கௌசிகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலால்வாயிலாய்விழுமியார்கணின்கழல், பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கவாலிநீள்கடிம்மதிட், கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே.

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனற்புகலியான், பாயகேள்விஞானசம்பந்தனல்லபண்பினா
லாயசொல்லின்மாலைகொண்டாலவாயிலண்ணலைத், தீயதீரவெண்ணுவார்கள்சிந்தையார்வர்தேவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாண்டியர் சொக்கநாதசுவாமியை நமஸ்கரி
த்து நின்று, திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் சுவா
மீ சமணர்களுடைய மாயையினாலேமயங்கித்தே
வரீர் அறியாதிருந்த சிறியேனைச்சனனமரணத்
துன்பங்களை நீக்கி ஆட்கொள்ளும்பொருட்டுத்தி
ருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை தந்தருளிய
பெருங்கருணையை என்னென்றுபேசுவேன்,என்று
ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார்பிள்ளையார்சுவாமியைவ
ணங்கி அருள்பெற்று அங்குநின்று அரிதில்நீங்கி,
திருமடத்திற்சென்று, வீற்றிருந்தருளினார்.பாண்
டியரும் மாதேவியாரும் பிள்ளையாரைவணங்கி,
அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் மாளிகைக்கு
ப்போனார்கள் பிள்ளையார் திருவியமகத்தில்,திரு
நீலகண்டப்பெரும்பாணருக்கு அருளியதிறத்தை
யும் துதித்து அவரோடும் அளவளாவி இருந்தார்,

திருவாலவாய்-திருவியமகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலநீழலுகந்ததிருக்கையேயானபாடலுகந்ததிருக்கையே
பாலினேர்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மநமேவியபூதனே
யாலநஞ்சமுதுண்டகளத்தனேயாலவாயுறையண்டர்களத்தனே.

ஈனஞானிகடம்மொடுவிரகனேயேறுபல்பொருண்முத்தமிழ்விரகனே
யானகாழியுள்ஞானசம்பந்தனேயாலவாயினின்மேயசம்பந்தனே
யானவானவர்வாயினுளத்தனேயன்பரானவர்வாயினுளத்தனே
நானுரைத்தனசெந்தமிழ்ப்பத்துமேவல்லவர்க்கிவைநற்றமிழ்ப்பத்துமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார், பாண்டியரும் மாதேவியாரும்கு
லச்சிறையாரும் தினந்தோறும்வந்துதம்முடைய
திருவடிகளை வணங்கித்துதிக்க தாம் சொக்கநாத
சுவாமியை வணங்கித்துதித்துக்கொண்டு இருக்கு
ம்நாளிலே சீர்காழியிலிருந்த சிவபாதவிருதயர்,
சமணர்களுடன் வாதுசெய்து வெல்லுதற்கும்
பாண்டிநாடெங்கும் விபூதியைப் பரப்புதற்கும்
போயருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிக
ளிடத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை அறிவேன் என்று புற
ப்பட்டு, மதுரையை அடைந்து, திருவாலவாயி

த்சென்று சொக்கநாதசுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு பிள்ளையார் வீற்றிருக்கின்ற திருமடத்தைஅணைந்தார். பிள்ளையார் தந்தையார் வந்தமையை அடியார்கள் சொல்லக்கேட்டு திருவுளமகிழ்ந்து எழுந்தருள சிவபாதவிருதயர் தொழுதுகொண்டு முன்சென்றணைய பிள்ளையார் அவரை எதிர்தொழுது, தமக்குச்சிவஞானம் அருளிய திருத்தோணியப்பரை நினைந்து சீர்காழிமேலே திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருக்கழுமலம்-பண்-கொல்லி. திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணினல்லவண்ணம்வாழலாம்வைகலு, மெண்ணினல்லகதியாதுமோர்குறைவிலை
கண்ணினல்லதுறுங்கழுமலவளநகர்ப், பெண்ணினல்லாளொடும்பெருந்தகையிருந்ததே.

கருந்தடந்தேன்மல்குகழுமலவளநகர்ப், பெருந்தடங்கொங்கையோடிருந்தவெம்பிரான்றனை
யருந்தமிழ்ஞானசம்பந்தனசெந்தமிழ், விரும்புவாரவர்கள்போய்விண்ணுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள் ஆயினபின் பிள்ளையார் அடியார்களோடு பிறதலங்களையும் வணங்கும்பொருட்டுப் புறப்பட்டு பாண்டியரும் மாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் பிரிவாற்றுமையால் உடன்செல்லச் சென்று திருப்பரங்குன்றம் ஆப்பனூர் திருப்புத்தூர் திருப்பூவணம் கானப்பேர் திருச்சுழியல் திருக்குற்றாலம் குறும்பலா திருநெல்வேலி என்னுந்தலங்களைவணங்கிப் பதிகம்பாடியருளினர்.

திருப்பரங்குன்றம் - பண்-குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடலர்சோதிவெண்பிறையொடுநிரைகொன்றை, சூடலனந்திச்சுடரொரியேந்திச்சுடுகானி
லாடலனஞ்சொலணியிழையாளையொருபாகம், பாடலன்மேயநன்னகர்போலும்பரங்குன்றே.

நடமலிபொய்கைச்சண்பைமன்ஞானசம்பந்தன், படமலிநாகமரைக்கசைத்தான்றன்பரங்குன்றைத்
தொடைமலிபாடல்பத்தும்வல்லார்தந்துயர்போகி, விடமலிகண்டனருள்பெறுநன்மைமிக்கோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு ஆப்பனூர் - பண் - குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றுஞ்சடைமுடிமேன்முதிராவிளம்பிறைய, னொற்றைப்படவரவமதுகொண்டரைக்கணிந்தான்
செற்றமிகுசீரானைத்திருவாப்பனூரானைப், பற்றுமனமுடையார்வினைப்பற்றறுப்பாரே.

அந்தண்புனற்கைதையணியாப்பனூர்மேய, சந்தமலர்கொன்றைசடைமேலுடையானை
நந்தியடிபரவுநலஞானசம்பந்தன், சந்தமிவைவல்லார்தமேமாற்றமறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புத்தூர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்கள்விம்முவெறியார்பொழிற்சோலை, திங்களொடுதிளைக்குந்திருப்புத்தூர்க்
கங்கைதங்குமுடியாரவர்போலு, மெங்களுச்சியுறையுமிறையாரே.

நல்லகேள்விஞானசம்பந்தன், செல்வர்சேடருறையுந்திருப்புத்தூர்ச்
சொல்லல்பாடல்வல்லார்தமக்கென்று, மல்லல்தீருமவலம்மடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூவணம் - பண் - தக்கேசி. திருச்சிற்றம்பலம்.

அறையார்புனலுமாமலரு மாடரவார்சடைமேற், குறையார்மதியுஞ்சூடிமாதோர்கூறுடையானிடமா, முறையார்முடிசேர்தென்னர்சேரர் சோழர்கடாம்வணங்குந், திறையார்ரொளிசேர்செம்மையோங்குதென்திருப்பூவணமே.

திண்ணார்புரிசைமாடமோங்குதென்திருப் பூவணத்துப், பெண்ணார்மேனியெம்மிறையைப்பெரியவின்றமிழா, னண்ணருட்கக்காழிமல்குஞானசம்பந்தன்சொன்ன, பண்ணார்பாடல்பத்தும் வல்லார்பயில்வதுவானிடையே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கானப்பேர் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிடியெலாம்பின்செல்லப்பெருங்கைமாமலைதழீஇ, விடியலேதடமூழ்கிவிதியினல்வழிபடேஉங்
கடியுலாம்பூம்பொழிற்கானப்பேரண்ணறின், அடியலாலடைசரணுடையரோவடியரே.

காட்டகத்தாடலான்கருதியகானப்பேர், கோட்டகத்திளவரால்குதிகொளுங்காழியா
னூட்டகத்தோங்குசீர்ஞானசம்பந்தன், பாட்டகத்திவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குற்றாலம்-பண்-குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

வம்பார்குன்றநீடுயர்சாரல்வளர்வேங்கைக், கொம்பார்சோலைக்கோலவண்டியாழ்செய்குற்றாலம்
அம்பானெய்யோடாடலமர்ந்தானலர்கொன்றை, நம்பான்மேயநன்னகர்போலுநமரங்காள்.

மாடவீதிவருபுனற்காழியார்மன்னன், கோடலீன்றுகொழுமுளைகூம்புங்குற்றால
நாடவல்லநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன், பாடல்பத்தும்பாடநம்பாவம்பறையுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறும்பலா-பண்-காந்தாரம். திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்தமதிசூடித்தெண்ணீர்சடைக்கணிந்து தேவிபாகம்பொருந்திப்பொருந்தாதவேடத்தா ற்காடுறைதல்புரிந்தசெல்வ, ரிருந்தவிடம் வினவி லேலங்கமழ்சோலையின்வண்டியாழ்செய், குருந் தமணநாறுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற் குறும்ப லாவே.

கொம்பார்பூஞ்சோலைக் குறும்பலாமேவிய கொல்லேற்றண்ண, னம்பானடிபரவு நான்மறை யான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன,வின்பாயபாடலி வைபத்தும்வல்லார்விரும்பிக்கேட்பார், தம்பாச தீவினைகள்போயகலநல்வினைகள்தளராவன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்வேலி-திருவிராகம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம். திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்தவைமந்திரம்மறுமைநன்னெறியவைமற்றுமெல்லா
மருந்துயர்கெடுமவர்நாமமேசிந்தைசெய்நன்னெஞ்சமே
பொருந்துதண்புறவினிற்கொன்றைபொன்சொரிதரத்துன்றுதண்பூஞ்
செருந்திசெம்பொன்மலர்திருநெல்வேலியுறைசெல்வர்தாமே.

பெருந்தண்மாமலர்மிசையயனவனனையவர்பேணுகல்வித்
திருந்துமாமறையவர்திருநெல்வேலியுறைசெல்வர்தம்மைப்
பொருந்துநீர்த்தடமல்குபுகலியுள்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வருந்தமிழ்மாலைகள்பாடியாடக்கெடுமருவினையே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு இராமேசுரத்தை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடி அங்கே இருந்தருளினர்.

திருஇராமேச்சுரம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அலைவளர்தண்மதியோடயலேயடக்கியுமை, முலைவளர்பாகம்முயங்கவல்லமுதல்வன்முனி
யிலைவளர்தாழைகள்விம்முகானலிராமேச்சுரந், தலைவளர்கோலநன்மாலையன்மூனிருந்தாட்சியே.

பகலவன்மீதியங்காமைக்காத்தபதியோன்றனை, யிகலழிவித்தவனேத்துகோயிலிராமேச்சுரம்
புகலியுள்ஞானசம்பந்தன்சொன்னதமிழ்புந்தியா, லகலிடமெங்குநின்றேத்தவல்லார்க்கில்லையல்லலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்தே ஈழமண்டலத்தில் உள்ள திருக் கோணமலை திருக்கேதீச்சரம் என்னும் ஸ்தலங்க ளைவணங்கித்திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருக்கோணமாமலை-பண்-புறநீர்மை. திருச்சிற்றம்பலம்.

நிரைகழலரவஞ்சிலம்பொலியலம்புநிமலர்நீறணிதிருமேனி
வரைகெழுமகளோர்பாகமாப்புணர்ந்தவடிவினர்கொடியணிவிடையர்
கரைகெழுசந்துங்காரகிற்பிளவுமளப்பருங்கனமணிவரன்றிக்
குரைகடலோடநித்திலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமர்ந்தாரே.

குற்றமிலாதார்குரைகடல்சூழ்ந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரைக்
கற்றுணர்கேள்விக்காழியர்பெருமான்கருத்துடைஞானசம்பந்த
னுற்றசெந்தமிழார்மாலையீரைந்துமுரைப்பவர்கேட்பவருயர்ந்தோர்
சுற்றமுமாகித்தொல்வினையடையார்தோன்றுவர்வானிடைப்பொலிந்தே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதீச்சரம்-பண்-நட்டராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

விருதுகுன்றமாமேருவினாணரவாவனலெரிய
ம்பாப், பொருதுமூவெயில்செற்றவன்பற்றிநின்
றுறைபதியெந்நாளுங், கருதுகின்றவூர்கனைகடற்
கடிகமழ்பொழிலணிமாந்தோட்டங், கருதநின்ற
கேதீச்சரங்கைதொழக்கடுவினையடையாவே.

மாடெலாமணமுரசெனக்கடலினதொலிக
வர்மாந்தோட்டத், தாடலேறுடையண்ணல் கேதீ
ச்சரத்தடிகளையணிகாழி, நாடுளார்க்கிறைஞானச
ம்பந்தன்சொன்னவின்றெழுபாமாலை, பாடலாயி
னபாடுமின்பத்தர்கள்பரகதிபெறலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள்சென்றபின், இராமேச்சுரத்தைநீங்கி திருவாடானை திருப்புனவாயில் என்னுந்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருஆடானை-பண்-நட்டராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதோர்கூறுகந்தேறதேறிய, ஆதியானுறையாடானை
போதினாற்புனைந்தேத்துவார்தமை, வாதியாவினைமாயுமே.

வீடினார்மலிவெங்கடத்துநின், றாடினானுறையாடானை
நாடிஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், பாடநோய்பிணிபாறுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புனவாயில்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம். திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல்செஞ்சடை வெண்பிறையன்விரிநூ
லினன், பன்னியநான்மறைபாடியாடிப்பலவூர்க
ள்போ, யன்னமன்னநடையாளொடுமமரும்மிட
ம், புன்னைநன்மாமலர்ப் பொன்னுதிர்க்கும்புன
வாயிலே.

பொற்றொடியாளுமைபங்கன் மேவும்புனவா
யிலைக், கற்றவர்தாந்தொழுதேத்தி நின்றகடற்கா
ழியா, னற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன் சொன்னதமிழ்
நன்மையா, லற்றமில்பாடல்பத்தேத்தவல்லாரரு
ள்சேர்வரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் குலச்சிறைநாயனாருடைய ஊராகியமண
மேற்குடியை அடைந்து சிலநாள் அங்கிருந்து பி
ன் மதுரையைச்சேர்ந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்
துகொண்டு இருந்தார். சிலதினங்கடந்தபின்சோ
ழநாட்டுக்கு மீண்டுசெல்லுதற்குத் திருவுளங்கொ
ள்ள பாண்டியரும் மாதேவியாரும் குலச்சிறை
யாரும் அவருடைய திருவடிகளைப் பிரியலாற்ரு
மையால் அவருடன்போதற்கு ஒருப்பட்டார்கள்
பிள்ளையார் அதுகண்டு அன்பர்களே நீங்கள் நம்
முடையசொல்லைமறுமல் சைவசமயத்தைப் பரி
பாலனஞ் செய்துகொண்டு இங்கேதானே இருங்
கள் என்று அருளிச்செய்தார். அவர்கள் பிள்ளை
யாருடைய ஆஞ்ஞையைமறுத்தற்கு அஞ்சி, அவ
ருடைய ஸ்ரீபாதங்களை நமஸ்கரித்து அனுமதி
பெற்று, அவரை ஒருபொழுதும்மறவாத சிந்தை
யுடன் சிவசமயபரிபாலனஞ்செய்துகொண்டு இ
ருந்தார்கள். பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்தோடு
பாண்டிநாட்டைக் கடந்து, சோழநாட்டை அ
டைந்து திருக்களர்பாதாளீச்சுரம் முதலியதலங்க
ளைவணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடி முள்ளி
வாய்க்கரையை அணைந்தார்.

திருப்பாதாளீச்சுரம்-பண்-குறிஞ்சி.　திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல்செஞ்சடைமேல் விளங்குமதிமத்த மொடுநல்ல, பொன்னியல்கொன்றையினுன் புனல்சூடிப்பொற்பமரு, மன்னமன்னநடையாளொருபாகமமர்ந்தருளிநாளும், பன்னியபாடலினு னுறைகோயில்பாதாளே.

பன்மலர்வைகுபொழில்புடை சூழ்ந்தபாதாளைச்சேர், பொன்னியன்மாடமல்குபுகலிந்நகர்மன்னன், றன்னெளிமிக்குயர்ந்ததமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன, வின்னிசைபத்தும்வல்லா ரெழில்வானத்திருப்பாரே.　　திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே ஆறுமிகப்பெருகுதலால், நீர்வாணர்கள் ஓடத்தை ஓடக் கோல் நிலையில்லாமை பற்றிக் கரையிலே நிறுத்திப்போய்விட்டார்கள் பிள்ளையார் அதுகண்டு கரையிலே எழுந்தருளி நின்றபோது கொள்ளம்பூதூர் எதிரேதோன்ற அங்கேசென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்தற்குத் திருவுளஞ் விரும்புதலால் அதிசீக்கிரமாக ஓடத்தின்கட்டை அவிழ்த்து சிவனடியார்களை அதிலே ஏற்றி, நாவலமேகோலாக அதன்மேல் நின்று "கொட்டமேகமழும்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினர்.

திருக்கொள்ளம்பூதூர்ஈரடிமேல்வைப்பு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம். திருச்சிற்றம்பலம்.

கொட்டமேகமழுங்கொள்ளம்பூதூர், நட்டமாடியநம்பனையுள்க
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ, நல்குமாறருணம்பனே.

கொன்றைசேர்சடையான்கொள்ளம்பூதூர், நன்றுகாழியுள்ஞானசம்பந்த
னின்சொன்மாலைகொண்டேத்தவல்லார்போ, யென்றும்வானவரோடிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரமசிவனுடைய திருவருளினல், ஓடம்சென்று மற்றக்கரையை அடைந்தது. பிள்ளையார் அடியார்களுடனே இறங்கி கோயிலை அடைந்துசுவாமிதரிசனஞ்செய்து அங்கேயிருந்தார் சிலநாள் ஆயினபின் வாதிலே அக்கினியில் வேவாத திருப்பதிகத்தையுடைய கடவுளை வணங்கவிரும்பி கொள்ளம்பூதூரை நீங்கி திருநள்ளாற்றை அடைந்து சுவாமிதரிசனம்செய்து வினவுரைப்பதிகம்பாடி, சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திருநள்ளாறுந்-திருவாலவாயும்-பண்-நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடகமெல்லடிப்பாவையோடுபெடுபிணக்காட்டிடம்பற்றிநின்று
நாடகமாடுநள்ளாறுடையநம்பெருமானிதுவென்கொல்சொல்லாய்
சூடகமுன்கைமடந்தைமார்கடுணைவரொடுந்தொழுதேத்திவாழ்த்த
வாடகமாடநெருங்குகூடலாலவாயின்கணமர்ந்தவாறே.

அன்புடையானையரனைக்கூடலாலவாய்மேவியதென்கொலென்று
நன்பொனைநாதனைநள்ளாற்றானைநயம்பெறப்போற்றிநலங்குலாவு
பொன்புடைசூழ்தருமாடக்காழிப்பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வின்புடைப்பாடல்கள்பத்தும்வல்லாரிமையவரோத்தவிருப்பர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருத்தேளிச்சேரியை அடைந்து. சுவாமிதரிசனம் செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருத்தெளிச்சேரி-பண்-இந்தளம்.　திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவலர்ந்தனகொண்டுமுப்போதுமும்பொற்கழ, றேவர்வந்துவணங்குமிகுதெளிச்சேரியீர்
மேவருந்தொழிலாளொடுகேழல்பின்வேடனும், பாவகங்கொடுநின்றதுபோலுநும்பான்மையே.

திக்குலாம்பொழில்சூழ்தெளிச்சேரியெஞ்செல்வனை, மிக்ககாழியுள்ஞானசம்பந்தன்விளம்பிய
தக்கபாடல்கள்பத்தும்வல்லார்கடடமுடி, தொக்கவானவர்சூழவிருப்பவர்சொல்லிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு செல்லும்போது பௌத்தர்கள் இருக்கின்ற போதிமங்கை சமீபிக்க அதனை அறிந்த அடியார்கள் எல்லாரும் கடலொலிபோலச்சங்குதாரைமுதலிய பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களையும் முழக்கி ஆரவாரித்தார்கள். முத்துச்சின்னங்கள் எல்லாம் பரசமயகோளரி வந்தார் என்று ஊதின பௌத்தர்கள் ஒருங்குகூடி, பிள்ளையார் தங்கள் எல்லையில் எழுந்தருளும்போது அடியார்கள் எடுத்த ஆரவாரத்தினாலும் திருச்சின்னவொலியினாலும் பொறாமைகொண்டு, தங்கள் சமயநூலிலே மகாபாண்டித்தியம் உள்ளபுத்தநந்தி முதலியோருக்குச் சொன்னார்கள்.

அவர்களுடையசொல்லும் பிள்ளையார்முன் வருகின்ற திருச்சின்ன ஒலியும் அடியார்களுடைய ஆரவாரமும் காதினுள்ளே புகுத்திய நாராசம்போலப் புகுந்தபோது, புத்தநந்திமிகக் கோபித்து எழுந்து பௌத்தர் கூட்டம்சூழச்சென்று அடியார்களை அணைந்து நீங்கள் எங்களைத்தருக்கத்தில் வென்றன்றோ வெற்றிச்சின்னங்கள் ஊதல் வேண்டும் என்று கோபங்கொண்டு விலக்கினான். அப்பொழுது திருத்தொண்டர்கள் மிகக்கோபித்து இந்தக்கொடுஞ்செயலுக்கு இவர்களைக் கொல்லாது பொறுக்கில் இவர்கள்தங்கள் நிலை எடுப்பார்கள் என்று முத்துச்சிவிகைமேல் வீற்றிருக்கின்ற திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைஅடைந்து வணங்கி நிகழ்ந்ததை விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் பிள்ளையார் நாம் வருமிடத்திலே இது நமக்கு அழகிதாய் இருக்கின்றது, புத்தநந்தி மற்றவர்கள்தங்கள் சமயநூற்பொருணிலையை மறாதவண்ணம் வாதுசெய்யப் புகுமிடத்து அவனுடைய பொய்ம்மேற்கோளை அறிகின்றோம் என்று அருளிச்செய்தார் அதற்குமுன்னே தேவாரத்திருமுறை எழுதும் அடியவர்பொறாமல், ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருவாக்காலே இடியிடித்துவிழ இப்புத்தனுடைய சிரம்விழக்கடவது என்று சொல்லியருளினார். அவ்வாக்கினாலே இடியிடித்துப்புத்தநந்தியுடைய சரீரத்தையும் தலையையும் வேறாகக் கூறுபடுத்தபௌத்தர் கூட்டம் அஞ்சிக்குலைந்தோடிற்று. பௌத்தர்களுடைய நிலைமையையும் புத்த நந்தியுடைய சரீரமும் தலையும் அற்றுவிழும்படி தமிழ்வேதலேககர் சொல் அம்பினால் அறுத்ததையும் கண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் ஓடிப்போய், பிள்ளையாருக்கு விண்ணப்பம் செய்தார்கள். பிள்ளையார், அங்ஙனம் எதிர்ந்தவிலக்கை நீக்கும் முறை அதுவேயாம் நீங்கள் எல்லீரும் ஹர ஹர என்று ஆரவாரியுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய அவ்வொலிமிக்கோங்கிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புத்தர்சமண்கழுக்கையர்பொய்கொளாச், சித்தத்தவர்கடெளிந்துதேறின
வித்தகநீறணிவார்வினைப்பகைக்கு, அத்திரமாவனவஞ்செழுத்துமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அஞ்சி ஓடியபௌத்தர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியங்கொண்டு, மீண்டும் ஒருங்குகூடி இச்செய்கைவஞ்சனையோ அவர்களுடைய சைவசமயத்து உண்மையோ எனமருண்டு நீங்கள் எங்களோடு மந்திரவாதம் இன்றி எதிர்ந்து தருக்கம் பேசவாருங்கள் என்று தங்களுக்குள்ளே தலைவனாகிய சாரிப்புத்தனையே முன்கொண்டு, பின்னும் வந்தார்கள் பிள்ளையார் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமிகமகிழ்ந்து விரைந்து சென்று முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி ஒருசத்திரமண்டபத்தின்மேல் ஏறி சைவர்கள் சூழவீற்றிருந்து, திருமுன்னே நின்ற அடியார் சிலரைநோக்கி தருக்கம்பேச விரும்பியபௌத்தர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தருளினார். அவ்வடியார்கள் அவ்வாஞ்ஞையைச் சிரமேற்கொண்டு பௌத்தர் கூட்டத்தை அணைந்து, வேதாகமாதி சமஸ்தசாத்திரங்களையும் ஓதாதுணர்ந்தவரும், முத்தமிழ்வேந்தரும் பரசமயகோளரியும் எங்கள் பரமாசாரியரும் ஆகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் உங்கள் விருப்பத்தின்படி வாதுசெய்தற்கு உங்களை மகிழ்ச்சியோடு அழைக்கின்றார், வாருங்கள்என்றார்கள். அதுகேட்டசாரிப்புத்தன் பௌத்தர்களோடு வந்து மண்டபத்திலே பிள்ளையாருக்குச்சமீபத்தில்நின்றான். அப்பொழுது திருச்சின்னத்தைத் தடுத்த புத்தநந்தியினுடைய சிரசைப்பொடிபடுத்திய தமிழ்வேதலேககர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளைவணங்கித் துதித்து சாரிப்புத்தனோடு வாதுசெய்து, பௌத்தசமயத்தை நிராகரணம்பண்ணி அவனைவென்று பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார். பௌத்தர்கள்தோற்று தங்கள் சமயம்பொய்ந்நெறி என்றுகண்டு, பிள்ளையாரைவிழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். பிள்ளையார் சை

வசமயமே சத்சமயம் என்பதை அவர்களுக்கு ஐயந்திரிபற உணர்த்தியருள அவர்கள் அவருடைய கருணைநோக்கம் பெற்றமையால், அதனை இனிதுணர்ந்து அவரைவணங்கி சைவர்கள் ஆயினர்கள். பிள்ளையார் அவ்விடத்தை நீங்கி திருக்கடவூரிலே சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து கொண்டு அங்கே இருந்தார்.

சிலநாளாயினபின் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்பூந்துருத்தியில் இருத்தலைக் கேள்வியுற்று அவரைக் காணவிரும்பி புறப்பட்டுச்சென்று பூந்துருத்திக் குச்சமீபித்தார், அதைத்திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவரை எதிர்கொண்டுவணங்கும்படிசென்று, அவர்வரும் எல்லையை அடைந்து திருச்சின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு அவரைத்தரிசிக்கும்படிசூழ்ந்தசனங்களுடைய நெருக்கத்தினாலே தம்மை ஒருவரும் காணாதபடி உட்புகுந்து அவர் ஏறிவரும் முத்துச் சிவிகையைத் தாங்குகின்றவர்களோடு தாமும் ஒருவராய்த் தாங்கிக்கொண்டு வந்தார் பிள்ளையார் பூந்துருத்திக்கு மிகச்சமீபித்தவுடனே அப்பர் எங்குற்றார் என்று வினவ அதைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி, அடியேன் தேவரீரைத் தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப்பெற்று இங்குற்றேன் என்றார். உடனே பிள்ளையார் சிவிகையினின்றும் இறங்கி, மனப்பதைப்போடும் அப்பமூர்த்தியைவணங்க, அப்பமூர்த்தியும் தம்மை அவர் வணங்குதற்கு முன் தாம் அவரைவணங்க அதுகண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் வணங்கி ஆனந்தகோஷஞ் செய்தார்கள். பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியோடும் பூந்துருத்தியிற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு இருந்தார். பிள்ளையார் தாம் பாண்டிநாட்டிற்சென்று சமணர்களை வாதில்வென்றதையும் பாண்டியனுடைய கூனைநிமிர்த்ததையும், அந்நாடெங்கும் விபூதியை வளர்த்ததையும், மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறையார் என்கின்ற இருவருடைய பெருமையையும், அப்பமூர்த்திக்குச்சொல்லியருளினர், அப்பமூர்த்தி தாம் தொண்டைநாட்டுக்குச்சென்று அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கியதைப் பிள்ளையாருக்குச் சொல்லியருளினர் அப்பமூர்த்தி விடைபெற்றுக்கொண்டு பாண்டிநாட்டுக்குப்புறப்பட பிள்ளையார் நெய்த்தானம் திருவையாறு திருப்பழனம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சீர்காழியை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருக்கழுமலம்-திருஇயமகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையேயுணர்வதுநின்னருள்மெய்யினையே
கற்றவர்காய்வதுகாமனையே கனல்விழிகாய்வதுகாமனையே
யற்றமறைப்பதுமுன்பணியேயமரர்கள்செய்வதுமுன்பணியே
பெற்றுமுகந்ததுகந்தனையே பிரமபுரத்தையுகந்தனையே.

"உணர்வதுநின்னருள் மெய்யினையே"

இதன்கருத்து. நின் அருளாகிய சத்தியத்தையே யானுணர்ந்துகொண்டிருப்பது.

"கற்றவர்காய்வது காமனையே"

இ-து. கற்றுணர்ந்தவர்களால் விடப்பட்டது. பசுத்துவம் பொருந்திய க்ஷேத்திரமாகிய தேகாதி பிரபஞ்சமே.

"அற்றமறைப்பது முன்பணியே"

இ-து உனது திருவாணத்தைமறைப்பது முன்தொங்கலாகியபாம்புகளே-மற்றவைவெளிப்படை.

பருமதில்மதுரைமனவையெதிரேபதிகமதெழுதிலையவையெதிரே
வருநதியிடைமிசைவருகரனே வசையொடுமலர்கெடவருகரனே
கருதலின்இசைமுரறருமருளே கழுமலமமரிறைதருமருளே
மருவியதமிழ்விரகன்மொழியே வல்லவர்தம்மிடர்திடர்மொழியே. திருச்சிற்றம்பலம்.

"பதிகமதெழுதிலையவை"

இ-து. திருப்பதிகம் எழுதப்பட்ட ஏடுகளவை- வருநதியிடைமிசை - வருகின்றவைகையாற்றினிடத்திலே, எதிர்வருகரனே - எதிரிட்டுப்போம்படி துணைசெய்த ஸ்ரீஅத்தங்களையுடையவனே, வசை

யொடும்-சமணருடையவசைச்சொல்லும், அலர்-பரிபவச்சொல்லும், கெட-கெடும்பொருட்டாக, அருகு-அரனே, சமண்குலத்தைக் கெடுக்கப்பட்டவனே, கருதலில் - கேட்போர்கள்கருத்தைஅழிக்கத்தக்க, இசைமுரல் - இசைக்குரியோருமாம், தருமர்உள்-தருமசீலருமாகிய பிராமணர்கள், வாழ்கின்ற-உள-எனத்பாலது- விகாரவகையால்-உள்-எனநின்றது.

"கழுமலமமரிறைதரும் அருளே. மருவியதமிழ்விரகன்."

இ-ள். திருக்கழுமலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற தம்பிரானுர் பிரசாதித்தருளியதிருவருளை யிடைவிடாமற்பொருந்திய தமிழ்விரகனுகிய யான் - மற்றவை வெளிப்படை.

நெடுநாட்சென்றபின், பிள்ளையார் தொண்டைமண்டலத்துக்கு யாத்திரைசெய்யத் திருவுளங்கொண்டு, தோணியப்பரைவணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு, அடியார்களோடு புறப்பட்டு தம்மோடு உடன்வருதற்குத்துணிந்த தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரைநோக்கி அப்பரே நீர் இங்கேதானே யாகஞ்செய்து, சிவதரிசனம்பண்ணிக்கொண்டு, இரும் என்று சொல்லிச்சென்று சிதம்பரம் தினைநகர் மாணிகுழி பாதிரிப்புலியூர் வடுகூர் வக்கரை இரும்பைமாகாளம் திருவதிகை ஆமாத்தூர் கோவலூர் அறையணி நல்லூர் திருவண்ணமலை என்னும் தலங்களைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு தொண்டைநாட்டை அடைந்தார்.

திருமாணிக்குழி-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி. திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னியல்பொருப்பரையன்மங்கையொருபங்கர்புனறங்குசடைமேல்
வன்னியொடுமத்தமலர்வைத்தவிறல்வித்தகர்மகிழ்ந்துறைவிடங்
கன்னியிளவாளைகுதிகொள்ளவிளைவள்ளைபடரள்ளல்வயல்வாய்
மன்னியிளமேதிகள்படிந்துமனைசேருதவிமாணிகுழியே.

உந்திவருதண்கெடிலமோடுபுனல்சூழுதவிமாணிகுழிமே
லந்திமதிசூடியவெம்மானையடிசேருமணிகாழிநகரான்
சந்தநிறைதண்டமிழ்தெரிந்துணருஞானசம்பந்தனதுசொன்
முந்தியிசைசெய்துமொழிவார்களுடையார்கணெடுவானநிலனே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்-பண்-செவ்வழி. திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னநின்றம்முடக்கால்முயற்கருள்செய்துநீள், புன்னைநின்றுகமழ்பாதிரிப்புலியூருளான்
றன்னைநின்றுவணங்குந்தனைத்தவமில்லிகள், பின்னைநின்றபிணியாக்கையைப்பெறுவார்களே.

அந்தணல்லாரகன்காழியுள்ளணிஞானசம், பந்தனல்லார்பயில்பாதிரிப்புலியூர்தனுட்
சந்தமாலைத்தமிழ்பத்திவைதரித்தார்கண்மேல், வந்துதீயவ்வடையாமையால்வினைமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடுகூர்-பண்-குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடுகூரெரிமாலையணிவர்சுடர்வேலர், கொடுகூர்மழுவாளொன்றுடையார்விடையூர்வர்
கடுகூர்பசிகாமங்கவலைபிணியில்லார், வடுகூர்புனல்சூழ்ந்தவடுகூரடிகளே.

படிநோன்பவையாவர்பழியில்புகழான, கடிநாணிகழ்சோலைகமழும்வடுகூரைப்
படியானமுந்தைமொழியார்சம்பந்த, னடிஞானம்வல்லாரடிசேர்வார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவக்கரை-பண்-பஞ்சமம். திருச்சிற்றம்பலம்.

கறையணிமாமிடற்றான்கரிகாடரங்காவுடையான், பிறையணிகொன்றையினுனொருபாகமும்பெண்ணமர்ந்தான், மறையவன்றன்றலையிற்பலிகொள்பவன்வக்கரையி, லுறைபவனெங்கள்பிரானொலியார்கழலுள்குதுமே.

தண்புனலும்மரவுஞ்சடைமேலுடையான் பிறைதோய், வண்பொழில்சூழ்ந்தழகாரிறைவன்னுறைவக்கரையைச், சண்பையர்தந்தலைவன்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன, பண்புனைபாடல்வல்லாரவர்தம்வினைபற்றறுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇரும்பைமாகாளம்-பண்-செவ்வழி திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்டுகெங்கைசடையிற்கரந்தும் மதிசூடிமான், கொண்டகையாற்புரமூன்றெரித்த குழகன்னிட, மெண்டிசையும்புகழ்போய் விளங்குமிருப்பை யதனுள், வண்டுகீதம்முரல்பொழில்சுலாநின்றமா காளமே.

எந்தைபெம்மானிடம்மெழில்கொள்சோலையி ருப்பையதனுள், மந்தமாரும்பொழில்சூழ்ந்தழ காயமாகாளத்தி, லந்தமில்லாவனலாடுவானை யணி ஞாநசம், பந்தன்சொன்னதமிழ்பாடவல்லார் ப ழிபோகுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு அதிகைவீரட்டானம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டைக்குறட்பூதங்குழுமவனலேந்திக், கெண்டைபிறழ்தெண்ணீர்கெடிலவடபக்கம்
வண்டுமருள்பாடவளர்பொன்விரிகொன்றை, விண்டதொடையலனுடும்வீரட்டானத்தே.

நாழல்கமழ்காழிஞாநசம்பந்தன், வேழம்பொருதெண்ணீரதிகைவீரட்டானத்துச்
சூழுங்கழலானைச்சொன்னதமிழ்மாலை, வாழுந்துணையாகநினைவார்வினையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆமாத்தூர்-பண்-சீகாமரம். திருச்சிற்றம்பலம்.

குன்றவார்சிலைநாணராவரிவாளிகூரெரிகாற்றி ல்மும்மதில், வென்றவாறெங்ஙனேவிடையேறும் வேதியனே, தென்றலார்மணிமாடமாளிகைச் சூ ளிகைக்கெதிர் நீண்டபெண்ணைமே, லன்றில்வந்த ணையுமாமாத்தூரம்மானே.

வாடல்வெண்டலைமாலையார்த்துமயங்கிருள் ளெரியேந்திமாநட, மாடல்மேயதென்னென்று மாத்தூரம்மானைக், கோடல்நாக மரும்பும்பைம் பொழிற்கொச்சையாரிறைஞாநசம்பந்தன், பா டல்பத்தும்வல்லார்பரலோகஞ்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவல்வீரட்டம்-திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

படைகொள்கூற்றம்வந்துமெய்ப் பாசம்விட் டபோதின்கண்,ணிடைகொள்வாரெமக்கில்லையெ ழுகபோதுநெஞ்சமே, குடைகொள்வேந்தன்மூ தாதை குழகன்கோவலூரதனுள், விடையதேறு ங்கொடியினன் வீரட்டானஞ்சேர்துமே.

கழியோடுலவுகானல்சூழ்காழிஞானசம்பந்தன் பழிகடீரச்சொன்னசொற்பாவநாசமாதலா, லழி விலீர்கொண்டேத்துமின்னந் தண்கோவலூரத னுள், விழிகொள்பூதப்படையினன் வீரட்டான ஞ்சேர்துமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅறையணிநல்லூர்-பண்-காந்தாரம். திருச்சிற்றம்பலம்.

பீடினாற்பெரியார்களும்பேதைமைகெடத்தீதி லா, வீடினாலுயர்ந்தார்களும்வீடினாரிளவெண்மதி, சூடினார்மறைபாடினார் சுடலைநீறணிந்தாரழ, லாடினாரறையணிநல்லூ ரங்கையாற்றொழுவார்களே.

கழியுலாங்கடற்கானல்சூழ் கழுமலமமர்தொல் பதிப், பழியிலாமறைஞாநசம் பந்தனல்லதோர் பண்பினார், மொழியினாரறையணிநல்லூர் முக்க ண்மூர்த்திதன்றடொழக்,கெழுவினாரவர்தம்மொ டுங்கேடில்வாழ்பதிபெறுவரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலை-பண்-நட்டபாஷை. திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணாமுலையுமையாளொடுமுடனாகியவொருவன், பெண்ணாகியபெருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ
மண்ணார்ந்தனவருவித்திரண்மழலைம்முழவதிரு, மண்ணாமலைதொழுவார்வினைவழுவாவணமறுமே.

வெம்புந்தியகதிரோனொளிவிலகும்விரிசார, லம்புந்திமூவெயிலெய்தவனண்ணாமலையதனைக்
கொம்புந்துவகுயிலாலுவகுளிர்காழியுள்ஞாந, சம்பந்தனதமிழ்வல்லவரடிபேணுதறவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலை-பண்-தக்கேசி. திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவார் புகழ்வார்வானோர்கள்,மூவார்புரங்களெரித்தவன்றுமூவர்க்கருள்செய்தார், தூமாமழைநின்றதிரவெருவித்தொறுவினிரையோடும்,ஆமாம்பிணைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே.

அல்லாடரவமியங்குஞ்சார லண்ணாமலையாரை நல்லார்பரவப்படுவான்காழிஞானசம்பந்தன் சொல்லான்மலிந்தபாடலானபத்தும்மிவைகற்று வல்லாரெல்லாம்வானோர்வணங்க மன்னிவாழ்வாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே திருவோத்தூரிற் சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார். இருக்கும்நாளிலே அந்தஸ்தலத்திலே உள்ள சிவனடியார் ஒருவர்வந்து பிள்ளையாரை வணங்கிநின்று, பரசமயங்களைப்பற்றிச் சைவஸ்தாபனம் செய்யும் சுவாமீமெய்க்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்கு அடியேனாகியநான் ஆக்கும்பனைகளெல்லாம் மிக உயர்வாக வளர்ந்தும் ஆண்பனைகளாகி காயாவாயின அதுகண்டசமணர்கள், நீர் ஆக்கும் ஆண்பனைகள் எல்லாவற்றையும் காய்க்கப்பண்ணுதல் கூடுமோஎன்று நகைசெய்து இகழ்ந்து சொன்னார்கள் தேவரீர் அருள்செய்யவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். பிள்ளையார் அதுகேட்டெரிந்தருளி, எழுந்துவிரைந்து கோயிலிற்சென்று சுவாமியை வணங்கி திருப்பதிகம்பாடி அப்பதிகத்தின்திருக்கடைக்காப்பிலே. "குரும்பையாண்பனையீன்குலையோத்தூர்" என்று பாடியருளினர்.

திருவோத்தூர்-ஆண்பனை பெண்பனையானதிருப்பதிகம்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தொத்தாயினகொண்டுநின்பொன்னடி, யேத்தாதாரில்லையெண்ணுங்கா
லோத்தூர்மேயவொளிமழுவாளங்கை, கூத்தீரும்மகுணங்களே.

குரும்பையாண்பனையீன்குலையோத்தூ, ரரும்புகொன்றையடிகளைப்
பெரும்புகலியுண்ஞானசம்பந்தன்சொல், விரும்புவார்வினைவீடே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அதனால் ஆண்பனைகள் எல்லாம் குரும்பைக்குலைகளை யுடையனவாய்ப் பெண்பனைகளாயின அதனைக்கண்டவர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியங்கொண்டார்கள் பிள்ளையார் ஆண்பனைகள் காய்த்துப் பழுக்கும்படி அன்பருக்கு அருள்செய்து, சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு அங்கே இருந்தார். சமணர்கள் பரசமயகோளரியாராகிய பிள்ளையாருடைய செய்கையைக்கண்டு, அந்நாட்டைவிட்டு ஓடினார்கள் அவர்களிற்சிலர் பரமசிவனேமெய்க்கடவுள் என்று துணிந்து, சைவராகிஉய்ந்தார்கள் பிள்ளையாருடைய திருவாக்கிலேபிறத்தலால், அப்பனைகள் எல்லாம் தங்கள் காலத்தைக்கழித்து ஒழியாப்பிறவியை ஒழித்து, சிவத்தை அடைந்தன. பிள்ளையார் சிலநாளாயினபின், அப்பதியை நீங்கி, மாகறல் குரங்கணிமுட்டம் கச்சியேகம்பம் கச்சிநெறிக்காரைக்காடு அனேகதங்காவதம் கச்சிமேற்றளி மாற்பேறு வல்லம் இலம்பயங்கோட்டூர் திருவிற்கோலம் திருவூறல் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு பதிகம்பாடி பழையனூர் திருவாலங்காட்டுக்குச்சமீபத்திலேபோனார்.

திருமாகறல்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி. திருச்சிற்றம்பலம்.

விங்குவிளைகழனிமிகுகடைசியர்கள்பாடல்விளையாடலரவம், மங்குலொடுநீள்கொடிகள்மாடமலிநீடுபொழின்மாகறலுளான்,கொங்குவிரிகொன்றையொடுகங்கைவளர்திங்களணி செஞ்சடையினான், செங்கண்விடையண்ணலடிசேர்பவர்கடவினைகடருமுடனே.

கடைகொணெடுமாடமிகவோங்குகமழ்வீதிமலிகாழியவர்கோன், அடையும்வகையாற்பரவியரனையடிகூடுசம்பந்தனுரையான்,மடைகொள்புனலோடுவயல் கூடுபொழின்மாகறலுளான்அடியையே, யுடையதமிழ்பத்துமுணர்வாரவர்கடொல்வினைகளொல்குமுடனே. திருச்சிற்றம்பலம்.

குரங்கணின்முட்டம்-பண்-தக்கராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

விழுநீர்மழுவாட்படையண்ணல்விளங்குங், கழுநீர்குவளைம்மலரக்கயல்பாயுங்
கொழுநீர்வயல்சூழ்ந்தகுரங்கணின்முட்டந், தொழுநீர்மையர்தீதுறுதுன்பமிலரே.

கல்லார்மதிற்காழியுள்ஞானசம்பந்தன், கொல்லார்மழுவேந்திகுரங்கணின்முட்டஞ்
சொல்லார்தமிழ்மாலைசெவிக்கினிதாக, எல்லார்க்குமெளிதாம்பிறவாவகைவீடே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஏகம்பம்-பண்-இந்தளம். திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையானைமாசிலாப்புன்சடைமல்குவெண், பிறையானைப்பெண்ணொடாணாகியபெம்மானை
யிறையானையேர்கொள்கச்சித்திருவேகம்பத், துறைவானையல்லதுள்காதெனதுள்ளமே.

அந்தண்பூங்கச்சியேகம்பனையம்மானைக், கந்தம்பூங்காழியூரன்கவிக்கோவையாற்
சந்தமேபாடவல்லதமிழ்ஞானசம், பந்தன்சொற்பாடியாடக்கெடும்பாவமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பம்-பண்-திருஇயமகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

பாயுமால்விடைமேலொருபாகனேபாவைதன்னுருமேலொருபாகனே
தூயவானவர்வேதத்துவனியேசோதிமாலெரிவேதத்துவனியே
யாயுநன்பொருணுண்பொருளாதியேயாலநீழலரும்பொருளாதியே
காயவன்மதன்பட்டதுகம்பமேகண்ணுதற்பரமற்கிடங்கம்பமே.

"பாயுமால்விடைமேலொருபாகனே" இதன் கருத்து. வானளவுந்தத்தப்பட்ட பெரியரிஷபத்தின்மேலேறிச் செலுத்துகைக்கு ஒப்பில்லாத பாகனுயுள்ளவனே. "பாவைதன்உருமேல் ஒருபாகனே" இ-து. பரமேசுவரியினுடைய திருமேனியினை - உனது திருவடிவின் ஒருபாதியிலேவைத்தவனே. "தூயவானவர்வேதத்துவனியே" இ-து. நின்மலரானவானவரது-துதியாகிய வேதங்களினுடைய நாதசொரூபமாயிருக்கின்றவனே. "சோதிமால்எறிவுஎது அத்துவனியே" இ-து. பிரகாசத்தை யுடைத்தாய் மிகுதிப்பட்டு அச்சத்தியினுடைய பிரகாசம் எப்படியிருக்கும் - அப்படித்தான வழியாயுள்ளவனே. "ஆயுநன்பொருள் நுண்பொருளாதியே" இ-து மனபோதத்தாலுணரப்பட்ட அத்தங்களுக்கெல்லாங் கிட்டுதற்கரிதாகிய சூனியமாயுள்ள மூலவத்துவாயிருப்பவனே. "ஆலநீழலரும்பொருளாதியே" இ-து. கீழ்ச்சொன்னபொருளை - வடவிருக்ஷத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருந்து ஆத்மபோதத்தால் உணர்தற்கரிய பொருளென வுணர்த்தியப்பொருளைத் தெருட்சிபடஆயாநின்றனையே. "காயவன்மதன் பட்டதுகம்பமே" இ-து. உனது நெற்றிவிழியாலே தகனஞ்செய்ய - யாவராலுஞ் செயித்தற்கரிய காமன்பட்டவாறு - அங்கமொடாதநடுக்கமே. "கண்ணுதற்பரமற்கிடங்கம்பமே" இ-து. இவ்வாறு காமன் வடிவு அழிய நுதற்கண்விழித்த கருணையாளனாகிய சிவனுக்கிடமேதென்னில் - திருவேகம்பமென்னுந் திருப்பதியே என்க.

கந்தமார்பொழில்சூழ்தருகம்பமேகாதல்செய்பவர்தீர்த்திடுகம்பமே
புந்திசெய்துவிரும்பிப்புகலியேபூசுரன்றன்விரும்பிப்புகலியே
யந்தமில்பொருளாயினகொண்டுமேயண்ணனின்பொருளாயினகொண்டுமே
பந்தனின்னியல்பாடியபத்துமேபாடவல்லவராயினபத்துமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

"கந்தம்ஆர்பொழில்சூழ்தருகம்பமே" இ-து. மணம்பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த திருவேகம்பத்தை. "காதல்செய்பவர்தீர்த்திடுகம்பமே" இ-து. இடைவிடாமற்காதலித்து நினைப்பவரது சென்மநடுக்கத்தை யொழிக்கப்பட்டவனே. "புந்திசெய்துவிரும்பிப்புகலியே பூசுரன்றன்விரும்பிப்புகலியே" இ-து. இத்தன்மை காதலித்தாரது சென்மநடுக்கத்தை யொழிப்பையென்பதை யானுமுணர்ந்து கனகமாடங்கள்சூழப்பட்ட புகலியென்கின்ற பதியின்கண் வாழ்கின்ற இந்தமறையோனாகிய யான்-அத்தன்மை கருணையாளனாகிய தன்னை-யானுங்காதலித்துரைத்த தமிழ்மாலையை. "அந்தமில்பொருளாயினகொண்டுமே" இ-து. முடிவில்லாத அத்தங்களில் எனக்குத்தோன்றின மதியாதியைக்கொண்டு. "அண்ணனின்பொருளாயின கொண்டுமே" "பந்தனின்னியல் பாடியபத்துமே" இ-து. கத்தாவாகிய நினது சிவானந்தரது அறிவினுள்ளே தோன்றப்பட்ட சிவானந்தம் ஏகமாகிய விசேடத்தையுடைய நின்னை இரண்டறத் தழுவப்பட்ட ஞானசம்பந்தனானவன் இனியதமிழாகப்பாடிய இம்மாலைபத்துமே. "பாடல்வல்லவராயினபத்துமே" இ-து. இம்மாலையைக்கொண்டு நின்னைப்பாடுவார்க்கு ஆகுவதேதென்னில்அழகாகிய பத்தி ஞானவைராக்கியங்கள் என்க.

திருவிருக்குக்குறள்-பண்-கொல்லி. திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவார்கச்சித், திருவேகம்பத், தொருவாவென்ன, மருவாவினையே.
கொச்சைவேந்தன், கச்சிக்கம்பன், மெச்சுஞ்சொல்லை, நச்சும்புகழே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெறிக்காரைக்காடு-பண்-பஞ்சமம். திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரணவும்முலைமங்கைபங்கினராயங்கையிற், போரணவும்மழுவொன்றங்கேந்தி வெண்பொடியணிவார், காரணவுமணிமாடங்கடைநவின்றகலிக்கச்சி, நீரணவுமலர்ப்பொய்கைநெறிக்காரைக்காட்டாரே.

கண்ணாருங்கலிக்கச்சி நெறிக்காரைக்காட்டுறையும், பெண்ணாருந்திருமேனிப்பெருமானதடிவாழ்த்தித், தண்ணாரும்பொழிற்காழித் தமிழ்ஞாநசம்பந்தன், பண்ணாருந்தமிழ்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாற்பேறு-பண்-பழந்தக்கராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊறியார்தருநஞ்சினையுண்டுமை, நீறுசேர்திருமேனியர்
சேறுசேர்வயற்றென்றிருமாற்பேற்றின், மாறிலாமணிகண்டரே.
மன்னிமாலொடுசோமன்பணிசெயு, மன்னுமாற்பேற்றடிகளை
மன்னுகாழியுள்ஞாநசம்பந்தன்சொற், பன்னவேவினைபாறுமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவல்லம்-பண்-வியாளக்குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

எரித்தவன்முப்புரமெரியின்மூழ்கத், தரித்தவன்கங்கையைத்தாழ்சடைமேல்
விரித்தவன்வேதங்கள்வேறுவேறு, தெரித்தவனுறைவிடந்திருவல்லமே.
கற்றவர்திருவல்லங்கண்டுசென்று, நற்றமிழ்ஞாநசம்பந்தன்சொன்ன
குற்றமில்செந்தமிழ்கூறவல்லார், பற்றுவரீசன்பொற்பாதங்களே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇலம்பயங்கோட்டூர்-பண்-குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையினார்பருப்பதந்துருத்திமாற்பேறுமாசிலாச்சீர்மறைக்காடுநெய்த்தானம்
நிலையினானெனதுரைதனதுரையாகநீறணிந்தேறுகந்தேறியநிமலன்
கலையினார்மடப்பிணைதுணையொடுந்துயிலக்கானலம்பெடைபுல்கிக்கணமயிலாலு
மலையினார்பைம்பொழிலிலம்பயங்கோட்டூரிருக்கையாப்பேணியெனெழில்கொள்வதியல்பே.
கந்தனைமலிகனைகடலொலியோதங்கானலங்கழிவளர்கழுமலமென்னு
நந்தியாருறைபதிநான்மறைநாவனற்றமிழ்க்கின்றுணைஞாநசம்பந்த
னெந்தையார்வளநகரிலம்பயங்கோட்டூரிசையொடுகூடியபத்தும்வல்லார்போய்
வெந்துயர்கெடுகிடவிண்ணவரோடும்வீடுபேறின்மையில்வீடெளிதாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிற்கோலம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம். திருச்சிற்றம்பலம்.

உருவினாருமையொடுமொன்றிநின்றதோர், திருவினான்வளர்சடைத்திங்கள்கங்கையான்
வெருவிவானவர்தொழவெகுண்டுநோக்கிய, செருவினானுறைதருந்திருவிற்கோலமே.
கோடல்வெண்பிறையனைக்கூகமேவிய, சேடனசெழுமதிற்றிருவிற்கோலத்தை
நாடவல்லலந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன், பாடல்வல்லார்களுக்கில்லைபாவமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஊறல்-பண்-வியாளக்குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

மாறிலவுணரரணம்மவைமாயவோர்வெங்கணையானன்று, நீறெழவெய்தவெங்கணிமலனிடம்வினவிற், றேறலிரும்பொழிலுந்திகழ்செங்கயல்பாய் வயலுஞ்சூழ்ந்த, வூறலமர்ந்தபிரானொலியார்கழலுள்குதுமே.

கோடலிரும்புறவிற்கொடிமாடக்கொச்சையர்மனமெச்ச, வோடுபுனல்சடைமேல்கரந்தான்றிருவூறல், நாடலரும்புகழான்மிகுஞானசம்பந்தன் சொன்னநல்ல, பாடல்கள்பத்தும்வல்லார் பரலோகத்திருப்பாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுகாரைக்காலம்மையார் திருத்தலையாலேந டந்த திருப்பதி ஆதலால் அதைமிதிக்கஅஞ்சி, அ தற்குச்சமீபத்திலேஉள்ள ஒரூரிலே அன்றிரவுபள் ளிகொண்டார். திருவாலங்காட்டில் வீற்றிருக்குங் கடவுள் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, நம்மைப்பாடுதற்கு மறந்தனையோ என்றுஅருளி ச்செய்ய பிள்ளையார்உடனே விழித்துஎழுந்து தி ருவருளைத்துதித்து திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

பழையனூர் திருஆலங்காடு-பண்-தக்கராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சவருவாருந்தொழுவிப்பாரும் வழுவிப் போய், நெஞ்சம்புகுந்தென்னை நினைவிப்பாரும் முனைநட்பாய், வஞ்சப்படுத்தொருத்தி வாணாள் கொள்ளும்வகைகேட், டஞ்சும்பழையனூ ராலங் காட்டெம்மடிகளே. போழம்பலபேசிப் போதுசாத்தித்திரிவாரும் வேழம்வருமளவும்வெயிலேதுற்றித்திரிவாருங் கேழல்வினைபோகக்கேட்பிப்பாருங்கேடிலா வாழ்வர்பழையனூராலங்காட்டெம்மடிகளே.

சாந்தங்கமழ்மறுகிற்சண்பைஞானசம்பந்த
னுந்தன்பழையனூராலங்காட்டெம்மடிகளை
வேந்தனருளாலேவிரித்தபாடலிவைவல்லார்
சேர்ந்தவிடமெல்லாந்தீர்த்தமாகச்சேர்வாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றநாள் உதயத்திலே திருக்கூட்டம் தம்மை அணைந்தபொழுது இரவிலே நிகழ்ந்ததை அவர் களுக்குச் சொல்லியருளினர். பின்பு பாசூர் வெ ண்பாக்கம் காரிகரை முதலிய ஸ்தலங்களைவணங் கிக்கொண்டு, திருக்காளத்திமலைக்குச் சமீபித்து அதன்மேல் கண்ணப்பநாயனருடைய திருத்தொ ண்டைச்சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடிக்கொண் டுசென்று மலைமேல்ஏறி சந்நிதானத்தை அடைந் து சுவாமியைவணங்கினர்.

திருப்பாசூர்-பண்-காந்தாரம். திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தையிடையார்தலையின்மிசையார்செஞ்சொலார், வந்துமாலைவைகும்போழ்தென்மனத்துளார்
மைந்தர்மணாளரென்னமகிழ்வாரூர்போலும், பைந்தண்மாதவிச்சோலைசூழ்ந்த[பா]சூரே.

ஞானமுணர்வான்காழிஞானசம்பந்தன், தேனும்வண்டுமின்னிசைபாடுந்திருப்பாசூர்க்
கானமுறைவார்கழல்சேர்பாடலிவைவல்லா, ரூனமிலராயும்பர்வானத்திருப்[பா]ரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்தி-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவர்கடானவர்கள் வாதைபடவந்ததொரு மாகடல்விடந், தானமுதுசெய்தருள் புரிந்தசிவ ன்மேவுமலைதன்னைவினவி, லேனமின்மானினொடு கிள்ளைதினைகொள்ளவெழிலார்கவணினாற், கானவ ர்தமாமகளிர்கனகமணியில்குகாளத்திமலையே. காடதிடமாகநடமா[டு]சிவன்மேவு காளத்திமலை யை, மாடமொடுமாளி[கை]கணீடுவளர்கொச்சைவ யமன்னுதலைவன், னாடுபல[வு]நீடுபுகழ்ஞானசம்பந்த னுணர்நல்லதமிழின், பாட[லொ]லொடுபாடுமிசை வல் லவர்கணல்லர்பரலோகமே[ய்]த.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்வணக்கத்தாற் பெற்றபயனைக் காண் பார்போல அன்புருவமாகிய கண்ணப்பநாயனா ரைக்கண்டு ஆனந்த அருவிசொரியவிழுந்து நம ஸ்கரித்தார். பின் மலையினின்று இறங்கி ஒருதிரும டத்தில் வீற்றிருந்தருளினர் காலந்தோறும் காள த்தியப்பரைவணங்கிக்கொண்டு அங்கே இருக்கும் நாளிலே வடதிசையினும்மேற்றிசையினும் தமிழ் மொழிவழக்கு இன்மையால் உத்தர கைலாசம் திருக்கேதாரம் கோகர்ணம் திருப்பருப்பதம்இந் திரநீலப்பருப்பதம் முதலிய ஸ்தலங்களை அங்கிரு ந்தேவணங்கித்திருப்பதிகம்பாடி சிலதினங்கழித் தபின் திருக்காளத்தியை நீங்கி வேற்காடுவலிதாய ம் முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திரு வொற்றியூரை அடைந்துசுவாமிதரிசனஞ்செய்து கொண்டு இருந்தார்.

ஸ்ரீகயிலாயம்-பண்-தக்கேசி. திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடிகொளுருவர்புலியினதளர் புரிநூல்திகழ்மார்விற்,கடிகொள்கொன்றைகலந்தநீரார்கறைசேர்கண்டத்த, ரிடியகுரலாலிரியுமடங்கலொடங்குழுனைச்சாரற், கடியவிடைமேற்கொடியென்றுடையார்கயிலைமலையாரே.

போரார்கடலிற்புனல்சூழ்காழிப் புகழார்சம்பந்தன், காரார்மேகங்குடிகொள்சாரற்கயிலைமலையார்மேற், றேராதுரைத்தசெஞ்சொன்மாலை செப்புமடியார்மேல், வாராபிணிகள்வானோருலகின்மருவுமனத்தாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதாரம்-பண்-செவ்வழி. திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரஞ்சுகளிறுமடக்கிச்சுரும்பார்மலரிண்டைகட்டிவ்வழிபாடுசெய்யும்மிடமென்பரால்,வண்டுபாடம்மயிலாலமான்கன்றுதுள்ளவ்வரிக்கெண்டைபாயச்சுனைநீலமொட்டலருங் கேதாரமே.

வாய்ந்தசெந்நெல்விளைகழனிமல்கும் வயற்காழியா, னேய்ந்தநீர்க்கோட்டிமையோ ருறைகின்றகேதாரத்தை, யாய்ந்துசொன்னவ்வருந்தமிழ்கள்பத்தும்மிசைவல்லவர், வேந்தராகியுலகாண்டு வீடுகதிபெறுவரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோகரணம்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி. திருச்சிற்றம்பலம்.

என்றுமரியானயலவர்க்கியலிசைப்பொருள்களாகியெனதுள்
நன்றுமெளியானொளிசிறந்தபொன்முடிக்கடவுணண்ணுமிடமா
மொன்றியமனத்தடியர்கூடியிமையோர்பரவுநீடரவமார்
குன்றுகணெருங்கிவிரிதண்டலைமிடைந்துவளர்கோகரணமே.

கோடலரவீனும்விரிசாரன்முனெருங்கிவளர்கோகரணமே
யீடமினிதாகவுறைவானடிகள்பேணியணிகாழிநகரா
னுடியதமிழ்க்கிளவியின்னிசைசெய்ஞானசம்பந்தன்மொழிகள்
பாடவலபத்தரவரொத்திசையுமாள்வர்பரலோகமெளிதே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇந்திரநீலப்பருப்பதம்-பண்-இந்தளம்- திருச்சிற்றம்பலம்.

குலவுபாரிடம்போற்றவீற்றிருந்த, விலகுமாமழுவேந்துமங்கையர்
நிலவுமிந்திரநீலபர்ப்பதத், துலவினனடியுள்கநல்குமே.

கந்தமார்பொழில்சூழ்ந்தகாழியா, னிந்திரன்றொழுநீலபர்ப்பதத்
தந்தமில்லியையேத்துஞானசம், பந்தன்பாடல்கொண்டோதிவாழ்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பருப்பதம்-வியாளக்குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடுமணியுமிழ்நாகஞ்சூழ்தரவரைக்கசைத்தா, னிடுமணியெழிலானையேறலனெருதேறி
விடமணிமிடறுடையான்மேவியநெடுங்கோட்டுப், படுமணிவிடுசுடரார்பருப்பதம்பரவுதுமே.

வெண்செநெல்விளைகழனிவிழவொலிகழுமலத்தான், பண்செலப்பலபாடலிசைமுரல்பருப்பதத்தை
நன்சொலினாற்பரவுஞானசம்பந்தனல்ல, வொண்சொலினிவைமாலையுருவெணத்தவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவனேகதங்காபதம்-பண்-இந்தளம். திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடல்மேவுதிமிர்புன்சடைமேலோர்நிலாமுளை, சூடல்மேவுமறையின்முறையாலோர்சுலாவழலாடன்மேவுமவர்மேயவனேகதங்காபதம், பாடல்மேவுமனத்தார்வினைபற்றறுப்பார்களே.

தொல்லையூழிப்பெயர்தோன்றியதோணிபுரத்துறை,நல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்லார்கண்முனல்லல்தீரவுரைசெய்தவனேகதங்காபதஞ், சொல்லநல்லவடையும்மடையாசுடுதுன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்தி-பண்-கொல்லி. திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தமாரகிலொடுசாதிதேக்கும்மர, முந்துமாமுகலியின்கரையினிலுமையொடு
மந்தமார்பொழில்வளர்மல்குகாளத்தி, யெந்தையாரிணையடியென்மனத்துள்ளவே.

அட்டமாசித்திகளணைதருகாளத்தி, வட்டவார்சடையனைவயலணிகாழியான்
சிட்டநான்மறைவல்லஞானசம்பந்தன்சொ, லிட்டமாப்பாடுவார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேற்காடு-பண்-பழந்தக்கராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒள்ளிதுள்ளக்கதிக்காமிவனொளி, வெள்ளியானுறைவேற்காடு
வுள்ளியாருயர்ந்தாரிவ்வுலகினிற், றெள்ளியாரவர்தேவரே.

விண்டமாம்பொழில்சூழ்தருவேற்காடு, கண்டுநம்பன்கழல்பேணிச்
சண்பைஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், கொண்டுபாடக்குணமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலிதாயம்-பண்-நட்டபாடை. திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தரோடுபலரும்பொலியம்மலரங்கைப்புனல்தூவி, யொத்தசொல்லியுலகத்தவர்தாந்தொழுதேத்தவுயர்சென்னி, மத்தம்வைத்தபெருமான்பிரியா துறைகின்றவலிதாயஞ், சித்தம்வைத்தவடியாரவர்மேலடையாமற்றிடர்நோயே.

வண்டுவைகும்மணமல்கிய சோலைவளரும் வலிதாயத், தண்டவாணனடியுள்குதலாலருமாலைத்தமிழாகக், கண்டல்வைகுகடற்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்பத்துங், கொண்டுவைகியிசைபாடவல்லார்குளிர்வானத்துயர்வாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்-பண்-பஞ்சமம். திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையவன்விண்ணுமண்ணுந்தொழநின்றவன் வெண்மழுவாட், படையவன்பாய்புலித் தோலுடைகோவணம்பல்கரந்தைச், சடையவன்சாமவேதன்சசிதங்கியசங்கவெண்டோ, டுடையவன்னுனமில்லியுறையும்மிடமொற்றியூரே.

ஒண்பிறைமல்குசென்னி யிறைவன்னுறையொற்றியூரைச், சண்பையர்தந்தலைவன்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன, பண்புனைபாடல்பத்தும்பரவிப்பணிந்தேத்தவல்லார், விண்புனைமேலுலகம்விருப்பெய்துவர்வீடெளிதே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிற்கதிருமயிலாப்பூரிலே வைசியர்குலத்திலே சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற்சிறந்தவரும். பரசமயங்களைப்பாற்றல் வேண்டும் என்னும் சிந்தையுள்ளவரும், பெருஞ்செல்வரும் ஆகியசிவநேசர் என்பவர் ஒருவர் உளர். அவர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் ஞானப்பால் உண்டமையையும், உலகம் உய்யும்பொருட்டுத் திருப்பதிகங்களிலே ஆருகதத்தையும் பௌத்தத்தையும் இழித்துறைத்தலையும் சிவனடியார்கள் சொல்லகேள்வியுற்று மனமிகமகிழ்ந்து, அவருடைய திருவடிகளிலே பேரன்புடையராகி, அகோராத்திரம் அவருடைய திருவருட் டிறங்களையே பேசல்கேட்டல் ஆகிய தொழிலினராயினர். அவர்மகா ஐசுவரியமும் கீர்த்தியும் உடையராயினும் பிள்ளைப்பேறு இன்மையால் மிகக்கவலையுற்று, சிவபூசை அடியார்பூசைகள்செய்து, ஒருபெண்பிள்ளையைப் பெற்றார். அப்பெண் செந்தாமரை ஆசனியாகிய இலக்குமிபோல மகாசௌந்தரியம் உடையளாதலால், அவளுக்குப்பூம்பாவை என்னும்பெயர்கொடுக்கப்பட்டது, அவளுக்குப் பெதும்பைப் பருவம்வந்தபின், தந்தையார் அவளுடைய குணுதிசயங்களைக்கண்டு வியப்புற்று மனமகிழ்ந்து இவளை விவாகம்செய்பவரே என்னுடைய அளவிறந்த திரவியங்களுக்கு உரியவர் என்றார் அந்நாட்களிலே திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டிநாட்டிற்சென்று செய்தருளிய திருவருட்டிறங்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்கள்வந்து சிவநேசருக்குச் சொன்னார்கள் சிவநேசர் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவர்கள் எல்லாருக்கும் அளவிறந்த திரவியங்களைக்கொடுத்து, பிள்ளையாரைத் திக்குநோக்கி,நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று தம்முடையசுற்றத்தார்கள் சமஸ்தரும்கேட்க, அடியேன் என்னுடைய புத்திரியாகிய பூம்பாவையையும்திரவியங்களையும் என்னையும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி

சுவாமிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன் என்றுசொல்லி, அத்தியந்தஆனந்தம் அடைந்தார். ஒருநாள் பூம்பாவை சேடியரோடு கன்னிமாடத்துக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற பூஞ்சோலையிற் சென்று பூக்கொய்யும்பொழுது ஒருபாம்பு மாதவிப்பந்தரிலே மறைந்துவந்து அவளுடைய விரலிலே காளி காளாத்திரி யமன் யமதூதி என்னும் நாலு தந்தங்களும் எலும்பிலே தாவக்கடித்து, நஞ்சை உகுத்து மேலேபடத்தைவிரித்து நின்றாடி அடங்கிற்று பூம்பாவைமயங்கிவிழ சேடியர்கள் அச்சுற்று அவளைத்தாங்கி கன்னிமாடத்தினுள்ளே கொண்டுபோனார்கள் சிவநேசர் சுற்றத்தாரோடு மனங்கலங்கி அழுதார். விஷவைத்தியர்கள் அனேகர், தனித்தனியே மந்திரதியானபாவகங்கள்செய்தும் எண்ணிறந்த ஔஷதங்களைப் பிரயோகித்தும் விஷம்நீங்காமல் ஏழுவேகமும் முறையேபொங்கித் தலைக்கொண்டது ஆவிதங்குதற்கு உரிய குறிகள் இல்லாமையால் விஷவைத்தியர்கள்கைவிட, சுற்றத்தார்கள் அவள்மேல்விழுந்து அலறி அழுதார்கள் சிவநேசர் ஒருவாறுதெளிந்து, இந்தவிஷத்தை நீக்கினவர்களுக்கு என்னுடைய அளவிறந்த திரவியங்களைக்கொடுப்பேன் என்று பறை அறைவித்தார் மூன்றுநாள் அளவும் அரசரிடத்துள்ளோர் முதலாகியமந்திரவாதிகள் சமஸ்தரும்வந்து தங்கள் செய்கையினாலே தீராமையால் திரும்பிவிட்டார்கள் சிவநேசர் அதுகண்டுமயங்கி பின்பு இவளைப் பிள்ளையாருக்கு என்றுசொல்லியதனால் நான் துன்புறவேண்டுவது இல்லை என்று துன்பம் நீங்கி பிள்ளையார்வருமளவும் இவ்வுடலைத்தகனஞ்செய்து எலும்பையும் சாம்பலையும் சேமித்துவைப்பேன் என்றுதுணிந்து அப்படியேதகனம்செய்து எலும்பையும் சாம்பலையும் ஓர்குடத்தில் இட்டு கன்னிமாடத்திலே வஸ்திரஞ்சாத்தி ஆபரணங்கள் அணிந்து பஞ்சணைமேல் வைத்தார். தினந்தோறும் தவறாமல் மஞ்சனம் மாலைசந்தனம் அன்னம் விளக்கு முதலியவைகளை அமைத்தார் அதனை அறிந்த யாவரும் வியப்புற்றார்கள்.

இப்படிநிகழும்நாளிலே, பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்தோடு திருவொற்றியூரில்வந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு இருக்கின்றார் என்றுஅவ்வூரவர்கள் பலர்வந்து சிவநேசருக்குச்சொன்னார்கள்அவர் அவர்கள் எல்லாருக்கும் வஸ்திரங்களையும் பொன்களையும்கொடுத்து, பெருங்களிப்புடையராகி திருவொற்றியூர்வரைக்கும் நடைப்பந்தல் இட்டு வஸ்திரங்களால் விதானித்து கமுகுகளும் வாழைகளும்நாட்டி தோரணங்கள் நிரைத்துகொடிகள்கட்டி, மாலைகள்தூக்கி அலங்கரிப்பித்தார். பின்பு திருவொற்றியூரிற்சென்று திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்குவேன் என்று எழுந்து அம்மயிலாப்பூரில் இருக்கின்ற சிவனடியார்களும் உடன்செல்லச்சென்று, திருவொற்றியூருக்குச் சமீபித்தார். அப்பொழுது, பிள்ளையாரும் திருவொற்றியூரை அகன்று, மயிலாப்பூரைநோக்கி அடியார் கூட்டத்தோடெழுந்தருளிவந்தார். சிவநேசரும் சிவனடியார்களும் அடியார் திருக்கூட்டத்தைத் தூரத்திலேகண்டு சிவகுமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் எழுந்தருளி வருகின்றார் என்று அளவில்லாத மகிழ்ச்சிகொண்டு, விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். பிள்ளையார் அவர்களை எதிர்தொழுது. சிவநேசருடைய செய்கையை அடியார்கள் சொல்லக்கேட்டு, மயிலாப்பூரை அடைந்தார் சிவநேசரிடத்து நிகழ்ந்ததைத் திருவுளத்தடைத்து, அவருடையகருத்தைமுற்றுவித்தற்கும் சமணரும் பௌத்தரும்ஆகியபுறச்சமயிகளுடைய இழிப்புரைகளை ஒழித்தற்கும் திருவுளங்கொண்டு, கபாலீச்சரம் என்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து பரமசிவனை நமஸ்கரித்து, ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு, கோயிலுக்குப் புறத்திலே வந்து. சிவநேசரைநோக்கி உம்முடைய மகளினது எலும்பைநிறைத்தகுடத்தைக்கோயிற்புறமதிற்றிருவாயிலே கொண்டுவாரும் என்று அருளிச்செய்தார். சிவநேசர் பெருங்களிப்புடையராகி, விழுந்துநமஸ்கரித்து எழுந்து, தம்முடைய வீட்டை அடைந்து, கன்னிமாடத்திலேபுகுந்து வெந்தசாம்பரும் எலும்பும் நிறைத்தகுடத்தை எடுத்து மூடுகின்ற இரத்தினச் சிவிகையினுள்ளே வைத்து சேடியர்கள் சூழ்ந்துசெல்லும்படி எடுப்பித்துக்கொண்டு வந்து கோபுரத்துக்கு எதிரே சிவிகையைநீக்கி அக்குடத்தைஎடுத்து சுவாமிக்கு அபிமுகத்திலேவைத்து நமஸ்காரம்பண்ணினார் மயிலாப்பூரில் இருக்கின்றவர்களும் மற்றை ஊர்களில் உள்ளவர்களும் சமணர்முதலாகிய புறச்சமயிகளும் பார்க்கும்பொருட்டுப் பக்கத்திலே வந்து சூழ்ந்தார்கள் தேவர்கள் முதலியோர் ஆகாயத்திலேவந்து நெருங்கினார்கள் பசுகரணமின்றிச் சிவகரணமுடைய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் சர்வான்மாக்களுக்கும் உறுதியப்பித்தற்பொருட்டு, அடியார் திருக்கூட்

டம்பக்கத்திலே தம்மைச்சூழ்ந்துவரும்படி கோபுரவாயிலின் நேரேவந்து, பூம்பாவையினது அத்தியிருக்கின்ற மட்குடத்தைக்கண்டு, சுத்தசாட்குண்ணியசொரூபியாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளின்பெருமையைச்சிந்தித்து, இப்பூமியிலே இறந்தவர்களுடையஎலும்பைப்பின்னும்நன்னெறிப்படுத்த அந்நன்மை அவ்வெலும்போடு தொடர்ச்சியாகும்என்று, அருணோக்கினாலே பூம்பாவாய் என்றுவிளித்து,பூமியிலே மானுடப்பிறப்பு எடுத்தவர்கள் பெறும்பயன் அன்புடனே பரமசிவனுடைய அடியார்களை அமுது செய்வித்தலும் சைவாகமவிதிப்படி செய்யப்படுகின்ற அவருடைய திருவிழாவைத் தரிசித்துஆனந்தம் அடைதலுமே என்பது சத்தியமாயில் நீஇவ்வுலகர்முன் வருவாய் என்று"மட்டிட்டபுன்னை"என்னும்திருப்பதிகத்தைஎடுத்தருளினார்.

திருமயிலைபூம்பாவைதிருப்பதிகம்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மட்டிட்டபுன்னையங்கானன்மடமயிலைக், கட்டிட்டங்கொண்டான்கபாலீச்சரமமர்ந்தா
னொட்டிட்டபண்பினுருத்திரபல்கணத்தார்க், கட்டிட்டல்காணாதேபோதியோபூம்பாவாய்.

கானமர்சோலைக்கபாலீச்சரமமர்ந்தான், றேனமர்பூம்பாவைபாட்டாகச்செந்தமிழான்
ஞானசம்பந்தனலம்புகழ்ந்தபத்தும்வல்லார், வானசம்பந்தத்தவரோடும்வாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதிலே அருளிச்செய்யப்பட்ட "போதியோ" என்னுந்திருவாக்காகிய அமிர்தம் அவ்வங்கத்திலேபொருந்த அதுகுடத்தினுள்ளே சரீரமாய்ப் பரிணமித்தது. பூம்பாவை முதற்பாட்டிலே வடிவுபெற்று வேறெட்டுப்பாட்டிலே பன்னிரண்டுவயசடைந்து குடத்தினுள் அடங்கியிருந்தனள் பின்பு பிள்ளையார் சமணர்களும் பௌத்தர்களும் இச்செய்கையை ஏற்றதன்று என்று எடுத்துச்சொல்வார்கள் என்னுங்கருத்தினால், பத்தாந்திருப்பாட்டை அருளிச்செய்தார், அப்பொழுது பூம்பாவை தன்கைவெளியேதோன்ற, குடம் உடைந்து எழுந்தாள் அங்ஙனம் எழுந்துநின்றபூம்பாவையைக்கண்டவர்கள் எல்லாரும் அற்புதம் எய்தினார்கள். சிவனடியார்கள் எல்லாரும் ஹரஹர என்று சொல்லும் ஓசைமிக்கோங்கிற்று தேவர்களும் முனிவர்களும் திருவருட்சிறப்பைநோக்கி புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள். பூமியில் உள்ளவர்கள் இது எங்கள் பரமசிவனுடைய பெருங்கருணையே என்று கைகள் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய ஆனந்தபராயணராய் வீழ்ந்தார்கள் அவ்வற்புதத்தைக்கண்ட சமணர்முதலிய புறச்சமயிகள் எல்லாரும் ஏங்கித் தள்ளாடிவிழுந்தார்கள். எண்ணில்லாதவயசுள்ள பிரமதேவர் தம்மாலே படைக்கப்பட்ட திலோத்தமையினிடத்தே அவளினது அழகின்வெள்ளத்தை நான்குமுகத்தினாலேகண்டார் பதினாறுவயசுள்ள திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளோ அவளினும்பார்க்க மிகுந்தசௌந்தரியத்தையுடைய தம்மாலேபடைக்கப்பட்ட பூம்பாவையினிடத்தே பரமசிவனது பெருங்கருணை வெள்ளத்தை ஆயிரமுகத்தினாலே கண்டார். பூம்பாவையைக்கண்ட தந்தையாராகிய சிவநேசர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார். பூம்பாவை பரமசிவனைவணங்கி பின்பு பிள்ளையாரைநமஸ்கரித்து எழுந்துநின்றாள். பிள்ளையார் சிவநேசரைநோக்கி இனி உம்முடைய புத்திரியை வீட்டிற்குக்கொண்டுபோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். சிவநேசர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து சுவாமீ அடியேன் அருமையாகப்பெற்ற இப்புத்திரியைத் தேவரீர் திருமணஞ்செய்தருளல்வேண்டும் என்றுபிரார்த்திக்க பிள்ளையார் அவரைநோக்கி, நீர்பெற்றபெண் விஷத்தினால் இறந்தபின் நாம் சர்வான்மாக்களும் உய்யும்படி அவர்களுக்குப்பரமசிவனது திருவருண்மகிமை விளங்கும்பொருட்டு உற்ப விப்பித்தமையால், இவ்வார்த்தைதகாது என்றுமறுத்தருளினார் அதுகேட்டுச் சிவநேசரும் அவர்பந்துக்களும் மயங்கி, பிள்ளையாருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து அழ பிள்ளையார் அவர்களுடையபெருந்துயரம் தணியும்பொருட்டு வேதாகமத்துணிவை அவர்களுக்கு எடுத்துப் போதித்தருளினார் அதுகேட்ட சிவநேசரும் பந்துக்களும் கவலைநீங்கினார்கள். பிள்ளையார் கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளினார். சிவநேசர், பூம்பாவையை வேறொருவருக்கும் விவாகம்செய்து கொடுப்பதில்லை என்று கொண்டுபோய் கன்னிமாடத்தில்வைத்தார். அவள் சிவத்தை

அடைந்தனள். கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளிய பிள்ளையார் சுவாமியைவணங்கி திருவருளைத்துதித்து திருப்பதிகம்பாடிக்கொண்டு புறம்போந்து வீற்றிருந்தருளினர்.

சிலநாளாயினபின், பிள்ளையார் அம்மயிலாப்பூரை அகன்று அங்குள்ள திருத்தொண்டர்கள் விடைகொள்ள, சிவநேசருக்குவருத்தம்நீங்கும்படி மதுரமொழி அருளி விடைகொடுத்துச் சென்று, வான்மியூர் இடைச்சுரம் திருக்கழுக்குன்று அச்சிறுபாக்கம் அரசிலி புறவார்பனங்காட்டூர் முதலாகியஸ்தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு, சிதம்பரத்தை அடைந்து காலந்தோறும் சபாநாயகரைத் தரிசனம்செய்து கொண்டு இருந்தார்.

திருவான்மியூர்-பண்-இந்தளம். திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுலாங்கடலிற்பொலிசங்கம்வெளிப்பிவன், றிரையுலாங்கழிமீனுகளுந்திருவான்மியூ
ருரையுலாம்பொருளாயுலகாளுடையீர்சொலீர், வரையுலாமடமாதுடனுகியமாண்பதே.

மாதோர்கூறுடைநற்றவனைத்திருவான்மியூ, ராதியெம்பெருமானருள்செய்யவினவுரை
போதியென்றெழுகாழியுள்ஞானசம்பந்தன்சொல், நீதியானினைவார்நெடுவானுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடைச்சுரம்-பண்-குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

வரிவளரவிரொளியரவரைதாழவார்சடைமுடிமிசைவளர்மதிசூடிக்
கரிவளர்தருகழற்கால்வலனேந்திக்கனலெரியாடுவர்காடரங்காக
விரிவளர்தருபொழிலிளமயிலாலவெண்ணிறத்தருவிகடிண்ணெனவீழு
மெரிவளரினமணிபுனமணிச்சாரலிடைச்சுரமேவியவிவர்வணமென்னே.

மடைச்சுரமறிவனவாளையுங்கயலுமருவியவயறனில்வரும்புனற்காழிச்
சடைச்சுரத்துறைவதோர்பிறையுடையண்ணல்சரிதைகள்பரவிநின்றுருகுசம்பந்தன்
புடைச்சுரத்தருவரைப்பூக்கமழ்சாரற்புணர்மடநடையவர்புடையிடையார்ந்த
விடைச்சுரமேத்தியவிசையொடுபாடலிவைசொலவல்லவர்பிணியிலர்தாமே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றம்-பண்-குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையானொருகாதிற்றூயகுழைதாழ, வேடுடையான்றலைகலனுகவிரந்துண்ணு
நாடுடையானள்ளிருளேமநடமாடுங், காடுடையான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றே.

கண்ணுதலான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றை, நண்ணியசீர்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
பண்ணியல்பாற்பாடியபத்துமிவைவல்லார், புண்ணியராய்விண்ணவரோடும்புகுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅச்சிறுபாக்கம்-பண்-குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்றிரண்டன்னபுரிசடைபுரளப்பொருகடற்பவளமோடழனிறம்புரையக்
குன்றிரண்டன்னதோளுடையகலங்குலாயவெண்ணூலொடுகொழும்பொடியணிவர்
மின்றிரண்டன்னநுண்ணிடையரிவைமெல்லியலாளையோர்பாகமாப்பேணி
யன்றிரண்டுருவமாயவெம்மடிகளச்சிறுபாக்கமதாட்சிகொண்டாரே.

மைச்செறிகுவளைதவளைவாய்நிறையமதுமலர்ப்பொய்கையிற்புதுமலர்கிழியப்
பச்சுறவெறிவயல்வெறிகமழ்காழிப்பதியவரதிபதிகவுணியர்பெருமான்
கைச்சிறுமறியவன்கழலலாற்பேணுக்கருத்துடைஞானசம்பந்தனறமிழ்கொண்
டச்சிறுபாக்கத்தடிகளையேத்துமன்புடையடியவருவினையிலரே திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅரசிலி-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம். திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடல்வண்டறைபான்மதிபாய்புனற்கங்கை, கோடல்கூவிளமாலைமத்தமுஞ்செஞ்சடைகுலாவி [யே
வாடல்வெண்டலைமாலைமருவிடவல்லியந்தோன்மே, லாடன்மாசுணமசைத்தவடிகளுக்கிடமரசிலி

அல்லிநீள்வயல்சூழ்ந்தவளைசிலியடிகளைக்காழி, நல்லஞானசம்பந்தனற்றமிழ்பத்திவைநாளுஞ்
சொல்லவல்லவர்தம்மைச்சூழ்ந்தமரர்தொழுதேத்த, வல்லர்வானுலகேத்தவைகலுமகிழ்ந்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவபாதவிருதயரும் சீர்காழியில்உள்ள மற்றப் பிராமணர்களும் அடியார்களும் பிள்ளையார் சிதம்பரத்தில்வந்து இருக்கின்றார் என்று கேள்வியுற்று வந்துசேர்ந்தார்கள் பிள்ளையார் அவர்களோடு சபாநாயகரைவணங்கி அருள்பெற்று சிதம்பரத்தை அகன்று, சீர்காழியை அடைந்து காலந்தோறும் தோணியப்பரைவணங்கிக்கொண்டு இருந்தார். இருக்கும்நாளிலே முருகநாயனர் திருநீலநக்கநாயனர் முதலாகிய திருத்தொண்டர்கள் சுற்றத்தார்களோடு சீர்காழியில்வந்து பிள்ளையாரைச் சேவித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள்.

திருவேணுபுரம்-பண்-நட்டபாடை. திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டார்குழலரிவையொடுபிரியாவகைபாகம், பெண்டான்மிகவானன்பிறைச்சென்னிப்பெருமானூர்
தண்டாமரைமலராளுறைதவளந்நெடும்மாடம், விண்டாங்குவபோலும்மிகுவேணுபுரமதுவே.

வேதத்தொலியானமிகுவேணுபுரந்தன்னைப், பாதத்தினின்மனம்வைத்தெழுபந்தன்னுரைபாட
லேதத்தினையில்லாவிவைபத்தும்மிசைவல்லார், கேதத்தினையில்லார்சிவகெதியைப்பெறுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகாழி-திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம். திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பொருணமக்கஎன்றுநச்சியிச்சைசெய்துநீ, ரம்பலம்மடைந்துசாலவல்லலுய்ப்பதன்முன
மும்பர்நாதனுத்தமன்னொளிமிகுத்தசெஞ்சடை, நம்பன்மேவுநன்நகர்நலங்கொள்காழிசேர்மினே.

தக்கனார்தலையரிந்தசங்கரன்றனக்கரை, யக்கினோடரவசைத்தவந்திவண்ணன்காழியை
யொக்கஞானசம்பந்தனுரைத்தபாடல்வல்லவர், மிக்கவின்பமெய்திவீற்றிருந்துவாழ்தன்மெய்ம்மையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவபாதவிருதயரும் அவர்பந்துக்களும் ஒருங்குகூடி, திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகள் திருமணஞ்செய்தருளுதற்கு இதுவேபருவமென்று எண்ணி, பிள்ளையாரைஅணைந்து, சுவாமீ, தேவரீர் வைதிகச்சடங்கைப் பிறருக்குக்காட்டும்பொருட்டு, ஓர் கன்னியைவிவாகம்செய்தருளல்வேண்டும்என்றுவிண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். பிள்ளையார் அதுகூடாது என்று மறுத்தருளபிராமணர்கள் பின்னும் கைதொழுதுதேவரீர் இப்பூமியின்கண்ணே வேதநெறியை ஸ்தாபிக்கப்புகுந்தீர், ஆதலால், அவ்வேதவிதிப்படி திருமணஞ்செய்தருளுதற்குத்திருவுளஞ்செய்தல்வேண்டும் என்றார்கள் பிள்ளையார் வேதநெறி நிலைப்படும்பொருட்டு, அதற்கு உடன்பட்டருளினர். அதுகண்ட தந்தையாரும் மற்றப்பிராமணர்களும், இது பரமசிவனுடைய திருவருள் என்று உருகிமனமகிழ்ந்து திருநல்லூரில் இருக்கின்றபிராமணருள் நம்பாண்டார்நம்பி என்பவருடைய புத்திரியே திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு மனைவியாதற்கு யோக்கியதை உடையவள் என்று எண்ணினார்கள். தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் பிராமணர்களோடும் திருத்தொண்டர்களோடும் விவாகம்பேசுதற்குத் திருநல்லூரைச்சமீபித்து, அங்குநின்று சுற்றத்தாரோடுவந்து தம்மை எதிர்கொண்டுவணங்கிய நம்பாண்டார்நம்பியோடுஅவர்வீட்டைஅடைந்தார்.

நம்பாண்டார்நம்பி சிவபாதவிருதயரையும் மற்றையோரையும் சற்காரம்செய்து-நீங்கள்இங்கே எழுந்தருளிவந்தது என் என்றுவினவ அவர்கள் நம்பாண்டார் நம்பியைநோக்கிநாங்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு உம்முடையபுத்திரியை விவாகம்பேசவந்தோம் என்று சொல்ல, நம்பாண்டார்நம்பிபெருங்களிப்புடையராகி சிவபாதவிருதயரைநோக்கி சுவாமீதேவரீருடையபெருந்தவத்தினால் திருவவதாரம்செய்தவரும் உலகமாதாவாகிய உமாதேவியுடைய திருமுலைப்பாலை உண்டவரும் ஆகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்குஅடியேன் யானும் என்குலமும் உய்யும் பொருட்டு என்குலக்கொழுந்தை விவாகம்செய்துகொடுத்தற்கு என்னதவம் செய்தேனோ என்றார் தந்தையார் மற்றவர்களோடுமகிழ்ச்சியுடன் சீர்

காழிக்குமீண்டுசென்று, பிள்ளையாருக்குஅதனைத் தெரிவித்து சோதிடர்களைக்கொண்டு விவாகத்திற்குச் சுபதினமும் சுபமுகூர்த்தமும் நியமிப்பித்துஎங்கும் விவாகபத்திரம் பெருஞ்சிறப்பினோடு அனுப்பி, விவாகத்துக்குவேண்டும் முயற்சிகளைச் செய்வித்தார் நம்பாண்டார் நம்பியும்விவாகத்துக்குவேண்டும் முயற்சிகளைச் செய்வித்தார்பிள்ளையார் விவாகதினத்துக்கு முதற்றினத்திலே சமாவர்த்தனம் பண்ணி, ரக்ஷாபந்தனஞ்செய்து,மற்றநாள் காலையில்நித்தியகர்மங்களைச் செய்து, திருத்தோணியப்பரை வணங்கிக்கொண்டு-முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறி திருக்கல்யாணத் தரிசிக்கவந்த சமஸ்தரும்சூழ மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க, குடைகள் சாமரங்கள் ஆலவட்டங்கள் முதலியன நெருங்க முத்துக்குடைநிழற்ற மகா அலங்காரத்தோடு சென்று திருநல்லூரைச்சமீபித்து அங்கிருந்துவந்த அனேகர் எதிர்கொள்ளப் போய் அங்குள்ள திருப்பெருமணம் என்னும் ஆலயத்திற்பிரவேசித்து சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகம்பாடிக்கொண்டு பிராமணர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி கோயிலுக்குப்புறத்தில் இருக்கின்ற ஒருதிருமடத்திலே புகுந்தருளினார் பிராமணர்கள் பிள்ளையாரைப் பத்துத்துவரையும் ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டும் விரை ஐந்தும் ஆகிய இருவகை வாசனைத்திரவியங்களையும்வெவ்வேறு சேர்த்து அரைத்துத்திருமேனியிலே பூசி திருமஞ்சனநீர்ஆட்டி விலைமதிப்பில்லாதவஸ்திராபரணங்களாலே கோலம்செய்தார்கள் பின்பு பிள்ளையார் பரமசிவனது திருக்கண்ணினின்றும் உதிக்கும் திருவருட் குறியாகிய உருத்திராக்ஷ மாலையைச்சர்வலோகத்தாரும் துதிக்கும்படிவணங்கி, தாமே எடுத்துத்தரித்துபசுமலநீக்கத்துச்சிவத்துவக்குறியாகி அழகுக்கு அணியாய் விளங்குகின்ற திருவெண்ணீற்றைத் திருவைந் தெழுத்தோதிச் சாத்திக்கொண்டு மிக அலங்கரிக்கப்பட்டவீதியிலே எழுந்தருளிவந்து பரமசிவனைவணங்கி முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறியருளினார் அப்பொழுது பலவகைப்பட்டவாத்தியங்களும் ஒலித்தன ஆகாயத்திலுள்ளதேவர்கள் கற்பகப்பூமாரிபெய்தார்கள். பிராமணர்கள் வேதகோஷஞ்செய்தார்கள். பிள்ளையார் முத்துக்குடைநிழற்ற, முத்துச்சின்னங்கள் எல்லாம் தம்முடைய எண்ணில்லாத திருநாமங்களை எடுத்து ஊத எழுந்தருளிவந்தார். பூம்பந்தருக்கு முன்வந்தவுடனே முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி, பூக்களும் பொற்சுண்ணமும்பரந்த பாவாடைமேல்நடந்து திருக்கல்யாணமண்டபத்துட்சென்று இரத்தினாசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தருளினார் அப்பொழுது நம்பாண்டார்நம்பி தம்முடைய மனைவியார் பசுப்பாலும் சுத்தஜலமும் ஏந்திப் பின்வரவந்து பிள்ளையாரைப் பரமசிவனாகப்பாவித்து தம்முடைய மனைவியார் கரகநீரைவார்க்க, அவருடைய ஸ்ரீபாதங்களைவிளக்கி, அங்ஙனம்செய்த தீர்த்தத்தைத் தம்முடைய சிரசின் மேலே புரோக்ஷித்து உள்ளும்பூரித்து சுற்றத்தார்கள்மேலும் தெளித்தார் பிள்ளையாருடைய திருக்கரத்திலே ஜலத்தைவார்த்து, தம்முடைய கோத்திரத்தைச்சொல்லி, என்னுடையபுத்திரியைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்குக்கொடுத்தேன் என்றார். விவாகமுகூர்த்தம்வர மணமகளைக்கொண்டுவந்து பிள்ளையாருக்கு வலப்பக்கத்தில் இருத்தினார்கள். திருநீலநக்கநாயனார் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமுன்பே பரமசிவனைத்தியானித்துக்கொண்டு. வேதவிதிப்படிசடங்குசெய்ய வேதங்கள் ஒலிக்க, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமங்கலியத்தைச்சாத்தி பாணிக்கிரகணம்பண்ணி, பொரியை அக்கினியில் இட்டு பரமசிவனைத்துதித்து அக்கினியை வலஞ்செய்யவேண்டி அக்கினியாவார் பரமசிவனே என்று திருவுளங்கொண்டு திருப்பெருமணம் என்னும் சிவாலயத்திற்செல்லக்கருதி வேதவிதிப்படி வளர்க்கப்பட்ட அக்கினியை வலஞ்செய்து இந்த இல்லொழுக்கம்வந்து சூழ்ந்ததே நான் இவளோடு பரமசிவனது திருவடியை அடைவேன் என்று நினைந்து, சமஸ்தரும் சூழும்படி மனைவியாரோடு சென்று, அச்சிவாலயத்திற்பிரவேசித்து தம்முடைய திருமணத்தைத் தரிசித்தவர்களுடையபாசத்தைநீக்கத் திருவுளங்கொண்டு திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில் வீற்றிருக்குங் கடவுளே தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும்பதம் இது என்று, "கல்லூர்ப்பெருமணம்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார்.

நல்லூர்ப்பெருமணம்-பண்-அந்தாளிக்குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லூர்ப்பெருமணம்வேண்டாகழுமலம், பல்லூர்ப்பெருமணம்பாட்டுமெய்யாய்த்தில
சொல்லூர்ப்பெருமணம்சூடலரேதொண்டர், நல்லூர்ப்பெருமணமேயநம்பானே.

நறும்பொழிற்காழியுள்ஞானசம்பந்தன், பெரும்பதநல்லூர்ப்பெருமணத்தானை
யுறும்பொருளாற்சொன்னவொண்டமிழ்வல்லார்க், கறும்பழிபாவமவமிலாரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கருணாநிதியாகிய பரமசிவன், நீயும் உன்மனைவியும் உன்னுடைய விவாகத்தைக் காணவந்தவர்கள் சமஸ்தரும் இந்தச் சோதியினுள்ளேவந்து நம்மை அடையுங்கள் என்று அருளிச்செய்து சுத்தசோதி வடிவமாகி, கோயிலுட்படமேலோங்குந் தன்மையால், அச்சோதிக்கு ஒரு வாயிலைவகுத்துக் காட்டியருளினர். திருபாசமுத்திரமாகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிசோதிவடிவாய் நின்றகடவுளை வணங்கித்துதித்து, உலகம் உய்யும்பொருட்டு அதனை அடையும்நெறியே அருளிச்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு, யாவருக்கும்ஞான மெய்ந்நெறிநமச்சிவாய என்கின்ற மந்திரம் என்னுங்கருத்தையுடைய நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தைச் சமஸ்தருங்கேட்க அருளிச்செய்தார்.

நமச்சிவாயப்பதிகம்-பண்-கவுசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காதலாகிக்கசிந்துகண்ணீர்மல்கி, யோதுவார்தமைநன்னெறிக்குய்ப்பதும்
வேதநான்கினுமெய்ப்பொருளாவதும், நாதநாமநமச்சிவாயவே.

நந்திநாமநமச்சிவாயவ்வெனுஞ், சந்தையாற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொல்
சிந்தையால்மகிழ்ந்தேத்தவல்லார்கண்மேற், பந்தபாசமறுக்கவல்லார்களே.

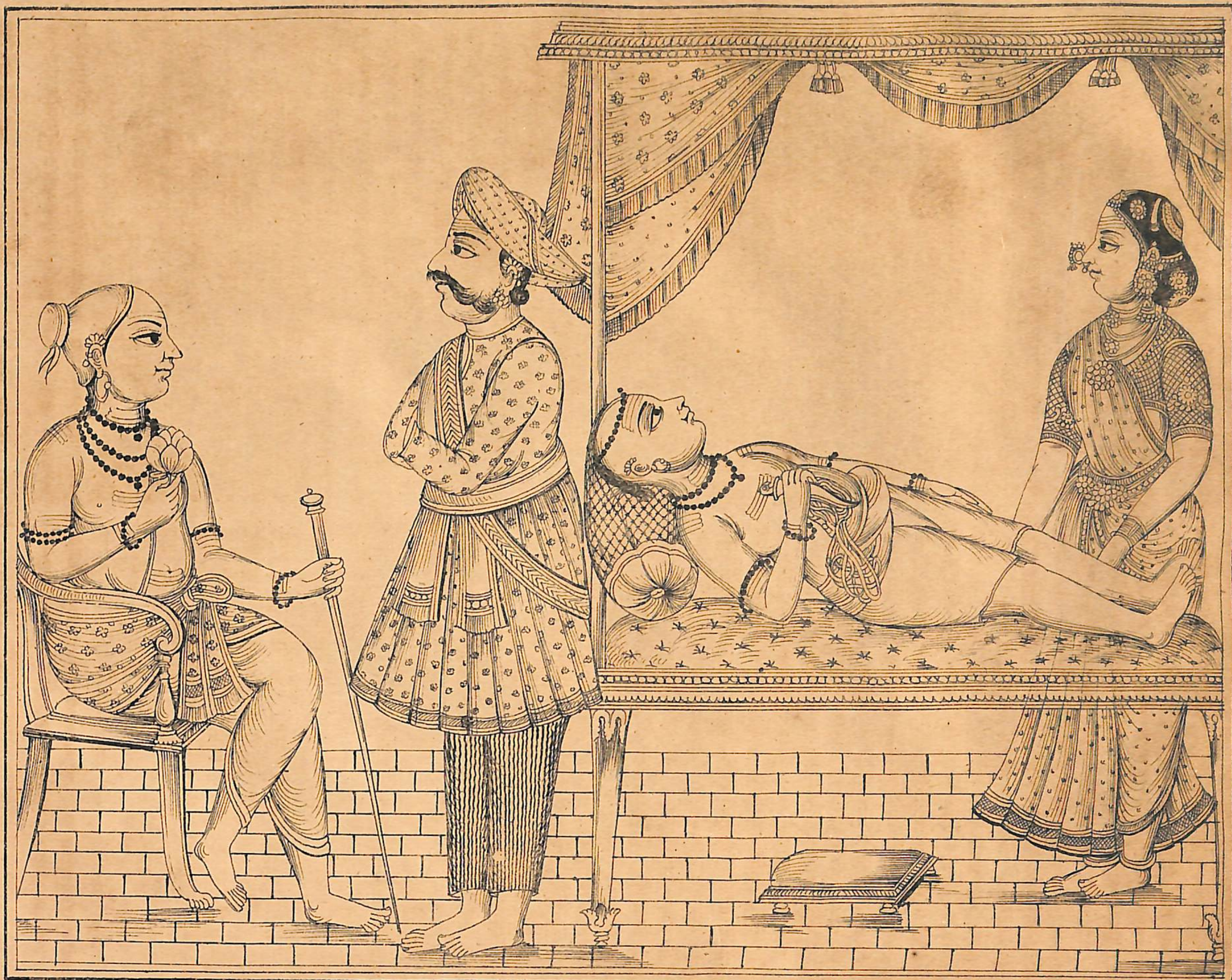
திருச்சிற்றம்பலம்.

இக்கலியாணங்காணவந்த எல்லீரும் உங்கள்சனனநோய்தீரும் பொருட்டு இந்தச் சோதியினுள்ளே பிரவேசியுங்கள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். பிறவிக்கடலிலே கரைகாணாது அழுந்தி அறிவின்றி மயங்குகின்றவர்கள். பிள்ளையாருடைய திருமணத்தைச்சேவிக்கப் பெற்றமையால், அந்தச்சோதியினுள்ளே புகுந்தார்கள். திருநீலநக்கநாயனர் முருகநாயனர் சிவபாதவிருதயர்நம்பாண்டார்நம்பி திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர்முதலிய திருத்தொண்டர்கள் தங்கள் தங்கள்மனைவியரோடும் சுற்றத்தாரோடும் புகுந்தார்கள் பிள்ளையாருடைய முத்துச்சிவிகைமுதலியவற்றைத்தாங்கிச்சென்றவர்களும்மற்றைப்பரிசனங்களுந்தொழுதுபுகுந்தார்கள். சைவர்பாசுபதர், மகாவிரதர், காளாமுகர், வாமர், வைரவர், என்கின்ற அறுவகை உட்சமயிகளும் வைதிகசைவர்களும் சைவசித்தாந்திகளும் ஆகியசமஸ்தரும் அந்தச் சுத்தசோதியினுள்ளேபுகுந்தபின்சர்வான்மாக்களையும் உய்விக்கும்பொருட்டுத் திருவவதாரம்செய்தருளிய சைவசித்தாந்த சமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் தம்முடைய மனைவியாரைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு அந்தச்சோதியைவலஞ்செய்து அதனுள்ளேபுகுந்து, சிவசாயுச்சியம் அடைந்தார் அதன்பின் அந்தச்சோதி மறைந்துவிட, திருப்பெருமணமாகிய கோயில்தோன்றுதலும், உலகத்திலே பேறில்லாதவர்கள் எல்லாரும் கவலைகொண்டார்கள் பிள்ளையார் சோதியுட்புகுந்தமையைத்தூரத்தேகண்டு நணுகப்பெறாத அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களும் முனிவர்களும் கவலை நீக்க எடுத்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார்கள்.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனர் புராணம்.

ஏதமில்வேளாளர்பெருமங்கலத்துளேயர்கோன்கலிக்காமரிறையைநேரோ
தூதுகொளுமவனணுகிலென்னுமென்னுந்துணிவினர்பாலிறைவனருஞ்சூலையேவி
வேதனைவன்றொண்டன்வரினீங்குமென்னவெகுண்டுடல்வாள்கொடுதுறந்துமேயநாவற்
போதகமுமுடலிகழவெழுந்துதாழ்ந்துபோற்றியதுவிலக்கியருள்பொருந்தினரே.

சோழநாட்டிலே, திருப்பெருமங்கலத்திலே, வேளாளர்குலத்திலே, சோழராஜாக்களிடத்திலே பரம்பரையாகச் சேனாபதி உத்தியோகம் செய்கின்ற ஏயர்குடியிலே, கலிக்காமநாயனர் என்ப

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனர்.

வர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் குருலிங்க சங்கம பத்திகளிலே சிறந்தவர், திருப்புன்கூரி லுள்ள சிவாலயத்திலே அநேகந் திருப்பணிகள்செய்தவர் அவர் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பரமசிவனைப் பரவையாரிடத்திற்குத் தூதாக அனுப்பிய சமாசாரத்தைக்கேள்வியுற்று வெம்பி மிகக்கோபித்து நாயனை அடியான் ஏவுங்காரியம்மிகநன்று இப்படிச்செய்பவன்தொண்டனாம், இது என்னபாவம் பொறுக்க ஒண்ணாத இந்தப் பெரும்பாதகத்தைக்கேட்டும் உயிரோடு இருக்கின்றேனே என்றார். ஒருவன் பெண்ணாசைமேலீட்டினால் ஏவ ஒப்பில்லாதகடவுள் தூதராய் ஓர் இரவுமுழுதும் போக்குவரவுசெய்து உழன்றாராம் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களாலும் அறியப்படாத கடவுள் இசைந்தாராயினும் அவன் அவரை ஏவலாமா இதற்குமனம் நடுங்காத அந்தத்துரோகியை நான்காணுநாள் எந்நாளோ பெண்பொருட்டுக் கடவுளை இரவிலே தூதனுப்பிய பாதகனைக்காண்பேனாயில் என்னசம்பவிக்குமோ என்றுசொல்லி, மிகச்செற்றங்கொண்டு இருந்தார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் இதனைக்கேள்வியுற்று, அதனைக்குறித்துப் பரமசிவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பரமசிவன் இருவரையும் கூட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு, கலிக்காமநாயனாரிடத்திலே சூலைநோயை ஏவ அது அக்கினியிலே காய்ச்சப்பட்ட வேல் குடைதல் போல மிக்கவேதனைசெய்ய கலிக்காமநாயனார் அதனால் மிகவருந்தி வீழ்ந்து உயிர்த்துணையாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துத் துதித்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் அவரிடத்தில் எழுந்தருளி, சுந்தரனால் அன்றி இந்நோய்தீராது என்று அருளிச்செய்ய அவர் சுவாமீ பரம்பரையாகத் தேவரீரே மெய்க்கடவுள் என்றுதுணிந்து தேவரீருக்குத் திருத்தொண்டுகள் செய்துவருகின்ற குடியிலுள்ளேனாகிய என்னைவருத்துகின்ற சூலைநோயை நூதனமாக ஆண்டுகொள்ளப்பட்ட ஒருவனாவந்து தீர்ப்பான் அவனாலே தீர்க்கப்படுதலினும் தீராதொழிந்து என்னைவருத்துதலே நன்று, தேவரீர்செய்யும் பெருமையை அறிந்தவர் யாவர் வன்றொண்டனுக்கு ஆகும் உறுதியையே செய்வீர் என்றார். உடனே பரமசிவன் அவர்முன்னேமறைந்து, சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற்சென்று நம்முடைய ஏவலாலே கலிக்காமனைவருத்துகின்றசூலையை நீபோய்த்தீர்ப்பாய் என்றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து, கலிக்காமநாயனாரிடத்திற்குப்போம்படி புறப்பட்டு சூலைதீர்க்கும்படி தாம்வருஞ்சமாசாரத்தை அவருக்குத் தெரிவித்தற்கு முன்னே ஆள் அனுப்பினார். அவ்வாளினாலே சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடையவரவை அறிந்த கலிக்காமநாயனார் எங்கள்கடவுளைத் தூதனுப்பியவன் சூலைநோய்தீர்த்தற்குவரில் நான் செய்வது என்னாம் அவன் இங்கேவந்து தீர்த்தற்குமுன்னே இச்சூலையை வயிற்றினோடும் கிழிப்பேன் என்று உடைவாளினாலே தம்வயிற்றைக்கிழித்துக்கொண்டு இறந்துபோனார். அதுகண்ட அவர்மனைவியாரும் அனுமரணம் செய்யப்புகும்போது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சமீபித்துவந்துவிட்டார் என்று முன்வந்தோர் சொல்ல, ஒருவரும் அழாதொழிக என்றுசொல்லி, பின்பு தம்முடைய நாயகரது செய்கையை மறைத்து, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை எதிர்கொள்ளும்பொருட்டுத் தங்கள் பந்துக்களை ஏவ அவர்கள்போய் எதிர்கொண்டுவணங்கினார்கள். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவர்களுக்கு அருள்செய்துவந்து, கலிக்காமநாயனார்வீட்டிற்புகுந்து ஆசனத்தில் இருந்து தமக்குச்செய்யப்பட்ட அருச்சனைகளை அங்கீகரித்து கலிக்காமநாயனாருடைய சூலையைநீக்கி அவருடன் இருத்தற்கு மிகவருந்துகின்றேன் என்றார். அப்பொழுது மனைவியாரது ஏவலால் வீட்டுவேலைக்காரர் வணங்கிநின்று, சுவாமீ அவருக்குத் தீங்கு ஒன்றும் இல்லை, உள்ளேபள்ளிகொள்கின்றார் என்றுசொல்ல சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தீங்கு ஒன்றும் இல்லைஎன்றீர் ஆயினும், என்மனந்தெளிந்திலது ஆதலால் அவரைநான்காணவேண்டும் என்றார். அவர்கள் அதுகேட்டு, கலிக்காமநாயனாரைக்காட்ட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் இரத்தம்சோரக் குடர்சொரிந்து உயிர்பொன்றிக்கிடந்தவரைக்கண்டு புகுந்தவாறுநன்று நானும் இவர்போல இறந்துபோவேன் என்றுசொல்லி உடைவாளை எடுத்தார். உடனே பரமசிவனது திருவருளினால் கலிக்காமநாயனார் உயிர்த்து எழுந்து அவர்கையில் வாளைப்பிடித்துக்கொள்ள அவர்விழுந்து நமஸ்கரித்தார், கலிக்காமநாயனாரும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை நமஸ்கரித்தார் அப்பால் இருவரும் அதிகநண்புள்ளவர்களாகித் திருப்புன்கூருக்குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து சிலநாட்சென்றபின்பு திருவாரூரை அடைந்தார்கள் கலிக்காமநாயனார் சிலநாள் அங்கே சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு இருந்து பின்பு சுந்தரமூர்த்

தியிடத்திலே அனுமதிபெற்று தம்முடையவூருக்குத்திரும்பிவந்து திருத்தொண்டு செய்துகொண்டு இருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

திருமூலநாயனார்புராணம்.

கயிலாயத்தொருசித்தர்பொதியிற்சேர்வார்காவிரிசூழ்சாத்தனூர்கருதுமூலன்
பயிலாநோயுடன்வியத்துயரநீடும்பசுக்களைக்கண்டவனுடலிற்பாய்ந்துபோத
வயலாகப்பண்டையுடலருளான்மேவியாவடுதண்டுறையாண்டுக்கொருபாவாகக்
குயிலாருமரசடியிலிருந்துகூறிக்கோதிலாவடகயிலைகுறுகினாரே.

திருக்கைலாசத்திலே பரமசிவனது ஆலயத்துக்கு முதற்பெருநாயகராகிய திருநந்திதேவருடைய திருவருளைப்பெற்ற மாணாக்கர்களாகிய சிவயோகிகளில் ஒருவர் அகஸ்தியமகாமுனிவரிடத்தேபொருந்திய நண்பினாலே அவருடன்சிலநாள் இருத்தற்கு அவர்வீற்றிருக்கும் பொதியமலையை அடைதற்பொருட்டு, திருக்கைலாசத்தை அகன்று வழிக்கொண்டு திருக்கேதாரம் பசுபதிநேபாளம் காசி திருக்காளத்தி திருவாலங்காடு காஞ்சிபுரம் திருவதிகை சிதம்பரம் என்னுந்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாவடுதுறையை அடைந்து அங்கேசுவாமிதரிசனம்செய்துகொண்டு இருந்தார் ஒருநாள் அந்தஸ்தலத்தை அகன்று செல்லும்பொழுது காவிரியாற்றங்கரையிலுள்ள புறவிலே பசுக்கூட்டங்கள் அழுதலை எதிரேகண்டார் சாத்தனூரில் இருக்கின்ற இடையனாகியமூலன் என்பவன் ஒருவன் அவைகளை மேய்க்கின்றவன் அவன் அத்தினத்திலே அவ்விடத்தில் இறந்துகிடந்தான் அப்பசுக்கூட்டங்கள் அவனுடையசரீரத்தை வந்தணைந்துசுற்றி மிகக்கதறிச் சுழன்றுமோப்பனவாகசிவயோகியார்கண்டு பரமசிவனது திருவருளினாலே இப்பசுக்களுடைய துயரத்தை நீக்கல்வேண்டும் என்று ஆலோசித்து இவ்விடையன் உயிர்பெற்று எழின் அன்றிப் பசுக்கள் துயரம்நீங்கா என்று திருவுளங்கொண்டு தம்முடைய சரீரத்துக்கு அரண்செய்து தாம் அவ்விடையனுடைய சரீரத்தினுள்ளே பிரவேசித்து திருமூலராய் எழுந்தார் எழவும் பசுக்கள் எல்லாம் நாத்தழும்ப நக்கிமோந்து கனைத்து மிகுந்த களிப்பினாலேவாலெடுத்துத்துள்ளிப் பின்புபோய்மேய்ந்தன திருமூலநாயனார் அதுகண்டு திருவுளமகிழ்ந்து அவைகள்மேயுமிடத்திற் சென்று அவைகளை நன்றாகமேய்த்தார் சூரியன் அஸ்தமயனமாக பசுக்கள் தத்தங் கன்றுகளை நினைந்து தாமேமுன் பையநடந்து சாத்தனூரை அடைந்தனசிவயோகியார் அப்பசுக்களுக்குப்பின் சென்று அவைகள் எல்லாம் வீடுகள்தோறும்புக நின்றார் மூலனுடைய மனைவி நாயகர் இன்றைக்கு மிகத்தாழ்த்தார் என்று பயங்கொண்டு சென்று சிவயோகியார் நின்ற இடத்தை அடைந்து இவருக்கு ஈனம் அடுத்தது போலும் என்று அவருடைய சரீரத்தைத்தீண்ட அவர் அதற்குஇசையாராயினார் அவள் அச்சுற்றுமயங்கி என்செய்தீர் என்று தளரதிருமூலநாயனார் உனக்கு என்னோடியாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை என்று மறுத்து ஒரு பொதுமடத்தினுள்ளேபுகுந்து சிவயோகத்தில் இருந்தார் மனைவி அவ்விரவுமுழுதிலும் நித்திரைகொள்ளாது கவலைகொண்டு இருந்து மற்றநாள் அதனை விவேகிகள் பலருக்குத்தெரிவிக்க அவர்கள் வந்துபார்த்து அவளைநோக்கி இதுபைத்தியம் அன்று வேறுசார்பு உள்ளதும்அன்றுஇவர்கருத்துச் சிவயோகத்தினிடத்ததேயாம் இனி இவர் உங்கள்சுற்றவியல்போடு கூடார் என்றார்கள் அவள் அதுகேட்டுத் துயரம் எய்திமயங்க அவர்கள் அவளைக்கொண்டு அகன்றார்கள் சிவயோகத்தில் இருந்த திருமூலநாயனார் எழுந்து முதனாளிலே பசுக்கள் வந்தவழியேசென்று தாம் சேமித்த சரீரத்தைக்காணாது மெஞ்ஞானத்தையுடைய சிந்தையினால் ஆராய்ந்து பரமசிவன் ஆதிகாலத்திலே தம்முடைய பஞ்சவத்திரத்தினின்றும் தோற்றுவித்த காமிகம்முதலிய சைவாகமங்களிலே பேசப்பட்ட மெய்ப்பொருளைத் தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டுத் தம்மைக்கொண்டு தமிழினாலே ஒருநூல் செய்வித்தற்பொருட்டு அச்சரீரத்தை மறைத்த

திருமூலநாயனார்.

தண்டியடிகணாயனார்.

ருளினார் என்று தெளிந்து திருவருளைத் துதித்து திருவாவடுதுறையை அடைந்து அங்குள்ள சிவாலயத்திலே பிரவேசித்து பரமசிவனைவணங்கி அதற்குப் புறக்கடைப்பக்கத்தில் இருக்கின்ற அரசின் கீழேபோய் சிவயோகத்தில் இருந்தார் அவர்மூவாயிரம் வருஷமளவு அங்ஙனம் இருந்து ஒவ்வொருவருஷத்திற்கு ஒவ்வொருதிருப்பாட்டாக மூவாயிரம்திருப்பாட்டினால் சைவாகமங்களிலே பிரதிபாதிக்கப்பட்ட ஞானம்யோகம் கிரியை சரியை என்னும்நான்குபாதங்களையும்பேசுகின்ற திருமந்திரம் என்னும் தமிழ்நூலைப்பாடியருளி பின் திருக்கைலாசத்தை அடைந்தார்.

தண்டியடிகணாயனார்புராணம்.

திருவாரூர்வருந்தண்டியடிகள்காட்சிசேராதார்குளந்தொட்டற்கமணர்சீறிக்
குருடாநீமுன்செவிடுங்கூடிற்றென்றுகுறித்தறியைப்பறித்தெறியக்கொதித்துத்தங்க
ணருளாலேவிழித்தெவருமந்தராகவமணர்கலக்கம்பலகண்டவர்கள்பாழிப்
பருவானகற்பறித்தாவிக்கரையுங்கட்டிப்பரனருளாலமருலகம்பற்றினாரே.

சோழநாட்டிலே திருவாரூரிலே தண்டியடிகணாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர்பிறவிக்குருடர் அவர் தம்முடைய அகக்கண்ணினாலே பரமசிவனைத்தரிசித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகின்றவர் எப்பொழுதும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை மிகுந்த அன்பினோடு ஜபிக்கின்றவர், அந்தத்திருப்பதியிலுள்ள பூங்கோயிலைக் காலந்தோறும் வலஞ்செய்கின்றவர் இப்படி இருக்கும்நாளிலே அவ்வாலயத்துக்கு மேற்றிசையில் இருக்கின்ற திருக்குளம் பக்கம் எங்கும் சமணர்களுடைய பாழிகளாகி இடத்தினாலே குறைவுஎய்தினமையால் தண்டியடிகள் அதனை அறிந்து அத்திருக்குளத்தைத் தாம் பெருகக் கல்லல்வேண்டும் என்று நினைந்து, அவ்விடத்திற்சென்று குளத்தினுள்ளே கல்லுமிடத்தில் ஒருதறிநட்டு அதிலேகயிறுகட்டி கரையினும் தறிநட்டு அக்கயிற்றினுனியை அதனில் இசையக்கட்டி மண்வெட்டியையுங் கூடையையும் எடுத்து அக்கயிற்றிலே தடவிக்கொண்டு சென்று மண்ணைக்கல்லிக் கூடையில் எடுத்துக்கொண்டு, மீண்டும் அக்கயிற்றைத் தடவிப்போய்க்கரையிலேபோடுவார் இப்படித் தினந்தோறும் மிகுந்தவிருப்பத்துடன் திருக்குளங்கல்லும்பொழுது சமணர்கள் பொறாமைகொண்டு அவரை அணைந்து மண்ணைக்கல்லில் பிராணிகள் இறந்துபோம் வருத்தல் வேண்டாம் என்றுசொல்ல தண்டியடிகள் அவிவேகிகளே இது மெய்க்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்குச்செய்யும் குற்றமற்றபுண்ணியம் இதன் அருமை உங்களுக்குவிளங்குமா என்றார். அதுகேட்ட சமணர்கள் நாம்சொன்ன தருமமுறையைக்கேட்டாயில்லை நீ கண்ணேயன்றிக் காதினையும் இழந்தனையோ என்றுசொல்ல தண்டியடிகள் மந்தபுத்தியும் காணாக்கண்ணும் கேளாச்செவியும் உங்களுக்கே உள்ளன என்றுசொல்லி திரிபுரதகனஞ்செய்த கடவுளுடைய திருவடிகளையேயன்றிவேறொன்றையும் நான்காணேன் அதனையறிதற்கு நீங்கள் யார் அக்கடவுளுடைய திருவருளினால் உலகம்எல்லாம் அறியும்படி என்கண்காணவும் உங்கள் கண் குருடாகவும்பெற்றால் நீங்கள் யாதுசெய்வீர்கள் என்றார் சமணர்கள் நீ உன்கடவுளது அருளினால் கண்பெற்றாயாகில் நாங்கள் இவ்வூரில் இரோம் என்றுசொல்லி அவருடைய மண்வெட்டியைப்பறித்து குறித்தறிகளைப்பிடுங்கி எறிந்தார்கள் தண்டியடிகள் மிகக்கோபங்கொண்டு கோயில்வாயிலிலேசென்று நமஸ்கரித்துசுவாமீ இன்றைக்குத்தேவரீரை நிந்தனைசெய்யும் அதிபாதகர்களாகிய சமணர்கள் திருக்குளங் கல்லுதலாகிய சிவபுண்ணியத்தையும் அதனைச்செய்யப்பெற்ற அடியேனையும் அவமானஞ்செய்தமையால் அடியேன் அதுபொழுது மிகவருந்துகின்றேன் சர்வசாமர்த்தியம் உள்ள தேவரீர் இவ்வருத்தத்தை நீக்கியருளல்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து நமஸ்காரஞ்செய்து தம்முடைய திருமடத்திற்சென்று அழுதுகொண்டு இருந்தார். அன்றிரவு அவர் நித்திரைசெய்யும் பொழுது பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி தண்டியே உன்கவலையையொழிநாளைக்கு உன்கண்காணவும் அந்தச் சமணர்களுடைய கண்கள் மறையவும் அருள்செய்வோம் பயப்படாதொழி என்று அருளிச்செய்து சோழராஜாவு

க்கும் சொப்பனத்திலேதோன்றி தண்டி என்பவன் நமக்குக் குளங்கல்ல சமணர்கள் அதுகண்டு பொறாது அப்பணிக்குவிக்கினஞ்செய்தனர் நீ அவனிடத்திலேசென்று அவன்கருத்தை முடிப்பாய் என்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினார். சோழராஜா விழித்து எழுந்து பரமசிவனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து சூரியன் உதித்தபின் தண்டியடிகளை அடைந்து தான்கண்ட சொப்பனத்தைச் சொல்லதண்டியடிகள் மஹாராஜனே நான்திருக்குளங்கல்லும்போது சமணர்கள்வந்து அதுதருமம் அன்றென்று பலசொல்லி, நான்நட்ட குறித்தறிகளைப்பிடுங்கி, என்னைவலிசெய்து மண்வெட்டியைப் பறித்துக்கொண்டார்கள். இன்னும் நீகண்ணையன்றிக்காதினையும் இழந்தனையோ என்றார்கள் அதற்கு நான் எங்கள் பரசிவனது திருவருளினால் என்கண்காணவும் உங்கள்கண்கள் மறையவும் பெற்றால் நீங்கள்யாதுசெய்வீர்கள் என்றுகேட்க நாங்கள் இந்தஊரில் இரோம் என்று ஒட்டினார்கள் இனி நிகழ்வதைக்கண்டு நீர் இந்தவழக்கை முடித்தல்வேண்டும் என்றார், அப்பொழுது அரசன் சமணர்களை அங்கே அழைத்துக்கேட்க அவர்கள் அதற்கு உடன்பட்டார்கள். அதுகண்டுதண்டியடிகள் முன்செல்ல அரசன் பின்சென்று திருக்குளக்கரையிலேநின்று தண்டியடிகளைநோக்கி, சிவபத்தரே நீர் பரமசிவனது திருவருளினாலே கண்பெறுதலைக்காட்டும் என்றுசொல்ல தண்டியடிகள் பரமசிவனே மெய்க்கடவுளும் சிறியேன் அவருக்கு அடியானும் ஆயில் இவ்வரசருக்கு முன்னேநான் கண்பெற்றுச் சமணர்கள் கண் இழப்பர்கள் என்றுசொல்லி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு, திருக்குளத்திலேமுழுகி கண்பெற்று எழுந்தார். சமணர்களோ கண் இழந்து தடுமாறினார்கள். அதுகண்ட அரசன் தன்ஏவலாளரைநோக்கி தண்டியடிகளுடனே ஒட்டிக்கெட்ட சமணர்களைத்திருவாரூரினின்றும் அகன்றுபோம்படி துரத்துங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள் அவ்வாறே துரத்தவும் சமணர்கள் கண்காணாமையால்மனங்கலங்கி குழியிலேவிழுவார்கள் கோலும் இல்லையேஎன்பார்கள் இது வழிஎன்று தூற்றைஅடைவார்கள் பொய்ப்பொருளைமெய்ப்பொருள் எனக்கொண்டு அழிந்தோம் என்பார்கள். பாய்களை இழப்பார்கள் பீலிகளைத்தடவிக்காணாமல் திரும்புவார்கள் மயங்கிநிற்பார்கள் காலும்கையும்முறியக்கற்களின்மேல் இடறிவிழுவார்கள் மிகநெருங்கி ஒருவரை ஒருவர் முட்டிக்கொள்வார்கள், ஓடுதற்குவழியறியாது மயங்குவார்கள். இந்தப்பிரகாரம் சமணர் கலக்கங்கண்டு ஓடத்துரத்திய பின்னர் சோழராஜா சமணர்களுடைய பாழிகளையும் பள்ளிகளையும் பறித்து திருக்குளத்துக்குக் கரைகட்டிமனமகிழ்ந்துதண்டியடிகளை வணங்கிக்கொண்டு போயினான் அவர் பரமசிவனைத்தியானித்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்து திருத்தொண்டுசெய்துகொண்டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

மூர்க்கநாயனார் புராணம்.

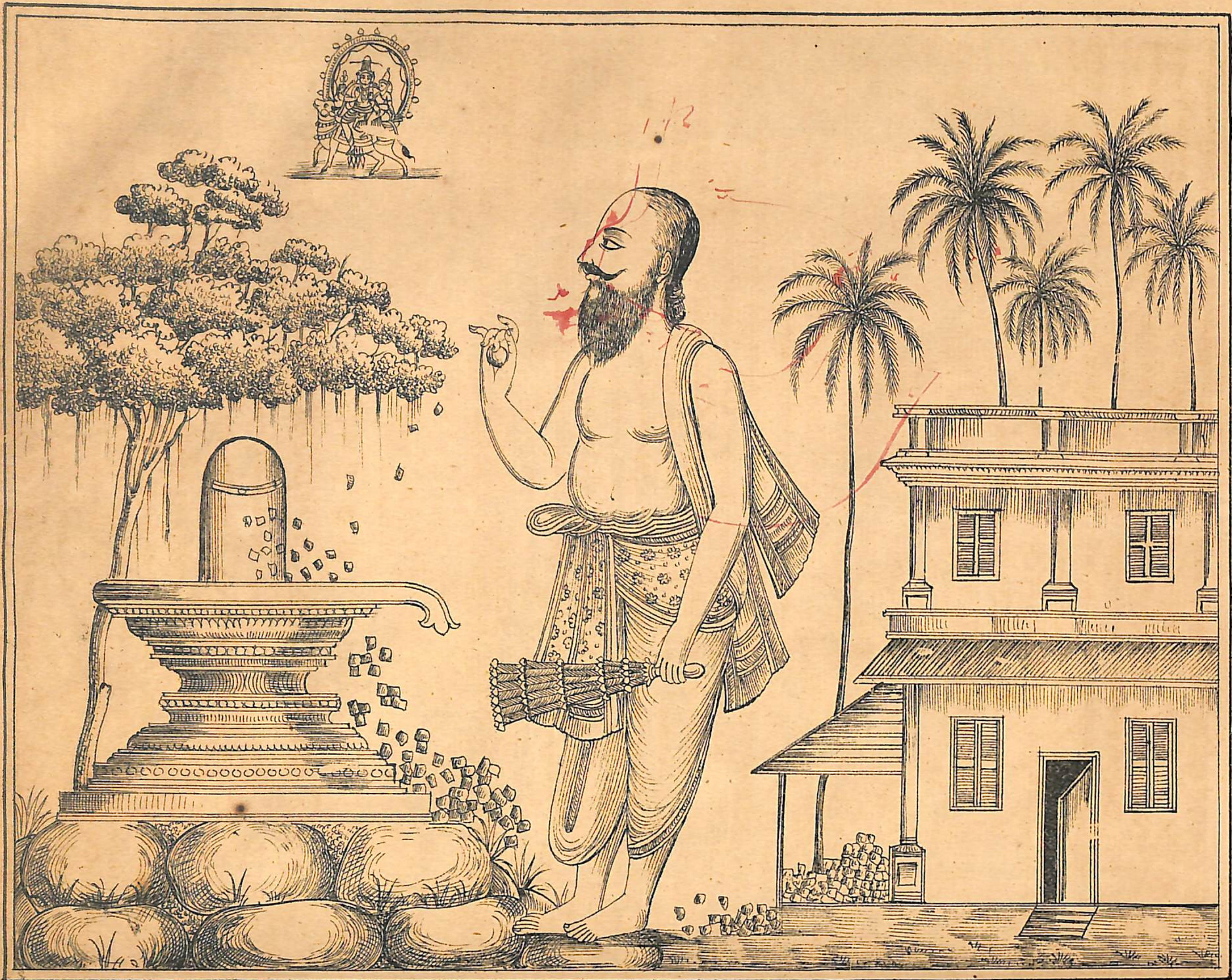
தொன்டைவளநாட்டுவளர்வேற்காட்டூர்வாழ்தொல்லுழவர்நற்சூதர்சூதுவென்று
கொண்டபொருள்கொண்டன்பர்க்கமுதளிக்குங்கொள்கையினார்திருக்குடந்தைகுறுகியுள்ளார்
விண்டிசைவுகுமறுமொழிவீணர்மாளவெகுண்டிடலான்மூர்க்கரெனவிளம்புநாம
மெண்டிசையுமிகவுடையாரண்டர்போற்றுமேழுலகுமுடனாளுமியல்பினாரே.

தொண்டைநாட்டிலே திருவேற்காட்டிலேவேளாளர் குலத்திலே தலைமைபெற்ற ஒருவர் தினந்தோறும்சிவனடியார்களைச்சிவனெனவணங்கித் துதித்து அமுதுசெய்வித்துப் பின் தாம் உண்பவரும் அவர்கள் விரும்பும் பொருள்களையும் கொடுப்பவருமாய் இருந்தார். இப்படி இருக்கும்நாளிலேஅடியார்கள் அனேகர்வருகின்றமையால்அவர் தம்மிடத்துள்ள திரவியங்கள் எல்லாஞ் செலவாகிவிட அடிமை நிலம் முதலியனவற்றைவிற்றும் மகேசுரபூசையைவழுவாது மனமகிழ்ச்சியோடுசெய்துவந்தார் அதன்பின் மகேசுரபூசைச்செலவுக்குப் பொருள் இன்மையால், கவலைகொண்டு தாம் முன்னே பயின்றசூதினாலே பொருள்சம்பாதிக்கநினைந்து அவ்வூரிலே சூதாடுவோர் இல்லாமைபற்றி அவ்வூரை அகன்று, சிவஸ்தலங்கள் தோறும் சென்று, சுவாமிதரிசனஞ்செய்து சூதா

மூர்க்கநாயனார்.

சோமாசிமாறநாயனார்

சாக்கியநாயனார்.

டலால்வரும் பொருளினாலே தம்முடைய நியதியைமுடித்து, சிலநாளிலே கும்பகோணத்தை அடைந்தார் அங்கேசூதாடி பொருள்தேடி மகேசுரபூசைசெய்தார். சூதிலே முதலாட்டத்திலே தாம்தோற்று பின் ஆட்டங்களிலே பலமுறையும் வென்று அதனாலேபொருள் ஆக்கி சூதிலேமறுத்தவர்களை உடைவாளைஉருவிக்குத்தி நற்சூதர் மூர்க்கர் என்னும் பெயர்களைப்பெற்றார். சூதினாலே வரும்பொருளைத் திருவமுது ஆக்குவோர்கள் கொள்ள தாம்தீண்டார். அடியார்கள் அமுதுசெய்தபின் தாம் கடைப்பந்தியிலே அமுதுசெய்வாராயினார், இவர் இப்படிச் சிலகாலம் மகேசுரபூசைசெய்துகொண்டிருந்து அந்தமகத்தாகிய சிவபுண்ணியத்தினாலே சிவபதம் அடைந்தார்.

சோமாசிமாறநாயனார்புராணம்.

அம்பர்நகரந்தணர்சோமாசிமாறரன்பர்களாம்யாவர்க்குமன்பினமுதளிப்பா
ரும்பர்திகழ்வகையாகம்பலவுஞ்செய்யுமுண்மையினாரைந்தெழுத்துமோவாநாவார்
நம்பர்திகழ்திருவாரூர்நயந்துபோற்றுநாவலர்கோனடிபரவுநன்மையாலே
யிம்பர்தொழவும்பர்பணிந்தேத்தமேலையேழுலகுமுடனாளுமியல்பினாரே.

சோழமண்டலத்திலே திருவம்பரிலே பிராமணர்குலத்திலே சோமாசிமாறநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனது ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை மிகுந்த அன்பினோடு ஜபித்தலை நித்தியநியமம் எனக்கொண்டவர் எந்தக்குலத்தினராயினும் எந்தக்குணத்தினராயினும் பரமசிவன்மேல் அன்புடையர்களாயில் அவர்களே நம்மை ஆள்பவர் என்னும் மெய்யறிவினை உடையவர் அவ்வன்பர்கள் தம்முடையவீட்டுக்குவந்தால், அவர்களை எதிர்கொண்டுவணங்கித் திருவமுது செய்விப்பவர் பரமசிவனுக்குப் பிரீதியாகியயாகங்களை புகழ்பயன் முதலியனகருதாது நிஷ்காமியமாக வேதவிதிப்படிசெய்பவர் அவர் திருவாரூரிற்சென்று சைவசமயாசாரியராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை அடைந்து அவருடைய திருவடிகளிலேபத்திபண்ணி அதனாலே சிவபதத்தைப்பெற்றார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆருவது

வார்கொண்டவனமுலையாள்சருக்கம்.

சாக்கியநாயனார்புராணம்.

சங்கமங்கைவரும்வேளாண்டலைவர்காஞ்சிச்சாக்கியரோடியைந்தவர்தந்தவறுஞ்சைவத்
துங்கமலிபொருளுமுணர்ந்தந்தவேடந்துறவாதேசிவலிங்கத்தொழுவோர்கண்டோ
ரங்கன்மலர்திருமேனியழுந்தச்சாத்தியமருநாண்மறந்தொருநாளருந்தாதோடிச்
செங்கலெறிந்திடுமௌவின்மகிழ்ந்தநாதன்றிருவருளாலமருலகஞ்சேர்ந்துளாரே.

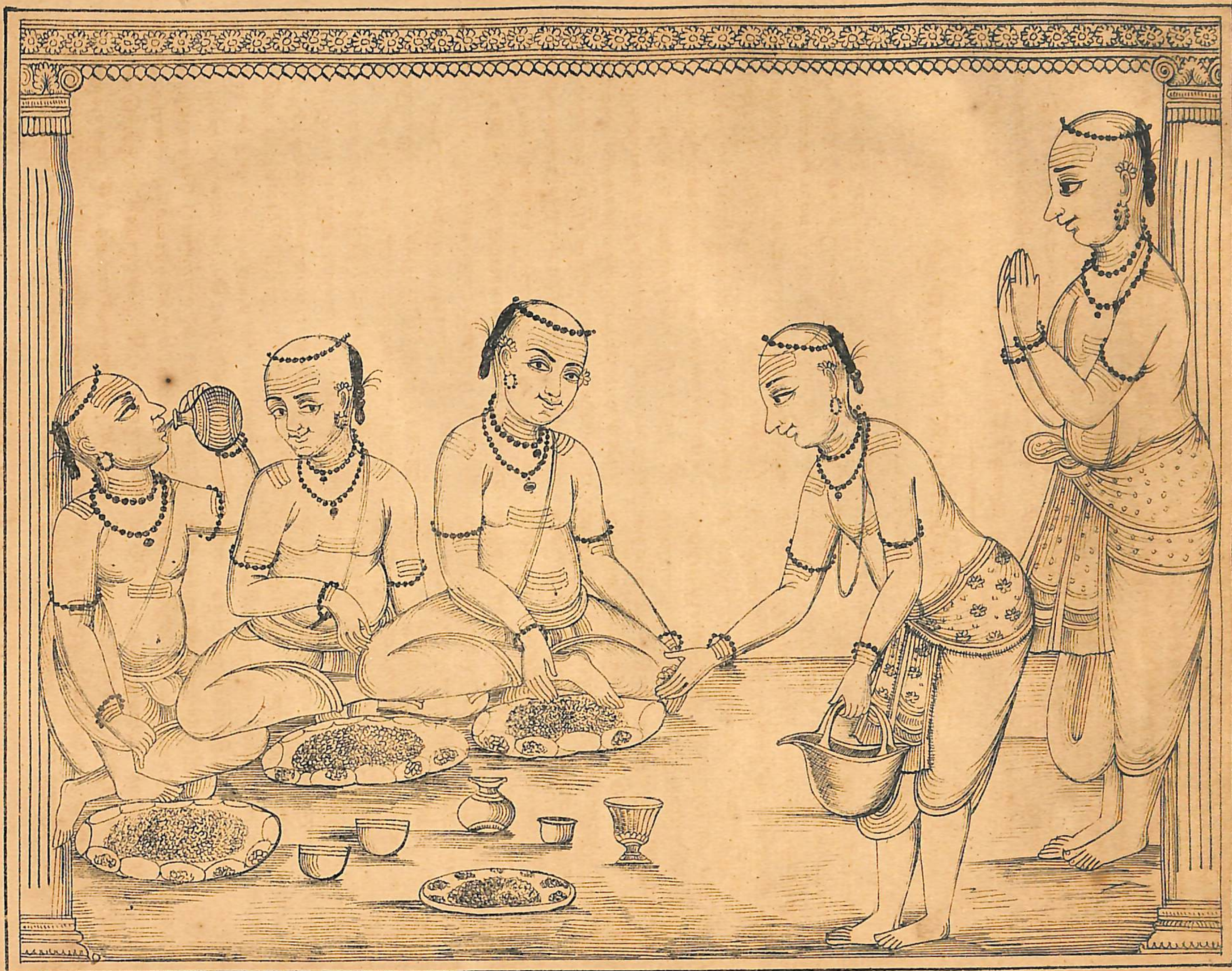
திருச்சங்கமங்கையிலே வேளாளர் குலத்திலே உதித்த ஒருவர் ஜனனமரணத்துன்பங்களைநினைந்து கவலைகொண்டு அவைகளினின்று நீங்கும் நெறியாது என்று ஆராய்வாராயினார் அந்நா

ளிலே காஞ்சிபுரத்தை அடைந்து பௌத்தர்களை அணுகி அவர்கள் அனுசரிக்கும் பௌத்தசமயத்திலேபிரவேசித்து அச்சமயநூல்களை ஓதி அவற்றின்பொருள்களை ஆராய்ந்தார் ஆராய்ந்தபொழுது அச்சமயம் சற்சமயம் அன்று என்பது அவருக்கு தெள்ளிதிற் புலப்பட்டது அதுபோல மற்றைச்சமயநூல்களையும் ஆராய்ந்து அவைகளும் மெய் அன்று எனத்தெளிந்து, பரமசிவனது திருவருள் கூடுதலால், அறிவிக்க அறியும் சித்தாகிய ஆன்மாக்களும் அவ்வான்மாக்களினாலே செய்யப்படும் ஜடமாகிய புண்ணியம் பாவம் என்னும் கர்மங்களும் அக்கர்மங்களாலே பெறப்படும் சுகம் துக்கம் என்னும் பலங்களும் அப்பலங்களைக்கொடுக்கின்ற தானே அறியும் சித்தாகிய பதியும் எனப்பொருள்கள் நான்கு என்றும் அவைகளைப் பூர்வோத்தர விரோதமின்றி யதார்த்தக உணர்த்தும் நூல் சைவசமயநூலே என்றும் அந்நூல் உணர்த்தும்பதி பரமசிவனே என்றும் அறிந்துகொண்டார் எந்தநிலையிலே நின்றாலும் எந்தவேஷத்தை எடுத்தாலும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மறவாமையேபொருள் என்றுகருதி தாம் எடுத்தபௌத்தவேஷத்தைத் துறவாமல் பரமசிவனை மிகுந்த அன்பினோடு இடைவிடாது தியானஞ்செய்வாராயினார் சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம் கத்துருசாதாக்கியம் கர்மசாதாக்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்களுள் கர்மசாதாக்கியமாகிய சிவலிங்கத்தின்மகிமையை உணர்ந்து தினந்தோறும் சிவலிங்கதரிசனம் செய்துகொண்டே போசனம்பண்ணல்வேண்டும் என்று விரும்பி சமீபத்தில் ஓர் வெள்ளிடையிலிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து அத்தியந்த ஆனந்தம் உள்ளவராகி தாம் செய்யும் செயல் இது என அறியாது அருகிலேகிடந்த ஒருசெங்கல்லைக்கண்டு அதைப் பதைப்பினுடனே எடுத்து அச்சிவலிங்கத்தின்மேல் எறிந்தார் சிறுபிள்ளைகள்செய்யும் இகழ்வாகிய செய்கைகளும் தந்தையர்களுக்குப் பிரீதியாமாறுபோல அந்தச் சாக்கிய நாயனாருடைய செய்கையும்பரமசிவனுக்குப் பிரீதியாயிற்று அந்நாயனார் அன்றுபோய் மற்றைநாள் அந்நியமத்தை முடித்தற்கு அணைந்தபொழுது முதனாளிலே தாம் சிவலிங்கத்தின்மேற்கல்லெறிந்த குறிப்பைநின்று ஆலோசித்து நேற்றுஎனக்கு இவ்வெண்ணம் வந்தது பரமசிவனது திருவருளே என்றுதுணிந்து அதனையே திருத்தொண்டாக நினைந்துஎப்பொழுதும்அப்படியே செய்யக்கருதினார்எல்லாச்செயல்களும்சிவன்செயல்என்றே தெளிந்தமையால் அந்நியதியைத்தினத்தோறும் வழுவாமல் அன்பினுடன் செய்யஅதுஆன்மாக்கள்தோறும் வியாபித்திருந்து எல்லாவற்றையும் உணரும்பரமசிவனுக்கு மிகச்சிறந்த திருத்தொண்டாகிமுடிந்தது ஒருநாள் அந்நாயனார் திருவருளினாலேமறந்து போசனஞ்செய்யப் புகும்பொழுதுஇன்றைக்குஎங்கள் சுவாமியைஎறியாமல் மறந்துவிட்டேன் என்றுஎழுந்துஅத்தியந்த ஆசையுடன் மிகவிரைந்து புறப்பட்டு சிவலிங்கத்தை அணைந்து ஒருகல்லை எடுத்து அதன்மேல் எறிய பத்திவலையிற்படுவாராகிய பரமசிவன் உமாதேவியோடு இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலேதோன்றி அவரைத் தமது திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

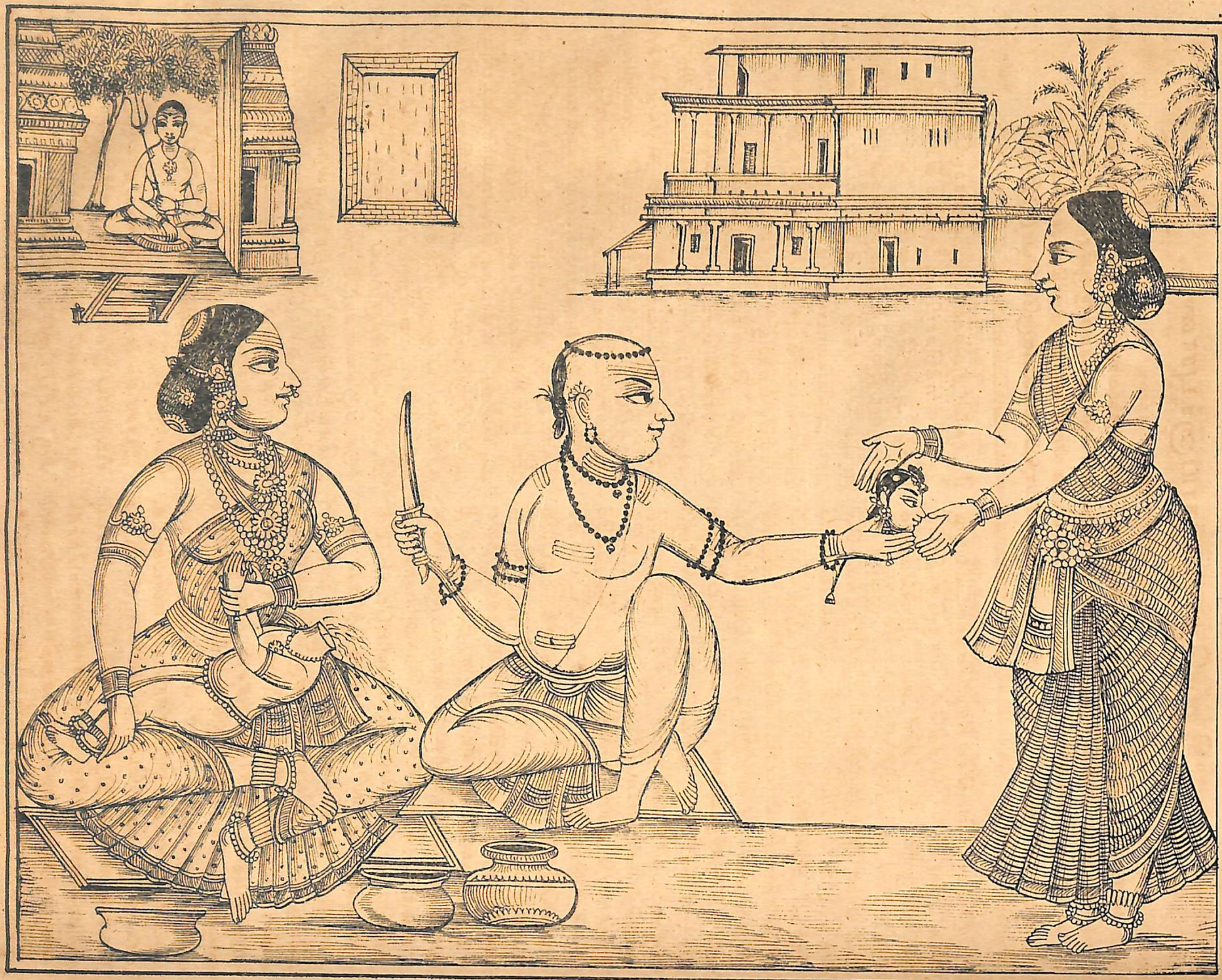
சிறப்புலிநாயனார்புராணம்.

திருவாக்கூரருமறையோருலகமேத்துஞ்சிறப்புலியார்மறப்புலியாருரிமேற்செங்க
ணரவார்த்தார்வருமேற்றூர்க்கன்பரானார்க்கமுதளிப்பாரொளிவெண்ணீறணிந்தமார்பர்
பெருவாக்கான்மறைபரவியாகம்போற்றும்பெற்றியினாரைந்தெழுத்தும்பிறழாதோதிக்
கருவாக்காவிறைவன்றாளிணைகள்சேர்ந்தகருத்தினாரெனையாவுந்திருத்தினாரே.

சோழநாட்டிலே திருவாக்கூரிலே பிராமணர் குலத்திலே சிறப்புலிநாயனார்என்பவர் ஒருவர்இருந்தார் அவர் சிவனடியார்கள் வந்தபொழுதுஅவர்களை நமஸ்கரித்து இன்சொற்களைச்சொல்லி அவர்களைஅமுதுசெய்வித்து அவர்களுக்குவேண்டும்திரவியங்கள்எல்லாவற்றையுங் கொடுக்கின்றவர் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை அன்பினோடு ஜபிக்கின்றவர் பரமசிவனைக்குறித்து யாகங்கள் செய்கின்றவர் அவர் இன்னும் பல சிவபுண்ணியங்களைச்செய்துகொண்டு இருந்துசிவபதம் அடைந்தார்.

சிறப்புலிநாயனர்.

சிறுத்தொண்டநாயனார்.

சிறுத்தொண்டநாயனார் புராணம்.

பல்குமருத்துவரதிபர்செங்காட்டங்குடிவாழ்படைத்தலைவரமுதளிக்கும்பரஞ்சோதியார்மெய்ச்
செல்வமிகுசிறுத்தொண்டர்காழிநாடன்றிருவருள்சேர்ந்தவர்வளருஞ்சீராளன்றன்னை
நல்குதிருவெண்காட்டுநங்கைசமைத்திடப்பின்னன்மதிச்சந்தனத்தாதிதலைக்கறியிட்டுதவப்
புல்கவரும்வயிரவர்தாமகிழ்ந்துமகவருளப்போற்றியவர்சிவனருளேபொருந்தினாரே.

சோழமண்டலத்திலே திருச்செங்காட்டங்குடியிலே ஆமாத்தியர்குலத்திலே, பரஞ்சோதியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் ஆயுள்வேதங்களிலும் படைக்கலத்தொழில்களிலும் குதிரையேற்றம் யானையேற்றங்களிலும் மிகச்சிறந்தவர் வேதாகமங்களை மெய்ப்பொருளை அறிதல்வேண்டும் என்னும் அவாவினோடு திருவருளை முன்னிட்டுப் பரீட்சித்தமையால் பரமசிவனே மெய்க்கடவுள் என்றும் அவருடைய திருவடிகளை அடைதலேமுத்திநெறியென்றும்தெளிந்து அவருடையதிருவடிகளை அகோராத்திரம் இடைவிடாது அன்பினோடு தியானிப்பவர் சிவனடியார்களுக்கு எக்காலமுந் திருத்தொண்டுசெய்பவர் அவர் அரசனிடத்திலே அணுக்கராகி அவன்பொருட்டு யானைசெலுத்திக் கொண்டு சென்று அவனோடு மாறுபட்ட பலஅரசர்களைவென்று அவர்கள் தேசங்களைக் கைப்பற்றி அவனால் நன்குமதிக்கப்பட்டவர் ஒருமுறை உத்தரதேசத்திலே வாதாவிஎன்னும் நகரத்திற்சென்று அதனைவென்றுபலவகை இரத்தினங்களும் நிதிக்குவைகளும் யானைக்கூட்டங்களும் குதிரைக்கூட்டங்களும் அரசனுக்கு முன்கொண்டுவந்தார்அதுகண்டு அரசன் அவருடைய யானையேற்றத்தின் வலிமையை அதிசயித்துப் புகழ்ந்துபேச அவரை அறிந்த மந்திரிகள் அரசனைநோக்கி மஹாராஜரே இவர் பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்கையால் இவ்வுலகத்திலே இவருக்கு எதிராவார் ஒருவருமில்லை என்றார்கள் அரசன் அதைக்கேட்டு அஞ்சி நடுநடுங்கி இரண்டு கண்களினின்றும் சோகபாஷ்பஞ்சொரிய இவர் எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய திருத்தொண்டர் என்பதை உணராது கொடிய போர்முனையிலே விட்டிருந்தேன் ஐயையோ இதுஎவ்வளவு கொடியபாவம் என்றுசொல்லி பின்பு பரஞ்சோதியாரைநோக்கி சுவாமீ இக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளல்வேண்டும் என்றுபிரார்த்தித்துநமஸ்கரித்தான் பரஞ்சோதியார் அரசன் தம்மை நமஸ்கரித்தற்கு முன்தாம் அவனை நமஸ்கரித்து மஹாராஜரே நான் எனது உரிமைத்தொழிற்கு அடுத்த திறத்தைச் செய்வேன் அதனாலே என்னதீங்கு என்றார் அரசன் அவருக்கு நிறைந்த நிதிக்குவைகளையும் விருத்திகளையும் கொடுத்து நீர் உம்முடைய நிலைமையை நான் அறியாவண்ணம் நடத்திக்கொண்டு வந்தீர் இனிஎன் மனக்கருத்துக்கு இசைந்து எனக்குப் பணிசெய்தலை ஒழிந்து நீர் விரும்பியவாறே சிவனுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் வெளிப்படத்திருத்தொண்டு செய்யும் என்றுவிடைகொடுத்தான் பரஞ்சோதியார் விடைபெற்றுக்கொண்டு, தம்முடைய திருப்பதியிற்சென்று கணபதீச்சரத்தில்வீற்றிருக்கின்ற கடவுளைவணங்கி அவருக்குத்திருத்தொண்டுகளைவழுவாதுசெய்வாராயினார். திருவெண்காட்டுநங்கையார் என்னும் மங்கையாரோடுகூடி இல்லறத்தில் வாழ்ந்திருந்து, நாடோறும் முன்னே சிவனடியார்களைத் திருவமுதுசெய்வித்து, பின் தாம் உண்பார் சிவனடியார்களை மிகுந்த அன்பினோடுவழிபட்டு, அவர்கள் திருமுன்பே மிகச்சிறியராய் ஒழுகுகின்றமையால் அவருக்குச் சிறுத்தொண்டர் என்னும்பெயர் கொடுக்கப்பட்டது, கணபதீச்சுரருடைய திருவருளினாலே அவருக்குத் திருவெண்காட்டு நங்கையாரிடத்திலே. சீராளதேவர் என்னும் புத்திரர் அவதரித்தார். அப்பிள்ளைக்குஐந்துவயசிலே வித்தியாரம்பஞ்செய்வித்தார் அந்நாளிலே அத்திருப்பதிக்கு எழுந்தருளிவந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு அழைத்து, அவரை வணங்கித்துதித்து அவருடைய திருப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்றார்.

பரமசிவன் சிறுத்தொண்டநாயனாருடையமெய்யன்பை நுகர்ந்தருளுதற்குத்திருவுளங்கொண்டு உட்சமயங்கள் ஆறனுள் ஒன்றாகிய வைரவத்துக்கு உரிய திருவேடங்கொண்டு திருக்கைலாசத்தினின்றும் நீங்கி திருச்செங்காட்டங்குடியை அடைந்து, சிறுத்தொண்டநாயனாருடைய வீட்டுவாயி

விற்சென்று சிறுத்தொண்டர் வீட்டில் இருக்கின்றாரோ என்றுவினவ தாதியராகிய சந்தனநங்கையார் முன்வந்து வணங்கி சுவாமீ அவர் சிவனடியார்களைத்தேடிப் புறத்தேபோய்விட்டார் தேவரீர் உள்ளே எழுந்தருளும் என்றார் அதற்குவைரவர் பெண்கள் இருக்கும் இடத்தில் நாம்தனியே புகோம் என்று அருளிச்செய்ய திருவெண்காட்டுநங்கையார் அதைக்கேட்டு இவ்வடியவர் போய்விடுவார்போலும் என்றுபயந்து, விரைந்துவந்து சுவாமீ அடியேனுடைய நாயகர் எப்போதும் சிவனடியாரை அமுதுசெய்விப்பவர், இன்றைக்கு ஒருவரையுங் காணாமையால் தேடிப்போயினார் தேவரீருடைய திருவேடத்தைக் கண்டாராயில் மிகமகிழ்வர் இனித்தாழார் இப்பொழுதேவந்துவிடுவார், எழுந்தருளியிரும் என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய வைரவர் நாம்உத்தரதேசத்திலுள்ளேம் சிறுத்தொண்டரைக் காணவந்தேம், எப்படியும்அவர்இல்லாதபோது நாம் இங்கே இரோம், கணபதீச்சரத்தில் உள்ள திருவாத்திமரத்தின்கீழ் இருக்கின்றோம் அவர் வந்தமாத்திரத்தே அவருக்குத் தெரிவியுங்கள் என்று சொல்லி திருவாத்தியை அணைந்து அதன்கீழ் இருந்தருளினார் சிறுத்தொண்ட நாயனார்சிவனடியார்களைத்தேடி எங்குங்காணாது வீட்டுக்குத்திரும்பிவந்து மனைவியாருக்குச்சொல்லித் துக்கித்தார் மனைவியார், உத்தரதேசவாசியாகிய ஒருவைரவர் இங்குவந்து நாங்கள் இங்கே எழுந்தருளியிருக்கும்படிசொல்ல, அதுகேளாது கணபதீச்சரத்தில் உள்ள திருவாத்தியின்கீழேபோய் இருக்கின்றனர் என்றார் உடனே சிறுத்தொண்டர் மிகுந்த விருப்பத்தினோடு விரைந்து சென்று அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க அவர்பெரியசிறுத்தொண்டர் நீரோ என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் சிறுத்தொண்டர் அவரைவணங்கி சுவாமீ சிவனடியார்கள் தங்கள் கருணைமேலீட்டினாலே அடியேனையே அப்படி அருளிச்செய்வர்கள், அதுநிற்க இன்றைக்குத் திருவமுதுசெய்வித்தற்குச் சிவனடியார்களைத் தேடியும் கண்டிலேன் இப்போது அடியேன்செய்த புண்ணியத்தினாலே தேவரீரைக்கண்டேன், தேவரீர் அடியேன்வீட்டுக்கு எழுந்தருளித் திருவமுதுசெய்யவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வைரவர் அன்பரோ நாம்உத்தரதேசத்தில்உள்ளேம் உம்மைக்காணவந்தோம் நம்மை அமுதுசெய்வித்தல் உம்மால்முடியாது அதுமிக அருமை என்றார் சிறுத்தொண்டர் தேவரீர் அமுதுசெய்யும் இயல்பை அருளிச்செய்யும்சீக்கிரமாகப்பாகம்பண்ணுவிப்பேன் சிவனடியார்கள் தலைப்படின் தேடுதற்கு அரியனவும் எளியனவாம் என்றுசொல்ல வைரவர் நாம் ஆறுமாசத்துக்குஒருமுறைபசுவைக்கொன்று உண்போம், அதற்கு உரியநாளும்இந்நாளேயாம் அப்படியூட்டுதல் உம்மாலியலாது என்றார் சிறுத்தொண்டர், மிகநன்று, அடியேன் அனேகம் பசுக்களை உடையேன் தேவரீருக்குப் பிரீதியாகிய பசு இன்னதுஎன்று அருளிச்செய்வீராகில் அடியேன் விரைந்துசென்று பாகம் பண்ணுவித்துக் காலம் தாழ்க்காமல் வருவேன்என்றுசொல்ல வைரவர், நாம்உண்பதுநரபசு, அதுஐந்துவயசினை உடையதாயும் அவயவப்பழுதில்லாததாயும் ஒருகுடிக்குத் தான் ஒன்றேயாயும் இருக்கவேண்டும், அப்படிப்பட்ட சிறுவனை மனமகிழ்ச்சியோடு தாய்பிடிக்கத் தந்தைஅரிதல்வேண்டும் இப்படிச்சமைக்கப்பட்டகறியே நாம் இட்டு உண்பேம்என்றார் சிறுத்தொண்டர், தேவரீர் அமுதுசெய்வீராகில் அடியேனுக்கு இதுவும் அரிதன்று என்றுசொல்லிஅவரைவணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு வீட்டுக்குப்போயினார் சிறுத்தொண்டருடைய வரவைநோக்கிநின்றமனைவியார் அவருடைய மலர்ந்தமுகத்தைக்கண்டு அவரைவணங்கி அடியாருடைய செய்கையைவினவஅவர்மனைவியாரை நோக்கி ஒருகுடிக்குஒரேசிறுவனாகி ஐந்துவயசுஉடையனுமாய்அவயவப்பழுதில்லாதவனுமாய்இருக்கும்பிள்ளையைமனமகிழ்ச்சியோடு தாய்பிடிக்கத்தந்தையரிந்து சமைத்தால் அமுதுசெய்தற்கு உடன்பட்டனர் என்றார் அப்பொழுது மனைவியார் அவ்வடியவரை அவர்விரும்பியபடி அமுதுசெய்விக்கும் பொருட்டு ஒருகுடிக்குஒருவனுஞ் சிறுவனைப் பெறுமாறு எங்ஙனம் என்றுசொல்ல சிறுத்தொண்டர் என் பிராணநாயகியே இத்திறத்துச்சிறுவரை வேண்டியதிரவியங்களைக்கொடுத்தால் தருவாருளராயினும் நேர்நின்று அச்சிறுவனை அரியத்துணியுந் தந்தைதாயரோ இல்லை இனித்தாழாமல் நாம் பெற்றசிறுவனையே அழைப்போம்என்றார் மனைவியார் அதற்கு இசைந்து எங்களைக்காக்கும்பொருட்டுஅவதரித்த புதல்வனைப் பள்ளிக்கூடத்தி னின்றும் அழைத்துக்கொண்டு வாரும்என்றுசொல்ல சிறுத்தொண்டர் மனமகிழ்ச்சியோடு பள்ளிக்கூடத்துக்கு விரைந்துசென்றுதம்முடைய புதல்வராகிய சீராளதேவரை எடுத்துத்தோண்மேல் வைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குத்திரும்பி வந்தார் மனைவியா

ர் எதிர்வந்துபுதல்வனைவாங்கி, திருமஞ்சனம் ஆட்டி கோலஞ்செய்து நாயகர்கையிற்கொடுத்தார், அவர் அடுக்களையிற்செல்லாது உலகத்தவர்கள் அறியாவண்ணம் ஓர் மறைவிடத்திற் கொண்டுபோனார், அப்பிள்ளையைப்பெற்றதாயார் பாத்திரங்களைக் கழுவிக்கொண்டுவந்தார். தந்தையார் புதல்வனை எடுத்து அவருடைய தலையைப்பிடிக்கதாயார் அப்புதல்வருடைய இரண்டுகால்களையுந்தம்முடைய மடியிலேஇடுக்கி, அவர்கைகள்இரண்டையும் தம்முடையகைகளினாலே பிடிக்க அப்புதல்வர் தம்முடைய தந்தைதாயார் மிகமகிழ்கின்றனர் என்று, மகிழ்ந்துநகைசெய்ய தந்தையார்மனமகிழ்ச்சியோடு ஆயுதத்தினாலே அவருடையதலையை அரிதலாகிய அரியசெய்கையைச்செய்தார் அறுத்த தலையின்இறைச்சி திருவமுதுக்கு ஆகாதுஎன்று கழித்து, அதனைமறைத்து நீக்கும்பொருட்டு, சந்தனநங்கையார்கையில்கொடுத்து மற்றையுறுப்புகளின் இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் அறுத்துப் பாகம்பண்ணி, வேறுகறிகளும்அமைத்து சோறும் சமைத்து, நாயகருக்குத் தெரிவித்தார். நாயகராகிய சிறுத்தொண்டர் பெருங்களிப்புடையராகி, விரைந்துசென்று திருவாத்தியின் கீழ் இருந்தவைரவரைவணங்கி, சுவாமீதேவரீர் பிரியப்படி பாகம்பண்ணுவித்தேன் எழுந்தருளிவந்து திருவமுதுசெய்தருளல்வேண்டும்என்று விண்ணப்பஞ்செய்து அவரைவீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், ஆசனத்தில்இருத்தி அவருடைய திருவடிகளை ஜலத்தினால்விளக்கி அந்தத்தீர்த்தத்தைத்தங்கள் சிரசின்மேலேதெளித்து வீடெங்கும்புரோக்ஷித்து,தூபதீபங்களால் அருச்சித்துவணங்கினார் மனைவியாராகிய திருவெண்காட்டுநங்கையார் பரிகலந்திருத்தி, அன்னமும் கறியமுதும்படைத்தார் வைரவர் அதைப்பார்த்து, நாம்சொல்லியமுறையே கொன்றபசுவினது உறுப்புக்கள் எல்லாவற்றையும் பாகம் பண்ணினீரா என்று வினவ, திருவெண்காட்டுநங்கையார், தலைஇறைச்சிமாத்திரம் திருவமுதுக்குஆகாது என்றுகழித்துவிட்டோம்என்றார். வைரவர்அதுவும் நாம்உண்பது என்றார். அதுகேட்டு சிறுத்தொண்டர்மனைவியாரோடும் திகைத்துஅயர சந்தனநங்கையார், நான் அத்தலைஇறைச்சியைஅடியவர் அமுதுசெய்யும்பொழுது நினைக்கவரும்என்று முன்னமேபாகம் பண்ணிவைத்தேன் என்று, எடுத்துக்கொடுக்க திருவெண்காட்டு நங்கையார் முகமலர்ந்து, வாங்கிப்படைத்தார். அதன்பின், வைரவர் சிறுத்தொண்டரை நோக்கி, நாம்தனியே உண்ணேம் சிவனடியார்களைக்கொண்டு வாரும் என்றுஅருளிச்செய்ய, சிறுத்தொண்டர் ஏங்கி ஐயோ அடியவர் திருவமுது செய்தற்கு இடையூறு இதுவோ என்றுநினைந்து வீட்டுக்குப்புறத்திலேபோய், சிவனடியார்களைத் தேடிக்காணாதுதுக்கத்தோடு திரும்பிவந்து வைரவரைவணங்கி சுவாமீ சிவனடியார்களைக்காணேன் அடியேன்திருநீறு இடுவாரைக்கண்டுஅன்னங்கொடுப்பேன்என்று விண்ணப்பஞ்செய்யவைரவர் சிறுத்தொண்டரைநோக்கி உம்மைப்போலத்திருநீறுஇட்டார் உளரோ நீர்இருந்து உண்ணும் என்று சொல்லி, பின்திருவெண்காட்டுநங்கையாரைநோக்கி, இவருக்குச்சோறுங்கறியும் படையும் என்று அருளிச்செய்ய அவரும்படைத்தார் சிறுத்தொண்டர் வைரவரை ஊட்டவேண்டி. உண்ணப்புகலும் வைரவர் தடுத்தருளி, ஆறுமாசத்துக்கு ஒருமுறைஉண்ணுகின்றநாம் உண்ணுமளவும் தரியாமல், எப்பொழுதும் உண்கின்ற நீர் முன்உண்பதுஎன் உம்முடன் உண்ணும்பொருட்டு, உமக்குப்புத்திரன் உண்டேல், அழையும் என்றார் சிறுத்தொண்டர். இப்போது அவன் உதவான்என்றுசொல்ல வைரவர்அவன் வந்தாற்றான் நாம் உண்பேம் தேடி அழையும்என்றார், சிறுத்தொண்டர் தரியாது எழுந்து, மனைவியாரோடு விரைந்து வீட்டுக்குப் புறத்திலேபோய் புதல்வனே வா என்று அழைக்க மனைவியாரும் நாயகரதுபணியில் நிற்பாராகி, சீராளனேசிவனடியார் அடியேங்கள் உய்யும்பொருட்டுஉடனுண்ண உன்னை அழைக்கின்றார் வாஎன்றுஅழைத்தார் அப்பொழுது அப்புதல்வர் பரமசிவனது திருவருளினாலே பள்ளிக்கூடத்தினின்று ஓடிவருபவர்போலவந்தார்.

தாயார் அவரை எடுத்துத்தழுவி, நாயகர்கையிற்கொடுக்க, அவர் இனிச்சிவனடியார் அமுதுசெய்யப்பெற்றேம்என்றுமன மிகமகிழ்ந்துஅப்புதல்வரை விரைவிற்கொண்டு, அடியவரை அமுதுசெய்வித்தற்கு உள்ளேவந்தார். அதற்குமுன் வைரவர் மறைந்தருள சிறுத்தொண்டர் அவரைக்காணாமையால் மனங்கலங்கித் திகைத்துவிழுந்தார் கலத்திலே இறைச்சிக்கறியமுதைக் காணாமையால் அச்சமுற்றார், வைரவர் அடியேங்கள் உய்யும்பொருட்டுத் திருவமுதுசெய்யாமல் எங்கே ஒளித்தனரோ என்று தேடி மயக்கங்கொண்டு, புறத்திற்செல்ல, அச்சிறுத்தொண்டர்செய்தது நிவேஷி

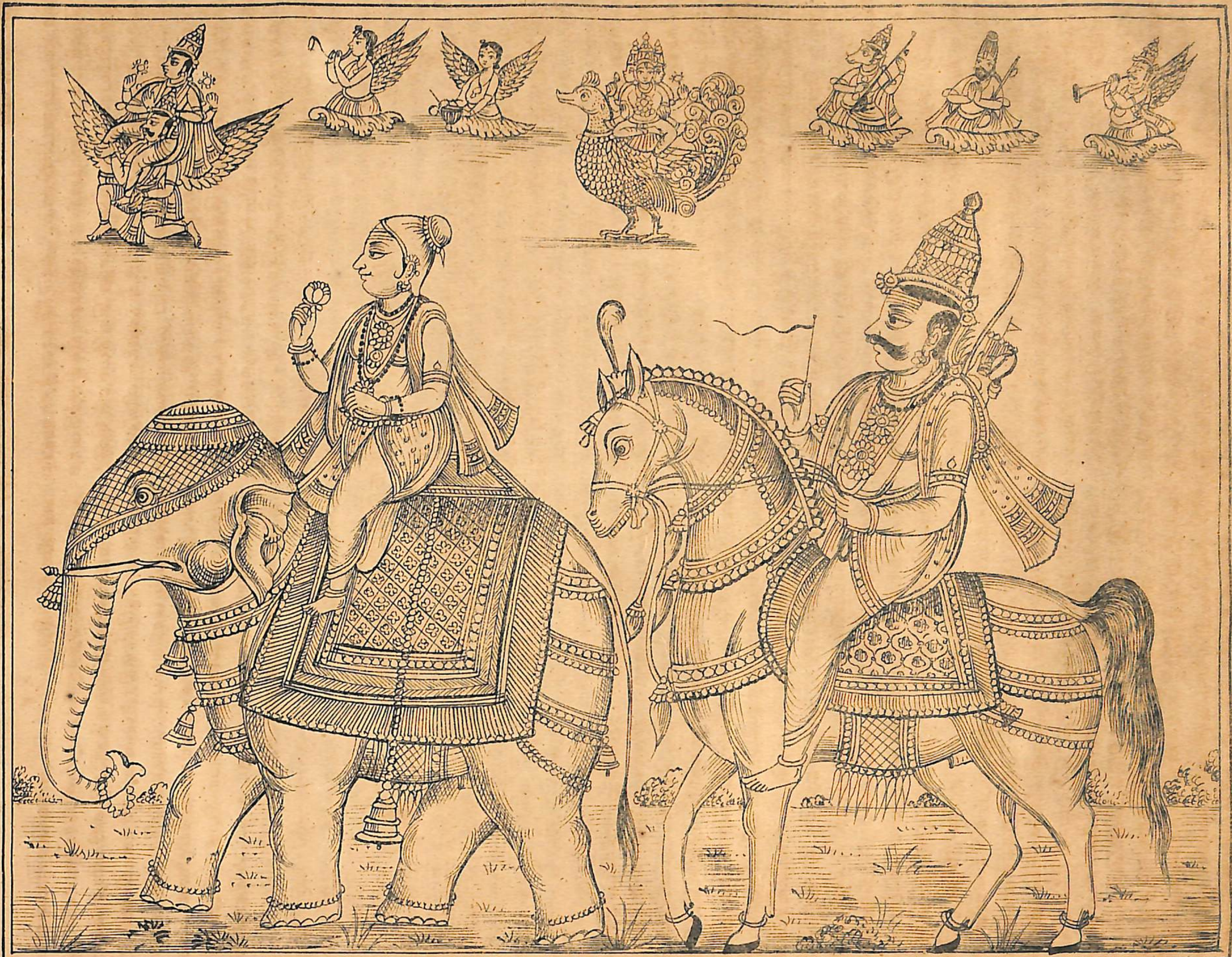
தானுட்டானமாயினும், அவர் சிவானந்தானுபவமேலிட்டு நிற்கையால் கருவிகரணங்கள்தற்போதச்சீவிப்பாய் நின்றுசெய்யாது சிவபோதச் சீவிப்பாய் எழுந்துசெய்தமைபற்றி அதனை விகிதானுட்டானமாகவே கொண்டருளிய பரமசிவன் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலாயினோர்சேவிக்க உமாதேவியோடும் சுப்பிரமண்ணியசுவாமியோடும் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருளினார். சிறுத்தொண்டரும் மனைவியாரும் புதல்வரும் தாதியாரும் ஆகிய நால்வரும் அவர்களைத்தரிசித்து, ஆனந்த அருவிசொரியஎலும்பும்மனமும் நெக்கு நெக்குருக, பரவசமாய்விழுந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து அஞ்சலி யஸ்தர்களாகி நின்று ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார்கள். பின்புபரமசிவனும் பார்வதியம்மையும் சுப்பிரமண்ணியசுவாமியும், அவர்கள்நால்வரையும், தங்களைஎக்காலமும் பிரியாது வணங்கிப் பேரின்பத்தை நுகர்ந்துகொண்டு இருக்கும்பொருட்டு, உடன்கொண்டு திருக்கைலாசத்தைஅடைந்தார்கள்.

கழறிற்றறிவார்நாயனார்புராணம்.

காவலர்மகோதையார்கொடுங்கோளூர்க்கோக் கழறியவையறிந்தகோச்சிலம்போசைக்கருத்தார்
நாவலர்கோனம்பரடிச்சேரனென்றே நவின்றுவரும்வண்ணானைநமந்தகோநற்
பாவலர்கோப்பாணபத்திரனால்வாய்ந்த பரமர்திருமுகம்வாங்கிப்பணிகோவெற்பின்
மேவியகோவானைக்குக்குதிரைவைத்த வீரர்கோவெனையாளுஞ்சேரர்கோவே.

மலைநாட்டிலே இராஜதானியாகிய மகோதை என்னும்பெயரையுடைய கொடுங்ககோளூரிலே சேரர்குடியிலே, பெருமாக்கோதையார் என்னும்பெயரையுடைய ஒரு சற்புத்திரர் சைவநெறி வாழும்படி அவதரித்தார். அவர் பாலியதசையிலேதானே வியாதிபீடையினால் வரும் சனனவைராக்கியம் தன்னுடைய தேக தோஷத்தைக்கண்டு வரும் தேகவைராக்கியம், சகல சம்பத்துக்களையும் குறைவற அனுபவித்து இனிப்போதும் என்று வரும் ஐசுவரியவைராக்கியம் ஆன்மிக தைவிக உற்பௌதிகங்களினாலே வரும் பிரபஞ்சவைராக்கியம் அருத்தத்தைத்தேடுதலினாலும் காத்தலினாலும் கள்ளர்கொண்டுபோதலினாலும் உண்டாகுந்துக்கம்பற்றிவரும் திரவியவைராக்கியம் மாதாப்பிதா ஸ்திரீபுத்திர இஷ்டபந்து சிநேகிதர்களைப் பிரிந்த துக்கத்தினாலே கூட்டமெல்லாம் பிரிந்தகாலத்திலே துக்கத்துக்கு எதுவென்றுவரும்சங்கவைராக்கியம் காமுகனாயிருக்கிறவன் தான்மோகிக்கப்பெற்ற ஸ்திரீயினிடத்திலே குணத்திலாயினும்தேகத்திலாயினும்வைராக்கியக்கேதுவாகிய ஒருதோஷத்தைக்கண்டபோதுவரும் ஸ்திரீவைராக்கியம், அன்னபானாதிகள்ஒருபொழுது இல்லாதிருக்கினும்தேகம்நில்லாது எத்தனைநாள் எத்தனைவகையாகப்புசித்தாலும் திருத்தியடையாது என்று வரும் போசனவைராக்கியம் தானத்துக்குப்போய்த் தள்ளுண்டதனால் வரும் பிரதிக்கிரகவைராக்கியம், இகத்திலே இப்படிப்பட்டதொரு எதுவும்இன்றிப் பூர்வஜன்மசிவபூஜா புண்ணியபலத்தினாலே தேகாதியாகிய சர்வவஸ்துக்களிலும்வரும் வைராக்கியம், என்னும் பத்துவகைவைராக்கியங்களுள் இறுதியில்நின்ற நிருகேதுகமாகிய உத்தமவைராக்கியத்தை உடையராகி, பரமசிவனுடைய திருவடியை அடைதல்வேண்டும் எனக்கருதி இராஜபுத்திரருக்குரிய தொழில்களைச்செய்தல் இன்றி திருவஞ்சைக்களம் என்னும் சிவஸ்தலத்தை அடைந்து, பரமசிவன் ஸ்வதந்திரர் நாய்பரதந்திரர் என்று உணர்ந்து சிவாதீனமாய் நின்று தினந்தோறும்பிராமமுகூர்த்தத்தில் எழுந்து ஸ்நானம்பண்ணி அனுஷ்டானஞ் செய்துகொண்டு திருநந்தனவனம் வைத்தல்பூக்கள்பறித்தல் திருமாலைகட்டல் திருவலகிடல் திருமெழுக்கிடல் திருப்பாட்டுப்பாடல் முதலிய திருத்தொண்டுகளைச் செய்வாராயினார்.

இப்படிநிகழுங் காலத்திலே, செங்கோற்பொறையன் என்னும் சேரமகாராஜனுக்கு இது நித்தியம் இது அநித்தியம் என்கின்ற பகுத்தறிவும் அநித்தியமாகிய இம்மைமறுமையின்பங்களில் வெறுப்பும்பிறவித்துன்பங்களும் அவன் செய்தபுண்ணியபலத்தினாலே தோன்றின அவைதோன்றவேதித்

యాంస్వారనామసంహ్మబ్రరం౹౨రటూం శనెలగం తిరింది.

கழறிற்றறிவார்நாயனார்.

గు. జై. వెంగళ్రాయరజు వ్రాసింది.

தியமாகிய மோக்ஷத்திலே ஆசை உண்டாயிற்று அதனால் அவன்பிறவிக்குக்காரணமாகிய வீண்முயற்சிகளைவிட்டு மோக்ஷத்துக்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சியைச்செய்யல்வேண்டும் என்றுதெளிந்து அரசியற்றுதலினின்றும் நீங்கி, தவஞ்செய்யும்பொருட்டுத் தபோவனத்தை அடைந்தான். மந்திரிமார்கள் சிலநாள் ஆலோசித்துத்தெளிந்து திருவஞ்சைக்களத்திலே திருத்தொண்டு செய்துகொண்டு இருக்கின்ற அச்சேரர்மரபிற்குமுதல்வராகிய பெருமாக்கோதையாரிடத்திலேபோய். அவரைவணங்கிநின்று இம்மலைநாட்டை நீரேமுடிசூடி அரசியற்றல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்யபெருமாக்கோதையார்,இவர்கள்வார்த்தை இன்பமயமாகிய திருத்தொண்டுக்கு இடையூறாய் இருக்கின்றது சிவபத்தியிலே சிறிதும்வழுவாது அரசியற்றுதற்குத் திருவருள் உளதாயில் இதனைச் சுவாமிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அறிவேன்என்று ஆலயத்தினுள்ளே பிரவேசித்து சுவாமியைவணங்கிவிண்ணப்பஞ்செய்து அவருடையதிருவருளினாலே அவரிடத்தேவைத்த பத்திவழுவாது அரசியற்றும் சத்தியையும் யாரும்யாவும் கழறினவைகள் அனைத்தையும் அறியும்அறிவையும் நாசமில்லாத மகாபராக்கிரமத்தையும் பெருங்கொடையையும் அரசருக்கு உரியபடைவாகனம்முதலிய எல்லாவற்றையும் கைவரப்பெற்று,நமஸ்கரித்துக்கொண்டு புறத்தணைந்து மந்திரிமார்களுடைய வேண்டுகோளுக்குஉடன்பட்டார் மந்திரிமார்கள் பெருங்களிப்புடையர்களாகி அவரைநமஸ்கரித்தார்கள் கழறிற்றறிவாராகிய அப்பெருமாக் கோதையார் ஆன்மாக்கள்எல்லாம் உய்யும்பொருட்டுச் சுபதினத்திலே சுபமுகூர்த்தத்திலே முடிசூடி சிவாலயத்தை வலஞ்செய்து சந்நிதானத்திலேவிழுந்துநமஸ்கரித்து எழுந்து யானைமேற்கொண்டு கொற்றக்குடையும் வெண்சாமரமும் உரியவர்கள் தாங்க மகா அலங்காரத்தோடு நகரிவலஞ்செய்தார். செய்யும்பொழுது ஒருவண்ணான் தோளிலே உவர்ப்பொதிசுமந்துகொண்டு தமக்குமுன்னேவரக்கண்டு அவனுடைய சரீரம்மழையினாலேகரைந்த உவர் ஊறப்பெற்று வெளுத்திருத்தலால், விபூதியை உத்தூளனம் செய்தசிவனடியாரது திருவேடம் போலுதலை உணர்ந்து அத்தக்ஷணத்திலேதானே யானையினின்றும் இறங்கி, அத்தியந்த ஆசையோடு விரைந்துசென்று அவனுடைய கால்களிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார் உடனே அவ்வண்ணான்மனங்கலங்கி அவர் நமஸ்கரித்தற்குமுன் அவரைநமஸ்கரித்து அடியேனையார் என்றுகொண்டது அடியேன் அடிவண்ணான்என்றுசொல்லசேரமான்பெருமாணாயனாரும் அடியேன் அடிச்சேரன் தேவரீர் திருநீற்றுவேடத்தை நினைப்பித்தீர் வருந்தாதேபோம் என்று சொல்லி நமஸ்காரம்பண்ணினார். மந்திரிமார் முதலிய சமஸ்தரும் சேரமான்பெருமாணாயனாருடைய சங்கமபத்தி மேலீட்டைக்கண்டு ஆச்சரியம் எய்தி சிரசின்மேலேஅஞ்சலிசெய்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள். சேரமான் பெருமாணாயனார் யானைமேல் ஏறி நகரியைவலங்கொண்டு மாளிகைவாயிலிலே புகுந்துயானையினின்றும் இறங்கி, மண்டபத்தை அடைந்து, இரத்தினசிங்காசனத்தில் ஏறி, வெண்கொற்றக்குடை நிழற்ற, வெண்சாமரம்வீச அரசர்கள் மலர்தூவி வணங்கித்துதிக்க, வீற்றிருந்தருளினார். இங்ஙனம் இருந்து, மனுநீதிநெறியை நடத்தி எண்ணிறந்த அரசர்கள் திறைகொணர அகத்தும்புறத்தும் பகையை அறுத்து சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படி அரசியற்றுவாராயினார். தில்லையின்கணுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலே ஆனந்தத்தாண்டவம்செய்தருளுகின்ற சபாநாயகருடைய ஸ்ரீபாதமேதாம்தேடும்பொருளும் தமக்கு உரியபெருந்துணையும் என்றுதெளிந்த மெய்யறிவினாலே அத்திருவடியைமிகுந்த அன்பினோடு சைவாகமவிதிப்படி எந்நாளும் அருச்சிப்பார் அருச்சனை முடிவிலே சபாநாயகர் அவரைத்தமது திருச்சிலம்பொலியைக்கேட்பிப்பார் சேரமான்பெருமாணாயனார். சிவனடியார்களுக்கும் தரித்திரர்களுக்கும் கனகமாரிபொழிகின்றவராகி பரமசிவனுக்கு உரிய பலயாகங்களைச்செய்தார்.

இப்படிநிகழும்காலத்திலேபாண்டிநாட்டிலே மதுரையில் வீற்றிருக்கும் சொக்கநாதசுவாமியானவர், தம்மை அன்பினோடும் இசைப்பாட்டினாலே துதிக்கின்ற பாணபத்திரருக்குப்பெருஞ்செல்வத்தைக்கொடுத்தருளுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு இரவில் அவருக்குச்சொப்பனத்திலேதோன்றி, உனக்குப்பொன் இரத்தினம்பட்டாடைமுதலியவைகள் எல்லாவற்றையும் நீவேண்டியபடி குறைவின்றித் தரும்பொருட்டு. நம்மேல்எப்பொழுதும் அன்புடையனாகிய சேரனுக்கு ஓலைதருவோம் தாழாமல்போய்வா என்று அருளிச்செய்து "மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற்,பதிமிசைநிலவும்பானிறவரிச்சிற, கன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின், மன்

னியசிவன்யான்மொழிதருமாற்றம், பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க், குரிமையினுரிமையினுதவியொளிதிகழ், குருமாமதிபுரைகுலவியகுடைக்கீழ்ச், செருமாவுகைக்குஞ் சேரலன்காண்க, பண்பாலியாழ்பயில்பாண பத்திரன், றன்போலென்பாலன்பன்றன்பாற், காண்பதுகருதிப்போந்தனன், மாண்பொருள்கொடுத்து வரவிடுப்பதுவே"

என்னுந்திருப்பாசுரத்தை வரைந்த திருமுகத்தைக்கொடுத்தருளினர். பாணபத்திரர் அத்திருமுகத்தைத் தலைமேற்கொண்டு, அப்பொழுதே புறப்பட்டு, கொடுங்கோளூரை அடைந்து,மாளிகைக்குமுன் வந்து, சேரமான்பெருமாணாயனருக்கு அறிவித்தார். உடனே அவர்சிரசின்மேலே கைகுவித்து, மிகுந்த அன்பினேடும் கண்ணீர்சொரிய எழுந்துமாளிகைக்குப் புறத்தில்வந்து, பாணபத்திரரைப் பலமுறைவணங்கி, சுவாமி தேவரீர் அடியேனை ஒருபொருள் எனமதித்து, திருமுகங்கொண்டு வந்தீரோ என்றார் அப்பொழுது பாணபத்திரர் சுவாமிதந்தருளிய திருமுகத்தைக் கையிலே கொடுத்துவணங்க சேரமான்பெருமாணாயனர்அதனைமுடிமேற்கொண்டு கூத்தாடி, மொழிகுழற, ஆனந்த அருவிசொரிய பரவசமாய்ப்பூமியிலே பலமுறைவிழுந்தார், திருமுகத்தைப் பலதரம் வணங்கி அதனை வாசித்து திருவருளைத்துதித்து,மாளிகையினுள்ளே புகுந்து, மந்திரிமார்களைநோக்கி, நம்முடைய குலமாளிகையில் இருக்கின்றபண்டாரம் முழுதையும் பொதிசெய்து ஆளின்மேல் ஏற்றிக்கொண்டுவாருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் ஏற்றிக்கொண்டுவந்து வணங்கினர்கள், சேரமான்பெருமாணாயனர் பாணபத்திரருக்குஅந்தத்தனங்களை வெவ்வேறாகக்காட்டி, சுவாமீ தேவரீர் இவைகளையும் யானைகுதிரை தேர்காலாள் என்னும் சதுரங்கங்களையும் அடியேனுடைய அரசையும் கைக்கொண்டருளும் என்றுசொல்ல, பாணபத்திரர் தமக்குச் சேரமான்பெருமாணாயனர் தந்ததனங்களெல்லாவற்றையுங்கண்டு மனமகிழ்ந்து அதிசயித்து அவரைநோக்கி சுவாமீ அடியேன் எனக்கு வேண்டுவனவற்றைமாத்திரங் கொள்ளும்பொருட்டே சிவாஞ்ஞை அரசையும் அரசுறுப்பையும் தேவரீரே கைக்கொண்டருளும் என்று சொல்லிவணங்கினர் சேரமான் பெருமாணாயனரும் சிவாஞ்ஞையைமறுத்தற்கு அஞ்சி அதற்கு உடன்பட்டார். பாணபத்திரர் தனங்கள் எல்லாவற்றையும் யானை குதிரை உள்ளிட்டனவற்றுள் வேண்டுவனவற்றையும் கொண்டு ஓர் யானைமேல் ஏறிப்போனர். சேரமான்பெருமாணாயனர் பாணபத்திரருக்குப்பின், கண்ணீர்சொரிய கைதொழுது கொண்டுசெல்ல பாணபத்திரர் நகர்ப்புறத்தில்அவரிடத்திலே விடைபெற்றுக்கொண்டுபோய் மதுரையை அடைந்தார்.

சேரமான் பெருமாணாயனர், ஒருநாள்முன் போலப் பூஜாந்தத்திலே சபாநாயகருடையதிருச்சிலம்பொலி தமக்குக்கேளாதொழிய,மனமயங்கி அடியேன் என்ன பிழைசெய்தேனே என்று பொருமி இனி இந்தத்தேகத்தினல் அடையும்வேதின்பம்யாது என்றுஉடைவாளைஉருவிதமது மார்பிலே நாட்ட சபாநாயகர் விரைந்து திருச்சிலம்பொலியைக் கேட்பித்தார். உடனே நாயனர் உடைவாளை அகற்றி நமஸ்காரம்பண்ணி ஸ்தோத்திரஞ்செய்து சுவாமி இத்திருவருளை முன்செய்யாதொழிந்தது என் என்றார் அப்பொழுது சபாநாயகர் சைவசமயாசாரியராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை நினைப்பிக்கும்பொருட்டு எதிர்நின்றருளாது வன்றொண்டனுகிய சுந்தரன் கனகசபையின்கண்ணே நமது ஆனந்த திருநிருத்தத்தைவந்துவணங்கிப் பதிகம்பாடுதலால் நாம் நின்று அதனைக்கேட்டுவரத் தாழ்த்தோம் என்னுந்திருவாக்கை அருளிச்செய்தார், சேரமான்பெருமாணாயனர் அடியார்களுக்கு இவர் அருளுங்கருணை இருந்தவாறு என்னென்று கனகசபையை வணங்கி வன்றொண்டரையும் தரிசித்தல்வேண்டும் என்று விரும்பிசுபதினத்திலே திருவஞ்சைக்களத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளைவணங்கி சேனைகளோடு புறப்பட்டுப்போய்ச் சிதம்பரத்தை அடைந்து கனகசபையிலே நிருத்தஞ்செய்கின்ற சபாநாயகரைவணங்கி சிவானந்தக்கடலுள் அமிழ்ந்தி பொன்வண்ணத்தந்தாதி பாடியருளினர். சபாநாயகர் அதற்குப்பரிசிலாக தமது குஞ்சிதபாதத்தினது திருச்சிலம்பின் ஓசையை எதிரே கேட்பித்தார். சேரமான் பெருமாணாயனர் காலந்தோறும் சபாநாயகரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அப்பதியில் இருந்தார்.

சிலநாளாயினபின்,சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைத் தரிசித்து வணங்குதற்கு விரும்பிப் புறப்பட்டு இடையில் உள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை அடைந்து, தம்மை எதிர் கொண்ட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை நமஸ்கரித்து, அவரோடு கோயிலிற்சென்று வன்மீகநாதரைவணங்கி, தி

ருமும்மணிக் கோவைபாடி, பரவையார் வீட்டிலேபோய் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளோடும் இருந்தார். சிலதினம்சென்றபின்சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளோடு திருவாரூரை அகன்று வேதாரணியத்தை அடைந்து சுவாமிதரிசனம்செய்து, திருவந்தாதி பாடினார். அதன்பின்பாண்டிநாட்டிற்சென்று, அங்குள்ள மதுரைமுதலாகிய திருப்பதிகளை வணங்கிக்கொண்டு சுந்தரமூர்த்தியோடும் திருவாரூருக்குத் திரும்பிவந்து, அவரோடும் சுவாமிதரிசனம்செய்துகொண்டு இருந்தார். பலநாட்சென்றபின், சுந்தரமூர்த்தியைத் தம்முடைய ஊருக்கு வரும்படி பிரார்த்தித்து, அழைத்துக்கொண்டு சென்று, தம்முடைய கொடுங்கோளூரை அடைந்து அவரோடும் இருந்தார். ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி வன்மீகநாதனை நினைந்து உருகி, திருவாரூருக்குப்போம்படி எழுந்துசெல்ல சேரமான் பெருமாணாயனார் பிரிவாற்றாதவராகி, எழுந்து அவரைப்பின்றொடர்ந்து, போகாதபடிதடுத்து, அதற்கு அவர் உடன்படாமைகண்டு, மந்திரிகளைக் கொண்டு தம்முடையமாளிகையில் இருக்கின்றபண்டாரம்முழுதையும் பொதிசெய்து ஆட்களின் மேலே எற்றுவித்து சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்கு முன்செல்லும்படி அனுப்பி அந்தச்சுவாமிகளைவிழுந்துநமஸ்கரித்தார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்சேரமான்பெருமாணாயனாரைத்தழுவி விடைகொடுத்துச்சென்று, திருவாரூரைஅடைந்தார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளிடத்திலேவிடைபெற்ற சேரமான் பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை மறவாதசிந்தையோடு கொடுங்கோளூரிலே அரசுசெய்துகொண்டு இருந்தார்.

நெடுநாள் ஆயினபின்சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பின்னும் கொடுங்கோளூருக்குவந்து சேரமான் பெருமாணாயனாரோடு இருந்தார். பலநாளாயினபின், ஒருநாள் சேரமான்பெருமாணாயனார் ஸ்நானம்பண்ணும்பொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய்சுவாமிதரிசனம் செய்து திருக்கைலாசத்தில் இருந்து பரமசிவனால் அனுப்பப்பட்ட வெள்ளையானையின்மேல் எறி தம்முடையதோழராகியசேரமான்பெருமாணாயனாரை நினைத்துக்கொண்டுசென்றார். சேரமான் பெருமாணாயனார்சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய செயலை அறிந்து அந்தக்ஷணத்தில் அருகில்நின்ற ஓர்குதிரையில்எறிக்கொண்டு திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய், வெள்ளையானையின் மேற்கொண்டு ஆகாயத்திற்செல்லும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைக் கண்டு தாம்எறிய குதிரையின்செவியிலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதியருளினார். உடனே அந்தக் குதிரையானது ஆகாயத்திலேபாய்ந்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய வெள்ளையானையை அடைந்து அதனைவலஞ்செய்து அதற்குமுன்னாகச்சென்றது சேரமான் பெருமாணாயனாருடைய படைவீரர்கள் குதிரையிற்செல்லும் அந்நாயனாரைத் தங்கள்கண்ணுக்குப்புலப்படும் எல்லைவரைக்கும் ஆகாயத்திலேகண்டு, பின்காணாமையால் மிகுந்த திடபத்தியினாலே உருவிய உடைவாட்களினால் தங்கள்தங்கள் தேகத்தைவீழ்த்தி வீரயாக்கையைப்பெற்றுப்போய் சேரமான்பெருமாணாயனாருக்கு முற்பட்டு அவரைச்சேவித்துக்கொண்டு சென்றார்கள். சேரமான்பெருமாணாயனாரும்சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் திருக்கைலாசத்தின் தெற்கு வாயிலுக்கு முன் போன உடனே குதிரையினின்றும்யானையினின்றும் இறங்கி பலவாயில்களையும் கடந்து திருவணுக்கன் திருவாயிலை அடைந்தார்கள். அங்கே சேரமான்பெருமாணாயனார் தடைபட்டுநிற்க சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் உள்ளேபோய்ச் சுவாமிசந்நிதானத்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணி சுவாமீ தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும்பொருட்டு, சேரமான்பெருமாள் திருவணுக்கன் திருவாயிலின் புறத்திலே வந்து நிற்கின்றார் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பரமசிவன் சேரமான்பெருமாணாயனாரை உள்ளே அழைப்பிக்க அவர்விரைந்துவந்து, சந்நிதானத்திலே நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார். பரமசிவன் திருமுறுவல்செய்து இங்கேநாம்அழையாதிருக்க நீ வந்தது என்னென்று அருளிச்செய்ய, சேரமான் பெருமாணாயனார் அஞ்சலிசெய்துநின்று, சுவாமீ சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய திருவடிகளைத் துதித்து, அவர் எறிய வெள்ளையானைக்குமுன் அவரைச்சேவித்துக்கொண்டுவந்தேன் தேவரீர் பொழிகின்ற பெருங்கருணைவெள்ளம் முன்கொண்டுபுகுதலால் திருமுன்புவரப்பெற்றேன் இனி ஒரு விண்ணப்பம் உண்டு அரிபிரமேந்திராதிதேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் வேதங்களாலும் துதிக்கப்படுதற்கு அரியபெருமையை உடைய தேவரீர் மேல் அன்பினாலே தேவரீரது திருவருள்கொண்டு திருவுலாப்பாடினேன் அதனைத் தேவரீர் கேட்டருளல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பம்செய்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் பஞ்சபாசத்தடை நீங்

கும்படி வன்றொண்டனை அடைந்த சேரனே அவ்வுலாவைச் சொல்லு என்று திருவாய்மலர்ந்தருள சேரமான்பெருமாணாயனாரும் அதனைக்கேட்பித்தார் பரமசிவன் அதற்குஅருள்செய்துநம்முடைய கணங்களுக்கு நாதராய் இரு என்றுசொல்லியருளினார். சேரமான்பெருமாணாயனார் சிவகணநாதராகி, சுவாமியை சேவிப்பாராயினார் அவர் அருளிச்செய்த திருக்கைலாச ஞானவுலாவைக் கைலாசகிரியிலே அன்று கேட்ட மாசாத்தரானவர் அதனைத் தரித்து இந்தத் தமிழ் நாட்டில் உள்ள திருக்கடவூரிலே வெளிப்படச் சொல்லி இப்பூமியிலே விளங்கும் பொருட்டு நாட்டியருளினார்.

கணநாதநாயனார்புராணம்.

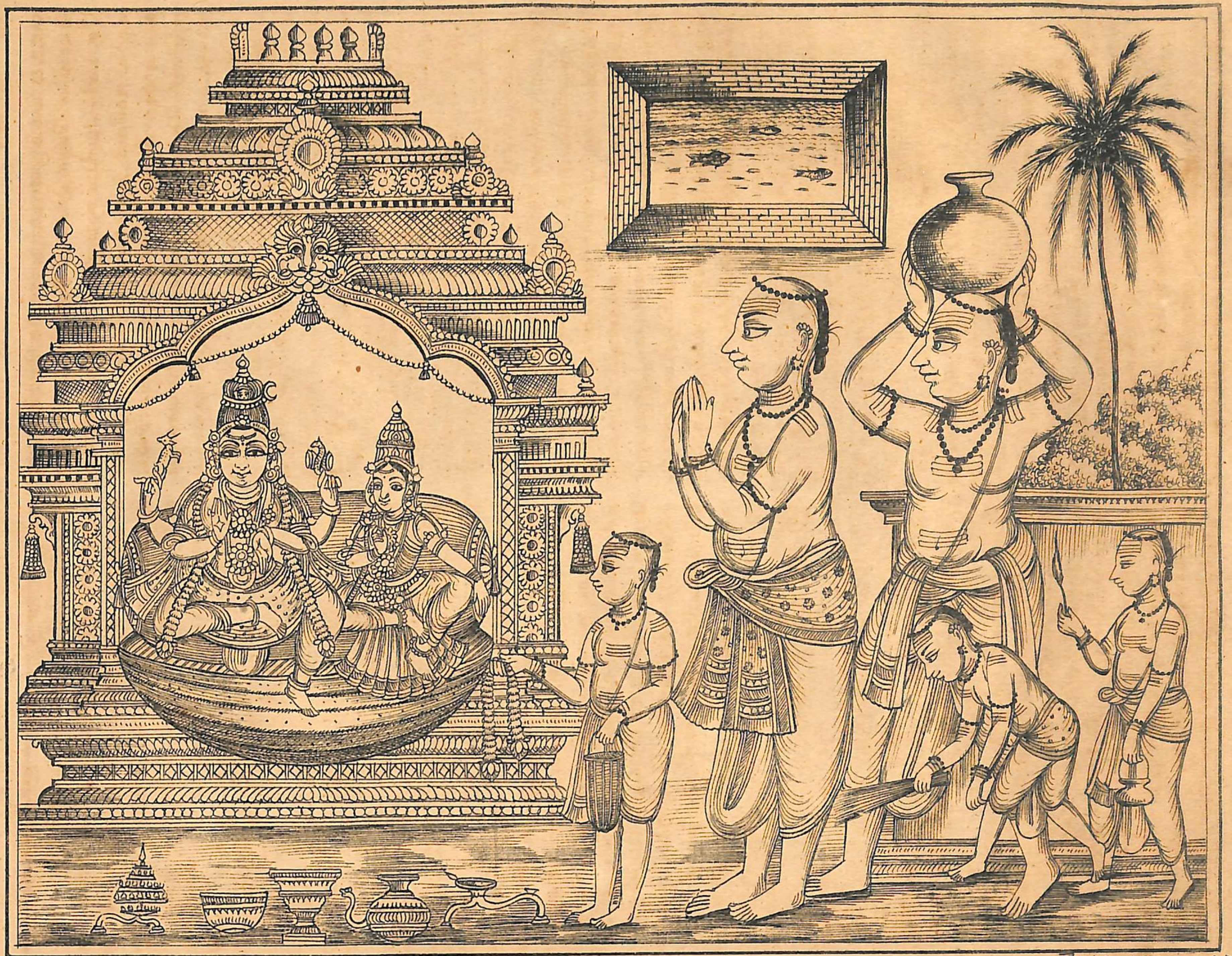
தந்தமலிவயற்காழிமறையோரோத்துங் கணநாதர்திருத்தோணிக்கடவுளார்க்கு
நந்தவனம்பலவமைத்துமலருங்கொய்து நற்றாமஞ்சொற்றாமநயந்துசாத்தி
வந்தவரைத்தொண்டாக்கிப்பணிகள்பூட்டி வாதுசெய்தவாரணத்தைமகிழ்ந்துவாழ்த்தி
புந்திமகிழ்ந்தரனருளாற்கயிலைமேவிப் பொருவில்கணத்தவர்காவல்பொருந்தினாரே.

சீர்காழியிலே பிராமணர்குலத்திலே கணநாத நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் திருத்தோணியப்பருக்கு மிகுந்த அன்பினோடு தினந்தோறும் திருப்பணிகள் செய்பவர் தம்மை விரும்பிவந்து அடைபவர்களை நந்தனவனம் அமைத்தல், பூக்கொய்தல், திருமாலைகட்டல், திருமஞ்சனம் எடுத்தல், திருவலகிடுதல், திருமெழுக்கிடுதல், திருவிளக்கேற்றல், திருமுறை எழுதல், திருமுறை வாசித்தல், முதலாகிய திருத்தொண்டுகளுள் அவரவருக்குஏற்ற திருத்தொண்டுகளிலேபயில்வித்து அவர்களைச் சிவனடியார்கள் ஆக்குவார் கிருகஸ்தாச்சிரமத்தில் இருந்து சிவனடியார்களை வழிபடுவார். சமய குரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளைத் தினந்தோறும் முப்பொழுதினும் அத்தியந்த ஆசையோடு விதிப்படி பூசைசெய்தார். அந்தப் பூசாபலத்தினாலே திருக்கயிலாசமலையை அடைந்து, சிவகணங்களுக்கு நாதரானார்.

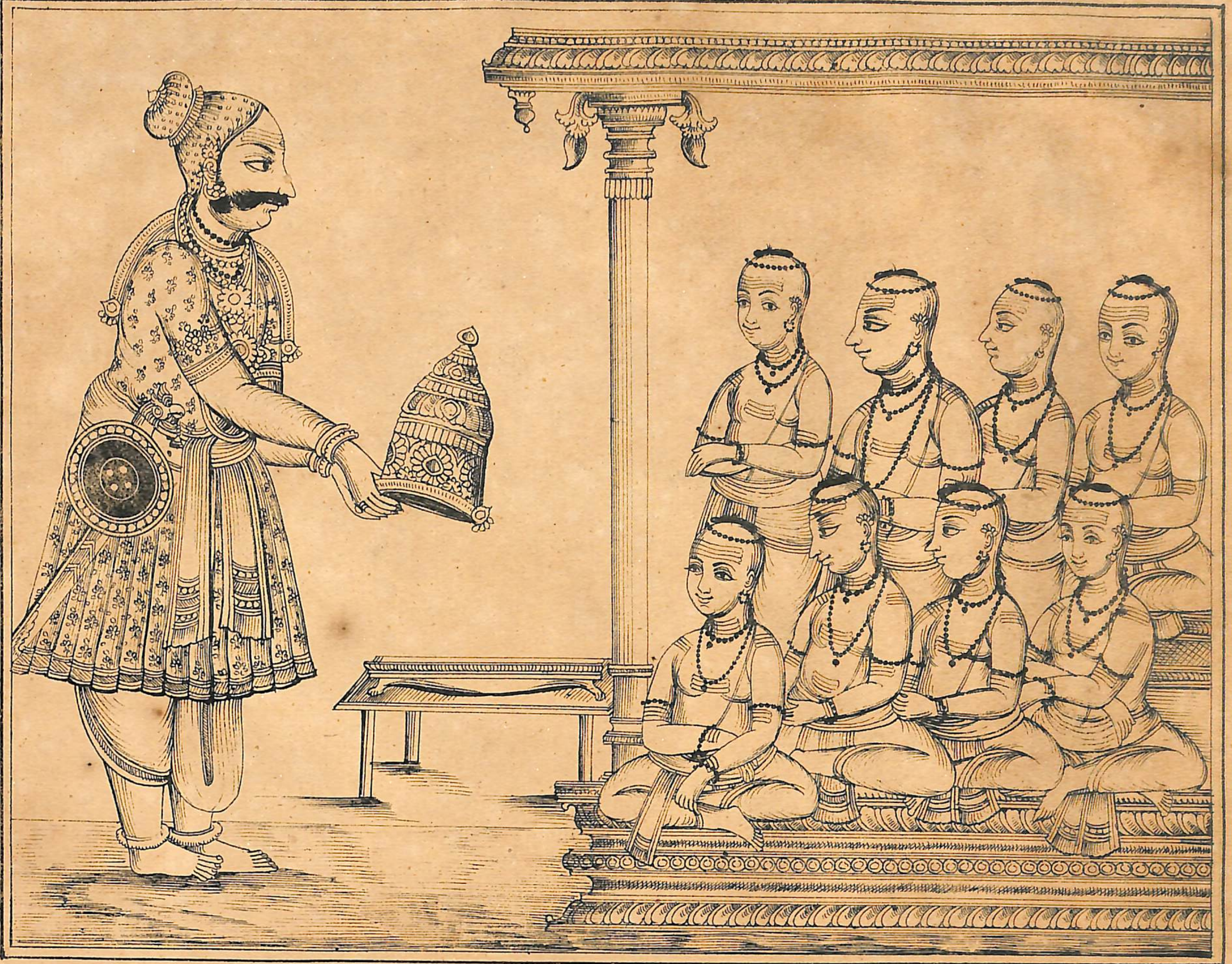
கூற்றுவநாயனார்புராணம்.

குன்றாதபுகழாளர்களந்தைவேந்தர் கூற்றுவனார்மாற்றலர்மண்கொண்டுசூடப்
பொன்றாழுமுடிவேண்டப்புலியூர்வாழும் பூசுரர்கள்கொடாதகலப்புநிதனீந்த
மன்றாடுந்திருவடியேமுடியாச்சூடி மாநிலங்காத்திறைவனுறைமாடக்கோயிற்
சென்றாசையுடன்வணங்கிப்பணிகள்செய்து திருவருளாலமருலகஞ்சேர்ந்துளாரே.

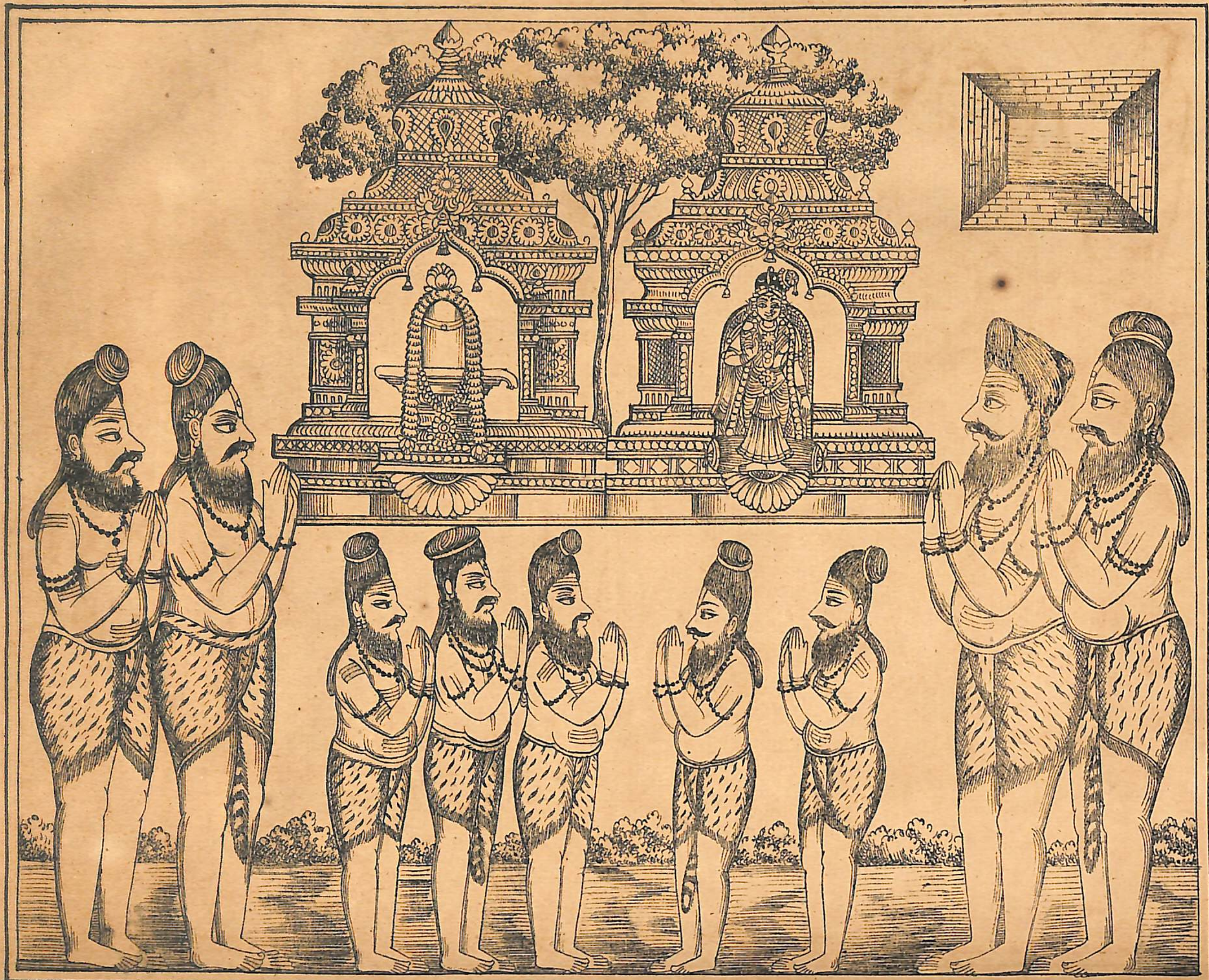
களந்தைவேந்தராகிய கூற்றுவநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி உச்சரிப்பவர் சிவனடியார்களுக்குத் திருத்தொண்டுசெய்பவர் அவர் திருவருள் வலியினால் மகா ஐசுவரியம் உடையராகி கஜரததுரகபதாதி என்னும் சதுரங்கங்கள் நிறைந்த வீரச்செருக்கில் மேலாயினார் பல அரசர்களோடு யுத்தம் செய்து அவர்களை ஜயித்து அவர்களுடைய நாடுகள் எல்லாவற்றையும் கவர்ந்து அரசர் திருவில்முடி ஒன்றுதவிர மற்றவைகள் எல்லாவற்றையும் உடையராயினார் உலகத்தை ஆளுதற்குத் தமக்குமுடிசூட்டும்பொருட்டு தில்லைவாழந்தணர்களை வேண்ட அவர்கள் நாங்கள் சோழகுலத்தாருக்கே அன்றி மற்றவர்களுக்கு முடிசூட்டோம் என்றுமறுத்து தங்களுள் ஒருகுடியை முடியைக் காத்துக் கொள்ளும்படி இருத்தி சேரமண்டலத்துக்குப்

கணநாதநாயனார்.

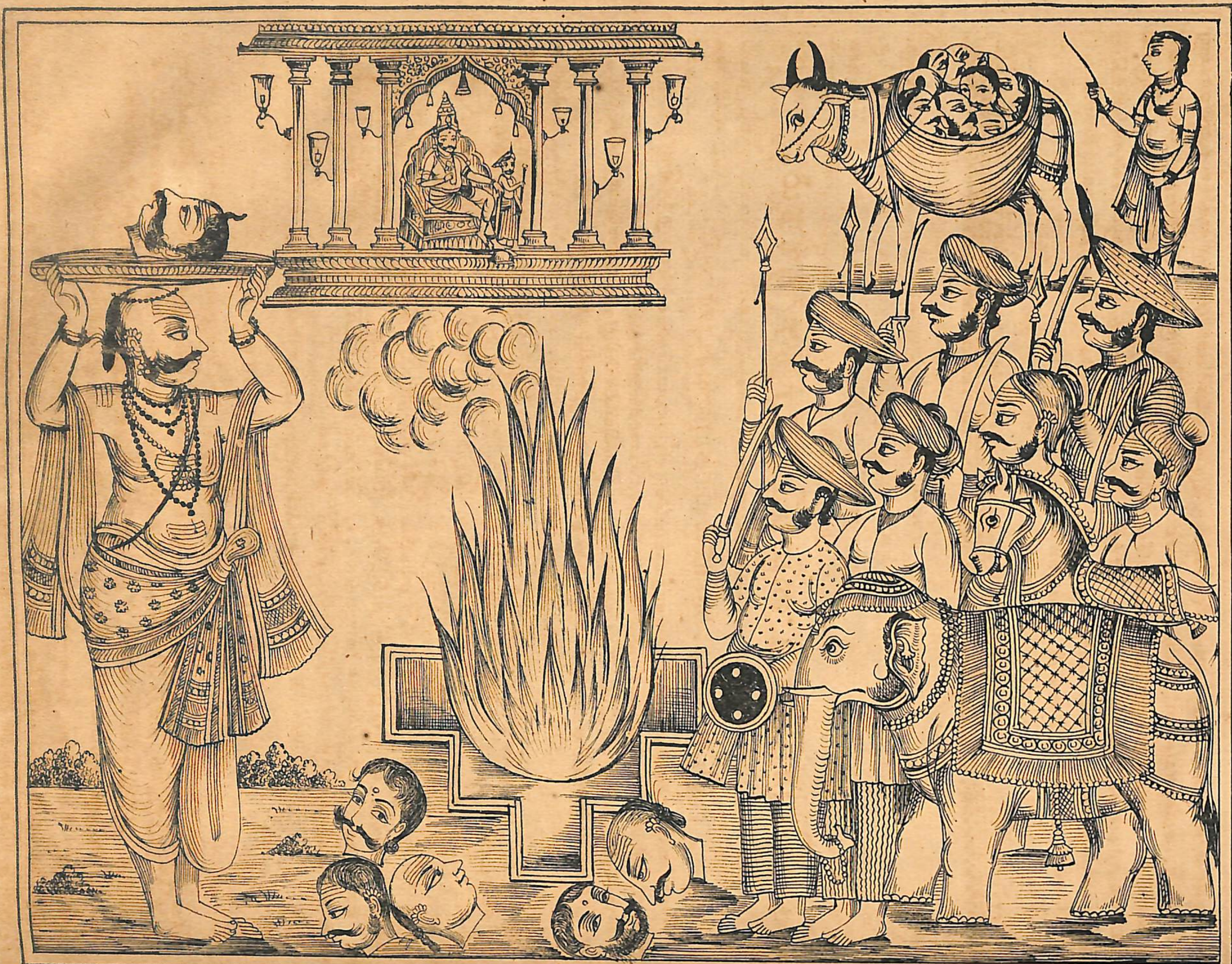

கூற்றுவநாயனார்.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்.

కు. జె. వెంక్క ప్రారాయం రాజువా శిం. ది ౨౩

புகழ்ச்சோழநாயனார்.

போயினார்கள். கூற்றுவநாயனார் ஐயுறவினாலே மனந்தளர்ந்து, சபாநாயகரைப்பணிந்து அற்றை நாள் இரவிலே அடியேனுக்குத் திருவடியையே முடியாகத் தந்தருளல்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்ய சபாநாயகர் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி தம்முடைய திருவடிகளைக்கொடுத்தருளினார். கூற்றுவநாயனார் அவைகளையே முடியாகச்சூடி பூமிமுழுதையும் பொதுநீக்கி ஆண்டார். பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற முக்கியஸ்தலங்கள் எங்கும்சென்றுவணங்கி திருப்பணிகள்செய்து சிவபதம் அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏழாவது

பொய்யடிமையில்லாதசருக்கம்.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராணம்.

பொய்யறியாக்கபிலரொடுபரணராதிப் புலவோர்பொற்பார்கலைகள்பொருந்தவோதிச்
செய்யுளிடைவளராசுமதுரநல்ல சித்திரவித்தாரமெனத்தெரிக்குஞ்செம்மை
மெய்யுடையதொடைகளெல்லாமன்றுளாடன் மேவியகோனிருதாளில்விரவச்சாத்திக்
கையுடையஞ்சலியினராயருளான்மேலைக் கருதரியவமருலகங்கைக்கொண்டாரே.

பாண்டிநாட்டிலே சிறந்துவிளங்குகின்றதுவாதசாந்தபுரமாகிய மதுராபுரியிலே சொக்கநாதசுவாமியிடத்திலே, சதுரமாய் இரண்டுசாண் அளவினதாகி மெய்ப்புலவர்களுக்கெல்லாம் முழம்வளர்ந்து இருத்தற்கு இடங்கொடுக்கின்ற சங்கப்பலகையைப்பெற்று அதனில் இருந்து தமிழ்மொழியைவளர்த்தகடைச்சங்கப்புலவர்கள் கபிலர், பரணர், நக்கீரர், முதலாக நாற்பத்தொன்பதின்மர் அவர்கள் விபூதிருத்திராக்ஷதாரணர்களாய் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர ஜபபரர்களாகி அகத்தியம் தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கணநூல்களின்படி ஆசு - மதுரம் - சித்திரம் - வித்தாரம் - என்னும் நாற்கவிகளினாலும் அத்தியந்த மெய்ப்பத்தியோடு பரமசிவனையேபாடி, பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்கள் எனப் பெயர் பெற்று சிவபதம் அடைந்தார்கள்.

புகழ்ச்சோழநாயனார்புராணம்.

பொழின்மருவுங்கருவூர்வாழ்புகழார்சோழர் போதகம்போலென்னுயிரும்போக்குமென்றே
யழலவிர்வாள்கொடுத்தபிரானதிகைமான்மே லடர்ந்தபெரும்படையேவவவர்கொண்டேய்ந்த
தழல்விழிகொடலைகாண்பார்கண்டதோர்புன் சடைத்தலையைமுடித்தலையாற்றாழ்ந்துவாங்கிக்
கழல்பரவியதுசிரத்தினேந்திவாய்ந்த கனன்மூழ்கியிறைவனடிகைக்கொண்டாரே.

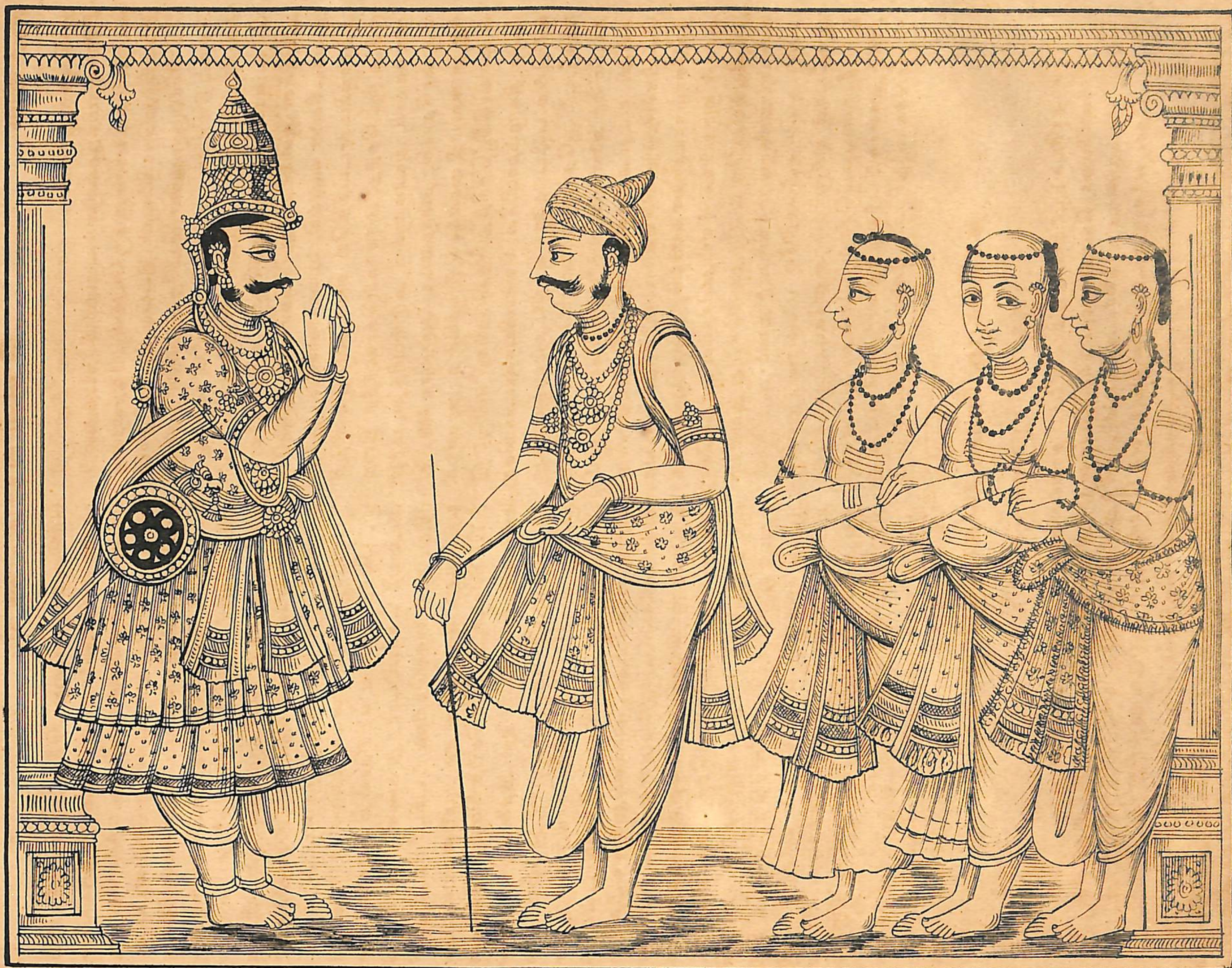
சோழநாட்டிலே உறையூரிலே புகழ்ச்சோழநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மற்றை அரசர்கள் பணிகேட்க, உலகம் தம்முடைய செங்கோலின்முறைநிற்க சைவசமயம் தழைக்க,

அரசியற்றினார் சிவாலயங்கள் எல்லாவற்றினும் நித்திய நைமித்திகங்களை வழுவின்றி நடத்துவிப்பார் சிவனடியார்களுக்கு வேண்டுவனவற்றைக்குறிப்பறிந்துகொடுப்பார். இப்படியிருக்கும்நாளிலே கொங்குமுதலிய குடதேசங்களின் அரசர்கள்தரும் திறையை வாங்கும்பொருட்டு தங்கள்குலத்தார்களுக்கு உரிய கருவூர் என்னும் இராஜதானியிலே அரசுரிமைச் சுற்றத்தோடு வந்தணைந்தார். அங்குள்ள ஆனிலை என்னும் கோயிலில் இருக்கின்ற பரமசிவனை வணங்கி, மாளிகையிலே புகுந்து அத்தாணிமண்டபத்திலே சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து குடதேசத்து அரசர்கள்கொணர்ந்த திறைகளைக்கண்டு, அவர்களுக்கு அருள்புரிந்து, மந்திரிமாரைநோக்கி, நம்முடைய ஆஞ்ஞாசக்கரத்துக்கு அமையாத அரசர்கள் இருக்கின்ற அரணங்கள் உளவாகில், தெரிந்துசொல்லுங்கள் என்றார் இப்படி நிகழும்நாளிலே, சிவகாமியாண்டார் கொணர்கின்ற புஷ்பங்களைச் சிதறிய தம்முடைய யானையையும் ஆதோரணர்களையும்கொன்ற எறிபத்தநாயனாரை அணைந்து, என்னையுங் கொன்றருளும் என்று, தமது வாளைக்கொடுத்து திருத்தொண்டிலே மிகச்சிறந்து விளங்கினார். மந்திரிமார்கள் புகழ்ச்சோழநாயனாரை வணங்கி, திறைகொணராத அரசன் ஒருவன்உளன்என்றுசொல்ல புகழ்ச்சோழர் வியப்பினாலே புன்முறுவல்செய்து அவன்யாவன் என்றுவினவ மந்திரிமார் அவன் அதிகன்என்பவன் அவன் சமீபத்திலே மலையரணத்துள்ளே இருப்பவன் என்றார்கள். அதுகேட்ட புகழ்ச்சோழர் நீங்கள் படைகொண்டுசென்று அவ்வரணத்தைத் துகளாகப்பற்றறுத்துவாருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க மந்திரிமார் சேனையோடுசென்று அம்மலையரணைப் பொடிபடுத்து அதிகனுடையசேனைகளை வதைத்தார்கள். அதிகன்அஞ்சி ஓடிப்போய்ச் சுரத்தில் ஒளித்துவிட்டான். புகழ்ச்சோழருடைய படைவீரர்களிற் பலர் அதிகனுடைய படைவீரர்களின் தலைகளையும் மற்றவர்கள் நிதிக்குவைகளையும் யானை குதிரைகளையும்கொண்டு மந்திரிமாரோடு கருவூரிலேவந்துசேர்ந்தார்கள் புகழ்ச்சோழநாயனார் தமக்குமுன்னே படைவீரர்கள் கொண்டுவந்த தலைக்குவைகளுள் ஒருதலையின் நடுவிலே ஒரு புன்சடையைக்கண்டார். கண்டபொழுதேநடுங்கி, மனங்கலங்கிகைதொழுது பெரும்பயத்தினுடனே எதிர்சென்று அத்தலையிற் சடையைத் தெரியப்பார்த்து கண்ணீர்சொரிய அழுது, நான் சைவநெறியைப் பரிபாலித்து அரசியற்றியபடி மிக அழகிது சடைமுடியையுடையவர் பரமசிவன் அருளிச்செய்த மெய்ந்நெறியைக் கண்டவர் அவருடைய சடைத்தலையைத் தாங்கிவரக்கண்டும் அதிபாதகனாகிய நான் பூமியைத்தாங்குதற்கு இருந்தேனே என்றுசொல்லி ஒன்று செய்யத்துணிந்து மந்திரிமாரைநோக்கி பூமியைக் காத்து அரசளித்துப் பரமசிவனுக்கு வழித்தொண்டு செய்யும்பொருட்டு என்னுடைய குமாரனுக்கு முடிசூட்டுங்கள் என்று விதித்து அதனைக்கேட்டு அயரும் மந்திரிகளைத்தேற்றி அக்கினிவளர்ப்பித்து விபூதியை உத்தூளனஞ்செய்து சடைச்சிரத்தை ஒருபொற்கலத்தில்ஏந்தி தம்முடைய திருமுடியிலேதாங்கி அவ்வக்கினியை வலஞ்செய்து உயிர்த்துணையாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை எடுத்து ஓதி அதனுள்ளேபுகுந்து பரமசிவனது திருவடிநிழலிலே அமர்ந்து இருந்தார்.

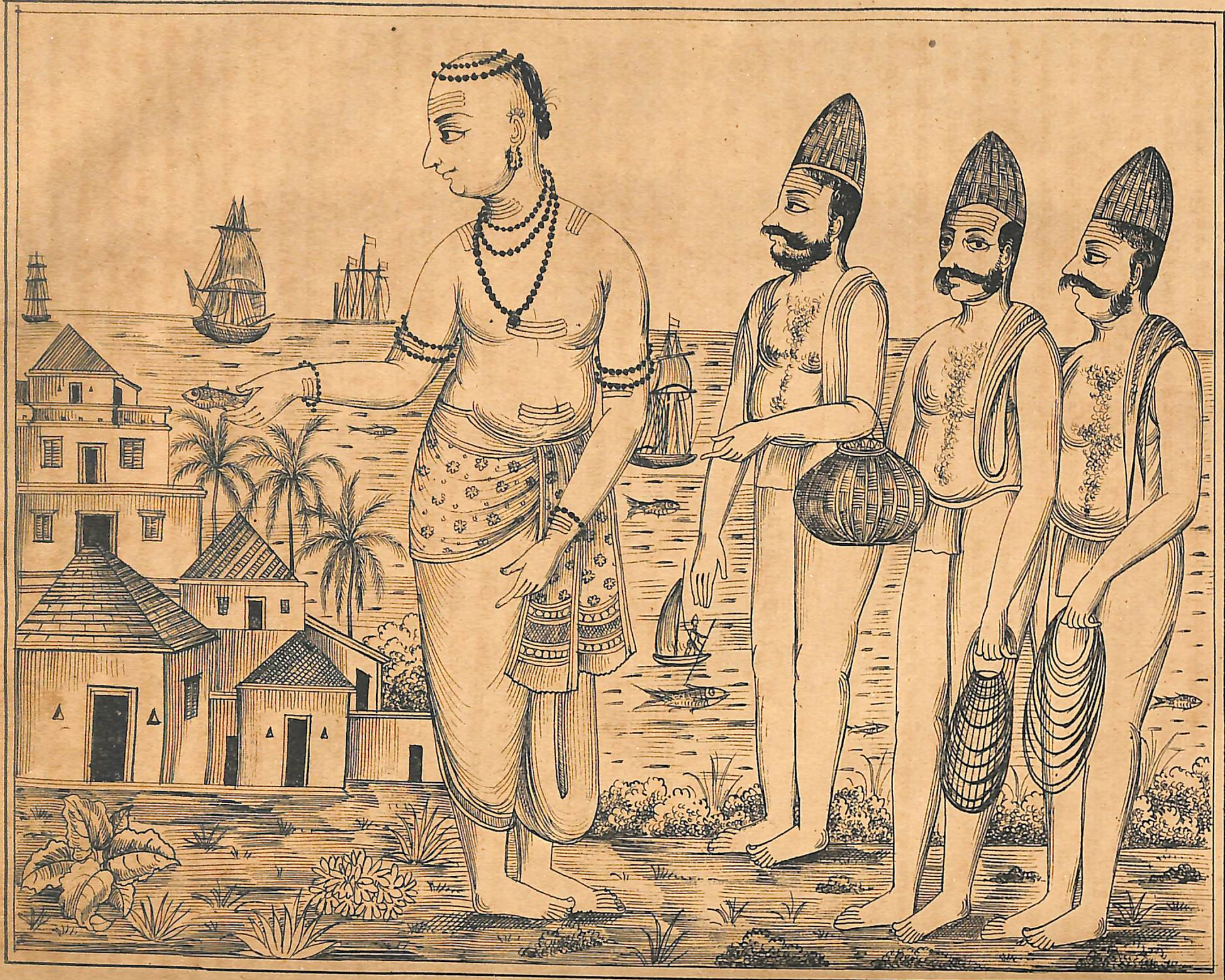
நரசிங்கமுனையரையநாயனார்புராணம்.

நாடுபுகழ்முனைப்பாடிநாட்டுமேய நரசிங்கமுனையர்புவிநயந்துமன்று
ளாடுமவராதிரைநாளடியார்க்கம்பொ னமுதளிப்பாரொளிவெண்ணீறணிந்துதூர்த்த
வேடமுடையவர்க்கிரட்டிச்செம்பொனீந்து விடுத்தழகாராலயங்கள்விளங்கச்செய்து
தோடலர்தாருடையபிரானருளையாளத் தோன்றினாரெனையருளினூன்றினாரே.

திருமுனைப்பாடிநாட்டிலே நரசிங்கமுனையரையநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் பரமசிவனது திருவடியை அடைதலே தமக்குப் பெரும்பேறு எனத் துணிந்தவர், அநித்தியமும் துக்கமுமாகிய அரசியற்கையில்வைத்த விருப்பத்தாலன்று சர்வான்மாக்களும் சற்சமயமர்கியசை

,நரசிங்கமுனையரையநாயனர்

அதிபத்தநாயனார்.

வத்தைக் கைக்கொண்டு முத்தியின்பத்தை அடைதல்வேண்டும் என்னும் பெருங்கருணையினாலே பலசத்துருமுனைகளைக்கடந்து சைவநெறிவாழும்படிதிருவருளைமுன்னிட்டுநின்று அரசாள்வார் சிவாலயங்கள்தோறும் நித்திய நைமித்திகங்களை ஒழுங்குபெற நடத்துவிப்பார். திருவாதிரை நக்ஷத்திரந்தோறும் விசேஷபூசைசெய்வித்துதம்மிடத்தில்வரும் சிவனடியார்களைத் திருவமுது செய்வித்து, அவர்களுக்குத் தனித்தனியே நூறுபொன் கொடுப்பார். ஒரு திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திலே அப்படியே அடியார்களுக்குப்பொன்கொடுக்கும்பொழுது தூர்த்தவேடமுள்ள ஒருவர் விபூதி அணிந்துகொண்டுவந்தார் அவருடையவடிவு இருந்தபடியைக்கண்டு பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் இகழ்ந்து ஒதுங்க நரசிங்கமுனையரையர் அதிகண்டுஎதிரேசென்று அவரை அஞ்சலிசெய்து அழைத்துக் கொண்டுபோய் அவரை மிக உபசரித்து சீலம் இல்லாதவர்களாயினும் விபூதியை அணிந்தவர்களை உலகத்தார் இகழ்ந்து நரகத்தில் வீழாவண்ணம் அவருக்கு இரட்டிப்பொன்கொடுத்து, அவரை வணங்கி, இன்சொற்சொல்லிவிடைகொடுத்து அனுப்பினர் இந்தப்பிரகாரம் அருமையாகிய திருத்தொண்டுகள் பலவற்றைச்செய்து சிவபதப்பிராப்தியானார்.

அதிபத்தநாயனர் புராணம்.

அலையாருங்கடலுலகைநகருள்வாழுமதிபத்தர்பரதவர்களதிபர்வேலை
வலைவாரிவருமீனிற்றலைமீனீசன்வார்கழற்கேயென்றுவிடுமரபார்பன்னாட்
டலையானதொருமீனேசாரநாளுந்தந்தொழிலால்விடுத்துமிடிசாரச்செம்பொ
னிலையாருமணிநயந்தமீனென்றெய்தநீத்தருளாலிறைவனடிநேர்ந்துளாரே.

சோழமண்டலத்திலே நாகபட்டணத்திலே சமுத்திரதீரத்திலே உள்ள நுளைப்பாடியிலே பரதவர்கள்குலத்திலே அதிபத்தநாயனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் பரதவர்களுக்குத் தலைவராகி அவர்கள் வலைப்படுத்துக்குவிக்கும் மீன்குவைகளைப்பெற்றுவாழ்வார் சிவபத்தியில்மிகச்சிறந்தவராதலால் அகப்படும்மீன்களிலே ஒருதலைமீனை இது பரமசிவனுக்கு என்றுமிகுந்தஅன்பினோடு எப்பொழுதும் விட்டுவந்தார் ஒருநாளிலே ஒருமீனேவரினும் அதனைப்பரமசிவனுக்கு என்றேவிடுவார். இப்படி ஒழுகும்நாட்களிலே அடுத்தடுத்து அனேகநாட்களில் ஒவ்வொருமீனே அகப்பட அதனைக்கடலிலே விட்டுவந்தார். மீன்விலையினாலே மிகுஞ்செல்வம்மறுத்தமையால் தம்முடைய கிளைகள் உணவின்றிவருந்தவும், தாம் வருந்தாது பட்டமீனைப்பரமசிவனுக்கு என்றேவிட்டு மகிழ்ந்தார். இப்படிநெடுநாள்வர உணவின்மையால்திருமேனிதளரவும் தம்முடைய தொழிலிலேநிலைநின்றமையைப் பரமசிவன் அறிந்து அவரது அன்பென்னும் அமுதை உண்பாராயினர். இப்படி நிகழும்நாளிலே வேறு ஒருநாள் பரதவர்கள் அவ்வொருமீனையும் அவ்வாறேவிட்டு விலைமதிப்பில்லாத மகாதிவ்வியப் பிரகாசங்கொண்ட நவரத்தினங்களால் உறுப்பமைந்த அற்புதமயமாகிய ஒருபொன்மீனை வலைப்படுத்து, கரையில் ஏறியபோது அம்மீன் சூரியன் உதித்தாற்போல உலகமெல்லாம்வியக்கும்படி மிகப்பிரகாசிக்கக்கண்டு அதனைஎடுத்து, ஒருமீன்படுத்தோம் என்றார்கள் அதிபத்தநாயனர் அம்மீனைக்கண்டு இது இரத்தினங்களால்உறுப்பமைந்தபொன்மீனாதலால், என்னை ஆட்கொண்டருளிய பரமசிவனுக்கு ஆகும் என்று கடலிலேவிட்டார் அப்பொழுது பரமசிவன் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலேதோன்றியருள அதிபத்தநாயனர் ஆனந்த அருவிசொரிய மனங்கசிந்துருகி நமஸ்கரித்து, சிரசின்மேல் அஞ்சலி செய்தார். சுவாமி தமது உலகத்திலே அடியார்களோடு இருக்கும்படி அவருக்கு அருள்செய்தார்.

கலிக்கம்பநாயனார் புராணம்.

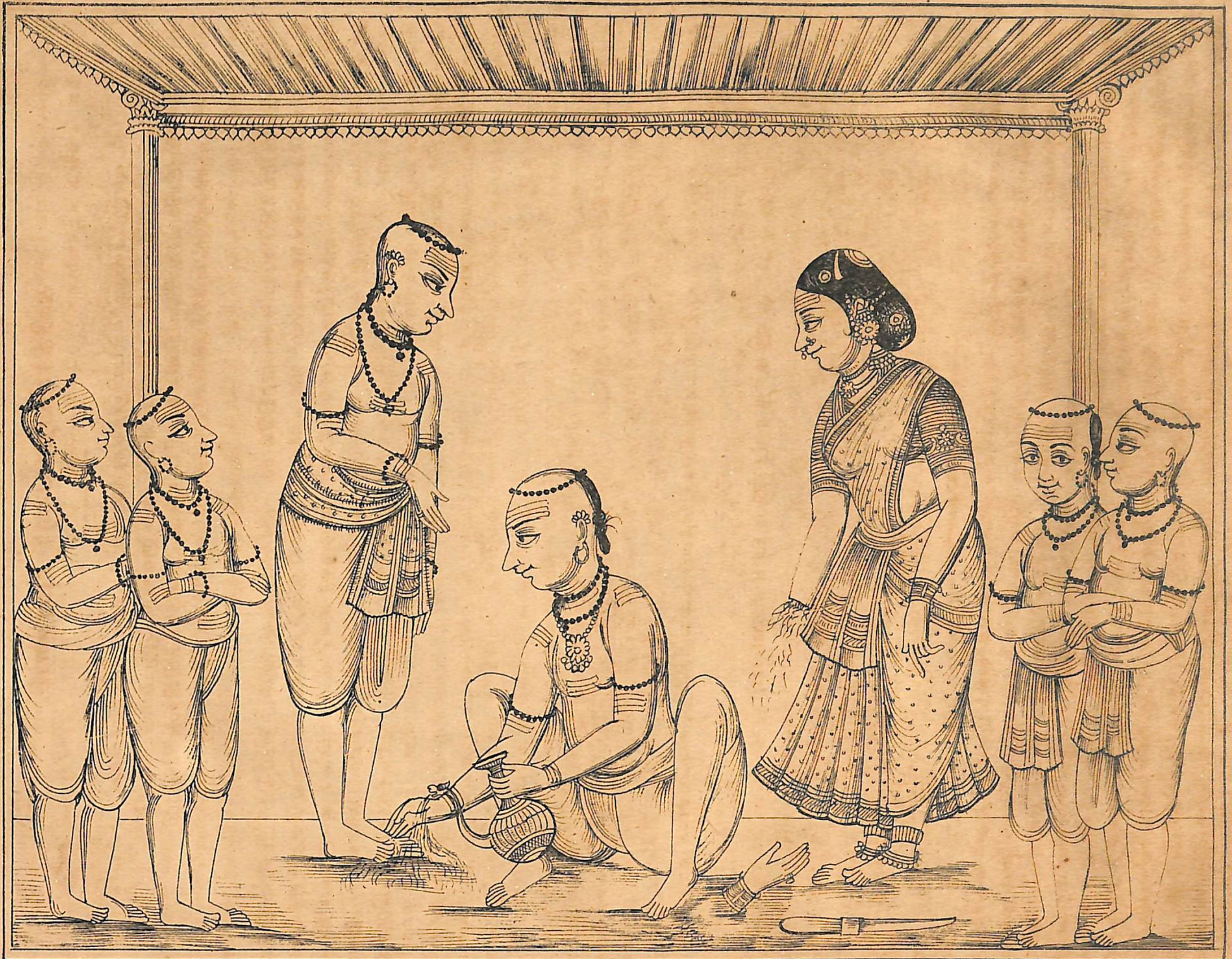
கடவுளருட்கண்ணார்கள்பயிலுந்தொல்லைக்கடந்தைநகர்வணிகர்கலிக்கம்பரன்பர்க்
கடிமையுறவமுதளிப்பாரடியானீங்கியருளுருவாயன்பருடனணையவேத்தி
யிடையிலவரடியிணையும்விளக்காநிற்பவிகழ்மனைவிகரகமலியிரண்டுகையும்
படியில்விழவெறிந்தவள்செய்பணியுந்தாமேபரிந்துபுரிந்தரனருளேபற்றினாரே.

சோழமண்டலத்திலேபெண்ணாகடத்திலேவைசியர்குலத்திலே கலிக்கம்பநாயனார் என்பவர்ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்தத்திருப்பதியில் உள்ள தூங்கானைமாடம் என்னுங்கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்பவர் சிவலிங்கத்தை வழிபடினும் சிவனடியார்களைவழிபடாதொழியில் அவ்வழிபாடு நிஷ்பலமாம்என்று சிவாகமம் செப்புதலால், தினந்தோறும் சிவனடியார்களை அத்தியந்த ஆசையோடு திருவமுதுசெய்வித்து அவர்களுக்குவேண்டுந் திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும்கொடுப்பார். இப்படிஒழுகும் நாளிலே ஒருநாள் தமதுவீட்டிலே அமுதுசெய்ய வந்த சிவனடியார்கள் எல்லாரையும் பழையமுறைப்படி அமுதுசெய்யத் தொடங்குவித்தற்கு, அவர்களை முன்பு அழைத்து, தமதுமனைவியார்கரகநீர்வார்க்க அவர்களுடைய திருவடிகளைவிளக்கும்பொழுது, முன்பு தமக்குப் பணிவிடைக்காரராய் இருந்து பணிவிடையை வெறுத்துச்சென்ற ஒருவர் சிவவேடந்தாங்கிவர அவருடையதிருவடிகளையும் விளக்கப்புகுந்தார். மனைவியார் இவர் எங்களிடத்திலே பணிவிடைக்காரராய் இருந்து போனவர்போலும் என்று சிந்தித்தலால் கரகநீர் வார்க்கத்தாழ்க்க, கலிக்கம்பநாயனார் அதுகண்டு இவள் இந்தச்சிவனடியாருடைய முந்தியநிலையைக்குறித்து வெள்கி நீர்வாராதொழிந்தாள் என்று துணிந்து வாளைஎடுத்து அம்மனைவியார் கையிற் கரகத்தைவாங்கி, அக்கையைத்தறித்து அக்கரக நீரை எடுத்து தாமே அவருடைய திருவடிகளைவிளக்கி அத்தியந்த ஆசையோடு தாமே வேண்டுவனவெல்லாம்செய்து அவ்வடியார்களை அமுதுசெய்வித்தார். அந்நாயனார் பின்னும் சிலகாலம் திருத்தொண்டின்வழிநின்று, சிவபதத்தை அடைந்தார்.

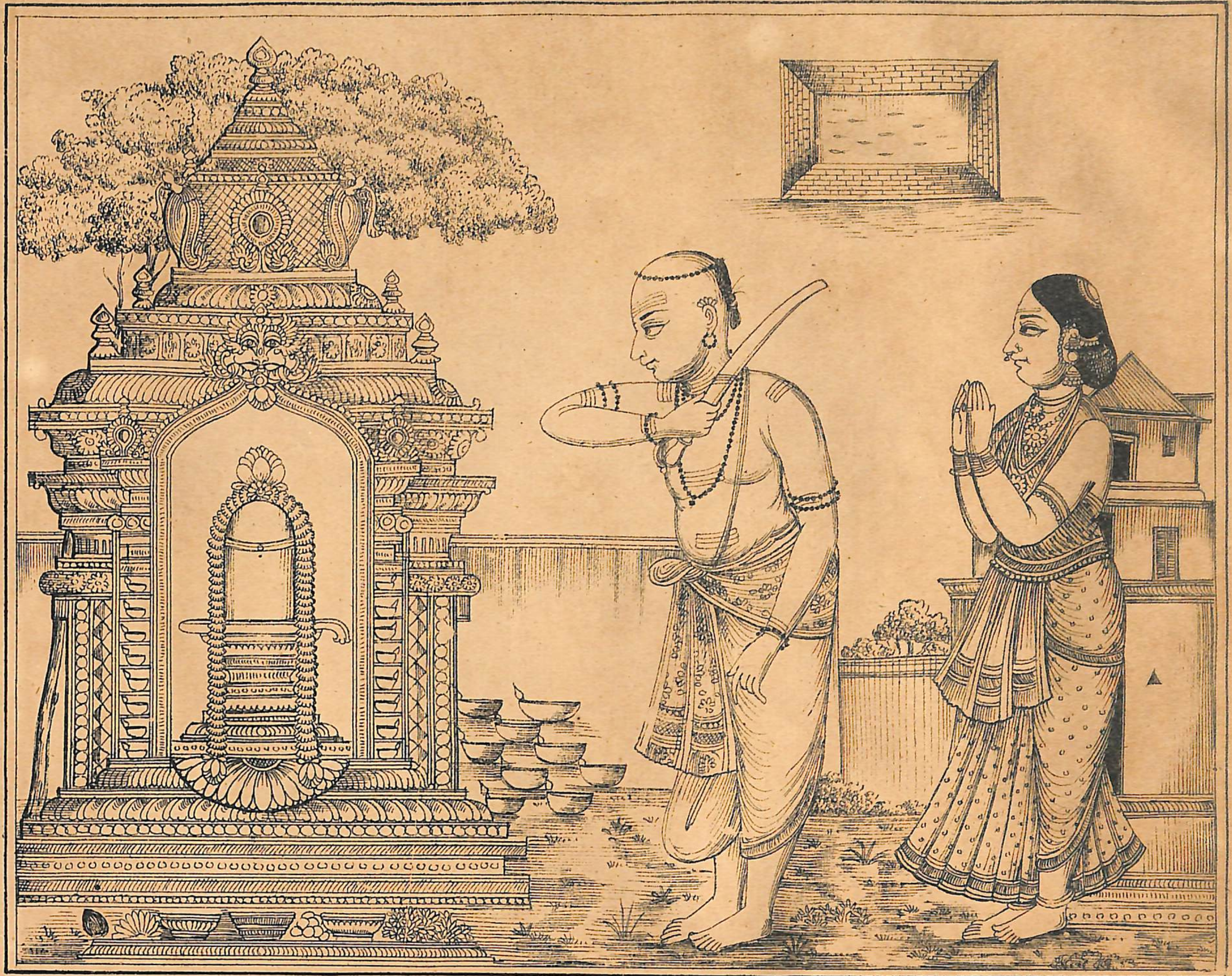
கலியநாயனார்புராணம்.

தடமதில்சூழொற்றியூர்நகருள்வாழுஞ்சக்கரப்பாடியர்குலமெய்த்தவமாயுள்ளார்
படர்புகழார்கலியனார்நலியுங்கூற்றைப்பாய்ந்தவர்க்குவிளக்கெரிக்கும்பரிவான்மற்றோ
ருடலிலராய்ச்செக்குழல்வார்க்கதவுநேராதுயர்மனைவியைக்கொள்வாருளருமின்றி
மிடறுதிரமகனிறையவரியநாதன்வியன்கைகொடுபிடிப்பவருண்மேவினாரே.

தொண்டைமண்டலத்திலேதிருவொற்றியூரிலே உள்ள சக்கரப்பாடியிலே செக்கார்குலத்திலே கலியநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் பெருஞ்செல்வராகி செல்வநிலையாமையையும்யாக்கைநிலையாமையையும் உணர்ந்து சிவபுண்ணியம்செய்தல்வேண்டும் எனத்தெளிந்து அந்தத்திருப்பதியில் உள்ளசிவாலயத்தின் உள்ளும்புறம்பும் அல்லும்பகலும் எண்ணிறந்த திருவிளக்கு எற்றுவாராயினார் பரமசிவன் நெடுங்காலம் இத்தொண்டைச்செய்துவரும் அவ்வடியாருடையபத்திவலிமையைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தும் பொருட்டு அவரிடத்து உள்ளசெல்வம்எல்லாம் குன்றும்படி அருள்செய்தார். அவர் தாம் வறுமை எய்தியும் தமது மரபில் உள்ளோர்தரும் எண்ணெயைவாங்கிக் கூறி விற்றுக்கொணர்ந்து, கூலிபெற்று தாம் செய்யும் திருத்தொண்டை வழுவாதுசெய்தார். சிலநாளாயினபின் அவர்கள் கொடாதொழியஅவர்மனந்தளர்ந்து, தைலவினைசெய்யும் இடத்திற் சென்றுதொழில்செய்து கூலிவாங்கித்திருவிளக்கிட்டார். பின்பு அத்தொழில்செய்வோர்கள்பலராய்

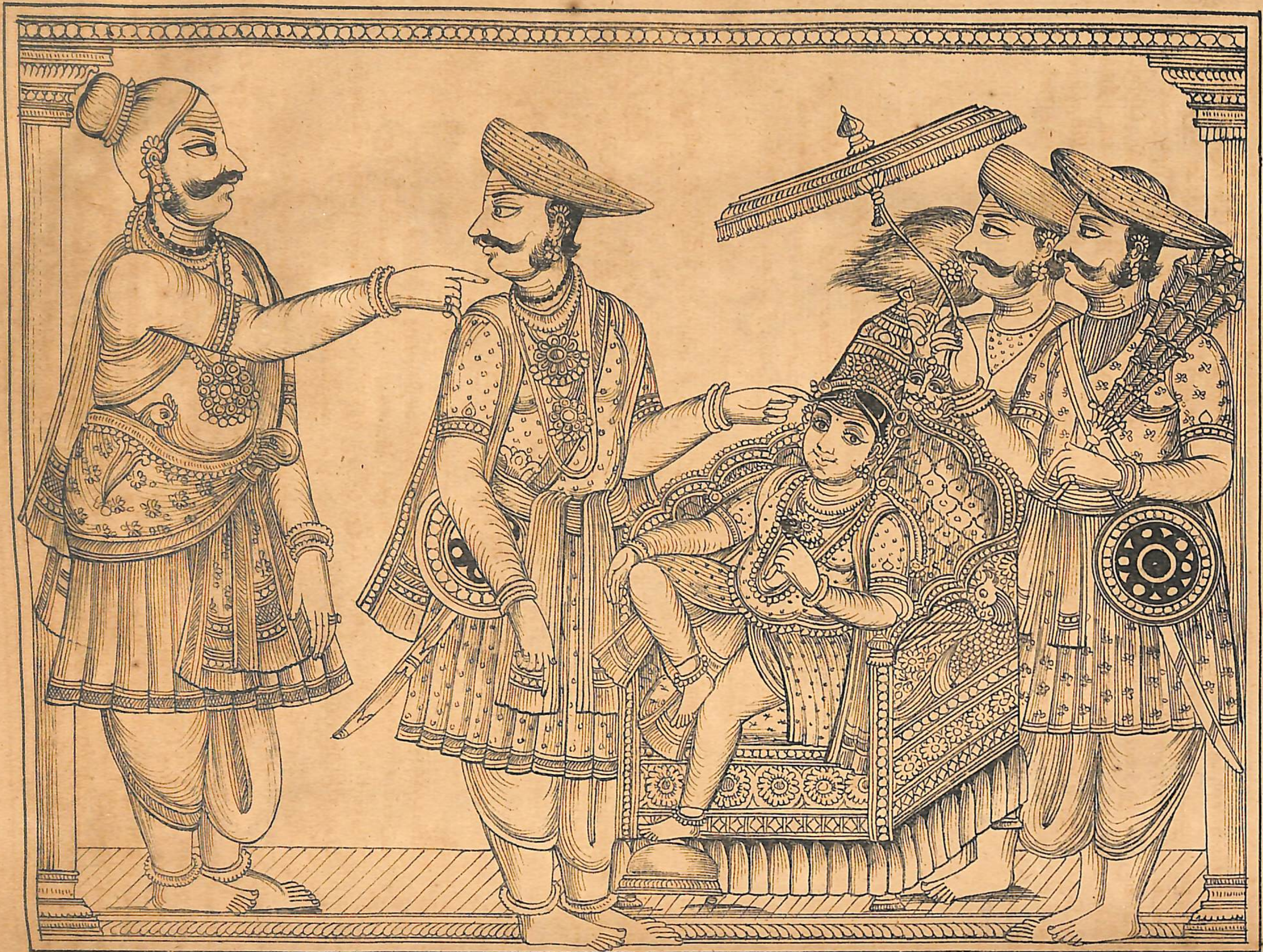
கலிக்கம்பநாயனர்.

கலயநாயனார்.

சத்திநாயனார்.

ஐயடிகள்காடவர்கோனையனார்

ப்பெருகினமையால், அத்தொழிலால்வரும்பேறும் கிடையாதுமுட்ட ஒருநாள்கவலைகொண்டு, தம்முடைய மனைவியாரை விற்பதற்கு நகரெங்கும் கூறி வாங்குவார் இன்மையால் மனந்தளர்ந்து ஆலயத்தை அடைந்து திருவிளக்குஏற்றும் சமயத்திலே திருவிளக்குப்பணிமாறில் நான் இறந்து விடுவேன் என்று துணிவுகொண்டு, திரிஇட்ட அகல்களைப்பரப்பி எண்ணெய்க்குப் பிரதியாகத் தமது இரத்தத்தைநிறைக்கும் பொருட்டுஆயுதத்தினாலே கழுத்தை அரிந்தார் அப்பொழுது கிருபாசமுத்திரமாகிய பரமசிவன் நேர்வந்து அவருடையகையைப்பிடித்து அவருக்குமுன்னே இடபாரூடராய்த்தோன்றியருள அவர் தாம் உற்ற ஊறுநீங்கிசிரசின்மேல் அஞ்சலிசெய்துகொண்டுநின்றார். சுவாமி அவரைத்தமது திருவடியிலேசேர்த்தருளினார்.

சத்திநாயனார்புராணம்.

விரிதருகாவிரிநாட்டுவரிஞ்சியூர்வாழ் வேளாளர்சத்தியார்விமலர்பாதத்
துரியவர்களடிபரவுமொருமையார்நா வோவாமேயைந்தெழுத்துமுரைக்குநீரா
ரிருளின்மிடறுடையபிரானடியார்தம்மை யிகழ்வார்நாத்தண்டாயத்திடுக்கிவாங்கி
யரியுமதுதிருத்தொழிலாவுடையார்மன்று ளாடியசேவடிநீழலடைந்துளாரே.

சோழநாட்டிலே வரிஞ்சியூரிலே வேளாளர்குலத்திலே பரமசிவனுடையதிருவடிகளை மறத்தல் சிறிதும் இல்லாத பெரும்பத்தர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவனடியார்களை இகழ்ந்துபேசும் அதிபாதகிகளுடைய நாக்கைத் தண்டாயத்தால் இடுக்கித் தமது கையிற் சத்தியினால் அரிதலாகிய அருமைப்பெருமைத் திருத்தொண்டை நெடுங்காலம் அன்பினோடு செய்துகொண்டு இருந்து, சத்திநாயனார் என்னும் பெயரைப்பெற்று பரமசிவனுடைய திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனார்புராணம்.

வையநிகழ்பல்லவர்தங்குலத்துவந்த மாமணிமாநிலமுழுதுமகிழ்ந்துகாக்கு
மையடிகள்காடவர்கோனருளானூல்க ளறிந்தரசுபுரிந்திடுதெல்லையுமென்றே
பொய்யனையவுடல்வாழ்வுகழியுமாறு பொருந்தியிடும்புகழ்வெண்பாபுலியூர்மேவுஞ்
செய்யதிருவடிமுதலாப்பதிகடோறுஞ் செப்பினரொன்வினைகடப்பினாரே.

தொண்டை மண்டலத்திலே காஞ்சிபுரத்திலே பல்லவர்குலத்திலே சைவத்திருநெறி வாழும்படி அரசியற்றும் ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் எவ்வுயிர்களும் இம்மைமறுமை இன்பங்களையும் முத்தியையும் அடைதல்வேண்டும் எனவிரும்பி பிறதேசங்களையும் தமக்கு அதீனப்படுத்தி சைவந்தழைத்தோங்க அரசர்களும் பணிசெய்ய அரசியற்றினார். சிலகாலஞ்சென்றபின் அரசாட்சி துன்பமயம் எனக்கருதி அதனைவெறுத்து அப்பாரத்தை இறக்கித் தம்முடைய புத்திரன்மேல் ஏற்றி பூமியிலுள்ள சிதம்பரம்முதலாகிய சிவஸ்தலங்கள்தோறும் சென்று சுவாமிதரிசனம் பண்ணி திருப்பணி செய்து ஒவ்வொரு திருவெண்பாப்பாடினார். இந்தப்பிரகாரம் நெடுங்காலம் திருத்தொண்டு செய்து கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

கறைக்கண்டன்சருக்கம்.

கணம்புல்லநாயனார்புராணம்.

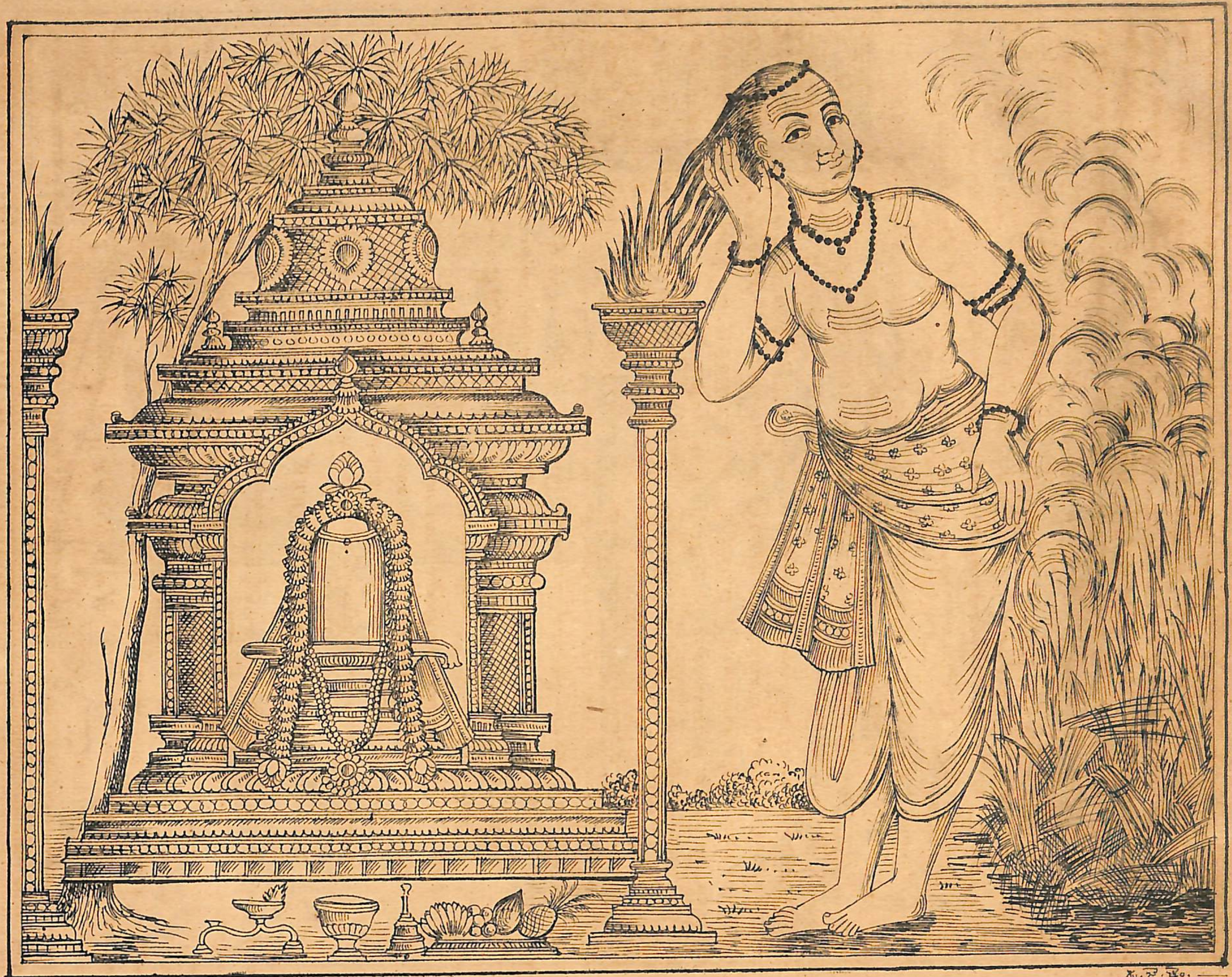
இலகுவடவெள்ளாற்றுத்தென்பால்வாழு மிருக்குவேளூரதிபொழிலார்சென்னிக்
கலைநிலவாரடிபரவுங்கணம்புல்லர்தில்லைக் கருதுபுலீச்சரத்தரற்குக்காதற்றீப
நிலைதரத்தாமிடமிடியாலொருநாட்புல்லா னீடுவிளக்கிடவதுவுநேராதாகத்
தலைமயிரினெரிகொளுவுமளவினாதன் னுவாதவாழ்வருளுந்தன்மையாரே.

வடவெள்ளாற்றுக்குத் தென்கரையில் உள்ள இருக்குவேளூரிலே சிவபத்தியிற்சிறந்தவரும் பெருஞ்செல்வரும் ஆகிய ஒருவர் இருந்தார். அவர் செல்வம்பெற்றதினால் அடையும்பயன் இதுவே என்று சிவாலயத்தினுள்ளே திருவிளக்கேற்றி ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவா ராயினார். நெடுங்காலம் சென்றபின் வறுமை எய்தி, சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு தம்முடையவீட்டில் உள்ளபொருள்களைவிற்றுஅங்குள்ள திருப்புலீச்சரம் என்னும் ஆலயத்தில் திருவிளக்கேற்றிவந்தார். இப்படி ஒழுகும்நாளிலே வீட்டுப்பொருள்களும் ஒழிந்துவிட கணம்புல்லுக்களை அறிந்துகொண்டுவந்து விற்று நெய்வாங்கித் திருவிளக்கெரித்தார். அதனால் அவருக்குக் கணம்புல்லநாயனார் என்னும்பெயர் உண்டாயிற்று. ஒருநாள் தாம் அரிந்துகொண்டுவந்த புல்லு விலைப்படாதொழியவும், தம்முடையபணி தவறாது அப்புல்லையேமாட்டி விளக்கெரித்தார். முன்பு விளக்கெரிக்கும் யாமம் அளவும் எரித்தற்கு அப்புல்லுப்போதாமையால் அடுத்த விளக்கிலே தம்முடைய திருமுடியை மடுத்து எரித்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் பெருங்கருணை செய்தருள கணம்புல்லநாயனார் சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

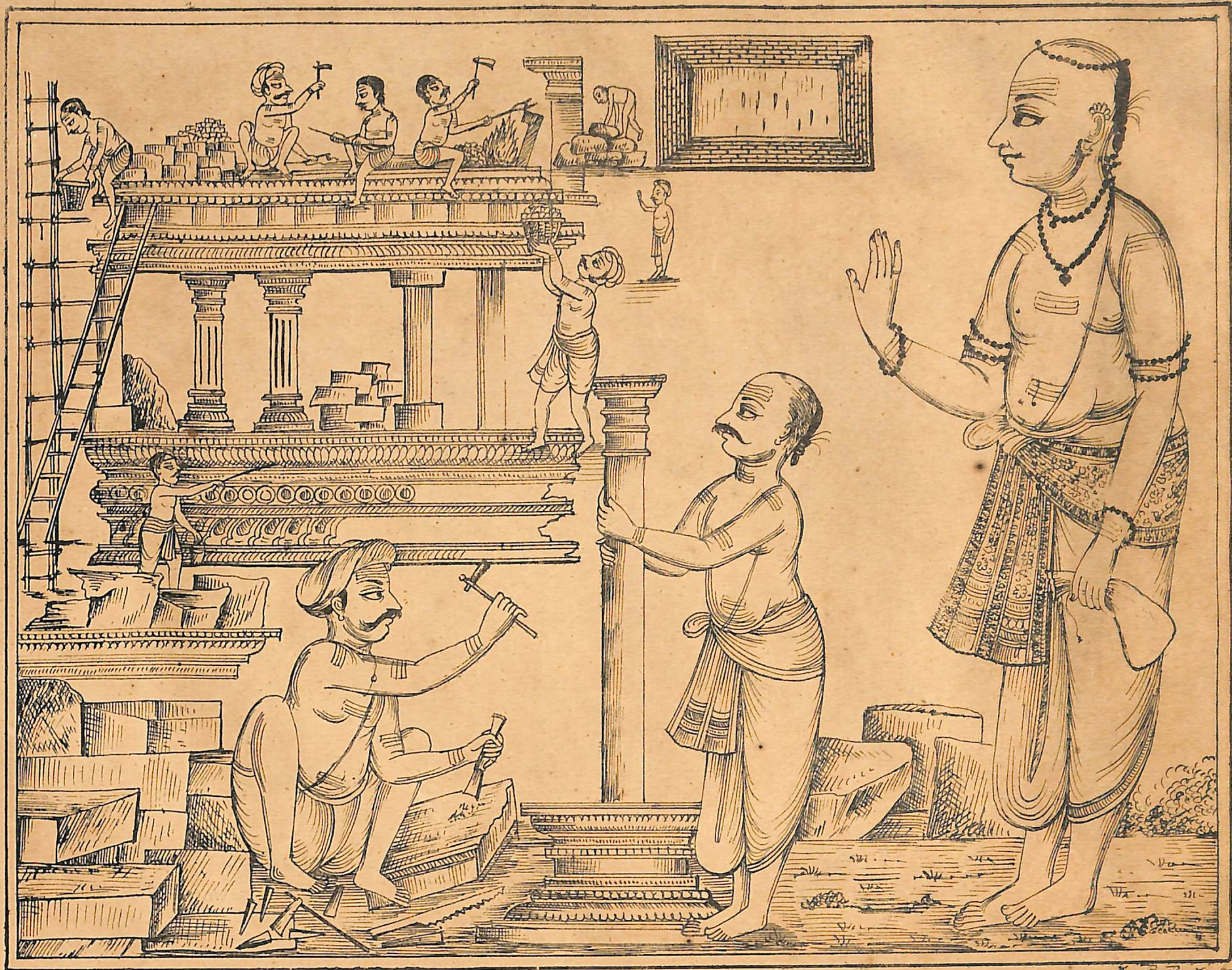
காரிநாயனார்புராணம்

திருக்கடவூர்வருமுரவோர்காரியாராந் திகழ்தொண்டர்வண்டமிழ்நூறிருந்தவோதி
விருப்பொடுதம்பெயராற்பாவிளம்பிமும்மை வேந்தரையுமுறைமுறையேமேவியங்க
ணுரைத்தவுரைநயமாக்கியவர்பாலேய்ந்த வொண்பொருளாலாலயங்களோங்கச்செய்து
தரைக்குளருந்தவர்க்கேவறகமுன்போற்றுந் தன்மையாலருள்சேர்ந்தநன்மையாரே.

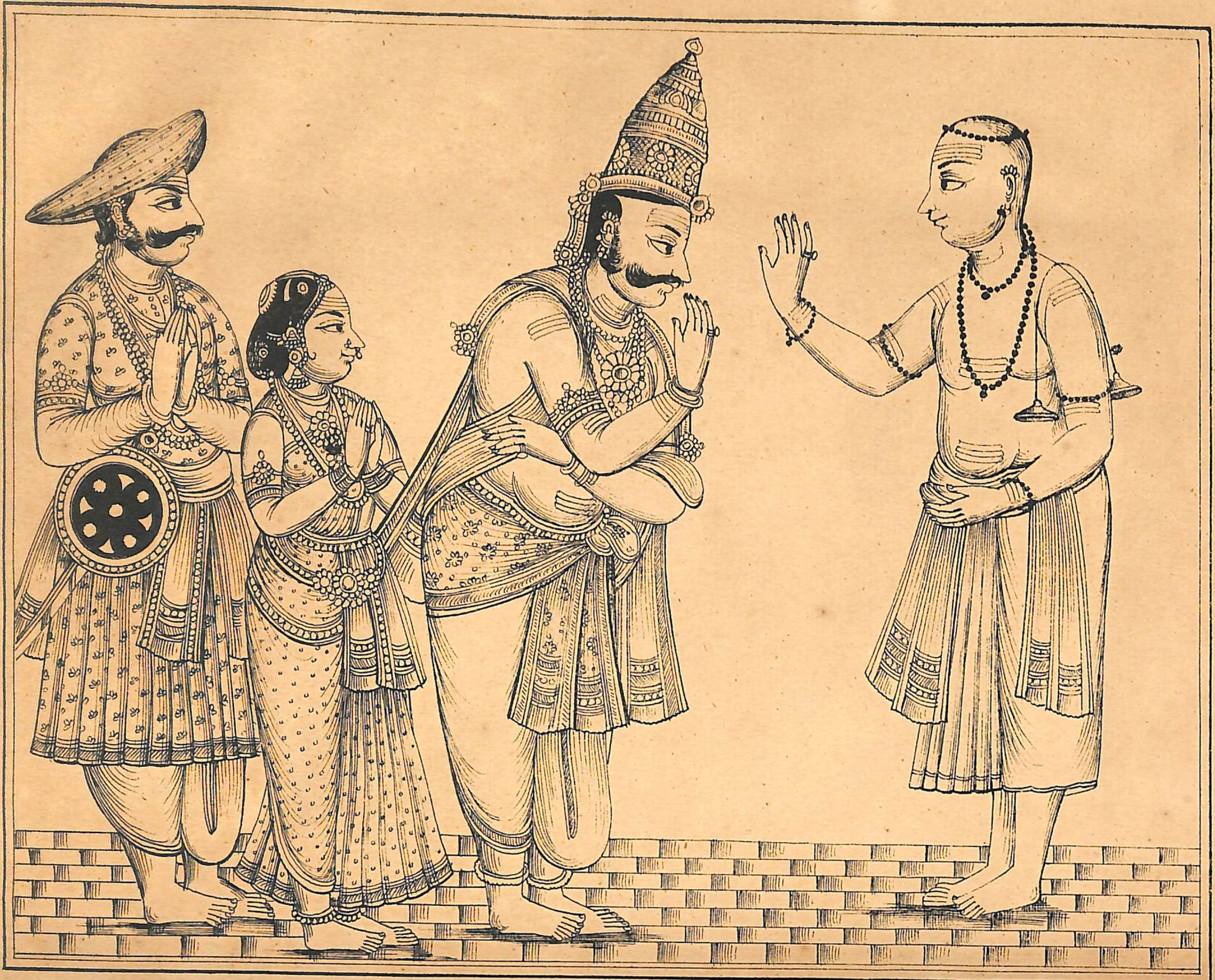
திருக்கடவூரிலே, தமிழ்மொழியிலே மகா பாண்டித்தியம் உள்ள காரிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்பெயரால் தமிழ்க்கோவை பாடி, தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரிடத்தும் சென்று அவர்கள் மகிழும்படி உரைத்த உரைகளை நயமாக்கி, அவர்களிடத்திற்பெற்ற திரவியங்களைக்கொண்டு சிவாலயங்கள் பலவற்றைக்கட்டுவித்தும், சிவனடியார்களுக்குவேண்டும் திரவியங்களைக் கொடுத்தும் திருக்கைலாசமலையை மறவாத கருத்தினராகி, உலகம் எங்குப் தம்முடைய சிவகீர்த்தியை நிறுத்தி, பரமசிவனது திருவருளைப்பெற்று மனம்போல உடம்பும் திருக்கைலாசமலையை அடையப்பெற்றார்.

கணம்புல்லநாயனார்.

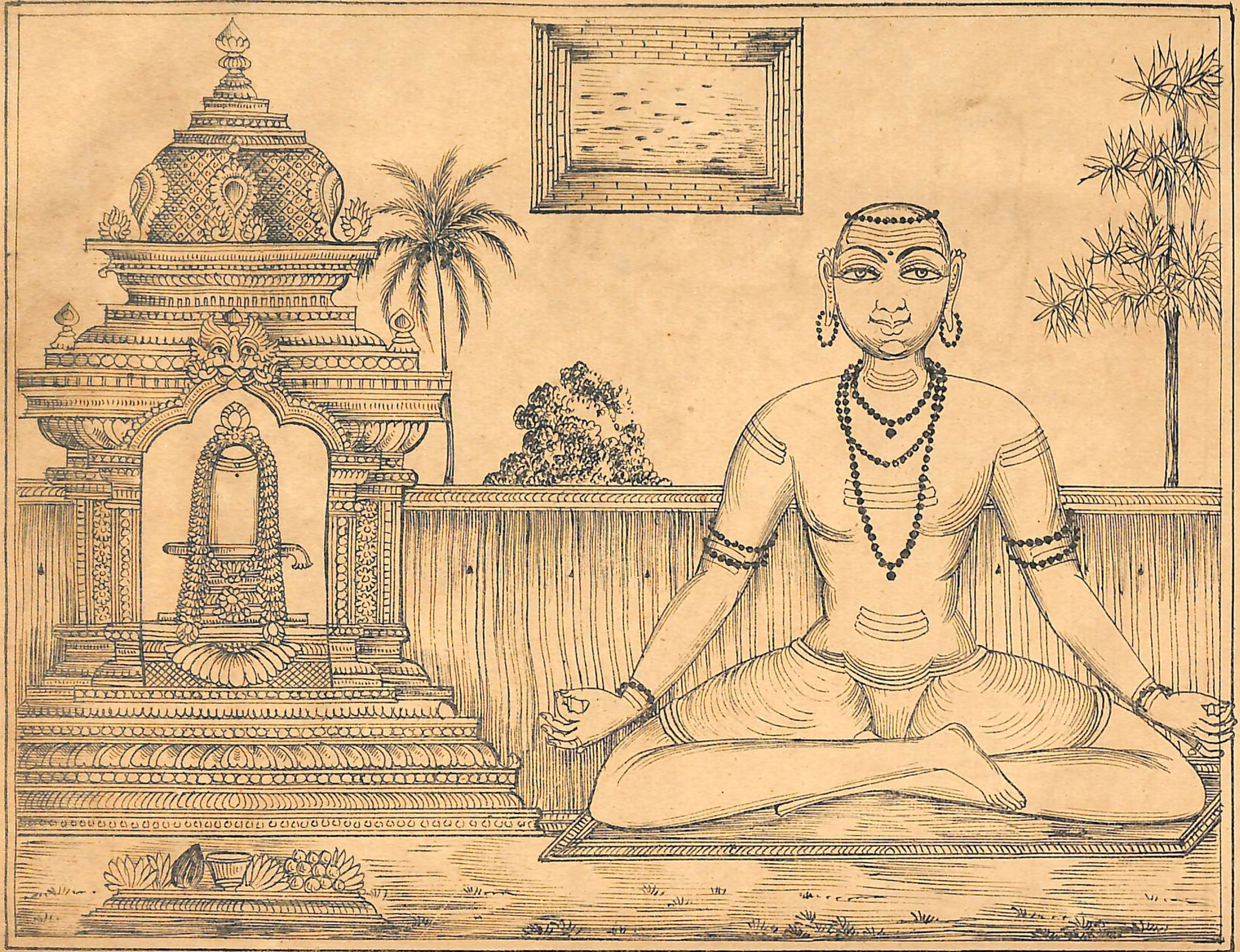

காரிநாயனார்

நெடுமாறநாயனர்.

வாயிலார்நாயனர்.

முனையடுவார்நாயனர்.

நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார்புராணம்.

தன்னன்மலிநெல்வேலிக்கவினார்மாறர் கவுரியர்கோனமணருறுகலக்கமெல்லாம்
பொன்னெயில்சூழ்சிரபுரக்கோனணையமாற்றிப் புநிதமிகுநீறணிந்துபோற்றிசெய்து
மன்னுபுகழ்மங்கையருக்கரசியாரா மலர்மாதுமணிமார்பமகிழ்ந்துமாற்றார்
வெந்நிடுதல்கண்டரசுபுரிந்துகாழி வேந்தரருள்சேர்ந்தபெருவிறலினாரே.

பாண்டிநாட்டிலே மதுராபுரியிலே, கூன்பாண்டியர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்சமணர்களுடைய துர்ப்போதனையினாலே பொய்ம்மார்க்கமாகிய ஆருகத மதத்திலே பிரவேசித்தும், சோழராஜாவுடைய புத்திரியாரும் சைவசிகாமணியுமாகிய மங்கையர்க்கரசியாரை மனைவியாராகவும்குலச்சிறைநாயனாரை மந்திரியாராகவும்பெற்றிருந்தமையால், சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் திருக்கரத்தினாலே தீண்டி விபூதிசாத்தப்பட்டு, அவர் அருளிய மெய்யுபதேசத்தைப்பெற்று கூன்நிமிர்ந்து நெடுமாறநாயனார் எனப்பெயர்பெற்றார். தம்மோடுபொரவந்த வடபுலத்து அரசர்களோடு திருநெல்வேலிப் போர்க்களத்திலே யுத்தம்செய்து வென்று சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படி நெடுங்காலம் அரசியற்றிக்கொண்டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

வாயிலார்நாயனார்புராணம்.

ஞாயிலார்மதிற்றொண்டைநாட்டுமேன்மைநண்ணுமயிலாபுரியின்வேளாண்டொன்மை
வாயிலார்மலைவில்லானடியேபோற்றிமறவாமைதனைநின்றமநமேசெம்பொற்
கோயிலாவுயர்ஞாநம்விளக்காநீராக்குலவியவாநந்தமன்பேயமுதாக்கொண்டு
தாயிலானிருசரணநிகழவேத்துந்தன்மையாரருள்சேர்ந்தநன்மையாரே.

தொண்டைநாட்டிலே மயிலாப்பூரிலேவேளாளர் குலத்திலே வாயிலார்நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனை ஒருபொழுதும்மறவாத மனமாகிய ஆலயத்துள் இருத்தி, ஞானமாகிய திருவிளக்கையேற்றி ஆனந்தமாகிய திருமஞ்சனம் ஆட்டி அன்பாகிய அமுதத்தைநைவேதனம் பண்ணுதலாகிய ஞானபூசையை நெடுங்காலம்செய்து கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

முனையடுவார்நாயனார்புராணம்.

பொன்னிவளந்தருநாட்டுப்புகழுநீடூர்ப்பொருவிறிருமலிவேளாண்டொன்மைமிக்கார்
முன்னியவர்முனையடுவாரிகலார்போரின்முரணழிவார்தமக்காகமொழிந்தகூலி
மன்னுநிதிகொண்டுசயங்கொடுத்துவந்தவளர்பொருளாலிறைவனடிவழுவாவன்பர்க்
கன்னமவர்நசையின்மிகமிசையநல்குமன்பர்துன்பமவையாவுமகன்றுளாரே.

சோழநாட்டிலே திருநீடூரிலே வேளாளர்குலத்திலே சிவனடியார்களிடத்தே மிகுந்தபத்தியுள்ள ஒருபெரியவர் இருந்தார் அவர் சத்துருக்களுடைய போர்முனையிலே தோற்றவர்கள் தம்மிடத்தில்வந்து கூலிபேசினால் அவர்களுக்காகப்போய்ப் போர்செய்து வென்று பொருள் சம்பாதித்து சிவனடியார்களுக்குச் சொன்னசொன்னபடியே நிரம்பக்கொடுத்துஅவர்களைத்திருவமுதுசெய்வித்துக்கொண்டு இருந்தார். அதனால் அவருக்கு முனையடுவார்நாயனார் என்னும் திருநாமம் உண்டாயிற்று அவர்நெடுங்காலம் இவ்வருமையாகிய திருத்தொண்டைச் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதம்பெற்றார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

கடல்சூழ்ந்தசருக்கம்.

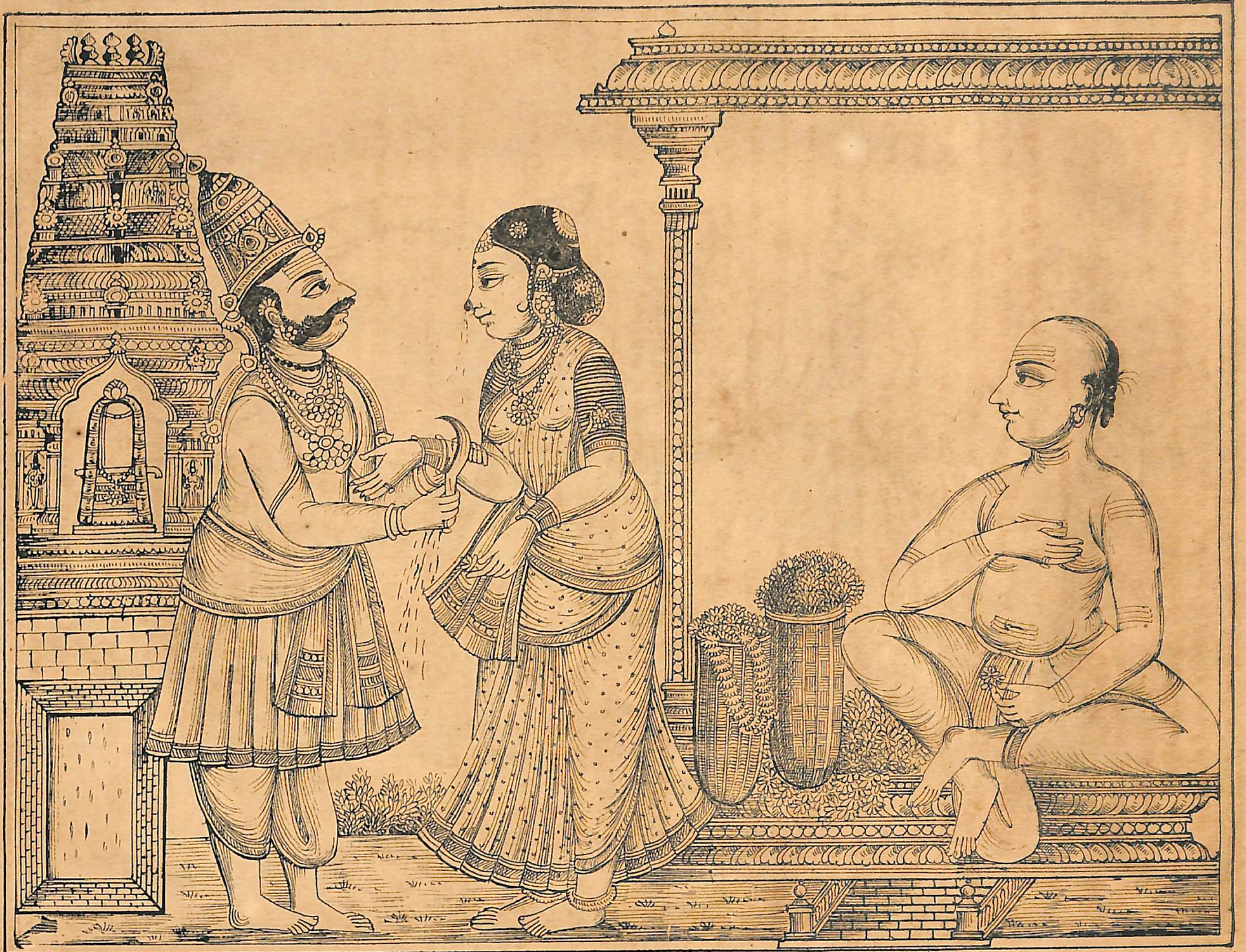
கழற்சிங்கநாயனார்புராணம்.

காடவர்தங்குலமுவந்தகழலார்சிங்கர்காதன்மிகுதேவியுடன்காவலாரூ
ராடவலபெருமானைப்பணிவாரங்கோரகன்றமலர்தனைமோந்தவரிவைமூக்கைச்
சேடுடையசெருத்துணையாரரியக்கேட்டுத்திறலரசர்மலரொடுத்தசெங்கையென்றே
சூடகமுன்கைதடிந்துஞாலங்காத்ததூய்மையாரருள்சேர்ந்தவாய்மையாரோ.

காடவர்குலத்திலே, பரமசிவனுடைய திருவடிகளையேயன்றி மற்றொன்றையும் அறியாதகழற்சிங்கநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர்பரமசிவனது திருவருள் வலிமையினால் வடபுலத்தரசர்களைப் போரிலேவென்று, அவர்கள் நாடுகளைக்கவர்ந்து, எங்கும்சைவசமயம் தழைத்தோங்கும்படி அரசாண்டார். இப்படி ஒழுகும் நாளிலே மாதேவியோடு சிவஸ்தலங்கள் தோறும்சென்று, சுவாமிதரிசனம்பண்ணித் திருத்தொண்டு செய்வாராகி, திருவாரூரை அடைந்து,கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமியைவணங்கினார். அப்பொழுது அவருடைய மாதேவிகோயிலை வலஞ்செய்து, அங்குள்ளசிறப்புக்கள் எல்லாவற்றையும் தனித்தனியே பார்த்துக் கொண்டுவந்து திருமாலைகட்டும் மண்டபத்தின்பக்கத்திலே விழுந்துகிடந்த ஒருபுதுப்பூவை எடுத்துமோந்தாள் உடனே செருத்துணைநாயனார் இதனைப்புஷ்பமண்டபத்துள் எடுத்து மோந்தாள் என்று நினைத்து விரைந்து ஓடிவந்து அவளைக்கூந்தலிலே பிடித்து இழுத்துவீழ்த்தி அவளுடையமூக்கைப்பிடித்து, கத்தியினாலே அறிந்தார் அவள்சோர்ந்துபுலம்பினாள் அப்பொழுது கழற்சிங்கநாயனாரும் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அவளுக்குச் சமீபத்தில் வந்து அவளைப்பார்த்து மிகக்கோபித்து சிறிதும் அஞ்சாமல் இந்தக்கொடுஞ் செய்கையைச்செய்தவர் யாவர் என்றுவினாவ செருத்துணைநாயனார் இவள்சுவாமிக்குச் சாத்தற்பாலதாகிய புஷ்பத்தை எடுத்து மோந்தமையால் நானே இப்படிச்செய்தேன் என்றார் அப்பொழுது கழற்சிங்கநாயனார் அவரை நோக்கி புஷ்பத்தை எடுத்த கையையன்றோமுன் துணிக்கவேண்டும் என்றுசொல்லி கட்டியஉடைவாளை உருவித்தம்முடையமாதேவியினது புஷ்பமெடுத்தகையைத் துணித்தார் அதுகண்டு தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள், இவ்வரியதிருத்தொண்டைச்செய்தகழற்சிங்கநாயனார்நெடுங்காலம் சைவநெறிதழைத்தோங்க அரசியற்றி பரமசிவனுடைய திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

இடங்கழிநாயனார்புராணம்.

கோனாட்டுக்கொடும்பாளூரிருக்கும்வேளிர்குலத்தலைவரிடங்கழியார்கொங்கிற்செம்பொ
னானேற்றூர்மன்றின்முகடம்பொன்மேய்ந்தவாதித்தன்மரபோர்நெற்கவர்ந்தோரன்பர்
போதாப்பணிருளின்கட்காவலாளர்புரவலர்முன்கொணரவவர்புகலக்கேட்டு
மானேற்றூரடியாரேகொள்கவென்றுவழங்கியரசாண்டருளின்மன்னினாரே.

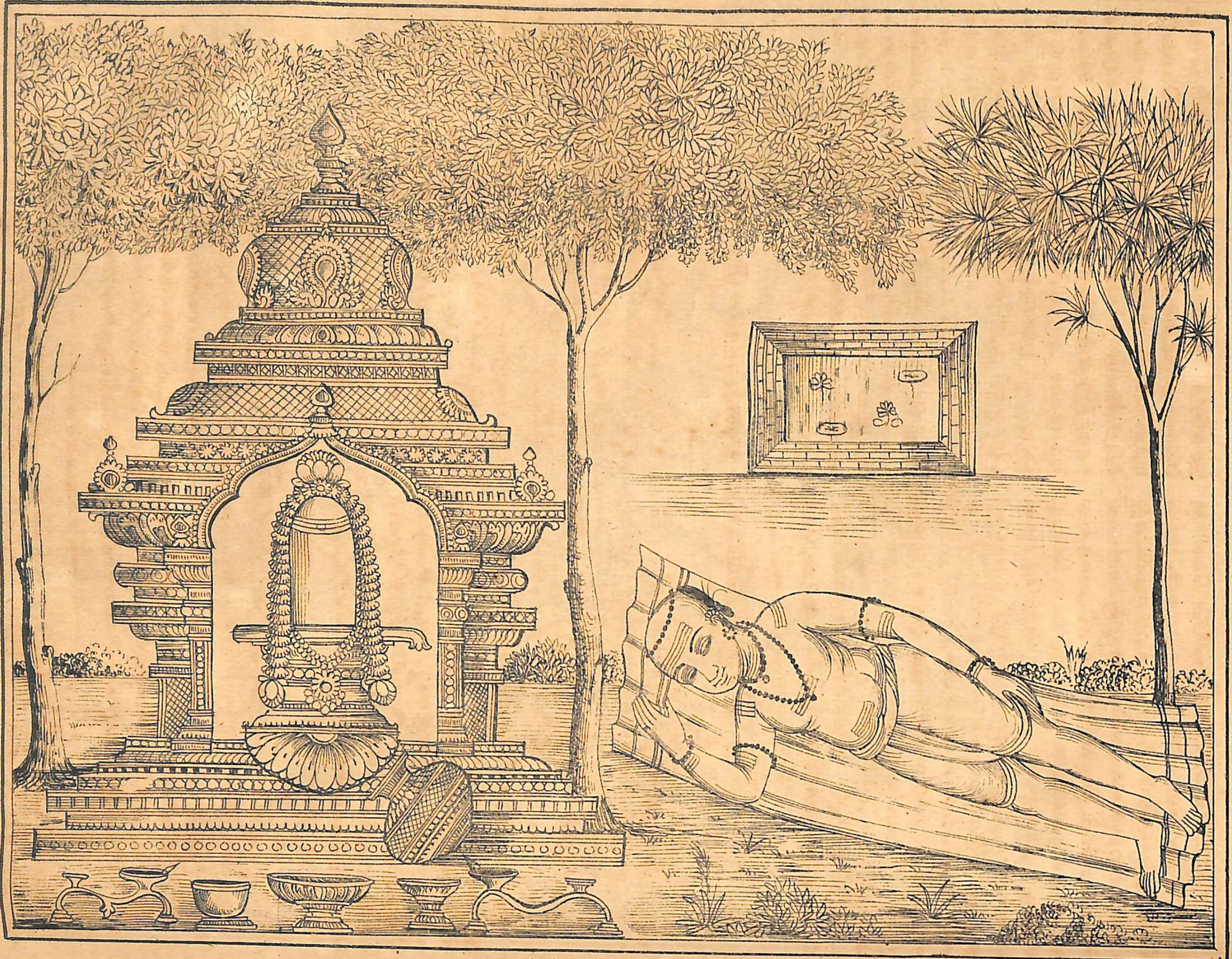
கழற்சிங்கநாயனார்.

இடங்கழிநாயனா.

செருத்துணைநாயனார்.

புகழ்த்துணைநாயனார்.

கோனாட்டிலே கொடும்பாளூரிலே வேளிர்குலத்திலே கனகசபையின் முகட்டைக் கொங்கிற் செம்பொன்னால் வேய்ந்த ஆதித்தன்குடியிலேஇடங்கழிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர்சைவநெறியும் வைதிகநெறியும் தழைக்கசிவாலயங்கள் எங்கும் நித்திய நைமித்திகங்கள் சிவாகமவிதிப்படி நடக்க அரசியற்றுங்காலத்திலே சிவனடியார்களைத் திருவமுதுசெய்விக்கும் ஓரடியவர் ஒருநாள் திருவமுது செய்வித்தற்குப் பொருள் எங்கும் அகப்படாமையால் மனந்தளர்ந்துமகேசுரபூசைமேல்வைத்த அத்தியந்த ஆசையினால் விழுங்கப்பட்டமையால் செயற்பாலது இதுஎன்பது தெரியாமல் அவ்விடங்கழிநாயனாருடையபண்டாரத்திலே நெற்கூட்டுநிரைகள் நெருங்கியகோட்டகாரத்தில் அத்தராத்திரியிலே புகுந்து முகந்து எடுத்தார் காவலாளர்கள் அதைக்கண்டுஅவரைப்பிடித்து இடங்கழிநாயனாருக்கு முன்கொண்டுவந்தார்கள் இடங்கழிநாயனார்அவ்வடியாரைப்பார்த்து நீர் ஏன் நம்முடைய நெற் பண்டாரத்தைக்கவர்ந்தீர் என்றுவினாவ அவ்வடியவர் நான்சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்தற்குப் பொருள் இன்மையால் இங்ஙனம் செய்தேன்என்றார் இடங்கழிநாயனார் அதுகேட்டு மிக இரங்கி எனக்கு இவரன்றோபண்டாரம் என்றுசொல்லி சிவனடியார்கள் எல்லாரும் நெற்பண்டாரத்தைமாத்திரம் அன்றிமற்றைநிதிப் பண்டாரங்களையும் எடுத்துக்கொள்க என்று எங்கும்பறை அறைவித்தார் பின்னும் நெடுங்காலம் திருநீற்றின் நெறிதழைக்கும்படிதண்ணளியோடு அரசியற்றிக் கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

செருத்துணைநாயனார்புராணம்.

இரைத்தணையார்புனற்பொன்னிமருதநன்னாட் டெழிலாருந்தஞ்சைநகருழவரோத்துஞ்
செருத்துணையார்திருவாரூர்சேர்ந்துவாழ்வார் செல்வமிகும்பல்லவர்கோன்றேவிவீழ்ந்த
மருத்துணையார்மலரெடுத்துமோப்பக்கண்டு வளமலிபூங்கத்தியாலவண்மூக்கீர்ந்த
கருத்துணையார்விறற்றிருத்தொண்டினையேசெய்து கருதலருமமருலகங்கைக்கொண்டாரே.

சோழமண்டலத்திலே மருகனாட்டிலே தஞ்சாவூரிலே வேளாளர்குலத்திலே சைவசிரோமணியாகிய செருத்துணைநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் திருவாரூரை அடைந்து காலந்தோறும் வன்மீகநாதரைவணங்கி திருத்தொண்டுகள் செய்துகொண்டு இருந்தார். இருக்கும்நாளிலே அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்யவந்த கழற்சிங்கநாயனாருடைய மாதேவி பூமாலைகட்டும் மண்டபத்தின் பக்கத்திலே விழுந்துகிடந்த ஒருபூவை எடுத்து மோந்ததைக்கண்டு அம்மண்டபத்திற் பூவை எடுத்து மோந்தாள் என்று நினைந்து கத்தியினாலே அவளுடையமூக்கை அரிந்தார். பின்னும் நெடுங்காலம் திருத்தொண்டின்வழிநின்று சிவபதத்தை அடைந்தார்.

புகழ்த்துணைநாயனார்புராணம்.

புண்ணியர்கள்புகழழகார்திருப்புத்தூர்வாழ் புகத்துணையாரகத்தடிமைப்புநிதர்சின்னாள்
மண்ணிகழமழைபொழியாவற்காலத்தால் வருந்துடலநடுங்கிடவுமணிநீரோத்தி
யண்ணன்முடிபொழிகலசமுடிமேல்வீழ வயர்ந்தொருநாட்புலம்பவரனருளாலீந்த
நண்ணலருமொருகாசுப்படியால்வாழ்ந்து நலமலிசீரமருலகநண்ணினாரே.

செருவிலிபுத்தூரிலே ஆதிசைவர்குலத்திலே புகழ்த்துணைநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவாகமப்படி பரமசிவனை அருச்சனைசெய்துவருங் காலத்திலே, பஞ்சம் உண்டாயினமை

யால் பசிமிகப்பெற்றும் அருச்சனையை விடுவேன் அல்லேன் என்று அல்லும் பகலும் அருச்சிப்பார். ஒருநாள் திருமஞ்சனம் ஆட்டும்பொழுது மிகுந்த பசிநோயினால் கைசோர்ந்து கலசம் திருமுடிமேல்விழ தாம்திருவடியிலேவிழுந்து அயர்ந்து திருவருளினாலே நித்திரை அடைந்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி பஞ்சம் நீங்கும்வரைக்கும் உனக்குத் தினந்தோறும் இங்கே ஒவ்வொருகாசு வைப்போம் என்று அருளிச்செய்தார். புகழ்த்துணைநாயனார் விழித்து எழுந்து பீடத்தின்கீழே ஒருகாசு இருக்கக்கண்டு அதனைக் கைக்கொண்டு வாழ்ந்தார். அந்நாளைப்போல எந்நாளிலும் அப்படியே ஒவ்வொரு காசுபெற்று பஞ்சம்நீங்கியபின்னும் நெடுங்காலம் மெய்யடிமைத் தொழில்செய்து பரமசிவனது திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

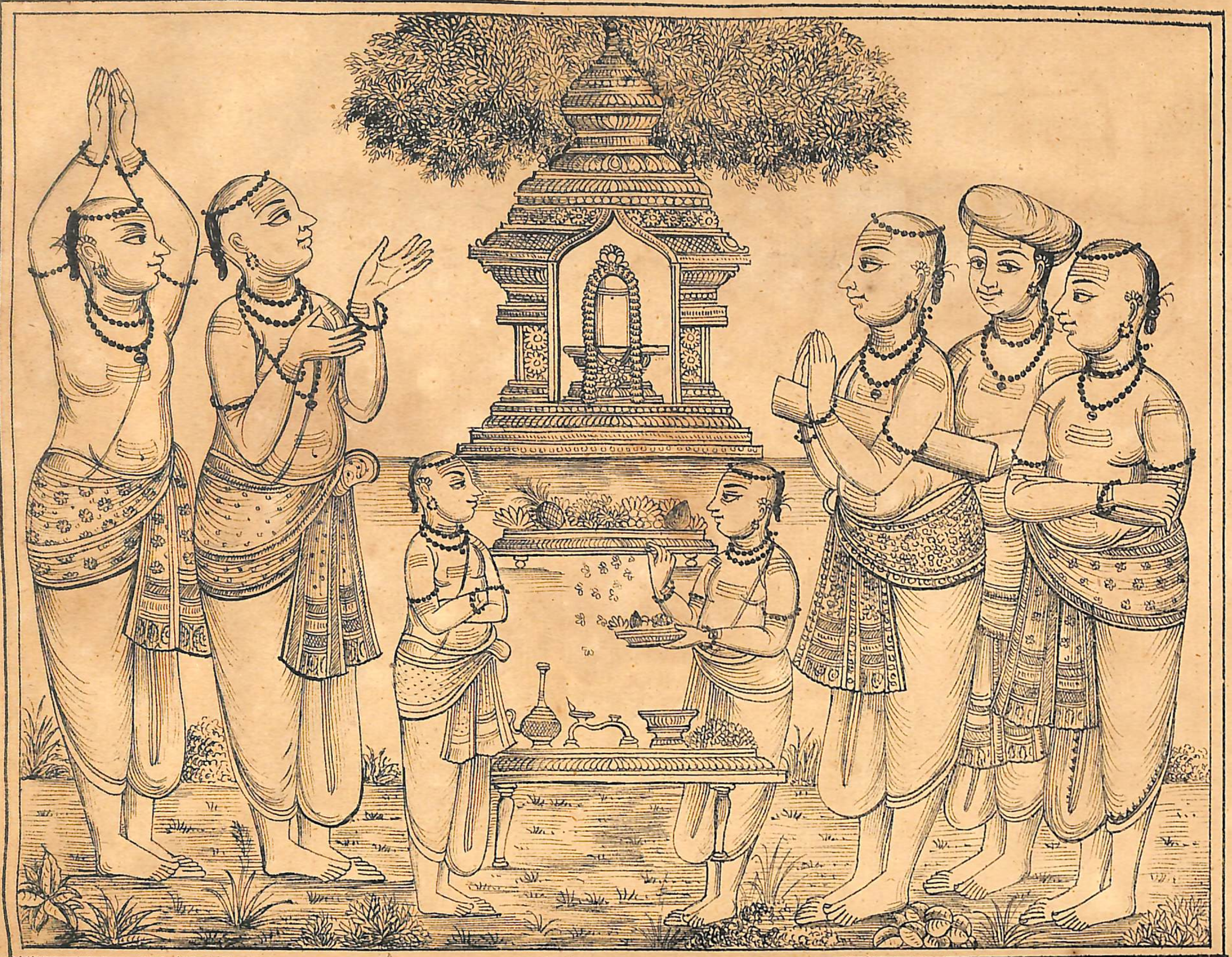
கோட்புலிநாயனார்புராணம்.

குலவுபுகழ்நாட்டியத்தான்குடிவேளாளர் கோட்புலியார்குவித்துயர்த்தசெந்நெற்கூடு
நிலவணிவார்க்கமைத்தாணைநிறுத்தியொன்னார் நேர்மலைவார்திருவாணைநினையாதேநெற்
சிலமிடியாலழித்தபடியறிந்துவாளாற் சேர்ந்தபெருங்கிளைஞருடல்சிதறவீசி
யிலகுமொருகுழவியையுமெறிந்துநாத னெண்ணரியகருணைநிழலெய்தினாரே.

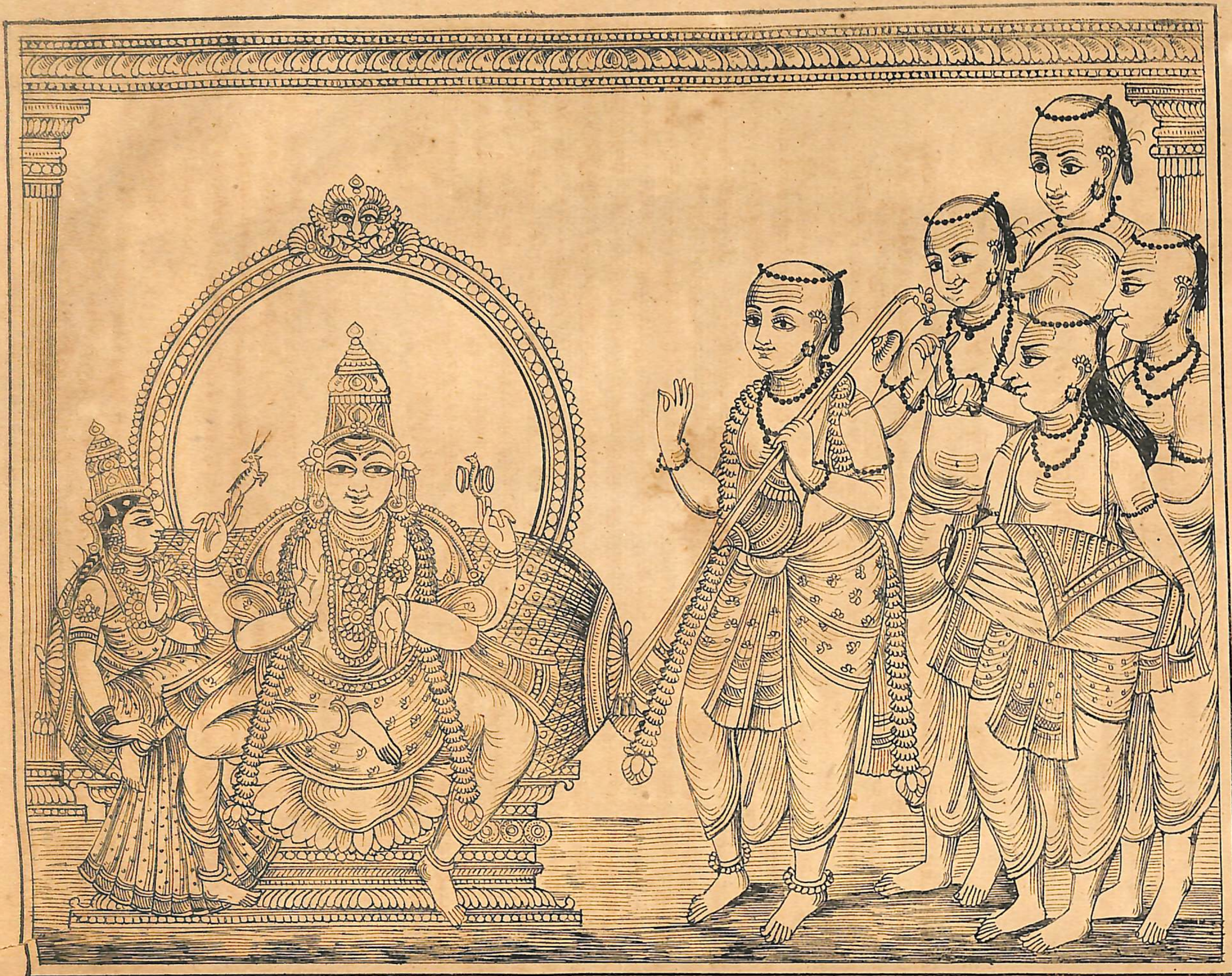
சோழநாட்டிலேநாட்டியத்தான்குடியிலேவேளாளர் குலத்திலே சிவபத்தியிற்சிறந்த கோட்புலிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அரசனிடத்தில் சேனாதிபதி யுத்தியோகம் செய்து அதனாலே தமக்குக்கிடைக்கும் வேதனத்தைக் கொண்டு சிவாலயங்களுக்குத் திருவமுதின் பொருட்டு நெல்லுவாங்கிக் கட்டுதலாகிய திருப்பணியை நெடுங்காலம்செய்துவந்தார். இப்படி ஒழுகும்நாளிலே அரசனது ஏவலினால் போர்முனையிற்செல்ல வேண்டி சுவாமிக்குத் திருவமுதின் பொருட்டுத் தாம் திரும்பிவரும் வரைக்கும் வேண்டும் நெல்லைக்கட்டி தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் எல்லாருக்கும் தனித்தனியே அதில் எடுத்துச் செலவழியா திருக்கும்படி ஆணையிட்டு போருக்குப்போயினார், சிலநாளிலே பஞ்சம் வந்தமையால் அந்தச்சுற்றத்தார்கள் நாங்கள் உணவின்றி இறப்பதிலும் சுவாமிக்குத் திருவமுதின்பொருட்டுக் கட்டப்பட்ட இந்நெல்லைக்கொண்டாயினும் பிழைத்து பின் கொடுப்போம் என்று நெல்லைக் கூடுகுலைத்து எடுத்துச் செலவழித்தார்கள், கோட்புலிநாயனார் அரசனுடையபகைஞரைப் போர்முனையிலேவென்று அவனிடத்திலே நிதிக்குவைபெற்று தம்முடைய ஊரை அடைந்து தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் அதிபாதகம் செய்தமையை உணர்ந்து ஒன்றுசெய்யத் துணிந்து தம்முடைய வீட்டிலே புகுந்து, அவர்கள் எல்லாரையும் அழைப்பித்து தம்பேரோர் கடைகாக்க, சிவத்திரவியத்தை எடுத்துச் செலவழித்த அதிபாதகிகளாகிய தந்தைதாய் உடன்பிறந்தார் மனைவி முதலிய சுற்றத்தார் சமஸ்தரையும் பணிவிடைக்காரரையும் வாளினாலேதுணித்தார். அப்பொழுது தம்பேரோர் அங்கேபிழைத்த ஒரு ஆண்பிள்ளையைப்பார்த்து இப்பிள்ளை அவ்வன்னத்தை உண்டதன்று இது இக்குடிக்கு ஒருபிள்ளை இதனைக் கொல்லா தருள்செய்யும் என்று வேண்ட, கோட்புலிநாயனார் இது இந்நெல் உண்டவளுடைய முலைப்பாலை உண்டது என்று அதை எடுத்து எறிந்து வாளினாலே துணித்தார். உடனே பரமசிவன் கோட்புலிநாயனாருக்குத் தோன்றி அன்பனே உன் கைவாளினாலே தங்கள் பாவத்தினின்றும் நீங்கிய உன் சுற்றத்தார்கள் சுவர்க்கத்தை அடைய நீ இந்தப்படியே நம்முடன் வருவாய் என்று கருணைசெய்து எழுந்தருளினார்.

கோட்புலிநாயனார்.

பத்தராய்ப்பணிவார்.

பாமவுணயேபாடுவோர்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

பத்தராய்ப்பணிவார்சருக்கம்.

பத்தராய்ப்பணிவார்புராணம்.

தொண்டரடித்தொழல்பூசைத்தொழின்மகிழ்தலழகார் அிளங்கியவர்ச்சனைபுரிதலொருகுதிநியமங்கள்
கொண்டபணிதிருவடிக்கேகொடுத்தலீசன் குணமருவுமருங்கதையைக்குலவிக்கேட்டு
மண்டிவிழிதுளும்பன்மயிர்சிலிம்பலுன்னன் மருவுதிருப்பணிகாட்டிவருபவாங்கி
யுண்டிகொளாதொழிதலெனவிவையோரெட்டு முடையரவர்பத்தரெனவுரைத்துளாரே.

சிவனடியார்களைக் கண்டால் அவர்களுடைய சாதியை விசாரியாமல் அவர்களைச் சிவன் எனப் பாவித்து நமஸ்கரித்து குதிகுதித்து கொண்டாடி மனமகிழ்ந்து அத்தியந்த ஆசையுடன் பசுவுக்குப்பின் கன்று அணைதல்போல அணைந்து அவர்களுடன் பேசுங்காலத்து அவர்களைப் பேசும் பூச்சிய வசனமும் தங்களைப்பேசும்நைச்சியவசனமும் தப்புமோ என்னும் கூச்சத்துடனேபேசி அவர்களுக்கு வேண்டும் கருமமே தங்களுக்கு வேண்டும் கருமமாகச் செய்தலும் பரமசிவனை மிகுந்த அன்பினோடு எவ்விடத்தும் யாவர்களும் விதிப்படி அருச்சித்தலைக் கண்டால் மனமகிழ்தலும், பரமசிவனையும் அவருடைய அடியார்களையும் தெவிட்டாத விருப்பத்தோடு சைவாகம விதிப்படி அருச்சித்தலும், தங்கள் உடம்பினாலே செய்யும் புண்ணியங்கள் எல்லாவற்றையும் பரமசிவனது திருவடிக்கே கொடுத்தலும், சிவசரித்திரங்களையே அன்பினோடு கேட்டலும், பரமசிவனையே வணங்கி மனம் நெக்குநெக்குருகிச் சரீரம் நடுக்குற்று உரோமப் புளகிதம் உண்டாக மதகினிற்புறப்படும்ஜலம்போலஆனந்தபாஷ்பம்பொழியநாத்தழும்பப்பரவசமாதலும்நின்றாலும்இருந்தாலும்கிடந்தாலும்நடந்தாலும் உண்டாலும்துயின்றாலும்விழித்தாலும் பரமசிவனை ஒருபோதும் மறவாதிருத்தலும் சிவவேடம் தரித்துத் திருத்தொண்டர்போல் நடித்து அதனால் சீவனம்செய்யாமையும் ஆகிய இவ்வெட்டினையும் உடையவர்களே பத்தராய்ப் பணிவார் என்று சொல்லப் படுவார்கள்.

பரமனையேபாடுவார்புராணம்.

அருந்தமிழால்வடகலையாலருளாலொன்றாலறிவுநெறிமருவுமருங்கவிகள்யாவுந்
திருத்தியவானவர்பணியமன்றுளாடுந்தேவர்பிரான்கழலிணையேசேரவோதி
விருத்திடுநாவுடையபயன்மேவினோர்தாமேலானேமெனமகிழ்ந் துவிழிநீர்சோரப்
பரிந்தருளாற்பரமனையேபாடவல்லபான்மையாரெமையாளுமேன்மையாரே.

சம்ஸ்கிருதம் தமிழ்என்னும் பாடைகளைக்கற்று அவைகளுக்குஉரிய இலக்கணங்களிலே மகாபாண்டித்தியம் உடையர்களாகி ஜனனமரணப்பட்டு உழல்கின்ற பசுக்களாகிய பிரம விட்டுணுமுதலிய தேவர்களையும் மனிதர்களையும் மதித்து அவர்களுக்குக் கர்மானுகுணமாகக்கிடைத்த அநித்தியமும் துக்கமுமாகிய வாழ்வை மெய்யெனக்கருதி அவர்களைப்பாடி வாணாளை வீணாளாகப்போ

க்காது,பதியாகிய பரமசிவனது மகிமையைவே தாகமபுராணவழியால் உள்ளபடி அறிந்துஅவரு டைய திருவடிகளை அடைந்துமனங்கசிந்துருக உரோமம் சிலிர்ப்ப ஆனந்த அருவிசொரிய அவ ரையேமெய்யன்போடு பாடிநாம் சுவதந்திரராகிய பரமசிவனுக்கே ஆளாயினேம் பரதந்திரராகிய மற்றுள்ளோர்களில் ஒருவருக்கும் குடியல்லேம். அவர்கள் எல்லாருக்கும் மேலானேம் என்று இறுமாப்பு அடைந்து திரிகின்றவர்களே பரமனையேபாடுவார் என்று சொல்லப் படுவார்கள்.

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராணம்.

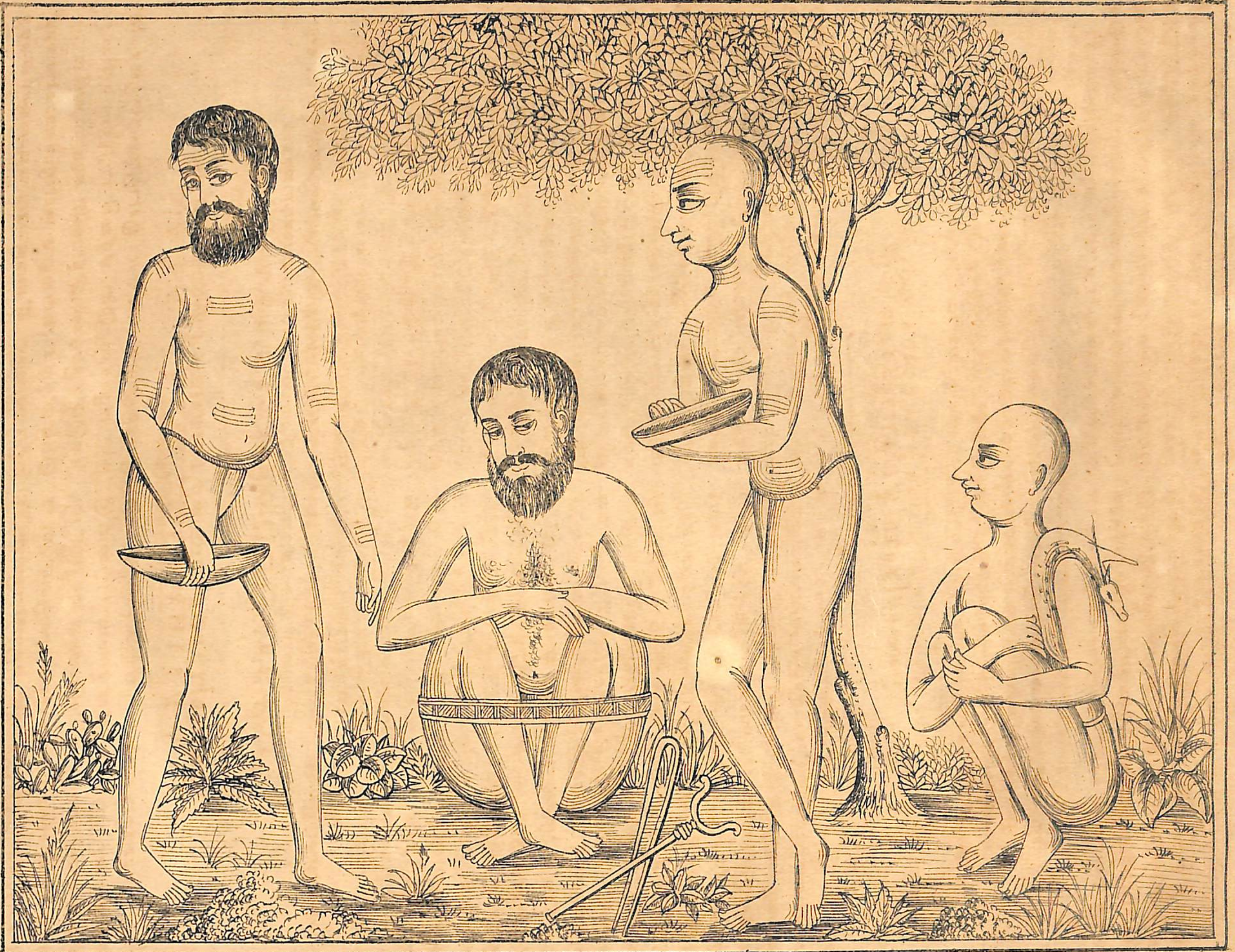
பாரணவும்புலனந்தக்கரணமொன்றும்படராமேநடுநாடிபயிலுநாதங்
காரணபங்கயன்முதலாமைவர்வாழ்வுங்கழியுநெறிவழிபடவுங்கருதிமேலைப்
பூரணமெய்ப்பரஞ்சோதிப்பொலிவுநோக்கிப்புணர்ந்தணைந்தசிவாநுபவபோகமேவுஞ்
சீரணவுமவரன்றேவெம்மையாளுஞ்சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்துளாரே.

உச்சுவாச நிச்சுவாசம் இரண்டையும் அடக்கி சுழுமுனைமார்க்கத்திலே பிராணவாயுவை நிறுத்தி விஷயங்களின் வழிமனசைப்போகவொட்டாமல் திருப்பி ஒருகுறிப்பிலே நிறுத்தி, மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அனாகதம் விசுத்திஆக்கினை என்னும் ஆறாதாரங்களின் அந்தர்மாதிருகாக்கிரமத்தை அறிந்து அவ்வவ்வாதாரங்களின் அதிதேவதைகளைத்தியானித்து அவ்வாறாதாரங்களினும் அசபாசத்தி சிவான்மிகையாய்நிற்கும் முறைமையைப்பார்த்து மூலாதாரந்தொடங்கி விநாயகர் முதலாகிய தேவதைகளைப்பொருந்திஅபிமுகம் பண்ணிக்கொண்டு ஆறாதாரத்துக்கும் மேலாகிய பிரமரந்திரமளவும் அசபையுடன்சென்றணைந்து அந்தப்பிரமரந்திரத்திலே அதோமுகமாய்ச் சகஸ்ரதளமாய் இருக்கிற தாமரைமுகையைச் சோதிசோதிபதோச்சாரணத்தாலே உதிக்கும் சிவார்க்கனாலே அலரச்செய்து அந்தத்தாமரைப்பூவின் கேசராக்கிரத்திலே உள்ள சந்திரமண்டலத்தை ஆகுஞ்சனஞ்செய்தலினாலே மூலாக்கினியை அக்கினிபீசாக்கர உச்சாரணத்தினாலே எழுப்பி நாடிசக்கரத்தைப்பேதித்து அவ்வக்கினியினாலே சந்திரமண்டலத்தை இளகப்பண்ணி, அந்தஅமிர்தத்தைச் சர்வநாடிவழியாகநிரப்பி, அவ்விடத்தில் உண்டாகிய சுகோதயத்தில் அந்தமயமான ஞானாமிர்த அவத்தையை அடைந்து நின்று,சோமசூரியாக்கினிப் பிரகா சாதிகளாகிய பிரத்தியேகப் பிரகாசங்கள்எல்லாம் சூரியோதயத்திலே நக்ஷத்திராதிப்பிரகாசங்கள் அடங்கினாற்போலத் தன்னிடத்தடங்கச் சர்வதோமுகமாய் ஸ்வயபரப்பிரகாசகமாய் இருக்கின்ற பூரணப் பிரகாசத்தைப்பாவிக்கின்றவர்களே சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

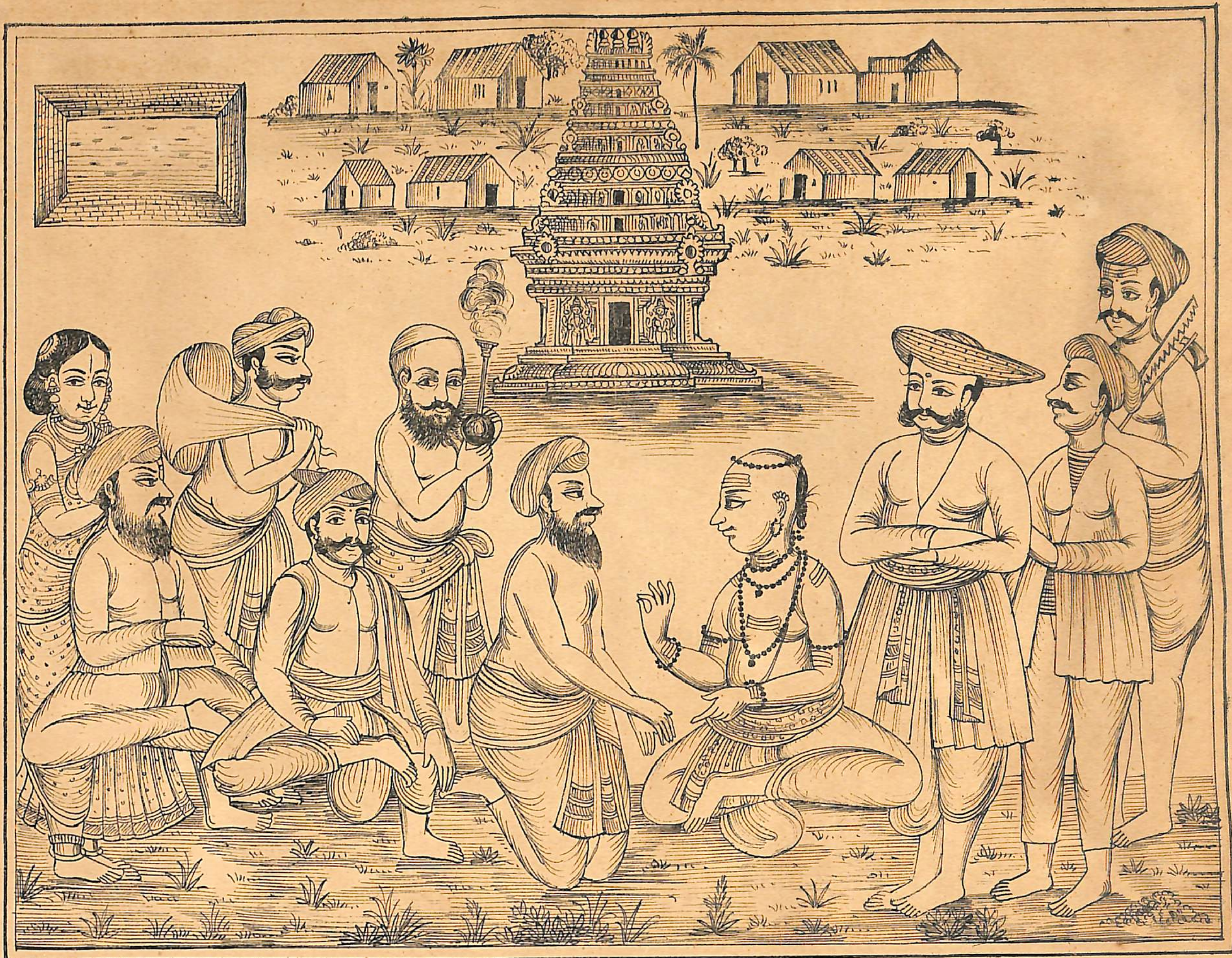
திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணம்.

பொங்கியமாதவமுடையார்வருணநான்கிற்பொருந்தினர்களல்லாதபுகழினுள்ளார்
சங்கையிலாவருந்தவமுன்புரிந்தாரிங்குச்சார்விலாரிறைவனருள்சார்தலாலே
கங்கைவாழ்சடைமுடியானருளைநீங்காக்கணநாதரெனவாழுங்கருத்தர்கன்னிச்
செங்கண்வரால்வளர்வாவிதிகழுமாரூர்ச்சிறந்துளாரெமையாளப்பிறந்துளாரே.

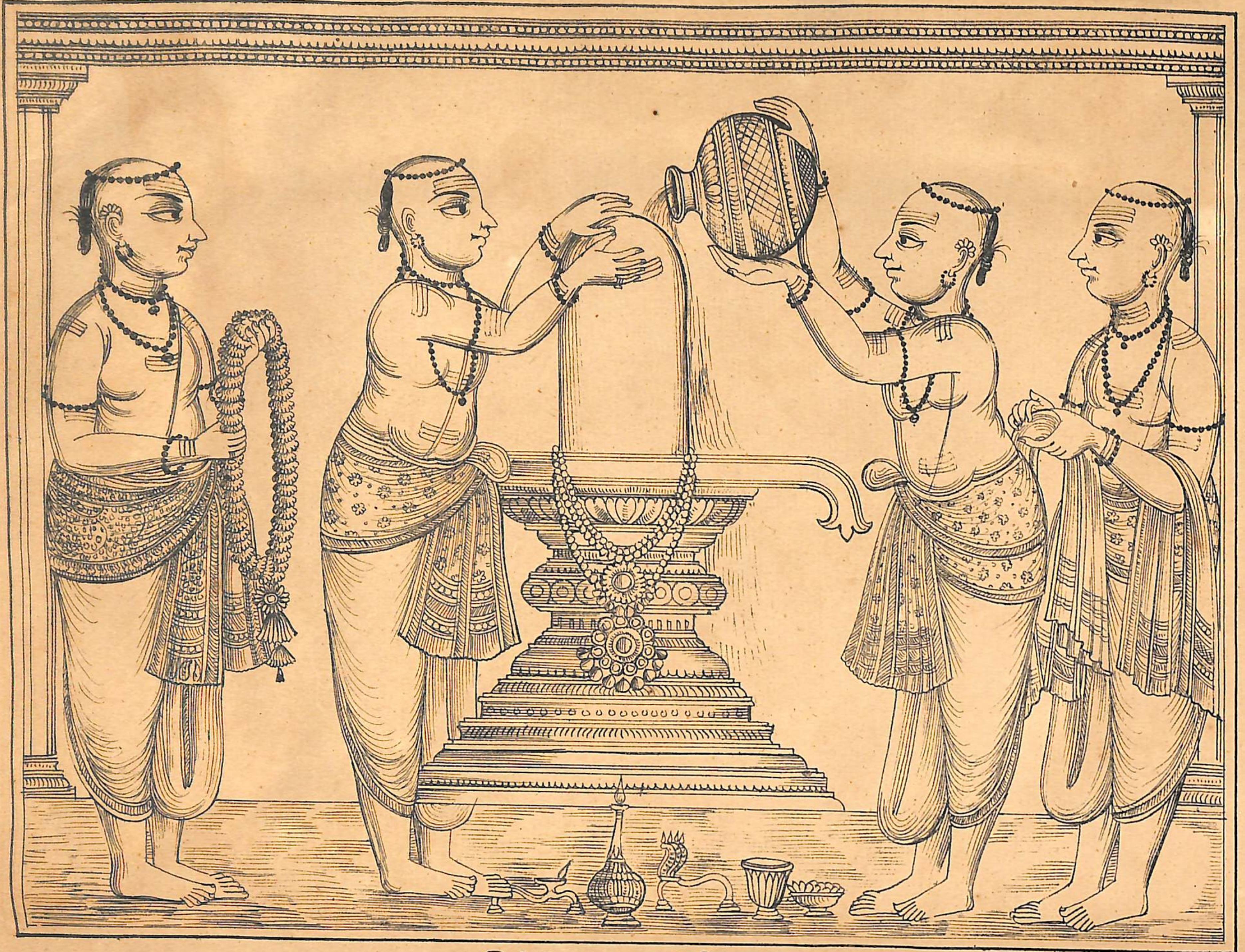
பூர்வஜன்மத்திலே செய்த புண்ணியத்தினாலே திருவாரூர் என்னும் சிவஸ்தலத்திலே சைவமரபினராய்ப் பிறந்தவர்கள்பிராமணர் க்ஷத்திரியர்வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நான்குவருணத்தா ராயினுஞ்சங்கர சாதியாராயினும் பரமசிவனுடைய திருவருளை அடைதலால் சிவகணநாதர்களாய்இருப்பர்கள் திருவாரூர்ப்பிறந்தார் எல்லாரும் சிவகணநாதர்கள் என்றுசிவனே நமிநந்தியடிகளுயனாருக்கு அருளிச்செய்தனர் அந்நாயனாரும் அவர்கள் எல்லாரும் சிவகணநாதவடிவினராய்த் தோன்றக்கண்டனர்.

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்.

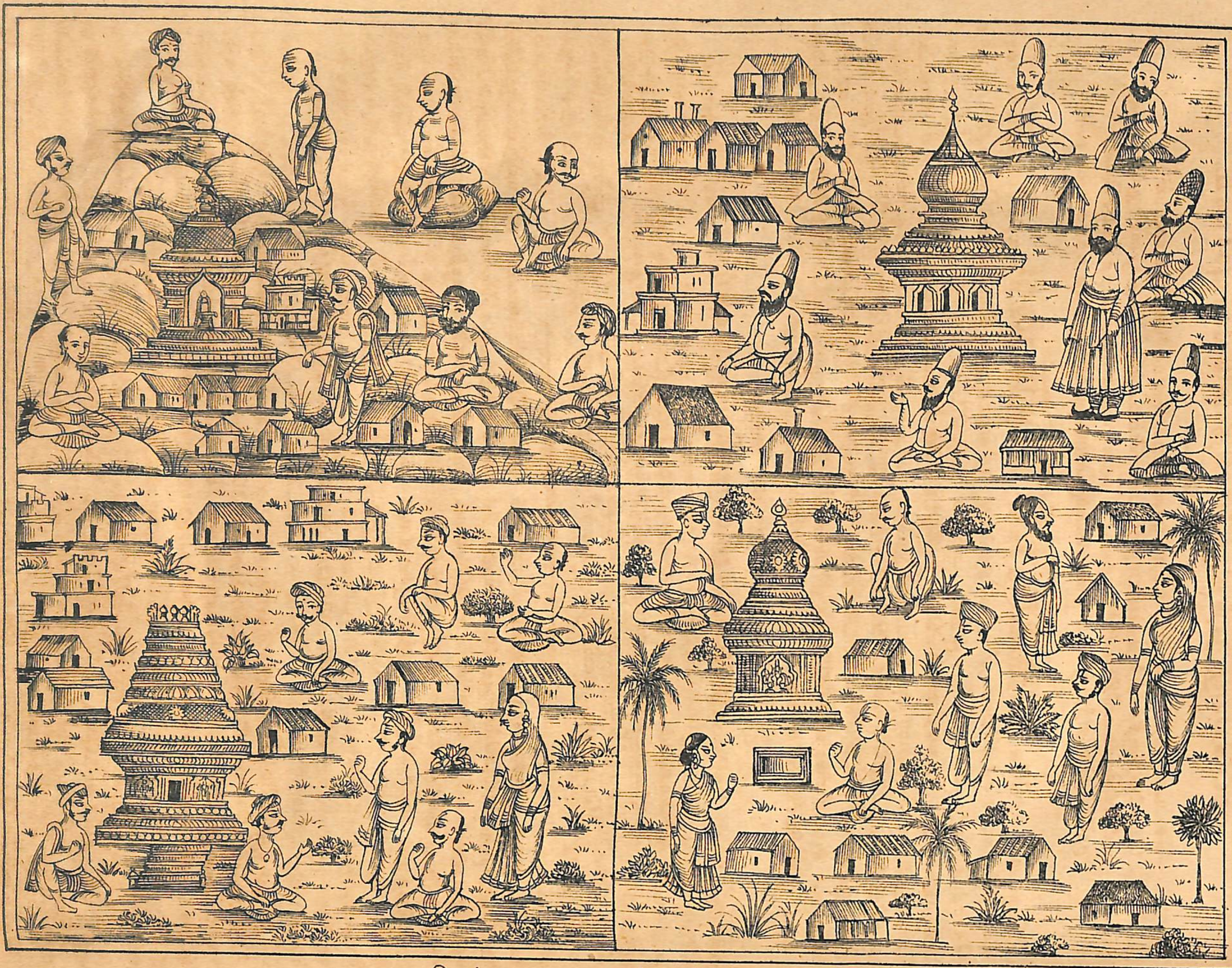
திருவாரூர்ப்பிறந்தார்.

முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டுவார்.

முழுநீறுபூசிய முனிவர்.

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்.

முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டுவார்புராணம்.

செப்பலருந்தவமுடையசெம்மையாளர்சிறுகாலேமலர்வாவிதிகழமூழ்கி
யொப்பிறுநீறணிந்துநியதியாற்றியோவாமேயைந்தெழுத்துமுறைத்துமேன்மை
தப்பில்சிவாகமவிதியாலின்பாலன்பாந்தன்மையானன்மையாந்தகையாரொன்று
முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டவல்லமுறைமையார்பிறவிதெறுந்திறமையாரே.

சிருட்டிகாலத்திலே அநாதிசைவராகிய சதாசிவமூர்த்தியுடைய சத்தியோசாதம்வாமதேவம் அகோரம் தற்புருடம் ஈசானம் என்னும் பஞ்சவத்திரத்தினின்றும் தோன்றிய கௌசிகர் காசிபர் பாரத்துவாசர் கௌதமர் அகத்தியர் என்னும் பஞ்சரிஷிகோத்திரத்திலே ஜனித்த சிவப்பிராமணர்கள் ஆதிசைவர் என்று சொல்லப்படுவார்கள். அவர்களுள் சமயதீக்ஷை விசேஷதீக்ஷை நிர்வாணதீக்ஷை ஆசாரியாபிஷேகங்களைப் பெற்றவர்களே சர்வாதிகாரிகள்என்றும், உத்தமோத்தமசிவாசாரியர்கள்என்றும், சிவாகமங்கள்செப்பும் பரார்த்தப்பிரதிட்டை பரார்த்தபூசைகள் செய்தற்கு அவர்களே உரியவர்கள். மற்றையர்கள் உரியர்கள் அல்லர்அதனால் அவர்களேசிவாகம வியுற்பன்னர்களாகி, கிருதகிர்த்தியராய் முப்பொழுதினும் சிவலிங்கத்தை அருச்சிப்பார்கள். ஆதலால், அவர்களே முப்பொழுதுந்திருமேனி தீண்டுவார்என்றுசொல்லப்படுவார்கள்.

முழுநீறுபூசியமுனிவர்புராணம்.

கற்பமனுகற்பமுபகற்பமென்றிக்கடனவிணைந்ததிருநீறுங்கனற்கணீறும்
பொற்புடையவராஞ்சானங்கியாறுபொல்லாதபூமியெதிர்புனைதலாகா
வற்புதமாந்திரிபுண்டமதியின்பாதியகிலாங்கந்தீபமிகுமழகார்வட்ட
முற்பொலியவுடலணியுமுறையாரன்றேமுழுநீறுபூசவல்லமுநிவர்தாமே.

உற்பத்தியினாலே கற்பம் அனுகற்பம் உபகற்பம் என மூவகைப்படும் விபூதியை ஆயினும், நித்தியாக்கினியில் எடுத்த விபூதியை ஆயினும், சிவன் முன்னும் அக்கினிமுன்னும் குருமுன்னும் அசுத்தநிலத்தும் வழிநடக்கும்போதும் பூசாது உத்தூளனம் திரிபுண்டரம் பிறைவடிவம் முக்கோணம் வட்டம் ஆகச்சிவாகமவிதிப்படி அன்போடு பூசுகின்றவர்கள் முழுநீறுபூசிய முனிவர் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார் புராணம்.

தாராருமூவேந்தர்பயிலுந்தொல்லைத்தமிழ்நாட்டப்புறத்திறைவன்சரணஞ்சார்ந்த
சீராருந்தொண்டர்களுமண்டரேத்துந்திருத்தொண்டத்தொகையருளாற்செப்புங்காலத்
தேராருந்தொடையிலுறுதிப்பாலப்பாலெந்தைபிரானடியடைந்தவியல்பினோரு
மாராதகாதலுடையவர்களன்றேவப்பாலுமடிச்சார்ந்தவடியார்தாமே.

சேரசோழபாண்டியர் என்னும் மூவேந்தருக்கும் உரிய தமிழ்நாட்டுக்கு அப்புறத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்களும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருத் தொண்டத் தொகையிலே சொல்லப்பட்ட திருத்தொண்டர்களுடைய காலத்துக்கு முன்னும்பின்னும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்களும் அப்பாலு மடிச்சார்ந்தார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

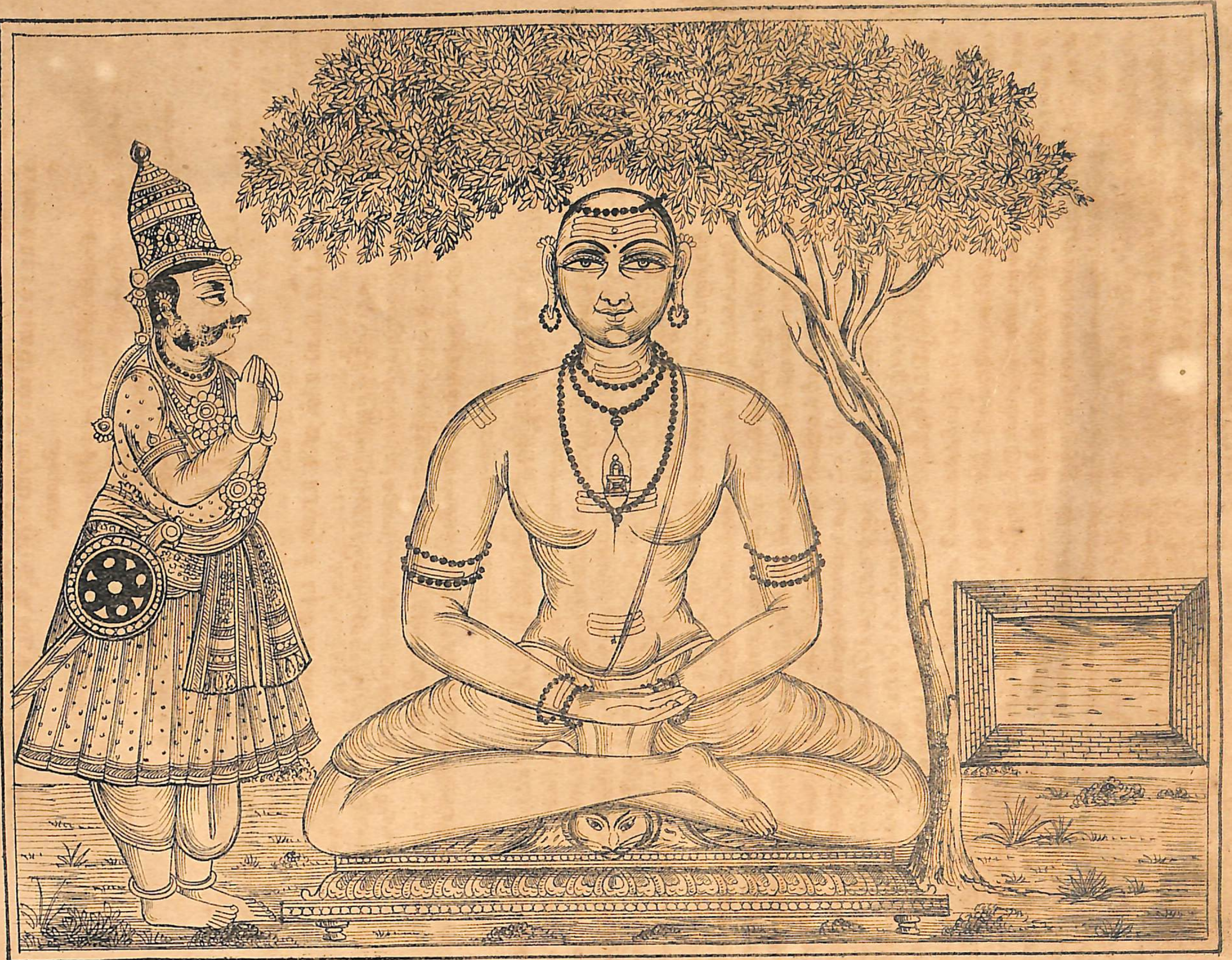
பதினோராவது

மன்னியசீர்ச்சருக்கம்.

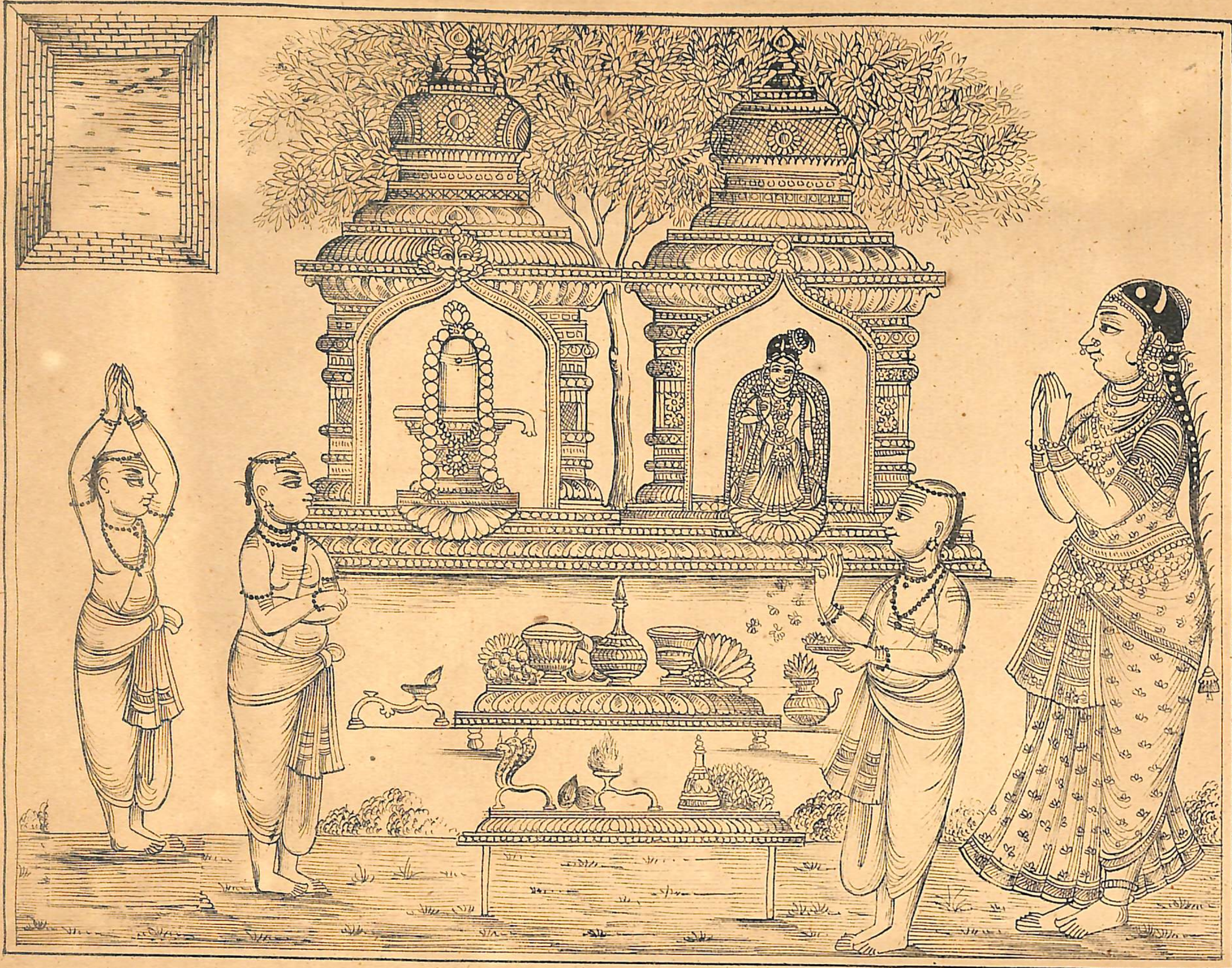
பூசலார்நாயனார் புராணம்.

பொருவருந்தண்டகநாட்டுநின்றவூர்வாழ்பூசுரர்கோப்பூசலார்புந்தியாலே
யிருநிதியந்தேடியாலயமுமாக்கியெழுந்தருளப்பண்ணுவதாவெண்ணுங்காலை
பரனைதனைக்காடவர்கோற்கருளமன்னனந்நகரமணைந்தவ்வாறறிந்துதாழ
விரவுமநக்கோயிலுறவிருத்தியங்கண்வேண்டுவகொண்டிறைஞ்சியருண்மேவினாரே.

தொண்டை மண்டலத்திலே திருநின்றவூரிலே பிராமணர்குலத்திலே பூசலார்நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவனடியார்களுக்குவேண்டுவனவற்றை எப்படியும் தேடிக்கொடுத்து, பரமசிவனுக்கு ஓர் ஆலயம்கட்டுதற்கு விரும்பி எங்கும் வருந்திப் பொருள்தேடி அற்பமும் கிடையாமையால் நைந்து, இதற்குயாதுசெய்வேன் என்று ஆலோசித்து, மனோபாவனையினாலே ஆலயம்கட்டத்துணிந்து மனசினாலே அதற்குவேண்டும் திரவியங்களையும் உபகரணங்களையும் சிற்பரையும்தேடி, சுபதினத்திலே அடிநிலைபாரித்துஇரவிலும் நித்திரைஇன்றி நெடுநாட்கூடக்கோயில் கட்டிமுடித்து பிரதிட்டை செய்தற்குஉரியசுபதினத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண் டிருந்தார் அதுநிற்க காடவராஜர் காஞ்சீபுரத்திலே ஒருசிவாலயம்கட்டுவித்தார். அதிலே பிரதிட்டை செய்யநியமித்தசுபதினத்துக்கு முதற்றினத்திலே பரமசிவன் பூசலார் நாயனாருடைய அன்பைவிளக்கும்பொருட்டு அவ்வரசருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி நின்றவூரில் இருக்கின்றபூசலன்என்பவன்நமக்குஒரு கோயில்கட்டி யிருக்கின்றான் அதிலே நாளைக்கு நாம்போவோம் உன்கோயிலில் பிரதிட்டையை நாளைஒழித்து பின்கொள்வாய்என்று அருளிச்செய்து மறைந்தருளினார். காடவராஜர் விழித்து எழுந்து அந்தப் பூசலார்நாயனாரை வணங்குதற்கு விரும்பி நின்றவூரை அடைந்து, அங்குவந்தார்சிலரைநோக்கி பூசலார்நாயனார்கட்டிய கோயில் எவ்விடத்தது என்றுவினாவ அவர்கள் அவர் இங்கே கோயில்கட்டிற்றிலர் என்றார்கள் உடனேகாடவராஜர் அவ்வூர்ப் பிராமணர்களை அழைப்பித்துபூசலார்நாயனார் என்பவர் யாவர் என்றுவினாவ, அவர்கள் எல்லாரும் அவர் பிராமணர் இவ்வூரார்என்றுசொல்லி அவரை அழைத்தற்குப் புறப்பட்டார்கள் அப்பொழுது காடவராஜர் அவரை அழைக்க ஒட்டாமல் தாமே அவரிடத்திற்சென்றுஅவரை வணங்கி சுவாமீ நீர் ஒரு சிவாலயம் கட்டியிருக்கிறீர் என்றும் பிரதிட்டை செய்யும்நாள் இன்றுஎன்றும் பரமசிவனால் அறிந்து உம்மைத்தரிசித்து வணங்குதற்குவந்தேன் அவ்வாலயம்யாது என்று விண்ணப்பம் செய்ய பூசலார்நாயனார் மருண்டு நோக்கி, பரமசிவன் என்னைஒருபொருளாகக்கொண்டு அருளிச்செய்தது நான்திரவியம் இல்லாமையால் மனோபாவனையினாலே கட்டிய கோயிலையே என்றுநினைந்து, நிகழ்ந்ததை எடுத்துச்சொன்னார். காடவராஜர் அதைக்கேட்டுவியந்து அவரைச்சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம்செய்து அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு தமது ஊருக்குத்திரும்பிவிட்டார். பூசலார்நாயனார் தாம்மனசினாலே கட்டிய கோயிலிலே சுபமுகூர்த்தத்திலே பரமசிவனைப் பிரதிட்டைசெய்து நெடுங்காலம் பூசைசெய்துகொண்டிருந்துசிவபதத்தை அடைந்தார்.

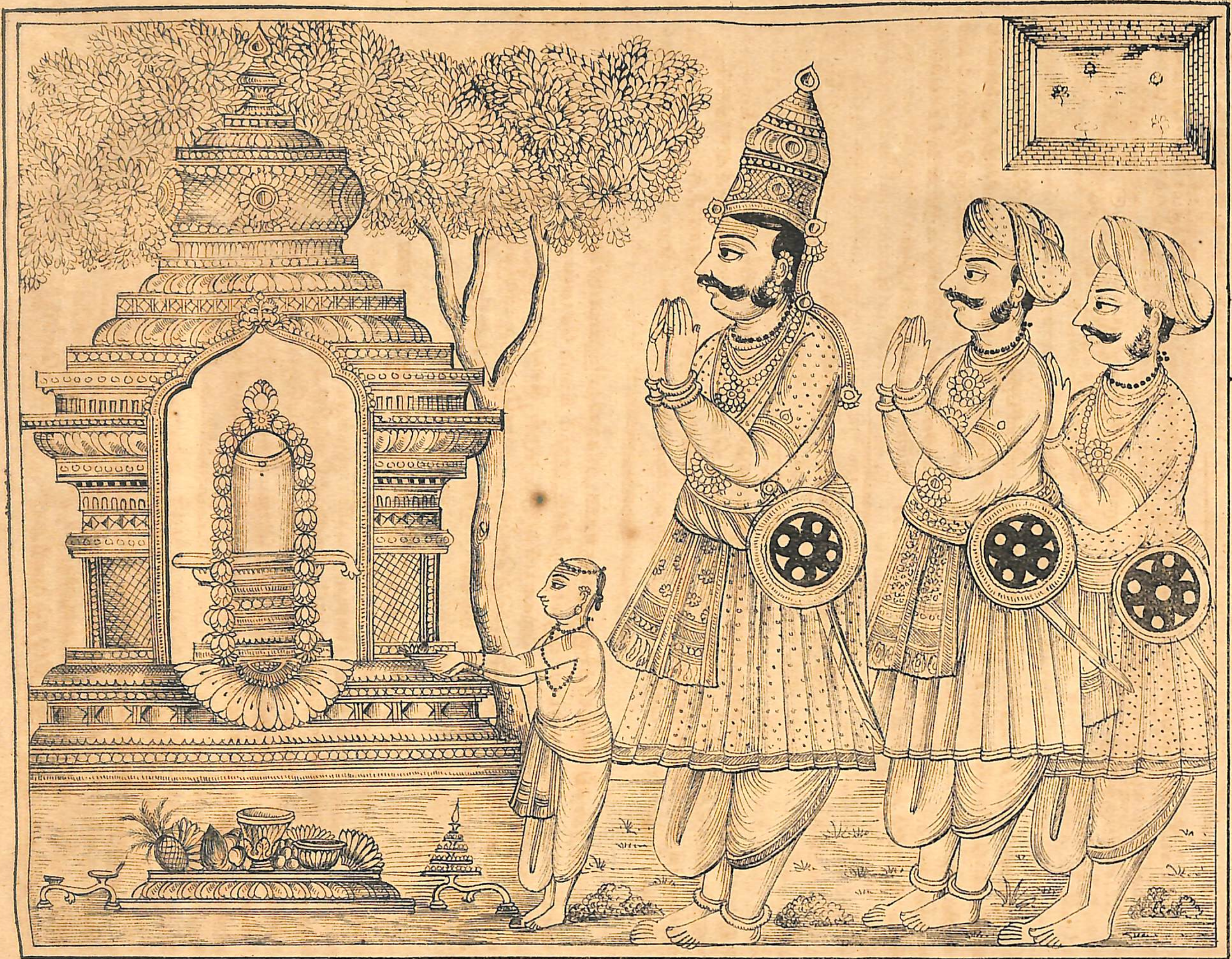
பூசலார்நாயனார்.

மங்கையர்க்கரசியார்.

நேசநாயனார்.

கோசசெங்கட்சோழநாயனார்.

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

மங்கையர்க்குத்தனியரசிவளவர்குலக்கொழுந்துமன்னவர்சூழ்தென்னவர்க்குமாதேவியார்மண்
சங்கைகெடவமண்சமயஞ்சாடவல்லசைவசிகாமணிஞானத்தமிழிற்கோத்த
பொங்குதிருவருளுடையபோதவல்லிபொருவினெடுமாறனார்புயமேல்வாழுஞ்
செங்கலசமுலையாடனருளாலின்பஞ்சேர்ந்தவளைப்புகழ்ந்தடியேன்வாழ்ந்தவாறே.

மதுரையில்இருந்த நெடுமாறநாயனாருக்கு மனைவியார் சோழராஜாவுடைய புத்திரியாராகிய மங்கையர்க்கரிசியார் அவர் சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளால் திருப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப் பாடப்பட்டவர் அந்தப்பரமாசாரியருடைய திருவருளினாலே நெடுங்காலம் தம்முடையநாயகருக்குச் சைவவழித் துணையாகி பாண்டிநாடெங்கும் சைவத்திருநெறியைப் பரிபாலனம்செய்து கொண்டிருந்து அந்நாயகரோடு சிவபதத்தை அடைந்தார்.

நேசநாயனார்புராணம்.

சாலியர்கோக்காம்பிலித்தலைவர்மேன்மைதாவாதபுகழ்நேசர்தஞ்சொலென்றுங்
கோலியவைந்தெழுத்தோதிச்சிந்தையுன்னிக்கொண்டபொருளன்பர்கொளக்கொடுத்துவாழ்வார்
சிலமிகுந்திருத்தொண்டர்க்குடையுங்கீளுந்திருந்தியவெண்கோவணமுஞ்சேரவீந்து
பாலனையவொளிநீற்றூன்பாதமேத்திப்பரலோகமுழுதாண்டபான்மையாரே.

காம்பிலிநகரத்திலே சாலியர்குலத்துக்குத்தலைவராகிய நேசநாயனார்என்பவர் ஒருவர்இருந்தார். அவர் தம்முடைய மனத்தின்செய்கையைப் பரமசிவனுடைய திருவடிக்குஆக்கி, வாக்கின்செய்கையை ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்துக்குஆக்கி, கையின் செய்கையைச் சிவனடியார்களுக்குஆக்குவாராகி வஸ்திரமும் கீளும் கோவணமும் நெய்து தம்மிடத்தில் வரும் சிவனடியார்களுக்கு இடையறாதுகொடுத்து நாடோறும் அவர்களை வணங்கித் துதித்துக் கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

கோச்செங்கட்சோழநாயனார்புராணம்.

வெண்ணாவலிறைக்கொளிநூற்பந்தர்செய்தவியன்சிலம்பியதுவழித்தவெள்ளானைக்கை
புண்ணாடிக்கடித்தவுடலொழியச்சோழனுயர்குலத்துச்சுபதேவன்கமலத்தோங்கும்
பெண்ணாகியவள்வயிற்றில்வைகிச்செங்கட் பெருமானாய்த்தென்னவராய்ப்பெருங்கோவில்பலவுங்
கண்ணார்வித்துயர்தில்லைமறையவர்க்குமுறையுள்கனகமயமாக்கியருள்கைக்கொண்டாரே.

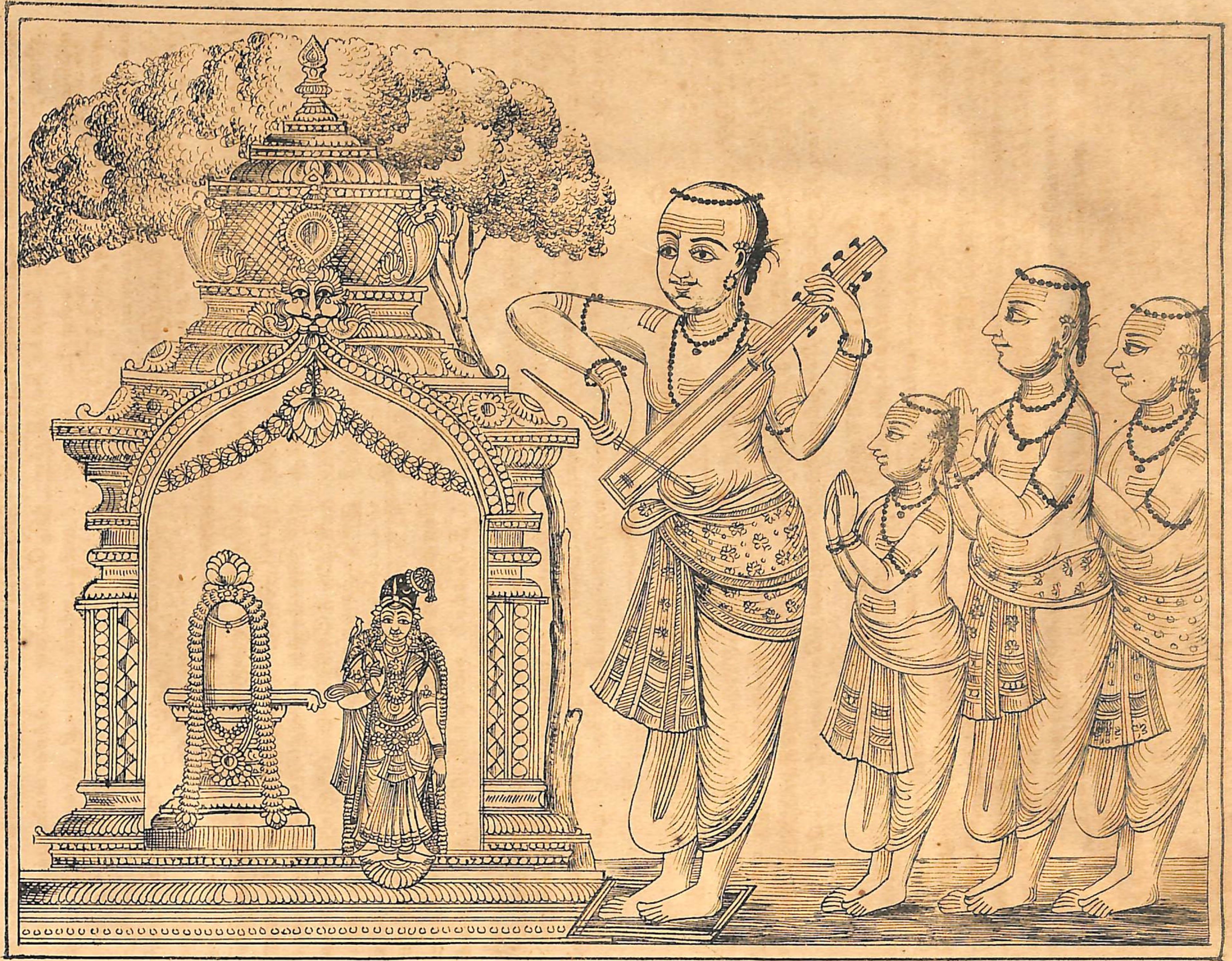
சோழமண்டலத்திலே சந்திரதீர்த்தத்தின்பக்கத்திலே ஒருசோலை இருந்தது அதிலேநின்ற ஒரு வெண்ணாவன் மரத்தின்கீழே ஒருசிவலிங்கம் வெளிப்படலும் ஒருவெள்ளானை அதைக்கண்டு நாடோறும் புழைக்கையினால் தீர்த்தம் முகந்துஆட்டி புஷ்பங்களைச்சாத்தி வழிபட்டு ஒழுகும்அதனால் அந்தஸ்தலத்துக்குத் திருவானைக்கா என்று பெயராயிற்று அறிவினையுடைய ஒருசிலந்தி அந்தச் சிவலிங்கத்தின்மேல் சருகுஉதிராவண்ணம் தன்வாய்நூலினாலேமேற்கட்டிசெய்தது, சிவலிங்கத்தை

வணங்கவந்தவெள்ளானை அதைக்கண்டு அது அநுசிதம்என்று நினைந்து அதைச் சிதைக்க சிலந்தி மீளவும்மேற்கட்டிசெய்தது, வெள்ளானை மற்றநாள் அதையும் சிதைத்தது. அதுகண்டுசிலந்தி, எங்கள் சுவாமிமேல் சருகுஉதிராவண்ணம் நான்வருந்திச் செய்த மேற்கட்டியை இது அழிக்கலாமா என்று கோபித்து, வெள்ளானையினது புழைக்கையினுள்ளேபுகுந்துகடிக்க வெள்ளானைகையைநிலத்திலே மோதிக்கொண்டுவிழுந்துஇறந்தது. கையைமோதியபோது அதனுள்ளேபுகுந்தசிலந்தியும்இறந்தது, சுபதேவன்என்னும் சோழமகாராஜன் தன் மனைவியாகிய கமலவதியுடன் சிதம்பரத்தை அடைந்து, சபாநாயகரை உபாசனைசெய்துகொண்டு இருக்கும்நாளிலே, கமலவதி புத்திரபாக்கியம் இன்மையால் வரம்வேண்ட அந்தச்சிலந்தி திருவருளினாலே அவளுடையவயிற்றிலே மகவாய்வந்து அடைந்தது, கமலவதிக்குப்பிரசவகாலம் அடுத்தபொழுது, சோதிடர்கள், இப்பிள்ளைஒருநாழிகை கழித்துப் பிறக்குமாகில், முப்புவனங்களையும்அரசாளும் என்றார்கள். கமலவதி, என்பிள்ளைஇப்போது பிறவாமல்ஒருநாழிகை கழித்துப் பிறக்கும்படி என்னைத்தலைகீழாகத் தூக்குங்கள் என்றுசொல்ல அங்குள்ளவர்கள் அங்ஙனங் கட்டித்தூக்கி, சோதிடர்கள் குறித்தகாலமணையக்கட்டவிழ்த்துவிட்டார்கள் கமலவதி, இறவாதொழிந்துபெற்றெடுத்தேன் கோச்செங்கண்ணனோஎன்று சொல்லிபிள்ளையைப்பெற்றுஇறந்தாள் சுபதேவன் அப்புதல்வரை வளர்த்துமுடிசூட்டி அரசை அவரிடத்தில் ஒப்பித்து, தான் தவஞ்செய்து சிவலோகத்தை அடைந்தான் கோச்செங்கட்சோழர், பரமசிவனது திருவருளினாலே பூர்வசன்மவுணர்ச்சியோடு பிறந்துசைவநெறிதழைக்க அரசியற்றுவாராகி சிவாலயங்கள் பலவற்றைக் கட்டுவிக்கத்தொடங்கினார். திருவானைக்காவிலே தாம் முன்னே அருள்பெற்றதைஅறிந்து அங்கே வெண்ணாவலுடன் பரமசிவனுக்குக் கோயில்கட்டுவித்தார். மந்திரிகளைஏவி சோழநாட்டில் வெவ்வேறிடங்களிலே சிவாலயங்கள்கட்டுவித்து அவ்வாலயங்கள்தோறும் நிமிந்தங்கள் அமைத்தார். பின்பு சிதம்பரஸ்தலத்தை அடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசித்துவணங்கி, தில்லைவாழந்தணர்களுக்குத் திருமாளிகைகள் கட்டுவித்துப் பின்னும் பலதிருத்தொண்டுகளைச் செய்துகொண்டிருந்து சபாநாயகருடைய திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

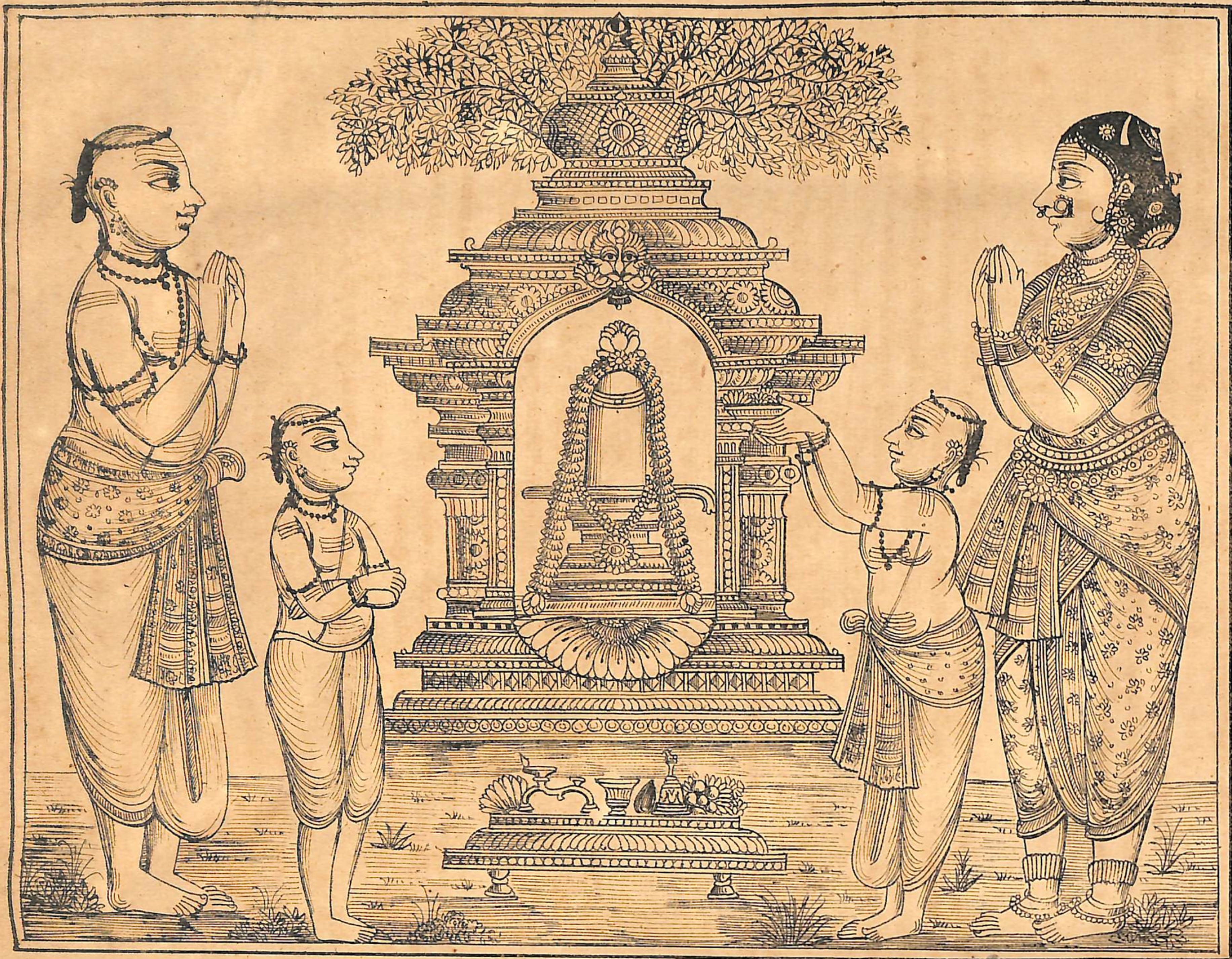
திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்புராணம்.

பிறங்கெருக்கத்தம்புலியூர்வாழும்பேரியாழ்பேணுதிருநீலகண்டப்பெரும்பாணனார்சீர்
நிறந்தருசெம்பொற்பலகையாலவாயினிமலன்பாற்பெற்றாரூர்நேர்ந்துசிவன்வாயி
றிறந்தருளும்வடதிசையேசேர்ந்துபோற்றித்திருஞானசம்பந்தர்திருத்தாள்வாழ்த்தி
யறந்திகழுந்திருப்பதிகம்யாழிலேற்றியாசிறிருப்பெருமணஞ்சேர்ந்தருள்பெற்றாரே.

சோழநாட்டிலேதிருவெருக்கத்தம்புலியூரிலே திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார் என்பவர் ஒருவர்இருந்தார் அவர் பரமசிவனுடைய திருப்புகழை யாழில்இட்டுப்பாடுவாராகி சோழநாட்டில்உள்ளசிவஸ்தலங்களைவணங்கிக்கொண்டுசென்று பாண்டி நாட்டிற்சேர்ந்து மதுரையில் இருக்கின்ற சொக்கநாதசுவாமியினுடைய கோயில்வாயிலைஅடைந்து நின்றுபரமசிவன்மேலனவாகிய பாணிகளை யாழில்இட்டுவாசித்தார் சொக்கநாதசுவாமி அதனைத் திருவுள்ளத்துக்கொண்டு அன்றிரவிலேதம்முடைய அடியார்கள் எல்லாருக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள் மற்றநாள் திருநீலகண்டப்பெரும்பாணரைச்சுவாமிக்குத் திருமுன்பே கொண்டுவந்தார்கள் திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் அது சுவாமியுடைய ஆஞ்ஞையென்றுதெளிந்து திருமுன்பேஇருந்துயாழ்வாசித்தார். அப்பொழுது இந்தப்பாணர் அன்பினோடு பாடுகின்றயாழ் பூமியிலேஉள்ள சீதம்தாக்கினால் வீக்குஅழியும் ஆதலால் இவருக்குப்பொற்பலகை இடுங்கள் என்று ஆகாயத்தினின்றும் ஓர்அசரீரிவாக்கு எழுந்தது. அதைக்கேட்டஅடியார்கள் பொற்பலகையை இட. திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அதில் ஏறி, யாழ்வாசித்தார். பின்பு பலதலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரிற்சேர்ந்து, கோயில்வாயிலை அடைந்து. யாழ்வாசிக்க, பரமசிவன் வடதிசையிலே ஒருவாயில்வகுக்க திரு

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனர்.

சடையநாயனார். இசைஞானியார்.

நீலகண்டப்பெரும்பாணர் புகுந்து வன்மீகநாதரை வணங்கினார். நெடுநாள் ஆயினபின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சீர்காழியில் வீற்றிருக்கின்றசமயகுரவராகியதிருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகளுடையதிருவடிகளைஅடைந்துவழிபட்டு அவரை ஒருபொழுதும்பிரியாது, அவர்பாடியருளும்திருப்பதிகங்களை யாழில்இட்டுவாசிக்கும் பெரும்பேற்றைப் பெற்று, திருநல்லூர்ப்பெருமணத்திலே அவருடனேசிவபதத்தைஅடைந்தார்.

சடையநாயனார்புராணம்.

சங்கையிலாவரன்மறையோர்நாவலூர்வாழ்தவரதிபர்தம்பிரான்றோழராய
வெங்கள்பிரான்றவநெறிக்கோரிலக்குவாய்த்தவிசைஞாநியார்தநயரொண்ணார்சிங்க
மங்கையர்கடொழும்பரவைமணவாளநம்பிவந் துதிக்கமாதவங்கள்வருந்திச்செய்தார்
வெங்கணராவிளங்குமிளம்பிறைசேர்சென்னிவிடையினாருள்சேர்ந்தசடையனாரே.

திருநாவலூரிலே ஆதிசைவர்குலத்திலே, சடையநாயனார்என்பவர்ஒருவர் இருந்தார். அவர்உலகமெல்லாம் மெஞ்ஞானஒளியைப்பெற்று உய்யும்படிசமயகுரவராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைப் புத்திரராகப்பெற்ற பெரும்பேற்றை உடையவர்.

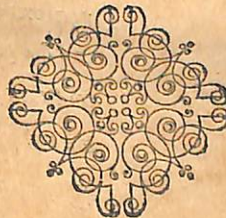
இசைஞாநியார்புராணம்.

நாவற்றிருப்பதிக்கோர் சல்வச்சைவநாயகமாஞ்சடைனார்நயந்தவின்பப்
பூவைக்குலம்மடந்தைபொற்பார்கொம்புபுநிதமிகுநீறணிந்துபோற்றிசெய்தே
யாவிற்றிகழுந்தலைவன்வலியவாண்டவாரூராவதரிக்கவருந்தவங்கள்புரிந்தார்
யாவர்க்குமெட்டாதவிசைந்தவின்பவிசைஞானியெனஞாநமெளிதாமன்றே.

சடையநாயனாருடைய மனைவியார் இசைஞாநியார் என்பவர், எம்பிரான்றோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப் பெற்றருளிய அவருடைய பெரும் புகழைச்சிறியேனுடைய புன்மொழியினாலேபுகழமுடியுமோ. முடியாது.

திருத்தொண்டர்புராணம்முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தொண்டர் குருபூசை.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களும் திருவாதவூரடிகளாகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகளும் சிவபதம் அடைந்த மாதமும் நக்ஷத்திரமும் மேலே உணர்த்தப்படும் சைவசமயிகள் யாவரும் அவர்களுக்கு வருடந்தோறும் அவரவர் அடைந்த மாத நக்ஷத்திரத்திலே சிவாகமவிதிப்படி அன்போடு குருபூசை செய்தல்வேண்டும் அவர்கள் அனைவருக்கும் செய்தற்குச் சத்தியில்லாதவர்கள் அவர்களுள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் என்னும் நால்வருக்கு மாத்திரம் ஆயினும் செய்தல்வேண்டும் அவர்கள் நால்வரும் பல அற்புதங்களைச்செய்து பரசமயங்களை வென்று சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தை ஸ்தாபனம்பண்ணி, ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுத் தமிழ்வேதம் செய்தருளி சமயகுரவர்கள் என நிற்றலால் அவர்களுக்குக் குருபூசை செய்வது மிக அவசியமாம்.

சிவானந்தமாலை - ரு - ம், திருவெண்பா.

சொற்கோவுந் தோணிபுரத் தோன்றலுமென் சுந்தரனுஞ்
சிற்கோலவாதவூர்த் தேசிகனு - முற்கோலி
வந்திலரே னீறெங்கே மாமறை நூலெங்கே
யெந்தைபிரா னஞ்செழுத் தெங்கே.

	அடியார்பெயர்.	மாதம்.	நக்ஷத்திரம்.
க	திருநீலகண்டநாயனார்	தைமாதம்	விசாகநக்ஷத்திரம்
௨	இயற்பகைநாயனார்	மார்கழிமாதம்	உத்திரநக்ஷத்திரம்
௩	இளையான்குடிமாறநாயனார்	ஆவணிமாதம்	மகாநக்ஷத்திரம்
௪	மெய்ப்பொருணாயனார்	கார்த்திகைமாதம்	உத்திரநக்ஷத்திரம்
ரு	விறன்மிண்டநாயனார்	சித்திரைமாதம்	திருவாதிரைநக்ஷத்திரம்
சா	அமர்நீதிநாயனார்	ஆனிமாதம்	பூரநக்ஷத்திரம்
எ	எறிபத்தநாயனார்	மாசிமாதம்	அத்தநக்ஷத்திரம்
அ	ஏனாதிநாதநாயனார்	புரட்டாசிமாதம்	உத்திராடநக்ஷத்திரம்
கூ	கண்ணப்பநாயனார்	தைமாதம்	மிருகசீரிடநக்ஷத்திரம்
௰	குங்குலியக்கலயநாயனார்	ஆவணிமாதம்	மூலநக்ஷத்திரம்
௰க	மானக்கஞ்சாறநாயனார்	மார்கழிமாதம்	சுவாதிநக்ஷத்திரம்
௰௨	அரிவாட்டாயநாயனார்	தைமாதம்	திருவாதிரைநக்ஷத்திரம்
௰௩	ஆனாயநாயனார்	கார்த்திகைமாதம்	அத்தநக்ஷத்திரம்
௰௪	மூர்த்திநாயனார்	ஆடிமாதம்	கார்த்திகைநக்ஷத்திரம்
௰ரு	முருகநாயனார்	வைகாசிமாதம்	மூலநக்ஷத்திரம்
௰சா	உருத்திரபசுபதிநாயனார்	புரட்டாசிமாதம்	அச்சுவினிநக்ஷத்திரம்

	அடியார்பெயர்.	மாதம்.	நக்ஷத்திரம்.
௰௭	திருநாளைப்போவார்நாயனார்	புரட்டாசிமாதம்	உரோகிணிநக்ஷத்திரம்
௰௮	திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்	சித்திரைமாதம்	சுவாதிநக்ஷத்திரம்
௰௯	சண்டேசுரநாயனார்	தைமாதம்	உத்திரநக்ஷத்திரம்
௨௰	திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்	சித்திரைமாதம்	சதயநக்ஷத்திரம்
௨௧	குலச்சிறைநாயனார்	ஆவணிமாதம்	அனுடநக்ஷத்திரம்
௨௨	பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்	ஆடிமாதம்	சித்திரைநக்ஷத்திரம்
௨௩	காரைக்காலம்மையார்	பங்குனிமாதம்	சுவாதிநக்ஷத்திரம்
௨௪	அப்பூதிநாயனார்	தைமாதம்	சதயநக்ஷத்திரம்
௨௫	திருநீலநக்கநாயனார்	வைகாசிமாதம்	மூலநக்ஷத்திரம்
௨௬	நமிநந்தியடிகணாயனார்	வைகாசிமாதம்	பூசநக்ஷத்திரம்
௨௭	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்	வைகாசிமாதம்	மூலநக்ஷத்திரம்
௨௮	ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்	ஆனிமாதம்	இரேவதிநக்ஷத்திரம்
௨௯	திருமூலநாயனார்	ஐப்பசிமாதம்	அச்சுவினிநக்ஷத்திரம்
௩௰	தண்டியடிகணாயனார்	பங்குனிமாதம்	சதயநக்ஷத்திரம்
௩௧	மூர்க்கநாயனார்	கார்த்திகைமாதம்	மூலநக்ஷத்திரம்
௩௨	சோமாசிமாறநாயனார்	வைகாசிமாதம்	ஆயிலியநக்ஷத்திரம்
௩௩	சாக்கியநாயனார்	மார்கழிமாதம்	பூராடநக்ஷத்திரம்
௩௪	சிறப்புலிநாயனார்	கார்த்திகைமாதம்	பூராடநக்ஷத்திரம்
௩௫	சிறுத்தொண்டநாயனார்	சித்திரைமாதம்	பரணிநக்ஷத்திரம்
௩௬	சேரமான்பெருமாணாயனார்	ஆடிமாதம்	சுவாதிநக்ஷத்திரம்
௩௭	கணநாதநாயனார்	பங்குனிமாதம்	திருவாதிரைநக்ஷத்திரம்
௩௮	கூற்றுவநாயனார்	ஆடிமாதம்	திருவாதிரைநக்ஷத்திரம்
௩௯	புகழ்ச்சோழநாயனார்	ஆடிமாதம்	கார்த்திகைநக்ஷத்திரம்
௪௰	நரசிங்கமுனையரையநாயனார்	புரட்டாசிமாதம்	சதயநக்ஷத்திரம்
௪௧	அதிபத்தநாயனார்	ஆவணிமாதம்	ஆயிலியநக்ஷத்திரம்
௪௨	கலிக்கம்பநாயனார்	தைமாதம்	இரேவதிநக்ஷத்திரம்
௪௩	கலியநாயனார்	ஆடிமாதம்	கேட்டைநக்ஷத்திரம்
௪௪	சத்திநாயனார்	ஐப்பசிமாதம்	பூசநக்ஷத்திரம்
௪௫	ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனார்	ஐப்பசிமாதம்	மூலநக்ஷத்திரம்
௪௬	கணம்புல்லநாயனார்	கார்த்திகைமாதம்	கார்த்திகைநக்ஷத்திரம்
௪௭	காரிநாயனார்	மாசிமாதம்	பூராடநக்ஷத்திரம்
௪௮	நெடுமாறநாயனார்	ஐப்பசிமாதம்	பரணிநக்ஷத்திரம்
௪௯	வாயிலார்நாயனார்	மார்கழிமாதம்	இரேவதிநக்ஷத்திரம்
௫௰	முனையடுவார்நாயனார்	பங்குனிமாதம்	பூசநக்ஷத்திரம்
௫௧	கழற்சிங்கநாயனார்	வைகாசிமாதம்	பரணிநக்ஷத்திரம்
௫௨	இடங்கழிநாயனார்	ஐப்பசிமாதம்	கார்த்திகைநக்ஷத்திரம்
௫௩	செருத்துணைநாயனார்	ஆவணிமாதம்	பூசநக்ஷத்திரம்
௫௪	புகழ்த்துணைநாயனார்	ஆவணிமாதம்	ஆயிலியநக்ஷத்திரம்
௫௫	கோட்புலிநாயனார்	ஆடிமாதம்	கேட்டைநக்ஷத்திரம்

	அடியார்பெயர்.	மாதம்.	நக்ஷத்திரம்.
௫௬	பூசலார்நாயனார்	ஐப்பசிமாதம்	அனுடநக்ஷத்திரம்
௫௭	மங்கையர்க்கரசியார்	சித்திரைமாதம்	உரோகிணிநக்ஷத்திரம்
௫௮	நேசநாயனார்	பங்குனிமாதம்	உரோகிணிநக்ஷத்திரம்
௫௯	கோச்செங்கட்சோழநாயனார்	மாசிமாதம்	சதயநக்ஷத்திரம்
௬௰	திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்	வைகாசிமாதம்	மூலநக்ஷத்திரம்
௬௧	சடையநாயனார்	மார்கழிமாதம்	திருவாதிரைநக்ஷத்திரம்
௬௨	இசைஞானியார்	சித்திரைமாதம்	சித்திரைநக்ஷத்திரம்
௬௩	சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்	ஆடிமாதம்	சுவாதிநக்ஷத்திரம்
	மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்	ஆனிமாதம்	மகாநக்ஷத்திரம்

சித்திரைச் சதயத்தப்பர் சிறந்தவை காசிமூலத்
தத்தரைப் பணிசம்பந்த ரானிமா மகத்திலந்த
முத்தமிழ் வாதவூரர் முதியநல் லாடிதன்னிற்
சுத்தமாஞ் சுவாதிநாளிற் சுந்தரர் கைலைசேர்ந்தார்.

8930
Q23

கோவிலூர் ஆ டவர்
A. No.
லகம், கோவிலூர்